

MOTIEJUS

VALANČIUS

KETVIRTAS TOMAS

• VISOS PASALMĖS
ŠV. DOVYDO KARALIAUS
• PASALMĖS ARBA GIESMĖS
DOVYDO KARALIAUS
IR PRANAŠO

Raštai

MOTIEJUS

VALANČIUS

Raštai

KETVIRTAS TOMAS

• VISOS PASALMĖS ŠV. DOVYDO KARALIAUS

• PASALMĖS ARBA GIESMĖS DOVYDO KARALIAUS IR PRANAŠO

Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas

VILNIUS 2011

UDK 821.172(081.1)
Va-145

Parengė
Vytautas Vanagas
Tekstus redagavo
Birutė Vanagienė

Leidinį parėmė
LR kultūros ministerija

ISBN 9955-475-04-8 (bendras)
ISBN 978-609-425-051-4 (4 tomas)

VISOS PASALMĖS ŠV. DOVYDO KARALIAUS

WISAS PASALMES
S. DOVIDA KARALAUS.

Wilnuje

Kasztu ir spaustuwieje Josapa Zawadzkie

1864.

VISOS PASALMĖS
ŠV. DOVYDO KARALIAUS

Vilniuje

Kaštu ir spaustuvėje Juozapo Zavadzkio

1864

ISZPAUSTI DALEJDU.
Wilniuje 1864 metusi Waseria 6 dienoj.

Wiskupas Zemajcziu:
MOTEJUS WOLONCZAUSKI.

Дозволено Цензурою 23 Февраля 1864 года. Вильно.

IŠSPAUSTI DALEIDŽIU.
Vilniuje, 1864 metuose vasario 6 dienoj.

Vyskupas Žemaičių
MOTIEJUS VOLONČAUSKIS

Дозволено Цензурою 23 Февраля 1864 года. Вильно.

Giwenimas S. Dowida karalaus Zidu ir pranasza.

Pirm ateima ąnt źiames Kristaus Wieszpaties, źidu tikieimas buwa gieras; todieł diewobajmingi źmones anoj gadiniej giwenusis kajpo małoni Wieszpatem Diewuj, tejsingaj wadinas szwęntajs. Wiena isz tu wardu Dowida noriu cze giwenima aprasziti.

I sauleteki musu ira krasztas: Ziami Szwęntu, Palestinu ir Zidu ziami wadinamas. Temi kraszti nepartolij nu Jerozolimos buwa senowiej ir szęndien tebiera miestelis wadinamas Betlije, kuremi giwena garsingas wiras Jesse ir turieje asztuonis sunus. Tarp tu wisumaźasis pagrąndinis wadinos Dowidu. Wajkieli tąn wisi wadina łabaj dajlu: nes buwa maźa auguma, płauku rauswu garbanotu, akiu rudu, noses nedidios, wejda tecziaus tąmse. Diewobajmingaj auginamas wisusi dalikusi kłause tiewa sawa ir gane didi buri jo awiu.

Dowiduj piemenelu bejsąnt Wieszpats par sawa pranaszą Samuelu pakiele i źidu karalus Saulu. Bet tam nekajp rejkięnt elgąntes Wieszpats isakie minawotam pranaszuj patepti i karalus wieną suną Jessiaus. Samuelus apieru darimu diejęs nukielawa i Betliję ir lijpe Jessiuj
↕ p. 3–4 paroditi wisus sunus sawa. Tas beregięnt atwede stąmbi ir derlingą ↕ źidą pirmutini sunu sawa Eliaba. Iszwides ji Samuelus kłause Wieszpaties ar tąn rejk patepti i karalus? Atsakie Wieszpats butinaj ne tąn, paprastaj tu kajpo zmogus stebis i augumą ir liti o asz wejzu i szirdi. Paskiaus Jesse atwede pri Samuelaus dar szeszis isz dajkta sunus, bet wisi tij nepatika Wieszpatem. Kłause pranaszas Jessiaus, ar jau nebturi daugiesne sunu? Szis atsakie: mataj Jomilestale dieł turieima turiu dar wieną wisumaźąi wardu Dowida; bet tas gana łaukusi aweles mana. Tare Samuelus łaj kas nor pakijt rejk mąn ir ji pamatiti. Jesse tujaus iszsiunte pakajtą. Woz Dowiduj trobon iejųs tare Wieszpats Samueluj „tas ira kuri paskiriau i karalus źidu patepk ji netrukdamas. Pranašas tujaus patepe su szwęntu aleju ir iszspudina o Dwase Szwęncziause neregiemaj nuźęngie ąnt jauna karalaus ir lig pat smerte jo neaplejda.

Gyvenimas šv. Dovydo, karaliaus žydų ir pranašo

Pirm atėjimo ant žemės Kristaus Viešpaties žydų tikėjimas buvo geras; todėl dievobaimingi žmonės, anoj gadynėj gyvenę kaipo malonūs Viešpačiui Dievui, teisingai vadinas šventais. Vieno iš tų, vardu Dovydo, noriu čia gyvenimą aprašyti[1].

Į saulėtekį mūsų yra kraštas, Žeme Šventa, Palestina ir Žydų žeme, vadinamas. Tame krašte ne per toli nuo Jeruzolimos buvo senovėj ir šiandien tebėra miestelis, vadinamas Betliejus, kuriame gyveno garsingas vyras Jesė[2] ir turėjo aštuonis sūnus. Tarp tų visų mažasis pagrandinis vadinos Dovydu. Vaikelį tą visi vadino labai dailiu, nes buvo mažo augumo, plaukų rausvų garbanotų, akių rudų, nosies nedidžios, veido tačiau tamsaus. Dievobaimingai auginamas visuose dalykuose klausė tėvo savo ir ganė didį būrį jo avių.

Dovydui piemenėliu besant, Viešpats per savo pranašą Samuelį pakėlė į žydų karalius Saulių[3]. Bet tam ne kaip reikiant elgiantis, Viešpats įsakė minavotam pranašui patepti į karalius vieną sūnų Jesės. Samuelis apierų darymu dėjęsis nukeliavo į Betliejų ir liepė Jesei parodyti visus sūnus savo. Tas beregint atvedė stambų ir derlingą žydą, pirmutinį sūnų savo Eliabą. Išvydęs jį Samuelis klausė Viešpaties, ar tą reikia patepti į karalius. Atsakė Viešpats būtinai ne tą: paprastai tu kaipo žmogus stebies į augumą ir lytį, o aš veiziu į širdį. Paskiau Jesė atvedė prie Samuelio dar šešis iš daikto sūnus, bet visi tie nepatiko Viešpačiui. Klausė pranašas Jesės: „Ar jau nebturi daugiau sūnų?" Šis atsakė: „Matai, jomylestale, dėl turėjimo turiu dar vieną, visų mažąjį, vardu Dovydą, bet tas gano laukuose aveles mano". Tarė Samuelis: „Lai kas nor pakeičia, reikia man ir jį pamatyti". Jesė tuojau išsiuntė pakaitą. Vos Dovydui trobon įėjus, tarė Viešpats Samueliui: „Tas yra, kurį paskyriau į karalius žydų, patepk jį netrukdamas". Pranašas tuojau patepė su šventu aliejum ir išspūdino, o Dvasia Švenčiausia neregimai nužengė ant jauno karaliaus ir lig pat smerčio jo neapleido.

Dowidas pateptas wieł sugriźa i pustinę Tekua awelu ganiti. Cze iszmoka łabaj dajlej grijźti su kąnklemis ir arpu, giedoti ir guwej swajditi akminelus su swiłksni. Kaźikumet lawas pagrobe jam awi: szis pawije iszkrate awelę ir su plikomis rąnkomis sawa nusmaugie tąn stipriausi medes paukszti. Kita karta meszka isisuka i jo aweles, szis ir tąn be kokiu ginkłu apgaleje.

Tuotarpu Saulu karalu kaźikokiu liga paniuristes apnika: nusimanidamas nebkarlausis negaleje kailej twerti ir werte audras. Rupinos, werkie, apmaudawa źude namiszkius ir pats sawi. Taj regiedamis daktaraj anos gadines, patare kad priskirtumes źmogu sugiebąnti guwej grijszti ir sakie tokiu esąnt Dowida Jessiaus sunu.
↕ p. 4-5 Karalus tujaus ji parweźines lijpe skąnbinti arpą. Do ↕ widuj pakabej ir małonej skąmbinąnt Saulus pradieje wipsoti, rados linksmesnis, pamileje kąnklinika ir patalpina ji sawa rumusi.

Saului iłgaj su Pilistinajs besimusząnt Dowidas wieł sugriźa pri sawa tiewa Betlijon o wisi jo brolej iszeje draugi su karalu Pilistinu muszti. Wiena karta Saului su sawajsejs ąnt wienu, Pilistinams ąnt ąntru kałnu bestowęnt; iszeje i lęnkię Pilistinas milzionis auksztas it nemaksztiu werstas sztułpas, wardu Goliatas ir kriokie taridamas „jus źidaj niekam nederat, jej turet tarp sawęs narsi ir stipri wirą, łaj iszejn su manęm grumties, kad jusajsis mani paris Pilistinaj jums tarnaus o jej asz ji nubłoksziu jus turet pasiduoti ir mums wergauti."

Zidaj taj girdiedamis najries ir su gałwomis sawa purtina, bet kipti i milźioni niewienas nedrisa. Tuotarpu Dowidas atneszes i abaźą brolems sawa walgi iszgirda źodius Goliata ir tare „kąn cze tas biauribes tur izsmetinieti tarnams tikra Diewa nenarsibę, asz ejsiu ir ji nugałabisiu!

Karalus tąn jaunikajte drąnsumą prasidziuga ir apdare ji su sawa szarwomis. Bet Dowidas tare, asz nejsmi paprates szarwotas wajksztioti, lejskiet mąn kibti i Goliata apsiwiłkusem su sermiegeli. Karalus ir dalejda. Dowidas paskiręs sau upalej kieletą akminelu płoksztiu idieje i terbelę jemies sawa swiłksnę ir eje. Iszwides wajkieli Goliatas juokies ir ticziojes taridamas nejau asz esmi szuo, kad su łazdeli ejti muszties su manęm? Ejsz ejksz, asz tawi beregięnt parimsiu. O Dowidas atsakie tu ejti ąnt manęs su ginkłajs ir stipribi, o asz ejmi

Dovydas pateptas vėl sugrįžo į pūstynę Tekoa avelių ganyti. Čia išmoko labai dailiai griežti su kanklėmis ir arfa, giedoti ir guviai svaidyti akmenėlius su svilksne. Kaži kuomet levas pagrobė jam avį; šis pavijo, iškratė avelę ir su plikomis rankomis savo nusmaugė tą stipriausią medės paukštį. Kitą kartą meška įsisuko į jo aveles, šis ir tą be kokių ginklų apgalėjo.

Tuo tarpu Saulių karalių kaži kokia liga paniurystės apniko; nusimanydamas nebkaraliausiąs negalėjo kailyj tverti ir vertė audras. Rūpinos, verkė, apmaudavo, žudė namiškius ir pats save. Tai regėdami daktarai anos gadynės patarė, kad prisiskirtų žmogų, sugebantį guviai griežti, ir sakė tokiu esant Dovydą, Jesės sūnų. Karalius tuojau jį parvežinęs liepė skambinti arfą. Dovydui pakabiai ir maloniai skambinant, Saulius pradėjo vypsoti, rados linksmesnis, pamylėjo kanklininką ir patalpino jį savo rūmuose.

Sauliui ilgai su filistinais[4] besimušant, Dovydas vėl sugrįžo prie savo tėvo Betliejun, o visi jo broliai išėjo drauge su karalium filistinų mušti. Vieną kartą Sauliui su savaisiais ant vieno, filistinams ant antro kalno bestovint,išėjo į lenkę filistinas milžionis, aukštas it Nemakščių verstos stulpas[5], vardu Galijotas, ir kriokė tarydamas: „Jūs, žydai, niekam nederat; jei turit tarp savęs narsų ir stiprų vyrą, lai išeina su manim grumtis; kad jūsasis mane paris, filistinai jums tarnaus, o jei aš jį nubloksiu, jūs turit pasiduoti ir mums vergauti."

Žydai tai girdėdami nairės ir su galvomis savo purtino, bet kibti į milžionį nė vienas nedrįso. Tuo tarpu Dovydas, atnešęs į abažą broliams savo valgį, išgirdo žodžius Galijoto ir tarė: „Ką čia tas bjaurybes turi išmetinėti tarnams tikro Dievo nenarsybę, aš eisiu ir jį nugalabysiu!"

Karalius tą jaunikaičio drąsumą prasidžiugo ir apdarė jį su savo šarvomis. Bet Dovydas tarė: „Aš nesmi papratęs šarvotas vaikščioti, leiskit man kibti į Galijotą apsivilkusiam su sermėgėle". Karalius ir daleido. Dovydas, paskyręs sau upalyj keletą akmenėlių plokščių, įdėjo į terbelę, ėmės savo svilksnę ir ėjo. Išvydęs vaikelį, Galijotas juokės ir tyčiojos tarydamas: „Nejau aš esmi šuo, kad su lazdele eiti muštis su manim? Eikš eikš, aš tave beregint perimsiu." O Dovydas atsakė: „Tu eini ant manęs su ginklais ir stiprybe, o aš eimi

Wardon Diewa Izraelaus, dielto tau sakau jogiej duos Wieszpats tawi ↕ p. 5–6 i ↕ rąnkas mana nukirsiu tau gałwą o kuną paliksiu paukształems kad sulestu. Tuotarpu Dowidas idiejęs i swiłksnę akmineli droźe milzionij i pat kaktą tejp stiprej jog akminelis ismega i kaukolę o Goliatas brinkt iszwirta it pakirstas ąnźuołas. Dowidas atskubiejes su jo paties szobli nuręnte jo gałwą. Pamati taj Pilistinaj iszsibłaszki i wisas puses it medes pauksztej nu szunu gienamis, o źidaj widamos talźe jus kiek tinkamis.

Dransus tas darbas padare wardą Dowida łabaj garsingu, koźnas norieje paregieti wajkieli pawejkusi neprietelus ir iszgielbiejusi nu wergawima tiewinę sawa. Po tos muszos grisztąntius namon zidus, sutika źidełkas o ratuodamas ir giedodamas sakie „pamusze Saulus tukstantę neprietelu, bet Dowidas deszimti tukstąntiu. Giesmie ta łabaj nepatika Sauluj: apmaudingas tare szalininkams sawa „ar girdat mąn pripazina tukstąntę o Dowiduj deszimti tukstąntiu, kogi jam be trukst, negut sosta karaliszka?

Jonatas pirmutinis sunus Saulaus, didej pamileje Dowidą ir atidawe jam rubus sawa. Karalus ligi dali pirmu tarsi ji mileje, pakiełe i źalnieriu wiresnius ir dalejda giwenti sawa rumusi. Bet paskiaus matidamas wisur su anuo esąnt Wieszpati, pradieje jo neuźkięnsti ir norieje su juomi nusikratiti. Kaźikumet ajszkiej tare „kąn turietio asz ji uźmuszti, gieriaus łaj uźmusz ji Pilistinaj. Taj pasakies lijpe jam su burelu źalnieriu ejti i Pilistinu źiamę ir jus kibinti. Dowidas kad nuejes pradieje jus terioti, szij it szirszunaj pakibinti puole ąnt źidu; tecziaus palika pamuszti.

Dar karalus wiena karta szejp apsiwerte: sakie Dowiduj „ma- ↕ p. 6–7 tau jog begała esi narsus, par ↕ neszk mąn szimtą galwu Pilistinu o duosiu tau sawa dukteri Mikol uź moteri." Taj sakidamas mislije, aj teguł, bene uźmusz ji Pilistinaj? Dowidas noriedamas i karalaus źęntus ejti, surinka bureli zalnieriu, uźpuole nesitikietaj Pilistinus, uźmusze ju du szimtu, prikrowe gałwu it sietiniu weźimą, ir nuweźe karaluj. Saulus taj iszwides ir nenoriedamas turieje stowieti pri źode, iszlejda Mikol uź Dowidą, bet szirdiej sawa mislije be negalesiu asz par dukteri sawa jo nugałabiti. Kaźikumet apmaudingas Saulus tare tarnams sawa, sugrobkiet stajgu Dowidą ir uźmuszkiet. Rita

vardan Dievo Izraelio; dėl to tau sakau: jogei duos Viešpats tave į rankas mano, nukirsiu tau galvą, o kūną paliksiu paukščiams, kad sulestų". Tuo tarpu Dovydas, įdėjęs į svilksnę akmenėlį, drožė milžioniui į pat kaktą taip stipriai, jog akmenėlis įsmego į kaukolę, o Galijotas brinkt išvirto it pakirstas ąžuolas. Dovydas atskubėjęs su jo paties šoble nurentė jo galvą. Pamatę tai filistinai išsiblaškė į visas puses, it medės paukščiai nuo šunų genami, o žydai vydamos talžė juos kiek tinkami.

Drąsus tas darbas padarė vardą Dovydo labai garsingu, kožnas norėjo paregėti vaikelį, paveikusį neprietelius ir išgelbėjusį nuo vergavimo tėvynę savo. Po tos mūšos grįžtančius namon žydus sutiko žydelkos o ratuodamos ir giedodamos sakė: „Pamušė Saulius tūkstantį neprietelių, bet Dovydas dešimtį tūkstančių". Giesmė ta labai nepatiko Sauliui, apmaudingas tarė šalininkams savo: „Ar girdit, man pripažino tūkstantį, o Dovydui dešimtį tūkstančių; ko gi jam betrūksta, negut sosto karališko?"

Jonatas[6], pirmutinis sūnus Sauliaus, didžiai pamylėjo Dovydą ir atidavė jam rūbus savo. Karalius lygia dalia pirma tarsi jį mylėjo, pakėlė į žalnierių vyresnius ir daleido gyventi savo rūmuose. Bet paskiau, matydamas visur su anuo esant Viešpatį, pradėjo jo neužkęsti ir norėjo su juomi nusikratyti. Kaži kuomet aiškiai tarė: „Ką turėčiau aš jį užmušti, geriau lai užmuša jį filistinai". Tai pasakęs liepė jam su būreliu žalnierių eiti į filistinų žemę ir juos kybinti. Dovydas kad nuėjęs pradėjo juos terioti, šie, it širšūnai pakybinti, puolė ant žydų, tačiau paliko pamušti.

Dar karalius vieną kartą šiaip apsivertė, sakė Dovydui: „Matau, jog be galo esi narsus, parnešk man šimtą galvų filistinų o duosiu tau savo dukterį Mikalę už moterį". Tai sakydamas mislijo: „Ai tegul, bene užmuš jį filistinai?" Dovydas, norėdamas į karaliaus žentus eiti, surinko būrelį žalnierių, užpuolė nesitikėtai filistinus, užmušė jų du šimtu, prikrovė galvų it sėtinių vežimą ir nuvežė karaliui. Saulius tai išvydęs ir nenorėdamas turėjo stovėti prie žodžio, išleido Mikalę už Dovydo, bet širdyj savo mislijo, be negalėsiu aš per dukterį savo jo nugalabyti. Kaži kuomet apmaudingas Saulius tarė tarnams savo: „Sugrobkit staiga Dovydą ir užmuškit". Ryto

meta Dowiduj dar nekiełus tarnaj karalaus użstoje duris: pamatiusi taj Mikol iszlejda wirą sawa pro łanga. Iszsprudes Dowidas nebdrisa namon griszti, nuwika i miesta Nobe pas aukszcziausi kunega Akimeleka ir melde majtnastis. Szis pamates żenta karalaus dawe duonas ir sutejkie szoblę tan patę, kuri Dowidas atjeme nu Goliata.

Beregięnt każikoks żmogus nuskrije pri Saulaus ir ikisza leżuwi taridamas „Akimelekas su kunegajs prijeme ir suszelpe neprietelu tawa Dowida. Supikies karalus lijpe iszmuszti wisus kunegus ir miesta Nobe iszgriauti. Kunegu buwa asztuones deszimtis pęnki; tus wisus draugi su ju moteriemis ir wajkajs, tarnaj Saulaus iszterioje.

Dowidas matidamas paoju nukielawa pas Pilistinu karalu wardu Akis, cze ji pirmu żmoniszkaj prijeme, bet paskiau pradiejes szejp biłoti „Dowida ira neprietelu Saulaus, użmuszkiem ji, Zidu karalus bus prietelu musu. Pajutes taj Dowidas apsimete ligu, it beprotis lejda sejles ant barzdos; todieł Pilistinaj juomi paniekina, tuotarpu
↕ p. 7–8 Dowidas iszsprukies pasislepe pustiniej urwi Odolli. ↕ Cze ateje pas ji tiewas Jesse, motina, brolej ir kitu żmoniu i kieturis szimtus; nes nugaustawa Saulaus. Neużiłga su wisu buriu lejdos lig Moabitu karalaus, pri kurio palikies sena sawa tiewa su motinu, griża wieł i Zidu żiamę ir słapsties pustiniej wadinamoj Zip ir Maon. Paregiei ana żmones tujaus pranesze Saulu j taridamis „szitaj neprietelus tawa Dowidas ira musu kampi.″ Saulus taj iszgirdes surinka daug żalnieriu ir eje gauditi. Apstoje kałnus kuriusi sliepies Dowidas ir jau taries sugrejbsis it karosa prudi: tuotarpu prisprire ji prigimtas rejkałas, netrukdamas įlinda i tan pati urwa kuremi buwa Dowidas, tas prisiartines atkirpa karalaus ruba żamba. Sauluj iszejus pradieje Dowidas szaukti „Szwiesiausis Poni skajtaj mani sawa neprietelu o sztaj Wieszpats buwa dawęs tawi i rankas mana, tecziaus nieka pikta nedariau; apsiżwalgik kami ira żambas Tawa? „Saulus tuokart susizgribes pradieje werkti ir sakiti″ użtikra gieresnis esi uż mani, numaniau tawi po mana piedu karalausęnt; prisijk man jog neiszmuszi wajku mana. Dowidas prisijkie ir pasigadije su karalu; tecziaus jam neisztikiedamas atsiskire ir namon negriża.

Dowidas turiedamas su sawęm szeszis szimtus wiru, słapsties ties kałnu karmelaus: tęn pat giwena turtingas żidas wardu Nabal.

metą, Dovydui dar nekėlus, tarnai karaliaus užstojo duris; pamačiusi tai Mikalė išleido vyrą savo pro langą. Išsprūdęs Dovydas nebdrįso namon grįžti, nuvyko į miestą Nobą[7] pas aukščiausią kunigą Ahimelechą ir meldė maitnasties. Šis, pamatęs žentą karaliaus, davė duonos ir suteikė šoblę tą pačią, kurią Dovydas atėmė nuo Galijoto.

Beregint kaži koks žmogus nuskriejo prie Sauliaus ir įkišo liežuvį tarydamas: „Ahimelechas su kunigais priėmė ir sušelpė nepriatelių tavo Dovydą". Supykęs karalius liepė išmušti visus kunigus ir miestą Nobą išgriauti. Kunigų buvo aštuonios dešimtys penki; tuos visus drauge su jų moterimis ir vaikais tarnai Sauliaus išteriojo.

Dovydas, matydamas pavojų, nukeliavo pas filistinų karalių, vardu Akis[8], čia jį pirma žmoniškai priėmė, bet paskiau pradėjęs šiaip byloti: „Dovydas yra neprieteliu Sauliaus, užmuškim jį, žydų karalius bus prieteliu mūsų". Pajutęs tai Dovydas apsimetė liga, it beprotis leido seiles ant barzdos; todėl filistinai juomi paniekino, tuo tarpu Dovydas išsprukęs pasislėpė pūstynėj urve Odoly[9]. Čia atėjo pas jį tėvas Jesė, motina, broliai ir kitų žmonių į keturis šimtus, nes nuogąstavo Sauliaus. Neužilgo su visu būriu leidos lig moabitų[10] karaliaus, prie kurio palikęs seną savo tėvą su motina, grįžo vėl į Žydų žemę ir slapstės pūstynėj, vadinamoj Zifas ir Maonas. Paregėję aną, žmonės tuojau pranešė Sauliui tarydami: „Šitai neprietelius tavo Dovydas yra mūsų kampe". Saulius tai išgirdęs surinko daug žalnierių ir ėjo gaudyti. Apstojo kalnus, kuriuose slėpės Dovydas, ir jau tarės sugreibsiąs it karosą prūde; tuo tarpu prispyrė jį prigimtas reikalas, netrukdamas įlindo į tą patį urvą, kuriame buvo Dovydas, tas prisiartinęs atkirpo karaliaus rūbo žambą. Sauliui išėjus, pradėjo Dovydas šaukti: „Šviesiausias pone, skaitai mane savo neprieteliu, o štai Viešpats buvo davęs tave į rankas mano, tačiau nieko pikto nedariau; apsižvalgyk, kame yra žambas tavo?" Saulius tuokart susizgribęs pradėjo verkti ir sakyti: „Už tikro geresnis esi už mane, numaniau tave po mano pėdų karaliausiant; prisiek man, jog neišmuši vaikų mano". Dovydas prisiekė ir pasigadijo su karaliu, tačiau jam neištikėdamas atsiskyrė ir namon negrįžo.

Dovydas, turėdamas su savim šešis šimtus vyrų, slapstės ties kalnu Karmelio[11]; ten pat gyveno turtingas žydas, vardu Nabalas. Vieną

Wiena karta Dowidas par sawa źalnierius melde nu jo majtnastis: bet tas iszdiejes par szioki par toki Dowida isztrieme jo tarnus. Apmaudingas Dowidas eje su sawajsejs pas Nabalu ir kietina wisus namus iszterioti: bet Wieszpats nedalejda jam tejp sugriesziti. Protinga moters Nabala wardu Abigail, iszeje su dowinomis priesz Dowida ir
↕ p. 8–9 tare ↕ „Szwiesus poni nepik ant neiszmintinga wira mana, asz tarnams Tamstas atejus nepasitikau namie, buczio gieraj jus prijemusi; prider tamstaj muszties su neprietelejs źidu wejsles, ne su namiszkiejs. Pralejes kraui musu gajlesis ir sutepsi wardą sawa." Dowidas taj iszgirdes tujaus atliźa ir pasakie Nabalenej acziu uź parspieima o Nabaluj po kieletas dienu numirus pajeme ję uź moteri.

Saulus surinkies tris tukstantis źmoniu, dar wieną kartą eje Dowida jeszkoti. Źalnierej kielej pawargi uźmiga, ligi dali karalus sawa szatri knarkie. Tuotarpu Dowidas itwilines i szatrą, pajeme jo ragotinę ir kruźa su undeniu. Su tajs dajktajs neszinas iszspudina isz szatrą. Rita meta Dowidas ant kałnu stoję̨s pradieje szaukti karwajdas karalaus Abnera ir tare „ar tataj tejp saugojet karalaus? Szitaj rankosi mana jo ragotine ir kruźas, antrą atwei buwa atidawes poną mana karalu i rankas mana, tecziaus ant jo gałwos nepasijkiau! Iszgirdes taj Saulus atsilijpe „ar tawa taj bałsas Dowidi sunau mana? Ejksz maniep jau nieka tau pikta nebdarisiu. Taj sakidamas werkie o Dowidas paswejkines pona sawa ir dajktus jo atidawes prasiszalina.

Lejdos wieł pri Pilistinu karalaus wardu Akis kurs ji padorej prijeme ir dalejda giwenti miesti Siceleg. Neuźiłga kiła kare tarp Zidu ir Pilistinu: tie buwa pirmu isaki Dowiduj ejti draugi ir muszti źidus, bet paskiaus neisztikiedamis ji atlejda. Tuotarpu Amalakitaj iszsigirdi Pilistinus i karę iszejus isilauźe i miestą Siceleg, wiską paglęmźe, daugieł giwentoju i kalini iszware o tarp tu ir moteris Dowida. Kurs
↕ p. 9–10 sugrizes iszwida nelajmę, pawije Amalekitus, atrada be gierantius, ↕ stajgu uźpuole, pamusze jus iszluosawa kalinius su sawa patiomis ir iszplesztus turtus atjeme.

Tejp Dowiduj su Amalekitajs besigrumant Pilistinaj pamusze źidus, daugibe ju krita, Jonatas sunus Saulaus prietelus Dowida izwirta, pats karalus didej paźejstas dripsodamas dejawa. Tuotarpu prisiartina pri jo jaunikajtis Amalakitu ziamiej gimes: Saulus jam

kartą Dovydas per savo žalnierius meldė nuo jo maitnasties, bet tas, išdėjęs per šiokį per tokį Dovydą, ištrėmė jo tarnus. Apmaudingas Dovydas ėjo su savaisiais pas Nabalą ir ketino visus namus išterioti, bet Viešpats nedaleido jam taip sugriešyti. Protinga moteris Nabalo, vardu Abigailė, išėjo su dovanomis prieš Dovydą ir tarė: „Šviesus pone, nepyk ant neišmintingo vyro mano, aš tarnams tamstos atėjus nepasitikau namie, būčiau gerai juos priėmusi; pridera tamstai muštis su neprieteliais žydų veislės, ne su namiškiais. Pralieję̨s kraują mūsų gailėsies ir sutepsi vardą savo". Dovydas tai išgirdęs tuojau atlyžo ir pasakė Nabalienei ačiū už perspėjimą, o Nabalui po keletos dienų numirus, paėmė ją už moterį.

Saulius, surinkęs tris tūkstančius žmonių, dar vieną kartą ėjo Dovydo ieškoti. Žalnieriai kelyj pavargę užmigo, lygia dalia karalius savo šatre knarkė. Tuo tarpu Dovydas, įtvylinęs į šatrą, paėmė jo ragotinę ir krūžą su vandeniu. Su tais daiktais nešinas išspūdino iš šatro. Ryto metą Dovydas ant kalno stojęs pradėjo šaukti karvaidas karaliaus Abnero ir tarė: „Ar tatai taip saugojat karaliaus? Šitai rankose mano jo ragotinė ir krūžas, antrą atvejį buvo atidavęs poną mano karalių į rankas mano, tačiau ant jo galvos nepasiekiau!" Išgirdęs tai Saulius atsiliepė: „Ar tavo tai balsas Dovydai, sūnau mano? Eikš maniep, jau nieko tau pikto nebdarysiu". Tai sakydamas verkė, o Dovydas, pasveikinęs poną savo ir daiktus jo atidavęs, prasišalino.

Leidos vėl prie filistinų karaliaus, vardu Akis, kur jį padoriai priėmė ir daleido gyventi mieste Siceleg. Neužilgo kilo karė tarp žydų ir filistinų; tie buvo pirma įsakę Dovydui eiti drauge ir mušti žydus, bet paskiau neištikėdami jį atleido. Tuo tarpu amalekitai[12], išsigirdę filistinus į karę išėjus, įsilaužė į miestą Siceleg, viską paglemžė, daugel gyventojų į kalinį išvarė, o tarp tų ir moteris Dovydo. Kurs sugrįžęs išvydo nelaimę, pavijo amalekitus, atrado begeriančius, staiga užpuolė, pamušė juos, išliuosavo kalinius su savo pačiomis ir išplėštus turtus atėmė.

Taip Dovydui su amalekitais besigrumiant, filistinai pamušė žydus, daugybė jų krito, Jonatas, sūnus Sauliaus, prietelius Dovydo, išvirto, pats karalius didžiai pažeistas drybsodamas dejavo. Tuo tarpu prisiartino prie jo jaunikaitis, amalekitų žemėj gimęs. Saulius jam

tare „meldziu tawęs pribęnk mani; nes swejku buti nebgalu. Szis atejes parwiere ji su dejginu, numirusem numowe karuną, nusęje auksa lęnciugą nu spranda ir tiesiau nunesze Dowiduj. Atejes papasakoje apej smerti karalaus, jo sunaus Jonata ir apej nełajmę źidu. Girdiedamas taj Dowidas, parplesze jupa sawa, jo draugaj tejp pat padare ir wisi werkdamis pasnikawa lig wakara.

Dowidas po tos nełajmes lejdos i miesta Ebrona ir palika pakiełtu i karalus dalies tiktaj Zidu źiames. O Abneras Saulaus kawajda apszaukie karalu jo suna Izbozetą. Bet paskiaus neprietelems tan uźmuszus wisa Zidu źiame pasidawe Dowiduj. Tas i karalus paszokies, ne węn atmonije Pilistynams bet ir butinaj jus pamuszes wisą ju źiamę paglęmźe. Dar iwajres gimines apsukuo Zidu źiames giwenantes, kajpo taj: Amonitu, Amalekitu, Idumeos ir Arabios pawejkies; padare sawa źmoniemis. Ribas karalistes sawa prapłatina nu juras Zemwidures lig upes Euprata. Wisi pagonis nepar tolij giwenantis ausis sklaute ir nebdrisa kibinti Zidu.

Woz ne widuriej źidu ziames, kałnuotoj wietoj buwa miestelis wadinamas Jebuz, giwentojej jo wadinos Jebuzejczykajs ir buwa senos
↕ p. 10–11 gadines pagonis. Dowidas isilauźe i Jebuz, pramine ję ↕ Jerozolimu, Jebuzejczykus isztrieme, ant wienu kałnu iszmurije pilę, dawe anaj wardą Sionas ir pats tęn isikure. Nu to łajka Jerozolima tape siedini arba staliczy Zidu karalu.

Dowidas kajpo karalus isigawa daugieł arklu, bąndos tarnu ir karejwiu. Patijkies namus Cedra mede ir pasipuosze karaliszkaj. Rumusi jo giwena pranaszas Natanas: tam girdąnt kazikumet sakie Dowidas „asz giwenu cedra namusi o skrine Wieszpaties tebier szatri su mauknomis ir su kajlejs apdęngtami, gieda mąn! padirbsiu Aukszcziausem Diewuj baźniczę." Natanas pirmu pagire tąn mislę karalaus, bet paskiaus wardon Wieszpaties tare „Rankas tawa Szwiesiausis karalau suteptas ira su krauju, nes daugieł atbuwaj kariu; todieł ne tu bet sunus tawa pastatis baźniczę Diewuj. Tecziaus uź taj pat jogiej noriejej padirbti namus Wieszpatem isz krauje tawa atejs Messioszius," taj ira: sunus Diewa Jezus Kristus.

Iszgirdes taj Dowidas didelej prasidziuga o iejes i sawa kąmbareli karsztaj melde Wieszpaties idant spierej tejktumes atejti, kad galetu

tarė: „Meldžiu tavęs pribenk mane, nes sveiku būti nebgaliu". Šis atėjęs pervėrė jį su deigina, numirusiam numovė karūną, nusiejo aukso lenciūgą nuo sprando ir tiesiai nunešė Dovydui. Atėjęs papasakojo apie smertį karaliaus, jo sūnaus Jonato ir apie nelaimę žydų. Girdėdamas tai Dovydas perplėšė jupą savo, jo draugai taip pat padarė, ir visi verkdami pasninkavo lig vakaro.

Dovydas po tos nelaimės leidos į miestą Ebroną[13] ir paliko pakeltu į karalius dalies tiktai Žydų žemės. O Abneras, Sauliaus karvaida, apšaukė karalium jo sūnų Izbozetą. Bet paskiau, neprieteliams tą užmušus, visa Žydų žemė pasidavė Dovydui. Tas, į karalius pašokęs, ne vien atmonijo filistinams, bet ir, būtinai juos pamušęs, visą jų žemę paglemžė. Dar įvairias gimines, apsukui Žydų žemės gyvenančias, kaipo tai: amonitų, amalekitų, Idumėjos[14] ir Arabijos, paveikęs, padarė savo žmonėmis. Ribas karalystės savo praplatino nuo jūros Žemvidurės lig upės Eufrato. Visi pagonys ne per toli gyvenantys ausis skliautė ir nebdrįso kybinti žydų.

Vos ne viduryj Žydų žemės, kalnuotoj vietoj buvo miestelis, vadinamas Jebusas, gyventojai jo vadinos jebuseičikais ir buvo senos gadynės pagonys. Dovydas įsilaužė į Jebusą, praminė jį Jeruzolima, jebuseičikus ištrėmė, ant vieno kalno išmūrijo pilę, davė anai vardą Sionas ir pats ten įsikūrė. Nuo to laiko Jeruzolima tapo sėdyne, arba stalyčia, žydų karalių.

Dovydas kaipo karalius įsigavo daugel arklių, bandos, tarnų ir kareivių. Pasitiekė namus cedro medžio ir pasipuošė karališkai. Rūmuose jo gyveno pranašas Natanas; tam girdint, kaži kuomet sakė Dovydas: „Aš gyvenu cedro namuose, o skrynia Viešpaties tebėr šatre su mauknomis ir su kailiais apdengtame, gėda man! Padirbsiu Aukščiausiam Dievui bažnyčią". Natanas pirma pagyrė tą mislią karaliaus, bet paskiau vardan Viešpaties tarė: „Rankos tavo, šviesiausias karaliau, suteptos yra su krauju, nes daugel atbuvai karių, todėl ne tu, bet sūnus tavo pastatys bažnyčią Dievui. Tačiau už tai pat, jogei norėjai padirbti namus Viešpačiui, iš kraujo tavo ateis Mesijošius, tai yra sūnus Dievo Jėzus Kristus".

Išgirdęs tai Dovydas dideliai prasidžiugo, o įėjęs į savo kambarėlį karštai meldė Viešpaties, idant spėriai teiktųsi ateiti, kad galėtų

su sawa akimis ji regieti. To meldima tecziaus Wieszpats neiszkłause; nes woz po dwiju tukstąntiu metu isz wejsles Dowida uźgime Kristus Wieszpats. Wiena meta Amonitaj pradieje priklities źidams; Dowidas todieł iszsiunte buri karejwiu po waldi Joaba; kurs nukielawes apgule pilę Moabitu wadinamą Rabbat. Jam besimusząnt Dowidas wełtuo trukdamas iszlipa ąnt płokszte stoga rumu sawa ir pamate artemami darźe besipłaukąntę jauną Uriaus źalnieriaus moteri, wardu Betsabcę. Pakwiete ję pri sawes ir sugrieszije. Paskiaus ↕ p. 11-12 kad wiras nekluditu nusiunte rasztą pas Joaba idant Uriu pastatitu ↕ pirmoj ejłoj ir uźmuszintu. Joabas uźmuszines dawe źodi karaluj, o szis Batsabcę prijeme sau uź moteri.

Nieko netrukus ateje pas Dowidą Natanas pranaszas ir ispieje taridamas „ar priderieje atimti artimam moteri ir ji pati uźmuszti? Susizgribes karalus gajlejos, werkie, dare pakutą ir isz tos prizasties parasze pasalmę 50 kuri prasided nu zodziu „Susimiłk ąnt manęs Diewi.

Dowidas turieje daug wajku, wienas isz tu wardu Absolomas, pri giwos dar gałwos tiewa, norieje i karalus paszokti. Nuwaziawes i miestą Ebroną suwadina daugibę źidu ir pasisakie karalausis. Bet rejkieje dar tiewa isz sosta iszwersti; todieł su wisajs sawa szalininkajs kielawa Jerozolimon. Iszsigirdes apej taj Dowidas, surinka sawusius ir iszeje piesti basus isz miesta. Jam ejnąnt uźstoje kieli nedoras źidas wardu Semei ir pradieje karaluj iszmetinieti szejp „Ejk ejk laukon krangieri kurs paglęmzej sostą karalaus Saulaus, ateje ir tau gałas." Dowida zalnierej taj girdiedamis sakie, ar nori Poni ejsma ir uźmuszma tąn bezliepiczę; bet karalus atsakie nedarikiet to, jejgi Wieszpats dalejda sukilti ant manęs sunuj mana, ko turem stebieties kad swetimi musu neapweź?

Kałnusi susigrume źalnierej Dowida su źmoniemis Absoloma Joabas karalaus karwajda iszblaszkie burius nepratusiu kariauti artoju, daugibe ju prirępmta, nukrita nu kałna ir uźsimusze. Matidamas taj Absolomas joje zowidu par ąnźuoliną, turieje iłgus płaukus it mergiele nesitikietaj uźsikirta płaukaj i ąnzuoła szaką, arklis szmuks ↕ p. 12-13 iszspruda o szis ir palika betintelois ąnt szaku it ↕ pakartas. Jam bekibąnt atspruka kami nebuwes Joabas, parszawa ji su wiliczioмis ir

su savo akimis jį regėti. To meldimo tačiau Viešpats neišklausė, nes vos po dviejų tūkstančių metų iš veislės Dovydo užgimė Kristus Viešpats[15]. Vieną metą amonitai pradėjo priklytis žydams; Dovydas todėl išsiuntė būrį kareivių po valdžia Joabo, kurs nukeliavęs apgulė pilę moabitų, vadinamą Raba. Jam besimušant, Dovydas veltui trukdamas išlipo ant plokščio stogo rūmų savo ir pamatė artimame darže besiplaukančią jauną Ūrijos žalnieriaus moterį, vardu Batšeba. Pakvietė ją prie savęs ir sugriešijo. Paskiau, kad vyras nekliudytų, nusiuntė raštą pas Joabą, idant Ūriją pastatytų pirmoj eilėj ir užmušintų. Joabas užmušinęs davė žodį karaliui, o šis Batšebą priėmė sau už moterį.

Nieko netrukus atėjo pas Dovydą Natanas pranašas ir įspėjo tarydamas: „Ar priderėjo atimti artimam moterį ir jį patį užmušti?" Susizgribęs karalius gailėjos, verkė, darė pakūtą ir iš tos priežasties parašė pasalmę 50, kuri prasideda nuo žodžių „Susimilk ant manęs, Dieve".

Dovydas turėjo daug vaikų, vienas iš tų, vardu Absalomas, prie gyvos dar galvos tėvo norėjo į karalius pašokti. Nuvažiavęs į miestą Ebroną, suvadino daugybę žydų ir pasisakė karaliausiąs. Bet reikėjo dar tėvą iš sosto išversti; todėl su visais savo šalininkais keliavo Jeruzolimon. Išsigirdęs apie tai Dovydas surinko savuosius ir išėjo pėsčia basas iš miesto. Jam einant, užstojo kelią nedoras žydas, vardu Semei, ir pradėjo karaliui išmetinėti šiaip: „Eik eik laukan, kraugery, kurs paglemžei sostą karaliaus Sauliaus, atėjo ir tau galas". Dovydo žalnieriai tai girdėdami sakė: „Ar nori, pone, eisim ir užmušim tą bezliepyčią?" Bet karalius atsakė: „Nedarykit to; jeigi Viešpats daleido sukilti ant manęs sūnui mano, ko turim stebėtis, kad svetimi mūsų neapveža?"

Kalnuose susigrūmė žalnieriai Dovydo su žmonėmis Absalomo, Joabas, karaliaus karvaida, išblaškė būrius nepratusių kariauti artojų, daugybė jų priremta nukrito nuo kalno ir užsimušė. Matydamas tai Absalomas jojo zovada per ąžuolyną, turėjo ilgus plaukus it mergelė, nesitikėtai užsikirto plaukai į ąžuolo šaką, arklys šmuks išsprūdo, o šis ir paliko betinteliojąs ant šakos it pakartas. Jam bekybant, atspruko kame nebuvęs Joabas, peršovė jį su vylyčiomis ir permovė

parmowe su łąndi ragotini. Jau mirusi Absoloma nulejda nu ąnźiuoła ir sumete didi szusni akmenu ąnt jo kunu. Tejp wajkas tiewa lęnkti nenoris pragajsza o Dowidas wieł sugriźa Jerozolimon ir karalawa lig pat ąmziaus sawa gała.

Daugieł kariu atbuwes Dowidas lijpe Joabuj surasziti zmones sawa. Tas par dewinis mienesius po wisą ziamę jodidamas sunesze esąnt karalistiej, asztuonis szimtus esąnt karalistiej wiru galęnczių tujaus i karę stoti. Sudiejus dar wajkus, senius ir motriszkoses treje tiek buwa zmoniu. Dowidas taj parskajtes, pasididziawa: nieks tarsi to nesuprato; bet Wieszpats pamate. Todieł atejes pas karalu Godas pranaszas tare „Szitaj saka Wieszpats iszrinkies sau wieną koronę: ar par trejus metus kięntieti badą tawa ziamiej, ar par tris mienesius biegti nu neprietelu, ar par tris dienas iszturieti marus; nes dieł sawa pujkibes lijpdamas surasziti zmones, didelej sugrieszijej. Dowidas taj iszgirdes kase sau gałwą ir tare „ isz wisur nełajmes, tecziaus beweliju ikristi i rąnkas Wieszpaties Diewa, nekajp sudities su zmoniemis; łaj bun maraj.

Woz taj isztare, pradieje zmones mirti kajp łaps kristi. Aniołas Wieszpaties kuri Dowidas su sawa akimis regieje kirta zidalus be miłaszirdistes. Dowidas taj regiedamas pasnikawa su wisu ponibi sawa ir sakie „Wieszpatie asz sugrieszijau, łaj bun korone ąnt manęs ne ąnt źmoniu mana." Wienos dienos buwiej iszmire barzdocziu septines deszimtis tukstanczių. Po triju dienu maraj iszgajsza. Pas-
↕ p. 13–14 kiaus Dowidas toj wietoj kurioj ↕ mate Anioła, pastate Wieszpatem ałtoriu ir dare apieras uź griekus sawa. Senatwiej Dowidas surinka nemaź auksa, sidabra, ware, źalware, giełaźies, szwyna lęntu ir taszitu akmenu baźniczej statiti. Parasze daugieł giesmiu arba pasalmiu, kunegus sulewitajs padalije i dwideszimti kieturis atskirius ir koźnam uźdawe łajką kuremi turieje baźniczioj arba szwęntami szatri, tarnauti Wieszpatem. Giedotojus ligi dali kajp rejkięnt sutajse. Karszatiej paskire i karalus sunu sawa Salamona gimusi isz Betsabeos. Mire Jerozolimoj sukakies septines deszimtis metu ąmźiaus sawa. Karalu buwa par kietures deszimtis metu. Kuną jo su didi isz-
↕ p. 14–15 kilmi pałajdoje Salamonas pilej Sioni. ↕

su landžia ragotine. Jau mirusį Absalomą nuleido nuo ąžuolo ir sumetė didį šūsnį akmenų ant jo kūno. Taip vaikas, tėvo lenkti nenoręs, pragaišo, o Dovydas vėl sugrįžo Jeruzolimon ir karaliavo lig pat amžiaus savo galo.

Daugel karių atbuvęs, Dovydas liepė Joabui surašyti žmones savo. Tas, per devynis mėnesius po visą žemę jodydamas, sunešė esant karalystėj aštuonis šimtus[16] vyrų, galinčių tuojau į karę stoti. Sudėjus dar vaikus, senius ir motriškąsias treja tiek buvo žmonių. Dovydas tai perskaitęs pasididžiavo; niekas tarsi to nesuprato, bet Viešpats pamatė. Todėl, atėjęs pas karalių, Gadas pranašas tarė: „Šitai sako Viešpats, išsirink sau vieną koronę: ar per trejus metus kentėti badą tavo žemėj, ar per tris mėnesius bėgti nuo neprietelių, ar per tris dienas ištūrėti marus; nes dėl savo puikybės, liepdamas surašyti žmones, dideliai sugriešijai. Dovydas tai išgirdęs kasė sau galvą ir tarė: „Iš visur nelaimės, tačiau beveliju įkristi į rankas Viešpaties Dievo, nekaip sūdytis su žmonėmis; lai būna marai".

Vos tai ištarė, pradėjo žmonės mirti kaip lapas kristi. Aniolas Viešpaties, kurį Dovydas su savo akimis regėjo, kirto žydalius be mielaširdystės. Dovydas tai regėdamas pasninkavo su visa ponybe savo ir sakė: „Viešpatie, aš sugriešijau, lai būna koronė ant manęs, ne ant žmonių mano". Vienos dienos būvyj išmirė barzdočių septynios dešimtys tūkstančių. Po trijų dienų marai išgaišo. Paskiau Dovydas toj vietoj, kurioj matė aniolą, pastatė Viešpačiui altorių ir darė apieras už griekus savo. Senatvėj Dovydas surinko nemaž aukso, sidabro, vario, žalvario, geležies, švino lentų ir tašytų akmenų bažnyčiai statyti. Parašė daugel giesmių, arba pasalmių, kunigus su levitais padalijo į dvi dešimti keturis atskyrius ir kožnam uždavė laiką, kuriame turėjo bažnyčioj arba šventame šatre tarnauti Viešpačiui. Giedotojus lygia dalia kaip reikiant sutaisė. Karšatyj paskyrė į karalius sūnų savo Saliamoną[17], gimusį iš Batšebos. Mirė Jeruzolimoj, sukakęs septynias dešimtis metų amžiaus savo. Karalium buvo per keturias dešimtis metų. Kūną jo su didžia iškilme palaidojo Saliamonas pilėj Sione.

Prakałba.

Pasalmes ira taj szirdingas giesmes sena istatima. Wisu skajtos szimtas pęnkies deszimtis. Łabaj senoj gadiniej kad dar buwa lig atejnąnt Kristuj Wieszpatem i dwi tukstąnti metu, parasze jes S. Dowidas źidu karalus. S. Dowidas buwa didis Diewa tarnas, Wieszpats ji miledamas, par Dwasę Szwęncziausę ikwiepe jam dajktus neźinomus kurie newejkiej turieje iszsipilditi. Dielto taj pasalmiesi jo ira daugieł pranasziszcziu apej Kristu Jezu, apej jo kanczę ir baźniczę kataliku. Nors nekuriu pasalmiu newejku ira suprasti; kataliku tecziaus baźnicze nuog pat gadines apasztołu, lig szio łajka wisumet kalb jes ir gist. Lig sziolej ne buwa wisu pasalmiu źemajtiszkaj iszgulditu: nekures rąndam kningosi wadinamosi, *Bałsas* ir *Kantyczkas*, bet kajpo iszdietas dieł giedoima, pardirbtas ira, ejłomis; todieł asz cze iszguldziau źodi i źodi tejp kajp ira Szwęntami raszti. Gał jes kalbieti koźnas źmogus, bet idant kalbiedamas kajp rejkięnt pasi-
↕ p. 15–16 mełstu, atduksius ↕ skajtidamas, tur melsties. S. Dowiduj skundąntes ąnt neprietelu tur prasziti idant Wieszpats apgintu, nu neprietelu uźwis neregiemu kurie trokszt pradulditi duszes musu.

Tretinikaj ir tretinikies S. Pranciszkaus, nekarta par metus tur su-
↕ p. 16–17 kalbieti wisas pasalmes, pagał istatima zokana. ↕

Prakalba

Pasalmės yra tai širdingos giesmės Seno Įstatymo. Visų skaitos šimtas penkios dešimtys. Labai senoj gadynėj, kad dar buvo lig ateinant Kristui Viešpačiui į dvi tūkstanti metų[1], parašė jas šv. Dovydas, žydų karalius. Šv. Dovydas buvo didis Dievo tarnas, Viešpats, jį mylėdamas, per Dvasią Švenčiausią įkvėpė jam daiktus nežinomus, kurie neveikiai turėjo išsipildyti. Dėl to tai pasalmėse jo yra daugel pranašysčių apie Kristų Jėzų, apie jo kančią ir Bažnyčią katalikų. Nors nekurių pasalmių neveiku yra suprasti, katalikų tačiau Bažnyčia nuog pat gadynės apaštalų lig šio laiko visuomet kalba jas ir gysta. Lig šiolei nebuvo visų pasalmių žemaitiškai išguldytų: nekurias randam knygose, vadinamose *Balsas ir Kantičkos*[2], bet kaipo išdėtos dėl giedojimo, perdirbtos yra eilėmis; todėl aš čia išguldžiau žodį į žodį taip kaip yra Šventame Rašte. Gali jas kalbėti kožnas žmogus, bet idant kalbėdamas kaip reikiant pasimelstų, atdūksius skaitydamas, turi melstis. Šv. Dovydui skundžiantis ant neprietelių, turi prašyti, idant Viešpats apgintų nuo neprietelių užvis neregimų, kurie trokšta prapuldyti dūšias mūsų.

Tretininkai ir tretininkės šv. Pranciškaus[3] ne kartą per metus turi sukalbėti visas pasalmes pagal įstatymą zokano.

KNINGA PASALMIU

Pasalme 1.

Apej Wieszpaties Diewa prisakimu użłajkima,
be kurio niera tikros łajmes.

1. Palajmintas źmogus, kurs nepakłause patarima bediewiu, kielej grieszniku nestowieje ir sosti kimbąntios ligos nesiedieje.
2. Bet istatimi Wieszpaties jo wale o prową jo apmislis diena ir nakti.
3. Ir bus kajpo medis idijgtas ties sriautu undenu, kurs duos wajsius łajkuj atejus:
   Ir łapaj jo ne nubirs, ir kąn nedaritu wis kłoses.
4. Ne tejp bediewej, ne tejp: bet kajpo dulkies nu wieju błaszkomas, skrajos ąnt źiames wirszu.
5. Todieł neatsikiełs nedori ąnt suda, nej (*bus*) griesznikaj buriej tejsinguju.
6. Nes Wieszpats źina kielus doruju, wieszkielis bediewiu prapułs. Garbie buk Diewuj Tiewuj ir Sunuj ir Dwasej S. kajpo buwa isz pradios, tejpo buk ir wisados ir par ąmźiu ąmźius Amen.

Pasalme 2.

Apej taj jogiej rejk pasiduoti waldzej Kristaus;
wełtuo ira spirties.

↕ p. 17–18
1. Kodieł sumisza pagonis: o źmonis mislije wiejus? ↕
2. Sukiła karalej źiames ir kunegajksztej susirinka: priesz Wieszpati ir priesz Jo Kristu. (*Sakidamis.*)
3. Sutraukikiem riszius ju: ir numeskiem nu sawęs jungą ju. (*O*)
4. Giwenus danguose juokses isz ju, ir ticzioses isz ju Wieszpats.
5. Tuokart sakis jams rustibiej sawa: ir apmaudi sawa pargąndis ju.

KNYGA PASALMIŲ

Pasalmė 1

Apie Viešpaties Dievo prisakymų užlaikymą,
be kurio nėra tikros laimės

1. Palaimintas žmogus, kurs nepaklausė patarimo bedievių, kelyj griešninkų nestovėjo ir soste kimbančios ligos nesėdėjo.
2. Bet įstatyme Viešpaties jo valią o provą jo apmislys dieną ir naktį.
3. Ir bus kaipo medis įdiegtas ties sriautu vandenų, kurs duos vaisius laikui atėjus, ir lapai jo nenubirs, ir ką nedarytų, visa klosis.
4. Ne taip bedieviai, ne taip: bet kaipo dulkės, nuo vėjų blaškomos, skrajos ant žemės viršaus.
5. Todėl neatsikels nedori ant sūdo nei (*bus*)[1] griešninkai būryj teisingųjų.
6. Nes Viešpats žino kelius dorųjų, vieškelis bedievių prapuls. Garbė būk Dievui Tėvui ir Sūnui ir Dvasiai Šv. kaipo buvo iš pradžios, taipo būk ir visados, ir per amžių amžius. Amen[2].

Pasalmė 2

Apie tai, jogei reikia pasiduoti valdžiai Kristaus;
veltui yra spirtis

1. Kodėl sumišo pagonys, o žmonės mislijo vėjus?
2. Sukilo karaliai žemės ir kunigaikščiai susirinko prieš Viešpatį ir prieš jo Kristų. (*Sakydami*)
3. Sutraukykim ryšius jų ir numeskim nuo savęs jungą jų. (*O*)
4. Gyvenąs danguose juoksis iš jų, ir tyčiosis iš jų Viešpats.
5. Tuokart sakys jiems rūstybėj savo ir apmaude savo pergandins jų.

6. O asz esmi pakiełtas i karalus ąnt Sionu szwęntu kałnu jo: apsakinieis jo prisakimus.
7. Wieszpats mąn tare: Tu esi sunumi mana, asz tawi szęndien pagimdziau.
8. Rejkałauk nu manęs ir duosiu pagonis uź tiewinę tawa: o turtą tawa krasztus źiames.
9. Waldisi jejs su gielzies łazdu: o kajpo mole indą sukulsi jus.
10. O dabar karalej supraskiet: mokikieties sudijęntis źiamę.
11. Tarnaukiet Wieszpatem su bajmi: ir linksminkieties drebiedamis.
12. Grobkieties (*to*) moksła idant kartajs nepaszoktu apmaudas Wieszpatem: ir ne prapułtumet nu kiale tejsingą.
13. Kad stajgu uźsidegtu jo rustibe: pałajminti wisi turęntis wilti Wieszpatiep. Garbie buk Diewuj Tiewuj ir t.t.

Pasalme 3.

Apej wilti Diewop, turietina parsakioimosi ir nełajmiesi.

Paraszas: Pasalme Dowida karalaus biegąnte no sunaus sawa Absoloma.

1. Wieszpatie kodieł iwisa warginantis mani? gauje ju sukiła priesz mani. ↕ ↕ p. 18–19
2. Daugieł ju saka duszej mana: neiszgielbies jo Diewas.
3. Bet tu Wieszpatie głobieju mana ir garbi mana esi; ir pakiełąns gałwą mana.
4. Bałsu szaukiau pas Wieszpati: ir iszkłause manęs isz kałna sawa szwęnta (*isz dangaus*).
5. Asz miegojau ir knarkiau: ir atsikielau nes Wieszpats apgine mani.
6. Ne nusigąnsiu tukstąntiu źmoniu aptekusiu mani: kielkies Wieszpatie gielbiek mani Diewi mana.
7. Nes tu pamuszej wisus berejkała mani parsakiojęntius: dąntis grieszniku iszkruszaj.
8. Wieszpaties ira pagałba o ant źmoniu tawa pałajminimas tawa. Garbie buk ir t. t.

6. O aš esmi pakeltas į karalius ant Siono švento kalno jo; apsakinėjąs jo prisakymus.
7. Viešpats man tarė: „Tu esi sūnumi mano, aš tave šiandien pagimdžiau.
8. Reikalauk nuo manęs, ir duosiu pagonis už tėvynę tavo, o turtą tavo kraštus žemės.
9. Valdysi jais su gelžies lazda o kaipo molio indą sukulsi juos".
10. O dabar, karaliai, supraskit: mokykitės sūdijantys žemę.
11. Tarnaukit Viešpačiui su baime ir linksminkitės drebėdami.
12. Grobkitės (*to*) mokslo, idant kartais nepašoktų apmaudas Viešpačiui ir neprapultumėt nuo kelio teisingo.
13. Kad staiga užsidegtų jo rūstybė: palaiminti visi turintys viltį Viešpatiep. Garbė būk Dievui Tėvui ir t. t.

Pasalmė 3

Apie viltį Dievop, turėtiną persekiojimuose ir nelaimėse

Parašas[1]. Pasalmė Dovydo karaliaus, bėgančio nuo sūnaus savo Absalomo.

1. Viešpatie, kodėl įviso varginantys mane? Gauja jų sukilo prieš mane.
2. Daugel jų sako dūšiai mano: „Neišgelbės jo Dievas".
3. Bet tu, Viešpatie, globėju mano ir garbe mano esi; ir pakeliąs galvą mano.
4. Balsu šaukiau pas Viešpatį, ir išklausė manęs iš kalno savo švento (*iš dangaus*).
5. Aš miegojau ir knarkiau, ir atsikėliau, nes Viešpats apgynė mane.
6. Nenusigąsiu tūkstančių žmonių, aptekusių mane. Kelkis, Viešpaties, gelbėk mane, Dieve mano.
7. Nes tu pamušei visus, be reikalo mane persekiojančius, dantis griešninkų iškrušai.
8. Viešpaties yra pagalba, o ant žmonių tavo palaiminimas tavo. Garbė būk ir t. t.

Pasalme 4.

Apej jeszkoima łajmes Diewop,
ne źiamiszkusi dajktusi.

Paraszas Pasalmes. Ąnt gała giesmiesi, pasalme Dowiduj.

1. Kad szaukiaus iszkłause manęs Diewas, tejsibes mana: prispaudimi iszpletej man (*kieli kuriuo iszsprukczio.*)
Susimilk ąnt manęs ir iszkłausik małdos mana.
2. Sunaj źmoniu pakolej (*buset*) sunkios szirdies? kodiel milet tusztibę ir jeszkot melagistes?
3. Zinokiet Wieszpati padarius Szwęntą sawa stebuklingu: Wieszpats iszkłausis manęs kad pas Ji szauksiuos.
4. Pikiet ir nenoriekiet grieszititi: kąn sakot szirdiesi jusu (*to*) łowosi jusu gajlekieties.
5. Apierawokiet auką (*apiera*) tejsibes ir wilkieties Wieszpatiep: daugieł isz ju saka, kas parode mums gieribes? ↕ ↕ p. 19–20
6. Iszrejkszta ira mamiesi szwiesibe wejda tawa Wieszpatie: dawej linksmibę szirdieje mana.
7. Nu uźderieima jawu, wina ir aliwa sawa iwisa.
8. Pakajuj draugi (*su nepritelejs*) miegosiu: ir ilsiesiu.
9. Nes tu Wieszpatie ipatingaj wiltiej mani pastatej. Garbie buk.

Pasalme 5.

Apej padieima wilties Diewop, karojęnti uź piktus,
uźmokąnti uź gierus darbus.

Paraszas. Ąnt gała uź tąn kuri tiewiszkię aptur. Pasalme Dowiduj.

1. Zodius mana iszgirsk su ausimis Wieszpatie: suprask szauksmą mana.
2. Iszkłausik bałsa małdos mana: karalau mana ir Diewi mana.
3. Nes tawiep melsiuos Wieszpatie: lig łajku iszkłausis bałsa mana.
4. Ankstij stosiuos akiwajzdoj Tawa ir prisistebiesiu: nes tu nejsi Diewu norętiu nedoribes.

Pasalmė 4

Apie ieškojimą laimės Dievop,
ne žemiškuose daiktuose

Parašas pasalmės. Ant galo giesmėse pasalmė Dovydui.

1. Kad šaukiaus, išklausė manęs Dievas teisybės mano; prispaudime išplėtei man (*kelią, kuriuo išsprukčiau*).
Susimilk ant manęs ir išklausyk maldos mano.
2. Sūnai žmonių, pakolei (*būsit*) sunkios širdies? Kodėl mylit tuštybę ir ieškot melagystės?
3. Žinokit Viešpatį padarius šventą savo stebuklingu, Viešpats išklausys manęs, kad pas jį šauksiuos.
4. Pykit ir nenorėkit griešyti: ką sakot širdyse jūsų, (*to*) lovose jūsų gailėkitės.
5. Apieravokit auką (*apierą*) teisybės ir vilkitės Viešpatiep. Daugel iš jų sako: „Kas parodė mums gėrybes?"
6. Išreikšta yra mumyse šviesybė veido tavo, Viešpatie, davei linksmybę širdyje mano.
7. Nuo užderėjimo javų, vyno ir alyvo savo įviso.
8. Pakajuj drauge (*su neprieteliais*) miegosiu ir ilsėsiu.
9. Nes tu, Viešpatie, ypatingai viltyj mane pastatei. Garbė būk.

Pasalmė 5

Apie padėjimą vilties Dievop, karojantį už piktus,
užmokantį už gerus darbus

Parašas. Ant galo už tą, kurį tėviškė apturi. Pasalmė Dovydui.

1. Žodžius mano išgirsk su ausimis, Viešpatie, suprask šauksmą mano.
2. Išklausyk balso maldos mano, karaliau mano ir Dieve mano.
3. Nes taviep melsiuos, Viešpatie: lig laiku išklausys balso mano.
4. Anksti stosiuos akivaizdoj tavo ir prisistebėsiu, nes tu nesi Dievu, norinčiu nedorybės.

5. Ne giwens gret tawęs nedoras: nejgi pabus netejsi akisu tawa.
6. Ne uźkięnti wisu dasilejdancziu nedoribiu: praźudisi wisus mełagistes tauzijęnczius:
Wira kraugiere ir pasale ne apweź Wieszpats.
7. O asz (*turiu wilti*) gausibiej miłaszirdistes Tawa: inejsiu namosna Tawa pasikłoniosiu linkon baźniczes tawa szwęntos, bajmiej Tawa.
8. Wieszpatie wesk mani kielu tejsibes: dieł neprietelu mana dabok akiwajzdoj tawa taką mana.
9. Nes ju łuposi niera tejsos: szirdis ju tuszti ira.
10. Grabas atidaritas ira gierkle ju: sů leźuwiu sawa pasalej pleszkieje, sudik jus Diewi. ↕

↕ p. 20-21

11. Laj atkrimt nu mislu sawa, pagał daugibes anu nedoribiu isztręmk jus: nes pikina tawi Wieszpatie.
12. O te linksminas wisi tawiep wilti turęntis, łaj dziaugas par ąmźius ir giwensi jusi.
13. Ir girses tawiep wisi milęntis wardą Tawa: nes tu łajmini tejsingam. –
14. Wieszpatie it skidu gieros wales tawa: uźdęngsi mamis. Garbie buk.

Pasalme 6.

Apej głaudimos pas Diewa par pakutą.

Paraszas: Ant gała giesmiesi, Pasalme Dowiduj grijźama ąnt asztuoniu strunu.

1. Wieszpatie apmaudi Tawa ne bausk manęs: nejgi rustibiej Tawa karok manęs.
2. Susimilk ąnt manęs Wieszpatie nes sergu: iszgidik mani nes pargąndinti ira kaułaj mana.
3. Ir dusze mana łabaj parsigąnda: bet Wieszpatie pakol tejp mani łajkisi?
4. Atsigręźk Wieszpatie ir iszgrobk duszę mana: iszgielbiek mani dieł miłaszirdistes Tawa.
5. Nes po smerte nier kas atmintu ąnt Tawęs: o pragari kas garbins Tawi?

5. Negyvens gret tavęs nedoras, neigi pabus neteisūs akisu tavo.
6. Neužkenti visų, dasileidžiančių nedorybių, pražudysi visus melagystes tauzijančius.
Vyro kraugerio ir pasalaus neapveža Viešpats.
7. O aš (*turiu viltį*) gausybėj mielaširdystės tavo: ineisiu namuosna tavo, pasikloniosiu linkon bažnyčios tavo šventos baimėj tavo.
8. Viešpatie, vesk mane keliu teisybės, dėl neprietelių mano dabok akivaizdoj tavo taką mano.
9. Nes jų lūpose nėra tiesos; širdis jų tuščia yra.
10. Grabas atidarytas yra gerklė jų, su liežuviu savo pasaliai pleškėjo; sūdyk juos, Dieve.
11. Lai atkrenta nuo mislių savo, pagal daugybę anų nedorybių ištremk juos, nes pykino tave, Viešpatie.
12. O tesilinksmina visi taviep viltį turintys, lai džiaugias per amžius, ir gyvensi juose.
13. Ir girsis taviep visi mylintys vardą tavo, nes tu laimini teisingam.
14. Viešpatie, it skydu geros valios tavo uždengsi mus. Garbė būk.

Pasalmė 6

Apie glaudimos pas Dievą per pakūtą

Parašas. Ant galo giesmėse. Pasalmė Dovydui, griežiama ant aštuonių strūnų.

1. Viešpatie, apmaude tavo nebausk manęs neigi rūstybėj tavo karok manęs.
2. Susimilk ant manęs, Viešpatie, nes sergu; išgydyk mane, nes pergandinti yra kaulai mano.
3. Ir dūšia mano labai persigando, bet, Viešpatie, pakol taip mane laikysi?
4. Atsigręžk, Viešpatie, ir išgrobk dūšią mano, išgelbėk mane dėl mielaširdystės tavo.
5. Nes po smerčio nėr kas atmintų ant tavęs, o pragare kas garbins tave?

6. Nuwargau be wajtodamas, mazgosiu koźna nakti łową mana: su aszaromis szłaksztisiu patałą mana.
7. Matidamas rustibę nusigąnda akis mana: pasenau tarp wisu neprietelu mana.
8. Atsitraukiet nu manęs wisi darąntis netejsibes: nes Wieszpats iszkłause bałsa raudoima mana.
9. Iszkłause Wieszpats praszima mana: Wieszpats małdą mana prijeme.

↕ p. 21–22 10. Łaj susizgrimb ir łabaj nusigąnst wisi ↕ neprietelej mana: te launas ir susigiest kuo wejkiausej. Garbie buk.

Pasalme 7.

Apej głaudimos pri Wieszpaties, kurs pinkles neprietelu apwert ąnt ju patiu pasmerkima.

Paraszas. Pasalme Dowiduj kurę giedojo Wieszpatem źodejs Kusy Jemini sunaus.

1. Wieszpatie Diewi mana tawiep wilti turiejau iszgielbiek mani isz rąnku parsakiotoju mana ir iszluosok mani.
2. Idant kartajs nepagautu it lawas duszes mana, nes niera kas atpirktu ir kas iszgielbietu.
3. Wieszpatie Diewi mana, jej taj padariau: jejgi ira nedoribę rąnkosi mana:
4. Jej atmonijau mokąntims mąn piktu uź gierą: łaj atkrimtu nu neprietelu mana tuszsć.
5. Łaj parsakio neprietelus duszę mana, te sugreb ir te suminio ąnt źiami giwibą mana: o garbę mana te pawert i dulkies.
6. Kielkies Wieszpatie rustibiej Tawa: ir iszauksztink sawi ribosi neprietelu mana.
7. Ir kielkies Wieszpatie Diewi mana prisakimi kuri dawej: o kruwa źmoniu apstos Tawi.
8. Ir diełto sugriszk ąnt auksztibes: Wieszpats sudij źmones.
9. Sudik mani Wieszpatie pagał tejsibes mana: ir pagał nekaltibes mana, ąnt manęs.

6. Nuvargau bevaitodamas, mazgosiu kožną naktį lovą mano, su ašaromis šlakstysiu patalą mano.
7. Matydamos rūstybę, nusigando akys mano, pasenau tarp visų neprietelių mano.
8. Atsitraukit nuo manęs visi, darantys neteisybes, nes Viešpats išklausė balso raudojimo mano.
9. Išklausė Viešpats prašymo mano, Viešpats maldą mano priėmė.
10. Lai susizgrimba ir labai nusigąsta visi neprieteliai mano, tesiliauna ir susigėsta kuo veikiausiai. Garbė būk.

Pasalmė 7

Apie glaudimos prie Viešpaties, kurs pinkles neprietelių apverčia ant jų pačių pasmerkimo

Parašas. Pasalmė Dovydui, kurią giedojo Viešpačiui žodžiais Kušo Jamino sūnaus.

1. Viešpatie Dieve mano, taviep viltį turėjau, išgelbėk mane iš rankų persekiotojų mano ir išliuosuok mane.
2. Idant kartais nepagautų it levas dūšios mano, nes nėra kas atpirktų ir kas išgelbėtų.
3. Viešpatie Dieve mano, jei tai padariau, jeigi yra nedorybė rankose mano.
4. Jei atmonijau mokantiems man piktu už gerą, lai atkrentu nuo neprietelių mano tuščias.
5. Lai persekioja neprietelius dūšią mano, tesugreibia ir tesumynioja ant žemės gyvybą mano, o garbę mano tepaverčia į dulkes.
6. Kelkis, Viešpatie, rūstybėj tavo ir išaukštink save ribose neprietelių mano.
7. Ir kelkis, Viešpatie Dieve mano, prisakyme, kurį davei, o krūva žmonių apstos tave.
8. Ir dėl to sugrįžk ant aukštybes: Viešpats sūdija žmones.
9. Sūdyk mane, Viešpatie, pagal teisybę mano ir pagal nekaltybę mano ant manęs.

10. Pragajsz nedoribe griesznikų, tiesiau wesi tejsingą; datirdamas szirdziu ir inkstu Diewi.
11. Tejsi pagałba mana nu Wieszpaties: kurs iszgana źmones tejsios szirdies.
12. Diewas sude tejsingas, stiprus ir kąntrus: argi piks diena isz dienos?
13. Jej nemetawoseties isztrauks szoblę sawa: ejdoka sawa (*jau*) itęm-
↕ p. 22–23 pe ir sutajse. ↕
14. O tami sutajse pabukles smerte: wiliczes sawa raudonaj ikajtina.
15. Szitaj sunkiej gimde netejsibę: pradieje sopuli ir pagimde nedoribę;
16. Duobę padare ir iszkase ję: ir ikrita (*patis*) duobien kurę iszrausi.
17. Sopulis jo susisuks ąnt jo paties gałwos: o nedoribe jo kris ąnt marmuonele jo paties.
18. Iszpaźiniesiu Wieszpatem pagał tejsibes Jo: ir gijdosiu aukszcziausem Jo warduj. Garbie buk ir t.t.

Pasalme 8.

Apej didibę ir gieribę Wieszpaties, matomą sutwierimi ir atpirkimi źmoniu.

Paraszas. Ąnt gała dieł spaustuwiu. Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpatie, Wieszpatie musu: kajp kiejstas ira wardas Tawa po wisą źiamę: nes iszkielej galibę Tawa aukszcziaus uź dąngu.
2. Isz burnos kudikiu ir źindąntiu sutajsej garbę dieł neprietelu Tawa: idant pagadintumi neprietelu ir giebąnti atmoniti.
3. Nes iszwisiu dąngus Tawa, darbus pirsztu Tawa: mienesi ir źwajzdes kures Tu sutwierej.
4. Kas ira źmogus kad jo neuźmirszti? Ar sunus źmogaus kad ji apłankaj?
5. Padarej ji nedaugiu kuo maźesniu uź Aniołus: su garbi ir garsmu apkarunawojej aną.
6. Ir pastatej ji ąnt darbu rąnku Tawa.
7. Wiskąn pametej po jo koju, awis ir jautius wisokius: dabar ir bąndą łauka.

10. Pragaiš nedorybė griešninkų, tiesiai vesi teisingą, datirdamas širdžių ir inkstų, Dieve.
11. Teisi pagalba mano nuo Viešpaties, kurs išgano žmones teisios širdies.
12. Dievas sūdžia teisingas, stiprus ir kantrus, argi pyks diena iš dienos?
13. Jei nesimetavosi, ištrauks šoblę savo, seidoką savo (*jau*) įtempė ir sutaisė.
14. O tame sutaisė pabūklus smerčio: vylyčias savo raudonai įkaitino.
15. Šitai sunkiai gimdė neteisybę: pradėjo sopulį ir pagimdė nedorybę.
16. Duobę padarė ir iškasė ją, ir įkrito (*patys*) duobėn, kurią išrausė.
17. Sopulys jo susisuks ant jo paties galvos, o nedorybė jo kris ant marmuonėlio jo paties.
18. Išpažinėsiu Viešpačiui pagal teisybę jo ir giedosiu aukščiausiam jo vardui. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 8

Apie didybę ir gerybę Viešpaties, matomą sutvėrime ir atpirkime žmonių

Parašas. Ant galo dėl spaustuvių. Pasalmė Dovydui.

1. Viešpatie, Viešpatie mūsų, kaip keistas yra vardas tavo po visą žemę, nes iškėlei galybę tavo aukščiau už dangų.
2. Iš burnos kūdikių ir žindančių sutaisei garbę dėl neprietelių tavo, idant pagadintum neprietelių ir gebantį atmonyti.
3. Nes išvysiu dangus tavo, darbus pirštų tavo: mėnesį ir žvaigždes, kurias tu sutvėrei.
4. Kas yra žmogus, kad jo neužmiršti? Ar sūnus žmogaus, kad jį aplankai?
5. Padarei jį nedaugiu kuo mažesniu už aniolus, su garbe ir garsmu apkarūnavojai aną.
6. Ir pastatei jį ant darbo rankų tavo.
7. Viską pametei po jo kojų, avis ir jaučius visokius, dabar ir bandą lauko.

8. Paukszczius dąngaus ir źuwis juras: kurios wajkszczio mariu takajs.
9. Wieszpatie, Wieszpatie musu: kajp kiejstas ira wardas Tawa po wisą źiamę. Garbie buk. ↕

↕ p. 23–24

Pasalme 9.

Apej sakima Wieszpatem acziu, uź pargaleima neprietelu.

Paraszas. Ąnt gała uź sunaus paslaptis. Pasalme Dowiduj.

1. Iszpaźiniesiu Tau Pone isz wisos szirdies mana: apsakiniesiu wisus stebukłus Tawa.
2. Pasilinksminsiu ir pasidziauksiu Tawiep: pagijdosiu a ukszcziausem warduj Tawa.
3. Kad neprietelus mana susisuks atgał: sugurs ir prapułs akiwajzdoj Tawa.
4. Nesgi nuspręndej sudą mana su mana rejkału: atsisiedaj ąnt sostu kurs sprendi tejsingaj.
5. Sudraudej gimines ir prapuole bediewis: wardą ju isznowijej ąnt ąmźiu ąmźinuju.
6. Neprietelu kaławiejej (*szobles*) lowies ąnt gała: (*kapoti*) piles ju sugriowej, pragajsza su gramieimu ju minawone.
7. O Wieszpats ąmźinaj patenk: sutajse ąnt suda sostą sawa.
8. Ir Isaj sudis apskritą źiamę: pagał priderieima: sudis źmones tejsibiej.
9. Ir tape Wieszpats uźdąngu neturtingam: pagałbu rejkałusi ir prispudoj.
10. Ir teguł pasiklaun Tawimi kurij paźinst wardą Tawa: nes neaplejdaj jeszkąnczių Tawęs Wieszpatie.
11. Gijdokiet Wieszpatem giwenąntem Sioni: wisas gimines apsakiniekiet darbus jo.
12. Nes pajeszkodamas krauje ju atsiminej: neuźmirszaj szaukima ubagu.
13. Susimiłk ąnt manęs Wieszpatie: paźwełk ąnt paźiaminima mana, nu neprietelu mana.

8. Paukščius dangaus ir žuvis jūros, kurios vaikščioja marių takais.
9. Viešpatie, Viešpatie mūsų, kaip keistas yra vardas tavo po visą žemę. Garbė būk.

Pasalmė 9

Apie sakymą Viešpačiui ačiū už pergalėjimą nprietelių

Parašas. Ant galo už sūnaus paslaptis. Pasalmė Dovydui.

1. Išpažinėsiu tau, Pone, iš visos širdies mano, apsakinėsiu visus stebuklus tavo.
2. Pasilinksminsiu ir pasidžiaugsiu taviep, pagiedosiu aukščiausiam vardui tavo.
3. Kad neprietelius mano susisuks atgal, sugurs ir prapuls akivaizdoj tavo.
4. Nesgi nusprendei sūdą mano su mano reikalu, atsisėdai ant sosto, kurs sprendi teisingai.
5. Sudraudei gimines, ir prapuolė bedievis, vardą jų išnovijai ant amžių amžinųjų.
6. Neprietelių kalavijai (*šoblės*) liovės ant galo (*kapoti*), piles jų sugriovei, pragaišo su gramėjimu jų minavonė.
7. O Viešpats amžinai patenka, sutaisė ant sūdo sostą savo.
8. Ir jisai sūdys apskritą žemę, pagal priderėjimą sūdys žmones teisybėj.
9. Ir tapo Viešpats uždanga neturtingam, pagalba reikaluose ir prispūdoj.
10. Ir tegul pasikliauna tavimi, kurie pažįsta vardą tavo, nes neapleidai ieškančių tavęs, Viešpatie.
11. Giedokit Viešpačiui, gyvenančiam Sione, visos giminės apsakinėkit darbus jo.
12. Nes paieškodamas kraujo jų atsiminei, neužmiršai šaukimo ubagų.
13. Susimilk ant manęs, Viešpatie, pažvelk ant pažeminimo mano nuo neprietelių mano.

14. Kurs paauksztini mani nu pat duru smerte: idant apsakinieczio
↕ p. 24–25 wisas garbes Tawa, wartusi dukteru Siona. ↕
15. Linksminsiuos iszganimi Tawa: (*iszgielbietas par tawi*) isipajnioje pagonis i prapulti kurę (*patis*) sutajse.
16. I spąnsłą kuri słaptu buwa padiei: ikluwa ju koje.
17. Paźintas bus Wieszpats darąns sudą: darbusi rąnku sawa sugautas ira griesznikas.
18. Teguł griesznikaj ejn pragaron: wisas gimines uźmirsztąntes Diewą.
19. Nes nebus ąmźinaj uźmirsztas pawargielis: kąntribe ubagu nepragajsz ligi gała.
20. Kielkies Wieszpatie łaj nestiprinas źmogus: teguł bun apsuditas giminies akiwajzdoj Tawa.
21. Kielkies Wieszpatie kajpo istatitojas prowu priesz jus: idant źinotumes pagonis źmoniemis esąntis. Garbie buk.

Pasalme 10 pri źidu.

1. Kodieł Wieszpatie tolij atsitraukiej: ne wejzi rejkału ir prispaudima?
2. Kad putas bediewis, uźsideg (*su rustibi*) plikis, susigaudęn iszmoniusi kurius iszmislij.
3. Nes griesznikas buwo pagirtu pagiejdimusi duszes sawa ir kłojes nedoram.
4. Supikina griesznikas Wieszpati: (*tecziaus*) pagał nedoribes sawa nejeszkos (*atlejdima*).
5. Niera Diewa jo akiwajzdoj, subiaurioti ira takaj jo wisados. Buwo atimti sudaj Tawa jo akisu: poniawos ąnt wisajs neprietelejs sawa.
6. Nesgi tare szirdiej sawa: nu kartos ligi kartos nebusiu pajudintas be pikta (*pripuole*).
7. Kurio łupas pilnas ira kiejksmu, kartibes ir pasałuma: po jo leźuwiu darbaj ir sopulej (*kurius kitęms dara*).
↕ p. 25–26 8. Sied wiluj su turtingajs pasislepes: kad uźmusztu nekałtą. ↕
9. Jo akis stebas (*kami ira*) ubagas: tika słaptoj wietoj it lawas urwi sawa.
Tika idaut sugrobtu pawargusi: idant pritraukies sugautu ubagą.

14. Kurs paaukštini mane nuo pat durų smerčio, idant apsakinėčiau visas garbes tavo vartuose dukterų Siono.
15. Linksminsiuos išganyme tavo (*išgelbėtas per tave*), įsipainiojo pagonys į prapultį, kurią (*patys*) sutaisė.
16. Į spąslą, kurį slapta buvo padėję, įkliuvo jų koja.
17. Pažintas bus Viešpats, darąs sūdą, darbuose rankų savo sugautas yra griešninkas.
18. Tegul griešninkai eina pragaran, visos giminės, užmirštančios Dievą.
19. Nes nebus amžinai užmirštas pavargėlis, kantrybė ubagų nepragaiš ligi galo.
20. Kelkis, Viešpatie, lai nesistiprina žmogus, tegul būna apsūdytas giminės akivaizdoj tavo.
21. Kelkis, Viešpatie, kaipo įstatytojas provų prieš juos, idant žinotųsi pagonys žmonėmis esantys. Garbė būk.

Pasalmė 10 prie žydų

1. Kodėl, Viešpatie, toli atsitraukei, neveizi reikalų ir prispaudimo?
2. Kad pučias bedievis, užsidega (*su rūstybe*) plikis, susigaudina išmoniuose, kuriuos išmislija.
3. Nes griešninkas buvo pagirtu pageidimuose dūšios savo ir klojas nedoram.
4. Supykino griešninkas Viešpatį, (*tačiau*) pagal nedorybę savo neieškos (*atleidimo*).
5. Nėra Dievo jo akivaizdoj, subjaurioti yra takai jo visados. Buvo atimti sūdai tavo jo akisu, poniavos ant visų neprietelių savo.
6. Nesgi tarė širdyj savo: „Nuo kartos ligi kartos nebūsiu pajudintas be pikto (*priepuolio*)".
7. Kurio lūpos pilnos yra keiksmų kartybės ir pasalumo, po jo liežuviu darbai ir sopuliai (*kuriuos kitiems daro*).
8. Sėdi vyliuj su turtingais pasislėpęs, kad užmuštų nekaltą.
9. Jo akys stebis, (*kame yra*) ubagas, tyko slaptoj vietoj it levas urve savo.
Tyko, idant sugrobtų pavargusį, idant pritraukęs sugautų ubagą.

10. Spąnsli sawa pażemins ji: pasilęnks kad apgales plikius.
11. Nes tare szirdiej sawa: uźmirsza Diewas, atgręnźe wejdą sawa, kad niekumet neb matitu (*kas dedas.*)
12. Kielkies Wieszpatie Diewi; łaj pasikieł rąnka Tawa, neuźmirszk ubagu.
13. Kodieł bediewis isziźina Diewą: nes tare szirdiej sawa, nerejkałaus. (*skajtlaus*).
14. Regi: nes Tu sopulus ir nełajmes daboi: kad jus suimtumi i rąnkas sawa.
Tau ira paliktas ubagas: naszłajtiu ir ubagu tu busi pagałbu.
15. Sułauźik peti griesznika ir nedora: jeszkos grieka jo, ir neras (*nes griesznikas pragajsz.*)
16. Wieszpats poniawo ąnt ąmźiu ir par ąmźiu ąmźius: pagonis pragajszet ąnt źiames jo.
17. Giejdima ubagu iszkłause Wieszpats: pasitajsima szirdies ju, iszgirda ausis Tawa.
18. Kad padaritumi sudą naszłajtiuj ir pawargieluj: idant nedristu daugiaus źmogus didziuoties ąnt źiames. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 10 pri źidu 11.

Apej wilti Diewop kur rejk turieti pagundinimusi ir parsakioimusi.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpatiep wiluos: kajp tataj sakot duszej mana: parsikiełk i kałnus it źwirblis?
2. Nes szitaj griesznikaj itęmpe sejdoką, wiliczes sawa sudieje i
↕ p. 26–27 pasamoną idant szauditu tąmsibiej (*źmones*) tejsios szirdies. ↕
3. Nesgi kąn Tu buwaj patijkies pagadina: o tejsingi kąn (*pikta*) padare?
4. Wieszpats baźniczioj sawa szwęntoj: Wieszpats danguoje siedine jo.
5. Jo akis dabo ubaga: błakstienaj jo kłausas sunu źmoniu.
6. Wieszpats kłausas tejsinga ir nedora: o kas mil nedoribę, ne uźkięnt duszes sawa.

10. Spąsle savo pažemins jį, pasilenks, kad apgalės plikius.
11. Nes tarė širdyj savo: „Užmiršo Dievas, atgręžė veidą savo, kad niekuomet nebmatytų (*kas dedas*)".
12. Kelkis, Viešpatie Dieve, lai pasikelia ranka tavo, neužmiršk ubagų.
13. Kodėl bedievis įšyžino Dievą, nes tarė širdyj savo nereikalaus (*skaitliaus*).
14. Regi, nes tu sopulius ir nelaimes daboji, kad juos suimtum į rankas savo.
Tau yra paliktas ubagas: našlaičių ir ubagų tu būsi pagalba.
15. Sulaužyk petį griešninko ir nedoro, ieškos grieko jo ir neras (*nes griešninkas pragaiš*).
16. Viešpats poniavoja ant amžių ir per amžių amžius, pagonys pragaišit ant žemės jo.
17. Geidimo ubagų išklausė Viešpats, pasitaisymą širdies jų išgirdo ausis tavo.
18. Kad padarytum sūdą našlaičiui ir pavargėliui, idant nedrįstų daugiau žmogus didžiuotis ant žemės. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 10 prie žydų (11)

Apie viltį Dievop, kurią reikia turėti pagundinimuose ir persekiojimuose

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Viešpatiep viliuos, kaip tatai sakot dūšiai mano: „Persikelk į kalnus it žvirblis"?
2. Nes šitai griešninkai įtempė seidoką, vylyčias savo sudėjo į pasamoną, idant šaudytų tamsybėj (*žmones*) teisios širdies.
3. Nesgi ką tu buvai patiekęs, pagadino, o teisingi ką (*pikto*) padarė?
4. Viešpats bažnyčioj savo šventoj, Viešpats, danguje sėdynė jo.
5. Jo akys daboja ubagą, blakstienai jo klausias sūnų žmonių.
6. Viešpats klausias teisingo ir nedoro, o kas myli nedorybę, neužkenčia dūšios savo.

7. Szlieks it litu spąnsłus ąnt grieszniku: ugnis, ciera ir audra, dalis ju tauries.
8. Nes tejsingas Wieszpats tejsibę pamileje, tejsą regieje jo wejdas. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 11 pri źidu 12.

Apej nusidieima wejsles źmoniu ir Atpirkieje rejkieima.

1. Iszganik mani Wieszpatie nes neblika szwęnta: nesgi retaj bier tejsibe pri sunu źmoniu.
2. Kiekwienas pleszkieje niekniekius artimuj sawa: łupas pasales szirdiej ir szirdiej sakie (*arba wiena karta tejp kita kitejp kalbieje*).
3. Teguł prapułda Wieszpats wisas łupas pasales: ir leźuwi atkaklej tauzijęnti.
4. Kurij sakie: leźuwi musu didiu padarisma, łupas musu tures musu puses: kasgi ira ponu musu?
5. Isz priźasties neturta plikiu ir wajtoima ubagu: nugis kielsiuos saka Wieszpats.
Iszgielbiesiu tejsingą, drąnsej darisiu tami daliki.
6. Zodej Wieszpaties, źodej grini: sidabrus ugniej datirtas, septinis kartus nu źiames apczistitas.
7. Tu Wieszpatie uźłajkisi mamis ir saugosi musu nu szios gadines ąnt ąmźiu.
8. Apsukuo bediewej wajkszczio: pagał auksztibes Tawa iwejsej su-
↕ p. 27–28 nus źmoniu. Garbie buk ir t. t. ↕

Pasalme 12.

Didis meldimas pagałbas nu Wieszpaties.

Paraszas. Ąnt gała. Pasalme Dowiduj.

1. Pakolej Wieszpatie uzmirszti manęs ligi gała: pakołej atgręźi wejdą Tawa nu manęs?

7. Šlėks it lytų spąslus ant griešninkų: ugnis, ciera ir audra dalis jų taurės.
8. Nes teisingas Viešpats teisybę pamylėjo, tiesą regėjo jo veidas. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 11 prie žydų (12)

Apie nusidėjimą veislės žmonių ir Atpirkėjo reikėjimą

1. Išganyk mane, Viešpatie, nes nebliko švento, nesgi retai bėra teisybė prie sūnų žmonių.
2. Kiekvienas pleškėjo niekniekius artimui savo: lūpos pasalios širdyj ir širdyj sakė (*arba vieną kartą taip, kitą kitaip kalbėjo*).
3. Tegul prapuldo Viešpats visas lūpas pasalias ir liežuvį atkakliai tauzijantį.
4. Kurie sakė: „Liežuvį mūsų didžiu padarysim, lūpos mūsų tūris mūsų pusės, kas gi yra ponu mūsų?"
5. „Iš priežasties neturto plikių ir vaitojimo ubagų nugis kelsiuos", sako Viešpats.
„Išgelbėsiu teisingą, drąsiai darysiu tame dalyke".
6. Žodžiai Viešpaties, žodžiai gryni, sidabras ugnyj datirtas, septynis kartus nuo žemės apčystytas.
7. Tu, Viešpatie, užlaikysi mus ir saugosi mūsų nuo šios gadynės ant amžių.
8. Apsukui bedieviai vaikščioja, pagal aukštybę tavo įveisei sūnus žmonių. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 12

Didis meldimas pagalbos nuo Viešpaties

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Pakolei, Viešpatie, užmiršti manęs ligi galo, pakolei atgręži veidą tavo nuo manęs?

2. Kajp iłgaj parkratiniesiu rodas dusziej mana: rupesni mana par dieną?
3. Pakolej auksztinses neprietelus mana: ąnt manęs?
4. Zwiłkteriek ir iszkłausik manęs: Wieszpatie Diewi mana.
Apszwiesk akis mano, idant kartajs neuźmikczioj smertiej.
5. Kad nesakitu kumet neprietelus mana: pargalejau ji.
Zudąntis mani, dźiaukses kad paszlisiu.
6. Bet asz turiejau wilti miłaszirdistiej Tawa.
Linksminses szirdis mana iszganimi Tawa (*kad iszgielbiesi mani*). Giedosiu Wieszpatem kurs mąn sutejkie gieribes ir grijsziu warduj aukszcziause Wieszpaties. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 13.

Apej pasilejdima źmoniu ir didi rejkałą Atpirkieje.

Paraszas. Ąnt gała. Pasalme Dowiduj.

1. Tare bediewis szirdiej sawa: niera Diewa.
Pagieda ir bjaurejs tape darbusi sawa: niera darąnte gieraj, niera lig pastaroje.
2. Wieszpats paźwelgie isz dąngaus i sunus źmoniu; idant paregietu ar biera suprąntus ir jeszkus Diewa.
3. Wisi suklida ir węnkart nenaudingajs tape: niera kas daritu gieraj, niera lig wiena.
Gierkle ju ira grabu atidaritu, su leźuwiu sawa pasalej mała: truczina giwatiu po ju leźuwiu. ↕ ↕ p. 28–29
Kuriu łupas piłnas ira kartibes ir kiejksma. Kojes ju skubes ąnt isztekinima krauje.
Sugajsztis ir nełajmes kielusi ju, o kiele pakajaus nepaźina: niera pajmes Diewa ju akiwajzdoj.
4. Argi nepaźins wisi darąntis nedoribę: kurie prarin źmones mana it walgi (*kąnsni*) duonas?
5. Ne szaukies pas Wieszpati: tęn drebieje isz nugąnszcze kur nebuwa nugąnszcze.
6. Bet Wieszpats ira giminiej tejsingoj: rodą pawargielu subiauriojet, nes Wieszpats ira ju wilti.

2. Kaip ilgai perkratinėsiu rodas dūšioj mano, rūpesnį mano per dieną?
3. Pakolei aukštinsis neprietelius mano ant manęs?
4. Žvilgterėk ir išklausyk manęs, Viešpatie Dieve mano.
Apšviesk akis mano, idant kartais neužmigčiau smertyj.
5. Kad nesakytų kuomet nepritelius mano: „Pergalėjau jį".
Žudantys mane, džiaugsis, kad pašlysiu.
6. Bet aš turėjau viltį mielaširdystėj tavo.
Linksminsis širdis mano išganyme tavo (*kad išgelbėsi mane*). Giedosiu Viešpačiui, kurs man suteikė gerybės ir griešiu vardui aukščiausio Viešpaties. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 13

Apie pasileidimą žmonių ir didį reikalą Atpirkėjo

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Tarė bedievis širdyj savo: „Nėra Dievo".
Pagedo ir bjauriai tapo darbuose savo, nėra darančio gerai, nėra lig pastarojo.
2. Viešpats pažvelgė iš dangaus į sūnus žmonių, idant paregėtų, ar bėra suprantąs ir ieškąs Dievo.
3. Visi suklydo ir vienkart nenaudingais tapo, nėra, kas darytų gerai, nėra lig vieno.
Gerklė jų yra grabu atidarytu, su liežuviu savo pasaliai mala, tručyna gyvačių po jų liežuviu.
Kurių lūpos pilnos yra kartybės ir keiksmo. Kojos jų skubios ant ištekinimo kraujo.
Sugaištis ir nelaimes kėlusi jų, o kelio pakajaus nepažino: nėra baimės Dievo jų akivaizdoj.
4. Argi nepažins visi darantys nedorybę, kurie praryna žmones mano it valgį (*kąsnį*) duonos?
5. Nesišaukė pas Viešpatį, ten drebėjo iš nuogąsčio, kur nebuvo nuogąsčio.
6. Bet Viešpats yra giminėj teisingoj, rodą pavargėlių subjauriojat, nes Viešpats yra jų vilčia.

7. Kas duos isz Siona iszganimą Izraelaus? kad atitolins Wieszpats nełajswę źmoniu sawa, prasidźiugs Jokubas ir linksminses Izraelus. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 14.

Kas nor i dąngu iejti tur buti diewobajmingu.

Paraszas. Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpatie kas giwens rumusi tawa? Ar kas atilsies ąnt kałnu Tawa szwęntu.
2. Kurs kałb tejsą szirdiej sawa: kurs nesznek pasalej su leźuwiu sawa, nejgi dare pikta artimuj sawa ir iszkaloima neprijeme priesz artimą sawa.
4. I niekus apwerstas ira jo akiwajzdoj nedoras: o nugąnstaujęntius Wieszpaties garsingajs padara.
Kurs prisijk artimuj sawa o ne apgaun.
5. Kurs piningu sawa ne duod ąnt didiu pracentu ir papreku neprijem ąnt nekałtu.
Kas taj dara: nebus pakrutintu ąmźinaj. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 15.

Małda idant butu uźłajkitas nu neprietelu ir pranaszistas apej isz numirusiu prisikielima Kristaus Wieszpaties.

↕ p. 29–30

Paraszas. Patem Dowiduj. ↕

1. Uźłajkik mani Wieszpatie: nes tawiep turiejau wilti.
2. Sakiau Wieszpatem: esi Diewu mana, nes turtu mana nerejkałaui.
3. Stebuklingajs padare wisus norus mana: dieł szwęntuju esąntiu ąnt jo źiames.
4. Pasidaugina negales ju: paskiaus skubieje.
Ne kwijsiu ju sąnejgu isz krauje, nebusiu draugu ju kruwinu apieru: nej minawosiu ju wardu su łupomis mana.

7. Kas duos iš Siono išganymą Izraelio? Kad atitolins Viešpats nelaisvę žmonių savo, prasidžiugs Jokūbas ir linksminsis Izraelis. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 14

Kas nori į dangų įeiti, turi būti dievobaimingu

Parašas. Pasalmė Dovydui.

1. Viešpatie, kas gyvens rūmuose tavo? Ar kas atilsės ant kalno tavo švento?
2. Kurs kalba tiesą širdyj savo, kurs nešneka pasaliai su liežuviu savo neigi darė pikto artimui savo ir iškoliojimo nepriėmė prieš artimą savo.
4. Į niekus apverstas yra jo akivaizdoj nedoras, o nuogąstaujančius Viešpaties garsingais padaro.
Kurs prisiekia artimui savo, o neapgauna.
5. Kurs pinigų savo neduoda ant didžių procentų ir paprikų nepriima ant nekaltų.
Kas tai daro, nebus pakrutintu amžinai. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 15

Malda, idant būtų užlaikytas nuo neprietelių, ir pranašystos apie iš numirusių prisikėlimą Kristaus Viešpaties

Parašas. Pačiam Dovydui.

1. Užlaikyk mane, Viešpatie, nes taviep turėjau viltį.
2. Sakiau Viešpačiui: „Esi Dievu mano, nes turtų mano nereikalauji".
3. Stebuklingais padarė visus norus mano dėl šventųjų, esančių ant jo žemės.
4. Pasidaugino negalės jų, paskiau skubėjo.
Nekviesiu jų saneigų iš kraujo, nebūsiu draugu jų kruvinų apierų nei minavosiu jų vardų su lūpomis mano.

5. Wieszpats dalis tiewiszkies mana ir tauries (*pripuolu*) mana: tu esi, kurs sugrąnźinsi tiewiszkię maną man.
6. Sznuraj (*mieruojęnt*) teka mąn gieriausiosi wietosi: nes tiewiszkie mana, graźi mąn ira.
7. Garbinsiu Wieszpati kurs dawe mąn iszminti: negana to: ir lig pat nakties budina mani inkstaj (*szirdis*) mana.
8. Turiejau wisumet Wieszpati akisu sawa: nes po deszinies mana stou idant nebuczio pakrutintu.
9. Diełto linksminos szirdis mana ir prasidziuga leźuwis mana: pagalaus ir kunas mana ilsies wiltiej.
10. Nes nepaliksi duszes mana pragari: nejgi dalejsi szwęntam Tawa iszwisti puweni (*suputi*).
11. Aprejszkiej mąn takus giwenima: pripildisi mani linksmibi su wejdu Tawa: gieriu (*raskaźiu*) po deszinies Tawa ligi gała. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 16.

Małda Dowida kurioj prasza Wieszpaties kad iszgielbietu nu parsakioima ir neprietelu iszganima.

Paraszas. Małda Dowiduj.

1. Iszkłausik Wieszpatie tejsibes mana: kłausik su atidi praszima
↕ p. 30–31 mana. ↕
I ausis priimk małdą mana: nepasalomis łupomis (*kałbamą*).
2. Nu wejda Tawa teguł iszejt sudas mana: akis Tawa łaj iszwist tejsibes.
3. Mandinaj szirdies mana ir apłąnkiej nakti: datirej manis par ugni ir neatsirada maniep nedoribe.
4. Idant nekalbietu łupas mana darbu źmoniu: dielej źodziu łupu tawa, asz turiejaus kielu kijtu.
5. Sutwirtink źinksnius mana, takusi tawa: idant neszlitu letinas mana.
6. Aszgi szaukiau, nes iszkłausej manęs Diewi: prilęnk maniep ausi tawa ir iszkłausik źodiu mana.

5. Viešpats dalis tėviškės mano ir taurės (*priepuolių*) mano; tu esi, kurs sugrąžinsi tėviškę mano man.
6. Šniūrai (*mieruojant*) teko man geriausiose vietose, nes tėviškė mano graži man yra.
7. Garbinsiu Viešpatį, kurs davė man išmintį; negana to: ir lig pat nakties budino mane inkstai (*širdis*) mano.
8. Turėjau visuomet Viešpatį akisu savo, nes po dešinės mano stovi, idant nebūčiau pakrutintu.
9. Dėl to linksminos širdis mano ir prasidžiugo liežuvis mano; pagaliau ir kūnas mano ilsės viltyj.
10. Nes nepaliksi dūšios mano pragare neigi daleisi šventam tavo išvysti puvinį (*supūti*).
11. Apreiškei man takus gyvenimo, pripildysi mane linksmybe su veidu tavo, gėriu (*raskažiu*) po dešinės tavo ligi galo. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 16

Malda Dovydo, kurioj prašo Viešpaties, kad išgelbėtų nuo persekiojimo ir neprietelių išganymo.

Parašas. Malda Dovydui.

1. Išklausyk, Viešpatie, teisybės mano, klausyk su atide prašymo mano.
Į ausis priimk maldą mano, nepasaliomis lūpomis (*kalbamą*).
2. Nuo veido tavo tegul išeina sūdas mano, akys tavo lai išvysta teisybės.
3. Mandinai širdies mano ir aplankei naktį, datyrei manęs per ugnį, ir neatsirado maniep nedorybė.
4. Idant nekalbėtų lūpos mano darbų žmonių, dėlei žodžių lūpų tavo aš tūrėjaus kelių kietų.
5. Sutvirtink žingsnius mano takuose tavo, idant nešlytų letenos mano.
6. Aš gi šaukiu, nes išklausei manęs, Dieve, prilenk maniep ausį tavo ir išklausyk žodžių mano.

7. Parodik stebuklingą miłaszirdistę tawa: kurs iszganaj turęnczius wilti tawiep.
8. Nu priszingaujęncziu deszinej tawa: sergiek mani kajp widi akies. Szaszuoletiej sparnu tawa: apgink mani.
9. Nu wejda bediewiu kurie mani prispaude: neprietelej mana apsiaute duszę mana.
10. Rijbałą (*szirdi*) sawa sutraukie: (*kad ne sumiłtu*) łupas ju tauzije pujkibę.
11. Pametusis mani, dabar mani apgule: akis sawa riźos idurti i źiamę.
12. Prijeme mani it lawas pasitajses sugrobti kirti sawa: ir kajpo lawutis kiutus nematomoj skilej.
13. Kielkies Wieszpatie pranok ji ir parwersk ji: gielbiek duszę mana nu bediewe szoblę tawa (*isztraukies*).
14. Nu neprietelu rąnkas tawa.
Wieszpatie atskirk jus (*nedorus*) isz źiames nu ne daugie (*gieruju*) pri giwos ju gałwos: isz pasleptu gieribiu tawa pripilditas ira ju piłwas.
Prisisotina su sunajs: ir pałajkus sawa pawede kudikiems sawa.

↕ p. 31-32 15. O asz tejsibiej stosiuos akiwajzdoj tawa: ↕ prisisotinsiu kad pasirodis garbie tawa. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 17.

Diekawone uź iszgielbieima nu neprietelu.

1. Paraszas. Ąnt gała tarnuj Wieszpaties Dowiduj, kurs kalbieje Wieszpatem tąn giesmę, dienoj iszgielbieima sawa isz rąnku wisu jo neprietelu ir isz rąnku Saulaus.
Ir tare:
2. Milesiu tawi Wieszpatie: stipribe mana.
3. Wieszpats pile mana: ir uźdąnga mana ir iszgielbietojas mana. Diewas mana, padietojas mana: ir turiesiu jami wilti.
Uźstojeis mana, ragas iszganima mana ir apginiejas mana.
4. Garbindamas szauksiuos Wieszpatiep ir nu neprietelu mana busiu iszgielbietas.

7. Parodyk stebuklingą mielaširdystę tavo, kurs išganai turinčius viltį taviep.
8. Nuo priešingaujančių dešinei tavo sergėk mane kaip vydį akies. Šašuolėtyj sparnų tavo apgink mane.
9. Nuo veido bedievių, kurie mane prispaudė; neprieteliai mano apsiautė dūšią mano.
10. Riebalą (*širdį*) savo sutraukė, (*kad nesumiltų*) lūpos jų tauzijo puikybę.
11. Pametę mane, dabar mane apgulė; akis savo ryžos įdurti į žemę.
12. Priėmė mane it levas, pasitaisęs sugrobti kirtį savo, ir kaipo levūtis, kiūtąs nematomoj skylėj.
13 Kelkis, Viešpatie, pranok jį ir perversk jį, gelbėk dūšią mano nuo bedievio šoblę tavo (*ištraukęs*).
14. Nuo nepriętelių rankos tavo.
Viešpatie, atskirk juos (*nedorus*) iš žemės nuo ne daugio (*gerųjų*) prie gyvos jų galvos; iš paslėptų gėrybių tavo pripildytas yra jų pilvas.
Prisisotino su sūnais; ir palaikus savo pavedė kūdikiams savo.
15. O aš teisybėj stosiuos akivaizdoj tavo: prisisotinsiu, kad pasirodys garbė tavo. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 17

Dėkavonė už išgelbėjimą nuo nepriętelių

1. Parašas. Ant galo tarnui Viešpaties Dovydui, kurs kalbėjo Viešpačiui tą giesmę dienoj išgelbėjimo savo iš rankų visų jo nepriętlių ir iš rankų Sauliaus.
Ir tarė:
2. Mylėsiu tave, Viešpatie, stiprybe mano.
3. Viešpats pilė mano ir uždanga mano, ir išgelbėtojas mano. Dievas mano, padėtojas mano; ir turėsiu jame viltį.
Užstojėjas mano, ragas išganymo mano ir apgynėjas mano.
4. Garbindamas šauksiuos Viešpatiep ir nuo nepriętelių mano būsiu išgelbėtas.

5. Sujeme mani sopulej smerties: ir upalej nedoribes pargąndina mani.
6. Sopulej pragara surieme mani: pranokie mani spąnsłaj smerties.
7. Wargi mana meldźiau pagałbas nu Wieszpaties: ir szaukiaus pas Diewą mana.

Ir iszkłause mana bałsa nu baźniczes sawa szwęntos ir wajtoimas mana jo akisu pakluwa i jo ausis.

8. Sujudieje ir sukruta źiame: pamataj kałnu sudrebieje ir pasijudina; nes ąnt ju supikaj.
9. Rustibiej jo smiłka i auksztą dumas ir ugnis uźsikure nu wejda jo: ąnglis uźsidegie nu jo.
10. Prilęnkie dąngą ir nuźęngie: ir migła po jo kojemis.

↕ p. 32–33 11. Ir siedos ąnt Karubinajs: łakioje ir skłąnde su wieju sparnajs. ↕

12. Ir pasislepe tąmsibiesi: apsukuo jo szatras jo, tąmsus unduo rąnkosi ora.
13. Pirm źajbu jam regięnt praslinka debesis, krusza ir ąnglis degąntes.
14. Ir sugrumieje Wieszpats isz dąngaus: ir Aukszcziausis parode bałsą sawa kruszą su pirkszniemis.
15. Ir iszlejda wiliczes sawa ir iszbłaszkie jus (*nedorus źmones*) padaugino źajbus ir nugąndina jus.
16. Ir pasirode szaltenej undenies: ir atsidęngie pamatej apskritos źiames.

Nu baudima tawa Wieszpatie: nu putima dwases rustibes tawa.

17. Nulejda nu auksztą ir pajeme mani: ir isztraukie mani isz didźiu undenu.
18. Iszgrobe mani isz rąnku stipriausiu neprietelu mana: (*iszgielbieje*) nu tu kurie manęs neuźkięnte, nes gawa wirszu ąnt manęs.
19. Pranokie mani dienoj prispaudima mana: ir Wieszpats tape głobieju mana.
20. Ir iszwede mani i ertimą: iszgane mani nes manęs norieje.
21. Ir atiduos mąn Wieszpats pagał tejsibes mana: ir pagał czistibes rąnku mana atiduos man.
22. Nesgi sergiejau kielu Wieszpaties: nejgi nedoraj elgiaus priesz Diewą mana.

5. Suėmė mane sopuliai smerties, ir upaliai nedorybės pergandino mane.
6. Sopuliai pragaro surėmė mane, pranoko mane spąslai smerties.
7. Varge mano meldžiau pagalbos nuo Viešpaties ir šaukiaus pas Dievą mano.

Ir išklausė mano balso nuo bažnyčios savo šventos, ir vaitojimas mano jo akisu pakliuvo į jo ausis.

8. Sujudėjo ir sukruto žemė: pamatai kalnų sudrebėjo ir pasijudino, nes ant jų supykai.
9. Rūstybėj jo smilko į aukštą dūmas, ir ugnis užsikūrė nuo veido jo, anglis užsidegė nuo jo.
10. Prilenkė dangų ir nužengė, ir migla po jo kojomis.
11. Ir sėdos ant cherubinų; lakiojo ir sklandė su vėjų sparnais.
12. Ir pasislėpė tamsybėse: apsukui jo, šatros jo, tamsus vanduo rankose oro.
13. Pirm žaibų jam regint praslinko debesys, kruša ir anglys degančios.
14. Ir sugrumėjo Viešpats iš dangaus, ir Aukščiausias parodė balsą savo, krušą su pirkšnimis.
15. Iš išleido vylyčias savo, ir išblaškė juos (*nedorus žmones*), padaugino žaibus ir nugandino juos.
16. Ir pasirodė šaltiniai vandens, ir atsidengė pamatai apskritos žemės.

Nuo baudimo tavo, Viešpatie, nuo pūtimo dvasios rūstybės tavo.

17. Nuleido nuo aukšto ir paėmė mane, ir ištraukė mane iš didžių vandenų.
18. Išgrobė mane iš rankų stipriausių neprietelių mano, (*išgelbėjo*) nuo tų, kurie manęs neužkentė, nes gavo viršų ant manęs.
19. Pranoko mane dienoj prispaudimo mano; ir Viešpats tapo globėju mano.
20. Ir išvedė mane į ertimą, išganė mane, nes manęs norėjo.
21. Ir atiduos man Viešpats pagal teisybę mano ir pagal čystybę rankų mano atiduos man.
22. Nesgi sergėjau kelių Viešpaties, neigi nedorai elgiaus prieš Dievą mano.

23. Nes wisi prisakimaj jo akiwajzdoj mana: ir tejsibiu jo neatmecziau nu sawęns.
24. Ir busiu nesuteptas su juomi: ir saugosiuos nu nedoribiu mana.
25. Ir atiduos man Wieszpats pagał tejsibes mana: ir pagał czistibes rąnku mana akiwajzdoj jo.
26. Su szwęntu (*giwendamas*) szwęntu busi: su nekałtu, nekałtu tapsi.
27. Su iszrinktu iszrinktas busi: su nedoru, nedoru paliksi.
28. Nes tu źmones nusiźiaminusius iszganaj: o akis pasiputusiu
↕ p. 33–34 nuźiaminsi. ↕
29. Nes tu apszwieti didę źwakię mana Wieszpatie: Diewi mana apszwiesk tąmsibes mana.
30. Nes par tawi busiu uźłajkitas nu pagundinima: ir Diewop mana parlipsiu murą.
31. Diewas mana jo wieszkielis nesuteptas, źodej Wieszpaties parlejsti par ugni; ira głobieju wisu turęntiu jami wilti.
32. Nes kas ira Diewu kąmpi Wieszpaties? ar kas Diewu kąmpi Diewa musu?
33. Diewas kurs parjuose mani su twirtibe: ir padare nekałtu kiali mana.
34. Kurs pastiprina kojes mana it elniu: ir auksztibiesi statidamas mani.
35. Kurs moka rąnkas mana kariauti: ir padarej it ware sejdoką, petius mana.
36. Ir sutejkiej mąn apginima iszganima tawa: ir deszinie tawa suglobe mani.
37. Iszpletej źinksnius mana po maniemi, ir nepasilpnieje kojes mana.
38. Ginsiu neprietelus sawa ir sugrejpsiu jus: ir nebgrinsziu pakol ju nebteks.
39. Sułauźisiu jus ir sugurs: kris po kojomis mana.
40. Ir parjuosej mani su stipribi dieł kariawima: ir swijdej po maniemi kiłstąntius priesz mani.
41. Ir padawej mąn sprąndą neprietelu mana: ir iszbłaszkiej neuźkięntąnczius manęs.
42. Szaukies, bet nebuwa kam ju gielbieti: (*meldies*) pri Wieszpaties, ir neiszkłause ju.

23. Nes visi prisakymai jo akivaizdoj mano, ir teisybių jo neatmečiau nuo savęs.
24. Ir būsiu nesuteptas su juomi, ir saugosiuos nuo nedorybių mano.
25. Ir atiduos man Viešpats pagal teisybę mano ir pagal čystybę rankų mano akivaizdoj jo.
26. Su šventu (*gyvendamas*) šventu būsi, su nekaltu, nekaltu tapsi.
27. Su išrinktu išrinktas būsi, su nedoru, nedoru paliksi.
28. Nes tu žmones nusižeminusius išganai, o akis pasipūtusių nužeminsi.
29. Nes tu apšvieti didžią žvakę, mano Viešpatie;Dieve mano, apšviesk tamsybes mano.
30. Nes per tave būsiu užlaikytas nuo pagundinimo ir Dievop mano perlipsiu mūrą.
31. Dievas mano, jo vieškelis nesuteptas, žodžiai Viešpaties perleisti per ugnį; yra globėju visų, turinčių jame viltį.
32. Nes kas yra Dievu kampe Viešpaties? Ar kas Dievu kampe Dievo mūsų?
33. Dievas, kurs perjuosė mane su tvirtybe ir padarė nekaltu kelią mano.
34. Kurs pastiprino kojas mano it elnių ir aukštybėse statydamas mane.
35. Kurs moko rankas mano kariauti; ir padarei it vario seidoką pečius mano.
36. Ir suteikei man apgynimą išganymo tavo, ir dešinė tavo suglobė mane.
37. Išplėtei žingsnius mano po manimi, ir nepasilpnėjo kojos mano.
38. Ginsiu neprietelius savo ir sugreibsiu juos, ir nebegrįšiu pakol jų nebteks.
39. Sulaužysiu juos ir sugurs, kris po kojomis mano.
40. Ir perjuosei mane su stiprybe dėl kariavimo, ir sviedei po manimi kilstančius prieš mane.
41. Ir padavei man sprandą neprietelių mano, ir išblaškei neužkentančius manęs.
42. Šaukės, bet nebuvo kam jų gelbėti; (*meldės*) prie Viešpaties, ir neišklausė jų.

43. Ir sutrinsiu jus kajpo dulkies priesz wiei: kajpo purwą ulicziu (*miesta*) isznowisiu jus.
44. Iszgrobsi mani nu priesztarawima źmoniu, pakielsi mani i gałwas pagonu.
45. Giminie kurios nepaźinau, tarnawa mąn: ir ąnt źode kłause manęs.
46. Sunaj swetimis pameława mąn, sunaj swetimis parsena: ir pradieje klisti isz kielu sawa. ↕

↕ p. 34–35

47. Giwas ira Diewas ir pałajmintas Diewas mana: ir teguł bus paauksztintas Diewas iszganima mana.
48. Diewi kursaj dalejdi kad atmoniczio ir paduodi mąn gimines, iszgielbietojau mana nu neprietelu mana giebąncziu pikti.
49. Ir nu sukiłstąncziu ąnt manęs iszauksztinsi mani: nu wira nedora iszgielbiesi mani.
50. Todieł skielbsiu tawi tarp pagonu Wieszpatie: ir kalbiesiu pasalmes warduj tawa.
51. Darąns didius iszganimus karaluj sawa: ir miłaszirdistę rodus pateptam sawa Dowiduj ir wejslej jo par ąmźius. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 18.

Apej iszminti Diewa paroditą par sutwierimą źmoniu, par duotą jams istatimą ir atsiuntima Iszganitojaus.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme Dowiduj.

1. Dąngaj apsakinie garbę Diewa: ir źidras dąngus aprejszk darbą Jo rąnku.
2. Diena dienaj skielb źodi: o naktis naktij roda moksłą.
3. Niera kałbu nej leźuwiu kurij negirdietu bałsa ju.
4. Par apskritą źiamę paskida ju bałsas: ir lig krasztu apwalos źiames źodej ju.
5. Ąnt sauli pastate giwenimą sawa: o pats kajpo suźiedotinis iszejnus isz gułtas sawa.
Prasidźiuga kajpo milźionis kietęndamas parbiegti kieli.
6. Nu kraszta dąngaus iszeimas jo.

43. Ir sutrinsiu juos kaipo dulkes prieš vėją, kaipo purvą ūlyčių (*miesto*) išnovysiu juos.
44. Išgrobsi mane nuo prieštaravimo žmonių, pakelsi mane į galvas pagonų.
45. Giminė, kurios nepažinau, tarnavo man ir ant žodžio klausė manęs.
46. Sūnai svetimi pamelavo man, sūnai svetimi perseno ir pradėjo klysti iš kelių savo.
47. Gyvas yra Dievas ir palaimintas Dievas mano, ir tegul bus paaukštintas Dievas išganymo mano.
48. Dieve, kursai daleidi, kad atmonyčiau, ir paduodi man gimines, išgelbėtojau mano nuo neprietelių mano gebančių pykti.
49. Ir nuo sukilstančių ant manęs išaukštinsi mane, nuo vyro nedoro išgelbėsi mane.
50. Todėl skelbsiu tave tarp pagonų, Viešpatie, ir kalbėsiu pasalmes vardui tavo.
51. Darąs didžius išganymus karaliui savo ir mielaširdystę rodąs pateptam savo Dovydui ir veislei jo per amžius. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 18

Apie išmintį Dievo, parodytą per sutvėrimą žmonių, per duotą jiems įstatymą ir atsiuntimą Išganytojo

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Dangūs apsakinėja garbę Dievo, ir žydras dangus apreiškia darbą jo rankų.
2. Diena dienai skelbia žodį, o naktis nakčiai rodo mokslą.
3. Nėra kalbų nei liežuvių, kurie negirdėtų balso jų.
4. Per apskritą žemę paskydo jų balsas, ir lyg kraštų apvalios žemės žodžiai jų.
5. Ant saulės pastatė gyvenimą savo, o pats kaipo sužiedotinis išeinąs iš gultos savo.
Prasidžiugo kaipo milžionis ketindamas perbėgti kelią.
6. Nuo krašto dangaus išėjimas jo.

O uźsilejdimas jo ąnt krasztu źiames: nejgi ira kas galetu uźsidęngti nu karsztibes jo.

7. Istatimas (*prowa*) Wieszpaties ne sutepta duodans atsigręnźimą duszioms: prowa Wieszpaties isztikima, sutejkąnti iszminti maźiems. ↕

↕ p. 35–36

8. Tejsibes Wieszpaties tejsas palinksminąntes szirdis: prisakimas Wieszpaties ajszkus apszwietąns akis.
9. Bajme Wieszpaties szwęnta, patęnkąnti nuog ąmźiu lig ąmźiu: sudaj Wieszpaties tikri, nutejsinti patis sawiep.
10. Giejdamis juoba uź auksą ir uź daugieł brąngiu akmenu: ir saldesni uź medu ir uź medaus kori.
11. Nes tarnas tawa saugo ju: o saugoimi didis uźmokiesnis:
12. Parźengimus kas suprąnt? Nu pasleptu mana (*grieku*) apczistik mani.
13. Ir swetimus atlejsk tarnuj tawa.
    Jej maniejej ne poniawos, tuokart busiu nekałtas ir apsiczistisiu nu didźiause grieka.
14. Ir patiks iszkałba łupu mana: o misles szirdies mana wisados ira akiwajzdoj Tawa.
    Wieszpatie padietojau mana ir atpirkiei mana. Garbie buk.

Pasalme 19.

Małda źmoniu uź karalu kietąnti kariauti.
Gał tejpogi tąn Pasalmę priliginti pri Kristaus Wieszpaties, kąnczés łajki kariaujęnte su galibi welnia.

Paraszas. Ąnt gała: Pasalme Dowiduj.

1. Teguł iszkłausa tawęs Wieszpats, dienoj prispaudima: łaj tawi apgien wardas Diewa Jokuba.
2. Teguł tau nusiunt pagałbą isz baźniczes: o isz Siona łaj tawi apgien.
3. Teguł atmęn wisas apieras tawa: o apiera tawa deginta łaj bun rijbi.
4. Teguł sutejk tau pagał tiksła szirdies tawa: ir wisoki tawa kietinima łaj patwirtęn.

O užsileidimas jo ant krašto žemės: neigi yra kas galėtų užsidengti nuo karštybės jo.

7. Įstatymas (*prova*) Viešpaties nesuteptą duodąs atsigręžimą dūšioms; prova Viešpaties ištikima, suteikianti išmintį mažiems.
8. Teisybės Viešpaties tiesos palinksminančios širdis, prisakymas Viešpaties aiškus, apšviečiąs akis.
9. Baimė Viešpaties šventa, patenkanti nuog amžių lig amžių, sūdai Viešpaties tikri, nuteisinti patys saviep.
10. Geidžiami juoba už auksą ir už daugel brangių akmenų ir saldesni už medų ir už medaus korį.
11. Nes tarnas tavo saugoja jų, o saugojime didis užmokesnis.
12. Peržengimus kas supranta? Nuo paslėptų mano (*griekų*) apčystyk mane.
13. Ir svetimus atleisk tarnui tavo.
    Jei manieji neponiavos, tuokart būsiu nekaltas ir apsičystysiu nuo didžiausio grieko.
14. Ir patiks iškalba lūpų mano, o mislios širdies mano visados yra akivaizdoj tavo.
    Viešpatie, padėtojau mano ir atpirkėjau mano. Garbė būk.

Pasalmė 19

Malda žmonių už karalių, ketantį kariauti.
Gal taipogi tą pasalmę prilyginti prie Kristaus Viešpaties, kančios laike kariaujančio su galybe velnio

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Tegul išklauso tavęs Viešpats dienoj prispaudimo, lai tave apgina vardas Dievo Jokūbo.
2. Tegul tau nusiunčia pagalbą iš bažnyčios o iš Siono lai tave apgina.
3. Tegul atmena visas apieras tavo,o apiera tavo deginta lai būna riebi.
4. Tegul suteikia tau pagal tikslą širdies tavo ir visokį tavo ketinimą lai patvirtina.

5. Pasidziauksma isz tawa iszganima: ir wardon Diewa musu didziuosmos.
6. Łaj padara Wieszpats tejp, kajp tu meldi: nugis supratau jog iszgane Wieszpats pateptąi sawa. ↕ ↕ p. 36–37
Iszkłausis jo isz dąngaus sawa szwęnta: iszganimas siłoje deszinies jo.
7. Wieni pasiklaun sawa weźimajs, kiti arklejs: bet mes wardon Wieszpaties Diewa musu szauksmos.
8. Anie surisztajs palika ir krita: o mes stojomos ir sukiłom.
9. Wieszpatie iszganik karalu: ir iszkłausik mus dienoj kurioj tawiep szauksmos. Garbie buk.

Pasalme 20.

Dowidas karalus saka acziu Wieszpatem
uź pargaleima neprietelu o asaboj to karalaus Kristus Jezus.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpatie galibiej tawa linksminses karalus: ir iszganimi tawa didej prasidźiuks.
2. Sutejkiej anam pagiejdimus jo szirdies: o walej jo łupu neapgawaj (*ko sakies noris tąn gawa*).
3. Nes pranokiej ji pałajminimusi saldibes: apmowej jo gałwą su karunu isz brąngie akmenies (*pasiutu*).
4. Melde nu tawęs giwibas: ir pratęnsej jo dienas lig ąmźiu ir par ąmźiu amźius.
5. Dide ira jo garbie iszganimi tawa: garsingu (*ji padarisi*) ir su didiu papuoszimu ji apwiłksi.
6. Nes bus łajminamas par ąmźiu ąmźius: palinksminsi aną su dziauksmu wejda tawa.
7. Nesgi karalus tur wilti Wieszpatiep: o miłaszirdistiej Aukszcziause nebus pakrutintu.
8. Łaj atrąnd (*datir*) tawa rąnkas wisi neprietelej tawa: deszinie tawa łaj atrąnd wisus neuźkięntąntius tawęs.
9. Padarisi jus it pecziu pakurtą, wałąndoj (*rustibes*) wejda tawa:
Wieszpats apmaudi sawa pargąndis jus ir praris jus ugnis. ↕ ↕ p. 37–38

5. Pasidžiaugsim iš tavo išganymo ir vardan Dievo mūsų didžiuosimės.
6. Lai padaro Viešpats taip, kaip tu meldi; nugis supratau, jog išganė Viešpats pateptąjį savo.
Išklausys jo iš dangaus savo švento: išganymas syloje dešinės jo.
7. Vieni pasikliauna savo vežimais, kiti arkliais, bet mes vardan Viešpaties Dievo mūsų šauksimės.
8. Anie surištais paliko ir krito, o mes stojomės ir sukilom.
9. Viešpatie, išganyk karalių ir išklausyk mus dienoj, kurioj taviep šauksimės. Garbė būk.

Pasalmė 20

Dovydas karalius sako ačiū Viešpačiui
už pergalėjimą nepriētelių, o asaboj to karaliaus Kristus Jėzus

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Viešpatie, galybėj tavo linksminsis karalius ir išganyme tavo didžiai prasidžiugs.
2. Suteikei anam pageidimus jo širdies, o valiai jo lūpų neapgavai (*ko sakės noris, tą gavo*).
3. Nes pranokai jį palaiminimuose saldybės, apmovei jo galvą su karūna iš brangaus akmens (*pasiūta*).
4. Meldė nuo tavęs gyvybos, ir pratęsei jo dienas lig amžių ir per amžių amžius.
5. Didi yra jo garbė išganyme tavo; garsingu (*jį padarysi*) ir su didžiu papuošimu jį apvilksi.
6. Nes bus laiminamas per amžių amžius; palinksminsi aną su džiaugsmu veido tavo.
7. Nesgi karalius turi viltį Viešpatiep, o mielaširdystėj Aukščiausio nebus pakrutintu.
8. Lai atranda (*datiria*) tavo rankos visi nepriēteliai tavo, dešinė tavo lai atranda visus neužkentančius tavęs.
9. Padarysi juos it pečių pakurtą valandoj (*rūstybės*) veido tavo;
Viešpats apmaude savo pergandins juos, ir praris juos ugnis.

10. Wajsius (*wajkus*) ju isznowisi szioj pasaulej: ir (*atskirsi*) ju wejslę nu sunu źmoniu.
11. Nes ąnt tawęs susuka wisaką pikta: iszmislidawa rodas, kuriu iszpilditi negaleje.
12. Nes sugrąnźinsi jus atgał: o likusiuju suszaudisi wejdus.
13. Kielkies Wieszpatie galibiej tawa: giedosma ir szłowinsma stipribes tawa. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 21.

Apej kąnczę ir isznumirusiu prisikielima Kristaus Wiespaties, kurioj asaboj cze kałb Dowidas.

Paraszas. Ąnt gala uź prijemima ritmeti. Pasalme Dowiduj.

1. Diewi Diewi mana źwilkteriek i mani: kodieł mani aplejdaj? Tolej nu iszganima mana źodej (*darbaj*) grieku mana.
2. Diewi mana szauksiu par kiaurą dieną ir neiszklausisi manęs: ir par nakti (*szauksiu*) o nebus (*paskajtita*) uź neiszminti.
3. Bet tu giweni baźniczioj: garbie Jzraelaus.
4. Tawiep wilti turieje tiewaj musu: turieje wilti ir iszgielbiejej jus.
5. Tawiep szaukies ir iszganiti ira: tawimi pasiklowi ir niera uźgiedinti.
6. Bet asz esmi kirmis o ne źmogus: apjuoka źmoniu ir paniekinimas praszczioku.
7. Wisi matąntis mani, ticziojes isz manęs: pleszkieje su łupomis ir gałwą purtina.
8. (*Sakidamis*) Turieje wilti Wieszpatiep łaj isztrauk ji: (*isz rąnku musu*) łaj iszgana juk nor jo.
9. Nesgi tu esi kurs mani isztraukiej isz iszcziaus: wiltis mana nu krutu motinas mana (*nu kudikistes.*) ↕ ↕ p. 38–39
10. Tau pawestas esmi nu iszcziaus: nu iszcziaus motinas mana, tu esi Diewu mana.
11. Ne prastok manęs, nes prispuda ira artie: o nier kas padietu.
12. Apstoje mani daug wersziu: bujlej rijbi apgule mani.
13. Atidare ąnt manęs burną sawa: it lawas riekąns ir grobąns.

10. Vaisius (*vaikus*) jų išnovysi šioj pasaulėj ir (*atskirsi*) jų veislę nuo sūnų žmonių.
11. Nes ant tavęs susuko visa ką pikto, išmislydavo rodas, kurių išpildyti negalėjo.
12. Nes sugrąžinsi juos atgal, o likusiųjų sušaudysi veidus.
13. Kelkis, Viešpatie, galybėj tavo; giedosim ir šlovinsim stiprybes tavo. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 21

Apie kančią ir iš numirusių prisikėlimą Kristaus Viešpaties, kurioj asaboj čia kalba Dovydas

Parašas. Ant galo už priėmimą rytmetį. Pasalmė Dovydui.

1. Dieve, Dieve mano, žvilgterėk į mane; kodėl mane apleidai? Toli nuo išganymo mano žodžiai (*darbai*) griekų mano.
2. Dieve mano, šauksiu per kiaurą dieną, ir neišklausysi manęs, ir per naktį (*šauksiu*), o nebus (*paskaityta*) už neišmintį.
3. Bet tu gyveni bažnyčioj: garbė Izraelio.
4. Taviep viltį turėjo tėvai mūsų, turėjo viltį ir išgelbėjai juos.
5. Taviep šaukės ir išganyti yra, tavimi pasikliovė ir nėra užgėdinti.
6. Bet aš esmi kirmis, o ne žmogus; apjuoka žmonių ir paniekinimas prasčiokų.
7. Visi matantys mane tyčiojos iš manęs, pleškėjo su lūpomis ir galvą purtino.
8. (*Sakydami*) „Turėjo viltį Viešpatiep, lai ištraukia jį (*iš rankų mūsų*), lai išgano, juk nori jo".
9. Nesgi tu esi, kurs mane ištraukei iš įsčiaus; viltis mano nuo krūtų motinos mano (*nuo kūdikystės*).
10. Tau pavestas esmi nuo įsčiaus, nuo įsčiaus motinos mano tu esi Dievu mano.
11. Neprastok manęs, nes prispūda yra arti, o nėr kas padėtų.
12. Apstojo mane daug veršių; builiai riebūs apgulė mane.
13. Atidarė ant manęs burną savo, it levas rėkiąs or grobiąs.

14. Kaip unduo esmi iszgosztas: ir iszbira wisi kaułaj mana. Szirdis mana tape it waszkas tirpstus: widuriusi mana.
15. Jszdziuwa kajp szukie siła mana ir leźuwis mana prikiba pri źiaunu ir apwertej mani i dulkies smerte.
16. Nes apnika mani daugieł szunu: buris nedoruju apgule mani. Parbade rąnkas mana ir kojas mana.
17. Suskajte wisus kaułus mana:
O patis daboje ir stebiejos i mani.
18. Pasidalije su drabuźejs mana: (*o kam teks*) drabuźis mana mete sztikajli (*losa*).
19. Bet tu Wieszpatie neatitolink nu manęs pagałbas tawa: paźwełk i apginimą mana.
20. Jszgrobk nu szobles Diewi duszę mana: ir isz rąnkas szunies wienatinę mana.
21. Jszgielbiek mani isz nasru lawa: ir nu ragu wienragiu nuźiaminimą mana.
22. Apsakiniesiu wardą tawa, sawa brolems: widuo baźniczes tawi garbinsiu.
23. Nugąnstaujęntis Wieszpaties garbinkiet ji: wisa wejsle Jokuba szłowinkiet ji.
24. Łaj bijos jo wisa giminie Jzraelaus: nes nepaniekina ir neatmete małdos pawargiele.
Nej atkrejpe wejda sawa nu manęs: ir kad szaukiau pri jo iszkłau-
↕ p. 39–40 se manęs. ↕
25. Pri tawęs garbie mana didzioj baźniczioj: apźadus mana atiduosiu akiwajzdoj bijąntiu jo.
26. Walgis ubagaj ir priwalgis ir garbins Wieszpali jeszkąntis jo: giwa bus szirdis ju par ąmźiu ąmźius.
27. Atsimins ir atsigręnsz pas Wieszpati wisi krasztaj źiames ir kłonioses jam matąnt wisas pagonu gimines.
28. Nes Wieszpaties ira karaliste: ir poniawos ąnt pagonu.
29. Walgie ir garbina wisi rijbi źiames: jo akiwajzdoj parpułs wisi nuźęngąntis i źiamę. (*Wisi mirsztąntis.*)
30. O dusze mana bus giwa jam: ir siekła mana tarnaus jam.

14. Kaip vanduo esmi išgožtas; ir išbiro visi kaulai mano. Širdis mano tapo it vaškas, tirpstąs viduriuose mano.
15. Išdžiūvo kaip šukė syla mano, ir liežuvis mano prikibo prie žiaunų, ir apvertei mane į dulkes smerčio.
16. Nes apniko mane daugel šunų, būrys nedorųjų apgulė mane. Perbadė rankas mano ir kojas mano.
17. Suskaitė visus kaulus mano.
O patys dabojo ir stebėjos į mane.
18. Pasidalijo su drabužiais mano, (*o kam teks*) drabužis mano, metė štikailį (*liosą*).
19. Bet tu, Viešpatie, neatitolink nuo manęs pagalbos tavo, pažvelk į apgynimą mano.
20. Išgrobk nuo šoblės, Dieve, dūšią mano ir iš rankos šunies vienatinę mano.
21. Išgelbėk mane iš nasrų levo ir nuo ragų vienragių nužeminimą mano.
22. Apsakinėsiu vardą tavo savo broliams, viduj bažnyčios tave garbinsiu.
23. Nuogąstaujantys Viešpaties garbinkit jį, visa veislė Jokūbo šlovinkit jį.
24. Lai bijos jo visa giminė Izraelio, nes nepaniekino ir neatmetė maldos pavargėlio.
Nei atkreipė veidą savo nuo manęs, ir kad šaukiau prie jo, išklausė manęs.
25. Prie tavęs garbė mano didžioj bažnyčioj, apžadus mano atiduosiu akivaizdoj bijančių jo.
26. Valgys ubagai ir privalgys, ir garbins Viešpatį ieškantys jo; gyva bus širdis jų per amžių amžius.
27. Atsimins ir atsigręš pas Viešpatį visi kraštai žemės, ir kloniosis jam matant visos pagonų giminės.
28. Nes Viešpaties yra karalystė: ir poniavos ant pagonų.
29. Valgė ir garbino visi riebi žemės; jo akivaizdoj parpuls visi nužengiantys į žemę. (*Visi mirštantys*).
30. O dūšia mano bus gyva jam, ir sėkla mano tarnaus jam.

31. Bus apsakinieta Wieszpatem atęnte giminie: ir apsakinies dąngaj tejsibę jo, źmoniems uźgimsęntęms, kuri sutwiere Wieszpats. Garbie buk.

Pasalme 22.

Ta pasalme aprasza jautimus duszes źmogaus datirąnte milestu Wieszpaties.

Paraszas. Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpats wałda maniemi ir nieka mąn netruks.
2. Wietoj ganikłos tęn mani patalpina.
Ties undeniu atgajwingu iszaugina mani.
3. Duszę mana sugrąnźina.
Wede mani takajs tejsibes: dieł warda sawa.
4. Nes norint wajkszczioczio widuo szaszuolete smerte, nenugąnstausiu pikta: nes tu esi su manęm.
↕ p. 40–41 Rikszte tawa ir łazda tawa: tiedwi mani palinksmina. ↕
5. Patijkiej akiwajzdoj mana stałą: priesz tus kurie mani wargięn.
Sutepej su mąnsti galwą mana: o taurie mana prigirdąnti kaip ira graźi!
6. O miłaszirdiste tawa ejs paskuo manęs: par wisas dienas giwenima mana.
7. Ir idant giwenczio namusi Wieszpaties: par iłgas dienas.
Garbie buk Diewuj ir t. t.

Pasalme 23.

Apej iźęngima Wieszpaties Jezaus i dąngu ir apej doribę norentiu buti su juomi dąngaus karalistiej.

Paraszas. Pirmoj dienoj po subatos. Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpaties ira źiame ir pripildimas jos: apwałumas źiames ir wisi giwenąntis ąnt juomi.
2. Nes is pats ąnt juromis ję pamatawa (*pastate*) ir ąnt upiemis sutajse ję.

31. Bus apsakinėta Vuiešpačiui atentė giminė; ir apsakinės dangūs teisybę jo žmonėms užgimsiantiems, kurį sutvėrė Viešpats. Garbė būk.

Pasalmė 22

Ta pasalmė aprašo jautimus dūšios žmogaus, datiriančio mylistų Viešpaties

Parašas. Pasalmė Dovydui.

1. Viešpats valdo manimi ir nieko man netrūks.
2. Vietoj ganyklos ten mane patalpino.
Ties vandeniu atgaivingu išaugino mane.
3. Dūšią mano sugrąžino.
Vedė mane takais teisybės dėl vardo savo.
4. Nes norint vaikščiočiau viduj šašuolėčio smerčio, nenuogąstausiu pikto, nes tu esi su manim.
Rykštė tavo ir lazda tavo, tiedvi mane palinksmino.
5. Patiekei akivaizdoj mano stalą prieš tuos, kurie mane vargina.
Sutepei su mąsčia galvą mano, o taurė mano prigirdanti kaip yra graži!
6. O mielaširdystė tavo eis paskui mane per visas dienas gyvenimo mano.
7. Ir idant gyvenčiau namuose Viešpaties per ilgas dienas.
Garbė būk Dievui ir t. t.

Pasalmė 23

Apie įžengimą Viešpaties Jėzaus į dangų ir apie dorybę norinčių būti su juomi dangaus karalystėj

Parašas. Pirmoj dienoj po subatos. Pasalmė Dovydui.

1. Viešpaties yra žemė ir pripildymas jos: apvalumas žemės ir visi gyvenantys ant jos.
2. Nes jis pats ant jūrų ją pamatavo (*pastatė*) ir ant upių sutaisė ją.

3. Kas iźęngs i kałną Wieszpaties? Arba kas stowies jo szwentoj wietoj?
4. Ne kałtas rąnkas (*turis*) ir griną szirdi: kurs nejeme berejkała dusszes sawa, nejgi prisikoje dieł apgauties artimuj sawa.
5. Tas gaus pałajminimą nu Wieszpaties ir miłaszirdistę nu Diewa iszganitojaus sawa.
6. Ta ira giminie jeszkąnczių jo: jeszkąnczių wejda Diewa Jokuba.
7. Pakielkiet kunegajksztej wartus jusu ir pasikielkiel wartaj ąmźini: ir iejs karalus garbies (*Kristus*).
8. Kas ira tas karalus garbies? Wiespats stiprus ir kąntrus, Wiespats galingas muszoje.
9. Pakielkiet kunegajksztej wartus jusu: ir pasikielkiet wartaj ąmźini: ir iejs karalus garbies. ↕ ↕ p. 41–42
10. Kas ira tas karalus garbies? Wieszpats galibiu: tas ira karalu garbies. Garbie buk.

Pasalme 24.

Apej pakutą ir nusiźiaminimą, su kuriedwęm nełajmiesi rejk szaukties pas Wieszpati.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme Dowiduj.

1. Tawiep Wieszpatie pakielau duszę mana: Diewi mana tawiep wiluos, łaj nebunu uźgiedintas.
2. Łaj neticziojes isz manęs neprietelej mana: nes wisi łaukąntis tawęs nebus uźgiedinti.
3. Te susigiest wisi nedoraj darąntis: berejkała.
Wieszpatie tawa kielus parodik mąn: ir taku tawa iszmokik mani.
4. Waldik mani tejsoj tawa ir mokik mani: nes tu esi Diewu mana ir tawęs łaukiau par kiaurą dieną.
5. Atmink ąnt susimilimu tawa Wieszpatie: ir miłaśirdistu tawa esąntiu nu ąmźiaus.
6. Grieku jaunistes mana: ir neźiniu mana neminiek.
Pagał miłaszirdistes tawa atmink tu ąnt manęs: dieł gieribes tawa Wiespatie.

3. Kas įžengs į kalną Viešpaties? Arba kas stovės jo šventoj vietoj?
4. Nekaltas rankas (*turįs*) ir gryną širdį, kurs neėmė be reikalo dūšios savo neigi prisiekojo dėl apgauties artimui savo.
5. Tas gaus palaiminimą nuo Viešpaties ir mielaširdystę nuo Dievo, Išganytojo savo.
6. Ta yra giminė ieškančių jo, ieškančių veido Dievo Jokūbo.
7. Pakelkit, kunigaikščiai, vartus jūsų, ir pasikelkit vartai amžini: ir įeis karalius garbės (*Kristus*).
8. Kas yra tas karalius garbės? Viešpats stiprus ir kantrus, Viešpats galingas mūšoje.
9. Pakelkit, kunigaikščiai, vartus jūsų, ir pasikelkit vartai amžini: ir įeis karalius garbės.
10. Kas yra tas karalius garbės? Viešpats galybių: tas yra karalium garbės. Garbė būk.

Pasalmė 24

Apie pakūtą ir nusižeminimą, su kuriedviem nelaimėse reik šauktis pas Viešpatį

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Taviep, Viešpatie, pakėliau dūšią mano; Dieve mano, taviep viliuos, lai nebūnu užgėdintas.
2. Lai nesityčioja iš manęs nerieteliai mano, nes visi laukiantys tavęs nebus užgėdinti.
3. Tesusigėsta visi nedorai darantys be reikalo.
Viešpatie, tavo kelius parodyk man ir takų tavo išmokyk mane.
4. Valdyk mane tiesoj tavo ir mokyk mane, nes tu esi Dievu mano ir tavęs laukiau per kiaurą dieną.
5. Atmink ant susimilimų tavo, Viešpatie, ir mielaširdystų tavo, esančių nuo amžiaus.
6. Griekų jaunystės mano ir nežinių mano neminėk.
Pagal mielaširdystę tavo atmink tu ant manęs dėl gerybės tavo, Viešpatie.

7. Sałdus ir tejsus Wiespats: todieł duos istatimus gries zijęntęms kielej.
8. Wes letius su protu: iszmokis romius kielu sawa.
9. Wisi kielej Wiespaties miłaszirdiste ir tejsa jeszkąntęms istatima jo ir ludijmu jo.
10. Dieł warda tawa Wieszpatie atlejsi grieką mana: nes apstus ira.
11. Kursgi źmogus nugąnstau Wiespaties? prową istate kielej kuri iszrinka.

↕ p. 42–43

12. Dusze jo gieribiesi giwens: o giminie jo igis źiamę. ↕
13. Rąmtiu ira Wieszpats tu kurie jo nugąnstau: o istatimas jo idant butu jams aprejksztu.
14. Akis mana wisados ira apsuktas Wieszpatiep: nes isaj iszpajnios isz pinklu kojas mana.
15. Zwiłkteriek i mani ir susimilk ąnt manęs: nes wienas pats ir pawargielis esmi.
16. Wargaj szirdies mana pasidaugina: nu rejkału mana iszgielbiek mani.
17. Atsiwejziek ąnt nusiźiaminima mana: ir atlejsk wisus griekus mana.
18. Paźiuriek i neprietelus mana, nesgi iwisa: o nedoru neapikąntu neapweźieje manęs.
19. Saugok duszes mana ir iszgielbiek mani: ne najrisiuos nes wilti turiejau tawiep.
20. Nekalti ir tejsi prikiba pri manęs: nes łaukiau tawęs.
21. Jszgielbiek Diewi Jzraelaus: nu wisokiu prispudu mana. Garbie buk Diewuj ir t. t.

Pasalme 25.

Par kurę pranaszas apsisaka nekałtu esus ir mełd Wieszpaties kad jo neprapulditu węnkart su nedorajs.

Paraszas. Ąnt galą Pasalme Dowiduj.

1. Apsudik mani Wieszpatie, nes wajkszcziojau nekaltibiej sawa: o Wieszpatiu pasiklowes nesugursiu.

7. Saldus ir tiesus Viešpats, todėl duos įstatymus griešijantiems kelyj.
8. Ves lėčius su protu, išmokys romius kelių savo.
9. Visi keliai Viešpaties mielaširdystę ir tiesą ieškantiems įstatymo jo ir liudijimų jo.
10. Dėl vardo tavo, Viešpatie, atleisi grieką mano, nes apstus yra.
11. Kurs gi žmogus nuogąstauja Viešpaties? Provą įstatė kelyj, kurį išrinko.
12. Dūšia jo gėrybėse gyvens, o giminė įgis žemę.
13. Ramčiu yra Viešpats tų, kurie jo nuogąstauja, o įstatymas jo idant būtų jiems apreikštu.
14. Akys mano visados yra apsuktos Viešpatiep, nes jisai išpainios iš pinklių kojas mano.
15. Žvilgterėk į mane ir susimilk ant manęs, nes vienas pats ir pavargėlis esmi.
16. Vargai širdies mano pasidaugino, nuo reikalų mano išgelbėk mane.
17. Atsiveizėk ant nusižeminimo mano ir atleisk visus griekus mano.
18. Pažiūrėk į neprietelius mano, nesgi įviso, o nedora neapykanta neapvežėjo manęs.
19. Saugok dūšios mano ir išgelbėk mane; nesinairysiu, nes viltį turėjau taviep.
20. Nekalti ir teisūs prikibo prie manęs, nes laukiau tavęs.
21. Išgelbėk, Dieve Izraelio, nuo visokių prispūdų mano. Garbė būk Dievui ir t. t.

Pasalmė 25

Per kurią pranašas apsisako nekaltu esąs ir meldžia Viešpaties, kad jo neprapuldytų vienkart su nedorais

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Apsūdyk mane, Viešpatie, nes vaikščiojau nekaltybėj savo; o Viešpačiu pasikliovęs nesugursiu.

2. Datirk manę Wieszpatie ir gundink mani: degink (*it załatorius auksą*) inkstus mana ir szirdi mana.
3. Nes miłaszirdiste tawa ira akiwajzdoj mana, ir patika mąn tiesa (*prisakimaj*) tawa.
4. Ne siediejau kruwoj tusztibiu ir su negieraj darąntejs ne iejsiu (*i wieną wietą*).

↕ p. 43–44 5. Neapweźiejau kruwos nedoru: ir su bediewejs nesiediesiu. ↕
6. Numazgosiu tarp nekałtu rąnkas mana: ir apejsiu tawa ałtoriu Wieszpatie.
7. Jdant iszgirszczio bałsą garbies: ir apsakinieczio wisus stebukłus tawą.
8. Wieszpatie pamilejau padorumą namu tawa: ir wietą giwenima garbies tawa.
9. Neprapuldik su bediewejs duszes mana Diewi: o su wirajs kraugierejs giwibos mana.
10. Kuriu rąnkosi ira nedoribes: deszinie ju pripildita ira su paprekajs.
11. Bet asz wajkszcziojau nekaltibiej mana: atpirk mani ir susimiłk ąnt manęs.
12. Koje mana stowieje tiesami kielej: baźnicziosi garbinsiu tawi Wieszpatie. Garbie buk Diewuj ir t. t.

Pasalme 26.

Apej pasiklowima Diewumi ir troszkimą dąngiszku gieribiu.

Paraszas. Pasalme Dowiduj pirm patepima (*i karalus*).

1. Wiespats (*ira*) apszwietimu mana ir iszganimu mana: kogi nugąnstausiu?
   Wieszpats apginieju giwibas mana: piesz kągi drebiesiu?
2. Artinąntes maniep noręntęms iźejsti: idant praritu kuną mana.
   Kurie źuda mani neprietelej mana: patius silpnibe apjeme ir iszwirta.
3. Nors sustatitu priesz mani buri karejwiu: nenusigąns szirdis mana.
   Nors sukiłtu priesz mani musza: ir tuokart wilti turiesiu.

2. Datirk mane, Viešpatie, ir gundink mane; degink (*it zalatorius auksą*) inkstus mano ir širdį mano.
3. Nes mielaširdystė tavo yra akivaizdoj mano, ir patiko man tiesa (*prisakymai*) tavo.
4. Nesėdėjau krūvoj tuštybių ir su negerai darančiais neįeisiu (*į vieną vietą*).
5. Neapvežėjau krūvos nedorų ir su bedieviais nesėdėsiu.
6. Numazgosiu tarp nekaltų rankas mano ir apeisiu tavo altorių, Viešpatie.
7. Idant išgirsčiau balsą garbės ir apsakinėčiau visus stebuklus tavo.
8. Viešpatie, pamylėjau padorumą namų tavo ir vietą gyvenimo garbės tavo.
9. Neprapuldyk su bedieviais dūšios mano, Dieve, o su vyrais kraugeriais gyvybos mano.
10. Kurių rankose yra nedorybės: dešinė jų pripildyta yra su paprekais.
11. Bet aš vaikščiojau nekaltybėj mano; atpirk mane ir susimilk ant manęs.
12. Koja mano stovėjo tiesiame kelyj; bažnyčiose garbinsiu tave, Viešpatie. Garbė būk Dievui ir t. t.

Pasalmė 26

Apie pasikliovimą Dievu ir troškimą dangiškų gėrybių

Parašas. Pasalmė Dovydui pirm patepimo (*į karalius*).

1. Viešpats (*yra*) apšvietimu mano ir išganymu mano: ko gi nuogąstausiu?
   Viešpats apgynėju gyvybos mano; prieš ką gi drebėsiu?
2. Artinantis maniep norintiems įžeisti, idant prarytų kūną mano.
   Kurie žudo mane neprieteliai mano, pačius silpnybė apėmė ir išvirto.
3. Nors sustatytų prieš mane būrį kareivių, nenusigąs širdis mano.
   Nors sukiltų prieš mane mūša, ir tuokart viltį turėsiu.

4. Wiena (*dajkta*) meldźiau nu Wieszpaties ir to jeszkosiu: idant giwenczio namusi Wieszpaties par kiauras dienas amźiaus mana. ↕
↕ p. 44–45
Idant stebieczios i miegumus Wieszpaties: ir łąnkiczios jo baźniczioj.
5. Nes paslepe mani rumusi sawa: o nedoroj dienoj apgine mani uźdąngoj namu sawa.
6. Ąnt uołą iszkiele mani: o dabar iszauksztina gałwą mana, ąnt neprietelu mana.
Apejau ir apierawojau jo namusi apierą szauksma: giedosiu ir pasalmę kalbiesiu Wieszpatem.
7. Iszkłausik Wieszpatie bałsa mana nes szaukiau tawiep: susimiłk ąnt manęs ir iszkłausik manęs.
8. Tau sakie szirdis mana: wejdas mana jeszkoje tawęs: wejda tawa jeszkosiu Wieszpatie.
9. Ne atgręnzk wejda tawa nu manęs: neatstok nu tarna tawa, rustibiej tawa.
Buk man głobieju, neaplejsk manęs, nejgi paniekink mani Diewi iszganimi mana.
10. Nes tiewas mana ir motina mana aplejda mani: bet Wieszpats prijeme mani.
11. Duok mąn Wieszpatie prową kieloniej tawa: ir wesk mani taku tiesiu dieł neprietelu mana.
12. Ne atiduok manęs, duszioms źudąncziu mani: nes sukiła ąnt manęs luditojej (*swietkaj*) netejsus, ir meława sau nedoribe.
13. Tikiuos regiesis gieribes Wieszpaties: źiamieje giwuju.
14. Łauk Wieszpaties, stiprej elgkies: teguł susitwirtęn szirdis tawa ir łauk Wieszpaties. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 27.

Apej kąncze ir garbę Kristaus Wieszpaties: kuriuodu daliku Dowidas iszstata kajpo prispaudima nu neprietelu ir ju pawejkimą.

↕ p. 45–46
Paraszas. Pasalme Dowiduj kurę giedoje szwęntą szatrą pabęngies. ↕

1. Tawiep Wieszpatie szauksiu, Diewi mana nebuk dieł manęs kurtu: idant kartajs netiletumi ir tapczio pawiediu źęngąntęms duobien.

4. Vieno (*daikto*) meldžiau nuo Viešpaties ir to ieškosiu, idant gyvenčiau namuose Viešpaties per kiauras dienas amžiaus mano.
Idant stebėčiaus į mėgumus Viešpaties ir lankyčiaus jo bažnyčioj.
5. Nes paslėpė mane rūmuose savo, o nedoroj dienoj apgynė mane uždangoj namų savo.
6. Ant uolos iškėlė mane, o dabar išaukštino galvą mano ant neprietelių mano.
Apėjau ir apieravojau jo namuose apierą šauksmo: giedosiu ir pasalmę kalbėsiu Viešpačiui.
7. Išklausyk, Viešpatie, balso mano, nes šaukiau taviep, susimilk ant manęs ir išklausyk manęs.
8. Tau sakė širdis mano; veidas mano ieškojo tavęs, veido tavo ieškosiu, Viešpatie.
9. Neatgręžk veido tavo nuo manęs, neatstok nuo tarno tavo rūstybėj tavo.
Būk man globėju, neapleisk manęs neigi paniekink mane, Dieve, išganyme mano.
10. Nes tėvas mano ir motina mano apleido mane, bet Viešpats priėmė mane.
11. Duok man, Viešpatie, provą kelionėj tavo ir vesk mane taku tiesiu dėl nepriętelių mano.
12. Neatiduok manęs dūšioms žudančių mane, nes sukilo ant manęs liudytojai (*svietkai*) neteisūs ir melavo sau nedorybę.
13. Tikiuos regėsiąs gėrybes Viešpaties žemėje gyvųjų.
14. Lauk Viešpaties, stipriai elkis, tegul susitvirtina širdis tavo, ir lauk Viešpaties. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 27

Apie kančią ir garbę Kristaus Viešpaties, kuriuodu dalyku Dovydas išstato kaipo prispaudimą nuo neprietelių ir jų paveikimą

Parašas. Pasalmė Dovydui, kurią giedojo šventą šatrą pabengęs.

1. Taviep, Viešpatie, šauksiu, Dieve mano, nebūk dėl manęs kurčiu, idant kartais netylėtum, ir tapčiau pavėdžiu žengiantiems duobėn.

2. Netrauk manęs draugi su griesznikajs, ir su darąntejs nedoribę nepragajszink manęs.
3. Kurie sznek letej su artimu sawa: o piktibe szirdiesi ju.
4. Padarik jams pagał ju darbu: ir pagał bajsibes iszmoniu ju.
Pagał darbu rąnku ju sutejk jems: atiduok uźmokiesni ju, jems patęms.
5. Nes nesuprata elgimos Wieszpaties ir darbu rąnku jo: iszgriausi jus ir neb iszstatisi ju.
6. Pałajmintas Wieszpats: nes iszkłause bałsa meldima mana.
7. Wieszpats pagałbu mana ir apginieju mana, jemi turieje wilti szirdis mana: ir esmi iszgielbietu.
Ir wieł praźida kunas mana: ir saunorej garbinsiu ji
8. Wieszpats twirtibe źmoniu jo: ir apginieju iszganima pateptoje (*Kristaus*) sawa.
9. Iszganik tawa źmones Wieszpatie ir łajmink tiewiszkistę tawa: ir waldik jejs ir auksztink jus par ąmźius. Garbie buk ir t. t.

Pasalme 28.

Parsergąnti źmones idant nesztu Wieszpatem dwasiszkas apieras.

Paraszas. Pasalme Dowiduj pabęngus S. szatrą.

1. Neszkiet Wieszpatem sunaj Diewa: neszkiet Wieszpatem sunus awinu (*jerelus*).
2. Atneszkiet Wieszpatem garbę ir szłowę, atiduokiet Wieszpatem garbę jo warduj, lęnkiet gałwas priesz Wieszpati prejminiej jo szwęntoj.
3. Balsas Wieszpaties ąnt undeniemis, Diewas galibiu sugramieje:
↕ p. 46–47 Wieszpats ąnt daugumu undens. ↕
4. Bałsas Wieszpaties galibiej: bałsas Wieszpaties gaujej galibiu.
5. Bałsas Wieszpaties sułauźus cedrus (*medius cedra*) ir sulauźis Wieszpats cedrus Libana.
6. Ir sutrupins jus it werszius Libana: ir numiletas it sunus wienragiu.
7. Bałsus Wieszpaties iputąnte lepsną ugnies.
8. Bałsus Wieszpaties sukrutinus tirus łaukus: ir sujudins pustinę Kades.

2. Netrauk manęs drauge su griešninkais ir su darančiais nedorybę nepragaišink manęs.
3. Kurie šneka lėčiai su artimu savo; o piktybė širdyse jų.
4. Padaryk jiems pagal jų darbus ir pagal baisybę išmonių jų.
Pagal darbus rankų jų suteik jiems, atiduok užmokesnį jų jiems patiems.
5. Nes nesuprato elgimos Viešpaties ir darbų rankų jo; išgriausi juos ir nebišstatysi jų.
6. Palaimintas Viešpats, nes išklausė balso meldimo mano.
7. Viešpats pagalba mano ir apgynėju mano, jame turėjo viltį širdis mano; ir esmi išgelbėtu.
Ir vėl pražydo kūnas mano, ir saunoriai garbinsiu jį.
8. Viešpats tvirtybė žmonių jo; ir apgynėju išganymo pateptojo (*Kristaus*) savo.
9. Išganyk tavo žmones, Viešpatie, ir laimink tėviškystę tavo, ir valdyk jais, ir aukštink juos per amžius. Garbė būk ir t. t.

Pasalmė 28

Perserginti žmones, idant neštų Viešpačiui dvasiškas apieras

Parašas. Pasalmė Dovydui pabengus šv. šatrą.

1. Neškit Viešpačiui, sūnai Dievo, neškit Viešpačiui sūnus avinų (*ėrelius*).
2. Atneškit Viešpačiui garbę ir šlovę, atiduokit Viešpačiui garbę jo vardui, lenkit galvas prieš Viešpatį priemenėj jo šventoj.
3. Balsas Viešpaties ant vundenų, Dievas galybių sugramėjo; Viešpats ant daugumo vandens.
4. Balsas Viešpaties galybėj, balsas Viešpaties gaujoj galybių.
5. Balsas Viešpaties sulaužąs cedrus (*medžius cedro*), ir sulaužys Viešpats cedrus Libano.
6. Ir sutrupins juos it veršius Libano, ir numylėtas it sūnus vienragių.
7. Balsas Viešpaties įpučiančio liepsną ugnies.
8. Balsas Viešpaties sukrutinąs tyrus laukus ir sujudins pūstynę Kadešo.

9. Bałsus Wieszpaties iwejsąnte elnius ir atidęngs tąnkmes: jo baźniczioj wisi duos garbę.
10. Wieszpats padare jogiej tebtwer twanas: ir siedies Wieszpats karalus ąmźinaj.
11. Wieszpats primes źmoniems sawa twirtibes: Wieszpats łajmins źmones sawa pakajuj. Garbie buk.

Pasalmę 29.

Kurioj saka Wieszpatem acziu uź apginima nu neprietelu.

Paraszas. *Pasalme giesmes paszwęntąnt namus Dowida.*

1. Auksztinsiu tawi Wieszpatie, nes prijemej mani: nej dalejdaj gierietijs isz manęs neprietelems mana.
2. Wieszpatie Diewi mana szaukiau pri tawęs: ir iszgidej mani.
3. Wieszpatie isztraukiej isz pragara duszę mana: ir iszgielbiejej mani nu źengąntiu i duobę (*nedalejdaj numirti*).
4. Giedokiet Wieszpatem szwęnti jo: ir garbinkiet szwęntą jo atminimą.
5. Nes rustibe apmaudi jo: o giwiba jo walej.
Lig wakara bus werksmas: o rita meta, linksmibe.

↕ p. 47–48 6. Bet asz sakiau gausibiej mana: nebusiu pakrutintu ąnt ąmźiu. ↕
7. Wieszpatie pagał tiksła tawa sutejkiej doribej mana twirtibę.
8. Atkrejpej wejdą sawa nu manęs: ir parsigąndau.
9. Tawiep Wieszpatie szauksiuos: ir pri tawęs Diewi mana melsiuos.
10. Kas (*bus*) par nauda isz krauje mana jej iźengsiu i supuwimą? (*jej numirsiu*).
Nejaugi dulkies garbins tawi: ar apsakinies tejsibes tawa?
11. Iszgirda Wieszpats ir susimiła ąnt manęs: Wieszpats tapo padietoju mana.
12. Parmajne mąn werksmą mana i dziauksmą: nupleszej majszą mana ir apwiłkaj mani su linksmibi.
13. Idant tau giedotu garbie mana ir negajleczios: Wieszpatie Diewi mana ąnt ąmźiu iszpaźiniesiu (*auksztinsiu*) tawi. Garbie buk Diewuj ir t. t.

9. Balsas Viešpaties įveisiančio elnius ir atidengs tankmes; jo bažnyčioj visi duos garbę.
10. Viešpats padarė, jogei tebtveria tvanas; ir sėdės Viešpats karalius amžinai.
11. Viešpats primes žmonėms savo tvirtybės, Viešpats laimins žmones savo pakajuj. Garbė būk.

Pasalmė 29

Kurioj sako Viešpačiui ačiū už apgynimą nuo neprietelių

Parašas. *Pasalmė giesmės pašventant namus Dovydo.*

1. Aukštinsiu tave, Viešpatie, nes priėmei mane nei daleidai gėrėtis iš manęs neprieteliams mano.
2. Viešpatie Dieve mano, šaukiau prie tavęs, ir išgydei mane.
3. Viešpatie, ištraukei iš pragaro dūšią mano ir išgelbėjai mane nuo žengiančių į duobę (*nedaleidai numirti*).
4. Giedokit Viešpačiui šventi jo ir garbinkit šventą jo atminimą.
5. Nes rūstybė apmaude jo, o gyvyba jo valioj.
Lig vakaro bus verksmas, o ryto metą linksmybė.
6. Bet aš sakiau gausybėj mano nebūsiu pakrutintu ant amžių.
7. Viešpatie, pagal tikslą tavo suteikei dorybei mano tvirtybę.
8. Atkreipei veidą savo nuo manęs, ir persigandau.
9. Taviep, Viešpatie, šauksiuos ir prie tavęs, Dieve mano, melsiuos.
10. Kas (*bus*) per nauda iš kraujo mano, jei įžengsiu į supuvimą (*jei numirsiu*)?
Nejaugi dulkės garbins tave, ar apsakinės teisybės tavo?
11. Išgirdo Viešpats ir susimilo ant manęs: Viešpats tapo padėtoju mano.
12. Permainė man verksmą mano į džiaugsmą: nuplėšei maišą mano ir apvilkai mane su linksmybe.
13. Idant tau giedotų garbė mano ir nesigailėčiau, Viešpatie Dieve mano, ant amžių išpažinėsiu (*aukštinsiu*) tave. Garbė būk Dievui ir t. t.

Pasalme 30.

Arba małda Kristaus Wieszpaties, idant Diewas Tiewas iszgielbietu nu nełajmiu, iszrejkszta asaboj Dowida.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme Dowiduj dieł isimisliima.

1. Tawiep Wieszpatie wilti turiejau, łaj nebunu uźgiedintu ąnt ąmźiu: tejsibiej tawa iszgielbiek mani.
2. Prilęnk maniep ausi tawa: pasiskubink idant mani iszgrobtumi.
3. Buk mąn Diewu apginieju ir namajs uźdangas idant mani iszganitumi.
4. Nesgi tu esi mana twirtibe ir uźdąnga: ir dieł warda tawa nuwesi mani ir iszmajtinsi mani.
5. Iszwesi mani isz to źabąnga, kuri man słaptu pastate: nes tu esi apginieju mana. ↕

↕ p. 48–49

6. I rąnkas tawa atiduodu dwasę mana: atpirkaj mani Wieszpatie Diewi tejsos.
7. Neuźkięntej dabojęntiu niekniekius berejkała.
   Bet asz turiejau wilti Diewop.
8. Dziauksiuos ir linksminsiuos miłaszirdistiej tawa.
   Nes paźwelgiej i nusiźiaminimą mana: iszluosawaj isz rejkału duszę mana.
9. Nejgi uźdarej manęs rąnkosi neprietelaus: pastatej kojes mana wietoj ertoj.
10. Susimiłk ąnt manęs Wieszpatie nes warginuos: skrupterieje rustibiej akis mana ir widurej mana.
11. Nes pritrukau sopulej giwibas ir metaj mana (*sutrumpieje*) dejawimusi.
    Sugura neturti stipribe mana: ir kanłus mana sziurpulis apnika.
12. Uź wisus neprietelus mana juoba tapiau apjuoku susiedams mana didej: ir bajmi paźistamęms mana (*bijos mani paźinti*).
    Kurie mani regieje: spruka łaukon (*oran*) nu manęs.
13. Esmi uźmirsztu nu szirdies it numires.
    Tapiau kajpo indas prapuoles.
14. Nes girdiejau papejkimą daugieł apsukuo giwenąntiu.
    Tami daliki: kad węnkart susirinkdawa priesz mani: biłoje kajp duszę mana atimti.

Pasalmė 30

Arba malda Kristaus Viešpaties, idant Dievas Tėvas išgelbėtų nuo nelaimių, išreikšta asaboj Dovydo

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui dėl įsimislijimo.

1. Taviep, Viešpatie, viltį turėjau, lai nebūnu užgėdintu ant amžių; teisybėj tavo išgelbėk mane.
2. Prilenk maniep ausį tavo, pasiskubink, idant mane išgrobtum.
3. Būk man Dievu apynėju ir namais uždangos, idant mane išganytum.
4. Nesgi tu esi mano tvirtybė ir uždanga, ir dėl vardo tavo nuvesi mane ir išmaitinsi mane.
5. Išvesi mane iš to žabango, kurį man slapta pastatė, nes tu esi apgynėju mano.
6. Į rankas tavo atiduodu dvasią mano, atpirkai mane, Viešpatie, Dieve tiesos.
7. Neužkentei dabojančių niekniekius be reikalo.
   Bet aš turėjau viltį Dievop.
8. Džiaugsiuos ir linksminsiuos mielaširdystėj tavo.
   Nes pažvelgei į nusižeminimą mano: išliuosavai iš reikalų dūšią mano.
9. Neigi uždarei manęs rankose neprieteliaus, pastatei kojas mano vietoj ertoj.
10. Susimilk ant manęs, Viešpatie, nes varginuos: skrūpterėjo rūstybėj akys mano ir viduriai mano.
11. Nes pritrūkau sopulyj gyvybos, ir metai mano (*sutrumpėjo*) dejavimuose.
    Suguro neturte stiprybė mano, ir kaulus mano šiurpulys apniko.
12. Už visus neprietelius mano juoba tapau apjuoka susiedams mano didžiai ir baime pažįstamiems mano (*bijos mane pažinti*).
    Kurie mane regėjo, spruko laukan (*oran*) nuo manęs.
13. Esmi užmirštu nuo širdies it numiręs.
    Tapau kaipo indas prapuolęs.
14. Nes girdėjau papeikimą daugel apsukui gyvenančių.
    Tame dalyke, kad vienkart susirinkdavo prieš mane, bylojo kaip dūšią mano atimti.

15. Bet asz tawiep wilti turiejau Wieszpatie: sakiau, Diewas mana tu esi.
16. Rąnkosi tawa likumaj (*dalis*) mana.
Isztrauk mani isz rąnku neprietelu mana: ir nu parsakiojęntiu mani.
17. Apszwiesk wejdą tawa ąnt tarnu tawa: iszganik mani miłaszirdistiej tawa.

↕ p. 49–50 18. Wieszpatie łaj nesugiestu: nes tawiep szaukiaus. ↕
Te najros bediewej ir łaj bun nuwesti i pragarą.
19. Łaj bun nebiles pasales łupas.
Kurios pasiputuses su paniekinimu pleszk biauribę priesz tejsingą.
20. Kajp didę gausibę saldibes tawa Wieszpatie paslepej bijąntęms tawęs.
Patijkiej tęms kurie wiłas tawiep: akiwajzdoj sunu źmoniu.
21. Paslepsi jus paslepimi wejda tawa: nu sumiszima źmoniu.
Uźdęngsi jus szatri sawa: nu priszingawima leźuwiu.
22. Pałajmintas Wieszpats: nes parode mąn stebuklingą miłaszirdistę pilej.
23. O asz sakiau pakielimi (*paklidimi*) prota sawa: esmi atmestas akiwajzdoj tawa. Todieł iszkłausej bałsa mana: kada tawiep szaukiaus.
24. Milekiet Wieszpati wisi jo szwęnti: nes tejsos jeszkos Wieszpats: ir atmonis gausej darąntęms pujkibę.
25. Narsej elgkieties łaj pasistipręn szirdis jųsu wisu, kurie turet wilti Wieszpatiep. Garbie buk.

Pasalme 31.

Apej łajmę źmogaus gawuse atlejdimą grieku ir kajp rejk nusitejsinti akiwajzdoj Wieszpaties.

Paraszas. Patem Dowiduj, iszmanimas.

1. Pałajminti kuriu atlejstas ira nedoribes: ir kuriu pridęngti ira griekaj.

15. Bet aš taviep viltį turėjau, Viešpatie; sakiau: „Dievas mano tu esi.
16. Rankose tavo likumai (*dalis*) mano".
Ištrauk mane iš rankų neprietelių mano ir nuo persekiojančių mane.
17. Apšviesk veidą tavo ant tarnų tavo; išganyk mane mielaširdystėj tavo.
18. Viešpatie, lai nesugėstu, nes taviep šaukiaus.
Tesinairo bedieviai ir lai būna nuvesti į pragarą.
19. Lai būna nebylios pasalios lūpos.
Kurios pasipūtusios su paniekinimu pleški bjaurybę prieš teisingą.
20. Kaip didžią gausybę saldybės tavo, Viešpatie, paslėpei bijantiems tavęs.
Patiekei tiems, kurie vilias taviep akivaizdoj sūnų žmonių.
21. Paslėpsi juos paslėpime veido tavo nuo sumišimo žmonių.
Uždengsi juos šatre savo nuo priešingavimo liežuvių.
22. Palaimintas Viešpats, nes parodė man stebuklingą mielaširdystę pilėj.
23. O aš sakiau pakėlime (*paklydime*) proto savo: „Esmi atmestas akivaizdoj tavo". Todėl išklausei balso mano, kada taviep šaukiaus.
24. Mylėkit Viešpatį visi jo šventi, nes tiesos ieškos Viešpats ir atmonys gausiai darantiems puikybę.
25. Narsiai elkitės, lai pasistiprina širdys jūsų visų, kurie turi viltį Viešpatiep. Garbė būk.

Pasalmė 31

Apie laimę žmogaus, gavusio atleidimą griekų, ir kaip reikia nusiteisinti akivaizdoj Viešpaties

Parašas. Pačiam Dovydui išmanymas.

1. Palaiminti, kurių atleistos yra nedorybės ir kurių pridengti yra griekai.

2. Pałajmintas wiras kurem Wieszpats grieka nepripaźina: ir niera jo dwasiej apgauties.
3. Nesgi tilejau, pasena kaułaj mana: kad szaukiau par kiaurą dieną.
4. Nes diena ir nakti smagieje ąnt manimi rąnka tawa: atsigręnźiau
↕ p. 50–51 suspaudimi mana kad twiroje manieje erszkietej. ↕
5. Grieka mana tau apsakiau: ir netejsibes mana neslepiau.
Tariau: iszpaźinsiu ąnt manęs paties netejsibę mana Wieszpatem: o tu atlejdaj nełabuma grieka mana.
6. Diełto kiekwienas szwęntas melses pri tawęs łajki tam derąntemi. Jukgi twanusi: pri jo neprisartins (*nełajmes nedasjks giera źmogaus.*)
7. Tu esi uźdąngu mana nuog prispaudima kurs mani apsiaute: linksmibe mana isztrauk mani nu apstojęncziu mani.
8. Duosiu tau protą ir iszmokisiu tawi toj kieloniej kurę ejsi: o węn i tawi stebiesiuos.
9. Nebukiet kajpo arklis ir mułas: kurie netur prota.
Su źąnsłajs ir su kamunomis sutrauk źąndus tu: kurie neartinas pri tawęs.
10. Daug ira wotegu ąnt griesznika: bet wilti turęnti Wieszpatiep miłaszirdiste dęngs.
11. Linksminkieties Wieszpatiep ir dziaukieties tejsingi: ir girkieties wisi tejsios szirdies. Garbie buk.

Pasalme 32.

Apej diekawoima Wieszpatem uź datirtas gieradieistas.

Paraszas. Pasalme Dowiduj.

1. Linksminkieties tejsingi Wieszpatiep: doręms prider garbie.
2. Iszpaźiniekiet (*garbinkiet*) Wieszpati su kąnklemis, su arpu nu deszimties stigu skąmbinkiet jam.
3. Giedokiet jam giesmę nauję: gieraj grijszkiet jam szaukdamis.
↕ p. 51–52 4. Nes tejsus ira źodis Wieszpaties: ir wisi jo darbaj isztikamis. ↕
5. Mil sudą ir miłaszirdistę: Wieszpaties miłaszirdistes piłna ira źiame.
6. Zodiu Wieszpaties dąngaj ira sutwerti: o dwasi jo łupu wisa jo galibe.

2. Palaimintas vyras, kuriam Viešpats grieko nepripažino, ir nėra jo dvasiai apgauties.
3. Nesgi tylėjau, paseno kaulai mano, kad šaukiau per kiaurą dieną.
4. Nes dieną ir naktį smagėjo ant manęs ranka tavo; atsigręžiau suspaudime mano, kad tvyrojo manyje erškėčiai.
5. Grieką mano tau apsakiau ir neteisybes mano neslėpiau.
Tariau: išpažinsiu ant manęs paties neteisybę mano Viešpačiui, o tu atleidai nelabumą grieko mano.
6. Dėl to kiekvienas šventas melsis prie tavęs laike, tam derančiame. Jukgi tvanuose prie jo neprisiartins (*nelaimės nedasieks gero žmogaus*).
7. Tu esi uždanga mano nuog prispaudimo, kurs mane apsiautė; linksmybe mano, ištrauk mane nuo apstojančių mane.
8. Duosiu tau protą ir išmokysiu tave toj kelionėj, kurią eisi, o vien į tave stebėsiuos.
9. Nebūkit kaipo arklys ir mulas, kurie neturi proto.
Su žąslais ir su kamanomis sutrauk žandus tų, kurie nesiartina prie tavęs.
10. Daug yra botagų ant griešninko, bet viltį turintį Viešpatiep mielaširdystė dengs.
11. Linksminkitės Viešpatiep ir džiaukitės teisingi, ir girkitės visi teisios širdies. Garbė būk.

Pasalmė 32

Apie dėkavojimą Viešpačiui už datirtas geradėjystas

Parašas. Pasalmė Dovydui.

1. Linksminkitės teisingi Viešpatiep: doriems pridera garbė.
2. Išpažinėkit (*garbinkit*) Viešpatį su kanklėmis, su arfa nuo dešimties stygų skambinkit jam.
3. Giedokit giesmę naują, gerai griežkit jam šaukdami.
4. Nes teisus yra žodis Viešpaties, ir visi jo darbai ištikimi.
5. Myli sūdą ir mielaširdystę: Viešpaties mielaširdystės pilna yra žemė.
6. Žodžiu Viešpaties dangūs yra sutverti, o dvasia jo lūpų visa jo galybė.

7. Sutraukąns kajp i szikssznas majszą undenis juras: sudedąns iździsi sijtuwas.
8. Teguł bijos Wieszpaties wisa źiame: o isaj te sukrutęn wisus giwentojus pasaules.
9. Nes isaj isztare ir atsirada: isaj lijpe sutwerti ira.
10. Wieszpats iszbłaszka rodas pagonu: atmet tejpogi misles źmoniu ir naikięn rodas kunegajksztiu.
11. Bet roda Wieszpaties patenk ąmźinaj: misles jo szirdies, nukartos, ligi kartos (*par amźius*).
12. Pałajminta giminie kurios Diewu ira Wieszpats: (*pałajminti*) źmones kurius iszrinkos sau uź tiewinę.
13. Isz dąngaus źwiłkterieje Wieszpats: pamate wisus sunus źmoniu.
14. Isz pastrunita giwenima sawa pawejźieje i wisus giwenąntius ąnt źiami.
15. Kurs iszmane, koźnam ipatingaj szirdi ju: kurs suprant wisus ju darbus.
16. Ne buwo iszgielbietu karalus, par didę galibę: ir milźionis nebus iszgielbietu par didibę siłos sawa.
17. Rikłus arklis dalikusi iszgielbieima: o daugibiej siłos sawa nebus apginti.
18. Szitaj akis Wieszpaties wejz i nugąnstaujęntius jo: ir i turęntius wilti jo miłaszirdistiej.
19. Kad uźłajkitu nu smerte duszes ju: ir majtintu jus bada łajki.
20. Dusze musu tures Wieszpaties: nes ira padietoju ir głobieju musu.
21. Nes jami pasilinksmis szirdis musu: ir wardi jo Szwęntami turiejom wilti. ↕
↕ p. 52–53
22. Teguł bun miłaszirdiste Wieszpatie tawa ąnt mamis: kajp wilemos tawiep. Garbie buk.

Pasalme 33.

Apej mejle Wieszpaties Diewa.

Paraszas. Dowiduj: kada atmajne wejdą sawa priesz Akimeleka, ir aplejda ji ir eje szalęn.

1. Łajminsiu Wieszpatie koźnami łajki: wisumet (*bus*) garbie jo łuposi mana.

7. Sutraukiąs kaip į šikšnos maišą vandenis jūros, sudedąs išduose sietuvas.
8. Tegul bijos Viešpaties visa žemė, o jisai tesukrutina visus gyventojus pasaulės.
9. Nes jisai ištarė, ir atsirado, jisai liepė sutverti, yra.
10. Viešpats išblaško rodas pagonų, atmeta taipogi mislias žmonių ir naikina rodas kunigaikščių.
11. Bet roda Viešpaties patenka amžinai, mislios jo širdies, nuo kartos ligi kartos (*per amžius*).
12. Palaiminta giminė, kurios Dievu yra Viešpats, (*palaiminti*) žmonės, kuriuos išsirinko sau už tėvynę.
13. Iš dangaus žvilgterėjo Viešpats, pamatė visus sūnus žmonių.
14. Iš pastrūnyto gyvenimo savo paveizėjo į visus gyvenančius ant žemės.
15. Kurs išmanė kožnam ypatingai širdį jų, kurs supranta visus jų darbus.
16. Nebuvo išgelbėtu karalius per didžią galybę ir milžionis nebus išgelbėtu per didybę sylos savo.
17. Riklus arklys dalykuose išgelbėjimo, o daugybėj sylos savo nebus apginti.
18. Šitai akys Viešpaties veizi į nuogąstaujančius jo ir į turinčius viltį jo mielaširdystėj.
19. Kad užlaikytų nuo smerčio dūšias jų ir maitintų juos bado laike.
20. Dūšia mūsų tūris Viešpaties, nes yra padėtoju ir globėju mūsų.
21. Nes jame pasilinksmins širdis mūsų, ir varde jo šventame turėjom viltį.
22. Tegul būna mielaširdystė, Viešpatie, tavo ant mūsų kaip viliamės taviep. Garbė būk.

Pasalmė 33

Apie meilę Viešpaties Dievo

Parašas. Dovydui, kada atmainė veidą savo prieš Ahimelechą ir apleido jį, ir ėjo šalin.

1. Laiminsiu, Viešpatie, kožname laike, visuomet (*bus*) garbė jo lūpose mano.

2. Wieszpatiep girses dusze mana: teguł gird leti ir te linksminas.
3. Garbinkiet Wieszpati su manęm: ir auksztinkiem jo wardą draugi.
4. Jeszkojau Wieszpaties ir iszkłause manęs: ir isz wisokiu nełajmiu mana, isztraukie mani.
5. Prisartinkiet pri jo ir apsiszwieskiet: o wejdaj jusu nebus uźgiedinti.
6. Tas ubagas szaukie o Wieszpats jo iszkłause ir isz wisokiu prispaudimu jo iszgielbieje ji.
7. Iszlejda Aniołas Wieszpaties (*pats sawi*) apsukuo nugąnstaujęnczіu jo: ir iszluosos jus.
8. Ragaukiet ir paregiekiet kajp sałdus ira Wieszpats: pałajmintas źmogus turis wilti anami.
9. Bijokieties Wieszpaties wisi szwęnti: nes niera neturta skrupaujęntęms jo.
10. Turtingi datire neturta ir ałka: bet jeszkąntęms Wieszpaties, netruks niekokie giera.
11. Ejkszet sunaj kłausikiet manęs: bajmes Wieszpaties iszmokisiu jumis.
12. Kurs ira źmogus noris giwenima: (*amźina*) giejd matiti dienas gieras.
13. Saugok leźuwi tawa nu pikta: ir łupas tawa kad nekalbietu pasalej.
14. Tolinkies nu pikta ir darik giera: jeszkok pakajaus ir wikies
↕ p. 53-54 po jo. ↕
15. Akis Wieszpaties ąnt doru: o ausis jo ąnt małdos ju (*ira prilęnktas.*)
16. O wejdas Wieszpaties ąnt darąntejs pikta: idant isznowitu ąnt źiami atminimą ju.
17. Szaukie tejsingi ir Wieszpats ju iszkłause: ir isz wisokiu ju wargu iszgielbieje jus.
18. Artie ira Wieszpats tiems kurie ira szirdies rupesningas: ir iszgielbies nusiźiaminusius dwasioj.
19. Daug ira prispudu tejsinguju: ir isz tu wisu iszgielbies jus Wieszpats.

2. Viešpatiep girsis dūšia mano; tegul girdi lėti ir tesilinksmina.
3. Garbinkit Viešpatį su manim, ir aukštinkim jo vardą drauge.
4. Ieškojau Viešpaties, ir išklausė manęs, ir iš visokių nelaimių mano ištraukė mane.
5. Prisiartinkit prie jo ir apsišvieskit, o veidai jūsų nebus užgėdinti.
6. Tas ubagas šaukė, o Viešpats jo išklausė ir iš visokių prispaudimų jo išgelbėjo jį.
7. Išleido aniolas Viešpaties (*pats save*) apsukui nuogąstaujančių jo ir išliuosuos juos.
8. Ragaukit ir paregėkit kaip saldus yra Viešpats; palaimintas žmogus, turįs viltį aname.
9. Bijokitės Viešpaties visi šventi, nes nėra neturto skrūpaujantiems jo.
10. Turtingi datyrė neturto ir alko, bet ieškantiems Viešpaties netrūks nė kokio gero.
11. Eikšit, sūnai, klausykit manęs: baimės Viešpaties išmokysiu jus.
12. Kurs yra žmogus norįs gyvenimo (*amžino*), geidžia matyti dienas geras.
13. Saugok liežuvį tavo nuo pikto ir lūpas tavo, kad nekalbėtų pasaliai.
14. Tolinkis nuo pikto ir daryk gerą, ieškok pakajaus ir vykis po jo.
15. Akys Viešpaties ant dorų, o ausys jo ant maldos jų (*yra prilenktos*).
16. O veidas Viešpaties ant darančių piktą, idant išnovytų ant žemės atminimą jų.
17. Šaukė teisingi, ir Viešpats jų išklausė, ir iš visokių jų vargų išgelbėjo juos.
18. Arti yra Viešpats tiems, kurie yra širdies rūpesningos, ir išgelbės nusižeminusius dvasioj.
19. Daug yra prispūdų teisingųjų, ir iš tų visų išgelbės juos Viešpats.

20. Serg Wieszpats wisus ju kaułus: wienas isz ju nebus sutintas.
21. Smertis griesznikų wisupikcziausi ir neuźkięntąntis tejsinga sugrieszis.
22. Wieszpats atpirks duszes tarnu sawa: ir nesugrieszis wisi turęntis jami wilti. Garbie buk.

Pasalme 34.

Dowidas asaboj Kristaus Jezaus meld Diewa pagałbas.

Paraszas: Patem Dowiduj.

1. Sudik Wieszpatie iszkadiįęntius man: pamuszk kariaujęntius priesz mani.
2. Pagrobk ginkłą ir skidą: ir kielkies ąnt pagałbas mana.
3. Isztrauk szoblę ir apsuk priesz parsakiojęntius mani: tark duszej mana, iszgielbieimas tawa asz esmi.
4. Łaj bun uźgiedinti ir te najros jeszkąntis duszes mana: te sugriszt atgał ir tebun iszkoloti, mislijęntis mąn piktaj.
5. Tebun kajpo dulkies priesz wiei: o Aniolas Wieszpaties łaj parsakio jus. ↕

↕ p. 54–55

6. Łaj bun kiales ju tąmsibi ir szluksztini: o Aniołas Wieszpaties tegien jus.
7. Nes bekokie rejkała słaptu padieje mąn prapulti spąnsła sawa: nepriderąntej itarloje duszej mana.
8. Łaj apsibrind su spąnsłu kurio neźina: ir slestaj kurius słaptu padieje tesugaun ji ir i tąn pati spąnsłą te ikrimt.
9. Bet mana duszes linksminses Wieszpatiep ir dziaukses iszganimi sawa.
10. Wisi kaułaj mana sakis: Wieszpatie kas ira tau pawiedus? Isztraukdamas pawargieli isz rąnku uź ji stipresniuju: ubaga ir pliki nu jo pleszitoju.
11. Sukiłdamis luditojej (*swietkaj*) netejsus: dajktu kuriu neźinojau kłausinieje manęs.
12. Atiduodawa piktą uź gierą: newajsibę duszes mana.

20. Sergi Viešpats visus jų kaulus, vienas iš jų nebus sutrintas.
21. Smertis griešninkų visų pikčiausia, ir neužkentantys teisingo sugriešys.
22. Viešpats atpirks dūšią tarnų savo, ir nesugriešys visi, turintys jame viltį. Garbė būk.

Pasalmė 34

Dovydas asaboj Kristaus Jėzaus meldžia Dievo pagalbos

Parašas. Pačiam Dovydui.

1. Sūdyk, Viešpatie, iškadijančius man, pamušk kariaujančius prieš mane.
2. Pagrobk ginklą ir skydą ir kelkis ant pagalbos mano.
3. Ištrauk šoblę ir apsuk prieš persekiojančius mane, tark dūšiai mano: „Išgelbėjimas tavo aš esmi".
4. Lai būna užgėdinti ir tesinairo ieškantys dūšios mano, tesugrįžta atgal ir tebūna iškolioti, mislijantys man piktai.
5. Tebūna kaipo dulkės prieš vėją, o aniolas Viešpaties lai persekioja juos.
6. Lai būna kelias jų tamsybe ir šliūkštyne, o aniolas Viešpaties tegina juos.
7. Nes be kokio reikalo slapta padėjo man prapulti spąslą savo; nepriderančiai įtarliojo dūšiai mano.
8. Lai apsibrenda su spąslu, kurio nežino, ir slestai, kuriuos slapta padėjo, tesugauna jį ir į tą patį spąslą teįkrenta.
9. Bet mano dūšios linksminsis Viešpatiep ir džiaugsis išganyme savo.
10. Visi kaulai mano sakys: „Viešpatie, kas yra tau pavėdus?" Ištraukdamas pavargėlį iš rankų už jį stipresniųjų, ubagą ir plikį nuo jo plėšytojų.
11. Sukildami liudytojai (*svietkai*) neteisūs: daiktų, kurių nežinojau, klausinėjo manęs.
12. Atiduodavo piktą už gerą: nevaisybę dūšios mano.

13. Bet asz kad mąn ikiri buwa apsiwiłkdawau su aszutini. Ziaminau par pasniką duszę mana: o małda mana i unti mana sugrisz. (*Bus man naudingu.*)
14. Tajkinaus it su artimu ir tarsi su brolu musu: źiaminaus it werkąns ir nuludes.
15. Ir linksminos priesz mani ir susieje: (*neprietelej*) susirinka ąnt manęs wotegaj, o neźinojau.
16. Iszskida ir gajlejos: gundina mani: ticziojes isz manęs, apjuokdamis grijźe priesz mani su dąntimis.
17. Wieszpatie kumet paźwełksi? Sugrąnźink (iszgielbiek) duszę mana nu piktibes ju, nu lawa wienatinę (*duszę*) mana.
18. Garbinsiu tawi didioj baźniczioj: tarp gauje źmoniu auksztinsiu

↕ p. 55–56 tawi. ↕

19. Łaj nelinksminas isz manęs, mąn priszingaujęntis, kurie wełtuo manęs neuźkięnt ir su akimis mirksnio.
20. Nes su mani tarsi dajlej biłojos: o rustibiej źiamiszkoj sznekiedamis, wilus mislije.
21. Ir iszplete ąnt manęs źiaunas sawa: sakidamis, szitaj tau, szitaj tau! tecziaus iszwida akis musu. (*Tawa nełajmę.*)
22. Regiejej Wieszpatie ne tilek: Wieszpatie neprastok manęs.
23. Kielkies ir dabok suda mana: Diewi mana ir Wieszpatie mana regiek rejkała mana
24. Sudik mani pagał tejsibes tawa: Wieszpatie Diewi mana: ir te nelinksminas isz manęs (*neprietelej*).
25. Łaj nesaka szirdiesi sawa, szitaj tau, szitaj tan duszej musu: ir te ne tar prarijem ję.
26. Te susigiest ir te najros wisi węnkart: kurie dziaugas isz nełajmiu mana.
    Łaj apsiwełk su pasmerkimu ir paniekinimu tie, kurie didius dajktus tauzij priesz mani.
27. Teguł dziaugas ir linksminas noręntis tejsibes mana ir łaj wisumet saka, tegułbus pagarbintas Wieszpats! kurie trokszt pakajaus tarnuj jo.
28. Ir leźuwis mana apmislis tejsibę tawa: par kiaurą dieną garbę tawa. Garbie buk.

13. Bet aš, kad man įkyrūs buvo, apsivilkdavau su ašutine. Žeminau per pasninką dūšią mano, o malda mano į antį mano sugrįš. (*Bus man naudinga.*)
14. Taikinaus it su artimu ir tarsi su broliu mūsų, žeminaus it verkiąs ir nuliūdęs.
15. Ir linksminos prieš mane ir susiėjo (*neprieteliai*), susirinko ant manęs botagai, o nežinojau.
16. Išskydo ir gailėjos: gundino mane, tyčiojos iš manęs, apjuokdami griežė prieš mane su dantimis.
17. Viešpatie, kuomet pažvelgsi? Sugrąžink (išgelbėk) dūšią mano nuo piktybės jų, nuo levo vienatinę (*dūšią*) mano.
18. Garbinsiu tave didžioj bažnyčioj, tarp gaujos žmonių aukštinsiu tave.
19. Lai nesilinksmina iš manęs man priešingaujantys, kurie veltui manęs neužkenčia ir su akimis mirksnioja.
20. Nes su manim tarsi dailiai bylojos, o rūstybėj žemiškoj šnekėdami vylius mislijo.
21. Ir išplėtė ant manęs žiaunas savo sakydami: „Šitai tau, šitai tau!" tačiau išvydo akis mūsų. (*Tavo nelaimę.*)
22. Regėjai, Viešpatie, netylėk: Viešpatie, neprastok manęs.
23. Kelkis ir dabok sūdo mano: Dieve mano ir Viešpatie mano, regėk reikalą mano.
24. Sūdyk mane pagal teisybę tavo, Viešpatie, Dieve mano, ir tenesilinksmina iš manęs (*neprieteliai*).
25. Lai nesako širdyse savo: „Šitai tau, šitai tau dūšiai mūsų"; ir tenetaria: „Prarijom ją".
26. Tesusigėsta ir tesinairo visi vienkart, kurie džiaugias iš nelaimių mano.
    Lai apsivelka su pasmerkimu ir paniekinimu tie, kurie didžius daiktus tauzija prieš mane.
27. Tegul džiaugias ir linksminas, norintys teisybės mano, ir lai visuomet sako: „Tegul bus pagarbintas Viešpats!" kurie trokšta pakajaus tarnui jo.
28. Ir liežuvis mano apmislys teisybę tavo, per kiaurą dieną garbę tavo. Garbė būk.

Pasalme 35.

Apej nedoribę grieku ir apej gieribę Wieszpaties nekarojęnte griesznikų.

Paraszas. Ąnt gała, tarnuj Wieszp. Patem Dowiduj.

1. Tare netejsingas idant grieszitu pats sawiep: niera bajmes Diewa jo akiwajzdoj.
2. Nes pasalej elgies jam regięnt: idant pasiroditu jo bajsibe dieł neapweźieima (*paties diewa*). ↕
↕ p. 56–57
3. Zodej jo nedoribe ir wilus: nenorieje suprasti idant gieraj daritu.
4. Bajsius dajktus mislije łowoj sawa: buwa pri wisokie negiera kiele, piktibes wienok neturieje neapikąntoj.
5. Wieszpatie dąngoje miłaszirdiste tawa: o tejsa tawa lig debesu.
6. Tejsibe tawa it kałnaj Diewa: sudaj tawa dide gilmie.
Zmones ir galwijus uźłajkis Wieszpats.
7. Kajp miłaszirdistę tawa padauginaj Diewi!
O sunaj źmoniu turies wilti uźdąngoj sparnu tawa.
8. Apsigiers nu skalsibes namu tawa: ir su upału gieriu (*raskaźiu*) tawa girdisi jus.
9. Nes pri tawęs ira szaltenis giwibas: o szwiesibiej (*wejda*) tawa, iszwisma szwiesą.
10. Jszplesk miłaszirdistę tawa ąnt tajs kurie paźinst tawęs: o tejsibę tawa ąnt tajs kurie ira tejsios szirdies.
11. Łaj nemęn ąnt manęs koje pujkibes: o rąnka griesznika te nekrutęn manęs.
12. Tęn krita darąntis nedoribes: isztrępmtajs palika, nejgi galeje palikti. Garbie buk.

Pasalme 36.

Nepiktinkies matidamas łajmę bediewiu.

Paraszas. Pasalme patem Dowiduj.

1. Neapmaudouk isz priźasties nedoruju: nej uźwidiek piktaj darąntęms.

Pasalmė 35

Apie nedorybę griekų ir apie gerybę Viešpaties, nekarojančio griešninkų

Parašas. Ant galo, tarnui Viešp. pačiam Dovydui.

1. Tarė neteisingas, idant griešytų pats saviep; nėra baimės Dievo jo akivaizdoj.
2. Nes pasaliai elgės jam regint, idant pasirodytų jo baisybė dėl neapvežėjimo (*paties Dievo*).
3. Žodžiai jo nedorybė ir vylius; nenorėjo suprasti, idant gerai darytų.
4. Baisius daiktus mislijo lovoj savo, buvo prie visokio negero kelio, piktybės vienok neturėjo neapykantoj.
5. Viešpatie, danguje mielaširdystė tavo, o tiesa tavo lig debesų.
6. Teisybė tavo it kalnai Dievo, sūdai tavo didi gilmė.
Žmones ir galvijus užlaikys Viešpats.
7. Kaip mielaširdystę tavo padauginai, Dieve!
O sūnai žmonių turės viltį uždangoj sparnų tavo.
8. Apsigers nuo skalsybės namų tavo: ir su upaliu gėrių (*raskažių*) tavo girdysi juos.
9. Nes prie tavęs yra šaltenis gyvybos, o šviesybėj (*veido*) tavo išvysim šviesą.
10. Išplėsk mielaširdystę tavo ant tų, kurie pažįsta tavęs, o teisybę tavo ant tų, kurie yra teisios širdies.
11. Lai nemina ant manęs koja puikybės, o ranka griešninko te nekrutina manęs.
12. Ten krito darantys nedorybes, ištremptais paliko neigi galėjo palikti. Garbė būk.

Pasalmė 36

Nesipiktinki matydamas laimę bedievių

Parašas. Pasalmė pačiam Dovydui.

1. Neapmauduok iš priežasties nedorųjų nei užvydėk piktai darantiems.

2. Nes it szieną̜s wejkiej suwis: ir kajpo łapaj źolu spierej nubirs.
3. Turiek wilti Diewop ir elgkies doraj: giwenk ą̜nt źiames ir misi jos gieribiemis.
↕ p. 57–58 4. Milekies Wieszpatiep ir duos tau linkieimus szirdies tawa. ↕
5. Apsakik Wieszpatiuj kielus tawa ir turiek jami wilti; o is padaris (*ko nori*).
6. Ir iszwes kajpo szwiesibę tejsibę tawa: o sudą tawa kajpo widudieni.
7. Pasiduok Wieszpatem: ir melskies pri jo.
Nenoriek pikti diełto kad kam kłojes jo kielej: dieł źmogaus darą̜nte netejsibes.
8. Laukies pikti ir pamesk apmaudą: ne rustinkies kad daritumi piktaj.
9. Nes piktaj darantis bus isznowiti: bet łauką̜ntis (*turę̜ntis wilti*) Wieszpaties, tie gaus źiamę.
10. Sztaj dar truputi (*pałauk*) ir nebteks griesznika: ir jeszkosi jo buwejnes ir nebrasi.
11. Bet leti apturies źiamę (*tiewiszkię*) ir linksmises daugibiej pakajaus.
12. Dabos griesznikas tejsingą (*źmogu*) ir grijsz ą̜nt jo su dą̜ntimis sawa.
13. Bet Wieszpats juokses isz jo: nes reg atejsę̜nt jo dieną.
14. Szobles isztraukie (*isz maksznіu*) griesznikaj itęmpe sejdoką sawa idant nubę̜ngtu pliki ir pawargieli, kad liszteriotu źmones tejsios szirdies.
15. Szoble ju łaj parwer szirdis ju patiu: o sejdokas ju te parłuszt.
16. Gieresnis ira biszkis tejsinga: ne kajp didi turtaj griesznika.
17. Nes petej griaszniku sułusz: o tejsius Wieszpats sutwirtins.
18. Zina Wieszpats dieną nesuteptuju: ir tiewiszkie ju bus par ą̜mźius.
19. Nebus uźgiedinti (*dori*) bajsioj gadiniej: ir dienosi bada bus pasotinti.
20. Bet griesznikaj prapułs.
Nes neprietelej Wieszpaties woz bus godoti ir iszauksztinti, (*bere-*
↕ p. 58–59 *gię̜nt*) sugurdamis it dumas iszgajsz. ↕
21. Paźiczios griesznikas ir neuźmokies: bet tejsingas susimiłs ir duos.
22. Nes łajminą̜ntis ji (*Wieszpati*) gaus tiewiszkię: o kiejką̜ntis ji prapułs.
23. Wieszpats darbajs źmogaus waldis: o kiela jo nories.

2. Nes it šienas veikiai suvys ir kaipo lapai žolių spėriai nubirs.
3. Turėk viltį Dievop ir elkis dorai: gyvenk ant žemės ir misi jos gėrybėmis.
4. Mylėkis Viešpatiep ir duos tau linkėjimus širdies tavo.
5. Apsakyk Viešpačiui kelius tavo ir turėk jame viltį, o jis padarys (*ko nori*).
6. Ir išves kaipo šviesybę teisybę tavo, o sūdą tavo kaipo vidudienį.
7. Pasiduok Viešpačiui ir melskis prie jo.
Nenorėk pykti dėl to, kad kam klojas jo kelyj, dėl žmogaus, darančio neteisybes.
8. Liaukis pykti ir pamesk apmaudą, nesirūstinki kad darytum piktai.
9. Nes piktai darantys bus išnovyti, bet laukiantys (*turintys viltį*) Viešpaties, tie gaus žemę.
10. Štai dar truputį (*palauk*) ir nebteks griešninko, ir ieškosi jo buveinės ir nebrasi.
11. Bet lėti apturės žemę (*tėviškę*) ir linksminsis daugybėj pakajaus.
12. Dabos griešninkas teisingą (*žmogų*) ir grieš ant jo su dantimis savo.
13. Bet Viešpats juoksis iš jo, nes regi ateisiant jo dieną.
14. Šobles ištraukė (*iš makšnių*) griešninkai, įtempė seidoką savo, idant nubengtų plikį ir pavargėlį, kad išteriotų žmones teisios širdies.
15. Šoblė jų lai perveria širdis jų pačių, o seidokas jų te perlūžta.
16. Geresnis yra biškis teisingo nekaip didi turtai griešninko.
17. Nes pečiai griešninkų sulūš, o teisius Viešpats sutvirtins.
18. Žino Viešpats dieną nesuteptųjų, ir tėviškė jų bus per amžius.
19. Nebus užgėdinti (*dori*) baisioj gadynėj ir dienose bado bus pasotinti.
20. Bet griešninkai prapuls.
Nes nerieteliai Viešpaties vos bus godoti ir išaukštinti, (*beregint*) sugurdami it dūmas išgaiš.
21. Pažyčios griešninkas ir neužmokės, bet teisingas susimils ir duos.
22. Nes laiminantys jį (*Viešpatį*) gaus tėviškę, o keikiantys jį prapuls.
23. Viešpats darbais žmogaus valdys, o kelio jo norės.

24. Parpuoles (*doras*) neisidausz: nes Wieszpats pakisz rąnką sawa.
25. Buwau jaunesnis ir pasenau: o neregiejau tejsinga aplejsta, nej wejsles jo jeszkąntes (*ubagaujęntes*) duonas.
26. Par kiaurą dieną (*doras*) susimilst ir dalij: (*piningus*) ir wejsle jo bus łajminama.
27. Saugokies pikta ir darik gieraj: ir giwenk par ąmźiu amźius.
28. Nes Wieszpatem tink doribe ir neaplejs szwęntuju sawa: par amźius bus uźłajkiti.
Netejsi bus koroti: ir wejsle bediewiu prapułs.
29. Tejsingi wienok gaus tiewiszkię: ir giwens toje par ąmźiu ąmźius.
30. Łupas tejsinga apmislis iszminti: o leźuwis jo kalbies sudą (*tejsibę*).
31. Istatimas (*prowa*) Diewa jo, szirdieje jo: ir ne apsibris źinksnej jo.
32. Dabo griesznikas tejsingą: ir wejz kaip ji numarinti.
33. Bet Wieszpats nepaliks jo, (*dora*) rąnkosi jo: (*nedora:*) nejgi pasmerks jo, (*dora*) kad bus apsuditu nu jo (*nedora*).
34. Łauk Wieszpaties ir saugok jo kiale, ir iszauksztins tawi, idant ąmźinaj gautumi źiamę: pragajsztąnt griesznikus regiesi.
35. Matiau bediewi pasiputusi ir iszauksztintą it cedrus Libana.
36. Ir praejau ir jau jo nebibuwa: ir jeszkojau jo, ir nebatsirada jo bu-
↕ p. 59–60 wejne. ↕
37. Saugok nekaltibes ir dabok tejsibes: nes ira pałajkaj źmoguj spakajnem (*nes paliks wajkaj*).
38. Bet netejsingi prapułs wisi węnkart: pałajkaj bediewiu iszgajsz.
39. O iszganimas tejsingu nu Wieszpaties: ir apginieju (*ira*) ju gadiniej prispaudima.
40. Ir padies jams Wieszpats ir iszgielbies jus: ir isztrauks jus nu griesznīku ir iszganis jus; nes turieje w ilti jami (*Wieszpatiep*). Garbie buk.

Pasalme 37.

Apej nełaimę griesznīku ir nemieròtą miłaszirdistę Diewa.

Paraszas. Pasalme Dowiduj mislijęntem apej subatą.

1. Wieszpatie apmaudi Tawa nebark manęs: nej supikimi tawa karok manęs.

24. Parpuolęs (*doras*) neįsidauš, nes Viešpats pakiš ranką savo.
25. Buvau jaunesnis ir pasenau, o neregėjau teisingo apleisto nei veislės jo, ieškančios (*ubagaujančios*) duonos.
26. Per kiaurą dieną (*doras*) susimilsta ir dalija (*pinigus*), ir veislė jo bus laiminama.
27. Saugokis pikto ir daryk gerai, ir gyvenk per amžių amžius.
28. Nes Viešpačiui tinka dorybė ir neapleis šventųjų savo; per amžius bus užlaikyti.
Neteisūs bus koroti, ir veislė bedievių prapuls.
29. Teisingi vienok gaus tėviškę ir gyvens toje per amžių amžius.
30. Lūpos teisingą apmislys išmintį, o liežuvis jo kalbės sūdą (*teisybę*).
31. Įstatymas (*prova*) Dievo jo širdyje jo, ir neapsibris žingsniai jo.
32. Daboja griešninkas teisingą ir veizi kaip jį numarinti.
33. Bet Viešpats nepaliks jo (*doro*) rankose jo (*nedoro*) neigi pasmerks jo (*doro*), kad bus apsūdytu nuo jo (*nedoro*).
34. Lauk Viešpaties ir saugok jo kelią, ir išaukštins tave, idant amžinai gautum žemę; pragaištant griešninkus regėsi.
35. Mačiau bedievį pasipūtusį ir išaukštintą it cedras Libano.
36. Ir praėjau, ir jau jo nebebuvo; ir ieškojau jo, ir nebatsirado jo buveinė.
37. Saugok nekaltybės ir dabok teisybės, nes yra palaikai žmogui spakainiam (*nes paliks vaikai*).
38. Bet neteisingi prapuls visi vienkart; palaikai bedievių išgaiš.
39. O išganymas teisingų nuo Viešpaties, ir apgynėju (*yra*) jų gadynėj prispaudimo.
40. Ir padės jiems Viešpats ir išgelbės juos, ir ištrauks juos nuo griešninkų, ir išganys juos, nes turėjo viltį jame (*Viešpatiep*). Garbė būk.

Pasalmė 37

Apie nelaimę griešninkų ir nemieruotą mielaširdystę Dievo

Parašas. Pasalmė Dovydui, mislijančiam apie subatą.

1. Viešpatie, apmaude tavo nebark manęs nei supykime tavo karok manęs.

2. Nes wiliczes tawa parwiere mani: ir pastiprinaj ąnt manimi rąnką tawa.
3. Nier swejkatas kuni mana, dieł matomos rustibes tawa: niera pakajaus kaułams mana dieł regiemu grieku mana.
4. Nes nedoribes mana pranokie gałwa mana: ir kajpo su nasztu smagi apsunkina mani.
5. Supuwa ir pradieje dwokti retej mana: par neiszminti mana.
6. Męnku tapiau ir susilęnkiau ligi gała: par kiaurą dieną wajkszcziojau nuludes.
7. Nes strienas mana piłnas ira apjuokima: ir niera swejkatas kuni mana.
8. Esmi suspaustu ir łabaj nuźiamintu: riekiau nu dejawima szirdies mana.
9. Wieszpatie akisu tawa wisas troszkimas mana: ir duksawimas mana ira tau źinomas.

↕ p. 60–61 10. Szirdis mana pargąndinta ira, aplejda ma ↕ ni stipribe mana: ir szwiesibes akiu mana ir tos niera manieje.
11. Prietelej mana ir mana artimi: prisartini, priesz mani stojos. O tie kurie pri manęs buwa, atstej stowieje.
12. Ir gwołtą mąn dare, kurie jeszkoje duszes mana: Ir kurie jeszkoje mana pikta, pleszkieje niekniekius ir wilus par kiaurą dieną iszmislinieje.
13. O asz kajpo kurtas negirdiejau: ir kajpo nebilis neatidariau burna sawa.
14. Ir tapiau kajpo źmogus kłujkszis: nejgi turis atspara burnoj sawa.
15. Nes tawiep Wieszpatie wilaus: tu iszkłausisi Wieszpatie Diewi mana.
16. Nes tejp kalbiejau: idant kumet ne linksmintumes ąnt manęs neprietelej mana: ir kada apsibridau, priesz mani didius dajktus kalbieje.
17. Nes asz ąnt wotegu gatawas esmi: ir sopulis mana akisu ira wisados.
18. Nes nedoribę mana apsakiau: ir mislijau su gajlesiu uź grieka mana.
19. Bet neprietelej mana giwi ira, ir pasistiprina ąnt manęs: ir iwisa tie kurie neapkąntoj tur mani netejsingaj.

2. Nes vylyčios tavo pervėrė mane, ir pastiprinai ant manęs ranką tavo.
3. Nėr sveikatos kūne mano dėl matomos rūstybės tavo, nėra pakajaus kaulams mano dėl regimų griekų mano.
4. Nes nedorybės mano pranoko galvą mano ir kaipo su našta smagia apsunkino mane.
5. Supuvo ir pradėjo dvokti rečiai mano per neišmintį mano.
6. Menku tapau ir susilenkiau ligi galo, per kiaurą dieną vaikščiojau nuliūdęs.
7. Nes strėnos mano pilnos yra apjuokimo, ir nėra sveikatos kūne mano.
8. Esmi suspaustu ir labai nužemintu; rėkiau nuo dejavimo širdies mano.
9. Viešpatie, akisu tavo visas troškimas mano ir dūksavimas mano yra tau žinomas.
10. Širdis mano pergandinta yra, apleido mane stiprybė mano; ir šviesybės akių mano ir tos nėra manyje.
11. Prieteliai mano ir mano artimi prisiartinę prieš mane stojos. O tie, kurie prie manęs buvo, atsčiai stovėjo.
12. Ir gvoltą man darė, kurie ieškojo dūšios mano. Ir kurie ieškojo mano pikto, pleškėjo niekniekius ir vylius per kiaurą dieną išmislinėjo.
13. O aš kaipo kurčias negirdėjau ir kaipo nebylys neatidariau burną savo.
14. Ir tapau kaipo žmogus kluikšis neigi turįs atsparą burnoj savo.
15. Nes taviep, Viešpatie, vyliaus, tu išklausysi, Viešpatie, Dieve mano.
16. Nes taip kalbėjau, idant kuomet nesilinksmintų ant manęs neprieteliai mano, ir kada apsibridau, prieš mane didžius daiktus kalbėjo.
17. Nes aš ant botago gatavas esmi, ir sopulys mano akisu yra visados.
18. Nes nedorybę mano apsakiau ir mislijau su gailesiu už grieką mano.
19. Bet neprieteliai mano gyvi yra ir pasistiprino ant manęs; ir įviso tie, kurie neapkantoj turi mane neteisingai.

20. Kurie atiduod piktą uź gierą: nupleszdawa szłowę mana jog sekiau gieribes.
21. Ne aplejsk manęs Wieszpatie Diewi mana: ne atsitolink nuog manęs.
22. Pribuk ąnt pagałbos mana: Wieszpatie Diewi iszganima mana. Garbie buk.

Pasalmę 38.

Apej paniekinima dajktu źiamiszku ir kąntri pakielimą nełajmiu.

↕ p. 61–62 Paraszas. Ąnt gała patem Iditun. Giesmie Dowida. ↕

1. Sakiau: saugosiu kielu sawa: idant negrieszicziо su sawa leźuwiu. Pastatiau sargibą pri łupu mana: kad griesznikas stowieje priesz mani.
2. Tapiau nebilu ir nusiźiaminau ir tilejau (*nieka*) giera nesakidamas: ir sopulis mana atsinauina.
3. Ikajta szirdis mana, widuriusi mana: o apmisliimi mana uźsidegie ugnis.
4. Tariau su leźuwiu sawa, aprejszk mąn Wieszpatie pabąngą mana ir skajtlu dienu mana koks ira: idant źinoczio ko mąn trukst.
5. Szitaj iszmieruotas (*trumpas*) padarej dienas mana: ir esibe mana kajpo niekaj priesz tawi.
   Uźtikra wis kas niekaj: kiekwienas źmogus giwenus.
6. Isztiesu abrozdi (*it szaszuoletis*) praejn źmogus: bet ir berejkała suosas.
   Pełnos: ir neźina kam surinks (*piningus*).
7. Ir dabar ko asz łauku? Ar ne Wieszpaties? Ir esibe mana pri tawęs ira.
8. Nu wisu biauribiu mana iszgielbiek mani: iszjuokimuj nedora (*źmogaus*) atidawej mani.
9. Nutiłau, ir neatidariau łupu mana: nes tu padarej (*tejp*).
10. Atitolink nu manęs: parlejdimus tawa.
11. Sugurau bebaramas nu diktibes rąnkas tawa: dieł nedoribiu karojej źmogu.

20. Kurie atiduoda piktą už gerą; nuplėšdavo šlovę mano, jog sekiau gerybės.
21. Neapleisk manęs, Viešpatie, Dieve mano, neatsitolink nuog manęs.
22. Pribūk ant pagalbos mano, Viešpatie Dieve, išganymo mano. Garbė būk.

Pasalmė 38

Apie paniekinimą daiktų žemiškų ir kantrų pakėlimą nelaimių

Parašas. Ant galo pačiam Iditūnui. Giesmė Dovydo.

1. Sakiau: saugosiu kelių savo, idant negriešyčiau su savo liežuviu. Pastačiau sargybą prie lūpų mano, kad griešninkas stovėjo prieš mane.
2. Tapau nebyliu ir nusižeminau, ir tylėjau (*nieko*) gero nesakydamas, ir sopulys mano atsinaujino.
3. Įkaito širdis mano viduriuose mano, o apmislijime mano užsidegė ugnis.
4. Tariau su liežuviu savo: „Apreikšk man, Viešpatie, pabangą mano ir skaitlių dienų mano, koks yra, idant žinočiau, ko man trūksta".
5. Šitai išmieruotas (*trumpas*) padarei dienas mano, ir esybė mano kaipo niekai prieš tave.
   Už tikro viskas niekai: kiekvienas žmogus gyvenąs.
6. Iš tiesų abrozde (*it šašuolėtis*) praeina žmogus, bet ir be reikalo suosias.
   Pelnos ir nežino, kam surinks (*pinigus*).
7. Ir dabar ko aš laukiu? Ar ne Viešpaties? Ir esybė mano prie tavęs yra.
8. Nuo visų bjaurybių mano išgelbėk mane; išjuokimui nedoro (*žmogaus*) atidavei mane.
9. Nutilau ir neatidariau lūpų mano, nes tu padarei (*taip*).
10. Atitolink nuo manęs parleidimus tavo.
11. Sugurau bebaramas nuo diktybės rankos tavo, dėl nedorybių karojai žmogų.

Ir (*taj*) padarej jogiej sudziuwa it oras dusze jo.
12. Wieszpatie iszkłausik małdos mana: priimk i ausis werksmą mana. Ne tilek: nes esmi atejunu pri tawęs, ir kielejwiu: kajp wisi tiewaj mana.
13. Duok mąn atlidą idant atwiesczio pirmiaus: pakolej nejsiu ir daugiaus nebusiu. Garbie buk. ↕

↕ p. 62–63

Pasalmę 39.

Apej diekawoima Wieszpatem uź isikuniima Sunaus Diewa, kuri Dowidas kajpo pranaszas reg iwiksęnt.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme patem Dowiduj.

1. Łaukdamas łaukiau Wieszpaties: ir prisilęnkie maniep.
2. Ir iszkłausę małdu mana: ir iszwede mani isz duobies wargu ir isz mole iszlina.
3. Ir pastate kojes mana ąnt uolu: ir walde źinksnejs mana.
4. Ir itiepe burnon mana giesmę naujęę: giesmę Diewuj musu. Daugieł kas iszwis ir nusigąns: ir turies wilti Wieszpatiep.
5. Pałajmintas wiras kurio wilti ira wardas Wieszpaties: ir newejz i tusztibes ir netejsius monus.
6. Wieszpatie Diewi mana, tu daugieł padarej sawa stebukłu: o niera tokie kurs butu i Tawi pawiediu mislosi sawa. Skielbiau ir apsakiniejau: iwisa beskajtlaus (*misles*)
7. Apieru ir atnesztos ąnt apieras mejsos nenoriejej: bet mana ausis (*kuna*) gieromis padarej. Degintu apieru uź grieka negiejdej.
8. Tuokart tariau: szitaj esmi. Pradzioj kningas paraszita ira apej mani (*apej kristu*).
9. Idant dariczio walę tawa: noriejau Diewi mana ir prowa tawa ira widurie szirdies mana:
10. Apsakiniejau tejsibę tawa didemi surinkimi: szitaj łupu mana nesutaupsiu Wieszpatie tu źinojej.
11. Tejsibes tawa nepaslepiau szirdiej mana: tijsą tawa ir iszganimą tawa skielbiau.

Ir (*tai*) padarei, jogei sudžiūvo it voras dūšia jo.
12. Viešpatie, išklausyk maldos mano, priimk į ausis verksmą mano. Netylėk, nes esmi atėjūnu prie tavęs ir keleiviu kaip visi tėvai mano.
13. Duok man atlydą, idant atvėsčiau pirmiau, pakolei neisiu ir daugiau nebūsiu. Garbė būk.

Pasalmė 39

Apie dėkavojimą Viešpačiui už įsikūnijimą Sūnaus Dievo, kurį Dovydas kaipo pranašas regi įvyksiant

Parašas. Ant galo pasalmė pačiam Dovydui.

1. Laukdamas laukiau Viešpaties, ir prisilenkė maniep.
2. Ir išklausė maldų mano, ir išvedė mane iš duobės vargų ir iš molio išlyno.
3. Ir pastatė kojas mano ant uolos, ir valdė žingsniais mano.
4. Ir įtėpė burnon mano giesmę naują, giesmę Dievui mūsų. Daugel kas išvys ir nusigąs, ir turės viltį Viešpatiep.
5. Palaimintas vyras, kurio vilčia yra vardas Viešpaties, ir neveizi į tuštybes ir neteisius monus.
6. Viešpatie Dieve mano, tu daugel padarei savo stebuklų, o nėra tokio, kurs būtų į tave pavėdžiu misliose savo. Skelbiau ir apsakinėjau: įviso be skaitliaus (*mislios*).
7. Apierų ir atneštos ant apieros mėsos nenorėjai, bet mano ausis (*kūno*) geromis padarei. Degintų apierų už grieką negeidei.
8. Tuokart tariau: „Šitai esmi". Pradžioj knygos parašyta yra apie mane (*apie Kristų*).
9. Idant daryčiau valią tavo, norėjau, Dieve mano, ir prova tavo yra vidury širdies mano.
10. Apsakinėjau teisybę tavo didžiame surinkime; šitai lūpų mano nesutaupsiu, Viešpatie, tu žinojai.
11. Teisybės tavo nepaslėpiau širdyj mano: tiesą tavo ir išganymą tavo skelbiau.

Miłaszirdistes tawa ir tejsibes tawa neuźslepiau: didem surinkimuj.

↕ p. 63–64 12. Bet tu Wieszpatie neatitolink susimilimu ↕ tawa nu manęs: miłaszirdiste tawa ir tejsa tawa wisumet manęs gine.

13. Nesgi apstoje mani nedoribes be skajtlaus: sugrobe mani bajsibes mana tejp jog nie regieti nebgalejau.

Iwisa juoba nekajp płaukaj ąnt galwu mana: ir szirdis mana, aplejda mani.

14. Tejkįes Wieszpatie mani iszgrobti: Wieszpatie ąnt pagielbieima mana pawejziek.

15. Te susigiest ir te najros węnkart, kurie jeszka duszes mana: idant ję pagautu.

Łaj atgał sugriszt ir susigiest: noręntis mąn pikta.

16. Łaj datir spierej iszkoloima sawa: sakąntis mąn szitaj tau, szitaj tau.

17. Łaj linksminas ir dziaugies tawiep wisi jeszkąntis tawęs ir wisumet tesaka: tegułbus pagarbintas Wieszpats milis iszganimą tawa.

18. O asz esmi plikis ir pawargielis: Wieszpats sziłas manimi. Głobieju ir padietoju mana esi: Diewi mana ne wiełuok. Garbie buk.

Pasalme 40.

Apej garbę źmoniu miłaszirdingu,
apej kąnczę Kristaus Jezaus ir iszdawima par Judosziu.

Paraszas. Ąnt gała Pasalme patem Dowiduj.

1. Łajmingas susimiłstus ąnt plikie ir pawargiele: dienoj prispaudima iszgielbies ji Wieszpats.
2. Wieszpats užłajkis ji ir atgajwins ji ir łajmingu padaris ąnt źiames: ir ne atiduos jo i rąnkas jo neprietelu.
3. Wieszpats nesz pagałbą gulęntem łowoj sopulu jo, wisą patałą parkratis ligoj jo.
4. Asz sakiau susimilk ąnt manęs Wieszpatie: iszgidik duszę mana, nes tau sugrieszijau.

Mielaširdystės tavo ir teisybės tavo neužslėpiau didžiam surinkimui.

12. Bet tu, Viešpatie, neatitolink susimilimų tavo nuo manęs: mielaširdystė tavo ir tiesa tavo visuomet manęs gynė.

13. Nesgi apstojo mane nedorybės be skaitliaus, sugrobė mane baisybės mano taip, jog nė regėti nebgalėjau.

Įviso juoba nekaip plaukai ant galvos mano, ir širdis mano apleido mane.

14. Teikis, Viešpatie, mane išgrobti, Viešpatie, ant pagelbėjimo mano paveizėk.

15. Tesusigėsta ir tesinairo vienkart, kurie ieško dūšios mano, idant ją pagautų.

Lai atgal sugrįžta ir susigėsta norintys man pikto.

16. Lai datiria spėriai iškoliojimo savo, sakantys man: „Šitai tau, šitai tau".

17. Lai linksminas ir džiaugias taviep visi ieškantys tavęs ir visuomet tesako: „Tegul bus pagarbintas Viešpats, mylįs išganymą tavo".

18. O aš esmi plikis ir pavargėlis; Viešpats šilias manimi. Globėju ir padėtoju mano esi, Dieve mano, nevėluok. Garbė būk.

Pasalmė 40

Apie garbę žmonių mielaširdingų,
apie kančią Kristaus Jėzaus ir išdavimą per Judošių

Parašas. Ant galo pasalmė pačiam Dovydui.

1. Laimingas, susimilstąs ant plikio ir pavargėlio, dienoj prispaudimo išgelbės jį Viešpats.
2. Viešpats užlaikys jį ir atgaivins jį, ir laimingu padarys ant žemės, ir neatiduos jo į rankas jo neprietelių.
3. Viešpats neša pagalbą gulinčiam lovoj sopulių jo, visą patalą perkratys ligoj jo.
4. Aš sakiau: „Susimilk ant manęs, Viešpatie, išgydyk dūšią mano, nes tau sugriešijau".

5. Neprietelej mana sznekieje piktaj apej mani: kumet mirs ir pra-
↕ p. 64-65 gajsz jo wardas. ↕
6. O jej kumet ineje matiti manęs, niekniekius sznekieje, jo *nepriete-laus* szirdis surinka sau nedoribę.
7. Łaukon iszejdawa: ir tejpat biłodawa: priesz mani sznibździeje wisi neprietelej mana: priesz mani mislije mąn pikta.
8. Zodius nedorus sznekieje priesz mani: argi kurs mijgt, jau neb-kielses?
9. Pagalaus źmogus pakajaus, kuremi wilti turiejau: kurs walgie duoną mana tas mąn koję pakisza.
10. Bet tu Wieszpatie susimilk ąnt manęs ir paźadink mani: ir atmo-ninisiu jams.
11. Isz to paźinau jogiej nori manęs: jog neprietelus mana nedziauk-ses isz nełajmes mana.
12. O mani dielej nekaltibes priejemej: ir patwirtinaj mani akiwajz-doj tawa ąnt ąmźiu.
13. Pałajmintas Wieszpats Diewas Izraelaus par ąmźiu ąmźius: łaj tejp bun, łaj tejp bun. Garbie buk.

Pasalme 41.

Apej apmisliima gieradieistu Wieszpaties
ir wilti paregieima jo rumu.

Paraszas. Ąnt gała iszmanimas sunams Kore.

1. Kajp elnis trokszt szaltene undens: tejp trokszt dusze mana tawiep Diewi.
2. Troszka dusze mana (*nuejti*) pri Diewa stipri giwa: kumet nuejsiu ir pasirodisiu akiwajzdoj Diewa?
3. Aszaras mana buwa duonu mąn diena ir nakti: kad mąn kas die-na tauzij, kami ira Diewas tawa?
4. Taj atmines iszlijau maniep duszę mana: jogiej nuejsiu i rumus stebuklingus lig namu Diewa.
Su linksmu bałsu ir iszpaźinimu: trąnksmą darąncze.
↕ p. 65-66 5. Ko nuludaj dusze mana: ir kam mani gąndini? ↕
Wilkies Diewop, nesgi dar ji garbinsiu: iszganimas wejda mana.

5. Neprieteliai mano šnekėjo piktai apie mane: kuomet mirs ir pra-gaiš jo vardas.
6. O jei kuomet inėjo matyti manęs, niekniekius šnekėjo, jo *nepriete-liaus* širdis surinko sau nedorybę.
7. Laukan išeidavo ir taip pat bylodavo: prieš mane šnibždėjo visi neprieteliai mano, prieš mane mislijo man pikta.
8. Žodžius nedorus šnekėjo prieš mane: „Argi kurs miega, jau neb-sikels?"
9. Pagaliau žmogus pakajaus, kuriame viltį turėjau, kurs valgė duo-ną mano, tas man koją pakišo.
10. Bet tu, Viešpatie, susimilk ant manęs ir pažadink mane, ir atmo-nysiu jiems.
11. Iš to pažinau, jogei nori manęs, jog neprietelius mano nesidžiaugs iš nelaimės mano.
12. O mane dėlei nekaltybės priėmei ir patvirtinai mane akivaizdoj tavo ant amžių.
13. Palaimintas Viešpats, Dievas Izraelio, per amžių amžius: lai taip būna, lai taip būna. Garbė būk.

Pasalmė 41

Apie apmislijimą geradėjystų Viešpaties
ir viltį paregėjimo jo rūmų

Parašas. Ant galo išmanymas sūnams Korės.

1. Kaip elnis trokšta šaltenio vandens, taip trokšta dūšia mano ta-viep, Dieve.
2. Troško dūšia mano (*nueiti*) prie Dievo stipraus gyvo: kuomet nu-eisiu ir pasirodysiu akivaizdoj Dievo?
3. Ašaros mano buvo duona man dieną ir naktį, kad man kas dieną tauzija: „Kame yra Dievas tavo?"
4. Tai atminęs išliejau maniep dūšią mano, jogei nueisiu į rūmus stebuklingus lig namų Dievo.
Su linksmu balsu ir išpažinimu, tranksmą darančio.
5. Ko nuliūdai dūšia mano ir kam mane gandini?
Vilkis Dievop, nesgi dar jį garbinsiu; išganymas veido mano.

6. Ir Diewas mana.
Maniep dusze mana parsigąnda, todieł miniesiu tawi źiamiej Jordana ir Ermon nu kałnele.
7. Gilme bedugne, gilmies szaukas: (*nełajme po nełajmes*) ąnt bałsa isztaku tawa.
Wisi twanaj tawa: ir wilnis tawa mani uźpuole.
8. Dienoj sutejkie Wieszpats miłaszirdistę sawa: o nakti giesmie jo.
Gret manęs małda Diewuj giwibas mana.
9. Tarsiu Diewuj esi mana apginieju.
Kodiel mani uźmirszaj? ir diełko nuludes durinu, kad spaud mani neprietelus?
10. Łuźtąnt kaułams mana: ticziojos isz manęs tij, kurij źuda mani neprietelej mana.
Kad mąn tauźij diena isz dienos, kami ira Diewas tawa?
11. Ko nuludaj dusze mana ir kam mani gąndini?
Wilkies Diewop, nesgi dar ji garbinsiu: iszganimas wejda mana ir Diewas mana.
Garbie buk.

Pasalme 42.

Apej karsztą norą regieima dąngaus.

Paraszas. Pasalme Dowiduj.

1. Apsudik mani Diewi ir parkratik (*atskirk*) reikała mana nu giminies ne szwęntos: nu źmogaus netejsinga ir pasale isztrauk mani.
2. Nes tu esi Diewas twirtibe mana: kodieł mani atmetej? Ir diełko nuludes spudinu kad mani źuda neprietelus.
3. Iszwesk szwiesibę tawa ir tejsą tawa: tie dwi mani wede ir nuwe-
↕ p. 66–67 de ąnt kałną tawa szwęntą ir i tawa rumus (*i dąngą*). ↕
4. Ir iejsiu i ałtoriu Diewa: pri Diewa kurs palinksmęn jaunistę mana.
Iszpaźinsiu (*grijsziu*) su kąnklemis Diewi, Diewi mana.
5. Kogi esi nuludusi dusze mana? ir diełko mani gąndini?
Turiek wilti Diewop, nes dar jam iszpaźiniesiu (*garbinsiu*) iszganimas wejda mana ir Diewas mana. Garbie buk.

6. Ir Dievas mano.
Maniep dūšia mano persigando, todėl minėsiu tave žemėj Jordano ir Hermono nuo kalnelio.
7. Gilmė bedugnė, gilmės šaukias (*nelaimė po nelaimės*) ant balso ištakų tavo.
Visi tvanai tavo ir vilnys tavo mane užpuolė.
8. Dienoj suteikė Viešpats mielaširdystę savo, o naktį giesmė jo.
Gret manęs malda Dievui gyvybos mano.
9. Tarsiu Dievui: „Esi mano apgynėju.
Kodėl mane užmiršai? Ir dėl ko nuliūdęs dūrinu, kad spaudžia mane neprietelius?“
10. Lūžtant kaulams mano, tyčiojos iš manęs tie, kurie žudo mane neprieteliai mano.
Kad man tauzija diena iš dienos: „Kame yra Dievas tavo?“
11. Ko nuliūdai, dūšia mano, ir kam mane gandini?
Vilkis Dievop, nesgi dar jį garbinsiu: išganymas veido mano ir Dievas mano.
Garbė būk.

Pasalmė 42

Apie karštą norą regėjimo dangaus

Parašas. Pasalmė Dovydui.

1. Apsūdyk mane, Dieve, ir perkratyk (*atskirk*) reikalą mano nuo giminės nešventos, nuo žmogaus neteisingo ir pasalaus ištrauk mane.
2. Nes tu esi Dievas, tvirtybė mano, kodėl mane atmetei? Ir dėl ko nuliūdęs spūdinu, kad mane žudo nepritelius?
3. Išvesk šviesybę tavo ir tiesą tavo: tiedvi mane vedė ir nuvedė ant kalno tavo švento ir į tavo rūmus (*į dangų*).
4. Ir įeisiu į altorių Dievo prie Dievo, kurs palinksmina jaunystę mano.
Išpažinsiu (*griešiu*) su kanklėmis, Dieve, Dieve mano.
5. Ko gi esi nuliūdusi dūšia mano? Ir dėl ko mane gandini?
Turėk viltį Dievop, nes dar jam išpažinėsiu (*garbinsiu*); išganymas veido mano, ir Dievas mano. Garbė būk.

Pasalme 43.

Apej gieradieistas ir stebukłus par kurius Wieszpats iszgiełbieje nu nełajmiu źmones sawa.

Paraszas. Ąnt gała iszmanimuj sunu Kore.

1. Diewi su ausiemis musu girdiejom: tiewaj musu pasakoje mums. Darbą kuri padarej dienosi ju: ir dienosi senos gadines.
2. Su rąnku tawa isznowijej pagonis ir icziepijej jus: prispaudej gimines ir iszginej.
3. Nejs su sawa szoble igije źiamę: ir petis ju neiszgielbieje ju. Bet deszine tawa ir petis tawa: ir apszwietimas wejda tawa. Nes anie tau patika.
4. Tu pats esi karalu mana ir Diewu mana: kurs isakiej iszgielbieimą Jokuba.
5. Tawiep neprietelus musu iszbłaszkisma su ragu: ir wardon tawa paniekinsma sukiłstąntius ąnt musu.
6. Nes wilti sawa turiesiu ne sejdoki mana: ir szoble mana neiszgielbies manęs.
7. Nes iszgielbiejej mamis nu warginąncziu mamis: ir turęntius mamis neapikąntoj uźgiedinaj.
8. Diewop girsmos par kiaurą dieną: o wardą tawa iszpaźiniesma (*garbinsma*) par ąmźius.
9. Bet dabar paginej ir uźgiedinaj mamis: ir nugis neiszejsi Diewi siłosi musu (*su musu karejwejs*). ↕

↕ p. 67–68

10. Sugrąnźinaj mus atgał nu neprietelu musu: ir kurie mamis tur neapikąntoj, plesze sau (*musu gieribes*)
11. Atidawej mamis kajp awis prariimuj: ir tarp pagonu mamis iszbłaszkiej.
12. Pardawej źmones tawa be prekie: (*pigiej*) ir nebuwa daugibes (*perkąntiu*) iszmajnąnt jus.
13. Atidawej mamis paniekinimuj susiedu musu: idant ticziotumes ir iszjuoktu tie, kurie ira apsukuo musu.
14. Padarej mamis priźodiu tarp pagonu: purtiniu głwos tarp giminiu.
15. Par kiaurą dieną uźgiedinimas mana ira priesz mani: ir najrimos wejda mana apdęngie mani.

Pasalmė 43

Apie geradėjystas ir stebuklus, per kuriuos Viešpats išgelbėjo nuo nelaimių žmones savo

Parašas. Ant galo išmanymui sūnų Korės.

1. Dieve, su ausimis mūsų girdėjom, tėvai mūsų pasakojo mums. Darbą, kurį padarei dienose jų ir dienose senos gadynės.
2. Su ranka tavo išnovijai pagonis ir įčiepijai juos; prispaudei gimines ir išginei.
3. Nes su savo šoble įgijo žemę, ir petys jų neišgelbėjo jų. Bet dešinė tavo ir petys tavo, ir apšvietimas veido tavo. Nes anie tau patiko.
4. Tu pats esi karalium mano ir Dievu mano, kurs įsakei išgelbėjimą Jokūbo.
5. Taviep nepritelius mūsų išblaškysim su ragu ir vardan tavo paniekinsim sukilstančius ant mūsų.
6. Nes viltį savo turėsiu ne seidoke mano, ir šoblė mano neišgelbės manęs.
7. Nes išgelbėjai mus nuo varginančių mus ir turinčius mus neapykantoj užgėdinai.
8. Dievop girsimės per kiaurą dieną, o vardą tavo išpažinėsim (*garbinsim*) per amžius.
9. Bet dabar paginei ir užgėdinai mus, ir nugis neišeisi, Dieve, sylose mūsų (*su mūsų kareiviais*).
10. Sugrąžinai mus atgal nuo neprietelių mūsų, ir kurie mus turi neapykantoj, plėšė sau (*mūsų gėrybes*).
11. Atidavei mus kaip avis prarijimui ir tarp pagonų mus išblaškei.
12. Pardavei žmones tavo be prekio (*pigiai*), ir nebuvo daugybės (*perkančių*) išmainant juos.
13. Atidavei mus paniekinimui susiedų mūsų, idant tyčiotųsi ir išjuoktų tie, kurie yra apsukui mūsų.
14. Padarei mus priežodžiu tarp pagonų, purtiniu galvos tarp giminių.
15. Per kiaurą dieną užgėdinimas mano yra prieš mane, ir nairymos veido mano apdengė mane.

16. Nu bałsa iszmetiniejęnte ir apkałbąnte: nu burnos neprietelaus ir parsakiojęnte.
17. Wis taj ateje ąnt musu nejgi uźmirszom tawęs: ir ne elgiemos nedoraj istatimi tawa.
18. Ir nesugriźa atgał (*nebajdies*) szirdis musu ir nesuklida takaj musu, nu kiele tawa (*nelowiemos doraj elgties*).
19. Nesgi paźiaminaj mamis wietoj prispaudima: ir apsiaute mamis szeszelis smerte.
20. Jej uźmirszom warda Diewa musu: ir jej isztiesiem rąnkas musu pri diewa swetima.
21. Argi Diewas to nepajeszkos? nes isaj źina pasłaptis szirdies.
Nes dieł tawęs źuda par kiaurą dieną: esma paskajtiti uź awis papiowimuj (*atskirtas*).
22. Kielkies ko mijgti Wieszpatie? kielkies ir neatmesk musu ligi gała.
23. Kodieł wejdą tawa atgręzi: uźmirszti apej neturtą musu ir wargą musu?
24. Nes nuźiaminta ira dulkiesi dusze musu: prikiba pri źiames piłwas musu.
25. Kielkies Wieszpatie gielbiek mamis: ir atpirk mus, diel warda tawa. Garbie buk. ↕

↕ p. 68–69

Pasalme 44.

Par kurę po pawejksłu moteristes apsaka Dowidas kajp Kristus mil baźniczę sawa.

Paraszas. Ąnt gała. Apsikijsęntęms sunams Kore ant iszmanima. Giesmie diel milemoje.

1. Isztare szirdis mana giera źodi: apsakau darbus mana karaluj. Leźuwis mana płunksna rasztinika: grejtaj rasząnte.
2. Graźesnis isz wejda uź sunus źmoniu, apteka mejlibe łupas tawa: diełto pałajmina tawi Diewas ąnt ąmźiu.
3. Prijuosk szoblę tawa pri strienu tawa: stipriausej.
4. Su graźibi tawa ir graksztibi tawa: gieraj dabok, łajmingaj ejk (*tolaus*) ir karalauk.
Diel tejsos, letibes ir tejsibes: ir nuwes tawi kiejstaj deszinie tawa.

16. Nuo balso išmetinėjančio ir apkalbančio, nuo burnos neprieteliaus ir persekiojančio.
17. Visa tai atėjo ant mūsų neigi užmiršom tavęs, ir nesielgėm nedorai įstatyme tavo.
18. Ir nesugrįžo atgal (*nesibaidė*) širdis mūsų, ir nesuklydo takai mūsų nuo kelio tavo (*nesiliovėm dorai elgtis*).
19. Nesgi pažeminai mus vietoj prispaudimo, ir apsiautė mus šešėlis smerčio.
20. Jei užmiršom vardą Dievo mūsų ir jei ištiesėm rankas mūsų prie dievo svetimo.
21. Argi Dievas to nepaieškos? Nes jisai žino paslaptis širdies.
Nes dėl tavęs žudo per kiaurą dieną: esam paskaityti už avis papjovimui (*atskirtas*).
22. Kelkis, ko miegi, Viešpatie? Kelkis ir neatmesk mūsų ligi galo.
23. Kodėl veidą tavo atgręži, užmiršti apie neturtą mūsų ir vargą mūsų?
24. Nes nužeminta yra dulkėse dūšia mūsų, prikibo prie žemės pilvas mūsų.
25. Kelkis, Viešpatie, gelbėk mus ir atpirk mus dėl vardo tavo. Garbė būk.

Pasalmė 44

Per kurią po paveikslu moterystės apsako Dovydas kaip Kristus myli bažnyčią savo

Parašas. Ant galo. Apsikeisiantiems sūnams Korės ant išmanymo. Giesmė dėl mylimojo.

1. Ištarė širdis mano gerą žodį: apsakau darbus mano karaliui. Liežuvis mano plunksna raštininko, greitai rašančio.
2. Gražesnis iš veido už sūnus žmonių, apteko meilybė lūpas tavo, dėl to palaimino tave Dievas ant amžių.
3. Prijuosk šoblę tavo prie strėnų tavo stipriausiai.
4. Su gražybe tavo ir grakštybe tavo gerai dabok, laimingai eik (*toliau*) ir karaliauk.
Dėl tiesos, lėtybės ir teisybės ir nuves tave keistai dešinė tavo.

5. Wiliczes tawa łąndes, źmones kris po tawimi, szirdiesi neprietelu karalaus.
6. Sostas tawa Diewi par ąmźiu ąmźius: łazda waldzios, łazda karalistes tawa.
7. Pamilejej tejsibę ir neapkięnczej nedoribes, todieł patepe tawi Diewas, Diewas tawa su aliwu linksmibes juoba uź draugies tawa.
8. Mira, guta ir kassia (*brąngies mąnstis*) nu rubu tawa, nu namu słaniaus kauła (*tekieje*): isz kuriu dziugina tawi dukteris karalaus, padoribiej tawa.
9. Stojos karalene po deszinies tawa rubusi paauksitusi: apdęngta su marginiu.
10. Kłausik duktie ir wejziek ir prilęnk ausi tawa: ir uźmirszk giminę tawa ir namus tiewa tawa.
11. Ir uźsigiejs karalus graźibes tawa: nes isaj ira Wieszpats Diewas
↕ p. 69–70 tawa: ir lęnks gałwas sawa priesz ji. ↕
12. O dukteris Tyra (*miesta*) su dowinomis: mełs idant iszwistu wejdą tawa, wisi turtingi źmones.
13. Wisa graźibe tos karalaus dukties widuoje: rubusi su auksa paszalejs.
14. Parpinklotusi su iwajrej nudaźitajs kaspinajs.
Atwes karaluj mergajtes po jos: atnesz pas tawi artimas jos.
15. Atnesz su linksmibi ir dziauksmu: atwes baźniczion karalaus.
16. Wietoj tiewu tawa, uźgime tau sunaj: pakielsi jus i kunegajksztius ąnt wisos źiames.
17. Minies wardą tawa: wisosi giminiesi ir gieminiesi.
Diełto źmones, iszpaźins tau tąnkiej ąnt ąmźiu ir par ąmźiu ąmźius. Garbie buk.

Pasalme 45.

Apej wilti turietiną wargusi ir prispaudimusi.

Paraszas. Sunams Kore, uź pasłaptis pasalme.

1. Diewas musu gielbietojas ir twirtibe: pagałba prispaudimusi kurij mus atrada didej.

5. Vylyčios tavo landžios, žmonės kris po tavimi, širdyse neprietelių karaliaus.
6. Sostas tavo, Dieve, per amžių amžius; lazda valdžios, lazda karalystės tavo.
7. Pamylėjai teisybę ir neapkentei nedorybės, todėl patepė tave Dievas, Dievas tavo su alyvu linksmybės juoba už drauges tavo.
8. Mira, guta ir kasija (*brangios mąstys*) nuo rūbų tavo, nuo namų slaniaus kaulo (*tekėjo*), iš kurių džiugino tave dukterys karaliaus padorybėj tavo.
9. Stojos karalienė po dešinės tavo rūbuose paauksytuose, apdengta su marginiu.
10. Klausyk, duktė, ir veizėk ir prilenk ausį tavo, ir užmiršk giminę tavo ir namus tėvo tavo.
11. Ir užsigeis karalius gražybės tavo, nes jisai yra Viešpats Dievas tavo; ir lenks galvas savo prieš jį.
12. O dukterys Tyro (*miesto*) su dovanomis; mels, idant išvystų veidą tavo visi turtingi žmonės.
13. Visa gražybė tos karaliaus duktės viduje, rūbuose su aukso pašaliais.
14. Perpinkliotuose su įvairiai nudažytais kaspinais.
Atves karaliui mergaites po jos, atneš pas tave artimas jos.
15. Atneš su linksmybe ir džiaugsmu, atves bažnyčion karaliaus.
16. Vietoj tėvų tavo užgimė tau sūnai; pakelsi juos į kunigaikščius ant visos žemės.
17. Minės vardą tavo visose giminėse ir giminėse.
Dėl to žmonės išpažins tau tankiai ant amžių amžius. Garbė būk.

Pasalmė 45

Apie viltį turėtiną varguose ir prispaudimuose

Parašas. Sūnams Korės už paslaptis pasalmė.

1. Dievas mūsų gelbėtojas ir tvirtybė, pagalba prispaudimuose, kurie mus atrado didžiai.

2. Diełto nesibijosma kad pasijudins źiame: ir nugrus kałnaj widun mariu.
3. Uźe ir sugrumzde undenis anu: sudrebieje kałnaj priesz jo galibę.
4. Sriauni upis linksmęn miestą Diewa: paszwęnte giwenimą sawa Aukszcziausis.
5. Diewas widuo anu nepasikrutins: gielbies aną Diewas ąnkstie su lig auszru.
6. Nusigąnda giminies ir nusilęnkie karalistes: suszuka sudrebieje źiame.
7. Wieszpats galibiu (*ira*) su mamis: Diewas Jokuba apginiejas musu.
8. Ejkiete ir prisistebiekiete darbams Wieszpaties kokius padare stebuklus ąnt źiames.

↕ p. 70–71

9. Atilotindamas kares i krasztus źiames. ↕
Sułauźis kilpinę (*sejdoką*) ir sutrupins szarwus o skidas sudegins ugnieje.
10. Tilekiet ir numanikiet mani esąnt Diewu: pasikielsiu tarp giminiu ir busiu paaukszintu ąnt źiames.
11. Wieszpats galibiu (*ira*) su mamis: Diewas Jokuba aginiejas musu. Garbie buk.

Pasalme 46.

Apej galibę ir garbę Wieszpaties Jezaus źęngąnte ir dąngą, ir wałdąnte sawa baźniczi.

Paraszas. Ąnt gałą par sunus Kore pasalme.

1. Wisas gimines ratuokiet su rąnkomis: szaukokiet Diewuj su bałsu linksmibes.
2. Nes Wieszpats (*ira*) auksztas, baugus: karalus didis ąnt wisos źiames.
3. Pamusze mums źmones: ir gimines po kojes musu (*sukłoje*).
4. Jszrinkos mums (*mamis uź*) tiewiszkię sawa: graźibę Jokuba kurę pamileje.
5. Jźęngie Diewas su linksmu giesmi: o Wiezpats su bałsu truba.
6. Giedokiet Diewuj musu, giedokiet: giedokiet karaluj musu giedokiet.

2. Dėl to nesibijosim, kad pasijudins žemė ir nugrius kalnai vidun marių.
3. Ūžė ir sugrumzdė vandenys anų, sudrebėjo kalnai prieš jo galybę.
4. Sriauni upė linksmina miestą Dievo; pašventė gyvenimą savo Aukščiausias.
5. Dievas viduj anų nepasikrutins, gelbės aną Dievas anksti sulig aušra.
6. Nusigando giminės ir nusilenkė karalystės; sušuko sudrebėjo žemė.
7. Viešpats galybių (*yra*) su mumis, Dievas Jokūbo apgynėjas mūsų.
8. Eikite ir prisistebėkite darbams Viešpaties, kokius padarė stebuklus ant žemės.
9. Atitolindamas kares į kraštus žemės.
Sulaužys kilpinę (*seidoką*) ir sutrupins šarvus, o skydas sudegins ugnyje.
10. Tylėkit ir numanykit mane esant Dievu: pasikelsiu tarp giminių ir būsiu paaukštintu ant žemės.
11. Viešpats galybių (*yra*) su mumis, Dievas Jokūbo, apgynėjas mūsų. Garbė būk.

Pasalmė 46

Apie galybę ir garbę Viešpaties Jėzaus, žengiančio į dangų ir valdančio savo bažnyčia

Parašas. Ant galo per sūnus Korės pasalmė.

1. Visos giminės ratuokit su rankomis, šaukokit Dievui su balsu linksmybės.
2. Nes Viešpats (*yra*) aukštas, baugus: karalius didis ant visos žemės.
3. Pamušė mums žmones ir gimines po kojų mūsų (*suklojo*).
4. Išsirinko mums (*mus už*) tėviškę savo, gražybę Jokūbo, kurią pamylėjo.
5. Įžengė Dievas su linksma giesme, o Viešpats su balsu trūbo.
6. Giedokit Dievui mūsų, giedokit; giedokit karaliui mūsų, giedokit.

7. Nes diewas (*ira*) karalu wisos źiames; giedokiet iszmintingaj.
8. Karalaus Diewas ąnt pagoniemis: Diewas sied ąnt sostu sawa szwęntu.
9. Kunegajksztej giminiu susirinka su Diewu Abroma (*pagonis Diewą Abroma iszpaźina uź Diewą*): nes stipri diewaj źiames didej
↕ p. 71–72 iszsikiele. Garbie buk. ↕

Pasalme 47.

Apej garbę Jerozolimos ir baźniczes Kristaus, kurej wełtuo prisztarau neprietelej.

Paraszas. Pasalme giesmies sunu Kore, ąntra subatos diena.

1. Didis Wieszpats ir łabaj garbingas miesti Diewa musu: ąnt kałnu jo szwęntu.
2. Su dziauksmu wisos źiames statos kałnas (*pile*) Siona: sziaures szalis, miestas dide karalaus.
3. Paźins Diewą namusi jo: kad jus apgins.
4. Nes szitaj karalej źiames susirinka: draugi susieje.
5. Tie iszwidi tejp stebiejos: parsigąnda ir sudrebieje.
6. Szirpulis jus apnika.
7. Tęn (*tuokart pajuta*) sopuli kajpo gimdąntes (*motriszkies*).
8. Su audru sukruszi łajwus (*miesta*) Tarsa.
9. Kajp girdiejom, tejp regiejom pilej Wieszpaties galibiu, miesti Diewa musu, Diewas pastate aną ąnt ąmźiu.
10. Jgijem Diewi miłaszirdistę tawa: widuo baźniczes tawa.
11. Kaip wardas tawa Diewi tejp ir garbie tawa ligi krasztu źiames: tejsibes piłna ira deszinie tawa.
12. Teguł kałnas Siona linksminas: łaj dziaugies dukteris Judas, dieł tawa suda Wieszpatie.
13. Ąpstokiet Siona, apkabinkiet ji: apsakiniekiet boksztusi jo.
14. Jdiekiet szirdis jusu i twirtibę ju (*szilkieties kad butu twirtas*) paskijskiet namus jo: idant apsakinietumet ąntraj kartaj.
15. Jogiej tas ira Diewas, Diewas musu ąnt ąmźiu ir par ąmźiu
↕ p. 72–73 ąmźius: is mamis ąmźinaj waldis. Garbie buk. ↕

7. Nes dievas (*yra*) karalium visos žemės; giedokit išmintingai.
8. Karaliaus Dievas ant pagonų, Dievas sėdi ant sosto savo švento.
9. Kunigaikščiai giminių susirinko su Dievu Abraomo (*pagonys Dievą Abraomo išpažino už Dievą*), nes stipri dievai žemės didžiai išsikėlė. Garbė būk.

Pasalmė 47

Apie garbę Jeruzolimos ir Bažnyčios Kristaus, kuriai veltui prieštarauja neprieteliai

Parašas. Pasalmė giesmės sūnų Korės antrą subatos dieną.

1. Didis Viešpats ir labai garbingas mieste Dievo mūsų, ant kalno jo švento.
2. Su džiaugsmu visos žemės statos kalnas (*pilė*) Siono; šiaurės šalis, miestas didžio karaliaus.
3. Pažins Dievą namuose jo, kad juos apgins.
4. Nes šitai karaliai žemės susirinko, drauge susiėjo.
5. Tie išvydę taip stebėjos, persigando ir sudrebėjo.
6. Širpulys juos apniko.
7. Ten (*tuokart pajuto*) sopulį kaipo gimdančios (*motriškės*).
8. Su audra sukrušę laivus (*miesto*) Tarso.
9. Kaip girdėjom, taip regėjom pilėj Viešpaties galybių, mieste Dievo mūsų. Dievas pastatė aną ant amžių.
10. Įgijom, Dieve, mielaširdystę tavo viduj bažnyčios tavo.
11. Kaip vardas tavo, Dieve, taip ir garbė tavo ligi kraštų žemės; teisybės pilna yra dešinė tavo.
12. Tegul kalnas Siono linksminas, lai džiaugias dukterys Judo dėl tavo sūdo, Viešpatie.
13. Apstokit Sioną, apkabinkit jį, apsakinėkit bokštuose jo.
14. Įdėkit širdis jūsų į tvirtybę jų (*šilkitės, kad būtų tvirtos*), paskieskit namus jo, idant apsakinėtumėt antrai kartai.
15. Jogei tas yra Dievas, Dievas mūsų ant amžių ir per amžių amžius: jis mus amžinai valdys. Garbė būk.

Pasalme 48.

Apej męnkumą źiamiszku gieribiu ir apej apiekima turęntiu tosi wilti.

Paraszas. Ąnt gała sunams Kore, pasalme.

1. Kłausikiet to wisas gimines: imkiet i ausis wisi giwenąntis pasaulej.
2. Wisi sunaj źiames ir sunaj źmoniu: draugi wienas isz wiena, turtingas ir pliki.
3. Łupas mana apsakinies iszminti: o apmisliimas szirdies mana (*skiełbs*) bukłumą.
4. Prilęnksiu priligimon ausi mana: atidarisiu su kąnklemis (*grijźdamas*) pasaką mana.
5. Kodieł turiu nugąnstauti nełaboj dienoj? nedoribe kulnies (*źinksniu*) mana apims mani.
6. Kurie tur wilti stipribiej sawa ir giras su gaui turtu sawa.
7. Brolis neatperk: (*su turtajs*) atpirks źmogus? ne duos Diewas pargłaboima sawa.
8. Ir uźmokiesne duszes sawa: ir dirbs par ąmźius.
9. Ir giwens dar ligi gała.
10. Ne regies pragajszima kad pamatis iszmintingus mirsztąnt: iszmintingas ir mulkis draugi prapułs.
    Ir paliks swetimęms turtus sawa.
11. O grabaj ju (*bus*) namajs ju par ąmźius.
    Rumajs ju (*grabas*) nu kartos ligi kartos: pramine wardajs sawa, źiames sawa.
12. Ir źmogus budamas lęnkamu (*godojemu*) ne suprata: priligintas ira neturęntęms prota galwijems ir tape jams pawiediu.
13. Tas kielas ju (*buwa*) papiktinimu: o paskiaus patiks jams burna ju patiu. (*Tarses iszmintingaj biłąntis.*)

↕ p. 73–74

14. Suginti ira pragaron it awis: smertis jus gromułs. ↕
15. Ir poniawos ąnt anajs nu rita tejsingi: ir (*piningaj*) ju pagałba sens pragari, (*bus*) po garbies ju.
16. Bet Diewas atpirks isz pragara duszę mana: kad mani priims (*mirusi dąngon*).

Pasalmė 48

Apie menkumą žemiškų gėrybių ir apie apjakimą, turinčių tose viltį

Parašas. Ant galo sūnams Korės pasalmė.

1. Klausykit to visos giminės, imkit į ausis visi gyvenantys pasaulėj.
2. Visi sūnai žemės ir sūnai žmonių, drauge vienas iš vieno, turtingas ir pliki.
3. Lūpos mano apsakinės išmintį, o apmislijimas širdies mano (*skelbs*) buklumą.
4. Prilenksiu prilygiman ausį mano, atidarysiu su kanklėmis (*grieždamas*) pasaką mano.
5. Kodėl turiu nuogąstauti nelaboj dienoj? Nedorybė kulnies (*žingsnių*) mano apims mane.
6. Kurie turi viltį stiprybėj savo ir girias su gauja turtų savo.
7. Brolis neatperka, (*su turtais*) atpirks žmogus? Neduos Dievas perglabojimo savo.
8. Ir užmokesnio dūšios savo; ir dirbs per amžius.
9. Ir gyvens dar ligi galo.
10. Neregės pragaišimo, kad pamatys išmintingus mirštant; išmintingas ir mulkis drauge prapuls.
    Ir paliks svetimiems turtus savo.
11. O grabai jų (*bus*) namais jų per amžius.
    Rūmais jų (*grabas*) nuo kartos ligi kartos; praminė vardais savo žemes savo.
12. Ir žmogus, būdamas lenkiamu (*godojamu*), nesuprato; prilygintas yra neturintiems proto galvijams ir tapo jiems pavėdžiu.
13. Tas kelias jų (*buvo*) papiktinimu, o paskiau patiks jiems burna jų pačių. (*Tarsis išmintingai bylantys*).
14. Suginti yra pragaran it avys, smertis juos gromuls.
15. Ir poniavos ant anų nuo ryto teisingi; ir (*pinigai*) jų pagalba sens pragare, (*bus*) po garbės jų.
16. Bet Dievas atpirks iš pragaro dūšią mano, kad mane priims (*mirusį dangun*).

17. Zmogaus tapuse turtingu: ir pakiłus garbej jo namu, nenugąnstauk.
18. Nes kad prapułs nepaims wisako: (*su sawęm*) nejgi nużęngs su jomi jo garbie.
19. Nesgi dusze jo pri giwos jo gałwos bus łajminama: iszpaźinies (*girs*) tawi kad jam gieraj darisi.
20. Jejs (*pragaron*) lig giminies tiewu sawa: ir par ąmźius nebiszwis szwiesibes.
21. Zmogus budamas lęnkamu nesuprata: priligintas ira neturęntęms prota galwijems, ir tape jams pawiediu. Garbie buk.

Pasalme 49.

Apej paskutini sudą ir apej apierą szirdies,
be kurios kitas apieras maźam kam teder.

Paraszas. Pasalme Asapuj.

1. Diewas diewu Wieszpats prabiła: ir paszaukie źiamę.
Nu uźtekieima saules, lig uźsilejdima.
2. Isz Siona (*isz dąngaus*) graźibe padoruma jo.
3. Diewas ajszkiej atejs: Diewas musu ir ne tiles.
Ugnis jo akiwajzdoj uźsidegs: o apsukuo jo didis wiesułas.
4. Pawadins dąngus (*aniołus su szwęntajsejs*) ir źiamę idant apsuditu źmones sawa.
5. Surinkiet jam szwęntusius jo: kurie tajsa istatimą jo apierosi.
↕ p. 74–75 6. Ir apsakinies dąngaj tejsibę jo: nes Diewas ira sudiemi. ↕
7. Kłausikiet źmones mana o sakisiu: Izraelau (*kłausik*) o apsielbsiu: Diewas, Diewas tawa asz esmi.
8. Ne karosiu tawęs isz apieru tawa: butinaj deginamas (*apieras*) wisumet ira akisu mana.
9. Neimsiu isz tawa namu wersziu: uejgi isz bąndos tawa oźiu.
10. Nes mana ira wisi medes paukszteј: galwijej ąnt kałnajs ir jautej.
11. Paźistu wisus pauksztius dąngaus: ir graźibe łauku su manęm ira.

17. Žmogaus, tapusio turtingu ir pakilus garbei jo namų, nenuogąstauk.
18. Nes, kad prapuls, nepaims visa ko (*su savim*) neigi nužengs su juomi jo garbė.
19. Nesgi dūšia prie gyvos jo galvos bus laiminama: išpažinės (*girs*) tave, kad jam gerai darysi.
20. Įeis (*pragaran*) lig giminės tėvų savo ir per amžius nebišvys šviesybės.
21. Žmogus, būdamas lenkiamu, nesuprato: prilygintas yra neturintiems proto galvijams ir tapo jiems pavėdžiu. Garbė būk.

Pasalmė 49

Apie paskutinį sūdą ir apie apierą širdies,
be kurios kitos apieros mažam kam tedera

Parašas. Pasalmė Asafui.

1. Dievas dievų Viešpats prabilo ir pašaukė žemę.
Nuo užtekėjimo saulės lig užsileidimo.
2. Iš Siono (*iš dangaus*) gražybė padorumo jo.
3. Dievas aiškiai ateis; Dievas mūsų ir netylės.
Ugnis jo akivaizdoj užsidegs, o apsukui jo didis viesulas.
4. Pavadins dangus (*aniolus su šventaisiais*) ir žemę, idant apsūdytų žmones savo.
5. Surinkit jam šventuosius jo, kurie taiso įstatymą jo apierose.
6. Ir apsakinės dangūs teisybę jo, nes Dievas yra sūdžia.
7. „Klausykit, žmonės mano, o sakysiu; Izraeli (*klausyk*) o apskelbsiu: Dievas, Dievas tavo aš esmi.
8. Nekarosiu tavęs iš apierų tavo: būtinai deginamos (*apieros*) visuomet yra akisu mano.
9. Neimsiu iš tavo namų veršių neigi iš bandos tavo ožių.
10. Nes mano yra visi medės paukščiai: galvijai ant kalnų ir jaučiai.
11. Pažįstu visus paukščius dangaus, ir gražybė laukų su manim yra.

12. Jej ałksiu nesakisiu tau: nes mana ira apskritajnis źiames ir pilnibe jo.
13. Nejaugi walgisiu mejsas bujlu: arba giersiu kraui oźiu?
14. Apierawok Diewuj apierą garbies: atiduok aukszcziausem apźadus tawa.
15. Ir szaukies maniep dienoj nełajmes: isztrauksiu tawi ir lęnksi (*garbinsi*) mani.
16. Bet griesznikuj tare Diewas: kodieł tu apsakiniei tejsibes mana: ir jemi i burną tawa istatimą mana.
17. O tu pats neapkięnti drausmies: ir atswijdej kałbą mana i uêpakali (*ne kłausej jos*).
18. Pamates wagi szarpawaj su jomi: ir su swetmoteraujęntejs dali sawa turiejej.
19. Łupas tawa piłnas buwa piktibes: o leźuwis tawa pleszkieje pasalej.
20. Siediedamas kalbiejej priesz broli tawa: ir dawej papiktinimą priesz sunu (*sunuj*) motinas tawa.
21. Taj darej o tilejau.
Tarej nedoras mani busęnt tokiu pat kajp tu: barsiu tawi ir iszmetiniesiu tau i akis.
22. Supraskiet łaj kurie uźmirsztat Diewą: idant kartajs nesugrobtu
↕ p. 75–76 ir nebibus kas iszplesząs (*isz rąnku Diewa*). ↕
23. Apiera garbies paszłowins mani: ir tęn kielas su kuriuo parodisiu jam iszganimą Diewa: Garbie buk.

Pasalme 50.

Iszrejszkąnti gajlesi Dowida uź griekus.

Paraszas. Ąnt gała. Pasalme Dowiduj, kad atejes Natanas pranaszas iszmetinieje jam swetmoteristę.

1. Susimilk ąnt manęs Diewi: pagał didzios miłaszirdistes tawa.
2. O pagał daugibes susimilima tawa: isznajkink nedoribę mana.
3. Dabar daugiaus apiprausk mani nuog nedoribes mana: ir nuog grieka mana apczistik mani.

12. Jei alksiu, nesakysiu tau, nes mano yra apskritainis žemės ir pilnybė jo.
13. Nejaugi valgysiu mėsas builių arba gersiu kraują ožių?
14. Apieravok Dievui apierą garbės, atiduok Aukščiausiam apžadus tavo.
15. Ir šaukis maniep dienoj nelaimės: ištrauksiu tave ir lenksi (*garbinsi*) mane".
16. Bet griešninkui tarė Dievas: „Kodėl tu apsakinėji teisybes mano ir imi į burną tavo įstatymą mano.
17. O tu pats neapkenti drausmės ir atsviedei kalbą mano į užpakalį (*neklausei jos*).
18. Pamatęs vagį, šarpavai su juomi ir su svetmoteraujančiais dalį savo turėjai.
19. Lūpos tavo pilnos buvo piktybės, o liežuvis tavo pleškėjo pasaliai.
20. Sėdėdamas kalbėjai prieš brolį tavo ir davei papiktinimą prieš sūnų (*sūnui*) motinos tavo.
21. Tai darei, o tylėjau.
Tarei nedoras mane būsiant tokiu pat kaip tu? Barsiu tave ir išmetinėsiu tau į akis.
22. Supraskit tai, kurie užmirštat Dievą, idant kartais nesugrobtų, ir nebebus kas išplėšiąs (*iš rankų Dievo*).
23. Apiera garbės pašlovins mane, ir ten kelias, su kuriuo parodysiu jam išganymą Dievo". Garbė būk.

Pasalmė 50

Išreiškianti gailesį Dovydo už griekus

Parašas. Ant galo. Pasalmė Dovydui, kad atėjęs Natanas pranašas išmetinėjo jam svetmoterystę.

1. Susimilk ant manęs, Dieve, pagal didžią mielaširdystę tavo.
2. O pagal daugybę susimilimo tavo išnaikink nedorybę mano.
3. Dabar daugiau apiprausk mane nuog nedorybės mano ir nuog grieko mano apčystyk mane.

4. Nes paźistu nedoribę mana: ir griekas mana ira wisados akisu.
5. Tau patęm sugrieszijau: ir piktibę akisu tawa papildziau: idant nusitejsintumi kałbosi tawa ir pargaletumi sudijętius tawi.
6. Szitaj nusidieimusi pradietas esmi: ir griekusi pradieje mani motina mana.
7. Nes szitaj numilejej tejsibę: neżinomus ir pasleptus dajktus iszminties tawa aprejszkiej mąn.
8. Apszleksi mani su juzupajs ir busiu apczistitas: apmazgosi mani o juoba uź sniega iszbalsiu.
9. Girdieimuj mana duosi linksmibę ir dziauksmą: ir prasidziugs kaułaj nuźiaminti.
10. Atkrejpk wejdą tawa nuog grieku mana: ir isznajkink wisas nedoribes mana.
11. Szirdi griną sutwerk maniep Diewi: ir duszę tejsos atnauink widuriusi mana.
12. Neatmesk manęs nuog wejda tawa: ir Dwases Szwęntos tawa ne
↕ p. 76-77 atimk nuog manęs. ↕
13. Sugrąnźink mąn dziauksmą iszganima tawa: ir su Dwasi pirmutini pastiprink mani.
14. Mokisiu netejsius kielu tawa: o bediewej pri tawęs sugrisz.
15. Iszgiełbiek mani isz krauju Diewi, Diewi iszganima mana: O leźuwis mana su dziauksmu szłowins tejsibę tawa.
16. Wieszpatie atidarik łupas mana: o burna mana apsakis garbę tawa.
17. Nes kad butumi noriejes apieras, buczio tau uźtiesa dawes: bet degintosi apierosi ne milesis.
18. Apiera Diewuj (*maloni ira*) dwase suspausta: szirdi sutrintu ir nuźiamintu Diewi nepaniekinsi.
19. Wieszpatie gieroj walej tawa małonej elgkies su Sionu: idant butu iszdirbti muraj Jerozolimos.
20. Tuokart priimsi apieras tejsibes ir apieras ciełaj degintas: tuokart ąnt ałtoriaus tawa, sudies wersziuis.
Garbie buk.

4. Nes pažįstu nedorybę mano, ir griekas mano yra visados akisu.
5. Tau pačiam sugriešijau ir piktybę akisu tavo papildžiau, idant nusiteisintum kalbose tavo ir pergalėtum sūdijančius tave.
6. Šitai nusidėjimuose pradėtas esmi, ir griekuose pradėjo mane motina mano.
7. Nes šitai numylėjai teisybę, nežinomus ir paslėptus daiktus išminties tavo apreiškei man.
8. Apšlėksi mane su jūzupais ir būsiu apčystytas, apmazgosi mane, o juoba už sniegą išbalsiu.
9. Girdėjimui mano duosi linksmybę ir džiaugsmą, ir prasidžiugs kaulai nužeminti.
10. Atkreipk veidą tavo nuog griekų mano ir išnaikink visas nedorybes mano.
11. Širdį gryną sutverk maniep, Dieve, ir dūšią tiesos atnaujink viduriuose mano.
12. Neatmesk manęs nuog veido tavo ir dvasios šventos tavo neatimk nuog manęs.
13. Sugrąžink man džiaugsmą išganymo tavo ir su dvasia pirmutine pastiprink mane.
14. Mokysiu neteisius kelių tavo, o bedieviai prie tavęs sugrįš.
15. Išgelbėk mane iš kraujų, Dieve, Dieve, išganymo mano; o liežuvis mano su džiaugsmu šlovins teisybę tavo.
16. Viešpatie, atidaryk lūpas mano, o burna mano apsakys garbę tavo.
17. Nes kad būtum norėjęs apieros, būčiau tau už tiesą davęs, bet degintose apierose nemylėsiąs.
18. Apiera Dievui (*maloni yra*); dvasia suspausta, širdžia sutrinta ir nužeminta, Dieve, nepaniekinsi.
19. Viešpatie, geroj valioj tavo maloniai elkis su Sionu, idant būtų išdirbti mūrai Jeruzolimos.
20. Tuokart priimsi apieras teisybės ir apieras cielai degintas; tuokart ant altoriaus tavo sudės veršius.
Garbė būk.

Pasalme 51.

Apej bajsibę apmałuotoju, koronę ju łaukąntę ir łajmę doruju.

Paraszas. Ąnt gała: iszmonis Dowiduj kad ateje Doeg Idumeoj gimes ir pranesze Sauluj: Dowidas atkielawa i namus Akimeleka.

1. Ko cze giris isz piktibes, kurs diktas esi nedoribiej?
2. Par kiaurą dieną mislije biauribę leźuwis tawa: kajpo britwa sugałąnsta padarej wilu (*zdrodą*).
3. Pamilejej juoba piktumą ne kąjp gierumą: juoba (*tau tika*) sakiti ↕ p. 77–78 nedoribę ne kajp tejsibę. ↕
4. Pamilejej wisus źodius prapulties: pasałus leźuwi.
5. Todieł Diewas isznowis tawi ligi gała: iszraus tawi ir iszgins isz giwenima tawa: ir szakni (*wajkus*) tawa isz giwuju źiames.
6. Pamatis tejsingi ir nugąnstaus: ir juokses isz jo taridamis.
7. Szitaj źmogus kurs neturieje Diewa uź padietoi sawa.
   Bet wiles daugibiej turtu sawa ir iszsikiele nedoribiej sawa.
8. Bet asz kajpo aliwa medis wajsingas namusi Diewa: turiejau wilti miłaszirdistiej Diewa par ąmźius ir par ąmźi ąmźiu.
9. Jszpaźiniesiu (*garbinsiu*) par ąmźi, jogiej padarej, (*miłaszirdistę*) ir łauksiu (*pagałbas*) warda tawa: nes ira gieras akiwajzdoj szwęntuju tawa. Garbie buk.

Pasalme 52.

Apej wisotini pasilejdima źmoniu ir apej nełajmes parsakiojęncziu dorus.

Paraszas. Ąnt gała. Maeletemuj. Jszmanimuj Dowida.

1. Tare bediewis szirdiej sawa: niera Diewa: pasilejda ir tape neapweźamajs nedoribiesi sawa: niera kas gieraj daritu.
2. Diewas paźwelgie isz dąngaus i sunus źmoniu: idant paregietu ar biera suprąntus arba jeszkus Diewa.
3. Wisi atsitraukie (*nu Diewa*) kartu nenaudingajstape: niera kas gieraj ełgtumes, niera lig pastaroje
4. Argi nepaźins wisi kurie dasilejd bajsibiu: kurie prarin źmones mana it walgi duonas?

Pasalmė 51

Apie baisybę apmeluotojų, koronę jų laukiančią ir laimę dorųjų

Parašas. Ant galo išmonis Dovydui, kad atėjo Doegas, Idumėjoj gimęs, ir pranešė Sauliui: „Dovydas atkeliavo į namus Ahimelecho".

1. Ko čia giries iš piktybės, kurs diktas esi nedorybėj?
2. Per kiaurą dieną mislijo bjaurybę liežuvis tavo, kaipo britvą sugaląstą padarei vylių (*zdrodą*).
3. Pamylėjai juoba piktumą nekaip gerumą, juoba (*tau tiko*) sakyti nedorybę nekaip teisybę.
4. Pamylėjai visus žodžius prapulties, pasalus liežuvi.
5. Todėl Dievas išnovys tave ligi galo, išraus tave ir išgins iš gyvenimo tavo ir šaknį (*vaikus*) tavo iš gyvųjų žemės.
6. Pamatys teisingi ir nuogąstaus, ir juoksis iš jo tarydami:
7. „Šitai žmogus, kurs neturėjo Dievo už padėtoją savo,
   Bet vylės daugybėj turtų savo ir išsikėlė nedorybėj savo".
8. Bet aš kaipo alyvo medis vaisingas namuose Dievo turėjau viltį mielaširdystėj Dievo per amžius ir per amžiaus amžių.
9. Išpažinėsiu (*garbinsiu*) per amžių, jogei padarei (*mielaširdystę*), ir lauksiu (*pagalbos*) vardo tavo, nes yra geras akivaizdoj šventųjų tavo. Garbė būk.

Pasalmė 52

Apie visuotinį pasileidimą žmonių ir apie nelaimes persekiojančių dorus

Parašas. Ant galo Maeletemui. Išmanymui Dovydo.

1. Tarė bedievis širdyj savo: „Nėra Dievo". Pasileido ir tapo neapvežamais nedorybėse savo: nėra, kas gerai darytų.
2. Dievas pažvelgė iš dangaus į sūnus žmonių, idant paregėtų, ar bėra suprantąs arba ieškąs Dievo.
3. Visi atsitraukė (*nuo Dievo*), kartu nenaudingais tapo; nėra kas gerai elgtųsi, nėra lig pastarojo.
4. Argi nepažins visi, kurie dasileidžia baisybių, kurie praryna žmones mano it valgį duonos?

5. Pas Diewa neszaukies: tęn drebieje isz bajmes, kur nebuwa ko nugąnstauti. ↕
↕ p. 78–79
Nes Diewas iszbarste kaułus tu kurie patink źmoniems: uźgiedinti palika, nes Diewas anajs paniekina.
6. Kas duos isz Siona iszganimą Israeluj? Kad Diewas sugrąnźins (*iszwestus*) kalinion źmones sawa: dziaukses Jokubas ir linksmines Jzraelus. Garbie buk.

Pasalme 53.

Apej głaudimos Diwop nełajmiesi.

Paraszas. Ąnt gała. Ejłosi iszmanima Dowiduj.

Kad atei (*giwentojej*) Zipei tare Sauluj: argi Dowidas neslepas pri musu?
1. Diewi wardąn tawa iszganik mani: o galibiej tawa sudik mani.
2. Diewi iszkłausik małdos mana: priimk i ausis źodzius łupu mana.
3. Nes praszalejtej sukiła priesz mani ir stipri jeszkoje duszes mana: o neturieje Diewa akiwajzdoj sawa.
4. Szitaj Diewas mąn paded: ir Wieszpats ira apginieju duszes mana.
5. Atiduok piktą neprietelems mana: ir pagal tejsibes tawa iszbłaszkik jus.
6. Ticziomis apierawosiu tau: ir iszpaźinsiu wardą tawa, nes gieras ira.
7. Nes isz wisokiu nełajmiu iszgrobej mani: o akis mana paniekina neprietelejs sawa. Garbie buk.

Pasalme 54.

Apej nekurius dalikus kąnczes Wieszpaties Jezaus, Dowida asaboj iszrejksztus.

↕ p. 79–80
Paraszas. Ąnt gała: ejłosi iszmanima Dowiduj. ↕

1. Diewi iszkłausik małdos mana: ir ne paniekink praszima mana.
2. Pawejziek i mani: ir iszkłausik manęs.

5. Pas Dievą nesišaukė: ten drebėjo iš baimės, kur nebuvo ko nuogąstauti.
Nes Dievas išbarstė kaulus tų, kurie patinka žmonėms; užgėdinti paliko, nes Dievas anais paniekino.
6. Kas duos iš Siono išganymą Izraeliui? Kad Dievas sugrąžins (*išvestus*) kalinin žmones savo, džiaugsis Jokūbas ir linksminsis Izraelis. Garbė būk.

Pasalmė 53

Apie glaudimos Dievop nelaimėse

Parašas. Ant galo eilėse išmanymo Dovydui.

Kad atėję (*gyventojai*) zipiai tarė Sauliui: „Argi Dovydas nesislepia prie mūsų?"
1. Dieve, vardan tavo išganyk mane, o galybėj tavo sūdyk mane.
2. Dieve, išklausyk maldos mano, priimk į ausis žodžius lūpų mano.
3. Nes prašalaičiai sukilo prieš mane ir stiprūs ieškojo dūšios mano, o neturėjo Dievo akivaizdoj savo.
4. Šitai Dievas man padeda ir Viešpats yra apgynėju dūšios mano.
5. Atiduok piktą neprieteliams mano ir pagal teisybę tavo išblaškyk juos.
6. Tyčiomis apieravosiu tau ir išpažinsiu vardą tavo, nes geras yra.
7. Nes iš visokių nelaimių išgrobei mane, o akys mano paniekino neprieteliais savo. Garbė būk.

Pasalmė 54

Apie nekuriuos dalykus kančios Viešpaties Jėzaus, Dovydo asaboj išreikštus

Parašas. Ant galo eilėse išmanymo Dovydui.

1. Dieve, išklausyk maldos mano ir nepaniekink prašymo mano.
2. Paveizėk į mane ir išklausyk manęs.

Nuludau małdoj mana ir parsigąndau.
3. Nu bałsa neprietelaus: ir dieł prispaudima griesznika.
Nes pagriuwa ąnt manęs nedoribes: o rustibiej (*neprietelej*) ikiri mąn buwa.
4. Szirdis mana nusigąnda manieje: ir bajme smerte uźpuole mani.
5. Nugąnstis ir szirpulis apnika mani: ir apdęngie mani tąmsibes.
6. Ir sakiau: kas mąn duos sparnus it bałąnde ir łakiosiu ir ilsiesiu?
7. Szitaj atsitolinau biegdamas: ir giwenau tirusi łaukusi.
8. Łaukiau jo (*Diewa*) kurs mani iszgielbieje nu buksztuma duszes ir audras.
9. Numesk Wieszpatie iszskajdik ju leźuwius: nes regiejau nedoribę ir barni miesti.
10. Diena ir nakti apteks ji (*miestą pikti zmones*) murusi jo bajsibe: o widuo jo prispuda.
11. Ir netejsibe.
Ne iszgajsz jo ulicziosi jemimas pardidiu pracęntu ir wilus (*apgautis*).
12. Nes jej neprietelus mana butu mani kiejkies: rasi buczio iszturiejes.
Ir jej neuźkięnstąns manęs daugieł ko priesz mani butu kalbiejes: rasi buczio nu jo pasislepes.
13. Bet (*dabar*) tu źmogau wienejp su mani misliis: karwajda (*wodz*) mana ir paźistamas mana.
14. Kurs draugi su manęm walgiej saldius walgius: namusi Diewa wajkszcziojei wienibiej.
15. Łaj atejn ąnt ju smertis: ir teguł giwi źęng pragaron.
↕ p. 80–81 Nes piktibes giwenimusi ju: widuo ju. ↕
16. Bet asz Diewop szaukiaus: ir Wieszpats iszgielbieje manie.
17. Wakara, rito ir pusdieniej pasakosiu ir apsakiniesiu: ir iszkłausis bałsa mana.
18. Atpirks pakajuj duszę mana nu tu kurie maniep twilęn: nes tarp dauguma buwa su manęm.
19. Iszkłausis Diewas kurs ira pirm ąmźiu: ir paźiamins jus.
Nes niera jams atmajnas: ir nebijos Diewa.
20. Isztiese rąnką sawa atmonidamas: subjaurioje istatimą jo.

Nuliūdau maldoj mano ir persigandau.
3. Nuo balso nieprieteliaus ir dėl prispaudimo griešninko.
Nes pagriuvo ant manęs nedorybės, o rūstybėj (*nieprieteliai*) įkyrūs man buvo.
4. Širdis mano nusigando manyje, ir baimė smerčio užpuolė mane.
5. Nuogąstis ir širpulys apniko mane ir apdengė mane tamsybės.
6. Ir sakiau: „Kas man duos sparnus it balandžio, ir lakiosiu ir ilsėsiu?"
7. Šitai atsitolinau bėgdamas ir gyvenau tyruose laukuose.
8. Laukiau jo (*Dievo*), kurs mane išgelbėjo nuo bugštumo dūšios ir audros.
9. Numesk, Viešpatie, išskaidyk jų liežuvius, nes regėjau nedorybę ir barnį mieste.
10. Dieną ir naktį apteks (*miestą pikti žmonės*) mūruose jo baisybė, o viduj jo prispūda.
11. Ir neteisybė.
Neišgaiš jo ūlyčiose ėmimas per didžių procentų ir vylius (*apgautis*).
12. Nes jei nieprietelius mano būtų mane keikęs, rasi būčiau ištūrėjęs.
Ir jei neužkęstąs manęs daugel ko prieš mane būtų kalbėjęs, rasi būčiau nuo jo pasislėpęs.
13. Bet (*dabar*) tu, žmogau, vienaip su manim mislijį̨s: karvaida (*wodz*) mano ir pažįstamas mano.
14. Kurs drauge su manim valgei saldžius valgius, namuose Dievo vaikščiojai vienybėj.
15. Lai ateina ant jų smertis, ir tegul gyvi žengia pragaran.
Nes piktybės gyvenimuose jų, viduj jų.
16. Bet aš Dievop šaukiaus, ir Viešpats išgelbėjo mane.
17. Vakarą, rytoj ir pusdienyj pasakosiu ir apsakinėsiu, ir išklausys balso mano.
18. Atpirks pakajuj dūšią mano nuo tų, kurie maniep tvylina, nes tarp daugumo buvo su manim.
19. Išklausys Dievas, kurs yra pirm amžių, ir pažemins juos.
Nes nėra jiems atmainos ir nesibijo Dievo.
20. Ištiesė ranką savo atmonydamas, subjauriojo įstatymą jo.

21. Suskida nu rustibes wejda jo: (*Diewa*) ir priesztarawa jo szirdis. Lipsznesnes ira jo (*nedora*) kałbas uź aliwa: o tuotarpu ira wiliczciomis.
22. Pawesk Wieszpatem suosti apej tawi, ir tawi iszmajtins: nedalejs to kad tejsingas amźinaj siubotu.
23. Bet tu Diewi nuwesi jus i szulinę prapulties. Wiraj kraugierej ir pasali ne pateks lig pusąmźe sawa: bet asz Wieszpatie tawiep turiesiu wilti. Garbie buk.

Pasalme 55.

Apej głaudimos Diewop nełajmiesi ir parsakioimusi.

Paraszas. Ąnt gała. Uź źmones atitolintus nu Szwęntuju. Dowiduj paraszas kad ji Pilistinaj sugawa Getoj.

1. Susimiłk ąnt manęs Diewi, nes mani źmogus sutripe: par kiaurą dieną uźpułdamas nuwargina mani.
2. Minioje mani neprietelej mana par kiaurą dieną: nes daug (*ira*) kariaujęncziu priesz mani.
↕ p. 81–82
3. Nu auksztibes dienos pabugsiu: bet asz tawiep wilsiuos ↕
4. Diewop garbinsiu kałbas mana: Diewop wilti turiejau, nenugąnstausiu kąn padaris mąn kunas? (*źmogus.*)
5. Par kiaurą dieną neapweźieje źodiu mana: priesz mani wisas jo misles ąnt pikta.
6. Giwens ir slepses: tie patis dabos piedas mana. Kajpo łaukie (*prapulima*) duszes mana.
7. Nie kajp ju (*ne*) iszganisi: apmaudi sutrupinsi gimines.
8. Diewi giwenimą mana tau apsakiau: padiejej aszaras mana akiwajzdoj tawa. Kajp priźadieimi tawa (*jog sugłobsi*).
9. Tuokart paduos uźpakalus neprietelej mana. Kurę tiktaj diena szauksiuos tawiep: szitaj paźinau jog esi Diewu mana.
10. Diewop garbinsiu źodi, Diewop garbinsiu kałbą: Diewop wilti turiejau, nebijosiuos kąn padaris mąn źmogus?

21. Suskydo nuo rūstybės veido jo (*Dievo*), ir prieštaravo jo širdis. Lipšnesnės yra jo (*nedoro*) kalbos už alyvą, o tuo tarpu yra vylyčiomis.
22. Pavesk Viešpačiui suosti apie tave ir tave išmaitins; nedaleis to, kad teisingas amžinai siūbuotų.
23. Bet tu, Dieve, nuvesi juos į šulinį prapulties. Vyrai kraugeriai ir pasalūs nepateks lig pusamžio savo, bet aš, Viešpatie, taviep turėsiu viltį. Garbė būk.

Pasalmė 55

Apie glaudimos Dievop nelaimėse ir persekiojimuose

Parašas. Ant galo. Už žmones atitolintus nuo šventųjų. Dovydui parašas, kad jį filistinai sugavo Gate.

1. Susimilk ant manęs, Dieve, nes mane žmogus sutrypė, per kiaurą dieną užpuldamas nuvargino mane.
2. Myniojo mane neprieteliai mano per kiaurą dieną, nes daug (*yra*) kariaujančių prieš mane.
3. Nuo aukštybės dienos pabūgsiu, bet aš taviep vilsiuos.
4. Dievop garbinsiu kalbas mano, Dievop viltį turėjau; nenuogąstausiu, ką padarys man kūnas (*žmogus*).
5. Per kiaurą dieną neapvežėjo žodžių mano; prieš mane visos jo mislios ant pikto.
6. Gyvens ir slėpsis; tie patys dabos pėdas mano. Kaipo laukė (*prapuolimo*) dūšios mano.
7. Niekaip jų (*ne*) išganysi, apmaude sutrupinsi gimines.
8. Dieve, gyvenimą mano tau apsakiau; padėjai ašaras mano akivaizdoj tavo. Kaip prižadėjime tavo (*jog suglobsi*).
9. Tuokart paduos užpakalius neprieteliai mano. Kurią tiktai dieną šauksiuos taviep; šitai pažinau, jog esi Dievu mano.
10. Dievop garbinsiu žodį, Dievop garbinsiu kalbą, Dievop viltį turėjau, nesibijosiu: ką padarys man žmogus?

11. Maniep ira Diewi apźadaj tawa: kurius atiduosiu, garbes tawa.
12. Nes isztraukiej duszę mana nu smerte: o kojes mana nu nuopuole: idant patikczio Diewuj szwiesibiej giwuju. Garbie buk.

Pasalme 56.

Apej wilti Diewop ir garbinimą jo uź gieradieistas.

Paraszas. Ąnt gała: nę pragajszink.

Dowiduj ąnt parasza: kad skrije nu Saulaus i urwą.
1. Susimiłk ąnt manęs Diewi, susimilk ąnt manes: nes tawiep tur wilti dusze mana. ↕
↕ p. 82–83
Ir szaszuoletiej sparnu tawa wilti turiesiu: pakoł praslinks nedoribe.
2. Szauksiuos pri Aukszcziause Diewa: Diewa kurs mąn gieraj padare.
3. Pasiunte isz dąngaus (*padieimą*) ir iszgielbieje mani: atidawe iszkoloimuj tripąntius mani.
Sutejkie Diewas miłaszirdistę sawa: ir tejsą sawa.
4. Ir iszgrobe duszę mana isz widure lawutiu: miegojau parsigąndes.
Sunaj źmoniu! dąntis ju ginkłaj ir wiliczes: ir leźuwis ju szoblie sugałąnsta.
5. Iszsikiełk ąnt dąngu Diewi: ir po apskritą źiamę garbie tawa.
6. Pastate spąnsłus kojoms mana: ir prilęnkie duszę mana.
Iszkase duobę priesz wejdą mana: ir ikrita i tąn (*patis*).
7. Pasiriediusi (*ira*) Diewi, pasiriediusi szirdis mana: giedosiu ir pasalmę kalbiesiu.
8. Kielkies garbie mana, kielkieties kąnkle mana ir citara (*cimbołaj*): kielsios ausztąnt.
9. Iszpaźiniešiu (*garbinsiu*) tawi tarp giminiu: ir pasalmę kalbiesiu tau tarp pagonu.
10. Nes iszauksztinta ira lig dąngaus miłaszirdiste tawa: o lig debesu tejsa tawa.
11. Pasikiełk ąnt dąngu Diewi: o po wisą źiamę garbie tawa. Garbie buk.

11. Maniep yra, Dieve, apžadai tavo, kuriuos atiduosiu garbei tavo.
12. Nes ištraukei dūšią mano nuo smerčio o kojas mano nuo nuopuolio; idant patikčiau Dievui šviesybėj gyvųjų. Garbė būk.

Pasalmė 56

Apie viltį Dievop ir garbinimą jo už geradėjystas

Parašas. Ant galo: nepragaišink.

Dovydui ant parašo, kad skriejo nuo Sauliaus į urvą.
1. Susimilk ant manęs, Dieve, susimilk ant manęs, nes taviep turi viltį dūšia mano.
Ir šašuolėtyj sparnų tavo viltį turėsiu, pakol praslinks nedorybė.
2. Šauksiuos prie Aukščiausio Dievo; Dievo, kurs man gerai padarė.
3. Pasiuntė iš dangaus (*padėjimą*) ir išgelbėjo mane; atidavė iškoliojimui trypiančius mane.
Suteikė Dievas mielaširdystę savo ir tiesą savo.
4. Ir išgrobė dūšią mano iš vidurio levučių; miegojau persigandęs.
Sūnai žmonių! Dantys jų ginklai ir vylyčios ir liežuvis jų šoblė sugaląsta.
5. Išsikelk ant dangaus, Dieve, ir po apskritą žemę garbė tavo.
6. Pastatė spąslus kojoms mano ir prilenkė dūšią mano.
Iškasė duobę prieš veidą mano, ir įkrito į tą (*patys*).
7. Pasirėdžiusi (*yra*), Dieve, pasirėdžiusi širdis mano: giedosiu ir pasalmę kalbėsiu.
8. Kelkis, garbė mano, kelkitės, kanklės mano ir citara (*cimbolai*); kelsiuos auštant.
9. Išpažinėsiu (*garbinsiu*) tave tarp giminių ir pasalmę kalbėsiu tau tarp pagonų.
10. Nes išaukštinta yra lig dangaus mielaširdystės tavo, o lig debesų tiesa tavo.
11. Pasikelk ant dangaus, Dieve, o po visą žemę garbė tavo. Garbė būk.

Pasalme 57.

Apej netejsibes parsakiotoju ir ju pakaroimą.

Paraszas. Ąnt gała: ne pragajszink.

Dowiduj dieł parasza.

↕ p. 83–84
1. Jej tikraj tejsibę kałbati: sunaj źmoniu sudikiet tejsingaj. ↕
2. Nes szirdiej darote nedoribes: rąnkas jusu ąnt źiames netejsibiu dasilejd.
3. Atsiskire griesznikaj nu pat iszcziaus: (*nu uźgimima*) paklida woz isz widuriu: (*motinas iszeje*) pleszkieje mełagistes.
4. Pasiuta it źaltej: kajpo głoudinas kurtas ir uźkisząns ausis sawa.
5. Kurs (*głoudinas*) neiszgirs bałsa warduojęncziu: ir źawietojaus iszmintingaj uźkiejkąncze.
6. Diewas sukrusz dąntis ju: gierąnksztis lawu sutrupins Wieszpats.
7. I niekus iszejs it unduo nutekąns: itęmpe sejdoka sawa, pakoł sugurs.
8. Kajp waszkas tirpstus bus isznowiti: nukrita ugnis ir neregieje saules (*numiri nebregieje saules*).
9. Pakoł dar jusu erszkietej nepajus gudwobeles: kajpo giwus tejp apmaudi jus praris (*pakol nedoribe jusu sumis, iszmirste*).
10. Dziaukses tejsingas pamates atmoną: su krauju griesznika numazgos rąnkas sawa.
11. Ir sakis źmogus, wienok ira nauda tejsingam: tecziaus ira Diewas sudiis jus ąnt źiames. Garbie buk.

Pasalme 58.

Apej szaukimos pas Diewa gadiniej parsakioima.

Paraszas. Ąnt gała: nepragajszink.

Dowiduj dieł parasza. Kad pasiunte (*źalnierius*) Saulus ir saugoje jo namus idant ji uźmusztu.

1. Isztrauk stajgu mani nu neprietelu Diewi mana: ir nu kiłstąntiu priesz mani iszluosuok mani.

Pasalmė 57

Apie neteisybes persekiotojų ir jų pakarojimą

Parašas. Ant galo: nepragaišink.

Dovydui dėl parašo.

1. Jei tikrai taisybę kalbate, sūnai žmonių, sūdykit teisingai.
2. Nes širdyj darote nedorybes, rankos jūsų ant žemės neteisybių dasileidžia.
3. Atsiskyrė grіešninkai nuo pat įsčiaus, (*nuo užgimimo*) paklydo, vos iš vidurių (*motinos išėjo*) pleškėjo melagystes.
4. Pasiuto it žalčiai, kaipo gluodinas kurčias ir užkišąs ausis savo.
5. Kurs (*gluodinas*) neišgirs balso varduojančių ir žavėtojo išmintingai užkeikiančio.
6. Dievas sukruš dantis jų, gerankštis levų sutrupins Viešpats.
7. Į niekus išeis it vanduo nutekąs; įtempė seidoką savo pakol sugurs.
8. Kaip vaškas tirpstąs bus išnovyti; nukrito ugnis ir neregėjo saulės (*numirę nebregėjo saulės*).
9. Pakol dar jūsų erškėčiai nepajus gudobelės, kaipo gyvus taip apmaude juos praris (*pakol nedorybė jūsų sumis, išmirsite*).
10. Džiaugsis teisingas, pamatęs atmoną, su krauju griešninko numazgos rankas savo.
11. Ir sakys žmogus: „Vienok yra nauda teisingam, tačiau yra Dievas, sūdijąs juos ant žemės“. Garbė būk.

Pasalmė 58

Apie šaukimos pas Dievą gadynėj persekiojimo

Parašas. Ant galo: nepragaišink.

Dovydui dėl parašo. Kad pasiuntė (*žalnierius*) Saulius ir saugojo jo namus, idant jį užmuštų.

1. Ištrauk staiga mane nuo neprietelių, Dieve mano, ir nuo kilstančių prieš mane išliuosuok mane.

2. Iszgielbiek mani nu dasilejdąntiu nedoribiu: ir nu wiru kruwinu
↕ p. 84–85 uźłajkik mani. ↕
3. Nes szitaj sugawa duszę mana: uźpuole mani stipri.
4. Nej kaltibe mana, nej griekas mana Wieszpatie (*taj padare:*) be nedoribes skrijau ir tiesiau ejau.
5. Kielkies pranok mani ir pawejziek: ir tu Wieszpatie Diewi galibiu, Diewi Izraelaus.
Ejk apłąnkiti wisas gimines: ne susimiłk ąnt wisu dasilejdąntiu nedoribiu.
6. Wakarop sugrinsz (*namon*) stips badu it szunis ir walkioses apsukuo miesta.
7. Szitaj sznibździes su burnu sawa: o szobłe ju łuposi: nes kas girdieje? (*sakis bediewej kas girdieje mamis sznekąnt.*)
8. O tu Wieszpatie prisijuoksi isz ju: i niekus apwersi wisas gimines.
9. Twirtibę mana łajkisiu pri tawes: nes esi Diewu apginieju mana.
10. Diewas mana, miłaszirdiste jo pranoks mani.
11. Diewas parodis mąn (*atmoną*) ąnt neprietelu mana, ne uźmuszk ju: idant kartajs ne uźmirsztu źmones mana (*ju korones*).
Iszbłaszkik jus su galibi tawa: ir iszmesk jus (*isz wiresnibes*) apginiei mana Wieszpatie.
12. (*Uz*) grieką ju burnos, kałbą ju łupu: ir teguł bun sugauti pujkibiej sawa.
O isz priźasties kiejksma ir mełagistes, bus apsakinietajs.
13. Ąnt prapuldima: rustibiej pragajszima neb teks ju.
Ir źinos jogiej Diewas (*ira*) ponu Jokuba: ir krasztu źiames.
14. Sugrisz wakarop ir stips badu it szunis: ir walkioses aplink
↕ p. 85–86 miesta. ↕
15. Tie patis szarpuos walgiti: jej nepriwalgis murmies.
16. Bet asz giedosiu galibę tawa: ir su linksmibi garbinsiu nu rita miłaszirdistę tawa.
Nes tapej apginieju mana: ir uźdąngu mana, dienoj mana prispaudima.
17. Głobiei mana tau giedosiu, nes tu esi Diewu apginieju mana: Diewas mana susimilimas mana. Garbie buk.

2. Išgelbėk mane nuo dasileidžiančių nedorybių ir nuo vyrų kruvinų užlaikyk mane.
3. Nes šitai sugavo dūšią mano, užpuolė mane stiprūs.
4. Nei kaltybė mano, nei griekas mano, Viešpatie, (*tai padarė*), be nedorybės skriejau ir tiesiai ėjau.
5. Kelkis, pranok mane ir paveizėk ir tu, Viešpatie, Dieve galybių, Dieve Izraelio.
Eik aplankyti visas gimines, nesusimilk ant visų dasileidžiančių nedorybių.
6. Vakarop sugrįš (*namon*), stips badu it šunys ir valkiosis apsukui miesto.
7. Šitai šnibždės su burna savo, o šoblė jų lūpose: „Nes kas girdėjo?" (*sakys bedieviai, kas girdėjo mus šnekant*).
8. O tu, Viešpatie, prisijuoksi iš jų, į niekus apversi visas gimines.
9. Tvirtybę mano laikysiu prie tavęs, nes esi Dievu, apgynėju mano.
10. Dievas mano, mielaširdystė jo pranoks mane.
11. Dievas parodys man (*atmoną*) ant neprietelių mano; neužmušk jų, idant kartais neužmirštų žmonės mano (*jų koronės*).
Išblaškyk juos su galybe tavo ir išmesk juos (*iš vyresnybės*), apgynėjau mano Viešpatie.
12. (*Už*) grieką jų burnos, kalbą jų lūpų ir tegul būna sugauti puikybėj savo.
O iš priežasties keiksmo ir melagystės bus apsakinėtais.
13. Ant prapuldymo rūstybėj pragaišimo nebteks jų.
Ir žinos, jogei Dievas (*yra*) ponu Jokūbo ir kraštų žemės.
14. Sugrįš vakarop ir stips badu it šunys, ir valkiosis aplink miestą.
15. Tie patys šarpuos valgyti; jei neprivalgys, murmės.
16. Bet aš giedosiu galybę tavo ir su linksmybe garbinsiu nuo ryto mielaširdystę tavo.
Nes tapai apgynėju mano ir uždanga mano dienoj mano prispaudimo.
17. Globėjau mano, tau giedosiu, nes tu esi Dievu, apgynėju mano; Dievas mano, susimilimas mano. Garbė būk.

Pasalme 59.

Apej wilti turietiną Diewop,
neprietelems parsakiojęnt

Paraszas: Ąnt gała: uź parsikiesęntius.

Parasze patem Dowiduj kajpo pamoksłas. Kad uźdegie Mezopotamią Syrios ir Sobal. Ir sugriźa Joabas ir pamusze Idumeą pakalniej kurioj kasas druska. (*Iszterioje*) dwileką tukstąntiu.

1. Diewi atmetej mamis ir suardej mus: supikaj ir susimiłaj ąnt musu.
2. Sukrutinaj źiamę ir pargąndinaj ję: iszgidik sutrupinimą jos, nes suwirpieje.
3. Parodej źmoniems tawa sunkibes: pagirdej mamis su winu gajlese.
4. Dawej źęnkłą bijąntęms tawęs: kad biegtu nu wejda sejdoka. Idant butu iszgielbieti milęntis tawi.
5. Su deszini tawa iszgielbiek ir iszkłausik manęs.
6. Diewas kalbieje baźniczioj sawa: linksminsiuos ir skajdisiu Sichemą: ir pakalnę szatru iszmieruosiu.
7. Mana ira Galaad ir mana ira Manasses: ir Epraim twirtibe gałwos mana. Juda karalus mana.
8. Moab puodas wilties mana. Ąnt Idumeos isztrauksiu awałą mana (*ejsiu Idumeon*) swetimos szales źmones tape mąn paduotajs. ↕
9. Kas nuwes mani i miestą apkastą? kas nuwes mani lig Idumeos.

↕ p. 86–87

10. Argi ne tu Diewi kurs atmetej mus: ir neiszejsi Diewi su karejwejs musu.
11. Sutejk mums pagałbą prispaudimi: nes pagałba źmogaus niekam neder.
12. Diewop busma stipri: o is i niekus apwers warginąntius mamis. Garbie buk.

Pasalmė 59

Apie viltį turėtiną Dievop,
nepriateliams persekiojant

Parašas. Ant galo: už persikeisiančius.

Parašė pačiam Dovydui kaipo pamokslas. Kad uždegė Mesopotamiją Sirijos ir Sobal. Ir sugrįžo Joabas, ir pamušė Idumėją pakalnėj, kurioj kasas druska. (*Išteriojo*) dvylika tūkstančių.

1. Dieve, atmetei mus ir suardei mus; supykai ir susimilai ant mūsų.
2. Sukrutinai žemę ir pergandinai ją; išgydyk sutrupinimą jos, nes suvirpėjo.
3. Parodei žmonėms tavo sunkybes, pagirdei mus su vynu gailesio.
4. Davei ženklą bijantiems tavęs, kad bėgtų nuo veido seidoko. Idant būtų išgelbėti mylintys tave.
5. Su dešine tavo išgelbėk ir išklausyk manęs.
6. Dievas kalbėjo bažnyčioj savo: „Linksminsiuos ir skaidysiu Sichemą, ir pakalnę šatru išmieruosiu".
7. Mano yra Galaadas ir mano yra Manasa, ir Efraimas tvirtybė galvos mano. Judo karalius mano.
8. Moabo puodas vilties mano. Ant Idumėjos ištrauksiu avalą mano (*eisiu Idumėjon*); svetimos šalies žmonės tapo man paduotais.
9. Kas nuves mane į miestą apkastą? Kas nuves mane lig Idumėjos?
10. Argi ne tu, Dieve, kurs atmetei mus, ir neišeisi, Dieve, su kareiviais mūsų.
11. Suteik mums pagalbą prispaudime, nes pagalba žmogaus niekam nedera.
12. Dievop būsim stiprūs, o jis į niekus apvers varginančius mus. Garbė būk.

Pasalme 60.

Arba małda rodąnti didę wilti Diewop, su troszkimu iejti i dąngaus karalistę.

Paraszas. Ąnt gała: giesmiesi Dowiduj.

1. Diewi iszkłausik małdos mana: dabok praszima mana.
2. Nu krasztu źiames szaukiaus pri tawęs, kad rupinos szirdis mana: ąnt uołu iszauksztinaj mani.
   Wedej mani.
3. Nes tapej wilti mana: boksztu twirtu nu neprietelaus.
4. Giwensiu ąmźinaj namusi tawa: busiu sugłobtu po uźdąngu sparnu tawa.
5. Nes tu Diewi mana iszkłausej małdos mana: dawej tiewinę nugąnstaujęntęms warda tawa.
6. Dienu daugiaus karaluj primesi: metus jo lig giminies ir giminies (*pailginsi*).
7. Giwen ąmźinaj (*Kristus*) akiwajzdoj Diewa: miłaszirdistes ir tejsos jo, kas jeszkos? (*gała*).
8. Tejp giedosiu pasalmę warduj tawa par ąmźiu ąmźius: idant atiduoczio apźadus mana diena isz dienos. Garbie buk.

Pasalme 61.

Apej wiłti Diewop ir atsidawima ant jo wales.

Pąrąsząs. Ąnt gała par Idituna. Pasalme Dowiduj.

1. Argi Diewuj ne bus paduota dusze mana: nes nu jo iszganimas mana. ↕

↕ p. 87–88

2. Nes ir is Diewas mana ir iszganitojas mana, apginiejas mana: ne busiu daugiaus pakrutintas.
3. Pakolej uźpuldinieset źmogu? Uźmuszate jus wisi kajp sieną pakripusę ir iszwirtusę tworą.
4. Uźtikra kietina atitolinti doribę mana, biegau troszkimi: su łupomis sawa łaimina o su szirdi kiejkie.

Pasalmė 60

Arba malda, rodanti didžią viltį Dievop su troškimu įeiti į dangaus karalystę

Parašas. Ant galo giesmėse Dovydui.

1. Dieve, išklausyk maldos mano, dabok prašymo mano.
2. Nuo kraštų žemės šaukiaus prie tavęs, kad rūpinos širdis mano; ant uolos išaukštinai mane.
   Vedei mane.
3. Nes tapai vilčia mano, bokštu tvirtu nuo neprieteliaus.
4. Gyvensiu amžinai namuose tavo, būsiu suglobtu po uždanga sparnų tavo.
5. Nes tu, Dieve mano, išklausei maldos mano, davei tėvynę nuogąstaujantiems vardo tavo.
6. Dienų daugiau karaliui primesi, metus jo lig giminės ir giminės (*pailginsi*).
7. Gyvena amžinai (*Kristus*) akivaizdoj Dievo; mielaširdystės ir tiesos jo kas ieškos (*galo*)?
8. Taip giedosiu pasalmę vardui tavo per amžių amžius, idant atiduočiau apžadus mano diena iš dienos. Garbė būk.

Pasalmė 61

Apie viltį Dievop ir atsidavimą ant jo valios

Parašas. Ant galo per Iditūną. Pasalmė Dovydui.

1. Argi Dievui nebus paduota dūšia mano, nes nuo jo išganymas mano.
2. Nes ir jis Dievas mano ir išganytojas mano, apgynėjas mano; nebūsiu daugiau pakrutintas.
3. Pakolei užpuldinėsit žmogų? Užmušate juos visi kaip sieną pakrypusią ir išvirtusią tvorą.
4. Už tikro ketino atitolinti dorybę mano, bėgau troškime; su lūpomis savo laimino, o su širdžia keikė.

5. Wienok dusze mana buk paduota Diewuj: nes nu jo kąntribe mana.
6. Nes isaj (*ira*) Diewu mana, iszganitoju mana, padietoju mana: ne prasiszalinsiu.
7. Diewop iszganimas mana ir garbie mana, Diewas pagałbas mana: ir wiltis mana ira Diewop.
8. Turiekiet wilti jami wisi surinkimaj źmoniu, atidarikiet jam szirdis sawa: Diewas padietoju musu par ąmźius.
9. Uźtikra kłajdi sunaj źmoniu, mełagingi sunaj źmoniu swarusi: idant draugi apgaudinietu niekniekiusi (*kitus*).
10. Ne noriekiet pasiklauti nedoribi, ir iszpleszima (*swetimu turtu*) ne giejskiet: jej igiste turtus ne prisiriszkiet su szirdi.
11. Wiena karta sakie Diewas: tuodu dajktu girdiejau: jogiej Diewa ira galibe.
12. O tu Wieszpatie esi miłaszirdingas: nes atiduosi koźnam pagał jo darbu. Garbie buk.

Pasalme 62.

Apej norą paregieima Wieszpaties Diewa dąngoje ir apej wilti jo apwejzi.

Paraszas. Pasalme Dowiduj, kad buwa tirusi łaukusi Idumeos.

1. Diewi, Diewi mana: pas tawi nu auszras jautu.
2. Troszka dusze mana Tawęs: kajpo iwajrej tau (*prider*) kunas
↕ p. 88–89 mana. ↕
3. Pustiniej ir kielej be undens: (*budamas*) it baźniczioj stojaus akiwajzdoj tawa idant iszwiszczio galibę tawa ir garbę tawa.
4. Nes gieresne ira miłaszirdiste tawa uź giwibas: łupas mana garbins tawi.
5. Tejp tawi łajminsiu giwenimi mana: o wardon tawa rąnkas mana pakielsiu.
6. Kajpo su taukajs ir su rijbałajs łaj bun pripildita dusze mana: o su linksmomis łupomis: garbins burna mana.

5. Vienok dūšia mano būk paduota Dievui, nes nuo jo kantrybė mano.
6. Nes jisai (*yra*) Dievu mano, išganytoju mano, padėtoju mano; neprasišalinsiu.
7. Dievop išganymas mano ir garbė mano, Dievas pagalbos mano; ir viltis mano yra Dievop.
8. Turėkit viltį jame visi surinkimai žmonių, atidarykit jam širdis savo; Dievas padėtoju mūsų per amžius.
9. Už tikro klaidūs sūnai žmonių, melagingi sūnai žmonių svaruose, idant drauge apgaudinėtų niekniekiuose (*kitus*).
10. Nenorėkit pasikliauti nedorybe ir išplėšimo (*svetimų turtų*) negeiskit; jei įgysite turtus, neprisiriškit su širdžia.
11. Vieną kartą sakė Dievas, tuodu daiktu girdėjau, jogei Dievo yra galybė.
12. O tu, Viešpatie, esi mielaširdingas, nes atiduosi kožnam pagal jo darbus. Garbė būk.

Pasalmė 62

Apie norą paregėjimo Viešpaties Dievo danguje ir apie viltį jo apveize

Parašas. Pasalmė Dovydui, kad buvo tyruose laukuose Idumėjos.

1. Dieve, Dieve mano, pas tave nuo aušros jaučiu.
2. Troško dūšia mano Tavęs, kaipo įvairiai tau (*pridera*) kūnas mano.
3. Pūstynėj ir kelyj be vandens (*būdamas*) it bažnyčioj stojaus akivaizdoj tavo, idant išvysčiau galybę tavo ir garbę tavo.
4. Nes geresnė yra mielaširdystė tavo už gyvybos; lūpos mano garbins tave.
5. Taip tave laiminsiu gyvenime mano, o vardan tavo rankas mano pakelsiu.
6. Kaipo su taukais ir su riebalais lai būna pripildyta dūšia mano, o su linksmomis lūpomis garbins burna mano.

7. Jej miniejau tawi tebguledamas łowoj rita meta apej tawi mislisiu.
8. Nes buwaj padietoju mana.
Ir uźdąngoje sparnu tawa dziauksiuos.
9. Dusze mana prisirisza pri tawęs: prijeme mani deszíniej tawa.
10. O kurie wełtuo jeszkoje duszes mana: ilins źiamien.
11. Papułs szoblę ir teks łapiems (*kunus ju praris lapes*).
12. Bet karalus dziaukses Diewop ir bus pagirti wisi prisijkąntis wardon jo: nes uźkiszta ira burna tauzijęncziu nedoribes. Garbie buk.

Pasalme 63.

Apej głaudimos pri Diewa nełajmiesi.

Paraszas. Ąnt gała pasalme Dowiduj.

1. Iszkłausik Diewi praszima mana kad mełduos: nu bajmes neprietelaus iszgielbiek duszę mana.
2. Apginej mani nuog sąnejgas pikcziurnu: nu daugibes dasilejdąntiu nedoribes.
3. Nes sugałąnda it szoblę leźuwi sawa: itępe kilpinę sejdoka, dajkta karti.
4. Idant szauditu słaptu nesuteptą.
↕ p. 89–90 5. Stajgu szaudis ji ir nedrowieses: patwirtina sau piktą kałbą. ↕
Susitare kad pasleptu slestus: sakie: kas jus pamatis?
6. Jeszkoje bajsibes: be jeszkodamis paiłsa.
Prisiartins źmogus pri szirdies auksztos (*mislis pasales rodas*).
7. O Diewas bus iszaukszt intas.
Wiliczioms kudikiu rados ju ronas (*tiek tegaleje paźejsti kiek kudikiej*).
8. Ir sugura priesz jus leźuwej ju: parsigąnda wisi jus regięntis.
9. Ir bijojes koźnas źmogus.
Ir apsakinieje darbus Diewa ir elgimos jo suprata.
10. Linksmises tejsingas Wieszpatiep ir turies jami wilti.
Ir bus pagirti wisi tejsios szirdies. Garbie buk.

7. Jei minėjau tave tebgulėdamas lovoj, ryto metą apie tave mislysiu.
8. Nes buvai padėtoju mano.
Ir uždangoje sparnų tavo džiaugsiuos.
9. Dūšia mano prisirišo prie tavęs, priėmė mane dešinėj tavo.
10. O kurie veltui ieškojo dūšios mano, įlįs žemėn.
11. Papuls šoblę ir teks lapėms (*kūnus jų praris lapės*).
12. Bet karalius džiaugsis Dievop, ir bus pagirti visi prisiekiantys vardan jo, nes užkišta yra burna tauzijančių nedorybes. Garbė būk.

Pasalmė 63

Apie glaudimos prie Dievo nelaimėse

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Išklausyk, Dieve, prašymo mano, kad meldžiuos, nuo baimės neprieteliaus išgelbėk dūšią mano.
2. Apgynei mane nuog saneigos pikčiurnų, nuo daugybės dasileidžiančių nedorybės.
3. Nes sugalando it šoblę liežuvį savo, įtempė kilpinę seidoko, daiktą kartų.
4. Idant šaudytų slapta nesuteptą.
5. Staiga šaudys jį ir nesidrovės; patvirtino sau piktą kalbą.
Susitarė, kad paslėptų slestus, sakė: „Kas juos pamatys?"
6. Ieškojo baisybės, beieškodami pailso.
Prisiartins žmogus prie širdies aukštos (*mislios pasalios rodos*).
7. O Dievas bus išaukštintas.
Vylyčiomis kūdikių rados jų ronos (*tiek tegalėjo pažeisti kiek kūdikiai*).
8. Ir suguro prieš juos liežuviai jų, persigando visi juos regintys.
9. Ir bijojos kožnas žmogus.
Ir apsakinėjo darbus Dievo ir elgimos jo suprato.
10. Linksminsis teisingas Viešpatiep ir turės jame viltį.
Ir bus pagirti visi teisios širdies. Garbė būk.

Pasalme 64.

Par kurę mełd pranaszas kad źmones sugrisztu isz kaline ir apsaka łajmę po sugriźima.

Paraszas. Ąnt gała; pasalme Dowida.

Giesmie Jeremiosziaus ir Ezekielaus źidus warąnt i swetimą krasztą – kad pradieje ejti.

1. Tau Diewi prider giesmie Sioni: ir tau bus atiduotas apźadas Jerozolimoj.
2. Iszkłausik małdos mana: tawiep atejs wisoks kunas.
3. Zodej nedoruju pargaleje mamis: o nedoribes musu tu atlejsi.
4. Pałajmintas kuri iszrinkaj ir prijemej: giwens prejminiej tawa.
5. Busma pripilditi su gieribiemis namu tawa: szwęnta ira baźnicze tawa.
6. Kiejsta tejsibieje.
   Iszkłausik mus Diewi iszganitojau musu: wiltis wisu krasztu ir tolij juroj.

↕ p. 90–91

7. Tajsus kałnus galibiej sawa: parjuostas su twirtibi. ↕
8. Kurs pakieli audrą giłumi mariu: uźimą wilniu ju.
   Parsigąns gimines.
9. Ir bijoses giwenąntis krasztusi prajowu tawa: źiames sauletekie ir wakaru palinksmisi.
10. Apłąnkiej źiamę ir prigirdej ję: iwajrej jos turtus padauginaj. Upis Diewa listina ira undenu: patijkiej walgius ju, nes toks ira pariedimas jos.
11. Eźes jos prigirdik, paskalsink brąndą: isz łaszu jos prasidziugs gimdąnti (*źiame.*)
12. Pałajminsi apwalus metus isz gieribes tawa: o łaukaj tawa pilni bus jawu.
13. Irijbies graźi pustine o kalnelej parsijuos su linksmibi.
14. Apsidare awinaj awiu (*apźiele gieru wiłnu*) ir lęnkies gausej kwiecziu: klegies ir giesmę giedos. Garbie buk.

Pasalmė 64

Per kurią meldžia pranašas, kad žmonės sugrįžtų iš kalinio, ir apsako laimę po sugrįžimo

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydo.

Giesmė Jeremiošiaus ir Ezechielio žydus varant į svetimą kraštą, kad pradėjo eiti.

1. Tau, Dieve, pridera giesmė Sione ir tau bus atiduotas apžadas Jeruzolimoj.
2. Išklausyk maldos mano; taviep ateis visoks kūnas.
3. Žodžiai nedorųjų pergalėjo mus, o nedorybes mūsų tu atleisi.
4. Palaimintas, kurį išrinkai ir priėmei, gyvens priemenėj tavo.
5. Būsim pripildyti su gėrybėmis namų tavo; šventa yra bažnyčia tavo.
6. Keista teisybėje.
   Išklausyk mus, Dieve, išganytojau mūsų, viltis visų kraštų ir toli jūroj.
7. Taisąs kalnus galybėj savo, perjuostas su tvirtybe.
8. Kurs pakeli audrą gilume marių, ūžimą vilnių jų.
   Persigąs giminės.
9. Ir bijosis gyvenantys kraštuose prajovų tavo; žemes saulėtekio ir vakarų palinksminsi.
10. Aplankei žemę ir prigirdei ją, įvairiai jos turtus padauginai. Upė Dievo listina yra vandenų; patiekei valgius jų, nes toks yra parėdymas jos.
11. Ežias jos prigirdyk, paskalsink brandą, iš lašų jos prasidžiugs gimdanti (*žemė*).
12. Palaiminsi apvalius metus iš gerybės tavo, o laukai tavo pilni bus javų.
13. Įriebės graži pūstynė, o kalneliai persijuos su linksmybe.
14. Apsidarė avinai avių (*apžėlė gera vilna*) ir lenkės gausiai kviečių; klegės ir giesmę giedos. Garbė būk.

Pasalme 65.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo gieradieistas.

Paraszas. Ąnt gała: giesmie pasalmes prisikielima.

1. Szaukdamis giedokiet Diewuj: wisa źiame.
Kalbiekit pasalmę jo warduj: duokiet garbę jo szłowej.
2. Sakikiet Diewuj kajp baugi ira Wieszpatie darbaj tawa. Dieł diduma galibes tawa, mełuos tau neprietelej tawa (*ne drins tejsos sakiti.*)
3. Apskrita źiame teguł kłoniojes tau ir łaj gijd: pasalmę kałb warduj tawa.
4. Ejkiet ir apwejziekiet darbus Diewa: baugus rodosi ąnt sunu źmoniu.
5. Kurs parmajne jurą i sausimą: par upę parejs su koi, tęn dziauksmos juomi.
↕ p. 91–92 6. Kurs poniawo galibiej sawa par ąmźius: ↕ akis jo wejz i gimines, kurij kibęn łaj patis sawiep neputas.
7. Łajminkiet gimines Diewą musu: ir padarikiet girdamą bałsą jo garbies (*arba giedokiet*).
8. Kurs uźłajkie giwą duszę mana: ir nedalejda pakripti kojoms mana.
9. Nesgi datirej mus Diewi, par ugni mamis parlejdaj: kajp datir sidabra.
Iwedej mamis i slestus: sudiejej prispudas ąnt kukszteras musu.
10. Paswadinaj źmones ąnt gałwomis musu.
Parejem par ugni ir undeni: ir iszwedej mus i pawiesi.
11. Iejsiu i namus tawa: degindamas apieras atiduosiu tau apźadus sawa.
12. Kurius iszrejszkie łupas mana.
Ir isztare łupas mana, prispaudimi mana.
13. Deginsiu tau kaułu smaginis su kodiłu awinu: apierawosiu tau jautius su oźejs.
14. Ejkszet, kłausikiet wisi bijąntis Diewa: pasakosiu kajp daugieł padare duszej mana.
15. Su łupomis pri jo szaukiaus: ir iszauksztinau su leźuwiu sawa.
16. Jej nedoribę pasergiejau szirdiej sawa: neiszkłausis Wieszpats.

Pasalmė 65

Apie garbinimą Viešpaties už jo geradėjystas

Parašas. Ant galo giesmė pasalmės prisikėlimo.

1. Šaukdami giedokit Dievui visa žemė.
Kalbėkit pasalmę jo vardui, duokit garbę jo šlovei.
2. Sakykit Dievui: „Kaip baugūs yra, Viešpatie, darbai tavo. Dėl didumo galybės tavo, meluos tau nerieteliai tavo (*nedrįs tiesos sakyti*).
3. Apskrita žemė tegul kloniojas tau ir lai gieda, pasalmę kalba vardui tavo."
4. Eikit ir apveizėkit darbus Dievo: baugus rodosi ant sūnų žmonių.
5. Kurs permainė jūrą į sausimą: per upę pereis su koja, ten džiaugsimės juomi.
6. Kurs poniavoja galybėj savo per amžius: akys jo veizi į gimines, kurie kybina, lai patys saviep nesipučia.
7. Laiminkit giminės Dievą mūsų ir padarykit girdimą balsą jo garbės (*arba giedokit*).
8. Kurs užlaikė gyvą dūšią mano ir nedaleido pakrypti kojoms mano.
9. Nesgi datyrei mus, Dieve, per ugnį mus perleidai, kaip datiria sidabrą.
Įvedei mus į slestus, sudėjai prispūdas ant kukšterų mūsų.
10. Pasvadinai žmones ant galvų mūsų.
Perėjom per ugnį ir vandenį, ir išvedei mus į pavėsį.
11. Įeisiu į namus tavo, degindamas apieras atiduosiu tau apžadus savo.
12. Kuriuos išreiškė lūpos mano.
Ir ištarė lūpos mano prispaudime mano.
13. Deginsiu tau kaulų smegenis su kodylu avinų, apieravosiu tau jaučius su ožiais.
14. Eikšit, klausykit visi bijantys Dievo, pasakosiu kaip daugel padarė dūšiai mano.
15. Su lūpomis prie jo šaukiaus ir išaukštinau su liežuviu savo.
16. Jei nedorybę pasergėjau širdyj savo, neišklausys Viešpats.

17. Todieł iszkłause Diewas; ir su atidi kłause bałsa małdos mana.
18. Pałajmintas Diewas kurs neatmete małdos mana: ir miłaszirdistes sawa (*ne atjeme*) nu manęs. Garbie buk.

Pasalme 66.

Par kurę Pranaszas męłd Diewa kad sutejktu milestą ir dalejstu wisęms regieti Atpirkiei.

↕ p. 92–93

Paraszas. Ąnt gała: giesmiesi pasalme giesmies Dowiduj. ↕

1. Łaj Diewas susimiłst ąnt musu ir te łajmęn mamis: łaj roda mums linksmą wejdą sawa, ir te susimiłst ąnt musu.
2. Idant paźintumem ąnt źiames kieli tawa: tarp wisu giminiu iszganimą tawa.
3. Teguł tau iszpaźinst źmones Diewi: łaj iszpaźinst wisas gimines.
4. Łaj dziaugas ir linksminas pagonis: nesgi sudii źmones tejsingaj ir pagoniemis ąnt źiames wałdaj.
5. Teguł tawi iszpaźinst źmones Diewi: łaj iszpaźinst wisas gimines.
6. Ziame iszdawe sawa wajsius.
   Teguł pałajmęn mamis Diewas: Diewas musu.
7. Te pałajmęn mus Diewas: o te nugąnstau jo wisi krasztaj źiames. Garbie buk.

Pasalme 67.

Apej iszgielbieima źmoniu par Jezu Kristu isz kaline grieka. Kąn Pranaszas apsaka po pawejkslu iszluosawima źidu isz źiames Egipta.

Paraszas. Ąnt gała: pasalme giesmies patem Dowiduj.

1. Teguł atsikieł Diewas ir łaj iszsibłaszka jo neprietelej: ir ne uźkięntąntis jo, te skubinas szalęn nu wejda jo.
2. Kajp gajszt dumas, te iszgajszt, kajp waszkas tirpst nu ugnies: tejp łaj pragajszt griesznikaj nu wejda Diewa.

17 Todėl išklausė Dievas, ir su atide klausė balso maldos mano.
18. Palaimintas Dievas, kurs neatmetė maldos mano ir mielaširdystės savo (*neatėmė*) nuo manęs. Garbė būk.

Pasalmė 66

Per kurią Pranašas meldžia Dievo, kad suteiktų mylistą ir daleistų visiems regėti Atpirkėją

Parašas. Ant galo giesmėse pasalmė Dovydui.

1. Lai Dievas susimilsta ant mūsų ir telaimina mus; lai rodo mums linksmą veidą savo ir tesusimilsta ant mūsų.
2. Idant pažintumėm ant žemės kelią tavo; tarp visų giminių išganymą tavo.
3. Tegul tau išpažįsta žmonės, Dieve, lai išpažįsta visos giminės.
4. Lai džiaugias ir linksminas pagonys, nesgi sūdiji žmones teisingai ir pagonimis ant žemės valdai.
5. Tegul tave išpažįsta žmonės, Dieve, lai išpažįsta visos giminės.
6. Žemės išdavė savo vaisius.
   Tegul palaimina mus Dievas, Dievas mūsų.
7. Tepalaimina mus Dievas: o tenuogąstauja jo visi kraštai žemės. Garbė būk.

Pasalmė 67

Apie išgelbėjimą žmonių per Jėzų Kristų iš kalinio grieko. Ką pranašas apsako po paveikslu išliuosavimo žydų iš žemės Egipto

Parašas. Ant galo pasalmė giesmės pačiam Dovydui.

1. Tegul atsikelia Dievas, ir lai išsiblaško jo nerieteliai ir neužkiančiantys jo, tesiskubina šalin nuo veido jo.
2. Kaip gaišta dūmas, teišgaišta, kaip vaškas tirpsta nuo ugnies, taip lai pragaišta griešninkai nuo veido Dievo.

3. O tejsingi teguł wałga ir gier ir dziaugas akiwajzdoj Diewa: ir gieres linksmibiej.
4. Giedokiet Diewuj, pasalmę kalbiekiet jo warduj: tajsikiet kieli
↕ p. 93–94 tam kurs iźęngie saulelidiuj linkon, Wieszpats jo wardas. ↕
Linksminkieties jo akiwajzdoj: (*dori*) parsigąns nu wejda jo (*nedori*).
5. Tiewaj naszłajtiu ir sudes naszlu. Diewas sawa szwęntoj wietoj.
6. Diewas kurs padara jog giwena wienibiej namusi: kurs iszwed kalinius galibiej, tejpogi ir tus kurie paźejd, kurie giwen grabusi.
7. Diewi tau ejnąnt pirm źmoniu tawa, po tirus łaukus wajkszcziojęnt.
8. Ziame drebieje ir isz dąngaus lije nu wejda Diewa Sinaj, nu wejda Diewa Izraelaus.
9. Litu ticziomis atskirsi Diewi tiewinej tawa siłpnu tape bet tu padrutinaj.
10. Giwolej (*źmones*) tawa giwens anoje: sutajsej saldibiej tawa plikiuj Diewi.
11. Wieszpats sutejks źodi apsakiniejęntęms Ewanelią, su didi stipribi.
12. Karalus galibiu, numileta, numileta (*wisumilemiause Kristaus*) ir graźibę namu, daliti nupełną. (*Apasztołaj baźniczioj dalis sakramęntus.*)
13. Nors miegotumet widuo sztikajlu (*losu*) płunksnas bałąnde su sidabru pawiłktas, o uźpakalis nugaras jo giełtonuo it auksas.
14. Kad dągiszkasis sudis anoj karalus, bus iszbaltinti it sniegas ąnt (*kalnu*) Selmon.
15. Kałnas Diewa, kałnas rijbus.
Kałnas wajsingas, kałnas rijbus.
16. Kodieł stebaties i kałnus twirtus?
Kałnas kuremi Diewuj łink giwenti: nes Wieszpats ąmźinaj giwens.
17. Weźimas Diewa i deszimti tukstąntiu kartu kitoks: tukstąntes tu kurie linksminas, Wieszpats su jejs baźniczioj ant Sionu.
18. Iźęngiej i auksztibę, pajemej sugautus: prisirinkaj dowinu mo-
↕ p. 94–95 niu. (*Kristus źęngdamas dągon pajeme sugautus tiewus.*) ↕
Tejpogi netikąntius idant giwentu Wieszpats Diewas.

3. O teisingi tegul valgo ir geria, ir džiaugias akivaizdoj Dievo, ir gėris linksmybėj.
4. Giedokit Dievui, pasalmę kalbėkit jo vardui, taisykit kelią tam, kurs įžengė saulėlydžiui linkon; Viešpats jo vardas.
Linksminkitės jo akivaizdoj (*dori*), persigąs nuo veido jo (*nedori*).
5. Tėvai našlaičių ir sūdžios našlių. Dievas savo šventoj vietoj.
6. Dievas, kurs padaro, jog gyvena vienybėj namuose, kurs išveda kalinius galybėj, taipogi ir tuos, kurie pažeidžia, kurie gyvena grabuose.
7. Dieve, tau einant pirm žmonių tavo, po tyrus laukus vaikščiojant.
8. Žemė drebėjo ir iš dangaus lijo nuo veido Dievo Sinajaus, nuo veido Dievo Izraelio.
9. Lytų tyčiomis atskirsi, Dieve, tėvynei tavo silpna tapo, bet tu padrūtinai.
10. Gyvuliai (*žmonės*) tavo gyvens anoje; sutaisei saldybėj tavo plikiui, Dieve.
11. Viešpats suteiks žodį apsakinėjantiems Evangeliją su didžia stiprybe.
12. Karalius galybių, numylėta, numylėta (*visų mylimiausia Kristaus*) ir gražybę namų, dalyti nuopelną. (*Apaštalai bažnyčioj dalys sakramentus.*)
13. Nors miegotumėt viduj štikailių (*liosų*), plunksnos balandžio su sidabru pavilktos, o užpakalis nugaros jo geltonuoja it auksas.
14. Kad dangiškasis sūdys anoj karalius, bus išbaltinti it sniegas ant (*kalno*) Salmono.
15. Kalnas Dievo, kalnas riebus.
Kalnas vaisingas, kalnas riebus.
16. Kodėl stebitės į kalnus tvirtus?
Kalnas, kuriame Dievui linki gyventi, nes Viešpats amžinai gyvens.
17. Vežimas Dievo į dešimtį tūkstančių kartų kitoks; tūkstančiai tų, kurie linksminas, Viešpats su jais bažnyčioj ant Siono.
18. Įžengei į aukštybę, paėmei sugautus, prisirinkai dovanų žmonių. (*Kristus, žengdamas dangun, paėmė sugautus tėvus.*)
Taipogi netikinčius, idant gyventų Viešpats Dievas.

19. Pałajmintas Diewas diena isz dienos: łajminga dara mums kieli Diewas iszganima musu.
20. Diewas musu: (*ira*) Diewu iszganąntiu: ir Wieszpaties Wieszpaties iszeimas smerte. (*Kurs iszgiełb nu smerte.*)
21. Tecziaus Diewas sutrins gałwas neprietelu sawa: gałwowirszi nupesz wajkszczioję̨ncziu nusidieimusi sawa.
22. Tare Wieszpats isztrauksiu isz Bazan (*kraszta wajsinga*) ir mesiu i giłuma juras.
23. Idant sudriektu koje tawa kraujej: ir leźuwis szunu tawa isz neprietelu, tami patemi (*krauje*).
24. Regieje elgimos tawa Diewi: elgimos Diewa mana, karalaus mana, kurs ira baźniczioj.
25. Pranokie kunegajksztej draugi su giedotojejs, tarp jaunitelu (*mergajtiu*) bugnamusziu.
26. Baźnicziosi łajminkiet Diewą Wieszpati isz szalteniu Izraelaus.
27. Tę̨n Beniaminas jaunitelis, pakielimi misles.
Kunegajksztej Judas, karwajdas ju, kunegajksztejZebulon, kunegajksztej Neptali.
28. Isakik Diewi galibej sawa: patwirtink taj Diewi kąn mamiesi padarej.
29. Nu baźniczes tawa (*esąntes*) Jerozolimoj: tau atnesz karalej dowinas.
30. Subausk medes pauksztius nę̨drina-susieimas bujlu tarp źmoniu karwiu, idant iszstumtu datirtus it sidabrus.
(*Taj ira: netikielu pardietinej kłajdę̨n źmones it werszius o atstum twirtus katalikus.*)
↕ p. 95–96 Iszbłaszkik gimines norę̨ntes kariu. ↕
31. Atkielaus pasiuntinej isz Egipta. Murinu źiame pranoks su rąnkomis sawa pri Diewa. (*Wejkiaus itikies i Kristu kajp Egiptas.*)
32. Karalistes źiames giedokiet Diewuj, skąmbinkiet Wieszpatem, grijszkiet Diewuj.
33. Kurs iźę̨ngie i dąngun dąngu, uźtekieimuj saules linkon. Szitaj sutejks bałsuj sawa, bałsą galibes.
34. Duokiet garbę Diewuj (*waldąntem*) Izraelu: daugalibe jo ir twirtibe jo, debesiesi.

19. Palaimintas Dievas diena iš dienos; laimingą daro mums kelią Dievas išganymo mūsų.
20. Dievas mūsų (*yra*) Dievu išganančiu, ir Viešpaties išėjimas smerčio. (*Kurs išgelbi nuo smerčio.*)
21. Tačiau Dievas sutrins galvas nprietelių savo, galvoviršį nupeš vaikščiojančių nusidėjimuose savo.
22. Tarė Viešpats: „Ištrauksiu iš Bašano (*krašto vaisingo*) ir mesiu į gilumą jūros.
23. Idant sudrėktų koja tavo krauju, ir liežuvis šunų tavo iš nprietelių tame pačiame (*kraujuj*)".
24. Regėjo elgimos tavo, Dieve, elgimos Dievo mano, karaliaus mano, kurs yra bažnyčioj.
25. Pranoko kunigaikščiai drauge su giedotojais tarp jaunitelių (*mergaičių*) būgnamušių.
26. Bažnyčiose laiminkit Dievą Viešpatį iš šaltenių Izraelio.
27. Ten Benjaminas jaunitelys pakėlime mislios.
Kunigaikščiai Judos, karvaidos jų, kunigaikščiai Zabulono, kunigaikščiai Neftalio.
28. Įsakyk, Dieve, galybei savo, patvirtink tai, Dieve, ką mumyse padarei.
29. Nuo bažnyčios tavo (*esančios*) Jeruzolimoj tau atneš karaliai dovanas.
30. Subausk medės paukščius nendryno, susiėjimas builių tarp žmonių karvių, idant išstumtų datirtus it sidabras.
(*Tai yra: netikėlių perdėtiniai klaidina žmones it veršius o atstumia tvirtus katalikus.*)
Išblaškyk gimines, norinčias karių.
31. Atkeliaus pasiuntiniai iš Egipto. Murinų žemė pranoks su rankomis savo prie Dievo. (*Veikiau įtikės į Kristų kaip Egiptas.*)
32. Karalystės žemės giedokit Dievui, skambinkit Viešpačiui, griežkit Dievui.
33. Kurs įžengė į dangų dangų, užtekėjimui saulės linkan. Šitai suteiks balsui savo balsą galybės.
34. Duokit garbę Dievui (*valdančiam*) Izraelį; dauggalybė jo ir tvirtybė jo debesyse.

35. Stebuklingas Diewas szwęntusi sawa, Diewas Izraelaus: tas sutejks galibę ir twirtibę źmoniems sawa, pałajmintas Diewas. Garbie buk.

Pasalme 68.

Par kurę Pranaszas apsaka kąnczę Kristaus Wieszpaties, ir meld pagałbas nu Diewa.

Paraszas. Ąnt gała: uź parsikijsęnczius.

1. Iszgielbiek mani Diewi: nes uźpłuda undenis lig pat duszes mana.
2. Ismukau i bałą gilibes: ir niera dugna.
Pakluwau i gilmę juras: ir sukrutina mani audra.
3. Nuwargau be szaukdamas: uźkiba gierkle mana, uźtema akis mana, kad turiu wilti Diewop mana.
4. Juoba nekajp płaukaj ąnt gałwu mana iwisa: neuźkięntąntis manęs berejkała.
Twirtajs tape, mani parsakiojęntis neprietelej mana, netejsingaj: ko neiszplesziau (*tan*) tuokart uźmokiejau.
5. Diewi tu źinaj neiszminti maną: ir parźengimaj mana niera tau uźslepti.
6. Łaj ne bun uźgiedinti dieł manęs: łaukąntis tawęs, Wieszpatie, Wieszpatie galibiu. ↕
↕ p. 96–97
Teguł ne bun paźiaminti dieł manes: jeszkąntis tawęs Diewi Izraelaus.
7. Nesgi dieł tawęs datiriau iszmetinieima, iszkoloimas apdęngie wejdą mana.
8. Swetimu radaus brolems mana: ir parejunu sunams motinas mana.
9. Nes mani grauźe degąnti mejli namu tawa: o ticzes iszmetiniejęntiu tau, krita ąnt manęs.
10. Ir apdęngiau pasniki duszę mana: ir tape priźasti iszjuokima.
11. Ir apsiwiłkau wietoj drabuźe su aszutini: ir tapiau jams pasaku.
12. Priesz mani sznekieje siedąntis wartusi miesta: (*sudes*) ir dajniawa priesz mani gierąntis winą.
13. O asz małdą mana (*siuntiau*) tawiep Wieszpatie: łajkas pamiegima Diewi.

35. Stebuklingas Dievas šventuose savo, Dievas Izraelio; tas suteiks galybę ir tvirtybę žmonėms savo, palaimintas Dievas. Garbė būk.

Pasalmė 68

Per kurią Pranašas apsako kančią Kristaus Viešpaties ir meldžia pagalbos nuo Dievo

Parašas. Ant galo už persikeisiančius.

1. Išgelbėk mane, Dieve, nes užplūdo vandenys lig pat dūšios mano.
2. Įsmukau į balą gilybės, ir nėra dugno.
Pakliuvau į gilmę jūros, ir sukrutino mane audra.
3. Nuvargau bešaukdamas, užkibo gerklė mano, užtemo akys mano, kad turiu viltį Dievop mano.
4. Juoba nekaip plaukai ant galvos mano įviso neužkenčiantys manęs be reikalo.
Tvirtais tapo mane persekiojantys nelietelaiai mano, neteisingai; ko neišplėšiau, (*tą*) tuokart užmokėjau.
5. Dieve, tu žinai neišmintį mano, ir peržengimai mano nėra tau užslėpti.
6. Lai nebūna užgėdinti dėl manęs laukiantys tavęs, Viešpatie, Viešpatie galybių.
Tegul nebūna pažeminti dėl manęs ieškantys tavęs, Dieve Izraelio.
7. Nesgi dėl tavęs datyriau išmetinėjimą, iškoliojimas apdengė veidą mano.
8. Svetimu radaus broliams mano ir perėjūnu sūnams motinos mano.
9. Nes mane graužė deganti meilė namų tavo, o tyčios išmetinėjančių tau krito ant manęs.
10. Ir apdengiau pasninke dūšią mano, ir tapo priežasčia išjuokimo.
11. Ir apsivilkau vietoj drabužio su ašutine, ir tapau jiems pasaka.
12. Prieš mane šnekėjo sėdintys vartuose miesto (*sūdžios*) ir dainavo prieš mane geriantys vyną.
13. O aš maldą mano (*siunčiau*) taviep, Viešpatie; laikas pamėgimo, Dieve.

Daugibiej miłaszirdistes tawa iszkłausik manęs, tejsoj iszganima tawa.

14. Isztrauk mani isz bałos idant nepagrimsczio: iszgielbiek mani nu tu kurie manęs neapkięnt ir isz giłuma undenu.

15. Łaj manęs neskąndęn audra undens, nejgi prarin manęs gilmie: łaj neuźdara ąnt maniemi szuline skiles sawa.

16. Iszkłausik manęs Wieszpatie, nes małoninga ira miłaszirdiste tawa: źwiłkteriek i mani.

17. Ir neatkrejpk wejda tawa nu tarna tawa: nes esmi prispaudimi, grejtaj iszkłausik manęs.

18. Prisartink pri duszes mana ir iszluosuok ję: dieł neprietelu mana isztrauk ję.

19. Tu numanaj paźiaminimą mana ir iszkoloimą mana ir giedą mana.

20. Akiwajzdoj tawa ira wisi źudąntis mani: itarloimu ir wargu łau-
↕ p. 97–98 kie dusze mana. ↕

Ir wejziejau (*to*) kurs draugi (*su manęm*) butu nuludes ir nebuwa: ir kurs guostu neradau.

21. Ir dawe mąn tulźi uź walgi: o troszkimi mana girde mani su uksusu.

22. Łaj bun walgis ju priesz jus spąnsłajs: (*kad bewalgidamis iklutu*) ir uźmokiesnej ir ąnt prapulties.

23. Tegul uźtemst ju akis idant nebregietu: o petius ju wisumet prilęnk.

24. Iszgoszk ąnt ju rustibę sawa: ir apmaudas rustibes tawa łaj apjem jus.

25. Giwenimas ju łaj palijkt tusztiu: ir szatrusi ju te netenk kam giwenti.

26. Nes kurie tu paźejdej parsakioje: ir prisidieje pri sopulu ronu mana.

27. Primeskgi nedoribę pri nedoribes ju: ir tegul neiejn i tejsibę tawa.

28. Łaj bun iszpajsziti isz kningu giwuju: ir su tejsingajs te nebun irasziti.

29. Asz esmi pawargielis ir sopulingas: iszganimas tawa Diewi sugłobe mani.

Daugybėj mielaširdystės tavo išklausyk manęs tiesoj išganymo tavo.

14. Ištrauk mane iš balos, idant nepagrimsčiau, išgelbėk mane nuo tų, kurie manęs neapkenčia, ir iš gilumo vandenų.

15. Lai manęs neskandina audra vandens neigi praryna manęs gilmė; lai neuždaro ant manęs šulinys skylės savo.

16. Išklausyk manęs, Viešpatie, nes maloninga yra mielaširdystė tavo; žvilgterėk į mane.

17. Ir neatkreipk veidą tavo nuo tarno tavo, nes esmi prispaudime, greitai išklausyk manęs.

18. Prisiartink prie dūšios mano ir išliuosuok ją, dėl neprietelių mano ištrauk ją.

19. Tu numanai pažeminimą mano ir iškoliojimą mano, ir gėdą mano.

20. Akivaizdoj tavo yra visi žudantys mane; įtarliojimų ir vargų laukė dūšia mano.

Ir veizėjau (*to*), kurs drauge (*su manim*) būtų nuliūdęs, ir nebuvo, ir kurs guostų, neradau.

21. Ir davė man tulžį už valgį, o troškime mano girdė mane su uksusu.

22. Lai būna valgis jų prieš juos spąslais (*kad bevalgydami įkliūtų*) ir užmokesniai ir ant prapulties.

23. Tegul užtemsta jų akys, idant nebregėtų, o pečius jų visuomet prilenk.

24. Išgožk ant jų rūstybę savo, ir apmaudas rūstybės tavo lai apima juos.

25. Gyvenimas jų lai palieka tuščiu, ir šatruose jų tenetenka kam gyventi.

26. Nes kurie, tu pažeidei, persekiojo ir prisidėjo prie sopulių ronų mano.

27. Primesk gi nedorybę prie nedorybės jų, ir tegul neįeina į teisybę tavo.

28. Lai būna išpaišyti iš knygų gyvųjų ir su teisingais tenebūna įrašyti.

29. Aš esmi pavargėlis ir sopulingas; išganymas tavo, Dieve, suglobė mane.

30. Garbinsiu wardą Diewa su giesmi: ir auksztinsiu ji su garbi.
31. Ir patiks Diewuj juoba ne kajp jaunas werszis: kurio digst ragaj ir posnagas.
32. Łaj mata ubagaj ir linksminas jeszkąntis Diewa: o bus giwa dusze jusu.
33. Nes iszkłause plikiu Wieszpats: ir kalinejs sawa nepaniekina.
34. Te garbęn ji dangaj ir źiame: juras ir wisi rieplojęntis ąnt anajs.
35. Nes Diewas iszganis Siona: ir bus pastatiti miestaj Judas.
Ir giwęns tęn ir gaus ję kajpo tiewiszkię.
36. Ir wejsle tarnu jo gaus ję: ir milęntis wardą jo giwens anoj. Garbie buk. ↕

↕ p. 98–99

Pasalme 69.

Apej głaudimos Diewop rejkałusi ir parsakioimusi.

Paraszas. Ąnt gała: pasalme Dowiduj: dieł atminima jogiej Wieszpats ji iszgielbieje.

1. Diewi ąnt padieima mana pawejziek: Wieszpatie ąnt pagielbieima mana pasiskubink.
2. Łaj bun uźgiedinti ir nuźiaminti: jeszkąnczis duszes mana.
3. Łaj sugriszt atgał ir te najros (*isz giedas*) noręntis mana pikta.
4. Łaj tujaus atsisuk giediedamos: sakąntis mąn: szitaj tau, szitaj tau.
5. Łaj dziaugas ir linksminas tawiep wisi milęntis tawi: ir wisumet łaj saka, tegułbus pagarbintas Wieszpats, kuris mil iszganimą tawa.
6. O asz esmi pawargielis ir nebagas: Diewi suszelpk mani.
Tu esi padietoju ir iszgielbietoju mana: Wieszpatie ne tęskies. Garbie buk.

Pasalme 70.

Apej wilti Diewop.

Paraszas. Pasalme Dowiduj sunu Jonadob ir pirmuju kaliniu.

1. Tawiep Wiszpatie wilti turiejau: łaj ne bunu uźgiedintas par ąmźius.

30. Garbinsiu vardą Dievo su giesme ir aukštinsiu jį su garbe.
31. Ir patiks Dievui juoba nekaip jaunas veršis, kurio dygsta ragai ir posnagos.
32. Lai mato ubagai ir linksminas ieškantys Dievo, o bus gyva dūšia jūsų.
33. Nes išklausė plikių Viešpats ir kaliniais savo nepaniekino.
34. Tegarbina jį dangūs ir žemė, jūros ir visi rėpliojantys ant anų.
35. Nes Dievas išganys Sioną, ir bus pastatyti miestai Judo.
Ir gyvens ten ir gaus ją kaipo tėviškę.
36. Ir veislė tarnų jo gaus ją, ir mylintys vardą jo gyvens anoj. Garbė būk.

Pasalmė 69

Apie glaudimos Dievop reikaluose ir persekiojimuose

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui dėl atminimo, jogei Viešpats jį išgelbėjo.

1. Dieve, ant padėjimo mano paveizėk, Viešpatie, ant pagelbėjimo mano pasiskubink.
2. Lai būna užgėdinti ir nužeminti ieškantys dūšios mano.
3. Lai sugrįžta atgal ir tesinairo (*iš gėdos*) norintys mano pikto.
4. Lai tuojau atsisuka gėdėdamos sakantys man: „Šitai tau, šitai tau".
5. Lai džiaugias ir linksminas taviep visi mylintys tave ir visuomet lai sako: „Tegul bus pagarbintas Viešpats, kuris myli išganymą tavo."
6. O aš esmi pavargėlis ir nebagas, Dieve, sušelpk mane.
Tu esi padėtoju ir išgelbėtoju mano, Viešpatie, nesitęsk. Garbė būk.

Pasalmė 70

Apie viltį Dievop

Parašas. Pasalmė Dovydui sūnų Jonadab ir pirmųjų kalinių.

1. Taviep, Viešpatie, viltį turėjau; lai nebūnu užgėdintas per amžius.

2. Tejsibiej tawa iszluosuok mani ir isztrauk mani: Prilęnk maniep ausi tawa ir iszganik mani.
3. Buk mąn Diewu apginieju ir wietu szarwotu: (*su ginkłajs apwejzietu*) idant mani iszganitumi.
Nes pile mana ir uźdąnga mana tu esi.
4. Diewi mana isztrauk mani isz rąnkas griesznika ir isz rąnkas darąnte prieszingaj istatimuj ir netejsinga. ↕ ↕ p. 99–100
5. Nesgi tu esi kąntribe mana Wieszpatie, Wieszpatie wiltis mana nu jaunistes mana.
6. Par tawi sutwirtintu esu nu iszcziaus (*nu uźgimima*) nu iszcziaus motinas mana, tu esi apginieju mana.
Apej tawi giedoimas mana wisados.
7. Kajp stebukłu tapiau dieł daugiel: o tu padietoju mana stipriu.
8. Łaj bun pripilditas łupas mana su garbi idant giedoczio garbę tawa: par kiaurą dieną didibę tawa.
9. Ne atmesk manęs karszatiej, kad sugurs stipribe mana: ne aplejsk manęs.
10. Nes neprietelej mana biłojos priesz mani ir kurie daboje duszes mana: wenkart susitare.
11. Sakidamis: Diewas ji aplejda: ginkieties ir sugaukiet ji: nes niera kam iszgrobti.
12. Diewi netolinkies nuog manęs: Diewi mana ąnt padieima mana pawejziek.
13. Te bun uźgiedinti ir te sugurst plesząntis szłowę duszes mana. Łaj bun apdęngti su iszkoloimu ir su giedu kurie jeszka mąn pikta.
14. Bet asz wisumet wilsiuos: ir primesiu dar wirsziaus wisokios garbies tawa.
15. Łupas mana apsakis tejsibę tawa: par kiaurą dieną iszganimą tawa.
Nes negalu suskajtiti.
16. Jejsiu i galibes Wieszpaties: Wieszpatie minawosiu tejsibę tawa paties.
17. Diewi mokiej mani nu jaunistes mana: ir lig sziolej apsakiniesiu stebukłus tawa.
18. Ir lig senatwes ir karszates: Diewi neaplejsk manęs.

2. Teisybėj tavo išliuosuok mane ir ištrauk mane. Prilenk maniep ausį tavo ir išganyk mane.
3. Būk man Dievu apgynėju ir vieta šarvuota (*su ginklais apveizėta*), idant mane išganytum.
Nes pilė mano ir uždanga mano tu esi.
4. Dieve mano, ištrauk mane iš rankos griešninko ir iš rankos, darančio priešingai įstatymui ir neteisingo.
5. Nesgi tu esi kantrybė, mano Viešpatie; Viešpatie, viltis mano nuo jaunystės mano.
6. Per tave sutvirtintu esu nuo įsčiaus (*nuo užgimimo*), nuo įsčiaus motinos mano tu esi apgynėju mano.
Apie tave giedojimas mano visados.
7. Kaip stebuklu tapau dėl daugel, o tu padėtoju mano stipriu.
8. Lai būna pripildytos lūpos mano su garbe, idant giedočiau garbę tavo, per kiaurą dieną didybę tavo.
9. Neatmesk manęs karšatyj, kad sugurs stiprybė mano, neapleisk manęs.
10. Nes neprieteliai mano bylojos prieš mane ir, kurie dabojo dūšios mano, vienkart susitarė.
11. Sakydami: „Dievas jį apleido; ginkitės ir sugaukit jį, nes nėra kam išgrobti".
12. Dieve, nesitolink nuog manęs; Dieve mano, ant padėjimo mano paveizėk.
13. Tebūna užgėdinti ir tesugursta plėšiantys šlovę dūšios mano. Lai būna apdengti su iškoliojimu ir su gėda, kurie ieško man pikto.
14. Bet aš visuomet vilsiuos ir primesiu dar viršiau visokios garbės tavo.
15. Lūpos mano apsakys teisybę tavo, per kiaurą dieną išganymą tavo.
Nes negaliu suskaityti.
16. Įeisiu į galybes Viešpaties; Viešpatie, minavosiu teisybę tavo paties.
17. Dieve, mokei mane nuo jaunystės mano, ir lig šiolei apsakinėsiu stebuklus tavo.
18. Ir lig senatvės ir karšaties, Dieve, neapleisk manęs.

Pakolej neapsakisiu pete tawa atęntej kartaj.
↕ p. 100–101 Galibes tawa. ↕

19. Ir tejsibes tawa Diewi lig auksztibiu: didius dajktus kurius padarej, Diewi kas i tawi pawiedus?
20. Kokies parodej mąn prispudas gauses ir piktas: o atsigręźes atgajwinaj mani ir isz prapultiu źiamiszku iszwedej mani.
21. Pagausinaj dauggalibę tawa: o sugriêes paguodej mani.
22. Bet ir asz garbinsiu tawi: su muziku pasalmiu tejsą tawa: Diewi giedosiu tau prie kąnklu szwęntas Izraelaus.
23. Dziaukses łupas mana kad tau giedosiu: ir dusze mana kurę atpirkaj.
24. Bet ir leźuwis mana par kiaurą dieną apmislis tejsibę tawa: kad uźgiedinti ir iszkoloti paliks, kurie jeszka pikta dieł manęs. Garbie buk.

Pasalme 71.

Apej gieriausi ir tejsingiausi riedą baźniczioj Kristaus, iszstatitą po pawejksłu karalawima Salamona.

Paraszas. Pasalme ąnt Salamona.

1. Diewi sudą tawa duok karaluj: o tejsibę tawa sunuj karalaus: Idant suditu źmones tawa tejsibiej: ir ubagus tawa su iszminti.
2. Teguł kałnaj prijem źmoniems pakaju: (*Łaj nuźęng isz dąngaus pakajus*) o pakalnes tejsibę.
3. Sudis neturtingus isz źmoniu ir iszgielbies sunus ubagu ir paźiamins aptartoi.
4. Ir pateks su lig sauli ir priesz mienesi: par kartas (*gimines*) ir kartas.
5. Nuźęngs kajp litus ąnt wiłnas ir kajpo łaszaj ąnt źiames krimtąntis.
6. Ir uźtekies jo dienosi tejsibe ir gausibe pakajaus, pakol ne pra-
↕ p. 101–102 gajsz mienuo (*lig ąmźiu gała*). ↕
7. Ir poniawos nu mares lig mares: ir nu upes ligi krasztu apwalos źiames.
8. Priesz ji puls (*ąnt wejda*) Murinaj: o neprietelej jo łajźis źiamę.

Pakolei neapsakysiu peties tavo atenčiai kartai.
Galybės tavo.

19. Ir teisybės tavo, Dieve, lig aukštybių, didžius daiktus, kuriuos padarei. Dieve, kas į tave pavėdus?
20. Kokias parodei man prispūdas gausias ir piktas, o atsigręžęs atgaivinai mane ir iš prapulčių žemiškų išvedei mane.
21. Pagausinai dauggalybę tavo, o sugrįžęs paguodei mane.
22. Bet ir aš garbinsiu tave su muzika, pasalmių tiesą tavo, Dieve, giedosiu tau prie kanklių šventas Izraelio.
23. Džiaugsis lūpos mano, kad tau giedosiu, ir dūšia mano, kurią atpirkai.
24. Bet ir liežuvis mano per kiaurą dieną apmislys teisybę tavo, kad užgėdinti ir iškolioti paliks, kurie ieško pikto dėl manęs. Garbė būk.

Pasalmė 71

Apie geriausią ir teisingiausią rėdą Bažnyčioj Kristaus, išstatytą po paveikslu karaliavimo Saliamono

Parašas. Pasalmė ant Saliamono.

1. Dieve, sūdą tavo duok karaliui, o teisybę tavo sūnui karaliaus, idant sūdytų žmones tavo teisybėj ir ubagus tavo su išminčia.
2. Tegul kalnai priima žmonėms pakajų (*lai nužengia iš dangaus pakajus*), o pakalnės teisybę.
3. Sūdys neturtingus iš žmonių ir išgelbės sūnus ubagų, ir pažemins aptartoją.
4. Ir pateks sulig saule ir prieš mėnesį per kartas (*gimines*) ir kartas.
5. Nužengs kaip lytus ant vilnos ir kaipo lašai ant žemės krentantys.
6. Ir užtekės jo dienose teisybė ir gausybė pakajaus, pakol nepragaiš mėnuo (*lig amžių galo*).
7. Ir poniavos nuo marės lig marės ir nuo upės ligi kraštų apvalios žemės.
8. Prieš jį puls (*ant veido*) murinai, o neprieteliai jo laižys žemę.

9. Karalej Tarsa ir sału atnesz apieras: karalej Arabu ir Saba, duos dowinas.
10. Ir kłonioses jam wisi karalej źiames: wisas gimines jam tarnaus.
11. Nes iszgielbies ubagą nu galinga: ir pawargieli neturęnti kas uź ji uźstotu.
12. Atlejs ubaguj ir plikiuj: ir duszes pawargielu iszganis.
13. Nu pardidiu pracentu ir nedoribes atpirks ju duszes: o wardas ju gierbamas priesz ji.
14. Ir giwens ir duos jam isz auksa Arabios: ir wisumet jam kłonioses, par kiaurą dieną łajmins ji.
15. Ir bus pamatas ąnt źiames ąnt wirszuniu kałnu: pasikiełs (*auksz-cziaus*) uź Libana wajsej jo ir praźis isz miesta kajp źoles źiames.
16. Łaj bun wardas jo pałajmintas ąnt ąmziu: pirm saules jau ira jo wardas.
Ir bus pałajmintas jami wisas gimines źiames: wisu (*krasztu*) źmones garbins ji.
17. Pałajmintas Wieszpats Diewas Izraelaus: kurs wienas dara stebukłus.
18. Ir pałajmintas wardas didibes jo par ąmźius: ir bus pripildita su didibi jo wisa źiame. Łaj tejp bun, laj tejp bun. Garbie buk.

Pasalme 72.

Neuźwidiek matidamas taramąję kłoti bediewiu.

Paraszas. Pasalme Asapuj.

↕ p. 102–103
1. Kajp gieras Diewas Izraelaus tęms: kurie tejsos ira szirdies. ↕
2. Bet woz kuo nenjksterieje kojes mana: woz ne paszlije źinksnej mana.
3. Nesgi metiaus uźwidieti nedoręms: regiedamas pakaju griesznìku.
4. Nes ne wejz smerte: nej iłgaj twerąntiu nełajmiu.
5. Darbusi źmoniu niera ju: (*ne dirb nieka*) ir su (*kitajs*) źmoniemis ne bus płakti.
6. Diełto taj apnika jus pujkibe: apsiausti palika su bajsibi ir nedoribi sawa.
7. Isztekieje kajp isz rijbała palejstuwiste ju: lejdos po giejdału szirdies.

9. Karaliai Tarso ir salų atneš apieras, karaliai Arabų ir Sabos duos dovanas.
10. Ir kloniosis jam visi karaliai žemės, visos giminės jam tarnaus.
11. Nes išgelbės ubagą nuo galingo ir pavargėlį, neturintį kas už jį užstotų.
12. Atleis ubagui ir plikiui ir dūšias pavargėlių išganys.
13. Nuo per didžių procentų ir nedorybės atpirks jų dūšias, o vardas jų gerbiamas prieš jį.
14. Ir gyvens, ir duos jam iš aukso Arabijos, ir visuomet jam kloniosis, per kiaurą dieną laimins jį.
15. Ir bus pamatas ant žemės ant viršūnės kalno, pasikels (*aukščiau*) už Libano vaisiai jo ir pražys iš miesto kaip žolės žemės.
16. Lai būna vardas jo palaimintas ant amžių, pirm saulės jau yra jo vardas.
Ir bus palaimintos jame visos giminės žemės, visų (*kraštų*) žmonės garbins jį.
17. Palaimintas Viešpats Dievas Izraelio, kurs vienas daro stebuklus.
18. Ir palaimintas vardas didybės jo per amžius; ir bus pripildyta su didybe jo visa žemė. Lai taip būna, lai taip būna. Garbė būk.

Pasalmė 72

Neužvydėk matydamas tariamąją klotį bedievių

Parašas. Pasalmė Asafui.

1. Kaip geras Dievas Izraelio tiems, kurie teisios yra širdies.
2. Bet vos kuo nenyksterėjo kojos mano, vos nepašlijo žingsniai mano.
3. Nesgi mečiaus užvydėti nedoriems, regėdamas pakajų griešninkų.
4. Nes neveizi smerčio nei ilgai tveriančių nelaimių.
5. Darbuose žmonių nėra jų (*nedirba nieko*) ir su (*kitais*) žmonėmis nebus plakti.
6. Dėl to tai apniko juos puikybė, apsiausti paliko su baisybe ir nedorybe savo.
7. Ištekėjo kaip iš riebalo paleistuvystė jų, leidos po geidalu širdies.

8. Mislije ir sznekieje piktibę: nedoribę auksztosi wietosi kalbieje.
9. Pakiele i dąngu łupas sawa: o leźuwis ju słąnkioje źiami pagał. (*Pakielę nosis sznekieje apej źmones.*)
10. Dietto źmones mana apsisuks cze: ir dienas piłnas atsiras tarp ju. (*Ne kurij bediewej pateks.*)
11. Ir sakie: kajpgi źina Diewas? ne jaugi ira źine ąnt auksztibes?
12. Szitaj tie griesznikaj wisako parteki ąnt źiames: igije turtus.
13. Ir sakiau: tasgatis berejkała nutejsinau szirdi mana: ir numazgojau rąnkas mana tarp nekałtuju.
14. Ir buwau płaktas par kiaurą dieną: ir karone mana ritmetejs.
15. Jej sakiau kalbiesiu tejp: szitaj pagimimą sunu tawa atmetiau. (*Tejp kalbiedamas nebibusiu iszrinktu Diewa.*)
16. Mislijau idant taj suprasczio: darbas ira priesz mani.
↕ p. 103–104 17. Pakolej iejsiu baźniczion Diewa: ir iszmanisiu ju pabąnga. ↕
18. Uźtiesa dieł apgauties, (*wis taj*) dalejdaj jems: swijdej jus kad auksztin kiła.
19. Kajpgi i niekus iszeje, stajgu nusibęngie: pragajsza dieł nedoribes sawa.
20. Kajp sapnas (*isz miega*) atsikiełąntiu Wieszpatie miesti tawa: pawejksłą ju i niekus apwersi.
21. Nes uźsidegie szirdis mana: ir parsikijte inkstaj mana.
22. Ir asz i niekus iszejau o neźinojau: (*dielko.*)
23. Kajp giwolis tapiau pri tawęs (*węnwarginamas*) o asz wisumet su tawęm.
24. Sugrobej uź deszinę rąnką mana: ir pagał tiksła tawa mani wedej: ir prijemej mani su garbi.
25. Nes kąn asz tau łuriu danguoje, arba ko noriu ąnt źiames kąmpi tawęs?
26. Paiłsa kunas mana ir szirdis mana; Diewi szirdies mana: ir dalis mana Diewi ąnt ąmźiu.
27. Nes szitaj kurie tolinas nu tawęs pragajsz: prapuldej wisus kurie swetmoterau nu tawęs. (*Kurie swetimą wierą prijem.*)
28. Bet man graźu ira turietis Diewa: padieti wilti sawa Wieszpatiep Diewop.
Idant apsakinieczio wisas garbes tawa: wartus dukteries Siona. Garbie buk.

8. Mislijo ir šnekėjo piktybę, nedorybę aukštose vietose kalbėjo.
9. Pakėlė į dangų lūpas savo, o liežuvis jų slankiojo žeme pagal. (*Pakėlę nosis šnekėjo apie žmones.*)
10. Dėl to žmonės mano apsisuks čia, ir dienos pilnos atsiras tarp jų. (*Nekurie bedieviai pateks.*)
11. Ir sakė: „Kaipgi žino Dievas? Nejaugi yra žinia ant aukštybės?"
12. Šitai tie griešninkai, visa ko pertekę ant žemės, įgijo turtus.
13. Ir sakiau: „Tasgatis be reikalo nuteisinau širdį mano ir numazgojau rankas mano tarp nekaltųjų.
14. Ir buvau plaktas per kiaurą dieną, ir karonė mano rytmečiais."
15. Jei sakiau kalbėsiu taip: „Šitai pagimimą sūnų tavo atmečiau". (*Taip kalbėdamas nebebūsiu išrinktu Dievo*).
16. Mislijau, idant tai suprasčiau, darbas yra prieš mane.
17. Pakolei įeisiu bažnyčion Dievo ir išmanysiu jų pabangą.
18. Už tiesą dėl apgauties (*visa tai*) daleidai jiems: sviedei juos, kad aukštyn kilo.
19. Kaipgi į niekus išėjo, staiga nusibengė, pragaišo dėl nedorybės savo.
20. Kaip sapnas (*iš miego*) atsikeliančių, Viešpatie, mieste tavo; paveikslą jų į niekus apversi.
21. Nes užsidegė širdis mano ir persikeitė inkstai mano.
22. Ir aš į niekus išėjau, o nežinojau (*dėl ko*).
23. Kaip gyvulys tapau prie tavęs (*vien varginamas*), o aš visuomet su tavim.
24. Sugrobei už dešinę ranką mano ir pagal tikslą tavo mane vedei, ir priėmei mane su garbe.
25. Nes ką aš tau turiu danguje, arba ko noriu ant žemės kampe tavęs?
26. Pailso kūnas mano ir širdis mano, Dieve, širdies mano ir dalis mano, Dieve, ant amžių.
27. Nes šitai, kurie tolinas nuo tavęs, pragaiš: prapuldei visus, kurie svetmoterauja, nuo tavęs. (*Kurie svetimą vierą priima.*)
28. Bet man gražu yra tūrėtis Dievo, padėti viltį savo Viešpatiep Dievop.
Idant apsakinėčiau visas garbes tavo, vartus dukteries Siono. Garbė būk.

Pasalme 73.

Apej jeszkoima paguodas nu Diewa parsakioimusi.

Paraszas. Iszmonis Asapuj.

1. Diełkogi Diewi paginej ligi gała: paszoka apmaudas tawa, ąnt awiu ganikłos tawa?
2. Miniek apej susirinkimą tawa: kuri turiejej nu pradios.
↕ p. 104–105 Atpirkaj łazdą tiewiszkies tawa: kałnas Sion: ąnt kuriuo giwenaj. ↕
3. Pakielk pagalaus rąnkas tawa ąnt pujkibes ju: kajp daugiel pikta padare neprietelus baźniczioj.
4. Ir giries neapkięntąntis tawęs par didę szwęntę tawa.
Padieje źęnkłus sawa, źęnkłus (*ismejgie karuneles źalnieriu*).
5. Ir ne paźina kajpo iszejdamis ąnt wirszaus (*baźniczes, kami esu.*)
Kajp krumi mediu su kirwejs (*baźniczoj kirta.*)
6. Iszkirta draugi jos duris: su kirwiu ir su sztąngu iszwerte jes.
7. Uźdegie su ugni baźniczę tawa: ąnt źiami subjaurioje giwenimą warda tawa.
8. Sakie szirdiej sawa draugi wisa ju wejsle.
Padarikiem kad nebibutu szwęntiu Diewa ąnt źiames.
9. Stebukłu musu nebregiem, jau nebier pranasza: ir nebipaźins musu daugiaus (*Diewas*).
10. Pakolej Diewi woluoses neprietelus: kibęn griesznikas wardą tawa be gała.
11. Kodieł neisztrauki rąnkas tawa ir deszinies tawa isz ąnte ligi gala?
12. Tecziaus Diewas karalus musu pirm ąmźiu: padare iszganimą widurie źiames.
13. Tu su galibi tawa sutwierej marę: sutrinej gałwas smaku undenusi.
14. Sutratinaj gałwas smaka: ir dawej ję kajpo walgi Etiopios źmoniems.
15. Tu praruobej szaltenius ir upalus: tu iszdziowinaj upes Etan.
16. Tawa ira diena ir tawa ira naktis: tu padirbaj auszrą ir saulę.
17. Tu suriedej wisus rubeźius źiames: wasarą ir pawasari tu pa-
↕ p. 105–106 darej. ↕
18. Miniek taj: neprietelus ticziojes isz Wieszpaties: ir źmones pusprotej kibina wardą tawa.

Pasalmė 73

Apie ieškojimą paguodos nuo Dievo persekiojimuose

Parašas. Išmonis Asafui.

1. Dėl ko gi, Dieve, paginei ligi galo, pašoko apmaudas tavo ant avių ganyklos tavo?
2. Minėk apie susirinkimą tavo, kurį turėjai nuo pradžios.
Atpirkai lazdą tėviškės tavo; kalnas Siono, ant kurio gyvenai.
3. Pakelk pagaliau rankas tavo ant puikybės jų, kaip daugel pikto padarė neprietelius bažnyčioj.
4. Ir girias neapkenčiantys tavęs per didžią šventę tavo.
Padėjo ženklus savo, ženklus (*įsmeigė karūnėles žalnierių*).
5. Ir nepažino kaipo išeidami ant viršaus (*bažnyčios, kame esą*).
Kaip krūme medžių su kirviais (*bažnyčioj kirto*).
6. Iškirto drauge jos duris su kirviu ir su štanga išvertė jas.
7. Uždegė su ugnia bažnyčią tavo, ant žemės subjauriojo gyvenimą vardo tavo.
8. Sakė širdyj savo drauge visa jų veislė:
„Padarykim, kad nebebūtų švenčių Dievo ant žemės".
9. Stebuklų mūsų nebregim, jau nebėr pranašo, ir nebepažins mūsų daugiau (*Dievas*).
10. Pakolei, Dieve, voliuosis neprietelius; kybina griešninkas vardą tavo be galo.
11. Kodėl neištrauki rankos tavo ir dešinės tavo iš ančio ligi galo?
12. Tačiau Dievas, karalius mūsų pirm amžių, padarė išganymą vidury žemės.
13. Tu su galybe tavo sutvėrei marę, sutrynei galvas smakų vandenyse.
14. Sutratinai galvas smako ir davei ją kaipo valgį Etiopijos žmonėms.
15. Tu praruobei šaltenius ir upalius, tu išdžiovinai upes Etano.
16. Tavo yra diena ir tavo yra naktis, tu padirbai aušrą ir saulę.
17. Tu surėdei visus rubežius žemės, vasarą ir pavasarį tu padarei.
18. Minėk tai: neprietelius tyčiojas iš Viešpaties, ir žmonės puspročiai kybino vardą tavo.

19. Neatiduok bestijoms dusziu tau iszpażinstąntiu: ir dusziu pawargielu tawa ne uźmirszk be gała.
20. Zwiłkteriek i sąndarą tawa: nes prisiplesze (*swetimu*) namu nedoribes: wisupraszcziausi (*źmones*) ąnt źiames.
21. Łaj ne sugriszt pawargielis uźgiedintas: ubagas ir plikis garbins wardą tawa.
22. Kielkies Diewi parsudik rejkałą tawa: neuźmirszk paniekinimu tawa, ir tu (*ticziu*) kures dara bediewis par kiaurą dieną.
23. Ne uźmirszk bałsu neprietelu tawa ir pujkibes neuźkięntąntiu tawęs, kuri kiłst auksztin wisumet.

Pasalme 74.

Apej karonę grieszniku ir uźmokiesni tejsiuju.

Paraszas. Ąnt gała: ne pragajszink. Pasalme giesmies Asapuj.

1. Iszpaźiniesma (*garbisma*) tau Diewi: iszpaźiniesma ir szauksmos wardon tawa, apsakiniesma prajowus tawa.
2. Kad paskirsiu łajką: asz tejsibes sudisiu.
3. Sutirpa źiame ir wisi ąnt anu giwenąntis: asz sutwirtinau sztułpus jos.
4. Sakiau nedoręms: ne noriekiet nepadorej elgties: ir grieszijęntęms ne noriekiet auksztinti raga (*sawa*).
5. Ne noriekiet kielti i auksztą raga jusu: ne noriekiet sznekieti priesz Diewą nedoribes.
6. Nes nej nu sauletekie, nej nu saulelide, nej nu tiru kałnu (*ne gauste pagałbas*).
7. Nes Diewas ira sude.
↕ p. 106–107 Tąn paźiamęn o kitą paauksztęn. ↕
8. Nes rąnkoj Wieszpaties ira tikra wina taurie piłna primajszima (*rąnkoj Diewa kłotis tawa*).
Ir łąnkste i wieną ir i kitą pusę, wienok mijles jo neiszgajsza: giers wisi griesznikaj źiames.
9. O asz apsakiniesiu par ąmźius: giedosiu Diewuj Jokuba.
10. Ir wisus ragus griesznіku nułaużisiu: o ragaj (*galibe*) tejsinga bus iszauksztinti. Garbie buk.

19. Neatiduok bestijoms dūšių, tau išpažįstančių, ir dūšių pavargėlių tavo neužmiršk be galo.
20. Žvilgterėk į sandarą tavo, nes prisiplėšė (*svetimų*) namų nedorybės visų prasčiausi (*žmonės*) ant žemės.
21. Lai nesugrįžta pavargėlis užgėdintas; ubagas ir plikis garbins vardą tavo.
22. Kelkis, Dieve, persūdyk reikalą tavo, neužmiršk paniekinimų tavo ir tų (*tyčių*), kurias daro bedievis per kiaurą dieną.
23. Neužmiršk balsų nepritelių tavo ir puikybės neužkenčiančių tavęs, kuri kilsta aukštyn visuomet.

Pasalmė 74

Apie karonę griešninkų ir užmokesnį teisiųjų

Parašas. Ant galo nepragaišink. Pasalmė giesmės Asafui.

1. Išpažinėsim (*garbinsim*) tau, Dieve; išpažinėsim ir šauksimės vardan tavo, apsakinėsim prajovus tavo.
2. Kad paskirsiu laiką, aš teisybes sūdysiu.
3. Sutirpo žemė ir visi ant anos gyvenantys; aš sutvirtinau stulpus jos.
4. Sakiau nedoriems: „Nenorėkit nepadoriai elgtis" ir griešijantiems: „Nenorėkit aukštinti rago (*savo*).
5. Nenorėkit kelti į aukštą rago jūsų, nenorėkit šnekėti prieš Dievą nedorybes".
6. Nes nei nuo saulėtekio, nei nuo saulėlydžio, nei nuo tyrų kalnų (*negausite pagalbos*).
7. Nes Dievas yra sūdžia.
Tą pažemina, o kitą paaukština.
8. Nes rankoj Viešpaties yra tikro vyno taurė pilna primaišymo (*rankoj Dievo klotis tavo*).
Ir lankstė į vieną ir į kitą pusę, vienok mielės jo neišgaišo: gers visi griešninkai žemės.
9. O aš apsakinėsiu per amžius, giedosiu Dievui Jokūbo.
10. Ir visus ragus griešninkų nulaužysiu, o ragai (*galybė*) teisingo bus išaukštinti. Garbė būk.

Pasalme 75.

Par kurę sakos Wieszpatem acziu uź pargaleimą neprįętelu.

Paraszas. Ąnt gała: Giesmiesi, Pasalme Asap giesmie ąnt Assirios.

1. Paźistamas Diewas zidu źiamiej: Izraeluoje didis jo wardas.
2. Ir gawa pakaju wieta jo: ir giwenimas jo ąnt Sionu.
3. Ir sułauźe twirtibę sejdoku: skidą, szoblę ir karę.
4. Tu apszwietąns stebuklingaj isz ąmźinu kałnu.
5. Parsigąnda wisi neiszmintingos szirdies. Uźmiga miegu sawa: ir wisi wiraj turtingi nieka nebrada rąnkosi sawa.
6. Subausti nu tawęs Diewi Jokuba: snaude tie kurie sieda i arklus.
7. Tu esi baugus ir kas gales priesz tawi spirties? Beregint rustibe tawa (*uźpuls*).
8. Isz dąngaus dalejdaj girdieti sudą: źiame sudrebieje ir ilsieje.
9. Kad kieles Diewas ąnt sudą: idant iszgielbietu wisus letius źiames.
10. Nes misle źmogaus iszpaźinies (*garbins*) tau: o atgalej misles, szwęntę szwintins. ↕
11. Darikiet apźadus ir atiduokiet Wieszpatem Dięwuj jusu: wisi kurie apsukuo jo atneszat dowinas. Baugiem (*Diewuj*).
12. Ir tam kurs atjem dwasę kunegajksztems: baugiem karalems źiames. Garbie buk.

↕ p. 107–108

Pasalme 76.

Apej jeszkoima pagoudas pas Diewa.

Paraszas. Ąnt gała: par Idituna Pasalme Asap.

1. Su bałsu mana Wieszpatiep szaukiaus: su bałsu mana Diewop (*meldziaus*) ir iszkłause manęs.
2. Dienoj nelajmes mana Diewa jeszkojau: su rąnkomis mana nakti pri jo (*głaudziaus*) ir ne apsigaudinau.

Pasalmė 75

Per kurią sakos Viešpačiui ačiū už pergalėjimą nepriętelių

Parašas. Ant galo giesmėse pasalmė Asafo, giesmė ant Asirijos.

1. Pažįstamas Dievas Žydų žemėj, Izraelyje didis jo vardas.
2. Ir gavo pakajų vieta jo, ir gyvenimas jo ant Siono.
3. Ir sulaužė tvirtybę seidokų, skydą, šoblę ir karę.
4. Tu apšviečiąs stebuklingai iš amžinų kalnų.
5. Persigando visi neišmintingos širdies. Užmigo miegu savo; ir visi vyrai turtingi nieko nebrado rankose savo.
6. Subausti nuo tavęs, Dieve Jokūbo, snaudė tie, kurie sėdo į arklius.
7. Tu esi baugus ir kas galės prieš tave spirtis? Beregint rūstybė tavo (*užpuls*).
8. Iš dangaus daleidai girdėti sūdą, žemė sudrebėjo ir ilsėjo.
9. Kad kėlės Dievas ant sūdo, idant išgelbėtų visus lėčius žemės.
10. Nes mislia žmogaus išpažinės (*garbins*) tau, o atgaliai mislios šventę šventins.
11. Darykit apžadus ir atiduokit Viešpačiui Dievui jūsų visi, kurie apsukui jo atnešat dovanas. Baugiam (*Dievui*).
12. Ir tam, kurs atima dvasią kunigaikščiams, baugiam karaliams žemės. Garbė būk.

Pasalmė 76

Apie ieškojimą paguodos pas Dievą

Parašas. Ant galo per Iditūną pasalmė Asafo.

1. Su balsu mano Viešpatiep šaukiaus, su balsu mano Dievop (*meldžiaus*), ir išklausė manęs.
2. Dienoj nelaimės mano Dievo ieškojau, su rankomis mano naktį prie jo (*glaudžiaus*) ir neapsigaudinau.

Ne dawies paguosti dusze mana.
3. Miniejau apej Dieworą is mislijau ir apmislijau: ir pritruka mąn dwases.
4. Pranokie sargibas (*źalnieru*) akis mana: skrupteriejau ir tilejau.
5. Apmislijau seną gadinę: ir ąmźinus metus ominoj turiejau.
6. Ir dabojau nakti szirdiej mana: prispaudiau sawi ir szławiau (*czistijau*) dwasę mana.
7. Ne jaugi Diewas atmes ąmźinaj? Argi nepridurs (*miłaszirdistes*) idant dar butu małoningas?
8. Ar be gała atkirs miłaszirdistę sawa: nu kartos ligi kartos?
9. Argi Diewas uźmirsz susimilti? Ar sawa rustibiej, prituries miłaszirdistę sawa?
10. Ir sakiau: dabar pradiejau: (*datirti paguodas*) ta ira atmajna deszinies Aukszcziause.
11. Miniejau darbus Wieszpaties: nes neuźmirsziu stebukłu tawa pradźioj daritu.
12. Ir apmislisiu wisus darbus tawa: ir pratinsiuos wisusi iszradimusi tawa. ↕

↕ p. 108–109

13. Diewi szwęntibiej kielas tawa: kurs (*ira*) Diewas (*tejp*) didis kajp Diewas mnsu?
14. Tu esi Diewas darus stebukłus.
Aprejszkiej tarp giminiu galibę tawa.
15. Atpirkaj su petiu tawa źmones tawa: sunus Jokuba ir Juzupa.
16. Pamate tawi undenis (*raudonoses mares*) Diewi, paregieje undenis ir pabuga: ir susijudina gilmes.
17. Didibe uźima undenu: debesis bałsą parode.
Bet ir wiliczes tawa praejn (*łaksta perkunaj*).
18. Bałsas perkuna tawa ritiniusi (*apwałemi ori*).
Zajbaj tawa apszwiete apwalę źiamę: pasijudina ir sudrebieje źiame.
19. Juroj kiales tawa ir takaj tawa daugibiej undenu: o piedu tawa ne bus nie matiti.
20. Wedej źmones tawa it awis: su rąnkomis Majźiesziaus ir Aarona. Garbie buk.

Nesidavė paguosti dūšia mano.
3. Minėjau apie Dievą, įsimislijau ir apmislijau ir pritrūko man dvasios.
4. Pranoko sargybas (*žalnierių*) akys mano, skrūpterėjau ir tylėjau.
5. Apmislijau seną gadynę ir amžinus metus omenoj turėjau.
6. Ir dabojau naktį širdyj mano, prispaudžiau save ir šlaviau (*čystijau*) dvasią mano.
7. Nejaugi Dievas atmes amžinai? Argi nepridurs (*mielaširdystės*), idant dar būtų maloningas?
8. Ar be galo atkirs mielaširdystę savo nuo kartos ligi kartos?
9. Argi Dievas užmirš susimilti? Ar savo rūstybėj pritūrės mielaširdystę savo?
10. Ir sakiau: „Dabar pradėjau (*datirti paguodos*), ta yra atmaina dešinės Aukščiausio".
11. Minėjau darbus Viešpaties, nes neužmiršiu stebuklų tavo, pradžioj darytų.
12. Ir apmislysiu visus darbus tavo, ir pratinsiuos visuose išradimuose tavo.
13. Dieve, šventybėj kelias tavo; kurs (*yra*) Dievas (*taip*) didis kaip Dievas mūsų?
14. Tu esi Dievas darąs stebuklus.
Apreiškei tarp giminių galybę tavo.
15. Atpirkai su petim tavo žmones tavo, sūnus Jokūbo ir Jūzupo.
16. Pamatė tave vandenys (*Raudonosios marės*), Dieve, paregėjo vandenys ir pabūgo, ir susijudino gilmės.
17. Didybė ūžimo vandenų, debesys balsą parodė.
Bet ir vylyčios tavo praeina (*laksto perkūnai*).
18. Balsas perkūno tavo ritiniuose (*apvaliame ore*).
Žaibai tavo apšvietė apvalią žemę; pasijudino ir sudrebėjo žemė.
19. Jūroj kelias tavo ir takai tavo daugybėj vandenų, o pėdų tavo nebus nė matyti.
20. Vedei žmones it avis su rankomis Maižiešiaus ir Aarono. Garbė būk.

Pasalme 77.

Apej gieradieistas datirtas par Izraelitus.

Paraszas. Iszmonis Asapuj.

1. Kłausikiet źmones mana, prowas mana: prilęnkiet ausi jusu pri źodiu łupu mana.
2. Atidarisiu priliginimusi burną mana: apsakisiu pasakas nu pradios.
3. Kajp didius dajktus girdiejom ir paźinom: ir tiewaj musu mums pasakoje.
4. Ne buwa paslepti sunams ju: ąntraj kartaj.
Apsakiniedamis garbes Wieszpaties, ir galibes jo ir prajowus jo kurius dare.

↕ p. 109–110

5. Ir sutejkie istatimą Jokubuoje: ir dawe prową Izraeluj. ↕
Kajp ne maźus dajktus isakie tiewams musu: idant jus aprejksztu sunams sawa.
6. Idant źinotu ąntra karta.
Sunaj kurie uźgims ir kielses: ir papasakos sunams sawa.
7. Idant Diewop padietu wilti sawa: ir neuźmirsztu darbu Diewa ir kłausinietu apej jo prisakimus.
8. Idant ne taptu kajp tiewaj ju: gimini piktu ir kibinąnti.
Gimini kuri ne walde szirdies sawa: ir ne buwa isztikiemu Diewuj dwase jos.
9. Sunaj Epraim itęmpąntis ir iszlejdąntis sejdoku: padawe uźpakali kares gadiniej.
10. Ne saugoje istatima Diewa: ir ne norieje wajkszczioti pagał jo prowas.
11. Ir uźmirsza apej jo gieradieistas, ir apej stebukłus kurius jams parode.
12. Matąnt ju tiewams, dare prajowus Egipta źiamiej: ir łaukusi Taneos.
13. Parskijde jurą, parwede jus: ir sukisza undeni it i szikansznas majszą.
14. Ir wede jus diena debesieje: o par kiaurą nakti apszwietimi ugnies.
15. Parskiele uołą tirusi łaukusi: ir pagirde jus kajp didioj sijtuwoj.
16. Ir isztekina undeni isz uołos: ir iszwede undenis kajp upes.

Pasalmė 77

Apie geradėjystas, datirtas per izraelitus

Parašas. Išmonis Asafui.

1. Klausykit, žmonės mano, provas mano, prilenkit ausį jūsų prie žodžių lūpų mano.
2. Atidarysiu prilyginimuose burną mano, apsakysiu pasakas nuo pradžios.
3. Kaip didžius daiktus girdėjom ir pažinom, ir tėvai mūsų mums pasakojo.
4. Nebuvo paslėpti sūnams jų, antrai kartai.
Apsakinėdami garbes Viešpaties ir galybes jo, ir prajovus jo, kuriuos darė.
5. Ir suteikė įstatymą Jokūbuje, ir davė provą Izraeliui.
Kaip nemažus daiktus įsakė tėvams mūsų, idant juos apreikštų sūnams savo.
6. Idant žinotų antra karta.
Sūnai, kurie užgims ir kelsis, ir papasakos sūnams savo.
7. Idant Dievop padėtų viltį savo ir neužmirštų darbų Dievo, ir klausinėtų apie jo prisakymus.
8. Idant netaptų kaip tėvai jų gimine pikta ir kybinančia.
Gimine, kuri nevaldė širdies savo, ir nebuvo ištikima Dievui dvasia jos.
9. Sūnai Efraimo, įtempiantys ir išleidžiantys seidoku, padavė užpakalį karės gadynėj.
10. Nesaugojo įstatymo Dievo ir nenorėjo vaikščioti pagal jo provą.
11. Ir užmiršo apie jo geradėjystas ir apie stebuklus, kuriuos jiems parodė.
12. Matant jų tėvams, darė prajovus Egipto žemėj ir laukuose Tanio.
13. Perskiedė jūrą, pervedė juos ir sukišo vandenį it į šikšnos maišą.
14. Ir vedė juos dieną debesyje, o per kiaurą naktį apšvietime ugnies.
15. Perskėlė uolą tyruose laukuose ir pagirdė juos kaip didžioj sietuvoj.
16. Ir ištekino vandenį iš uolos, ir išvedė vandenis kaip upes.

17. Ir meties (*židaj*) dar priesz ji grieszíti ir i rustibę wede Aukszcziausi: wietoj undens neturenczio.
18. Gundina Diewą szirdiesi sawa: mełzdamis walgie duszioms sawa.
19. Ir piktaj kalbieje apej Diewą taridamis: nejaugi Diewas gał pa-
↕ p. 110–111 dęngti stałą pustiniej? ↕
20. Nes dauže i uołą ir isztekieje undenis ir upalej patwina.
Ne jau gales duoti duoną: ar patijkti stałą žmoniems sawa?
21. Todieł iszgirda Wieszpats ir neskubinos ir ugnis užsidegie priesz Jokubą: ir paszoka apmaudas ąnt Izraelaus.
22. Nes netikieje Diewuj: nejgi turieje wilties jo iszganima.
23. Ir isakie (*Wieszpats*) debesęms isz wirszaus: ir atidare duris dąngaus.
24. Ir nulije manna ju walgiuj: ir dąngaus duoną jams dawe.
25. Duoną aniołu walgie žmogus: nusiunte gausej jams majsta.
26. Parkijte isz dangaus pijtu wiei ir sawa galibi susuka wiei isz wakaru.
27. Ir nulejda ąnt ju majstą it dulkies: o kajpo smiltis mares, pauksztius sparnuotus.
28. Ir nutupe tarp ju abaža: apsukuo ju szatru.
29. Ir walgie ir par daug prisisotina: ir padare užganą ju giejduluj.
30. Ir neapsirika giejdulej sawa.
Dar walgis ju burnoj tebibuwa.
31. O rustibe Diewa nužęngie ąnt ju.
Ir iszmusze rijbius ju.
Ir iszrinktusius isz Izraelus sugriutawa.
32. Dar tusi dalikusi grieszije ir netikieje jo stebukłams.
33. Ir praslinka niekniekiusi dienas ju: ir metaj ju skubej.
34. Kad jus užmuszinieje (*Diewas pustiniej*) jeszkoje jo (*židaj*) ir griža, ir auszt\ąnt eje pri jo.
35. Ir primine jog Diewas ira ju głobieju: ir Diewas auksztas ira ju
↕ p. 111–112 atpirkieju. ↕
36. Ir mileje ji su łupomis sawa: o su ležuwiu sawa meława jam.
37. Bet szirdis ju nebuwa tejsi jam: nejgi isztikiemaj elgies istatimi jo.
38. Bet is miłaszirdingas ira ir bus małonus griekams ju: ir nepražudis ju.

17. Ir metės (*žydai*) dar prieš jį griešyti, ir į rūstybę vedė Aukščiausią, vietoj vandens neturinčio.
18. Gundino Dievą širdyse savo, melsdami valgio dūšioms savo.
19. Ir piktai kalbėjo apie Dievą tarydami: „Nejaugi Dievas gali padengti stalą pūstynėj?"
20. Nes daužė į uolą, ir ištekėjo vandenys ir upaliai patvino.
Nejau galės duoti duoną ar patiekti stalą žmonėms savo?
21. Todėl išgirdo Viešpats ir nesiskubino, ir ugnis užsidegė prieš Jokūbą, ir pašoko apmaudas ant Izraelio.
22. Nes netikėjo Dievui neigi turėjo vilties jo išganymo.
23. Ir įsakė (*Viešpats*) debesims iš viršaus, ir atidarė duris dangaus.
24. Ir nulijo mana jų valgiui, ir dangaus duoną jiems davė.
25. Duoną aniolų valgė žmogus: nusiuntė gausiai jiems maistą.
26. Perkeitė iš dangaus pietų vėją ir savo galybe susuko vėją iš vakarų.
27. Ir nuleido ant jų maistą it dulkes, o kaipo smiltis marės, paukščius sparnuotus.
28. Ir nutūpė tarp jų abažo apsukui jų šatrų.
29. Ir valgė, ir per daug prisisotino, ir padarė užganą jų geiduliui.
30. Ir neapsiriko geidulyj savo.
Dar valgis jų burnoj tebebuvo.
31. O rūstybė Dievo nužengė ant jų.
Ir išmušė riebius jų.
Ir išrinktuosius iš Izraelio sugriutavo.
32. Dar tuose dalykuose griešijo ir netikėjo jo stebuklams.
33. Ir praslinko niekniekiuose dienos jų ir metai jų skubiai.
34. Kad juos užmušinėjo (*Dievas pūstynėj*), ieškojo jo (*žydai*) ir grįžo, ir auštant ėjo prie jo.
35. Ir priminė, jog Dievas yra jų globėju ir Dievas aukštas yra jų atpirkėju.
36. Ir mylėjo jį su lūpomis savo, o su liežuviu savo melavo jam.
37. Bet širdis jų nebuvo teisi jam neigi ištikimai elgės įstatyme jo.
38. Bet jis mielaširdingas yra ir bus malonus griekams jų, ir nepražudys jų.

Ir daugieł ko dare idant atitolintu supikima sawa: ir ne uźdegie wisos rustibes sawa.

39. Ir atmine jogiej kunu ira: dwase ejnąnti ir nebsugrisztąnti.
40. Kiek sikiu pikina ji pustiniej: i rustibę wede aną wietoj be undens?
41. Ir sugriźa ir gundina Diewą: ir szwęntą Izraelaus sziźina.
42. Uźmirsźa rąnkas jo anos gadines kurioj atpirka jus isz rąnkas źudąncze.
43. Kajp Egipti rode źęnkłus sawa: stebukłus sawa lauki Taneos.
44. Ir parmajne i kraui upis ju ir litus ju: idant ne giertu.
45. Uźlejda ąnt ju iwajres muses ir kąnde jus: ir warlę ir gajszina jus.
46. Ir atidawe ju wajsius rudims szarąnczems: o uźdarbes ju szarąnczems.
47. Ir iszmusze su kruszu winiczes ju: o morwas wede (*wajsius*) su szaltiu.
48. Ir pawede kruszaj galwijus ju: o turtus ju ugnij.
49. Uźlejda ąnt ju rustibę apmauda sawa: inirtimą, piktumą ir wargą: dalejdimus par sawa piktus aniołus.
50. Padare kieli takuj rustibes sawa: nebiszlejda dusziu ju be mirima: o giwolus ju smertiu uźdare (*papiowe*).

↕ p. 112–113 51. Ir nubłoszkie koźna pirmutini sunu Egipta ↕ źiamiej: pirmusius wajsius darba ju, giwenimusi Kama.
52. Ir atskire it awis źmones sawa: ir ware jus it bąndą tirusi łaukusi.
53. Ir wede jus wiltiej ir ne nugąnstawa: ir neprietelus ju apsiaute jura.
54. Ir atwede jus ąnt kałną paszwęntima sawa. kałną kuri jo deszinie igije.

Ir iszmete jems ejnąnt pagonis ir padalije jems źiamę pagał tiksłą: su sznuru daliima (*kamarniku*).

55. Ir dalejda giwenti ju (*pagonu*) namusi giminiems Izraelaus.
56. Ir gundina (*źidaj*) ir sziźina auksztą Diewą: ir ne saugoje prisakimu jo.
57. Ir atsitraukie ir nełajkie sandara, it ju tiewaj: susisuka it sejdokas pagadintas.
58. Wede (*Diewą*) i apmaudą sawa pakalniesi ir stowiłosi (*krioms apierawoje it diewams*) ir ugźdina kad nedalejstu.

Ir daugel ko darė, idant atitolintų supykimą savo, ir neuždegė visos rūstybės savo.

39. Ir atminė, jogei kūnu yra dvasia einanti ir nebsugrįžtanti.
40. Kiek sykių pykino jį pūstynėj, į rūstybę vedė aną vietoj be vandens?
41. Ir sugrįžo ir gundino Dievą, ir šventą Izraelį šyžino.
42. Užmiršo rankas jo anos gadynės, kurioj atpirko juos iš rankos žudančio.
43. Kaip Egipte rodė ženklus savo, stebuklus savo lauke Tanio.
44. Ir permainė į kraują upes jų ir lytus jų, idant negertų.
45. Užleido ant jų įvairias muses ir kandė juos; ir varlę ir gaišino juos.
46. Ir atidavė jų vaisius rudiems šarančiams, o uždarbes jų šarančiams.
47. Ir išmušė su kruša vynyčias jų, o morvos vedė (*vaisius*) su šalčiu.
48. Ir pavedė krušai galvijus jų, o turtus jų ugniai.
49. Užleido ant jų rūstybę apmaudo savo: įnirtimą, piktumą ir vargą; daleidimus per savo piktus aniolus.
50. Padarė kelią takui rūstybės savo: nebišleido dūšių jų be mirimo, o gyvulius jų smerčiu uždarė (*papjovė*).
51. Ir nubloškė kožną pirmutinį sūnų Egipto žemėj; pirmuosius vaisius darbo jų gyvenimuose Chamo.
52. Ir atskyrė it avis žmones savo, ir varė juos it bandą tyruose laukuose.
53. Ir vedė juos viltyj ir nenuogąstavo, ir neprietelius jų apsiautė jūra.
54. Ir atvedė juos ant kalno pašventimo savo, kalno, kurį jo dešinė įgijo.

Ir išmetė jiems einant pagonis, ir padalijo jiems žemę pagal tikslą su šniūru dalijimo (*kamarninkų*).

55. Ir daleido gyventi (*pagonų*) namuose giminėms Izraelio.
56. Ir gundino (*žydai*), ir šyžino aukštą Dievą, ir nesaugojo prisakymų jo.
57. Ir atsitraukė, ir nelaikė sandaro it jų tėvai, susisuko it seidokas pagadintas.
58. Vedė (*Dievą*) į ampaudą savo pakalnėse ir stovylose (*kurioms apieravojo it dievams*) ir ugždino, kad nedaleistų.

59. Iszgirda Diewas ir paniekina: ir łabaj iniekus apwerte Izraelu.
60. Ir atmete wietą Silo giwenimą sawa: kami giwena tarp źmoniu.
61. Ir padawe i kalini ju galibę: ir graźibę ju i rąnkas neprietelaus.
62. Ir atidawe par szoblę źmones sawa: ir paniekina tiewiszki sawa.
63. Jaunikajtius ju prarije ugnis: ir mergajtiu ju nieks ne werkie.
64. Kunegaj ju krito po szobli: o naszles ju ne źieławoje.
65. Ir pakirda it isz miega Wieszpats: it didźiunas apsigieres su winu.
66. Ir paźejde uźpakalus (*subines*) neprietelu sawa: ąmźiną giedą sutejkie jams. ↕ ↕ p. 113–114
67. Ir atmete szatrą Juzupa: ir wejslės Epraim neiszrinka.
68. Bet paskiries wejslę Juda, kałną Sion: kuri pamileje.
69. Ir pastate it wienragiu baźniczę sawa ąnt źiami: kurę ąmźinaj patijkie.
70. Ir iszrinkos Dowida tarną sawa: ir pajeme ji nu bure awiu: ir nu wesęncziu awiu paszaukie ji.
71. Idant ganitu Jokubą tarną sawa: ir Izraelu tiewiszkię sawa.
72. Ir gane jus nekaltibiej szirdies sawa: o iszmintiej rąnku sawa wede jus. Garbie buk.

Pasalme 78.

Apej parsakioimą baźniczes S. par pagonis, istatitą pawejksli Jerozolimos.

Paraszas: Pasalme Asapuj.

1. Diewi uźeje pagonis tiewiszkię tawa: subiaurioje baźniczę tawa szwęntą, apwerte Jerozilimą i trobalę (*derątę*) łajkimuj obulu.
2. Iszswajde kunus tarnu tawa majstuj paukszteiu ora: mejsą szwentuju tawa źiames źwieręms.
3. Isztekina kraui ju it undeni aplinkuo Jerozolimos: ir nebuwa kam łajdoti.
4. Tapiem iszkoloimu susiedams musu: apjuokimu ir pamietloimu tiems kurie ira aksukuo musu.
5. Pakolej Wieszpatie piksi ligi gała: uźsidegs it ugnis apmaudas tawa.

59. Išgirdo Dievas ir paniekino, ir labai į niekus apvertė Izraelį.
60. Ir atmetė vietą Silo gyvenimą savo, kame gyveno tarp žmonių.
61. Ir padavė į kalinį jų galybę ir gražybę jų į rankas neprieteliaus.
62. Ir atidavė per šoblę žmones savo, ir paniekino tėviške savo.
63. Jaunikaičius jų prarijo ugnis, ir mergaičių jų nieks neverkė.
64. Kunigai krito po šoble, o našlės jų nežėlavojo.
65. Ir pakirdo it iš miego Viešpats, it didžiūnas, apsigėręs su vynu.
66. Ir pažeidė užpakalius (*subines*) neprietelių savo, amžiną gėdą suteikė jiems.
67. Ir atmetė šatrą Jūzupo, ir veislės Efraimo neišrinko.
68. Bet pasiskyrė veislę Judo, kalną Siono, kurį pamylėjo.
69. Ir pastatė it vienragių bažnyčią ant žemės, kurią amžinai patiekė.
70. Ir išsirinko Dovydą, tarną savo, ir paėmė jį nuo būrio avių ir nuo vesiančių avių pašaukė jį.
71. Idant ganytų Jokūbą, tarną savo, ir Izraelį, tėviškę savo.
72. Ir ganė juos nekaltybėj širdies savo, o išmintyj ranka savo vedė juos. Garbė būk.

Pasalmė 78

Apie persekiojimą Bažnyčios šv. per pagonis, įstatytą paveiksle Jeruzolimos

Parašas. Pasalmė Asafui.

1. Dieve, užėjo pagonys tėviškę tavo, subjauriojo bažnyčią tavo šventą, apvertė Jeruzolimą į trobalę (*derančią*) laikymui obuolių.
2. Išsvaidė kūnus tarnų tavo maistui paukščių oro; mėsą šventųjų tavo žemės žvėrims.
3. Ištekino kraują jų it vandenį aplinkui Jeruzolimos, ir nebuvo kam laidoti.
4. Tapom iškoliojimu susiedams mūsų, apjuokimu ir pamėtliojimu tiems, kurie yra apsukui mūsų.
5. Pakolei, Viešpatie, pyksi ligi galo, užsidegs it ugnis apmaudas tavo?

6. Iszgoszk rustibę tawa ąnt pagonu kurie ne paźist tawęs: ir ąnt karalistu kurios wardon tawa neszaukas.
7. Nes prarije Jokubą: ir wietą jo isznowije.
8. Ne miniek senu nedoribiu musu: łaj grejtaj pranok mamis susi-
↕ p. 114–115
milimaj tawa, nes pardaug tapiem ubagajs. ↕
9. Padiek mums Diewi iszganitojau musu, dieł garbies warda tawa Wieszpatie iszgielbiek mus: ir buk małonus griekams musu dieł warda tawa.
10. Idant kartajs nepasakitu tarp pagonu kami ira Diewas ju?
Ir łaj bus girdamas tarp pagonu mums regąnt.
Atmoniimas krauje tarnu tawa: kurs ira iszwarwintas.
11. Łaj dasijk akiwajzda tawa apkałtuju wajtoimas: pagał dauggalibes pete tawa uźłajkik sunus uźmusztuju.
12. Ir atiduok susiedams musu septinerokiej ąnt piłwu ju: kiernoimus ju par kurius ticziojes isz tawęs Wieszpatie.
18. Bet mes źmones tawa ir awis ganikłas tawa: iszpaźinsma (*garbinsma*) tau par ąmźius.
Nu kartos ligi kartos, apsakiniesma garbę tawa.
Garbie buk.

Pasalme 79.

Par kurę mełd Pranaszas kad Wieszpats padietu prispaudimusi.

Paraszas. Ąnt gała dieł tu kurie bus atmajniti, ludiima Asapuj. Pasalme.

1. Kurs wałdaj Izraelu, pakłausik: kurs wedi kajp awis, Juzupą (*źidus*).
Kurs siedi ąnt Kerubinajs, pasirodik.
2. Priesz Epraima, Beniamina ir Manasiu.
Pajudink sawą galibę ir atejk: iszgielbieti musu.
3. Diewi duok mums metawoties: parodik wejdą tawa ir busma iszganitajs.
4. Wieszpatie Diewi galibiu: pakolej piksi ąnt małdas tarna tawa.
5. Pakol peniesi mamis su duonu werksma: ir girdisi mamis su
↕ p. 115–116
aszaromis didiu sajku? ↕

6. Išgožk rūstybę tavo ant pagonų, kurie nepažįsta tavęs, ir ant karalystų, kurios vardan tavo nesišaukia.
7. Nes prarijo Jokūbą ir vietą jo išnovijo.
8. Neminėk senų nedorybių mūsų; lai greitai pranokia mus susimilimai tavo, nes per daug tapom ubagais.
9. Padėk mums, Dieve, Išganytojau mūsų, dėl garbės vardo tavo; Viešpatie, išgelbėk mus ir būk malonus griekams mūsų dėl vardo tavo.
10. Idant kartais nepasakytų tarp pagonų: „Kame yra Dievas jų?"
Ir lai bus girdimas tarp pagonų mums regint.
Atmonijimas kraujo tarnų tavo, kurs yra išvarvintas.
11. Lai dasiekia akivaizdą tavo apkaltųjų vaitojimas; pagal dauggalybės petį tavo užlaikyk sūnus užmuštųjų.
12. Ir atiduok susiedams mūsų septynerokiai ant pilvo jų kernojimus jų, per kuriuos tyčiojas iš tavęs, Viešpatie.
13. Bet mes, žmonės tavo ir avys ganyklos tavo, išpažinsim (*garbinsim*) tau per amžius.
Nuo kartos ligi kartos apsakinėsim garbę tavo.
Garbė būk.

Pasalmė 79

Per kurią meldžia Pranašas, kad Viešpats padėtų prispaudimuose

Parašas. Ant galo dėl tų, kurie bus atmainyti liudijimo Asafui. Pasalmė.

1. Kurs valdai Izraelį, paklausyk; kurs vedi kaip avis Jūzupo (*žydus*).
Kurs sėdi ant cherubinų, pasirodyk.
2. Prieš Efraimą, Benjaminą ir Manasą.
Pajudink savo galybę ir ateik išgelbėti mūsų.
3. Dieve duok mums metavotis; parodyk veidą tavo ir būsim išganytais.
4. Viešpatie Dieve galybių, pakolei pyksi ant maldų tarno tavo.
5. Pakol penėsi mus su duona verksmo ir girdysi mus su ašaromis didžiu saiku?

6. Padarej jogiej turem priesztarauti susiedams sawa: o neprietelej musu pamietlojes isz musu.
7. Diewi galibiu: duok mums metawoties, parodik wejdą sawa: ir busma iszganitajs.
8. Parkielej winiczę isz Egipta: iszmetej pagonis ir pridijgiej ję.
9. Buwaj wadowu kielej wisęms matąnt: idijgiej jos szaknis ir priźiele źiame.
10. Apdęngie kałnus szaszuoletis jos: o medelej jo cedrus Diewa (*apdęngie*).
11. Iszplete uglus sawa lig juras: o atwaszeles sawa lig upes.
12. Kodielgi iszgriowej jos tworą: ir skaba wisi pro szali kielaujęntis?
13. Iszknisa ję miszka szernas: ir parszas iszwalgie.
14. Diewi Izraelaus atsigręnźk: źwilkteriek isz dąngaus ir paregiek: ir apłąnkik tąn winiczę.
15. Ir patajsik tąn, kurę czepije deszinie tawa: ir i sunu źmogaus kuri sau sutwirtinaj.
16. Sudeginta su ugni ir iszkasinieta: nu barima wejda tawa pragajsz.
17. Łaj bun rąnka tawa ąnt wiru deszinies tawa: ir ąnt sunu źmogaus kuri sau patwirtinaj.
18. Ir ne atsitrauksma nu tawęs: atgajwinsi mamis, ir szauksmos wardon tawa.
19. Wieszpatie Diewi galibiu: duok mums metawoties, parodik wejdą tawa ir busma iszganiti. Garbie buk.

Pasalme 80.

Apej linksmą szwęntinimą szwintiu ir diekawonę uź gieradieistas.

↕ p. 116–117 Paraszas. Ąnt gała: uź spaustuwus. Pasalme patem Asapuj. ↕

1. Linksminkieties Diewuj padietojuj musu: klikaukiet Diewuj Jokuba.

Imkiet pasalmę, paduokiet bugną małonę arpą ir kąnkles.

3. Puskiet jaunajtiej (*na nowiu*) su trubu: dienoj graźioj, didzios szwęntes jusu.
4. Nes ira prisakimas Izralej: ir isztarme Diewuj Jokuba.

6. Padarei, jogei turim prieštarauti susiedams savo, o neprieteliai mūsų pamėtliojas iš mūsų.
7. Dieve galybių, duok mums metavotis, parodyk veidą savo, ir būsim išganytais.
8. Perkėlei vynyčią iš Egipto, išmetei pagonis ir pridiegei ją.
9. Buvai vadovu kelyj visiems matant, įdiegei jos šaknis, ir prižėlė žemė.
10. Apdengė kalnus šašuolėtis jos, o medeliai jo cedrus Dievo (*apdengė*).
11. Išplėtė ūglius savo lig jūros, o atvašėles savo lig upės.
12. Kodėl gi išgriovei jos tvorą; ir skabo visi, pro šalį keliaujantys?
13. Iškniso ją miško šernas ir paršas išvalgė.
14. Dieve Izraelio, atsigręžk, žvilgterėk iš dangaus ir paregėk, ir aplankyk tą vynyčią.
15. Ir pataisyk tą, kurią čiepijo dešinė tavo, ir į sūnų žmogaus, kurį sau sutvirtinai.
16. Sudegintą su ugnia ir iškasinėtą; nuo barimo veido tavo pragaiš.
17. Lai būna ranka tavo ant vyro dešinės tavo ir ant sūnaus žmogaus, kurį sau patvirtinai.
18. Ir neatsitrauksim nuo tavęs: atgaivinsi mus, ir šauksimės vardan tavo.
19. Viešpatie, Dieve galybių, duok mums metavotis, parodyk veidą tavo ir būsim išganyti. Garbė būk.

Pasalmė 80

Apie linksmą šventinimą švenčių ir dėkavonę už geradėjystas

Parašas. Ant galo už spaustuvus. Pasalmė pačiam Asafui.

1. Linksminkitės Dievui, padėtojui mūsų, klykaukit Dievui Jokūbo.

Imkit pasalmę, paduokit būgną, malonią arfą ir kankles.

3. Pūskit jaunaityj (*na nowiu*) su trūbu: dienoj gražioj didžios šventės jūsų.
4. Nes yra prisakymas Izraeliui, ir ištarmė Dievui Jokūbo.

5. Istejgie taj atminimuj Juzupa, kad iszeje isz źiames Egipta: girdieje leźuwi kurio nemokieje.
6. Iszgielbieje kuksztera jo nu nasztu: rąnkas jo tarnawa su mazginiu.
7. Szaukies pri manęs prispaudimi: ir iszgielbiejau tawi, iszklausiau tawęs uźdąngoj audras (*kad slepejs nu audras*).
Datiriau tawęs ties undeniemis priesztarawima.
8. Klausikiet źmones mana ir apsisakisiu jums: Izraelau jej kłausisi manęs.
9. Ir nebus tawiep diewa nauje: nejgi garbinsi swetima diewa.
10. Nes asz esmi Wieszpats Diewas tawa, kurs tawi iszwediau isz źiames Egipta: atidarik burną tawa ir pripildisiu ję.
11. Ir ne kłause źmones mana bałsa mana: ir Izraelus nedaboje manęs.
12. Ir dalejdau jem ejti po pagiejdimu szirdies ju: ejs iszmoniusi sawa.
13. Jej źmones mana butu manęs kłausi: ir Izraelus butu wajkszcziojes kielejs mana.
14. Uźtikra be warga buczio nuźiamines jo neprietelus: ir buczio apsukies rąnką mana ąnt źudąncziu jus.
↕ p. 117–118 15. Neprietelej Wieszpaties jam meława: ir ↕ bus ju łajkas par ąmźius (*bus źidaj atmesti par ąmźius.*)
16. Ir papenieje jus rijbumu grudu: ir pasotina jus medu uolos (*su medu bitiu plisziesi uolos giwenąncziu.*) Garbie buk.

Pasalme 81.

Apej tejsinga sudiimą.

Paraszas. Pasalme Asapuj.

1. Diewas atsirada surinkimi diewu: o widuo diewus sudij.
2. Pakolej netejsibę sudijet: o wejdus griesszniku prijemat?
3. Prisudikiet tejsibę neturtingam ir naszłajtiuj: nuwarginta ir ubaga nutejsinkiet.
4. Isztraukiet rejkałaujęnti; o pliki isz rąnkas bediewe iszluosuokiet.
5. Ne mokieje ir nesupratu, wajkszczioje tąmsibiesi: sukruties wisi pamataj źiames (*kad sudes bus netejsingi*).

5. Įsteigė tai atminimui Jūzupo, kad išėjo iš žemės Egipto; girdėjo liežuvį, kurio nemokėjo.
6. Išgelbėjo kukšterą jo nuo naštų, rankos jo tarnavo su mazginiu.
7. Šaukės prie manęs prispaudime: ir išgelbėjau tave, išklausiau tavęs uždangoj audros (*kad slėpeis nuo audros*).
Datyriau tavęs ties vandenimis prieštaravimo.
8. Klausykit, žmonės mano, ir apsisakysiu jums, Izraeli, jei klausysi manęs.
9. Ir nebus taviep dievo naujo, neigi garbinsi svetimą dievą.
10. Nes aš esmi Viešpats Dievas tavo, kurs tave išvedžiau iš žemės Egipto; atidaryk burną tavo, ir pripildysiu ją.
11. Ir neklausė žmonės mano balso mano, ir Izraelis nedabojo manęs.
12. Ir daleidau jam eiti po pageidimu širdies jų; eis išmoniuose savo.
13. Jei žmonės mano būtų manęs klausę, ir Izraelis būtų vaikščiojęs keliais mano.
14. Už tikro be vargo būčiau nužeminęs jo neprietelius ir būčiau apsukęs ranką mano ant žudančių juos.
15. Neprieteliai Viešpaties jam melavo: ir bus jų laikas per amžius (*bus žydai atmesti per amžius*).
16. Ir papenėjo juos riebumu grūdų, ir pasotino juos medum uolos (*su medum bičių, plyšiuose uolos gyvenančių*). Garbė būk.

Pasalmė 81

Apie teisingą sūdijimą

Parašas. Pasalmė Asafui.

1. Dievas atsirado surinkime dievų, o viduj dievus sūdija:
2. „Pakolei neteisybę sūdijat, o veidus griešninkų priimat?
3. Prisūdykit teisybę neturtingam ir našlaičiui; nuvargintą ir ubagą nuteisinkit.
4. Ištraukit reikalaujantį, o plikį iš rankos bedievio išliuosuokit".
5. Nemokėjo ir nesuprato, vaikščiojo tamsybėse; sukrutės visi pamatai žemės (*kad sūdžios bus neteisingi*).

6. Asz sakiau: diewaj este: ir sunaj Aukszcziause (*nes wietoj Diewa tejsibę darot*).
7. O jus kajpo źmones iszmirsti: ir kajpo wienas isz kunegajkszcziu iszwirsti.
8. Kielkies Wieszpatie sudik źiamę: nes tu igisi wisas gimines. Garbie buk.

Pasalme 82.

Apej pasmerkima neprietelu Izraelaus.

Paraszas. Giesmie pasalmes Asapuj.

1. Diewi kas bus i tawi pawiediu?
Ne tilek, nejgi atliźk Diewi.
2. Nes szitaj neprietelej tawa padare trąnksmą: ir neapkięntąntis tawęs pakiele gałwą.
3. Ąnt źmoniu tawa iszmane bajsę rodą: ir mislije priesz swęntus
↕ p. 118–119 tawa. ↕
4. Sakie: ejkiem ir iszteriokiem ju wejslę: ir łaj neb minawo daugiaus warda Izraelaus.
5. Nesgi mislije wienejp: draugi priesz tawi susitare.
6. Szatraj giwentoju Idumeos: ir Ismaelitaj, Moabitaj ir Agaronis.
7. Gabelitaj, Amonitaj ir Amalekitaj: praszalejtej su giwentojejs Tyra.
8. Nes Assirionis ateje su jejs: nesze pagałbą sunams Lota.
9. Padarik jams kajp Madianitams ir Sisaraj: kajp Jabin ąnt upalu Cisson.
10. Prapuole Endoroj: tape it mieszłas źiames.
11. Duok jams karwajdas: kajp Oreb ir Zeb ir Zebee ir Salmana. Wisus ju kunegajksztius.
12. Kurie sakie: butinaj igisma baźniczę Diewa.
13. Diewi mana padarik jus it ratą: ir kajpo szapa priesz wiei.
14. Kajpo ugni deginąntę miszką: ir kajpo lijpsna kuri swilęn kaułus.
15. Tejp jus parsakiosi su audru tawa: ir tawa rustibe pargąndins jus.
16. Pripildik ju wejdą su uźgiedinimu ir jeszkos wejda tawa Wieszpatie.

6. Aš sakiau: „Dievai esate, ir sūnai Aukščiausio (*nes vietoj Dievo teisybę darot*).
7. O jūs kaipo žmonės išmirsit ir kaipo vienas iš kunigaikščių išvirsit".
8. Kelkis, Viešpatie, sūdyk žemę, nes tu įgysi visas gimines. Garbė būk.

Pasalmė 82

Apie pasmerkimą neprietelių Izraelio

Parašas. Giesmė pasalmės Asafui.

1. Dieve, kas bus į tave pavėdžiu?
Netylėk neigi atlyžk, Dieve.
2. Nes šitai neprieteliai tavo padarė tranksmą, ir neapkenčiantys tavęs pakėlė galvą.
3. Ant žmonių tavo išmanė baisią rodą ir mislijo prieš šventus tavo.
4. Sakė: „Eikim ir išteriokim jų veislę, ir lai nebminavoja daugiau vardo Izraelio".
5. Nesgi mislijo vienaip: drauge prieš tave susitarė.
6. Šatrai gyventojų Idumėjos; ir izmaelitai, moabitai ir agaronys.
7. Gebalitai, amonitai ir amalekitai, prašaleičiai su gyventojais Tyro.
8. Nes asirionys atėjo su jais, nešė pagalbą sūnams Loto.
9. Padaryk jiems kaip madianitams ir Siserai, kaip Jabinas ant upalio Kišono.
10. Prapuolė Endore, tapo it mėšlas žemės.
11. Duok jiems karvaidas kaip Orebą ir Zebą ir Zebachą ir Salmaną. Visus jų kunigaikščius.
12. Kurie sakė: „Būtinai įgysim bažnyčią Dievo".
13. Dieve mano, padaryk juos it ratą ir kaipo šapą prieš vėją.
14. Kaipo ugnį, deginančią mišką, ir kaipo liepsną, kuri svilina kaulus.
15. Taip juos persekiosi su audra tavo, ir tavo rūstybė pergandins juos.
16. Pripildyk jų veidą su užgėdinimu, ir ieškos veido tavo, Viešpatie.

17. Te susigiest ir te nuganstau par ąmźiu ąmźius: ir te bun iszkoloti ir łaj prapuł.
18. Ir paźins jog tawa wardas ira Wieszpats: ir wienas tejsi Aukszcziausis ąnt wisos źiames. Garbie buk.

Pasalme 83.

Apej norą parsikielima i namus Diewa.

↕ p. 119–120 Paraszas. Ąnt gała: uź spaustuwes sunams Kore pasalme. ↕

1. Kajp małoni giwenimaj tawa Wieszpatie galibiu.
Giejd ir ałpst dusze mana (*iejti*) i rumus Wieszpaties.
Szirdis mana ir kunas mana: prasidziuga Diewi giwami.
3. Nes źwirblis rada sau namelus: ir karwelis sau lizdą kuremi sutupitu karwelitius sawa (*o asz i dąngu ejti negalu*).
4. Ałtorej tawa Wieszpatie galibiu: (*su tajs dziaugiuos it dąnguj*) karalau mana ir Diewi mana.
5. Pałajminti giwenąntis namusi tawa Wieszpatie: par ąmźiu ąmźius garbins tawi.
6. Pałajmintas wiras kurs tur pagałbą nu tawęs: riźos szirdiej sawa (*lipti i dąngą par giarus darbus.*)
7. Pakalniej werksma: wietoj kurę patijkie (*sau par griekus*).
8. Nes pałajminimą sutejks dawiejas istatima (*Diewas*) rases (*kas diena*) twirtesnis ir twirtesnis: iszwis Diewą ąnt diewu Sioni (*dąnguoje*).
9. Wieszpatie Diewi galibiu iszkłausik małdos mana: iszgirsk Diewi Jokuba.
10. Apginiei musu Diewi zwiłkteriek ir pawejziek i wejdą Kristaus tawa.
11. Nes gieresne ira wiena diena rumusi tawa: ne kajp tukstąntes (*be tu*).
Be welijau buti pastaru namusi Diewa mana: ne kajp giwenti trobosi bediewiu.
12. Ne atims gieribiu tiems: kurie wajkszczio nekaltibiej: Wieszpatie
↕ p. 120–121 galibiu, pałajmintas źmogus kurs tawiep tur wilti. Garbie buk. ↕

17. Tesusigėsta ir tenuogąstauja per amžių amžius ir tebūna iškolioti, ir lai prapuola.
18. Ir pažins, jog tavo vardas yra Viešpats, ir vienas teesi Aukščiausias ant visos žemės. Garbė būk.

Pasalmė 83

Apie norą persikėlimo į namus Dievo

Parašas. Ant galo už spaustuves sūnams Korės pasalmė.

1. Kaip malonūs gyvenimai tavo, Viešpatie galybių.
Geidžia ir alpsta dūšia mano (*įeiti*) į rūmus Viešpaties.
Širdis mano ir kūnas mano prasidžiugo Dieve gyvame.
3. Nes žvirblis rado sau namelius ir karvelis sau lizdą, kuriame sutupytų karvelyčius savo (*o aš į dangų eiti negaliu*).
4. Altoriai tavo, Viešpatie galybių, (*su tais džiaugiuos it danguj*) karaliau mano ir Dieve mano.
5. Palaiminti gyvenantys namuose tavo, Viešpatie, per amžių amžius garbins tave.
6. Palaimintas vyras, kurs turi pagalbą nuo tavęs, ryžos širdyj savo (*lipti į dangų per gerus darbus*).
7. Pakalnėj verksmo, vietoj, kurią patiekė (*sau per griekus*).
8. Nes palaiminimą suteiks davėjas įstatymo (*Dievas*), rasis (*kas dieną*) tvirtesnis ir tvirtesnis, išvys Dievą ant dievų Sione (*danguje*).
9. Viešpatie Dieve galybių, išklausyk maldos mano, išgirsk, Dieve Jokūbo.
10. Apgynėjau mūsų, Dieve, žvilgterėk ir paveizėk į veidą Kristaus tavo.
11. Nes geresnė yra viena diena rūmuose tavo nekaip tūkstančiai (*be tų*).
Bevelijau būti pastaru namuose Dievo mano nekaip gyventi trobose bedievių.
12. Neatims gėrybių tiems, kurie vaikščioja nekaltybėj. Viešpatie galybių, palaimintas žmogus, kurs taviep turi viltį. Garbė būk.

Pasalme 84.

Apej pakaju ir garbę karalistiej Kristaus.

Paraszas. Ąnt gała: sunams Kore pasalme.

1. Pałajminaj Wieszpatie źiamę tawa: atitolinaj newalę Jokuba.
2. Atlejdaj nedoribes źmoniu tawa: ir apdęngiej wisus ju griekus.
3. Butinaj atliźaj: pametej rustibę ituźima tawa.
4. Duok mums metawoties Diewi Iszganitojau musu: ir atitolink rustibę tawa nu musu.
5. Nejaugi ąmźinaj ąnt musu piksi? ar tęnsi rustibę tawa nu kartos ligi kartos.
6. Diewi tu atsigręnźes atgajwisi mus: o źmones tawa prasidziuks tawiep.
7. Parodik mums Wieszpatie miłaszirdistę tawa ir iszganimą tawa mums sutejk.
8. Kłausisiuos kąn sakis maniep Wieszpats Diewas: nesgi sakis pakaju źmoniems sawa.
9. Ir szwęntiesęms sawa: ir tęms kurie szirdien sugriszt.
10. Uźtikra netolij (*ira nu źmoniu*) jo nugąnstaujęncziu iszganimas jo: idant giwentu garbie źiamieje musu.
11. Miłaszirdiste susitika su tiesu: tejsibe su pakaju pasibucziawa.
12. Tiesa iszdiga isz źiames: o tejsibe isz dąngaus źwiłkterieje.
13. Nes Wieszpats sutejks kłoti: o źiame musu iszduos wajsius sawa.
14. Tejsibe wajkszczios pirm jo: ir padies ąnt kielu źinksnius sawa. Garbie buk.

Pasalme 85.

Par kurę Pranaszas mełd pagałbas Diewa ir uźsaka pagonis itikiesęnt.

↕ p. 121-122 Paraszas. Małda patem Dowiduj. ↕

1. Prilenk Wieszpatie ausi tawa ir iszkłausik manęs: nes esmi plikis ir ubagas.
2. Saugok duszę mana, nes esmi szwęntas: iszganik tarną tawa, Diewi mana turęnti wilti tawiep.

Pasalmė 84

Apie pakajų ir garbę karalystėj Kristaus

Parašas. Ant galo sūnams Korės pasalmė.

1. Palaiminai, Viešpatie, žemę tavo, atitolinai nevalią Jokūbo.
2. Atleidai nedorybes žmonių tavo ir apdengei visus jų griekus.
3. Būtinai atlyžai, pametei rūstybę įtūžimo tavo.
4. Duok mums metavotis, Dieve, Išganytojau mūsų, ir atitolink rūstybę tavo nuo mūsų.
5. Nejaugi amžinai ant mūsų pyksi ar tęsi rūstybę tavo nuo kartos ligi kartos?
6. Dieve, tu atsigręžęs atgaivinsi mus, o žmonės tavo prasidžiugs taviep.
7. Parodyk mums, Viešpatie, mielaširdystę tavo ir išganymą tavo mums suteik.
8. Klausysiuos, ką sakys maniep Viešpats Dievas, nesgi sakys pakajų žmonėms savo.
9. Ir šventiesiems savo, ir tiems, kurie širdin sugrįžta.
10. Už tikro netoli (*yra nuo žmonių*) jo nugąstaujančių išganymas jo, idant gyventų garbė žemėje mūsų.
11. Mielaširdystė susitiko su tiesa, teisybė su pakaju pasibučiavo.
12. Tiesa išdygo iš žemės, o teisybė iš dangaus žvilgterėjo.
13. Nes Viešpats suteiks klotį, o žemė mūsų išduos vaisius savo.
14. Teisybė vaikščios pirm jo ir padės ant kelio žingsnius savo. Garbė būk.

Pasalmė 85

Per kurią Pranašas meldžia pagalbos Dievo ir užsako pagonis įtikėsiant

Parašas. Malda pačiam Dovydui.

1. Prilenk, Viešpatie, ausį tavo ir išklausyk manęs, nes esmi plikis ir ubagas.
2. Saugok dūšią mano, nes esmi šventas; išganyk tarną tavo, Dieve mano, turintį viltį taviep.

3. Susimilk ąnt manęs Wieszpatie: nes par kiaurą diena szaukiau tawiep.
4. Palinksmink duszę tarna tawa: nes tawiep Wieszpatie duszę mana pakielau.
5. Nes tu Wieszpatie (*esi*) małonus ir letus: ir didej miłaszirdingas ąnt wisu kurie tawiep szaukas.
6. Iszkłausik Wieszpatie małdos mana: dabok bałsa praszima mana.
7. Dienoj prispaudima szaukiaus tawiep: nes iszkłausej manęs.
8. Tarp diewu niera kita i tawi pawiede Wieszpatie: ir niera pagał darbu tawa (*niera kurs galetu taj dariti kąn tu*).
9. Wisas gimines kures tikt sutwierej: atejs ir kłonioses tau Wieszpatie ir szłowins wardą tawa.
10. Nes tu esi didis ir darus stebukłus: tu wienas tejsi Diewu.
11. Wesk mani Wieszpatie kielu tawa ir łaj wajkszczioju tejsoj tawa: te linksminas szirdis mana idant bijotumes warda tawa.
12. Iszpaźiniesiu tau Wieszpatie Diewi mana isz wisos szirdies sawa: ir garbinsiu wardą tawa par ąmźius.
13. Nes miłaszirdiste tawa ira dide dieł manęs: ir isztraukiej duszę mana isz pragara źiamesnioje.
14. Diewi nedori sukiła ąnt manęs: o surinkimas galingu jeszkoje
↕ p. 122–123 duszes mana ir neturieje akisu tawęs. ↕
15. Ir tu Wieszpatie Diewi susimiłstus, małoningas ir kąntrus: ir didios miłaszirdistes ir tikras.
16. Atsiwejziek ąnt manęs ir susimilk ąnt manęs: sutejk poniawonę tarnuj tawa ir iszganik sunu tarnajtes tawa.
17. Parodik su manęm źenkłą (*stebukła*) ąnt giera, idant pamatitu kurie manęs neuźkięnt ir susigiestu: nes tu Wieszpatie padiejej mąn ir paguodej mani. Garbie buk.

Pasalme 86.

Apej baźniczes Kristaus garbę iszstatitą po pawejksłu Jerozolimos.

Paraszas: Sunams Kore: pasalme giesmies.

1. Pamataj jo ąnt szwęntajs kałnajs.

3. Susimilk ant manęs, Viešpatie, nes per kiaurą dieną šaukiau taviep.
4. Palinksmink dūšią tarno tavo, nes taviep, Viešpatie, dūšią mano pakėliau.
5. Nes tu, Viešpatie, (*esi*) malonus ir lėtus, ir didžiai mielaširdingas ant visų, kurie taviep šaukias.
6. Išklausyk, Viešpatie, maldos mano, dabok balsą prašymo mano.
7. Dienoj prispaudimo šaukiaus taviep, nes išklausei manęs.
8. Tarp dievų nėra kito į tave pavėdaus, Viešpatie, ir nėra pagal darbus tavo (*nėra, kurs galėtų tai daryti, ką tu*).
9. Visos giminės, kurias tik sutvėrei, ateis ir kloniosis tau, Viešpatie, ir šlovins vardą tavo.
10. Nes tu esi didis ir darąs stebuklus; tu vienas teesi Dievu.
11. Vesk mane, Viešpatie, keliu tavo, ir lai vaikščioju tiesoj tavo; tesilinksmina širdis mano, idant bijotųsi vardo tavo.
12. Išpažinėsiu tau, Viešpatie, Dieve mano, iš visos širdies savo ir garbinsiu vardą tavo per amžius.
13. Nes mielaširdystė tavo yra didi dėl manęs, ir ištraukei dūšią mano iš pragaro žemesniojo.
14. Dieve, nedori sukilo ant manęs, o surinkimas galingų ieškojo dūšios mano ir neturėjo akisu tavęs.
15. Ir tu, Viešpatie Dieve, susimilstąs, maloningas ir kantrus, ir didžios mielaširdystės, ir tikras.
16. Atsiveizėk ant manęs ir susimilk ant manęs; suteik poniavonę tarnui tavo ir išganyk sūnų tarnaitės tavo.
17. Parodyk su manim ženklą (*stebuklą*) ant gero, idant pamatytų, kurie manęs neužkenčia, ir susigėstų, nes tu, Viešpatie, padėjai man ir paguodei mane. Garbė būk.

Pasalmė 86

Apie Bažnyčios Kristaus garbę, išstatytą po paveikslu Jeruzolimos

Parašas. Sūnams Korės pasalmė giesmės.

1. Pamatai jo ant šventų kalnų.

2. Tink Wieszpacziuj wartaj Siona: juoba uź wisus giwenimus Jokuba.
3. Garbingus dajktus pasako apej tawi: miesti Diewa.
4. Miniesiu Rakabę ir Babilonią: paźistąnczi mani. Szitaj praszalejtej ir Tyras ir Murinaj: cze buwa.
5. Argi Sionas sakis: źmogus ir źmogus anami uźgime: ir pats Aukszcziausis ji pamatawa.
6. Wieszpats apsakis rasztusi giminiu ir kunegajkszcziu: tu kurie anami buwa.
7. Kajpo wisu kurie linksminas: ira giwenimas tawiep.
Garbie buk.

Pasalme 87.

Apej kiętieimus Kristaus Wieszpaties, po pawejksłu kiętieimu Dowida iszstatitus.

Paraszas. Giesmie pasalmes.

Sunams Kore: ąnt gała Maeletoj dieł atsakimu: iszmanimas Eman
↕ p. 123–124 Ezraita. ↕

1. Wieszpatie Diewi iszganima mana: diena szaukiau ir nakti tawa akisu.
2. Teguł małda mana atejna i akiwajzda tawa: prilęnk ausi tawa pri maldos mana.
3. Nes dusze mana pripildita ira piktu: o giwiba mana pragaron prisiartina.
4. Paskajte mani su źęngąntejs i duobę: (*i źiamę*) palikau kajpo źmogus be pagałbas.
5. Tarp numirusiu luosas.
Kajpo paźejsti miegtąntis grabusi: apej kurius daugiaus neb atmeni: o anie ira iszmesti isz rąnkas tawa.
6. Padieje mani gilesnioj duobiej: i tąmsibes ir i szeszeli smerte.
7. Pastiprieje apmaudas tawa ąnt manęs: ir susukaj ąnt manęs wisas audras (*nelajmes*).
8. Atitolinaj nu manęs wisus paźistamus: pradieje manęs neapweźieti.

2. Tinka Viešpačiui vartai Siono juoba už visus gyvenimus Jokūbo.
3. Garbingus daiktus pasakoja apie tave, mieste Dievo.
4. Minėsiu Rahabą ir Babiloniją: pažįstanti mane. Šitai prašaleičiai ir Tyras,ir murinai čia buvo.
5. Argi Sionas sakys: „Žmogus ir žmogus aname užgimė; ir pats Aukščiausias jį pamatavo".
6. Viešpats apsakys raštuose giminių ir kunigaikščių: tų, kurie aname buvo.
7. Kaipo visų, kurie linksminas, yra gyvenimas taviep.
Garbė būk.

Pasalmė 87

Apie kentėjimus Kristaus Viešpaties, po paveikslu kentėjimų Dovydo išstatytus

Parašas. Giesmė pasalmės.

Sūnams Korės, ant galo Mahalatoj dėl atsakymų: išmanymas Hemano Ezraito.

1. Viešpatie Dieve, išganymo mano dieną šaukiau ir naktį tavo akisu.
2. Tegul malda mano ateina į akivaizdą tavo, prilenk ausį tavo prie maldos mano.
3. Nes dūšia mano pripildyta yra piktu, o gyvyba mano pragaran prisiartino.
4. Paskaitė mane su žengiančiais į duobę (*į žemę*), palikau kaipo žmogus be pagalbos.
5. Tarp numirusių liuosas.
Kaipo pažeisti miegantys grabuose, apie kuriuos daugiau nebatmeni, o anie yra išmesti iš rankos tavo.
6. Padėjo mane gilesnėj duobėj į tamsybes ir į šešėlį smerčio.
7. Pastiprėjo apmaudas tavo ant manęs, ir susukai ant manęs visas audras (*nelaimes*).
8. Atitolinai nuo manęs visus pažįstamus, pradėjo manęs neapvežėti.

Esmi paduotas (*kajp i kalini*) ir ne iszejau.
9. Akis mana suskuda nu neturta, szaukiau tawiep Wieszpatie par kiaurą dieną: kielau tawiep rąnkas mana.
10. Nejau numirielems darisi stebukłus: ar wajstojej (*daktarej*) prikiełs ir tawi iszpaźinies? (*garbins*).
11. Argi apsakinies kas grabi miłaszirdistę tawa ir tejsą tawa prapultiej?
12. Ar bus paźinti tąmsibiesi stebukłaj tawa: o tejsibe tawa źiamiej uźmirszima?
13. O asz Wieszpatie szaukiau tawiep: ir małda mana pranoks tawi ritmetiu.
14. Kodieł Wieszpatie atmeti małdą mana: ir atgręnźi wejdą tawa nu manęs?
15. Esmi ubagas darbusi nu jaunistes mana: o iszauksztintas esmi paniekintu ir pargąndintu. ↕ ↕ p. 124–125
16. Ąnt manęs parsikieli rustibes tawa: ir upalej tawa pabajde mani.
17. Apgule mani it undenis par kiaurą dieną: apsiaute mani draugi.
18. Atitolinaj nu manęs prietelu ir artimą: ir paźistamus mana dieł neturta. Garbie buk.

Pasalme 88.

Małda kad Wieszpats iszpilditu priźadus.

Paraszas. Ismanimas Etana Ezraita.

1. Miłaszirdistes Wieszpaties ąmźinaj giedosiu.
Nu kartos ligi kartos apsakiniesiu su łupomis mana tejsą tawa.
2. Nes sakiej: miłaszirdiste ąmźinaj bus pastatita danguosi: tejsa tawa bus jusi patajsita.
3. Istejgiau istatimą iszrinktiesęms sawa: prisijkiau Dowiduj tarnuj sawa.
4. Jog ąmźinaj uźłajkisiu wejslę tawa.
Ir statisiu nu kartos ligi kartos sostą tawa.
5. Iszpaźins dangaj stebukłus tawa Wieszpatie: o tejsą tawa surinkimi szwęntuju.

Esmi paduotas (*kaip į kalinį*) ir neišėjau.
9. Akys mano suskudo nuo neturto, šaukiau taviep, Viešpatie, per kiaurą dieną, kėliau taviep rankas mano.
10. Nejau numirėliams darysi stebuklus: ar vaistojai (*daktarai*) prikels ir tave išpažinės (*garbins*)?
11. Argi apsakinės kas grabe mielaširdystę tavo ir tiesą tavo prapultyj?
12. Ar bus pažinti tamsybėse stebuklai tavo, o teisybė tavo žemėj užmiršimo?
13. O aš, Viešpatie, šaukiau taviep, ir malda mano pranoks tave rytmečiu.
14. Kodėl, Viešpatie, atmeti maldą mano ir atgręži veidą tavo nuo manęs?
15. Esmi ubagas darbuose nuo jaunystės mano, o išaukštintas esmi paniekintu ir pergandintu.
16. Ant manęs persikėlė rūstybės tavo, ir upaliai tavo pabaidė mane.
17. Apgulė mane it vandenys per kiaurą dieną, apsiautė mane drauge.
18. Atitolinai nuo manęs prietelių ir artimą, ir pažįstamus mano dėl neturto. Garbė būk.

Pasalmė 88

Malda, kad Viešpats išpildytų priežadus

Parašas. Išmanymas Etano Ezraito.

1. Mielaširdystes Viešpaties amžinai giedosiu.
Nuo kartos ligi kartos apsakinėsiu su lūpomis mano tiesą tavo.
2. Nes sakei: „Mielaširdystė amžinai bus pastatyta danguose"; tiesa tavo bus juose pataisyta.
3. Įsteigiau įstatymą išrinktiesiems savo; prisiekiau Dovydui, tarnui savo.
4. Jog amžinai užlaikysiu veislę tavo.
Ir statysiu nuo kartos ligi kartos sostą tavo.
5. Išpažins dangūs stebuklus tavo, Viešpatie, o tiesą tavo surinkime šventųjų.

6. Nes kasgi debesiesi ligises Wieszpatem: pawiediu bus tarp sunu Diewa?
7. Diewas kurs ira garbinamas rodoj szwęntuju: didis ir baugus uź wisus apsukuo esąntius (*diewajtius pagonu*).
8. Wieszpatie Diewi galibiu kas i tawi pawiedus? Galingas esi Wieszpatie ir tejsa tawa aplinkuo tawęs.
9. Tu wieszpataui ąnt galibi juras: o sujudinima jos wilniu tu nutiłdaj.
10. Tu paźiaminaj it paźejstą pasiputusi: su galibi pete tawa iszskajdej neprietelus tawa.
11. Tawa ira dąngaj ir tawa ira źiame: tu istejgiej apwalę źiamę ir pripildimą jos.
↕ p. 125–126 12. Tu sutwierej sziaurę ir marę: ↕
Taboras ir Ermon, (*kałnaj*) linksminses wardon tawa.
13. Tawa petis su galibi:
Łaj pasistipręn rąnka tawa: ir te pasikieł deszinie tawa.
14. Tejsibe ir sudas, (*ira*) pasitajsimu sosta tawa.
Miłaszirdiste ir tejsa pranoks wejdą tawa.
15. Pałajminta giminie sugiebąnti linksmaj giedoti.
Wieszpatie wajkszczios szwiesibiej wejda tawa.
16. Ir wardon tawa par kiaurą dieną dziaukses: o tejsibiej tawa bus iszauksztinta.
17. Nes tu esi garbie jos twirtibes: o tawa patikimi pasikiełs ragas musu (*galibe*).
18. Nes Wieszpats ira apginimu musu: ir szwęnta karalaus musu Izraelitu.
19. Tuokart aprejszkimi kalbiejej szwęntęms tawa (*pranaszams*) ir sakiej: padiejau pagałbą diktami ir iszauksztinau iszrinkta (*Dowida*) isz źmoniu mana.
20. Atradau Dowida tarna sawa: su szwęntu aleju sawa patepiau ji.
21. Nes rąnka mana padies jam: ir pastiprins ji petis mana.
22. Nieka nepelnis nu jo neprietelus: ir sunus nedoribes negales jam iszkaditi.
23. Ir iszkirsiu jam regięnt jo neprietelus: ir neapkięntąntius jo priwersiu biegti atgał.

6. Nes kas gi debesyse lyginsis Viešpačiui, pavėdžiu bus tarp sūnų Dievo?
7. Dievas, kurs yra garbinamas rodoj šventųjų, didis ir baugus už visus apsukui esančius (*dievaičius pagonų*).
8. Viešpatie Dieve galybių, kas į tave pavėdus? Galingas esi, Viešpatie, ir tiesa tavo aplinkui tavęs.
9. Tu viešpatauji ant galybės jūros, o sujudinimą jos vilnių tu nutildai.
10. Tu pažeminai it pažeistą pasipūtusį; su galybe peties tavo išskaidei neprietelius tavo.
11. Tavo yra dangūs ir tavo yra žemė: tu įsteigei apvalią žemę ir pripildymą jos.
12. Tu sutvėrei šiaurę ir marę.
Taboras ir Hermonas (*kalnai*) linksminsis vardan tavo.
13. Tavo petys su galybe.
Lai pasistiprina ranka tavo ir tepasikelia dešinė tavo.
14. Teisybė ir sūdas (*yra*) pasitaisymu sosto tavo.
Mielaširdystė ir tiesa pranoks veidą tavo.
15. Palaiminta giminė sugebanti linksmai giedoti.
Viešpatie, vaikščios šviesybėj veido tavo.
16. Ir vardan tavo per kiaurą dieną džiaugsis, o teisybėj tavo bus išaukštinta.
17. Nes tu esi garbė jos tvirtybės, o tavo patikime pasikels ragas mūsų (*galybė*).
18. Nes Viešpats yra apgynimu mūsų ir švento karaliaus mūsų izraelitų.
19. Tuokart apreiškime kalbėjai šventiems tavo (*pranašams*) ir sakei: „Padėjau pagalbą diktame ir išaukštinau išrinktą (*Dovydą*) iš žmonių mano.
20. Atradau Dovydą, tarną savo, su šventu aliejum savo patepiau jį.
21. Nes ranka mano padės jam, ir pastiprins jį petys mano.
22. Nieko nepelnys nuo jo neprietelius, ir sūnus nedorybės negalės jam iškadyti.
23. Ir iškirsiu jam regint jo neprietelius, ir neapkenčiančius jo priversiu bėgti atgal.

24. Ir tiesa mana ir miłaszirdiste mana su juomi: o wardon mana pakiełtas bus jo ragas (*galibe*).
25. Ir isztiesiu lig juras jo rąnką: ir ąnt upiu jo deszinę.
26. Ir szaukses maniep: esi tu Diewu mana: ir apginieju iszganima mana.
↕ p. 126–127 27. O asz padarisiu ji pirmgimiu: auksztesniu uź karalus źiames. ↕
28. Ir uźłajkisiu jam ąmźinaj miłaszirdistę sawa: ir istatimas mana jam isztikiemas.
29. Ir uźłajkisiu par ąmźiu ąmźius jo wejslę: o sostas jo it dienas dąngaus. (*Twers pakol bus dąngus*).
30. O jej sunaj jo pames prową mana: ir sudusi mana ne wajkszczios (*ne ełgses dajlej*).
31. Jej tejsibes mana biaurios: ir prisakimu mana neuźłajkis.
32. Apłąnkisiu su rikszti parźęngimus ju: o su wotegajs griekus ju.
33. Bet miłaszirdistes mana nu jo neatitolinsiu: ir nepaiszkadisiu tejsibiej mana.
34. Nejgi i niekus apwersiu mana sąndara: ir kas iszejn isz burnos mana neatmajnisiu.
35. Wiena karta prisijkiau szwęntami mana: (*wardi*) argi Dowiduj meluosiu?
36. Wejsle jo bus par ąmźius.
37. Ir sostas jo kajp saule akiwajzdoj mana: ir kajpo piłnas mienuo ąnt ąmźiu: ir luditojas (*swietkas*) isztikiemas ąnt dąngaus.
38. Bet tu (*Diewi*) atmetej ir paniekinaj: pratęnsej (*ateimą*) Kristaus tawa.
39. Iszgriowej istatimą tarna tawa: subiauriojej ąnt źiames paszwęntimą jo.
40. Iszardej wisas jo tworas: padarej apginimu jo bajmę.
41. Plesze ji wisi kielaujęntis: tape iszjuokimu wisęms susiedams sawa.
42. Paauksztinaj deszinę spaudąncziu ji: palinksminaj wisus jo neprietelus.
43. Atiemej pagałbą szoblej jo: ir kares gadiniej nepadiejej.
↕ p. 127–128 44. Pagadinaj apczistiimą jo: o sostą jo swijdej i źiamę. ↕
45. Patrumpinaj dienas jo gadines: apipilej su uźgiedinimu.

24. Ir tiesa mano, ir mielaširdystė mano su juomi, o vardan mano pakeltas bus jo ragas (*galybė*).
25. Ir ištiesiu lig jūros jo ranką ir ant upių jo dešinę.
26. Ir šauksis maniep: esi tu Dievu mano ir apgynėju išganymo mano.
27. O aš padarysiu jį pirmgimiu, aukštesniu už karalius žemės.
28. Ir užlaikysiu jam amžinai mielaširdystę savo, ir įstatymas mano jam ištikimas.
29. Ir užlaikysiu per amžių amžius jo veislę, o sostas jo it dienos dangaus. (*Tvers, pakol bus dangus*).
30. O jei sūnai jo pames provą mano ir sūduose mano nevaikščios (*nesielgs dailiai*).
31. Jei teisybes mano bjaurios ir prisakymų mano neužlaikys.
32. Aplankysiu su rykšte peržengimus jų o su botagais griekus jų.
33. Bet mielaširdystės mano nuo jo neatitolinsiu ir nepaiškadysiu teisybėj mano.
34. Neigi į niekus apversiu mano sandaro ir, kas išeina iš burnos mano, neatmainysiu.
35. Vieną kartą prisiekiau šventame mano (*varde*), argi Dovydui meluosiu?
36. Veislė jo bus per amžius.
37. Ir sostas jo kaip saulė akivaizdoj mano ir kaipo pilnas mėnuo ant amžių, ir liudytojas (*svietkas*) ištikimas ant dangaus".
38. Bet tu (*Dieve*) atmetei ir paniekinai; pratęsei (*atėjimą*) Kristaus tavo.
39. Išgriovei įstatymą tarno tavo, subjauriojai ant žemės pašventimą jo.
40. Išardei visas jo tvoras, padarei apgynimu jo baimę.
41. Plėšė jį visi keliaujantys, tapo išjuokimu visiems susiedams savo.
42. Paaukštinai dešinę spaudančių jį, palinksminai visus jo neprietelius.
43. Atėmei pagalbą šoblei jo ir karės gadynėj nepadėjai.
44. Pagadinai apčystijimą jo, o sostą jo sviedei į žemę.
45. Patrumpinai dienas jo gadynės, apipylei su užgėdinimu.

46. Pakolej Wieszpatie atsikrejpi ligi gała?
Uźsidegie it ugnis rustibe tawa.
47. Miniek taj kas ira mana esibe: nejaugi berejkała sutwierej wisus sunus źmoniu?
48. Kami ira źmogus kurs giwens ir ne regies mirima: ir isztrauks duszę sawa isz pragara?
49. Kur dinga senas miłaszirdistes tawa: kajp prisijkiej Dowiduj tejsoj tawa?
50. Ne uźmirszk Wieszpatie iszkoloima tarnu tawa: kuri tebturiu ąntiej (*szirdiej*) mana, nu daugieł pagonu.
51. Kurie iszmetinieje neprietelej tawa Wieszpatie: kurie pranaszawa par kijtimą Kristaus tawa.
52. Pałajmintas Wieszpats ąmźinaj: łaj tejp atsitink, łaj tejp atsitink. Garbie buk.

Pasalme 89.

Apej didibę Diewa ir silpnibę źmogaus.

Paraszas. Małda Majźieszіaus źmogaus Diewa.

1. Wieszpatie tapej uźdąngu musu: nu kartos ligi kartos.
2. Pirmiaus nekajp atsirada kałnaj ar sutwerta buwa źiame su pasauli: nu ąmźiu ir par ąmźius tu esi Diewi.
3. Nedalejsk paźiaminima źmogaus: ir sakiej metawokieties sunaj źmoniu.
4. Nes tukstąntis metu akiwajzdoj tawa (*ira*) kajp diena wakariksztе kuri praslinka.
Ir sargiba nakties.
5. Kuri skajtos uź nieka (*wejkiej praejn*) bus ju metaj.
6. Ritmeti kajpo źole łaj praslęnk, nu rita łaj źid ir praejn: wakara łaj nukrimt, sukijtie ir sudźiun. ↕ ↕ p. 128–129
7. Nes tawa rustibiej sugurom: apmaudi tawa parsigąndom.
8. Nedoribes musu padiejej akiwajzdoj sawa: ąmźis musu apszwietimi wejda tawa (*tau matomas*).
9. Nes wisas dienas musu nutrumpieje: o rustibiej tawa silpni tapiem.

46. Pakolei, Viešpatie, atsikreipi ligi galo?
Užsidegė it ugnis rūstybė tavo.
47. Minėk tai, kas yra mano esybė; nejaugi be reikalo sutvėrei visus sūnus žmonių?
48. Kame yra žmogus, kurs gyvens ir neregės mirimo, ir ištrauks dūšią savo iš pragaro?
49. Kur dingo senos mielaširdystės tavo, kaip prisiekei Dovydui tiesoj tavo?
50. Neužmiršk, Viešpatie, iškoliojimo tarnų tavo, kurį tebturiu antyj (*širdyj*) mano nuo daugel pagonų.
51. Kurie išmetinėjo nerieteliai tavo, Viešpatie, kurie pranašavo per keitimą Kristaus tavo.
52. Palaimintas Viešpats amžinai: lai taip atsitinka, lai taip atsitinka. Garbė būk.

Pasalmė 89

Apie didybę Dievo ir silpnybę žmogaus

Parašas. Malda Maižiešiaus, žmogaus Dievo.

1. Viešpatie, tapai uždanga mūsų nuo kartos ligi kartos.
2. Pirmiau nekaip atsirado kalnai ar sutverta buvo žemė su pasaule, nuo amžių ir per amžius tu esi, Dieve.
3. Nedaleisk pažeminimo žmogaus; ir sakei: „Metavokitės, sūnai žmonių".
4. Nes tūkstantys metų akivaizdoj tavo (*yra*) kaip diena vakarykštė, kuri praslinko.
Ir sargyba nakties.
5. Kuri skaitos už nieką (*veikiai praeina*), bus jų metai.
6. Rytmetį kaipo žolė lai praslenka, nuo ryto lai žydi ir praeina, vakarą lai nukrenta, sukietėja ir sudžiūna.
7. Nes tavo rūstybėj sugurom, apmaude tavo persigandom.
8. Nedorybes mūsų padėjai akivaizdoj savo, amžius mūsų apšvietime veido tavo (*tau matomas*).
9. Nes visos dienos mūsų nutrumpėjo, o rūstybėj tavo silpni tapom.

Metaj musu bus paskajtiti uź wortinkles.
10. Dienas giwenima musu jusi: septines deszimtis metu.
O jej stipriusi asztuones deszimtis metu: ir kas dar daugiaus, darbas ir sopulis.
Uźtikra uźeje letibe (*senatwiej*) ir busma karoti.
11. Kas numana galibę rustibes tawa? Ir priesz bajmę tawa, piktumą tawa.
12. Suskajtiti?
Deszinę tawa padarik tejp paźistamą: ir mokitas szirdies iszmintiej.
13. Lejsk sawi (*Diewi*) pargłaboti, pakolej? (*piksi*) ir duokies parmelsti tarnams tawa.
14. Ankstie prisipildiem su miłaszirdisti tawa ir prasidziugom: ir milejomos par kiauras dienas musu.
15. Linksminoms uź dienas kuriosi mamis paźiaminaj: uź metus kuriusi regiejom piktą.
16. Zwiłkteriek i tarnus tawa ir i darbus tawa: ir wesk sunus ju.
17. Ir łaj bun szwiesibe Wieszpaties Diewa musu ąnt mamis: o darbus rąnku musu tajsik ąnt mamis ir darbą ranku tawa tijsiu darik. Garbie buk.

Pasalme 90.

Apej łajmę źmoniu głobamu nu Wieszpaties Diewa.

Paraszas. Garbie giesmies Dowiduj.

1. Kas giwen pagałboj Aukszcziause: bus po apginimu Diewa dąngaus.
2. Tars Wieszpatem: apginimu mana ir uźdąngu mana tu esi Diewi mana tawimi pasiklausiu. ↕

↕ p. 129–130

3. Nes is iszgielbieje mani isz spąnsłu mediojęncziu (*źmoniu*) ir nu ikire źode.
4. Su petejs sawa apdęngs tawi: ir po sparnajs jo wilti turiesi.
5. Su skidu apsiaus tawi tiesa jo: ir ne parsigąnsi nu bajdikles nakties.
6. Nu wiliczes lekąnczios dienu pagał, nu rejkała wajkszcziojęnte tąmsibiesi: nu uźpuolima ir nu welne pusdienes.

Metai mūsų bus paskaityti už vortinkles.
10. Dienas gyvenimo mūsų jusi septynias dešimtis metų.
O jei stipruosi aštuonias dešimtis metų ir kas dar daugiau, darbas ir sopulys.
Už tikro užėjo lėtybė (*senatvėj*), ir būsim karoti.
11. Kas numano galybę rūstybės tavo? Ir prieš baimę tavo piktumą tavo.
12. Suskaityti?
Dešinę tavo padaryk taip pažįstamą ir mokytos širdies išmintyj.
13. Leisk save (*Dieve*) perglaboti, pakolei (*pyksi*); ir duokis permelsti tarnams tavo.
14. Anksti prisipildėm su mielaširdyste tavo ir prasidžiugom, ir mylėjomės per kiauras dienas mūsų.
15. Linksminoms už dienas, kuriose mus pažeminai, už metus, kuriuose regėjom piktą.
16. Žvilgterėk į tarnus tavo ir į darbus tavo, ir vesk sūnus jų.
17. Ir lai būna šviesybė Viešpaties, Dievo mūsų, ant mūsų, o darbus rankų mūsų taisyk ant mūsų ir darbą rankų tavo tiesiu daryk. Garbė būk.

Pasalmė 90

Apie laimę žmonių, globiamų nuo Viešpaties Dievo

Parašas. Garbė giesmės Dovydui.

1. Kas gyvena pagalboj Aukščiausio, bus po apgynimu Dievo dangaus.
2. Tars Viešpačiui: „Apgynimu mano ir uždanga mano tu esi, Dieve mano, tavimi pasikliausiu".
3. Nes jis išgelbėjo mane iš spąslų medžiojančių (*žmonių*) ir nuo įkyraus žodžio.
4. Su pečiais savo apdengs tave ir po sparnais jo viltį turėsi.
5. Su skydu apsiaus tave tiesa jo, ir nepersigąsi nuo baidyklės nakties.
6. Nuo vylyčios, lekiančios diena pagal, nuo reikalo, vaikščiojančio tamsybėse, nuo užpuolimo ir nuo velnio pusdienės.

7. Kris pri szalies tawa tukstąnte, o deszimtis tukstąntiu po deszinies tawa: bet tawiep neprisiartins.
8. Uźtikra su tawa akimis regiesi: ir matisi uźmokiesni grieszniku.
9. Nes tu esi Wieszpatie wiltis mana: padiejej Aukszcziausi uźdąngu tawa.
10. Ne atejs tawiep piktas: ir neprisartins wotegas pri giwenima tawa.
11. Nes aniołams sawa isakie apej tawi: idant saugotu tawęs wisusi kielusi tawa.
12. Su rąnkomis neszios tawi, idant kartajs nepaźejstumi nu akminies kojes tawa.
13. Ąnt głoudinu ir giwati wajkszcziosi: ir sutripsi lawą ir smaką.
14. Nes maniemi pasiklowę iszgielbiesiu ji, apginsiu ji: nes paźina wardą mana.
15. Szaukses maniep ir asz jo iszkłausisiu: su juomi esmi prispaudimi, iszgielbiesiu ji, ir garbingu padarisiu.
16. Iłgas dienas sutejksiu jam: ir parodisiu jam iszganimą mana. Garbie buk.

Pasalme 91.

Apej didibę ir gieribę Wieszpaties Diewa, łajmiej doru ir nełajmiej grieszniku.

↕ p. 130–131 Paraszas. Pasalme giesmies subatos diena. ↕

1. Graźu ira iszpaźinieti Wieszpatem: ir giedoti warduj tawa Aukszcziausis.
2. Idant butu apsakinieta nu rita miłaszirdiste tawa: o tiesa tawa par nakti.
3. Su skąmbinij nu deszimties stigu: su arpu ir su kąnklemi giedodamas.
4. Nes pradziuginaj mani Wieszpatie sutwierimi tawa: ir linksmisiuos darbusi rąnku tawa.
5. Kajp galingi ira darbaj tawa Wieszpatie! pardaug giles tape misles tawa.

7. Kris prie šalies tavo tūkstantis, o dešimtis tūkstančių po dešinės tavo, bet taviep neprisiartins.
8. Už tikro su tavo akimis regėsi ir matysi užmokesnį griešninkų.
9. Nes tu esi, Viešpatie, viltis mano; padėjai aukščiausia uždanga tavo.
10. Neateis taviep piktas ir neprisiartins botagas prie gyvenimo tavo.
11. Nes aniolams savo įsakė apie tave, idant saugotų tavęs visuose keliuose tavo.
12. Su rankomis nešios tave, idant kartais nepažeistum nuo akmenies kojas tavo.
13. Ant gluodeno ir gyvatės vaikščiosi ir sutrypsi levą ir smaką.
14. „Nes manimi pasikliovė, išgelbėsiu jį, apginsiu jį, nes pažino vardą mano.
15. Šauksis maniep ir aš jo išklausysiu; su juomi esmi prispaudime, išgelbėsiu jį ir garbingu padarysiu.
16. Ilgas dienas suteiksiu jam ir parodysiu jam išganymą mano".Garbė būk.

Pasalmė 91

Apie didybę ir gerybę Viešpaties Dievo laimėj dorų ir nelaimėj griešninkų

Parašas. Pasalmė giesmės subatos dienai.

1. Gražu yra išpažinėti Viešpačiui ir giedoti vardui tavo, Aukščiausias.
2. Idant būtų apsakinėta nuo ryto mielaširdystė tavo, o tiesa tavo per naktį.
3. Suskambini nuo dešimties stygų su arfa ir su kanklėmis giedodamas.
4. Nes pradžiuginai mane, Viešpatie, sutvėrime tavo, ir linksminsiuos darbuose rankų tavo.
5. Kaip galingi yra darbai tavo, Viešpatie! Per daug gilios tapo mislios tavo.

6. Wiras bediewis nepaźins: o mulkis to ne supras.
7. Kad iszdigs griesznikaj it źoles ir pasirodis wisi dasilejdantis nedoribes.
Idant pragajsztu ąnt ąmźiu ąmźinuju.
8. Bet tu Aukszcziausis par ąmźius Wieszpatie.
9. Nes szitaj neprietelej tawa Wieszpatie: nes szitaj neprietelej tawa prapuł, ir bus iszgajnioti wisi darąntis nedoribę.
10. Ir iszsikiełs it więnragie ragas mana: o senatwe mana gausioj miłaszirdistiej.
11. Ir paniekina akis mana sawa neprietelejs, o apej kiłstąntius ąnt manęs biauribes: iszgirs ausis mana.
12. Tejsingi praźis it palmas (*medis*) ir kajp Cedras Libana isiwejs.
13. Idijgti namusi Wieszpaties: prejminie namu Diewa musu.
14. Dabar iwis źidąntioj senatwiej: ir bus gieraj swejki.
15. Idant apskiełbtu.
Jogiej tejsus Wieszpats Diewas musu: o nedoribes niera jami. Garbie buk.

Pasalme 92.

Apej didibę ir galibę Wieszpaties Diewa szwęncziause.

↕ p. 131–132

Paraszas. Garbie giedoima patem Dowiduj. ↕

Dienoj priesz subatą kumet ira sutwerta źiame.
1. Wieszpats karalawa padorej apsidare: apsiwiłka Wieszpats su stipribi ir parsijuose.
Nes apwalę źiamę sutwiere, kuri nepasijudins.
2. Patajsitas ira nu to łajka sostas tawa: tu esi nu ąmźiu.
3. Pakiele upis Wieszpatie: pakiele upes bałsą sawa: Pakiele upis twanus sawa.
4. Nu sugrąmzdima didziu undenu.
5. Nawatna audra juras: kiejstas auksztibiesi Wieszpats.
6. Istatimaj tawa łabaj ira tikietinis: namams tawa pritink szwęntinibe Wieszpatie par iłgas dienas. Garbie buk.

6. Vyras bedievis nepažins, o mulkis to nesupras.
7. Kad išdygs griešninkai it žolės ir pasirodys visi dasileidžiantys nedorybės.
Idant pragaištų ant amžių amžinųjų.
8. Bet tu Aukščiausias per amžius, Viešpatie.
9. Nes šitai neprieteliai tavo, Viešpatie; nes šitai neprieteliai tavo prapuola, ir bus išgainioti visi, darantys nedorybę.
10. Ir išsikels it vienragio ragas mano, o senatvė mano gausioj mielaširdystėj.
11. Ir paniekino akys mano savo neprieteliais, o apie kilstančius ant manęs bjaurybes išgirs ausys mano.
12. Teisingi pražys it palmės (*medis*) ir kaip cedras Libano įsiveis.
13. Įdiegti namuose Viešpaties, priemenėj namų Dievo mūsų.
14. Dabar įvis žydinčioj senatvėj ir bus gerai sveiki.
15. Idant apskelbtų.
Jogei teisus Viešpats Dievas mūsų, o nedorybės nėra jame. Garbė būk.

Pasalmė 92

Apie didybę ir galybę Viešpaties Dievo švenčiausio

Parašas. Garbė giedojimo pačiam Dovydui.

Dienoj prieš subatą, kuomet yra sutverta žemė.
1. Viešpats karaliavo padoriai, apsidarė, apsivilko Viešpats su stiprybe ir persijuosė.
Nes apvalią žemę sutvėrė, kuri nepasijudins.
2. Pataisytas yra nuo to laiko sostas tavo; tu esi nuo amžių.
3. Pakėlė upės, Viešpatie, pakėlė upės balsą savo. Pakėlė upės tvanus savo.
4. Nuo sugramzdimo didžių vandenų.
5. Navatna audra jūros; keistas aukštybėse Viešpats.
6. Įstatymai tavo labai yra tikėtini: namams tavo pritinka šventenybė, Viešpatie, per ilgas dienas. Garbė būk.

Pasalme 93.

Apej dides karones griesznikụ.

Paraszas. Pasalme patem Dowiduj, kietwirtoj dienoj po subatos.

1. Diewas atmoniima Wieszpats: Diewas atmonima luosaj elgies.
2. Kielkies kurs sudii źiamę: atiduok uźmokiesni pasiputusęms.
3. Pakolej griesznikaj Wieszpatie: pakolej griesznikaj girses.
4. Pamietłoses ir tauzis nedoribes: biłos wisi darąntis netejsibę?
5. Zmones tawa Wieszpatie nuźiamina: ir tiewiszkię tawa nuwargina.
6. Naslę ir atejuna uźmusze: ir naszłajtius iszterioje.
7. Ir sakie: ne regies Wieszpats: nejgi supras Diewas Jokuba.
8. Supraskiet mulkiej źmones: ir pusprotej kumet nor gaukiet iszminti. ↕ ↕ p. 132–133
9. Kurs padare ausi, ne girdies? arba kurs iszmane aki nepamatis?
10. Kurs sudraud gimines argi nebars?
    Kurs moka źmogu iszminties.
11. Wieszpats źina misles zmoniu: nes ira tusztes.
12. Pałajmintas źmogus kuri tu Wieszpatie praszwejsi: ir iszmokisi ji prowas sawa.
13. Idant jam palęngwintumi dienosi negierosi: pakolej nebus iszkasta duobie griesznikuj (*pakol nedoras ne numirs*).
14. Nes neatmes Wieszpats źmoniu sawa: o tiewiszkies sawa neaplejs.
15. Pakolej tejsibe neparsikijs i sudą: o bus gret jos wisi, kurie ira tejsios szirdies.
16. Kas mąn kielses priesz nedorusius: Arba kas bus su manęm priesz darąnczius bajsibę?
17. Negut kad Wieszpats padies mąn: woz nepakluwa dusze mana i pragarą.
18. Jej sakiau: paszlije koje mana: miłaszirdiste tawa Wieszpatie, padieje mąn.
19. Pagał daugibes skausmu mana, szirdiej mana: paguodas tawa palinksmina duszę mana.
20. Nejaugi sostas nedoribes tawęs tures? kurs uźduodi darbą prisakimi (*uźłajkimas prisakimu ira darbu*).
21. Inirs sugrejbti duszę tejsingą: o kraui nekaltą pasmerks.

Pasalmė 93

Apie didžias karones griešninkų

Parašas. Pasalmė pačiam Dovydui ketvirtoj dienoj po subatos.

1. Dievas atmonijimo Viešpats: Dievas atmonijimo liuosai elgės.
2. Kelkis, kurs sūdiji žemę, atiduok užmokesnį pasipūtusiems.
3. Pakolei griešninkai, Viešpatie, pakolei griešninkai girsis.
4. Pamėtliosis ir tauzys nedorybes, bylos visi, darantys neteisybę?
5. Žmones tavo, Viešpatie, nužemino ir tėviškę tavo nuvargino.
6. Našlę ir atėjūną užmušė ir našlaičius išteriojo.
7. Ir sakė: „Neregės Viešpats neigi supras Dievas Jokūbo".
8. Supraskit, mulkiai žmonės ir puspročiai, kuomet nor gaukit išmintį.
9. Kurs padarė ausį, negirdės? Arba kurs išmanė akį, nepamatys?
10. Kurs sudraudžia gimines, argi nebars?
    Kurs moko žmogų išminties.
11. Viešpats žino mislias žmonių, nes yra tuščios.
12. Palaimintas žmogus, kurį tu, Viešpatie, prašviesi ir išmokysi jį provos savo.
13. Idant jam palengvintum dienose negerose, pakolei nebus iškasta duobė griešninkui (*pakol nedoras nenumirs*).
14. Nes neatmes Viešpats žmonių savo o tėviškės savo neapleis.
15. Pakolei teisybė nepersikeis į sūdą, o bus gret jos visi, kurie yra teisios širdies.
16. Kas man kelsis prieš nedoruosius, arba kas bus su manim prieš darančius baisybę?
17. Negut kad Viešpats padės man; vos nepakliuvo dūšia mano į pragarą.
18. Jei sakiau, pašlijo koja mano, mielaširdystė tavo, Viešpatie, padėjo man.
19. Pagal daugybę skausmų mano širdyj mano, paguodos tavo palinksmino dūšią mano.
20. Nejaugi sostas nedorybės tavęs tūris, kurs užduodi darbą prisakyme (*užlaikymas prisakymų yra darbu*).
21. Įnirs sugreibti dūšią teisingą, o kraują nekaltą pasmerks.

22. Ir tape mąn Wieszpats uźdąngu: o Diewas mana apginimu wilties mana.
23. Ir atiduos jams nedoribę ju: o piktibiej ju isznowis jus: iszterios jus Wieszpats Diewas musu. Garbie buk.

Pasalme 94.

Apej garbinimą didibes, gieribes ir tejsibes Wieszp.

↕ p. 133–134

Paraszas. Garbie giesmies, patem Dowiduj. ↕

1. Ejkiete linksminkiemos Wieszpacziuj, giedokiem Diewuj iszganitojuj musu.
2. Pranokiem wejdą jo su iszpaźinimu: o pasalmes giedokiem jam.
3. Nes Diewas (*ira*) didis Wieszpats ir karalus didis ąnt wisu diewu.
4. Nes rąnkoj jo ira wisi krasztaj źiames: ir auksztibes kałnu jo ira.
5. Nesgi jo ira jura ir pats ję padare: ir sausimą jo rankas sutwiere.
6. Ejkiet pasikłoniokiem ir pulkiem, werkiem priesz Wieszpati: kurs mamis sutwiere.
7. Nes isaj pats ira Wieszpats Diewas musu: o mes źmones jo ir awis jo ganikłas, ir awis jo rąnkas.
8. Szęndiena jej bałsa jo iszgirsete: ne noriekiet uźkijtinti szirdziu jusu.
9. Kajpo sziźinimi pagał dienos pagundinima pustiniej: kami gundina mani tiewaj jusu, datire manęs ir iszwida darbus mana.
10. Par kietures deszimtis metu pikau ąnt tos wejsles ir sakiau: tie wisumet klist szirdi.
11. Bet tie nepaźina kielu mana: kajp prisijkiau rustibiej mana jej inejs atilsięn mana. Garbie buk.

Pasalme 95.

Apej ateimą messiosziaus ir apej jo karalistę ant apskritos źiames.

Paraszas. Giesme patem Dowiduj, kad staties namaj sugriźus isz kaline.

1. Giedokiet Wieszpatem giesmę nauję: giedokiet Wieszpatem wisa źiame.

22. Ir tapo man Viešpats uždanga, o Dievas mano apgynimu vilties mano.
23. Ir atiduos jiems nedorybę jų, o piktybėj jų išnovys juos, išterios juos Viešpats Dievas mūsų. Garbė būk.

Pasalmė 94

Apie garbinimą didybės, gerybės ir teisybės Viešp[ačio]

Parašas. Garbė giesmės pačiam Dovydui.

1. Eikite, linksminkimės Viešpačiui, giedokim Dievui Išganytojui mūsų.
2. Pranokim veidą jo su išpažinimu o psalmes giedokim jam.
3. Nes Dievas (*yra*) didis Viešpats ir karalius didis ant visų dievų.
4. Nes rankoj jo yra visi kraštai žemės ir aukštybės kalnų jo yra.
5. Nesgi jo yra jūra, ir pats ją padarė, ir sausimą jo rankos sutvėrė.
6. Eikit pasikloniokim ir pulkim, verkim prieš Viešpatį, kurs mus sutvėrė.
7. Nes jisai pats yra Viešpats Dievas mūsų, o mes žmonės jo ir avys jo ganyklos, ir avys jo rankos.
8. Šiandieną jei balsą jo išgirsite, nenorėkit užkietinti širdžių jūsų.
9. Kaipo šyžinime pagal dienos pagundinimą pūstynėj, kame gundino mane tėvai jūsų; datyrė manęs ir išvydo darbus mano.
10. Per keturias dešimtis metų pykau ant tos veislės ir sakiau: „Tie visuomet klysta širdžia".
11. Bet tie nepažino kelių mano: kaip prisiekiau rūstybėj mano, jei ineis atilsin mano. Garbė būk.

Pasalmė 95

Apie atėjimą Mesijošiaus ir apie jo karalystę ant apskritos žemės

Parašas. Giesmė pačiam Dovydui, kad statės namai, sugrįžus iš kalinio.

1. Giedokit Viešpačiui giesmę naują, giedokit Viešpačiui visa žemė.

2. Giedokiet Wieszpatem ir łajminkiet jo wardą: apsakiniekiet nu dienos lig dienos iszganima jo.
3. Apsakiniekiet tarp pagonu garbę jo: tarp wisu źmoniu stebukłus jo. ↕ ↕ p. 134–135
4. Nes didis Wieszpats ir łabaj garbingas: baugus ira juoba uź wisus diewus.
5. Nes wisi diewaj pagonu ira welnej: o Wieszpats dąngus sutwiere.
6. Iszpaźinimas ir graźibe akiwajzdoj jo: szwęntinibe ir daugalibe diewobajmingumi jo.
7. Neszkiet Wieszpatem gimines pagonu: neszkiet Wieszpatem garbę ir szłowę.
8. Atneszkiet Wieszpatem garbę jo warduj.
Imkiet apieras ir ejkiet prejminion jo.
9. Kłoniokieties Wieszpatem jo szwęntoj prejminiej.
Łaj sudreb nu wejda jo wisa źiame.
10. Abskielbkiet tarp pagonu jogiej Wieszpats karalawa.
Nes patajse apwalę źiamę kuri nepasijudins: sudis źmones pagał tejsibes.
11. Łaj dziaugies dąngus ir linksminas źiame: łaj sujud jura ir giwis jos.
12. Dziaukses łaukaj: ir wis kas ira jusi.
Tuokart linksmises wisi medej miszka.
13. Matidamis Wieszpati nes ateje: nes ateje suditi źiamę.
Sudis apwalę źiamę pagał tejsibes: o gimines pagał tejsos sawa.
Garbie buk.

Pasalme 96.

Apej istejgimą karalistes Kristaus ir apej paskutini jo ateimą.

Paraszas. Tam Dowiduj kad jo ziame palika sugrąnźintu.

1. Wieszpats karalau, łaj dziaugas źiame, te linksminas gauje sału.
2. Debesis ir migła apsukuo jo: tejsibe ir sudas patajsimas sosta jo. ↕ ↕ p. 135–136
3. Pranoks ji ugnis: ir uźdegs apsukuo neprietelus jo.
4. Zajbaj jo apszwiete apwalę źiamę: źwiłkterieje ir sudrebieje źiame.

2. Giedokit Viešpačiui ir laiminkit jo vardą, apsakinėkit nuo dienos lig dienos išganymą jo.
3. Apsakinėkit tarp pagonų garbę jo, tarp visų žmonių stebuklus jo.
4. Nes didis Viešpats ir labai garbingas, baugus yra juoba už visus dievus.
5. Nes visi dievai pagonų yra velniai, o Viešpats dangus sutvėrė.
6. Išpažinimas ir gražybė akivaizdoj jo, šventenybė ir dauggalybė dievobaimingume jo.
7. Neškit Viešpačiui giminės pagonų, neškit Viešpačiui garbę ir šlovę.
8. Atneškit Viešpačiui garbę jo vardui.
Imkit apieras ir eikit priemenėn jo.
9. Kloniokitės Viešpačiui jo šventoj priemenėj.
Lai sudreba nuo veido jo visa žemė.
10. Apskelbkit tarp pagonų, jogei Viešpats karaliavo.
Nes pataisė apvalią žemę, kuri nepasijudins, sūdys žmones pagal teisybę.
11. Lai džiaugias dangus ir linksminas žemė; lai sujuda jūra ir gyvis jos.
12. Džiaugsis laukai ir visa, kas yra juose.
Tuokart linksminsis visi medžiai miško.
13. Matydami Viešpatį, nes atėjo, nes atėjo sūdyti žemę.
Sūdys apvalią žemę pagal teisybę, o gimines pagal tiesą savo.
Garbė būk.

Pasalmė 96

Apie įsteigimą karalystės Kristaus ir apie paskutinį jo atėjimą

Parašas. Tam Dovydui, kad jo žemė paliko sugrąžinta.

1. Viešpats karaliauja: lai džiaugias žemė, tesilinksmina gauja salų.
2. Debesys ir migla apsukui jo, teisybė ir sūdas pataisymas sosto jo.
3. Pranoks jį ugnis ir uždegs apsukui neprietelius jo.
4. Žaibai jo apšvietė apvalią žemę, žvilgterėjo ir sudrebėjo žemė.

5. Kałnaj kajpo waszkas sutirpes tekieje akiwajzdoj Wieszpaties: nu wejda Wieszpaties wisa źiame.
6. Dąngaj apsakie jo tejsibę: ir pamate wisi źmones jo garbę.
7. Łaj susigiest wisi garbinąntis diewajtius isz mede iszdroźtus: ir kurie giras su bałwonajs sawa.
Kłoniokieties jam wisi Aniołaj jo.
8. Iszgirda ir prasidziuga Sionas.
Ir prasidziuga dukteris Juda: dieł sudu tawa Wieszpatie.
9. Nes tu (*esi*) Aukszcziausiu Wieszpatiu ąnt apskritos źiames: juoba iszauksztintu uź wisus diewus.
10. Milęntis Wieszpati ne apweźiekiet pikta: saugo Wieszpats duszes szwęntuju sawa isz rąnku griesznika iszgielbies jus.
11. Szwiesibe uźtekieje tejsem: o linksmibe źmoniems tejsos szirdies. Garbie buk.

Pasalme 97.

Apej stebuklingas gieradieistas Wieszpaties sutejktas źmoniems.

Paraszas. Pasalme patem Dowiduj.

1. Giedokiet Wieszpatem giesmę nauję: nes padare stebukłus. Iszgane sau deszinie jo ir petis jo szwęntas.
2. Aprejszkie Wieszpats iszganimą sawa: akiwajzdoj pagonu apskielbe tejsibę sawa.
3. Primine miłaszirdistę sawa: ir tejsą sawa namams Izraelaus. Pamatė wisi krasztaj źiames: iszganimą Diewą musu.
4. Trąnkiej giedokiet wisa źiame: giedokiet ir linksminkieties ir
↕ p. 136–137 grijszkiet. ↕
5. Grijszkiet Wieszpatem su kanklemis, su kąnklemis ir su bałsu pasalmes.
6. Su trubajs iłgajs: ir su trubajs isz ragu (*padirbtajs*).
Trąnkiej giedokiet Wieszpatem karaluj matąnt.
7. Teguł susigrumzd jura ir pilnibe jos: apwałuotinis źiames ir giwenąntis ąnt juo.
8. Upis ratuos su dełnomis: draugi kałnaj linksmises.

5. Kalnai kaipo vaškas sutirpęs tekėjo akivaizdoj Viešpaties, nuo veido Viešpaties visa žemė.
6. Dangūs apsakė jo teisybę, ir pamatė visi žmonės jo garbę.
7. Lai susigėsta visi garbinantys dievaičius, iš medžio išdrožtus, ir kurie girias su balvonais savo.
Kloniokitės jam visi aniolai jo.
8. Išgirdo ir prasidžiugo Sionas.
Ir prasidžiugo dukterys Judo dėl sūdų tavo, Viešpatie.
9. Nes tu (*esi*) Aukščiausiu Viešpačiu ant apskritos žemės, juoba išaukštintu už visus dievus.
10. Mylintys Viešpatį neapvežėkit pikto; saugo Viešpats dūšias šventųjų savo, iš rankų griešninko išgelbės juos.
11. Šviesybė užtekėjo teisiam, o linksmybė žmonėms teisios širdies. Garbė būk.

Pasalmė 97

Apie stebuklingas geradėjystas, Viešpaties suteiktas žmonėms

Parašas. Pasalmė pačiam Dovydui.

1. Giedokit Viešpačiui giesmę naują, nes padarė stebuklus. Išganė sau dešinė jo ir petys jo šventas.
2. Apreiškė Viešpats išganymą savo, akivaizdoj pagonų apskelbė teisybę savo.
3. Priminė mielaširdystę savo ir tiesą savo namams Izraelio. Pamatė visi kraštai žemės išganymą Dievo mūsų.
4. Trankiai giedokit visa žemė: giedokit ir linksminkitės ir griežkit.
5. Griežkit Viešpačiui su kanklėmis, su kanklėmis ir su balsu pasalmes.
6. Su trūbais ilgais ir su trūbais iš ragų (*padirbtais*).
Trankiai giedokit Viešpačiui karaliui matant.
7. Tegul susigrumzdžia jūra ir pilnybė jos, apvaluotinis žemės ir gyvenantys ant jo.
8. Upės ratuos su delnomis, drauge kalnai linksminsis.

9. Akiwajzdoj Wieszpaties: nes ateje suditi źiames.
Sudis apwalę źiamę pagał tejsibes: ir gimines pagał tejsos. Garbie buk.

Pasalme 98.

Par kurę pranaszas parspie wisus źmones kad atiduotu garbę Wieszpatiuj ir bijotumes jo tejsibes.

Paraszas. Pasalme patem Dowiduj.

1. Wieszpats karalawa teguł rustinas gimines: kurs sied ąnt kerubinajs, łaj dreb źiame.
2. Wieszpats didis ąnt Sionu: ir iszauksztintas ąnt wisu giminiu.
3. Łaj iszpaźinie (*garbęn*) didem warduj tawa: nes ira baugus ir szwęntas.
4. Garbie karalaus mil sudą.
Tu istejgiej prowas: sudą ir tejsibę Jobubi, tu padarej.
5. Auksztinkiet Wieszpati Diewą musu: ir kłoniokieties pakojuj jo koju, nes ira szwęntas.
6. Majźieszius su Aaronu tarp kunegu jo: ir Samuelus tarp tu, kurie szaukas jo wardon.
7. Sztulpi debesies sznekieje su anuodum.
Daboje istatimu jo ir prisakimu kurius anuodum dawe.

↕ p. 137–138 8. Wieszpatie Diewi mana, tu giebiejej anuo ↕ dums iszkłausiti: Diewi tu buwaj jams małonus: ir giebiejej atmoniti uź wisus ju iszmonius.
9. Auksztinkiet Wieszpati Diewą musu: ir kłoniokieties ąnt kałnu jo szwęntu, nes szwęntas (*ira*) Wieszpats Diewas musu. Garbie buk.

Pasalme 99.

Par kurę pranaszas ragięn źmones kad garbintu Wieszpati baźniczioj ir apsakinietu jo gieribę.

Paraszas. Pasalme apej garbę (*Wieszpaties*).

1. Trąnkiej giedokiet wisa źiame: tarnąukiet Wieszpatem su linksmibi.

9. Akivaizdoj Viešpaties, nes atėjo sūdyti žemės.
Sūdys apvalią žemę pagal teisybę ir gimines pagal tiesą. Garbė būk.

Pasalmė 98

Per kurią Pranašas perspėja visus žmones, kad atiduotų garbę Viešpačiui ir bijotųsi jo teisybės

Parašas. Pasalmė pačiam Dovydui.

1. Viešpats karaliavo, tegul rūstinas giminės; kurs sėdi ant cherubinų, lai dreba žemė.
2. Viešpats didis ant Siono ir išaukštintas ant visų giminių.
3. Lai išpažinėja (*garbina*) didžiam vardui tavo, nes yra baugus ir šventas.
4. Garbė karaliaus myli sūdą.
Tu įsteigei provas: sūdą ir teisybę, Jokūbe, tu padarei.
5. Aukštinkit Viešpatį Dievą mūsų ir kloniokitės pakojui jo kojų, nes yra šventas.
6. Maižiešius su Aaronu tarp kunigų jo ir Samuelis tarp tų, kurie šaukias jo vardan.
7. Stulpe debesies šnekėjo su anuodviem.
Dabojo įstatymų jo ir prisakymų, kurius anuodviem davė.
8. Viešpatie Dieve mano, tu gebėjai anųdviejų išklausyti; Dieve, tu buvai jiems malonus ir gebėjai atmonyti už visus jų išmonius.
9. Aukštinkit Viešpatį Dievą mūsų ir kloniokitės ant kalno jo švento, nes šventas (*yra*) Viešpats Dievas mūsų. Garbė būk.

Pasalmė 99

Per kurią pranašas ragina žmones, kad garbintų Viešpatį bažnyčioj ir apsakinėtų jo gerybę

Parašas. Pasalmė apie garbę (*Viešpaties*).

1. Trankiai giedokit visa žemė, tarnaukit Viešpačiui su linksmybe.

Ejkiet akiwajzdon jo dziaugdamos.

2. Zinokiet jog Wieszpats wienas tiera Diewu: Isaj mus sutwiere o ne mes patis sawi.
Zmones jo ir awis jo ganikłos.
3. Jejkiet pro wartus jo su iszpaźinimu i prejminę jo sugiesmiemis: iszpaźiniekiet jam.
Garbinkiet jo wardą.
4. Nes ira sałdus Wieszpats: par amźius jo miłaszirdiste ir nu kartos ligi kartos tiesa jo. Garbie buk.

Pasalme 100.

Apsakąnti jog Dowidas tejsingaj wałda źmoniemis.

Paraszas. Pasalme patem Dowiduj.

1. Miłaszirdistę ir sudą giedosiu tau Wieszpatie: giedosiu.
2. Ir suprasiu kielej nekałtami: kumet maniep atejsi?
Wajkszcziojau nekaltibiej szirdies sawa: widuo namu mana.
3. Ne diejau akisu sawa netejsinga dajkta: pasalej darąntius neapikąntoj turiejau.
↕ p. 138–139 Ne prikiba pri manęs. ↕
4. Szirdis bajsi: atsitraukąnte nu manęs pikcziurnas, ne paźinau.
5. Plesząnti słaptu szłowę artima sawa: tąn parsakiojau.
Su źmogu pasiputuses akies: ir ne sotios szirdies: su tuo newalgiau.
6. Akis mana (*wejz*) i isztikiemus źiames idant siestu su manęm Wajkszczios kielu nesuteptu, tas mąn tarnawa.
7. Ne giwens widuo namu mana kurs dara pujkibę: kurs sznek nedorus dajktus, ne turieje łajmes akiwajzdoj mana.
8. Nu rita teriojau (*uźmusziniejau*) wisus griesznikus źiames idant isznowiczio isz miesta Wieszpaties wisus dasilejdąntius nedoribiu. Garbie buk.

Eikit akivaizdon jo džiaugdamos.

2. Žinokit, jog Viešpats vienas tėra Dievu. Jisai mus sutvėrė, o ne mes patys save.
Žmonės jo ir avys jo ganyklos.
3. Įeikit pro vartus jo su išpažinimu į priemenę jo su giesmėmis; išpažinėkit jam.
Garbinkit jo vardą.
4. Nes yra saldus Viešpats: per amžius jo mielaširdystė ir nuo kartos ligi kartos tiesa jo. Garbė būk.

Pasalmė 100

Apsakanti, jog Dovydas teisingai valdo žmonėmis

Parašas. Pasalmė pačiam Dovydui.

1. Mielaširdystę ir sūdą giedosiu tau, Viešpatie, giedosiu.
2. Ir suprasiu kelyj nekaltame, kuomet maniep ateisi?
Vaikščiojau nekaltybėj širdies savo viduj namų mano.
3. Nedėjau akisu savo neteisingo daikto; pasaliai darančius neapykantoj turėjau.
Neprikibo prie manęs.
4. Širdis baisi: atsitraukiančio nuo manęs pikčiurnos nepažinau.
5. Plėšiantį slapta šlovę artimo savo tą persekiojau.
Su žmogum pasipūtusios akies ir nesočios širdies su tuo nevalgiau.
6. Akys mano (*veizi*) į ištikimus žemės, idant sėstų su manim vaikščiojąs keliu nesuteptu, tas man tarnavo.
7. Negyvens viduj namų mano, kurs daro puikybę, kurs šneka nedorus daiktus; neturėjo laimės akivaizdoj mano.
8. Nuo ryto teriojau (*užmušinėjau*) visus griešninkus žemės, idant išnovyčiau iš miesto Viešpaties visus dasileidžiančius nedorybių. Garbė būk.

Pasalme 101.

Par kurę pranaszas mełd Wieszpaties atlejdima grieku.

Paraszas. Małda ubaga esąnte prispaudimi ir apsaka Wieszpatem praszimą sawa.

1. Wieszpatie iszkłausik małdos mana: ir szaukimas mana łaj tawiep atejna.
2. Ne atkrejpk wejda tawa nu manęs: kuręn noręnt diena esmi suspaustas, prilęnk maniep ausi tawa.
Kuren norint diena szauksiu pri tawes: grejtaj iszkłausik manęs.
3. Nes kajpo dumas iszgajsza dienas mana: o kaułai mana kajp szakalej iszdziuwa.
4. Suwitau kajp szienas ir iszdziuwa szirdis mana: jog uźmirszau walgiti duonas mana.
5. Nu wajtoima pridziuwa kaułaj mana pri kuna mana.
↕ p. 139–140 6. Pawiediu tapiau i (*paukszti*) pelikaną pusti ↕ niej (*giwenąnti*) ir stojaus kajp pelieda namusi (*aplejstusi*).
7. Ne miegojau ir tapiau kajpo źwirblis pats wienas ant stogu.
8. Par kiaurą dieną iszmetinieje mąn neprietelej mana: ir kurie garbina mani, priesz mani prisigoje.
9. Nes pelinus kajpo duoną walgiau: o gierałą mana su aszaromis majsziau.
10. Dieł rustibes apmauda tawa: nes pakilejes mani swijdej.
11. Dienas mana praeje kajpo szaszuoletis: o asz iszdziuwau it szijnas.
12. Bet tu Wieszpatie ąmźinaj patenki: o atminimas tawa, nuog gimines lig giminies.
13. Tu kielęns susimilsi ąnt Siona: nes jau łajkas susimilima ąnt jo. jau ateje łajkas.
14. Nes pamiega tarnams tawa akmenis jo: ir gajleses jo źiames.
15. Ir nugąnstaus gimines warda tawa Wieszpatie: ir wisi karalej źiames garbies tawa.
16. Nes Wieszpats iszstate Siona: ir pasirodis garbiej sawa.
17. Zwiłkterieje ąnt małdos nusiźiaminusiuju: ir ne paniekina praszima ju.
18. Teguł taj uźrasza giminej atejnąntej: o swietas kurs bus sutwertas garbins Wieszpati.

Pasalmė 101

Per kurią pranašas meldžia Viešpaties atleidimo grieku

Parašas. Malda ubago, esančio prispaudime, ir apsako Viešpačiui prašymą savo.

1. Viešpatie, išklausyk maldos mano ir šaukimas mano lai taviep ateina.
2. Neatkreipk veido tavo nuo manęs; kurią norint dieną esmi suspaustas, prilenk maniep ausį tavo.
Kurią norint dieną šauksiu prie tavęs, greitai išklausyk manęs.
3. Nes kaipo durnos išgaišo dienos mano, o kaulai mano kaip šakaliai išdžiūvo.
4. Suvytau kaip šienas ir išdžiūvo širdis mano, jog užmiršau valgyti duonos mano.
5. Nuo vaitojimo pridžiūvo kaulai mano prie kūno mano.
6. Pavėdžiu tapau į (*paukštį*) pelikaną pūstynėj (*gyvenantį*) ir stojaus kaip pelėda namuose (*apleistuose*).
7. Nemiegojau ir tapau kaipo žvirblis pats vienas ant stogo.
8. Per kiaurą dieną išmetinėjo man neprieteliai mano: ir kurie garbino mane, prieš mane prisiegojo.
9. Nes pelenus kaipo duoną valgiau, o gėralą mano su ašaromis maišiau.
10. Dėl rūstybės apmaudo tavo, nes pakylėjęs mane sviedei.
11. Dienos mano praėjo kaipo šašuolėtis, o aš išdžiūvau it šienas.
12. Bet tu, Viešpatie, amžinai patenki, o atminimas tavo nuog giminės lig giminės.
13. Tu kėlęs susimilsi ant Siono, nes jau laikas susimilimo ant jo, jau atėjo laikas.
14. Nes pamėgo tarnams tavo akmenys jo, ir gailėsis jo žemės.
15. Ir nuogąstaus giminės vardo tavo, Viešpatie, ir visi karaliai žemės garbės tavo.
16. Nes Viešpats išstatė Sioną ir pasirodys garbėj savo.
17. Žvilgterėjo ant maldos nusižeminusiųjų ir nepaniekino prašymo jų.
18. Tegul tai užrašo giminei ateinančiai, o svietas, kurs bus sutvertas, garbins Viešpatį.

19. Nes źwiłkterieje isz auksztibes sawa szwęntos: Wieszpats isz dągaus paźiurieje ąnt źiames.
20. Idant iszkłausitu duksawima kaliniu: ir iszrisztu sunus nu źuditoju.
21. Idant apsakinietas butu wardas Wieszpaties Sioni: ir garbie jo Jerozolimoj.
22. Giminiems i wieną susirinkus: idant ir karalej tarnautu Wieszpatem.
23. Atsakie jam kielej galibes sawa: trumpumą dienu mana aprejszk
↕ p. 140–141 mąn. ↕
24. Ne imk manęs (*isz to swieta*) pusiej dienu mana: metaj tawa twer nu ąmźiaus ligi ąmźiaus.
25. Tu Wieszpatie pradzioje źiamę sutwierej: ir dągaj ira darbu rąnku tawa.
26. Tie pragajsz o tu paliksi: ir wisi kajpo rubaj sutrenies.
Ir kajpo apdarą atnauinsi ir parsikijs: bet tu wisumet tas pats esi, ir metaj tawa nepasibęngs.
27. Sunaj tarnu tawa giwens: o wejslej ju par ąmźius kłoses. Garbie buk.

Pasalme 102.

Apej garbinimą Wieszpaties ir diekawoimą uź gieradieistas.

Paraszas. Patem Dowiduj.

1. Łajmink dusze mana Wieszpati: ir wis kas maniep esus jo szwęntą wardą.
2. Łajmink dusze mana Wieszpati: ir ne uźmirszk jo gieradieistu.
3. Kurs małonej atlejd wisus griekus tawa: kurs iszgida wisas ligas tawa.
4. Kurs atperk giwibą tawa nu prapulties: ir karunawo tawi su miłaszirdisti ir susimilimajs.
5. Kurs pripiłda su gieribiemis norus tawa: atsinains it erele jauniste tawa.
6. Darus miłaszirdistę Wieszpats: sudą wisęms kriwidą kięntąntęms.
7. Aprejszkie sawa kielus Majźiesziuj: ir walę sawa sunams Izraelaus.

19. Nes žvilgterėjo iš aukštybės savo šventos, Viešpats iš dangaus pažiūrėjo ant žemės.
20. Idant išklausytų dūksavimo kalinių ir išrištų sūnus nuo žudytojų.
21. Idant apsakinėtas būtų vardas Viešpaties Sione ir garbė jo Jeruzolimoj.
22. Giminėms į vieną susirinkus, idant ir karaliai tarnautų Viešpačiui.
23. Atsakė jam keliai galybės savo, trumpumą dienų mano apreiškia man.
24. Neimk manęs (*iš to svieto*) pusėj dienų mano; metai tavo tveria nuo amžiaus ligi amžiaus.
25. Tu, Viešpatie, pradžioje žemę sutvėrei, ir dangūs yra darbu rankų tavo.
26. Tie pragaiš, o tu paliksi; ir visi kaipo rūbai sutrenės.
Ir kaipo apdarą atnaujinsi ir persikeis, bet tu visuomet tas pats esi, ir metai tavo nepasibengs.
27. Sūnai tarnų tavo gyvens, o veislei jų per amžius klosis. Garbė būk.

Pasalmė 102

Apie garbinimą Viešpaties ir dėkavojimą už geradėjystas

Parašas. Pačiam Dovydui.

1. Laimink, dūšia mano, Viešpatį, ir visa, kas maniep esąs, jo šventą vardą.
2. Laimink, dūšia mano, Viešpatį ir neužmiršk jo geradėjystų.
3. Kurs maloniai atleidžia visus griekus tavo; kurs išgydo visas ligas tavo.
4. Kurs atperka gyvybą tavo nuo prapulties ir karūnavoja tave su mielaširdyste ir susimilimais.
5. Kurs pripildo su gėrybėmis norus tavo: atsinaujins it erelio jaunystė tavo.
6. Darąs mielaširdystę Viešpats, sūdą visiems krividą kenčiantiems.
7. Apreiškė savo kelius Maižiešiui ir valią savo sūnams Izraelio.

8. Susimiłstus ir miłaszirdingas Wieszpats: giebąns tęnsties (*su karoni*) ir didej miłaszirdingas.
9. Ąmźinaj ne piks: nej be gała grums.
10. Ne pagał grieku musu mums padare: nej pagał nedoribiu musu, mums atidawe.
11. Nes pagał auksztuma dąngaus nuog źiames: patwirtina miłaszir-
↕ p. 141–142 distę sawa ąnt bijąntiu jo. ↕
12. Kajp atstej ira sauletekis nu saulelide: (*tejp*) atitolina nu musu nedoribes musu.
13. Kajp susimiłst tiewas ąnt sunu: (*tejp*) susimiła Wieszpats ąnt nugąnstaujęcziu jo.
14. Nes pats paźina sutapioimą musu: Atmine jog dulkiemis esma.
15. Zmogus kajpo szienas dienas jo: kajpo źoles łauka tejp atźidies.
16. Nes pusteries ąnt jo wiejas ir nebliks: (*jo*) ir nebipaźins daugiaus wietas sawa.
17. Bet miłaszirdiste Wieszpaties nuog ąmźiu ir lig ąmziu dieł bijanczių jo.
Ir tejsibe jo ąnt sunajs sunu.
18. Tiems kurie uźłajka istatimą jo: Ir atmęn prisakimus jo idant jus iszpilditu.
19. Wieszpats ąnt dąngaus patajsies sostą: o karaliste jo poniawos ant wisajs.
20. Łajminkiet Wieszpati wisi jo aniołaj: galingi siłu, darąntis (*uźganą*) jo źodems: woz kuo iszgirdi bałsą jo kałbu.
21. Łajminkiet Wieszpati karejwej jo: tarnaj jo kurie atlijktat walę jo.
22. Łajminkiet Wieszpati wisi jo darbaj: koźnoj wietoj poniawoima jo: łajmink dusze mana Wieszpati. Garbie buk.

Pasalme 103.

Apej garbinimą Wieszpaties isz priźasties jo didibes ir iszmintios regiemos jo darbusi.

Paraszas: patem Dowiduj.

1. Łajmink dusze mana Wieszpati: Wieszpatie Diewi mana: pasirodej łabaj daugalęncziu.

8. Susimilstąs ir mielaširdingas Viešpats, gebąs tęstis (*su karone*) ir didžiai mielaširdingas.
9. Amžinai nepyks nei be galo grums.
10. Ne pagal griekus mūsų mums padarė, nei pagal nedorybes mūsų mums atidavė.
11. Nes pagal aukštumą dangaus nuog žemės patvirtino mielaširdystę savo ant bijančių jo.
12. Kaip atsčiai yra saulėtekis nuo saulėlydžio, (*taip*) atitolino nuo mūsų nedorybes mūsų.
13. Kaip susimilsta tėvas ant sūnų, (*taip*) susimilo Viešpats ant nuogąstaujančių jo.
14. Nes pats pažino sutapiojimą mūsų, atminė, jog dulkėmis esam.
15. Žmogus kaipo šienas, dienos jo kaipo žolės lauko taip atžydės.
16. Nes pūsterės ant jo vėjas ir nebliks (*jo*), ir nebepažins daugiau vietos savo.
17. Bet mielaširdystė Viešpaties nuog amžių ir lig amžių dėl bijančių jo.
Ir teisybė jo ant sūnų sūnų.
18. Tiems, kurie užlaiko įstatymą jo, ir atmena prisakymus jo, idant juos išpildytų.
19. Viešpats ant dangaus pasitaisė sostą, o karalystė jo poniavos ant visų.
20. Laiminkit Viešpatį visi jo aniolai, galingi syla, darantys (*užganą*) jo žodžiams, vos kuo išgirdę balsą jo kalbų.
21. Laiminkit Viešpatį kareiviai jo, tarnai jo, kurie atliekat valią jo.
22. Laiminkit Viešpatį visi jo darbai kožnoj vietoj poniavojimo jo; laimink, dūšia mano, Viešpatį. Garbė būk.

Pasalmė 103

Apie garbinimą Viešpaties iš priežasties jo didybės ir išminties, regimos jo darbuose

Parašas. Pačiam Dovydui..

1. Laimink, dūšia mano, Viešpatį; Viešpatie Dieve mano, pasirodei labai dauggalinčiu.

Apsiwiłkaj su iszpaźinimu ir papuoszimu.
2. Apsiwilkies su szwiesibi it su drabuźiu.
↕ p. 142–143 Isztęmpąns dągu it kajli. ↕
3. Kurs apdęngi su undeniu jo (*dągaus*) wirszu.
Kurs daraj debesis weźimu tawa.
Kurs wajkszczioi ąnt wieju sparnajs.
4. Kurs daraj aniołajs sawa dwases: ir tarnajs tawa ugni degąnti.
5. Kurs padiejej pamatus źiames ąnt drutibes sawa: nepakrips par ąmźiu ąmźius.
6. Gilmes drabuźej jos it rubaj: ąnt kałnajs bus undenis.
7. Tau barąnt pabiegs: parsigąns bałsa perkunijes tawa.
8. Kałnaj pasikieł ir nusilejd łaukaj: i wietą kurę jams paskirej.
9. Uźbrieźej ribą kurios neparźęngs: nebe sugrisz apdęngti źiames.
10. Kurs isztekini szaltenius pakalniesi: tarp kałnu, widuriu tekies undenis.
11. Giers wisi galwijej źiames: miszka asiłaj łauks troszkimi sawa.
12. Ąnt tajs (*kałnajs*) giwens pauksztej dągaus: isz widaus uołu bus girdamas ju bałsas.
13. Kurs szłakstaj kałnus isz auksztibiu sawa: su wajsejs darbu rąnku tawa, prisisotins źiame.
14. Iszdajginus szieną giwolems: ir źolę naudaj źmoniu.
Idant iszwestumi duoną isz źiames.
15. O winas palinksmintu szirdi źmogaus.
Idant skajstiu padaritu wejdą su aliwu: o duona sutwirtintu szirdi źmogaus.
16. Prisisotins medej łauka ir Cedraj Libana: kurius idijgie (*Wieszpats*).
17. Ten źwirblej nesz lizdus.
Dide wanaga lizdas ira ju wadowu.
18. Aukszti kałnaj brijdems: uoła uźdąnga eźems.
Padare mienesi dieł (*skajtlaus*) łajku: saule paźina uzsilejdimą
↕ p. 143–144 sawa (*źinoje rejkięnt uźsilejsti*). ↕
19. Ąntwedej tąmsibes ir tape naktis: tu pagał, wajkszczios wisi miszka paukształ.
20. Lawutej kaukąntis: idant sugrobtu ir jeszkotu nu Diewa sau majsta.

Apsivilkai su išpažinimu ir papuošimu.
2. Apsivilkęs su šviesybe it su drabužiu.
Ištempiąs dangų it kailį.
3. Kurs apdengi su vandeniu jo (*dangaus*) viršų.
Kurs darai debesis vežimu tavo.
Kurs vaikščioji ant vėjų sparnų.
4. Kurs darai aniolais savo dvasias ir tarnais tavo ugnį degančią.
5. Kurs padėjai pamatus žemės ant drūtybės savo, nepakryps per amžių amžius.
6. Gilmės drabužiai jos it rūbai; ant kalnų bus vandenys.
7. Tau barant pabėgs, persigąs balso perkūnijos tavo.
8. Kalnai pasikelia ir nusileidžia laukai į vietą, kurią jiems paskyrei.
9. Užbrėžei ribą, kurios neperžengs, nebesugrįš apdengti žemės.
10. Kuria ištekini šaltenius pakalnėse; tarp kalnų viduriu tekės vandenys.
11. Gers visi galvijai žemės, miško asilai lauks troškime savo.
12. Ant tų (*kalnų*) gyvens paukščiai dangaus, iš vidaus uolų bus girdimas jų balsas.
13. Kurs šlakstai kalnus iš aukštybių savo, su vaisiais darbų rankų tavo prisisotins žemė.
14. Išdaiginus šieną gyvuliams ir žolę naudai žmonių.
Idant išvestum duoną iš žemės.
15. O vynas palinksmintų širdį žmogaus.
Idant skaisčiu padarytų veidą su alyvu, o duona sutvirtintų širdį žmogaus.
16. Prisisotins medžiai lauko ir cedrai Libano, kuriuos įdiegė (*Viešpats*).
17. Ten žvirbliai neša lizdus.
Didžio vanago lizdas yra jų vadovu.
18. Aukšti kalnai briedžiams, uola uždanga ežiams.
Padarė mėnesį dėl (*skaitliaus*) laikų, saulė pažino užsileidimą savo (*žinojo reikiant užsileisti*).
19. Atvedei tamsybes, ir tapo naktis; ta pagal vaikščios visi miško paukščiai.
20. Levūčiai kaukiantys, idant sugrobtų ir ieškotų nuo Dievo sau maisto.

21. Użtekieje saule ir susirinka: ir sawa duobiesi sugułs.
22. Iszejs źmogus pri darba sawa: ir pri źigiu sawa lig wakara.
23. Kajp graźi ira Wieszpatie pariedimaj tawa: wis kąn iszmintingaj padarej, pripildita ira źiame turtu tawa.
24. Ta jura dide su płatejs attwanajs: tęn srajgiu kuriu niera skajtlaus. Galwijej maźi su didejs.
25. Tęn płauks łajwaj.
Smakas tas kuri sutwierej idant woluotumes jam.
26. Wisi tawęs łauk: idant duotumi jams peną sawa łajki.
27. Tau duodąnt surinks: atidarąnt ranką tawa wisi gieribiemis bus pripilditi.
28. Bet kada tu wejdą atkrejpsi parsigąns: atimsi ju dwasę ir pasibęngs, ir sugrisz i dulkies sawa.
29. Iszlejsi dwasę tawa ir bus sutwerti: ir atnauinsi pawejksłą źiames.
30. Łaj bun garbie Wieszpatem par ąmźius: dziaukses Wieszpats darbusi sawa.
31. Kurs wejz i źiamę ir padara jog dreb: kurs dasilitie kałnu ir rukst.
32. Giedosiu Wieszpatem giwenimi mana: grijsziu Diewuj pakol esmi.
33. Łaj bun mejli iszkałba mana: o asz isimilesiu Wieszpatiep.
34. Teguł griesznikaj iszgajszt isz źiames: ir nedori tejp, kajpo butu nebuwi.
↕ p. 144–145 Łajmink dusze mana Wieszpati. Garbie buk. ↕

Pasalme 104.

Apej rodimą Wieszpatem gieros szirdies uź gieradieistas.

Paraszas:

1. Iszpaźiniekiet Wieszpatem ir szaukieties jo wardon: apsakiniekiet tarp pagonu jo darbus.
2. Giedokiet jam ir grijszkiet jam: abskielbkiet wisus jo prajowus.
3. Girkieties jo szwęntami wardi: teguł linksminas szirdis jeszkąnczių Wieszpaties.
4. Jeszkokiet Wieszpaties ir pasistiprinkiet: jeszkokiet jo wejda wisados.

21. Užtekėjo saulė, ir susirinko, ir savo duobėse suguls.
22. Išeis žmogus prie darbo savo ir prie žygių savo lig vakaro.
23. Kaip gražūs yra, Viešpatie, parėdymai tavo: viską išmintingai padarei, pripildyta yra žemė turtų tavo.
24. Ta jūra didi su plačiais attvanais, ten sraigių, kurių nėra skaitliaus. Galvijai maži su didžiais.
25. Ten plauks laivai.
Smakas tas, kurį sutvėrei, idant voliuotųsi jam.
26. Visi tavęs laukia, idant duotum jiems peną savo laike.
27. Tau duodant surinks; atidarant ranką tavo, visi gėrybėmis bus pripildyti.
28. Bet kada tu veidą atkreipsi, persigąs, atimsi jų dvasią, ir pasibengs, ir sugrįš į dulkes savo.
29. Išleisi dvasią tavo ir bus sutverti, ir atnaujinsi paveikslą žemės.
30. Lai būna garbė Viešpačiui per amžius; džiaugsis Viešpats darbuose savo.
31. Kurs veizi į žemę ir padaro, jog dreba, kurs dasilytėja kalnų, ir rūksta.
32. Giedosiu Viešpačiui gyvenime mano, griešiu Dievui, pakol esmi.
33. Lai būna meili iškalba mano, o aš įsimylėsiu Viešpatiep.
34. Tegul griešninkai išgaišta iš žemės, ir nedori taip, kaipo būtų nebuvę.
Laimink, dūšia mano, Viešpatį. Garbė būk.

Pasalmė 104

Apie rodymą Viešpačiui geros širdies už geradėjystas

Parašas.

1. Išpažinėkit Viešpačiui ir šaukitės jo vardan, apsakinėkit tarp pagonų jo darbus.
2. Giedokit jam ir griežkit jam, apskelbkit visus jo prajovus.
3. Girkitės jo šventame varde; tegul linksminas širdis ieškančių Viešpaties.
4. Ieškokit Viešpaties ir pasistiprinkit, ieškokit jo veido visados.

5. Miniekiet stebukłus jo kurius padare: prajowus ju ir sudus jo łupu.
6. Wejsle Abroma tarnaj jo: sunaj Jokuba iszrinkti jo.
7. Is Wieszpats Diewas musu: po wisą źiamę sudaj jo.
8. Minieje ąmźinaj apej istatimą sawa: apej źodi kuri prisakie tukstęntej giminiu.
9. Kuri pariede su Abromu ir apej prisigą sawa su Izaoku.
10. Ir dawe ję Jokubuj uź prisakimą o Izraeluj uź istatimą amźiną.
11. Taridamas: tau duosiu źiamę Kanaan: wirwę tiewiszkies jusu (*su wirwi atmieruosiu*).
12. Kad buwa ne daug: łabaj maźaj giwentoju jos (*źiamiej kanaan*).
13. Ir wajkszczioje nu giminies, lig giminies: ir isz karalistes i kitą krasztą.
14. Ne palika źmogaus (*galęnte*) jams dariti kriwidą: ir pasmerkie dieł ju karalus.
15. Ne kuszinkiet pateptu mana: ir pranaszams mana nenoriekiet (*dariti*) pikta.

↕ p. 145-146

16. Ir parlejda badą ąnt źiames: ir sutrupina wisoki walgiduonas. ↕
17. Iszlejda pirm ju wirą: parduotas ira Juzupas uź tarną.
18. Paźiamina gielźiniusi kojes jo: gielźis pareje duszę jo.
19. Pakol ne ateje źodis (*nu Diewa*).
    Iszkałba Wieszpaties uźdegie ji (*dawe galibę pranaszauti*).
20. Pasiunte karalus ir iszrisza ji: ponas gauje źmoniu ir palejda ji.
21. Padare ji ponu namu sawa (*paraonas*) kunegajksztiu wisa turta sawa.
22. Idant mokitu kunegajksztius jo it pats sawi: o senius jo praszwejstu iszmintiej.
23. Ir ieje Izraelus Egipton: ir Jokubas ukiniku tapo źiamiej Kam.
24. Ir padaugina (*Wieszpats*) źmones sawa łabaj: ir twirtesnejs padare uź neprietelus ju.
25. Apkijte szirdi ju (*Egipta giwentoju*) idant neapweźietu jo (*Diewa*) źmoniu: ir padaritu wilu ąnt tarnu jo.
26. Pasiunte (*Wieszpats*) Majźiesziu tarną sawa: Aarona kuri iszrinkos.
27. Ir sutejkie anuodum źodius źęnkłu sawa: ir stebukłu źiamiej Kama.
28. Pasiunte tąmsibes ir sutemdiną: ir neikirina źodiu sawa.

5. Minėkit stebuklus jo, kuriuos padarė, prajovus jų ir sūdus jo lūpų.
6. Veislė Abraomo tarnai jo, sūnai Jokūbo, išrinkti jo.
7. Jis Viešpats Dievas mūsų, po visą žemę sūdai jo.
8. Minėjo amžinai apie įstatymą savo, apie žodį, kurį prisakė tūkstančiui giminių.
9. Kurį parėdė su Abraomu, ir apie prisiegą savo su Izaoku.
10. Ir davė ją Jokūbui už prisakymą, o Izraeliui už įstatymą amžiną.
11. Tarydamas: „Tau duosiu žemę Kanaano, virvę tėviškės jūsų (*su virve atmieruosiu*)".
12. Kad buvo nedaug, labai mažai gyventojų jos (*žemėj Kanaano*).
13. Ir vaikščiojo nuo giminės lig giminės ir iš karalystės į kitą kraštą.
14. Nepaliko žmogaus, (*galinčio*) jiems daryti krividą, ir pasmerkė dėl jų karalius.
15. „Nekušinkit pateptų mano ir pranašams mano nenorėkit (*daryti*) pikto".
16. Ir parleido badą ant žemės, ir sutrupino visokį valgį duonos.
17. Išleido pirm jų vyrą; parduotas yra Jūzupas už tarną.
18. Pažemino gelžiniuose kojas jo, gelžis perėjo dūšią jo.
19. Pakol neatėjo žodis (*nuo Dievo*).
    Iškalba Viešpaties uždegė jį (*davė galybę pranašauti*).
20. Pasiuntė karalius, ir išrišo jį ponas gauja žmonių, ir paleido jį.
21. Padarė jį ponu namų savo (*faraonas*), kunigaikščiu viso turto savo.
22. Idant mokytų kunigaikščius jo it pats save, o senius jo prašveistų išmintyj.
23. Ir įėjo Izraelis Egiptan, ir Jokūbas ūkininku tapo žemėj Chamo.
24. Ir padaugino (*Viešpats*) žmones savo labai, ir tvirtesniais padarė už neprietelius jų.
25. Apkeitė širdį jų (*Egipto gyventojų*), idant neapvežėtų jo (*Dievo*) žmonių ir padarytų vylių ant tarnų jo.
26. Pasiuntė (*Viešpats*) Maižiešių, tarną savo, Aaroną, kurį išsirinko.
27. Ir suteikė anuodviem žodžius ženklų savo ir stebuklų žemėj Chamo.
28. Pasiuntė tamsybes ir sutemdino, ir neįkyrino žodžių savo.

29. Parmajne undenis ju i kraui: ir iszdwasina ju źuwis.
30. Pagimde źiame ju warles: rumusi ju karalu.
31. Lijpe: ir atsirada iwajres musis: ir peliszkies wisusi krasztusi ju.
32. Litus ju i kruszą parkijte: ir ugni degąnti (*dawe*) źiamiej ju.

↕ p. 146–147

33. Ir sukrusza winiczes ju, pigas ju: ir sułauźe medius ju krasztusi. ↕
34. Lijpe: ir atlekie szarąnczej, ir kiti szarąnczej kuriu niera skajtlaus.
35. Ir prarije (*tie*) wisą szieną źiames: ir nugrauźe wisus wajsius ju źiames.
36. Ir iszmusze wisus pirmagimius (*sunus*) źiamiej ju: pirmus (*wajsius*) ju darbu.
37. Ir iszwede jus (*Izraelitus*) su sidabru ir auksu: ir nebuwa ju giminiesi sergąnte.
38. Prasidziuga Egiptas jams iszejus: nes buwa kritusi ąnt ju (*Egipta źmoniu*) bajme ju (*źidu*).
39. Ir iszplete Wieszpats debesi dieł uźdąngas ju: (*Izraelitu*) o ugni idant jems szwiestu nakti.
40. Giejde (*mejsos*) ir atlekie putpelekies: su dąngaus duonu pasotina jus.
41. Praskiele uołą ir isztekieje undenis: tekieje upis sausoj wietoj.
42. Nesgi minieje sawa szwęntą źodi: kuri isztare Abromuj tarnuj sawa.
43. Ir iszwede źmonis sawa su dziauksmu: ir iszrinktus sawa su linksmibi.
44. Ir atidawe jams karalistes pagonua: o darbus pagonu uźjeme.
45. Idant saugotu nutejsinima jo: ir istatinima jo jeszkotu. Garbie buk.

Pasalme 105.

Apsakąnti kajp kąntrej elgies Wieszpats waldidamas Izraelitajs.

Paraszas. Aleluja.

1. Iszpaźiniekiet Wieszpatem nes (*ira*) gieras: nes par ąmźius jo miłaszirdiste.

29. Permainė vandenis jų į kraują ir išdvasino jų žuvis.
30. Pagimdė žemė jų varles rūmuose jų karalių.
31. Liepė, ir atsirado įvairios musės ir peteliškės visuose kraštuose jų.
32. Lytus jų į krušą perkeitė ir ugnį degančią (*davė*) žemėj jų.
33. Ir sukrušo vynyčias jų, figas jų, ir sulaužė medžius jų kraštuose.
34. Liepė, ir atlėkė šarančiai ir kiti šarančiai, kurių nėra skaitliaus.
35. Ir prarijo (*tie*) visą šieną žemės, ir nugraužė visus vaisius jų žemės.
36. Ir išmušė visus pirmagimius (*sūnus*) žemėj jų, pirmus (*vaisius*) jų darbų.
37. Ir išvedė juos (*izraelitus*) su sidabru ir auksu, ir nebuvo jų giminėse sergančio.
38. Prasidžiugo Egiptas jiems išėjus, nes buvo kritusi ant jų (*Egipto žmonių*) baimė jų (*žydų*).
39. Ir išplėtė Viešpats debesį dėl uždangos jų (*izraelitų*), o ugnį, idant jiems šviestų naktį.
40. Geidė (*mėsos*), ir atlėkė putpelekės, su dangaus duona pasotino juos.
41. Praskėlė uolą, ir ištekėje vandenys, tekėjo upė sausoj vietoj.
42. Nesgi minėjo savo šventą žodį, kurį ištarė Abraomui, tarnui savo.
43. Ir išvedė žmones savo su džiaugsmu, ir išrinktus savo su linksmybe.
44. Ir atidavė jiems karalystes pagonų, o darbus pagonų užėmė.
45. Idant saugotų nuteisinimą jo ir įstatinimo jo ieškotų. Garbė būk.

Pasalmė 105

Apsakanti, kaip kantriai elgės Viešpats valdydamas izraelitais

Parašas. Aleliuja.

1. Išpažinėkit Viešpačiui, nes (*yra*) geras, nes per amžius jo mielaširdystė.

2. Kas iszsakis galibes Wieszpaties: apskiełbs wisas garbes jo.
3. Pałajminti saugojęntis suda: (*tejsibes*) ir dara tejsibę wisumet.
4. Atmink ąnt musu Wieszpatie, par mejlę źmoniu tawa: apłankik mamis par iszganimą tawa. ↕

↕ p. 147–148

5. Idant paregietumem gieribes iszrinktuju tawa ir palinksmintumem su linksmibi źmoniu tawa: kad butumi pagarbintas su tiewiszki tawa.
6. Sugrieszijom su tiewajs musu: ne tejsingaj elgiemos, nedoribes dasilejdom.
7. Tiewaj musu Egipti nesuprata stebukłu tawa: ne atmine didibes miłaszirdistes tawa.
Ir pikina iźęngdamis i marę, marę raudonąje.
8. Ir iszgielbieje jus (*Wieszpats*) dieł warda sawa: idant paroditu galibę sawa.
9. Ir subaude raudonąje jurą ir iszdziuwa: ir parwede jus par gilmes it par tirus łaukus.
10. Ir iszgielbieje jus rąnku neapkiętąncziu ju: ir atpirką jus isz rąnku neprietelaus.
11. Ir apdęngie jura źudąnczius jus: nie wienas isz ju nebuźlika.
12. Ir tikieje źodems jo: ir skielbe jo garbę.
13. Wiejkiej atlika: uźmirsza jo darbus: ir ne laukie jo patarmies (*rodas*).
14. I uźsigiejde su giejdału pustiniej: ir gąndina Diewą wietoj kurioj nebuwa undens.
15. Ir dawe jams ko melde: ir sutejkie ju duszioms soti.
16. Ir sziźina Majźiesziu abaźusi: Aarona szwęnta Wieszpaties.
17. Atsidare źiame ir prarije Datana: ir apdęngie (*źiame*) szalininkus Abirona.
18. Ir uźsidegie ugnis surinkimi ju: ir lijpsna sukurina griesznikus.
19. Ir nulijes werszi ties Oreb (*kałnu*) ir kłoniojes iszdroźtam (*bałwonuj*).
20. Ir parkijte garbę (*Diewa*) sawa: i pawejksła wersze walgąnte szieną.
21. Uźmirsza Diewa kurs jus iszgielbieje: kurs dare prajowus Egipti. ↕

↕ p. 148–149

22. Ir stebukłus źiamiej Kama: baugius dalikus raudonojej mariej.
23. Ir sakies kietinus jus iszterioti: kad Majźieszius jo iszrinktinis nebutu stojęs tarpiniku akiwajzdoj jo.

2. Kas išsakys galybes Viešpaties, apskelbs visas garbes jo.
3. Palaiminti saugojantys sūdo (*teisybės*) ir daro teisybę visuomet.
4. Atmink ant mūsų, Viešpatie, per meilę žmonių tavo, aplankyk mus per išganymą tavo.
5. Idant paregėtumėm gerybes išrinktųjų tavo ir palinksmintumėm su linksmybe žmonių tavo, kad būtum pagarbintas su tėviške tavo.
6. Sugriešijom su tėvais mūsų, neteisingai elgėmės, nedorybės dasileidom.
7. Tėvai mūsų Egipte nesuprato stebuklų tavo, neatminė didybės mielaširdystės tavo.
Ir pykino įžengdami į marę, marę Raudonąją.
8. Ir išgelbėjo juos (*Viešpats*) dėl vardo savo, idant parodytų galybę savo.
9. Ir subaudė Raudonąją jūrą, ir išdžiūvo, ir pervedė juos per gilmes it per tyrus laukus.
10. Ir išgelbėjo juos ranka neapkenčiančia jų, ir atpirko juos iš rankų neprieteliaus.
11. Ir apdengė jūra žudančius juos, nė vienas iš jų nebužliko.
12. Ir tikėjo žodžiams jo, ir skelbė jo garbę.
13. Veikiai atliko, užmiršo jo darbus ir nelaukė jo patarmės (*rodos*).
14. Ir užsigeidė su geidalu pūstynėj, ir gandino Dievą vietoj, kurioj nebuvo vandens.
15. Ir davė jiems, ko meldė, ir suteikė jų dūšioms sotį.
16. Ir šyžino Maižiešių abažuose, Aaroną šventą Viešpaties.
17. Atsidarė žemė ir prarijo Dataną, ir apdengė (*žemė*) šalininkus Abiroamo.
18. Ir užsidegė ugnis surinkime jų, ir liepsna sukūrino griešninkus.
19. Ir nusiliejo veršį ties Horebo (*kalnu*), ir kloniojos išdrožtam (*balvonui*).
20. Ir perkeitė garbę (*Dievo*) savo į paveikslą veršio, valgančio šieną.
21. Užmiršo Dievą, kurs juos išgelbėjo, kurs darė prajovus Egipte.
22. Ir stebuklus žemėj Chamo, baugius dalykus Raudonojoj marėj.
23. Ir sakės ketinąs juos išterioti, kad Maižiešius, jo išrinktinis, nebūtų stojęs tarpininku akivaizdoj jo.

Ir atkrejpes rustibes jo: idant ju neprapulditu.
24. Uź nieka skajte źiamę giejdamą: ir netikieje ju źodiuj.
25. Ir murmieje sawa szatrusi: nekłause bałsa Wieszpaties.
26. Ir pakiełe (*Diewas*) rąnką sawa: idant iszgulditu jus pustiniej.
27. Ir idant iszbarstitu ju wejslę tarp pagonu: ir iszbłaszkitu jus i krasztus (*iwajrius*).
28. Ir pasiszwęnte (*diewajtiuj*) Beelpegor: walgie apieras numirusiuju.
29. Ir pikina ji (*Wieszpati*) iszmoniusi sawa: ir atsitika didesnis nuopuolis.
30. Ir uźstoje Pinees ir parmelde (*Diewą*) ir apsistoje pamuszis.
31. Ir paskajtitu jam ira uź tejsibę: nu kartos ligi kartos ir ąmźinaj.
32. Ir sziźina ji (*Wieszpati*) ties undeniemis priesztarawima: ir warginos su jejs Majźieszius.
33. Nes ipikina dwasę jo.
Ir apsakie su łupomis sawa (*Diewas jog jus karos*).
34. Ir ne isznowije (*źidaj*) pagonu: apej kurius Wieszpats buwa isakies (*kad isznowitu*).
35. Ir sumisza su pagoniemis: ir iszmoka ju darbu.
36. Ir tarnawa ju iszdroźtęms: (*diewajtęms*) ir tape jams papiktinimu.
37. Ir apierawoje (źidaj) sunus sawa ir dukteris sawa, welnems.
38. Ir isztekina kraui nekałtą, kraui sunu sawa ir dukteru sawa: kurius aukawa (*apierawoje*) iszdroźtinems Kanaan. Ir sutepta ira źiame su kraujejs. ↕
↕ p. 149–150
39. Ir subiauriota ju darbajs: ir swetmoterawa iszradimusi sawa.
40. Ir paszoka apmaudas Wieszpatem ąnt źmoniu jo: ir nebapweźieje tiewiszkies sawa.
41. Ir atidawe jus (*Izraelitus*) i rąnkas pagonu: ir poniawoje ąnt ju, neuźkięntąntis ju.
42. Ir źude jus neprietelej ju: ir buwa nuźiaminti po rąnkomis ju.
43. Diaźnaj (*tąnkiej*) jus iszgielbiedawa (*Wieszpats*).
Bet anie rustina ji rodoj sawa: ir buwa paźiaminti dieł nedoribiu sawa.
44. Ir mate (*Wieszpats*) kad buwa źudomis: ir iszkłause ju małdos.
45. Ir atmine istatimą sawa: ir gajlejos pagał didibes miłaszirdistes sawa.

Ir atkreipęs rūstybes jo, idant jų neprapuldytų.
24. Už nieką skaitė žemę geidžiamą ir netikėjo jų žodžiui.
25. Ir murmėjo savo šatruose, neklausė balso Viešpaties.
26. Ir pakėlė (*Dievas*) ranką savo, idant išguldytų juos pūstynėj.
27. Ir idant išbarstytų jų veislę tarp pagonų, ir išblaškytų juos į kraštus (*įvairius*).
28. Ir pasišventė (*dievaičiui*) Baal Peorui, valgė apieras numirusiųjų.
29. Ir pykino jį (*Viešpatį*) išmoniuose savo, ir atsitiko didesnis nuopuolis.
30. Ir užstojo Finėja, ir permeldė (*Dievą*), ir apsistojo pamūšis.
31. Ir paskaitytu jam yra už teisybę nuo kartos ligi kartos ir amžinai.
32. Ir šyžino jį (*Viešpatį*) ties vandenimis prieštaravimo, ir varginos su jais Maižiešius.
33. Nes įpykino dvasią jo.
Ir apsakė su lūpomis savo (*Dievas jog juos karos*).
34. Ir neišnovijo (*žydai*) pagonų, apie kuriuos Viešpats buvo įsakęs (*kad išnovytų*).
35. Ir sumišo su pagonimis, ir išmoko jų darbų.
36. Ir tarnavo jų išdrožtiems (*dievaičiams*), ir tapo jiems papiktinimu.
37. Ir apieravojo (žydai) sūnus savo ir dukteris savo velniams.
38. Ir ištekino kraują nekaltą, kraują sūnų savo ir dukterų savo, kuriuos aukavo (*apieravojo*) išdrožtiniams Kanaano. Ir sutepta yra žemė su kraujais.
39. Ir subjauriota jų darbais; ir svetmoteravo išradimuose savo.
40. Ir pašoko apmaudas Viešpačiui ant žmonių jo, ir nebapvežėjo tėviškės savo.
41. Ir atidavė juos (*izraelitus*) į rankas pagonų, ir poniavojo ant jų neužkenčiantys jų.
42. Ir žudė juos neprieteliai jų, ir buvo nužeminti po rankomis jų.
43. Dažnai (*tankiai*) juos išgelbėdavo (*Viešpats*).
Bet anie rūstino jį rodoj savo ir buvo pažeminti dėl nedorybių savo.
44. Ir matė (*Viešpats*), kad buvo žudomi, ir išklausė jų maldos.
45. Ir atminė įstatymą savo, ir gailėjos pagal didybę mielaširdystės savo.

46. Ir atidawe jus susimilimuj, (*pagonu*) akiwajzdoj tu kurie buwa jus sujemi (*pamuszi*).
47. Iszgielbiek mus Wieszpatie Diewi musu: surink mamis isz pagonu. Idant iszpażintumem wardą tawa szwęntą: ir girtumemos garbiej tawa.
48. Pałajmintas Wieszpats Diewas Izraelaus nu ąmźiu ir par ąmźius: ir teguł saka wisi źmones: łaj tejp bun, łaj tejp bun. Garbie buk.

Pasalme 106.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo gieradieistas.

Paraszas. Aleluja.

1. Iszpaźinkiem Wieszpatem, nes ira gieras: ąnt ąmźiu miłaszirdiste jo.
2. Łaj pasaka kurie atpirkti ira nu Wieszpaties: kurius atpirka isz rąnkas neprietelaus ir isz krasztu surinka jus.
↕ p. 150–151
3. Nu sauletekie ir saulelide: nu sziaures ir juras. ↕
4. Kłajdioje (*Izraelitaj*) tirusi łaukusi neturęntiusi undens: ir ne rada kiale i miestą kuremi giwentu.
5. Ałkstąnt ir troksztąnt dusze ju sugura jusi.
6. Ir szaukies Wieszpatiep kad prispausti buwa: ir isztraukie jus isz ju rejkału.
7. Ir iszwede jus i tiesi kieli: idant ejtu i miestą kuremi giwentu.
8. Łaj iszpaźist Wieszpatem miłaszirdistę jo: ir stebukłus jo sunams Izraelaus.
9. Nes pasotina duszę ałkaną: ir duszę alkstąntę pripilde su gieribiemis.
10. Ir siedęntius tąmsibiesi ir szaszuoletie smerte: kalinius neturti ir gielźiniusi (*pasotina*).
11. Nes priesztarawa źodems Diewa ir Aukszcziause rodą isziźina.
12. Ir paźiamintu tape darbusi szirdies ju: apsała nejgi buwa kas padietu.
13. Ir szaukies pri Wieszpaties kad warginamis buwa: ir iszgielbieje jus isz ju rąnku.

46. Ir atidavė juos susimilimui (*pagonų*) akivaizdoj tų, kurie buvo juos suėmę (*pamušę*).
47. Išgelbėk mus, Viešpatie Dieve mūsų, surink mus iš pagonų. Idant išpažintumėm vardą tavo šventą ir girtumėmės garbėj tavo.
48. Palaimintas Viešpats Dievas Izraelio nuo amžių ir per amžius; ir tegul sako visi žmonės: „Lai taip būna, lai taip būna". Garbė būk.

Pasalmė 106

Apie garbinimą Viešpaties už jo geradėjystas

Parašas. Aleliuja.

1. Išpažinkim Viešpačiui, nes yra geras, ant amžių mielaširdystė jo.
2. Lai pasako, kurie atpirkti yra nuo Viešpaties, kuriuos atpirko iš rankos neprieteliaus ir iš kraštų surinko juos.
3. Nuo saulėtekio ir saulėlydžio, nuo šiaurės ir jūros.
4. Klaidžiojo (*izraelitai*) tyruose laukuose, neturinčiuose vandens, ir nerado kelio į miestą, kuriame gyventų.
5. Alkstant ir trokštant dūšia jų suguro juose.
6. Ir šaukės Viešpatiep, kad prispausti buvo, ir ištraukė juos iš jų reikalų.
7. Ir išvedė juos į tiesų kelią, idant eitų į miestą, kuriame gyventų.
8. Lai išpažįsta Viešpačiui mielaširdystę jo ir stebuklus jo sūnams Izraelio.
9. Nes pasotino dūšią alkaną ir dūšią alkstančią pripildė su gėrybėmis.
10. Ir sėdinčius tamsybėse ir šašuolėty smerčio, kalinius neturte ir gelžiniuose (*pasotino*).
11. Nes prieštaravo žodžiams Dievo ir Aukščiausio rodą įšyžino.
12. Ir pažemintu tapo darbuose širdies jų; apsalo, neigi buvo, kas padėtų.
13. Ir šaukės prie Viešpaties, kad varginami buvo, ir išgelbėjo juos iš jų rankų.

14. Ir iszwede jus isz tąmsibiu ir szaszuolete smerte: ir gielźinius ju sułauźe.
15. Teguł iszpaźist Wieszpatem miłaszirdistes jo ir prajowus sunams źmoniu (*padaritus*).
16. Nes ware duris sugriowe: ir gielźies słankstius sułauźe.
17. Iszgielbieje isz kiele ju nedoribiu: nes isz priźasties sawa nedoribiu buwa nuźiaminti.
18. Nie kokie walgie neapweźieje dusze ju ir prisiartina pri wartu smerte.
19. Ir szaukies pats Wieszpati kad warginamis buwa: ir isz ju rejkału iszgielbieje jus.
20. Nusiunte źodi sawa ir iszgide jus: isztraukie isz prapulties ju.
21. Łaj iszpaźist Wieszpatem miłaszirdistę jo: ir stebukłus jo sunams
↕ p. 151–152 źmoniu. ↕
22. Ir łaj apierawo apierą garbies: ir łaj apsakinie darbus jo su dziauksmu.
23. Kurie lejdos i jurą łajwusi: ir darbuojes didiusi undeniesi.
24. Tie regieje darbus Wieszpaties: ir prajowus jo gilmiesi.
25. Lijpe ir pakiła wiejas audrotas: ir sukiła jos (*mares*) wilnis.
26. Pasikieł lig dąngaus, ir nukrimt lig sijtuwu: dusze ju dziuwa bajsemi pripuolej.
27. Parsigąnda ir paszlije it girtas: ir wisa ju iszmintis buwa prarita (*su sawa protu nieka padariti neb galeje*).
28. Ir szaukies Wieszpatiep kad buwa prispaudimi ir isztraukie jus isz ju rejkału.
29. Ir apwerte jos (*mares*) audrą i tili orą: ir nutiła sujudinimas jos.
30. Ir linksminos kad nutiła: ir nuwede jus uoston ju nora.
31. Łaj iszpaźist Wieszpatem miłaszirdistę jo: ir stebukłus jo sunams źmoniu (*padaritus*).
32. Teguł auksztęn ji surinkimi źmoniu ir ąnt sostu seniu łaj ji garbęn.
33. Parmajne upis i pustine: o upalus undens i sausimą.
34. Ziamę wajsingą (*parmajne*) i łaukus surus: isz priźasties nedoribes giwenąncziu ąnt anu (*źiami*).
35. Parkijte pustinę i prudus undenu: ir źiamę be undens i upalus undenu.

14. Ir išvedė juos iš tamsybių ir šašuolėčio smerčio, ir gelžinius jų sulaužė.
15. Tegul išpažįsta Viešpačiui mielaširdystes jo ir prajovus sūnams žmonių (*padarytus*).
16. Nes vario duris sugriovė ir gelžies slanksčius sulaužė.
17. Išgelbėjo iš kelio jų nedorybių, nes iš priežasties savo nedorybių buvo nužeminti.
18. Nė kokio valgio neapvežėjo dūšia jų, ir prisiartino prie vartų smerčio.
19. Ir šaukės pas Viešpatį, kad varginami buvo, ir iš jų reikalų išgelbėjo juos.
20. Nusiuntė žodį savo ir išgydė juos, ištraukė iš prapulties jų.
21. Lai išpažįsta Viešpačiui mielaširdystę jo ir stebuklus jo sūnams žmonių.
22. Ir lai apieravoja apierą garbės, ir lai apsakinėja darbus jo su džiaugsmu.
23. Kurie leidos į jūrą laivuose ir darbuojas didžiuose vandenyse.
24. Tie regėjo darbus Viešpaties ir prajovus jo gilmėse.
25. Liepė, ir pakilo vėjas audrotas, ir sukilo jos (*marės*) vilnys.
26. Pasikelia lig dangaus ir nukrenta lig sietuva; dūšia jų džiūvo baisiame priepuolyj.
27. Persigando ir pašlijo it girtas, ir visa jų išmintis buvo praryta (*su savo protu nieko padaryti nebgalėjo*).
28. Ir šaukės Viešpatiep, kad buvo prispaudime, ir ištraukė juos iš jų reikalų.
29. Ir apvertė jos (*marės*) audrą į tylų orą, ir nutilo sujudinimas jos.
30. Ir linksminos, kad nutilo, ir nuvedė juos uostan jų noro.
31. Lai išpažįsta Viešpačiui mielaširdystę jo ir stebuklus jo sūnams žmonių (*padarytus*).
32. Tegul aukština jį surinkime žmonių ir ant sosto senių lai jį garbina.
33. Permainė upes į pūstynę, o upalius vandens į sausimą.
34. Žemę vaisingą (*permainė*) į laukus sūrius iš priežasties nedorybės gyvenančių ant anos (*žemės*).
35. Perkeitė pūstynę į prūdus vandenų ir žemę be vandens į upalius vandenų.

36. Ir patalpina tęn troksztąnczius: ir istejgie miestą dieł giwenima.
37. Ir apsieje łaukus ir pridijgie winiczę ir padare naudą uźgimima (*uźderieje ir padare naudą*).
↕ p. 152–153 38. Ir łajmina jams ir didej iwisa: ir bąndos ju ne numaźina. ↕
39. Ir maź ju belika: ir prispausti ira nu piktos nełajmes ir nu skausma.
40. Ir apteka paniekinimas kunegajksztius: ir dalejda kłajdioti ne kielej, bet be kiale.
41. Ir suszelpe ubaga neturti: ir padare kajp awis gimines.
42. Ir iszwis tejsi ir dziaukses: ir wisokie nedoribe uźkisz burną sawa.
43. Kas iszmintingas ir dabos to? ir supras miłaszirdistes Wieszpaties. Garbie buk.

Pasalme 107.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo miłaszirdistę ir gieribę.

Paraszas. Giesme Pasalmes patem Dowiduj.

1. Pasitajse szirdis mana Diewi, pasitajse szirdis mana: giedosiu ir grijsziu garbiej mana.
2. Kielkies garbie mana, kielkies arpa ir kąnkles: kielsiuos ausztąnt.
3. Iszpaźiniesiu tarp źmoniu Tau Wieszpatie: o giedosiu tau tarp pagonu.
4. Nes didesne ira uź dągu miłaszirdiste tawa ir lig debesu tejsa tawa.
5. Iszsikiełk ąnt dąngus Diewi: o po wisą źiamę garbie tawa.
6. Idant butu iszgielbieti milemij tawa: Iszgielbiek su deszini tawa ir iszkłausik manęs.
7. Diewas kalbieje szwęntiniczioj sawa.
Prasidziuksiu ir skajdisiu Sikemą ir pakalnę szatru iszmieruosiu.
8. Mana ira Galaad ir mana Manases ir Epraimas apginimu gałwos mana.
Juda karalus mana.
9. Moab garczius wilties mana.
Ąnt Idumeos isztęnsiu awałą mana: swetimos szales źmones
↕ p. 153–154 tapo mana prietelejs. ↕

36. Ir patalpino ten trokštančius, ir įsteigė miestą dėl gyvenimo.
37. Ir apsėjo laukus, ir pridiegė vynyčią, ir padarė naudą užgimimo (*užderėjo ir padarė naudą*).
38. Ir laimino jiems, ir didžiai įviso, ir bandos jų nenumažino.
39. Ir mаž jų beliko, ir prispausti yra nuo piktos nelaimės ir nuo skausmo.
40. Ir apteko paniekinimas kunigaikščius, ir daleido klaidžioti ne kelyj, bet be kelio.
41. Ir sušelpė ubagą neturte, ir padarė kaip avis gimines.
42. Ir išvys teisūs, ir džiaugsis; ir visokia nedorybė užkiš burną savo.
43. Kas išmintingas ir dabos to, ir supras mielaširdystes Viešpaties. Garbė būk.

Pasalmė 107

Apie garbinimą Viešpaties už jo mielaširdystę ir gerybę

Parašas. Giesmė pasalmės pačiam Dovydui.

1. Pasitaisė širdis mano, Dieve, pasitaisė širdis mano; giedosiu ir griešiu garbėj mano.
2. Kelkis, garbė mano, kelkis arfa ir kanklės, kelsiuos auštant.
3. Išpažinėsiu tarp žmonių tau, Viešpatie, o giedosiu tau tarp pagonų.
4. Nes didesnė yra už dangų mielaširdystė tavo ir lig debesų tiesa tavo.
5. Išsikelk ant dangų, Dieve, o po visą žemę garbė tavo.
6. Idant būtų išgelbėti mylimieji tavo, išgelbėk su dešine tavo ir išklausyk manęs.
7. Dievas kalbėjo šventinyčioj savo:
„Prasidžiugsiu ir skaidysiu Sichemą, ir pakalnę šatru išmieruosiu.
8. Mano yra Galaadas ir mano Manasas, ir Efraimas apgynimu galvos mano,
Judo karalius mano.
9. Moabas garčius vilties mano.
Ant Idumėjos ištęsiu avalą mano; svetimos šalies žmonės tapo mano prieteliais“.

10. Kas nuwes mani lig piles: kas nuwes mani lig Idumeos.
11. Argi ne tu Diewi, kurs atmetej mamis: ir neiszejs Diewi su musu karejwejs?
12. Sutejk mums pagałbą wargi: nes niekam neder pagałba źmoniu.
13. Diewop galingus dajktus padarisma: ir isaj i niekus apwers neprietelus musu. Garbie buk.

Pasalmė 108.

Par kurę pranaszas asaboj Kristaus kięntąnte szauk pagałbas nu Wieszpaties.

Paraszas. Ąnt gała: Pasalme Dowiduj.

1. Diewi apej garbę mana ne tilek: nes burna griesznika ir apgaudinietoje atsidare priesz mani.
2. Sznekieje priesz mani su leźuwiu pasalu, su kałbomis neapikąntas apkiele mani: ir kariawa priesz mani berejkała.
3. Kąn turieje mani mileti, plesze szłowę mana: o asz meldiaus.
4. Ir atiduodawa piktą uź gierą: o su neapikąntu (*mokieje*) uź mejlę mana.
5. Padiek ant jo griesznika (*wirsziniku*): o welnias łaj stou po deszinies jo.
6. Isz sudu łaj iszejn prakiszes: o małda jo łaj parsikijt i grieką.
7. Dienas jo łaj bun trumpas: o wiskupistę jo łaj kitas uźjem.
8. Sunaj jo tebun naszłajtejs: o moters jo naszli.
9. Dauźidamos, sunaj jo łaj dauginas ir te ubagau: ir łaj bun iszmestajs isz giwenima sawa.
10. Jemąns par didius pracentus łaj parkratinie wisą jo turtą: ir swetimi łaj iszgrobsta uździrbę jo.
11. Łaj netur padietojaus: ir łaj neatsirąnd susimiłstus ant jo naszłajtiu (*syratu*). ↕ ↕ p. 154–155
12. Wajkaj jo łaj bun iszterioti: wienoj kartoj łaj pasibęng jo wardas.
13. Łaj akiwajzdoj Wieszpaties atejn ant ominas nedoribe ju tiewu: o griekas jo motinas łaj ne bun atlejstas.

10. Kas nuves mane lig pilės, kas nuves mane lig Idumėjos?
11. Argi ne tu, Dieve, kurs atmetei mus; ir neišeis, Dieve, su mūsų kareiviais?
12. Suteik mums pagalbą varge, nes niekam nedera pagalba žmonių.
13. Dievop galingus daiktus padarysim, ir jisai į niekus apvers neprietelius mūsų. Garbė būk.

Pasalmė 108

Per kurią pranašas asaboj Kristaus kentančio šaukia pagalbos nuo Viešpaties

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Dieve, apie garbę mano netylėk, nes burna griešninko ir apgaudinėtojo atsidarė prieš mane.
2. Šnekėjo prieš mane su liežuviu pasaliu, su kalbomis neapykantos apkėlė mane ir kariavo prieš mane be reikalo.
3. Ką turėjo mane mylėti, plėšė šlovę mano, o aš meldžiaus.
4. Ir atiduodavo piktą už gerą, o su neapykanta (*mokėjo*) už meilę mano.
5. Padėk ant jo griešninką (*viršininku*), o velnias lai stovi po dešinės jo.
6. Iš sūdų lai išeina prakišęs, o malda jo lai persikeičia į grieką.
7. Dienos jo lai būna trumpos, o vyskupystę jo lai kitas užima.
8. Sūnai jo tebūna našlaičiais, o moteris jo našle.
9. Daužydamos sūnai jo lai dauginas ir teubagauja, ir lai būna išmestais iš gyvenimo savo.
10. Imąs per didžius procentus lai perkratinėja visą jo turtą, ir svetimi lai išgrobsto uždarbę jo.
11. Lai neturi padėtojaus ir lai neatsiranda susimilstąs ant jo našlaičių (*siratų*).
12. Vaikai jo lai būna išterioti, vienoj kartoj lai pasibengia jo vardas.
13. Lai akivaizdoj Viešpaties ateina omenos nedorybė jų tėvų, o griekas jo motinos lai nebūna atleistas.

14. Łaj bun wisados priszingas Wieszpatem: ir te iszgajszt ąnt źiames jo atminimas.
15. Diełto jogiej ne atmine rejkięnt dariti miłaszirdistę.
16. Ir parsakioje źmogu pliki ir ubagą: ir nuwargintos szirdies źmogu, spaude.
17. Ir pamileje kiejksmą ir atejs ąnt jo: ir ne norieje łajminima ir bus (*tas*) nu jo atitolintas.
Ir apsiwiłka su kiejksmu it su drabuźiu: ir ieje it unduo i widurius jo, o kajpo aliwas i kaułus jo.
18. Łaj tad bun kajpo drapana su kuri apsidara: ir kajpo juosta su kuri wisumet parsijuos.
19. Tas darbas maźinąntiu mąn szłowę pas Wieszpati: ir kurij nedoraj tauzij priesz duszę mana.
20. O tu Wieszpatie, Wieszpatie darik su manęm (*miłaszirdistę*) dieł warda tawa: nes sałdus ira susimilimas tawa.
Iszluosuok mani.
21. Nes neturtingas ir ubagas asz esmi: ir szirdis mana suspausta ira manieje.
22. Praslinkau it szaszuoletis bęngans: ir esmi nupurtintas it szarąnczej (*nu medze*).
23. Kielej mana sugniuźa nu pasnika: ir kunas mana parsimajne nu alejaus.
24. Ir pats tapiau dieł ju iszjuokimu: wejzieje i mani ir purtina gałwas sawa.
25. Padiek mąn Wieszpatie Diewi mana: iszganik mani pagał didios miłaszirdistes tawa.
26. Ir źinos jogiej taj rąnka tawa: ir jog tu Wieszpatie padarej ję.
↕ p. 155–156 27. Anie itarlos o tu tejkies łajminti: kiłstąntis ↕ priesz mani łaj bun uźgiedinti, o tarnas tawa linksminses.
28. Kurie mani apkałb łaj apsiwełk su uźgiedinimn: ir te apsidara it su cziuijku su iszkaloimu sawa.
29. Łaj iszpaźiniesiu Wieszpatem su łupomis mana: ir buriej (*źmoniu*) garbinsiu tawi.
30. Nes stojes po deszinies ubaga: idant iszganitu nu parsakiotoju duszę mana. Garbie buk.

14. Lai būna visados priešingas Viešpačiui, ir teišgaišta ant žemės jo atminimas.
15. Dėl to, jogei neatminė reikiant daryti mielaširdystę.
16. Ir persekiojo žmogų plikį ir ubagą, ir nuvargintos širdies žmogų spaudė.
17. Ir pamylėjo keiksmą, ir ateis ant jo, ir nenorėjo laiminimo, ir bus (*tas*) nuo jo atitolintas.
Ir apsivilko su keiksmu it su drabužiu, ir įėjo it vanduo į vidurius jo, o kaipo alyvas į kaulus jo.
18. Lai tad būna kaipo drapana, su kuria apsidaro, ir kaipo juosta, su kuria visuomet persijuos.
19. Tas darbas mažinančiu man šlovę pas Viešpatį, ir kurie nedorai tauzija prieš dūšią mano.
20. O tu, Viešpatie Viešpatie, daryk su manim (*mielaširdystę*) dėl vardo tavo, nes saldus yra susimilimas tavo.
Išliuosuok mane.
21. Nes neturtingas ir ubagas aš esmi, ir širdis mano suspausta yra manyje.
22. Praslinkau it šašuolėtis bengąs ir esmi nupurtintas it šarančiai (*nuo medžio*).
23. Keliai mano sugniužo nuo pasninko, ir kūnas mano persimainė nuo aliejaus.
24. Ir pats tapau dėl jų išjuokimu; veizėjo į mane ir purtino galvas savo.
25. Padėk man, Viešpatie Dieve mano, išganyk mane pagal didžią mielaširdystę tavo.
26. Ir žinos, jogei tai ranka tavo, ir jog tu, Viešpatie, padarei ją.
27. Anie įtarlios, o tu teikis laiminti; kilstantys prieš mane lai būna užgėdinti, o tarnas tavo linksminsis.
28. Kurie mane apkalba, lai apsivelka su užgėdinimu ir teapsidaro it su čiuika su iškoliojimu savo.
29. Lai išpažinėsiu Viešpačiui su lūpomis mano ir būryj (*žmonių*) garbinsiu tave.
30. Nes stojos po dešinės ubago, idant išganytų nuo persekiotojų dūšią mano. Garbė būk.

Pasalme 109.

Apej ąmźiną uźgimimą Kristaus ir apej jo kunegisti pagał paprote Melkisedeka.

Paraszas. Pasalme Dowiduj.

1. Tare Wieszpats Wieszpatem mana: siediek po deszinies mana: Pakol nepadiesiu neprietelu tawa: paminimu koju tawa.
2. Łazdą galibes tawa iszlejs Wieszpats isz Siona: poniawok widuo neprietelu tawa.
3. Pri tawęs prade galibes tawa spindulusi szwęntibes: isz źiwata pirm auszras pagimdziau tawi.
4. Prisijkie Wieszpats ir nę gajleses: tu esi kunegu par amźius pagał ejłos Melkisedeka.
5. Wieszpats po deszinies tawa: dienoj rustibęs sawa pargaleje karalus.
6. Sudis gimines pripildis nupuolus: sukułs gałwas daugiem ąnt źiames.
7. Isz upale ąnt kielej giers: diełto iszauksztins gałwa. Garbie buk.

Pasalme 110.

Apej garbinimą Wieszpaties uź datirtas gieradieistas.

Paraszas. Aleluja.

1. Iszpaźiniesiu tau Wieszpatie isz wisos szirdies sawa: kruwoj tejsingu ir surinkimi.
↕ p. 156–157
2. Didi wejkałaj Wieszpaties: datirti wisokie ↕ mi jo patikimi (*datire gierajs esąnt diełto jam patika*).
3. Iszpaźinimas ir dauggalibe darbas jo: o tejsibe jo patęnk par ąmźiu ąmźius.
4. Padare atminimą stebukłu sawa: miłaszirdingas ir susimiłstus Wieszpats.
5. Walgi dawe bijąntęms jo.
   Ąmźinaj minies istatimą sawa.

Pasalmė 109

Apie amžiną užgimimą Kristaus ir apie jo kunigystę pagal paprotį Melchizedeko

Parašas. Pasalmė Dovydui.

1. Tarė Viešpats Viešpačiui mano: „Sėdėk po dešinės mano, pakol nepadėsiu nepritelių tavo pamynimu kojų tavo".
2. Lazdą galybės tavo išleis Viešpats iš Siono, poniavok viduj neprietelių tavo.
3. Prie tavęs pradžia galybės tavo spinduliuose šventybės; iš žyvato pirm aušros pagimdžiau tave.
4. Prisiekė Viešpats ir nesigailės: tu esi kunigu per amžius pagal eilę Melchizedeko.
5. Viešpats po dešinės tavo, dienoj rūstybės savo pergalėjo karalius.
6. Sūdys gimines, pripildys nuopuolius, sukuls galvas daugiam ant žemės.
7. Iš upalio antkelyj gers, dėl to išaukštins galvą. Garbė būk.

Pasalmė 110

Apie garbinimą Viešpaties už datirtas geradėjystas

Parašas. Aleliuja.

1. Išpažinėsiu tau, Viešpatie, iš visos širdies savo krūvoj teisingų ir surinkime.
2. Didi veikalai Viešpaties, datirti visokiame jo patikime (*datyrė gerais esant, dėl to jam patiko*).
3. Išpažinimas ir dauggalybė darbas jo, o teisybė jo patenka per amžių amžius.
4. Padarė atminimą stebuklų savo mielaširdingas ir susimilstąs Viešpats.
5. Valgį davė bijantiems jo.
   Amžinai minės įstatymą savo.

6. Galibę darbu sawa aprejksz źmoniems sawa.
7. Idant jams sutejktu tiewinę pagonu: darbaj jo rąku tiesa ir sudas.
8. Isztikiemis wisi jo prisakimaj, patwirtinti ąnt ąmźiu ąmźinuju: padariti tikribiej ir tejsoj.
9. Nusiunte atpirkimą źmoniems sawa: istatimą sawa ąmźinaj istejgie.
Szwęntas ir baugus wardas jo.
10. Prade iszminties nugąnstawimas Wieszpaties.
Supratimas gieras wisęms atbunąntęms ji: (*Wieszpaties istatimą*) garbie jo patenk par ąmźiu ąmźius. Garbie buk.

Pasalme 111.

Apej łajme doru.

Paraszas. Aleluja, Sugriźima Ageusa ir Zakariosziaus.

1. Pałajmintas wiras bijus Wieszpaties: prisakimusi jo didej mileses.
2. Galinga bus ąnt źiames jo wejsle: giminie doru bus pałajminta.
3. Garsmas ir turtaj namusi jo: o tejsibe jo patenk par ąmźiu ąmźius.
4. Uźtekieje tamsibiesi szwiesibe doręms: susimiłstus, miłaszirdingas ir tejsus.
5. Małonus źmogus kurs susimiłst ir paźiczio: sznek pagał prota.

↕ p. 157–158

6. Nes ąmźinaj nebus pakrutintas. ↕
7. Tejsingas wisados bus atminamas: ir nenusigąns girdiedamas piktus pleszkiesius.
Pasitajsiusi ira szirdis jo: turieti wilti Wieszpatiep.
8. Pasistiprina jo szirdis: nepasijudins pakol nepaniekins neprietelejs sawa.
9. Pakrate (*kolitą*) ir dawe ubagams, tejsibe jo patenk par ąmźiu ąmźius: ragas (*galibe*) jo pasikiełs garbiej.
10. Griesznikas regies ir apmaudaus: grijsz su dąntimis sawa ir dzius: giejdałas griesznika prapułs. Garbie buk.

6. Galybę darbų savo apreikš žmonėms savo.
7. Idant jiems suteiktų tėvynę pagonų; darbai rankų tiesa ir sūdas.
8. Ištikimi visi jo prisakymai, patvirtinti ant amžių amžinųjų, padaryti tikrybėj ir tiesoj.
9. Nusiuntė atpirkimą žmonėms savo, įstatymą savo amžinai įsteigė.
Šventas ir baugus vardas jo.
10. Pradžia išminties nuogąstavimas Viešpaties.
Supratimas geras visiems, atbūnantiems jį (*Viešpaties įstatymą*), garbė jo patenka per amžių amžius. Garbė būk.

Pasalmė 111

Apie laimę dorų

Parašas. Aleliuja. Sugrįžimo Agėjaus ir Zakarijaus.

1. Palaimintas vyras bijąs Viešpaties: prisakymuose jo didžiai mylėsiąs.
2. Galinga bus ant žemės jo veislė; giminė dorų bus palaiminta.
3. Garsmas ir turtai namuose jo, o teisybė jo patenka per amžių amžius.
4. Užtekėjo tamsybėse šviesybė doriems: susimilstąs, mielaširdingas ir teisus.
5. Malonus žmogus, kurs susimilsta ir pažyčioja, šneka pagal protą.
6. Nes amžinai nebus pakrutintas.
7. Teisingas visados bus atminamas ir nenusigąs girdėdamas piktus pleškesius.
Pasitaisiusi yra širdis jo turėti viltį Viešpatiep.
8. Pasistiprino jo širdis, nepasijudins, pakol nepaniekins nprietelius savo.
9. Pakratė (*kolytą*) ir davė ubagams, teisybė jo patenka per amžių amžius, ragas (*galybė*) jo pasikels garbėj.
10. Griešninkas regės ir apmaudaus; grieš su dantimis savo ir džius, geidalas griešninko prapuls. Garbė būk.

Pasalme 112.

Apej garbinimą Wieszpaties isz priżasties jo didibes.

Paraszas. Aleluja.

1. Garbinkiet wajkaj Wieszpati: garbinkiet wardą Wieszpaties.
2. Tegul bus wardas Wieszpaties paszłowintas: nuog sziol ir par ąmżius.
3. Nuog saules użtekieima iki użsilejdima: garsingas ira wardas Wieszpaties.
4. Auksztesnis uż wisas gimines ira Wieszpats: ir ąnt dąngu garbie jo.
5. Kas kajpo Wieszpats Diewas musu, giwenus auksztibiesi.
6. O i żiamus dajktus wejz: ant dąngaus ir ąnt żiames.
7. Pakiełąns nuog żiames pawargieli: ir isz mieszła iszauksztinus ubagą.
8. Idant paswadintu ji su kunegajksztejs żmoniu sawa.
9. Kursaj dara jog newajsinga giwendama namusi: linksmu ira motinu sunu. Garbie buk. ↕

↕ p. 158–159

Pasalme 113.

Apej stebuklingus darbus Wieszpaties ir apej męnkumą pagonu diewajtiu.

Paraszas. Aleluja.

1. Iszejnąnt Izraeluj isz Egipta: namams Jokuba isz giminies pagoniszkos.
2. Zmones Judas tape jo (*Diewa*) paszwęntimu: Izraelus jo galibi.
3. Jura pamate ir pasitraukie: Jordanas (*upe*) atgał sugriża.
4. Kałnaj szokinieje it awinaj: o pakalnes kajp jerajtej.
5. Kas tau atsitika jura jogiej pasitraukiej: ir tau Jordani jogiej atgał sugriżaj?
6. Kałnaj szokiniejot it awinaj: o pakalnes kajp jerajtej?
7. Nu wejda Wieszpaties sudrebieje żiame: nu wejda Diewa Jokuba.

Pasalmė 112

Apie garbinimą Viešpaties iš priežasties jo didybės

Parašas. Aleliuja.

1. Garbinkit, vaikai, Viešpatį, garbinkit vardą Viešpaties.
2. Tegul bus vardas Viešpaties pašlovintas nuog šiol ir per amžius.
3. Nuog saulė užtekėjimo iki užsileidimo garsingas yra vardas Viešpaties.
4. Aukštesnis už visas gimines yra Viešpats, ir ant dangaus garbė jo.
5. Kas kaipo Viešpats Dievas mūsų, gyvenąs aukštybėse?
6. O į žemus daiktus veizi ant dangaus ir ant žemės.
7. Pakeliąs nuog žemės pavargėlį ir iš mėšlo išaukštinąs ubagą.
8. Idant pasvadintų jį su kunigaikščiais žmonių savo.
9. Kursai daro, jog nevaisinga gyvendama namuose linksma yra motina sūnų. Garbė būk.

Pasalmė 113

Apie stebuklingus darbus Viešpaties ir apie menkumą pagonų dievaičių

Parašas. Aleliuja.

1. Išeinant Izraeliui iš Egipto, namams Jokūbo iš giminės pagoniškos.
2. Žmonės Judo tapo jo (*Dievo*) pašventimu, Izraelis jo galybe.
3. Jūra pamatė ir pasitraukė, Jordanas (*upė*) atgal sugrįžo.
4. Kalnai šokinėjo it avinai, o pakalnės kaip ėraičiai.
5. Kas tau atsitiko, jūra, jogei pasitraukei, ir tau, Jordane, jogei atgal sugrįžai?
6. Kalnai šokinėjot it avinai, o pakalnės kaip ėraičiai?
7. Nuo veido Viešpaties sudrebėjo žemė, nuo veido Dievo Jokūbo.

8. Kurs parmajne akmeni i prudus undenu: o uołą i szaltenius undenu. Garbie buk.

Pasalme 113.

Pagał Izraelitu.

1. Ne mums Wieszpatie, ne mums: bet warduj tawa duok garbę.
2. Dieł miłaszirdistes tawa ir dieł tejsos tawa: idant kartajs nekłaustu pagonis, kami ira ju Diewas?
3. Diewas musu dąnguoje: kan tikt norieje padare.
4. Bałwonaj pagonu sidabrus ir auksus: darbas rąnku źmoniu.
5. Tur łupas bet nesznek: akis tur bet neregies.
6. Tur ausis o ne iszgirs: nosiu skiles tur, o ne uźuos.
7. Rąnkas tur o necziupinies, tur kojes o ne wajkszczios: nejgi
↕ p. 159–160 szauks su sawa gierkli. ↕
8. Łaj bun i jus pawiedi dirbąntis jus: ir wisi turęntis jusi wilti.
9. Namaj Izraelaus turieje wilti Wieszpatiep: padietoju ju ir głobieju ira ju.
10. Namaj Aarona turieje wilti Wieszpatiep: padietoju ju ir apginieju ira.
11. Kurie nugąnstau Wieszpaties, pasiklowe Wieszpatiu: padietoju ju ir apginieju ira ju.
12. Wieszpats minieje apej mamis ir łajmina mus: łajmina namams Aarona.
13. Łajmina wisus nugąnstaujęnczius Wieszpaties: maźęms su didejsejs.
14. Łaj pridur Wieszpats (*pałajminima*) jums, jums ir sunams jusu.
15. Pałajminti jus nu Wieszpaties: kurs sutwiere dąngą ir źiamę.
16. Dąngus ąnt dąngu Wieszpatem: o źiamę sutejkie sunams źmoniu.
17. Wieszpatie garbins tawi ne numirielej: nej wisi źęngąntis pragaron.
18. Bet mes kurij giwi esma, łajminam Wieszpati: nu szios gadines par ąmźius. Garbie buk.

8. Kurs permainė akmenį į prūdus vandenų, o uolą į šaltenius vandenų. Garbė būk.

Pasalmė 113

Pagal izraelitus

1. Ne mums, Viešpatie, ne mums, bet vardui tavo duok garbę.
2. Dėl mielaširdystės tavo ir dėl tiesos tavo, idant kartais neklaustų pagonys, kame yra jų Dievas.
3. Dievas mūsų danguje, ką tik norėjo, padarė.
4. Balvonai pagonų, sidabras ir auksas, darbas rankų žmonių.
5. Turi lūpas, bet nešneka, akis turi, bet neregės.
6. Turi ausis, o neišgirs, nosių skyles turi, o neužuos.
7. Rankas turi, o nečiupinės, turi kojas, o nevaikščios neigi šauks su savo gerkle.
8. Lai būna į juos pavėdūs dirbantys juos ir visi turintys juose viltį.
9. Namai Izraelio turėjo viltį Viešpatiep; padėtoju jų ir globėju yra jų.
10. Namai Aarono turėjo viltį Viešpatiep; padėtoju jų ir apgynėju yra.
11. Kurie nuogąstauja Viešpaties, pasikliovė Viešpačiu, padėtoju jų ir apgynėju yra jų.
12. Viešpats minėjo apie mus ir laimino mus, laimino namams Aarono.
13. Laimino visus nuogąstaujančius Viešpaties, mažiems su didžiaisiais.
14. Lai priduria Viešpats (*palaiminimą*) jums, jums ir sūnams jūsų.
15. Palaiminti jūs nuo Viešpaties, kurs sutvėrė dangų ir žemę.
16. Dangus ant dangaus Viešpačiui, o žemę suteikė sūnams žmonių.
17. Viešpatie, garbins tave ne numirėliai nei visi žengiantys pragaran.
18. Bet mes, kurie gyvi esam, laiminam Viešpatį nuo šios gadynės per amžius. Garbė būk.

Pasalme 114.

Apej diekawoimą Wieszpatem uź iszgielbieima nu neprietelu.

Paraszas. Aleluja.

1. Isimilejau ir iszkłause Wieszpats bałsa małdos mana.
2. Nes prilęnkie ausi sawa pri manęs: o dienosi mana szauksiuos.
3. Surieme mani sopulej smerte: ir paojej paskąndos atrada mani.
4. Ir szaukiaus wardon Wieszpaties: Miłaszirdingas Wieszpats ir tejsingas: o Diewas musu gieb susimilti. ↕ ↕ p. 160–161
5. Wieszpats saugo maźutelu: nusiźiaminau ir iszkłause manęs.
6. Sugriszk dusze mana i atilsi tawa: nes Wieszpats gieraj mąn padare.
7. Nes atitraukie duszę mana nu smerte: akis mana nu werksma, o kojes mana nu nupulties.
9. Patiksiu Wieszpatem kraszti giwuju. Garbie buk.

Pasalme 115.

Apej tikieimą ir wilti Diewop nełajmiesi.

Paraszas. Aleluja.

10. Itikiejau: diełtogi ir sakiau: o asz esmi didej paźiamintu.
11. Asz sakiau pakielimi dwases sawa: koźnas źmogus mełagis.
12. Kąn atiduosiu Wieszpatem uź wis kąn mąn sutejktie?
13. Taurę iszganima imsiu: ir szauksiuos wardon Wieszpaties.
14. Apźadus mana atiduosiu: wisęms jo źmoniems matąnt.
15. Brąngus ira akiwajzdoj Wieszpaties smertis jo szwęntuju.
16. Oj Wieszpatie! nesgi asz tarnas tawa: asz tarnas tawa ir sunus tarnajtes tawa.
Partraukiej dibkas mana.
17. Tau paswęnsiu apierą garbies: o wardon Wieszpaties szauksiuos.
18. Apźadus mana atiduosiu wisęms jo źmoniems matąnt.
19. Prejminie namu Wieszpaties: widuo tawęs Jeruzolima. Garbie buk. ↕ ↕ p. 161–162

Pasalmė 114

Apie dėkavojimą Viešpačiui už išgelbėjimą nuo nepritelių

Parašas. Aleliuja.

1. Įsimylėjau, ir išklausė Viešpats balso maldos mano.
2. Nes prilenkė ausį savo prie manęs, o dienose mano šauksiuos.
3. Surėmė mane sopuliai smerčio, ir pavojai paskandos atrado mane.
4. Ir šaukiaus vardan Viešpaties: mielaširdingas Viešpats ir teisingas, o Dievas mūsų geba susimilti.
5. Viešpats saugoja mažutėlių; nusižeminau ir išklausė manęs.
6. Sugrįžk, dūšia mano, į atilsį tavo, nes Viešpats gerai man padarė.
7. Nes atitraukė dūšią mano nuo smerčio, akis mano nuo verksmo, o kojas mano nuo nupulties.
9. Patiksiu Viešpačiui krašte gyvųjų. Garbė būk.

Pasalmė 115

Apie tikėjimą ir viltį Dievop nelaimėse

Parašas. Aleliuja.

10. Įtikėjau, dėl to ir sakiau: o aš esmi didžiai pažemintu.
11. Aš sakiau pakėlime dvasios savo: kožnas žmogus melagis.
12. Ką atiduosiu Viešpačiui už visa, ką man suteikė?
13. Taurę išganymo imsiu ir šauksiuos vardan Viešpaties.
14. Apžadus mano atiduosiu visiems jo žmonėms matant.
15. Brangus yra akivaizdoj Viešpaties smertis jo šventųjų.
16. Oi Viešpatie! Nesgi aš tarnas tavo, aš tarnas tavo ir sūnus tarnaitės tavo.
Pertraukei dybkas mano.
17. Tau pašvęsiu apierą garbės, o vardan Viešpaties šauksiuos.
18. Apžadus mano atiduosiu visiems jo žmonėms matant.
19. Priemenė namų Viešpaties viduj tavęs, Jeruzolima. Garbė būk.

Pasalme 116.

Apej garbinimą Wieszpati uź jo gieradieistas.

Paraszas. Aleluja.

1. Garbinkiet Wieszpati wisas gimines: garbinkiet ji wisi źmones.
2. Nesgi sutwirtina ąnt mamis miłaszirdiste jo: o tejsa Wieszpaties patenk ąmźinaj. Garbie buk.

Pasalme 117.

Apej garbinimą Wieszpaties uź głobima paojaus gadiniej.

Paraszas. Aleluja.

1. Iszpaźiniekiet Wieszpatem nes (*ira*) gieras: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
2. Łaj dabar saka Izraelus, jog gieras: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
3. Łaj saka nugis namaj Aarona: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
4. Łaj dabar saka nugąnstaujęntis Wieszpaties: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
5. Prispaudimi szaukiaus Wieszpatiep: ir płatimoj iszkłause manęs.
6. Wieszpats głobieju mana: ne bijosiuos kąn padaris mąn źmogus.
7. Wieszpats padietoju mana: o asz paniekinsiu nepretelejs sawa.
8. Gieresni ira pasiklauti Wieszpatiu: ne kajp pasiklauti źmogumi.
9. Gieresni ira turieti wilti Wieszpatiep: ne kajp tureti wilti kunegajksztiusi.
10. Wisas gimines apsiaute mani: o wardon Wieszpaties atmonijau jems.
11. Apstodamis apgule mani: o wardon Wieszpaties atmonijau jems.

↕ p. 162–163

12. Apnika mani it bitis ir uźsidegie (*jau ap ↕ maudas*) it ugnis erszkietiusi: o wardon Wieszpaties atmonijau jems.
13. Pastumtas iszwirtau idant prapultio: o Wieszpats priturieje.
14. Stipribe mana ir garbie mana Wieszpats: ir tape man iszganimu.
15. Bałsas linksmibes ir iszganima giwenimusi tejsiuju.

Pasalmė 116

Apie garbinimą Viešpaties už jo geradėjystas

Parašas. Aleliuja.

1. Garbinkit Viešpatį visos giminės, garbinkit jį visi žmonės.
2. Nesgi sutvirtino ant mūsų mielaširdystę jo, o tiesa Viešpaties patenka amžinai. Garbė būk.

Pasalmė 117

Apie garbinimą Viešpaties už globimą pavojaus gadynėj

Parašas. Aleliuja.

1. Išpažinėkit Viešpačiui, nes (*yra*) geras, nes per amžius mielaširdystė jo.
2. Lai dabar sako Izraelis, jog geras, nes per amžius mielaširdystė jo.
3. Lai sako nugis namai Aarono: nes per amžius mielaširdystė jo.
4. Lai dabar sako nuogąstaujantys Viešpaties: nes per amžius mielaširdystė jo.
5. Prispaudime šaukiaus Viešpatiep, ir platimoj išklausė manęs.
6. Viešpats globėju mano, nesibijosiu, ką padarys man žmogus.
7. Viešpats padėtoju mano, o aš paniekinsiu neprieteliais savo.
8. Geriau yra pasikliauti Viešpačiu, nekaip pasikliauti žmogumi.
9. Geriau yra turėti viltį Viešpatiep, nekaip turėti viltį kunigaikščiuose.
10. Visos giminės apsiautė mane, o vardan Viešpaties atmonijau jiems.
11. Apstodami apgulė mane, o vardan Viešpaties atmonijau jiems.
12. Apniko mane it bitės, ir užsidegė (*jau apmaudas*) it ugnis erškėčiuose; o vardan Viešpaties atmonijau jiems.
13. Pastumtas išvirtau, idant prapulčiau, o Viešpats pritūrėjo.
14. Stiprybė mano ir garbė mano Viešpats, ir tapo man išganymu.
15. Balsas linksmybės ir išganymo gyvenimuose teisiųjų.

16. Deszinie Wieszpaties padare galibę, deszinie Wieszpaties iszauksztina mani: deszinie Wieszpaties padare galibę.
17. Ne mirsiu, bet giwas busiu: ir apsakiniesiu wejkałus Wieszpaties.
18. Cziżdamas nucziże mani Wieszpats: bet neiszdawe manęs ąnt smerte.
19. Atidarikiet mąn wartus tejsibes: iejes pro jus iszpażiniesiu Wieszpatem.
20. Tie wartaj Wieszpaties: tejsingi iejs pro jus.
21. Iszpażiniesiu tau nes iszkłausej manęs: ir tapej mąn iszganimu.
22. Akmuo atmestas par statąntius (*namus*) tape gałwu kierties (*kiertiniu akmeniu*).
23. Wieszpats taj padare: o ira stebuklingu akisu musu.
24. Ta ira diena kurę Wieszpats padare: linksminkiemos ir dziaukiemos taj (*atejus*).
25. Oj Wieszpatię iszganik mani: oj Wieszpatie (*duok*) idant gieraj kłotumes.
26. Pałajmintas ejnus wardon Wieszpaties.
27. Łajminom jus isz namu Wieszpaties: Wieszpats Diewas ir apszwiete mamis.
Istatikiet dieną szwęntą tąnksmiej: (*po łapiniemis*) ligi raga ałtoriaus.
28. Diewu mana tu esi ir iszpażiniesiu tau: Diewas mana tu esi, ir

↕ p. 163-164 auksztinsiu tawi. ↕

Iszpażinsiu nes iszkłausej manęs: ir tapej mąn iszganimu.
29. Iszpażiniekiet Wieszpatem nes (*ira*) giaras: nes par ąmżius miłaszirdiste jo. Garbie buk.

Pasalme 118.

Apej pamileimą prisakimu Wieszpaties ir neapweżieimą grieku.

Paraszas. Aleluja.

A l e p h .

1. Pałajminti nesutepti kielej: kurie wajkszczio prowoj Wieszpaties.
2. Pałajminti kurie su atidi kłausas apej istatimus jo: su wisu szirdi ju jeszka.

16. Dešinė Viešpaties padarė galybę, dešinė Viešpaties išaukštino mane, dešinė Viešpaties padarė galybę.
17. Nemirsiu, bet gyvas būsiu ir apsakinėsiu veikalus Viešpaties.
18. Čyždamas nučyžė mane Viešpats, bet neišdavė manęs ant smerčio.
19. Atidarykit man vartus teisybės: įėjęs pro juos išpažinėsiu Viešpačiui.
20. Tie vartai Viešpaties, teisingi įeis pro juos.
21. Išpažinėsiu tau, nes išklausei manęs ir tapai man išganymu.
22. Akmuo, atmestas per statančius (*namus*), tapo galva kertės (*kertiniu akmeniu*).
23. Viešpats tai padarė, o yra stebuklingu akisu mūsų.
24. Ta yra diena, kurią Viešpats padarė: linksminkimės ir džiaukimės tai (*atėjus*).
25. Oi Viešpatie, išganyk mane, oi Viešpatie, (*duok*) idant gerai klotųsi.
26. Palaimintas einąs vardan Viešpaties.
27. Laiminom juos iš namų Viešpaties; Viešpats Dievas ir apšvietė mus.
Įstatykit dieną šventą tanksmėj (*po lapinėmis*) ligi rago altoriaus.
28. Dievu mano tu esi, ir išpažinėsiu tau; Dievas mano tu esi, ir aukštinsiu tave.
Išpažinsiu, nes išklausei manęs ir tapai man išganymu.
29. Išpažinėkit Viešpačiui, nes (*yra*) geras, nes per amžius mielaširdystė jo. Garbė būk.

Pasalmė 118

Apie pamylėjimą prisakymų Viešpaties ir neapvežėjimą griekų

Parašas. Aleliuja.

A l e p h

1. Palaiminti nesutepti kelyj, kurie vaikščioja provoj Viešpaties.
2. Palaiminti, kurie su atide klausos apie įstatymus jo, su visa širdžia jų ieško.

3. Nes dasilejdąntis nedoribiu, jo kielejs ne wajkszczio.
4. Tu isakiej prisakimu didej saugoti.
5. Oj idant kielej mana smejgtumes: ąnt saugoima nusitejsinimu tawa.
6. Tuokart nenusigąnsiu: kad prisistebiesiu wisęms prisakimams tawa.
7. Iszpaźinsiu tau su tikru szirdi: diełto jog iszmokau sudu tejsibes tawa.
8. Tejsibiu tawa saugosiu: neaplejsk manęs niekados. Garbie buk.

Beth.

9. Kuo patajse jaunas (*źmogus*) kieli (*giwenimą*) sawa? saugoimu kałbos tawa.
10. Su wisu szirdi jeszkojau tawęs: ne atstumk manęs nu prisakimu tawa.
↕ p. 164–165
11. Szirdiej mana paslepiau źodius tawa: idant tau nesugriesziczio.
12. Pałajmintas esi Wieszpatie: iszmokik mani tejsibiu tawa. ↕
13. Su łupomis mana apsakiniejau: wisus sudus burnas tawa.
14. Dziaugiaus su kielu prisakimu tawa: it su wisajs turtajs.
15. Pratinsiuos isakimusi tawa: ir prisiwejziesiu kielems tawa.
16. Apmislisiu tejsibes tawa: ne uźmirsziu kałbu tawa.

Gimel.

17. Padarik gieraj tarnuj tawa atgajwink mani: ir saugosiu kałbu tawa.
18. Atdęnk akis mana: ir prisistebiesiu stebukłams istatima tawa.
19. Esmi swetiu ąnt źiames: ne paslepk nu manęs prisakimu tawa.
20. Troszka dusze mana giejsti tejsibiu tawa: wisumet.
21. Subaudej pasiputusius: prakiejkti atsitraukąntis nu prisakimu tawa.
22. Atitolink nuog manęs uźgiedinimą ir paniekinimą: nes prisakimu tawa jeszkojau.
23. Nes kunegajksztej siediedamis priesz mani biłoje: bet tarnas tawa pratinos tejsibiesi tawa.
24. Nes ir apej isakimus tawa misliju: ir mana rodu ira tejsibes tawa.

Daleth.

25. Prikiba pri grindu dusze mana: atgajwink mani pagał źode tawa.

3. Nes dasileidžiantys nedorybių, jo keliais nevaikščioja.
4. Tu įsakei prisakymų didžiai saugoti.
5. Oi, idant keliai mano smeigtųsi ant saugojimo nusiteisinimų tavo.
6. Tuokart nenusigąsiu, kad prisistebėsiu visiems prisakymams tavo.
7. Išpažinsiu tau su tikra širdžia dėl to, jog išmokau sūdų teisybės tavo.
8. Teisybių tavo saugosiu, neapleisk manęs niekados. Garbė būk.

Beth

9. Kuo pataisė jaunas (*žmogus*) kelią (*gyvenimą*) savo? Saugojimu kalbos tavo.
10. Su visa širdžia ieškojau tavęs, neatstumk manęs nuo prisakymų tavo.
11. Širdyj mano paslėpiau žodžius tavo, idant tau nesugriešyčiau.
12. Palaimintas esi, Viešpatie, išmokyk mane teisybių tavo.
13. Su lūpomis mano apsakinėjau visus sūdus burnos tavo.
14. Džiaugiaus su keliu prisakymų tavo it su visais turtais.
15. Pratinsiuos įsakymuose tavo ir prisiveizėsiu keliams tavo.
16. Apmislysiu teisybes tavo, neužmiršiu kalbų tavo.

Gimel

17. Padaryk gerai tarnui tavo, atgaivink mane, ir saugosiu kalbų tavo.
18. Atdenk akis mano, ir prisistebėsiu stebuklams įstatymo tavo.
19. Esmi svečiu ant žemės: nepaslėpk nuo manęs prisakymų tavo.
20. Troško dūšia mano geisti teisybių tavo visuomet.
21. Subaudei pasipūtusius; prakeikti atsitraukiantys nuo prisakymų tavo.
22. Atitolink nuog manęs užgėdinimą ir paniekinimą, nes prisakymų tavo ieškojau.
23. Nes kunigaikščiai sėdėdami prieš mane bylojo, bet tarnas tavo pratinos teisybėse tavo.
24. Nes ir apie įsakymus tavo misliju, ir mano roda yra teisybės tavo.

Daleth

25. Prikibo prie grindų dūšia mano; atgaivink mano pagal žodį tavo.

26. Kielus mana apsakiau ir iszkłausej manęs: iszmokik mani tejsibiu tawa.
27. Iszmokik mani kiele tejsibes tawa: ir pratinsiuos prajowusi tawa.
↕ p. 165–166 28. Snaude dusze mana ilgiedamos: patwirtink mani źodiusi tawa. ↕
29. Kieli nedoribes atitolink nu manęs: o istatimi tawa susimiłk ąnt manęs.
30. Aprinkau kieli tiesos: (*doribes*) sudu tawa neuźmirszau.
31. Prikibau pri sudu tawa Wieszpatie: nenoriek manęs uźgiedinti.
32. Szarpawau kielu prisakimu tawa: kad iszpletej szirdi mana (*par milestą tawa*).

He.

33. Padarik mąn Wieszpatie kielu tejsibiu istatimą tawa: o jeszkosiu jo wisumet.
34. Sutejk mąn iszmanimą ir parkratiniesiu istatimą tawa: ir saugosiu jo isz wisos szirdies sawa.
35. Wesk mani taku prisakimu tawa: nes jo noriejau.
36. Prilęnk szirdi mana pri tawa prisakimu: ne pri godule.
37. Atkrejpk akis mana idant neregietu tusztibes: atgajwink mani kielej tawa.
38. Patwirtink tarnuj tawa isztarmę (*wyrok*) tawa: bajmiej tawa.
39. Atkirsk iszkoloimą mana kurio nugąnstawau: nes tawa sudaj małoni.
40. Szitaj giejdiau isakimu tawa: padrutink mani tejsibiej tawa.

Vau.

41. Ir łaj atejn ąnt manęs miłaszirdiste tawa Wieszpatie: iszganimas tawa pagał isztarmies tawa.
42. Ir atsakisiu iszmetiniejęntęms mąn źodi: pasikłowiau kalbomis tawa.
43. Ne iszimk isz łupu mana źode tejsos niekados: nes didej wilti turiejau sudusi tawa.
44. Ir saugosiu prowas tawa wisumet: par ąmźiu ir par ąmźiu
↕ p. 166–167 ąmźius. ↕
45. Ir wajkszcziojau ertimosi: nes dabojau prisakima tawa.
46. Ir sakiau apej prisakimus tawa akiwajzdoj karalu: o nedrowiejaus.

26. Kelius mano apsakiau, ir išklausei manęs; išmokyk mane teisybių tavo.
27. Išmokyk mane kelio teisybės tavo, ir pratinsiuos prajovuose tavo.
28. Snaudė dūšia mano ilgėdamos; patvirtink mane žodžiuose tavo.
29. Kelią nedorybės atitolink nuo manęs, o įstatyme tavo susimilk ant manęs.
30. Aprinkau kelią tiesos (*dorybės*), sūdų tavo neužmiršau.
31. Prikibau prie sūdų tavo, Viešpatie, nenorėk manęs užgėdinti.
32. Šarpavau keliu prisakymų tavo, kad išplėtei širdį mano (*per mylistą tavo*).

He

33. Padaryk man, Viešpatie, keliu teisybių įstatymą tavo, o ieškosiu jo visuomet.
34. Suteik man išmanymą, ir perkratinėsiu įstatymą tavo, ir saugosiu jo iš visos širdies savo.
35. Vesk mane taku prisakymų tavo, nes jo norėjau.
36. Prilenk širdį mano prie tavo prisakymų, ne prie godulio.
37. Atkreipk akis mano, idant neregėtų tuštybės, atgaivink mane kelyj tavo.
38. Patvirtink tarnui tavo ištarmę (*wyrok*) tavo baimėj tavo.
39. Atkirsk iškoliojimą mano, kurio nuogąstavau, nes tavo sūdai malonūs.
40. Šitai geidžiau įsakymų tavo: padrūtink mane teisybėj tavo.

Vau

41. Ir lai ateina ant manęs mielaširdystė tavo, Viešpatie, išganymas tavo pagal ištarmę tavo.
42. Ir atsakysiu išmetinėjantiems man žodį: pasiklioviau kalbomis tavo.
43. Neišimk iš lūpų mano žodžio tiesos niekados, nes didžiai viltį turėjau sūduose tavo.
44. Ir saugosiu provas tavo visuomet, per amžių ir per amžių amžius.
45. Ir vaikščiojau ertimose, nes dabojau prisakymo tavo.
46. Ir sakiau apie prisakymus tavo akivaizdoj karalių, o nesidrovėjau.

47. Ir apmislijau prisakimus tawa: kurius pamilejau.
48. Ir isztiesiau rąnkas sawa pri tawa prisakimu kurius pamilejau: ir pratinaus tejsibiesi tawa.

Z a i n .

49. Miniek (*Wieszpatie*) źodi tawa tarnuj tawa (*duotą*) par kuri dawej mąn wilti.
50. Tas mani paguode nusiźiaminimi mana: nes isztarme tawa atgide mani.
51. Pasiputi didej netejsingaj elgies: nu tawa prowas neatstojau.
52. Miniejau apej sudus tawa nu ąmźiaus Wieszpatie: ir prasidziugau.
53. Ałpulis mani apjeme: isz priźasties grieszniku aplejdąncziu istatimą tawa.
54. Giesmiemis mąn tape istatimaj tawa: kraszti kielejwistas mana.
55. Nakti miniejau wardą tawa Wieszpatie: ir saugojau prowas tawa.
56. Tejp mąn atsitika: nes su atidi jeszkojau tejsibiu tawa.

H e t h .

57. Sakiau: dalis mana Wieszpatie saugoti prową tawa.
58. Isz wisos szirdies sawa meldiau tawa wejda: susimiłk ąnt manęs pagał kalbos tawa.
59. Apmislijau kielus mana: ir krejpiau kojes mana, ąnt prisakimu tawa.

↕ p. 167–168 60. Pasitajsiau ir nepabugau: idant saugoczio isakimu tawa. ↕
61. Wirwes grieszniku ipajnioje mani: bet ne uźmirszau prisakimu tawa.
62. Nakties widu giebiejau kielties dieł iszpaźinima tau: dieł sudu tejsibes tawa.
63. Daliniku esmi wisu nugąnstaujęncziu tawęs: ir saugojęncziu isakimu tawa.
64. Miłaszirdistes tawa Wieszpatie piłna ira źiame: iszmokik mani tejsibiu tawa.

T e t h .

65. Milestą padarej su tarnu tawa Wieszpatie: pagał źode tawa.
66. Iszmokik mani gieruma, drausmies ir bukłuma: nes tikiejau prisakimams tawa.

47. Ir apmislijau prisakymus tavo, kuriuos pamylėjau.
48. Ir ištiesiau rankas savo prie tavo prisakymų, kuriuos pamylėjau, ir pratinaus teisybėse tavo.

Z a i n

49. Minėk (*Viešpatie*) žodį tavo tarnui tavo (*duotą*), per kurį davei man viltį.
50. Tas mane paguodė nusižeminime mano, nes ištarmė tavo atgydė mane.
51. Pasipūtę didžiai neteisingai elgės, nuo tavo provos neatstojau.
52. Minėjau apie sūdus tavo nuo amžiaus, Viešpatie, ir prasidžiugau.
53. Alpulys mane apėmė iš priežasties griešninkų, apleidžiančių įstatymą tavo.
54. Giesmėmis man tapo įstatymai tavo krašte keleivystos mano.
55. Naktį minėjau vardą tavo, Viešpatie, ir saugojau provas tavo.
56. Taip man atsitiko, nes su atide ieškojau teisybių tavo.

H e t h

57. Sakiau: dalis mano, Viešpatie, saugoti provą tavo.
58. Iš visos širdies savo meldžiau tavo veido: susimilk ant manęs pagal kalbą tavo.
59. Apmislijau kelius mano ir kreipiau kojas mano ant prisakymų tavo.
60. Pasitaisiau ir nepabūgau, idant saugočiau įsakymų tavo.
61. Virvės griešninkų įpainiojo mane, bet neužmiršau prisakymų tavo.
62. Nakties vidu gebėjau keltis dėl išpažinimo tau, dėl sūdų teisybės tavo.
63. Dalininku esmi visų nuogąstaujančių tavęs ir saugojančių įsakymų tavo.
64. Mielaširdystės tavo, Viešpatie, pilna yra žemė, išmokyk mane teisybių tavo.

T e t h

65. Mylistą padarei su tarnu tavo, Viešpatie, pagal žodį tavo.
66. Išmokyk mane gerumo, drausmės ir buklumo, nes tikėjau prisakymams tavo.

67. Pirmiaus nekajp nusiźiaminau sugrieszijau: todieł saugojau isztarmes tawa.
68. Gieras esi: ir pagał gieribes tawa mokik mani tejsibiu tawa.
69. Iwisa ąnt manęs nedoribe pujkiuju: (*pasiputusiu*) o asz isz wisos szirdies parkratiniesiu prisakimus tawa.
70. Sutirsztieje it pienas szirdis ju: o asz apej istatimus tawa mislijau.
71. Gieraj mąn jogiej mani nuźiaminaj: idant mokiczios tejsibiu tawa.
72. Gieresnis ira mąn istatimas tawa: ne kajp tukstąntes auksa ir sidabra.

Jod.

73. Rąnkas tawa padare mani ir nutapioje mani: duok mąn protą ir iszmokisiu prisakimu tawa.
74. Nugąnstaujęntis tawęs iszwis mani ir prasidziugs: nes wilti turiejau źodiusi tawa.
75. Supratau Wieszpatie jog tejsibe sudaj tawa: ir tiesoj tawa paźiaminaj mani.
76. Łaj bun miłaszirdiste tawa idant mani paguostu: pagał isztarmies tawa, tarnui tawa. ↕ ↕ p. 168–169
77. Tsguł atejn ąnt manęs susimilimaj tawa ir giwas busiu: nes apej istatimą tawa mislijau.
78. Łaj bun uźgiedinti atkakli: nes be kokie rejkała dasilejda priesz mani netejsibes: o asz pratinsiuos isakimusi tawa.
79. Teguł traukas maniep bijąntis tawęs: ir paźistąntis isakimus tawa.
80. Łaj nebun szirdis mana sutepta (*parźęngimu*) tejsibiu tawa: idant ne giedietios.

Caph.

81. Paswajga szirdis mana (*trokszdama*) iszganima tawa: ir pasiklowiau źodiu tawa.
82. Uźtema akis mana bełaukąnt priźadieima tawa sakidamas: kumet mani paguosi?
83. Nes tapiau kajp sziksznas majszelis spejgi (*surukies, sustingies*): neuźmirszau tejsibiu tawa.
84. Kiek biera dienu tarnuj tawa? (*ar iłgaj bełauksiu*) kada padarisi tejsibę su parsakiotojejs mana?

67. Pirmiau nekaip nusižeminau sugriešijau, todėl saugojau ištarmės tavo.
68. Geras esi ir pagal gerybę tavo mokyk mane teisybių tavo.
69. Įviso ant manęs nedorybė puikiųjų (*pasipūtusių*), o aš iš visos širdies perkratinėsiu prisakymus tavo.
70. Sutirštėjo it pienas širdis jų, o aš apie įstatymus tavo mislijau.
71. Gerai man, jogei mane nužeminai, idant mokyčiaus teisybių tavo.
72. Geresnis yra man įstatymas tavo nekaip tūkstančiai aukso ir sidabro.

Jod

73. Rankos tavo padarė mane ir nutapiojo mane, duok man protą ir išmokysiu prisakymų tavo.
74. Nuogąstaujantys tavęs, išvys mane ir prasidžiugs, nes viltį turėjau žodžiuose tavo.
75. Supratau, Viešpatie, jog teisybė sūdai tavo, ir tiesoj tavo pažeminai mane.
76. Lai būna mielaširdystė tavo, idant mane paguostų pagal ištarmę tavo, tarnui tavo.
77. Tegul ateina ant manęs susimilimai tavo, ir gyvas būsiu, nes apie įstatymą tavo mislijau.
78. Lai būna užgėdinti atkaklūs, nes be kokio reikalo dasileido prieš mane neteisybės, o aš pratinsiuos įsakymuose tavo.
79. Tegul traukias maniep bijantys tavęs ir pažįstantys įsakymus tavo.
80. Lai nebūna širdis mano sutepta (*peržengimu*) teisybių tavo, idant nesigėdėčiau.

Caph

81. Pasvaigo širdis mano (*trokšdama*) išganymo tavo, ir pasiklioviau žodžiu tavo.
82. Užtemo akys mano belaukiant prižadėjimo tavo, sakydamas: kuomet mane paguosi?
83. Nes tapau kaip šikšnos maišelis speige (*surukęs, sustingęs*); neužmiršau teisybių tavo.
84. Kiek bėra dienų tarnui tavo (*ar ilgai belauksiu*), kada padarysi teisybę su persekiotojais mano?

85. Tauzije nedori mąn pasakas: bet ne kajp istatimas tawa.
86. Wisi prisakimaj tawa tiesa: nedoraj parsakioje mani gielbiek mani.
87. Woz ne pribęngie manęs ąnt źiames: bet asz ne aplejdau isakimu tawa.
88. Pagał miłaszirdistes tawa atgajwink mani: ir dabosiu prisakimu łupu tawa.

Lamed.

89. Ąmźinaj Wieszpatie źodis tawa patenk dąnguoje.
90. Nu kartos ligi kartos tejsa tawa: sutwierej źiamę ir patenk.
↕ p. 169–170 91. Pariedimu tawa patenk diena: nes wis kas tau tarnau. ↕
92. Jej apej prową tawa ne misliczio: rasi ir buczio prapuoles nusiźiaminimi mana.
93. Par ąmźius neuźmirsziu tejsibiu tawa: nes mani par tas atgajwinaj.
94. Tawu esmi iszganik mani: nes jeszkojau tejsibiu tawa.
95. Łaukie manęs griesznikaj idant mani praźuditu: supratau isakimus tawa.
96. Wisokios indiemnastis (*doskonałastis*) regiejau gałą: prisakimaj tawa ira płati.

Mem.

97. Kajp isimilejau prowoj tawa Wieszpatie: par kiaurą dieną apej ję misliju.
98. Par prisakimą tawa guwesniu mani padarej uź neprietelus mana: nes ąmźinaj ira su manęm.
99. Juoba supratau uź wisus mana mokitojus: nes apej prisakimus tawa mislijau.
100. Juoba supratau ne kajp senolej: nes tejrawaus apej prisakimus tawa.
101. Nu wisokie nedora kiele prituriejau kojes mana: idant saugoczio źodziu tawa.
102. Nu sudu tawa neatsitraukiau: nes tu mąn istatimą sutejkiej.
103. Kajp saldi źodzej tawa nasrams mana: juoba ne kajp medus łupoms mana.
104. Isz prisakimu tawa supratau: todieł taj neapweźiejau wisokie kiele nedoribes.

85. Tauzijo nedori man pasakas, bet nekaip įstatymas tavo.
86. Visi prisakymai tavo tiesa; nedorai persekiojo mane, gelbėk mane.
87. Vos nepribengė manęs ant žemės, bet aš neapleidau įsakymų tavo.
88. Pagal mielaširdystę tavo atgaivink mane, ir dabosiu prisakymų lūpų tavo.

Lamed

89. Amžinai, Viešpatie, žodis tavo patenka danguje.
90. Nuo kartos ligi kartos tiesa tavo: sutvėrei žemę, ir patenka.
91. Parėdymu tavo patenka diena, nes viskas tau tarnauja.
92. Jei apie provą tavo nemislyčiau, rasi ir būčiau prapuolęs nusižeminime mano.
93. Per amžius neužmiršiu teisybių tavo, nes mane per tas atgaivinai.
94. Tavu esmi, išganyk mane, nes ieškojau teisybių tavo.
95. Laukė manęs griešninkai, idant mane pražudytų; supratau įsakymus tavo.
96. Visokios indėmnasties (*doskonalasties*) regėjau galą, prisakymai tavo yra platūs.

Mem

97. Kaip įsimylėjau provoj tavo, Viešpatie, per kiaurą dieną apie ją mislijau.
98. Per prisakymą tavo guvesniu mane padarei už neprietelius mano, nes amžinai yra su manim.
99. Juoba supratau už visus mano mokytojus, nes apie prisakymus tavo mislijau.
100. Juoba supratau nekaip senoliai, nes teiravaus apie prisakymus tavo.
101. Nuo visokio nedoro kelio pritūrėjau kojas mano, idant saugočiau žodžių tavo.
102. Nuo sūdų tavo neatsitraukiau, nes tu man įstatymą suteikei.
103. Kaip saldūs žodžiai tavo nasrams mano, juoba nekaip medus lūpoms mano.
104. Iš prisakymų tavo supratau, todėl tai neapvežėjau visokio kelio nedorybės.

N u n .

105. Dide źwakie kojoms mana (*ira*) źodis tawa: ir szwiesibe takams mana.

106. Prisijkiau ir pasijemiau saugoti sudu tejsibes tawa.

107. Isz wisu pusiu esmi nuźiamintas Wieszpatie: atgajwink mani pagał źodze tawa. ↕ ↕ p. 170–171

108. Saunores (*apieras*) łupu mana priimk mejlingaj Wieszpatie: sudu tawa mokik mani.

109. Dusze mana wisados (*ira*) mana rankosi: ir istatima tawa neuź-mirszau.

110. Uźmete mąn griesznikaj pinkles: o ne suklidau nu prisakimu tawa.

111. Igijau it tiewiszkię istatimus tawa ąmźinaj: nes ira palinksminimu szirdies mana.

112. Prilęnkiau szirdi sawa idant daritu tejsibes tawa ąmźinaj: dist uźmokiesne.

S a m e c h .

113. Nedoru neuźkięncziau: o prową tawa pamilejau.

114. Tu esi padietoju mana ir apginieju mana: ir didej pasiklowiau źodiu tawa.

115. Atsitraukiet nu manęs nedori: ir jautuosiuos prisakimusi Diewa mana.

116. Gink mani pagał isztarmies tawa ir busiu giwas: ir neuźgiedink manęs łaukimi mana.

117. Padiek mąn ir busiu iszganitas: ir mislisiu apej tejsibes tawa wisumet.

118. Paniekinaj wisajs atsitolinąntejs nu sudu tawa: nes netejsi (*ira*) ju misle.

119. Paskajtiau uź parźęngtojus wisus griesznikus źiames: todieł pamilejau isakimus tawa.

120. Parwerk su bajmi tawa kuną mana: nes tawa sudu nugąnstawau.

A i n .

121. Dariau sudą ir tejsibę: ne atiduok manęs aptartojams mana.

122. Priimk tarną tawą ąnt giera: łaj manęs iwajrej neiszded pasiputi (*źmones*).

N u n

105. Didi žvakė kojoms mano (*yra*) žodis tavo, ir šviesybė takams mano.

106. Prisiekiau ir pasiėmiau saugoti sūdų teisybės tavo.

107. Iš visų pusių esmi nužemintas, Viešpatie, atgaivink mane pagal žodį tavo.

108. Saunores (*apieras*) lūpų mano priimk meilingai, Viešpatie, sūdų tavo mokyk mane.

109. Dūšia mano visados (*yra*) mano rankose, ir įstatymo tavo neužmiršau.

110. Užmetė man griešninkai pinkles, o nesuklydau nuo prisakymų tavo.

111. Įgijau it tėviškę įstatymus tavo amžinai, nes yra palinksminimu širdies mano.

112. Prilenkiau širdį savo, idant darytų teisybes tavo amžinai dėl užmokesnio.

S a m e c h

113. Nedorų neužkenčiau, o provą tavo pamylėjau.

114. Tu esi padėtoju mano ir apgynėju mano, ir didžiai pasiklioviau žodžiu tavo.

115. Atsitraukit nuo manęs nedori, ir jautosiuos prisakymuose Dievo mano.

116. Gink mane pagal ištarmės tavo, ir būsiu gyvas, ir neužgėdink manęs laukime mano.

117. Padėk man, ir būsiu išganytas, ir mislysiu apie teisybes tavo visuomet.

118. Paniekinai visais atsitolinančiais nuo sūdų tavo, nes neteisi (*yra*) jų mislia.

119. Paskaičiau už peržengtojus visus griešninkus žemės, todėl pamylėjau įsakymus tavo.

120. Perverk su baime tavo kūną mano, nes tavo sūdų nuogąstavau.

A i n

121. Dariau sūdą ir teisybę; neatiduok manęs aptartojams mano.

122. Priimk tarną tavo ant gero, lai manęs įvairiai neišdeda pasipūtę (*žmonės*).

123. Akis mana uźtema giejzdamas iszganima tawa: ir isztarmiu tejsibes tawa. ↕
↕ p. 171–172
124. Elgkies su tarnu tawa pagał miłaszirdistes tawa: ir tejsibiu tawa mokik mani.
125. Esmi tarnu tawa: duok mąn protą idant mokieczio istatimus tawa.
126. Łajkas darima (*suda*) Wieszpatie iszswajde prową tawa.
127. Todieł pamilejau prisakimus tawa: juoba ne kajp auksą ir brąngi akmini.
128. Todieł elgiaus pagał wisokiu prisakimu tawa: o koźna netejse kiele neuźkięncziau.

Phe.

129. Kiejsti isakimaj tawa: dietto taj durinieje jus dusze mana.
130. Iszguldimas źodziu tawa apszwiet: ir sutejk supratimą maźęms.
131. Iszsiźiojau ir atsidwiesiau: nes troszkau prisakimu tawa.
132. Zwiłkteriek i mani ir susimiłk ąnt manęs: pagał suda milęncziu tawi.
133. Zinksnius mana tajsik pagał źode tawa: ir łaj neponiawo ąnt manimi niekokie netejsibe.
134. Iszpirk mani nu apmeławima źmoniu: idant saugoczio prisakimu tawa.
135. Wejdą tawa praszwiesk ąnt tarnu tawa: ir iszmokik mani tejsibes tawa.
136. Upalus aszaru iszłaszina akis mana: jog (*źmones*) nesaugoje prowas tawa.

Sade.

137. Tejsingas esi Wieszpatie: ir sudas tawa tejsus.
138. Prisakiej tejsibę isakimu tawa: ir tejsą tawa didej.
139. Iszdziuowina mani uołumas (*zelus*) mana: jogiej uźmirsza źodi tawa neprietelej mana. ↕
↕ p. 172–173
140. Karsztas didej źodis tawa: o tarnas tawa ji pamileje.
141. Esmi jaunikajtis ir paniekintas: tejsibiu tawa neuźmirsziu.
142. Tejsibe tawa tejsibe par ąmźius: o prowa tawa tejsi.
143. Wargas ir prispuda uźtika mani: apej isakimus tawa mislijau.
144. Prisakimaj tawa tejsibe ąmźina: duok mąn prota ir busiu giwas.

123. Akys mano užtemo, geisdamos išganymo tavo ir ištarmių teisybės tavo.
124. Elkis su tarnu tavo pagal mielaširdystę tavo ir teisybių tavo mokyk mane.
125. Esmi tarnu tavo, duok man protą, idant mokėčiau įstatymus tavo.
126. Laikas darymo (*sūdo*), Viešpatie, išsvaidė provą tavo.
127. Todėl pamylėjau prisakymus tavo juoba nekaip auksą ir brangų akmenį.
128. Todėl elgiaus pagal visokius prisakymus tavo, o kožno neteisaus kelio neužkenčiau.

Phe

129. Keisti įsakymai tavo, dėl to tai dūrinėjo juos dūšia mano.
130. Išguldymas žodžių tavo apšviečia ir suteikia supratimą mažiems.
131. Išsižiojau ir atsidvėsiau, nes troškau prisakymų tavo.
132. Žvilgterėk į mane ir susimilk ant manęs pagal sūdą mylinčių tave.
133. Žingsnius mano taisyk pagal žodį tavo, ir lai neponiavoja ant manęs nė kokia neteisybė.
134. Išpirk mane nuo apmelavimo žmonių, idant saugočiau prisakymų tavo.
135. Veidą tavo prašviesk ant tarnų tavo ir išmokyk mane teisybės tavo.
136. Upalius ašarų išlašino akys mano, jog (*žmonės*) nesaugojo provas tavo.

Sade

137. Teisingas esi, Viešpatie, ir sūdas tavo teisus.
138. Prisakei teisybę įsakymų tavo ir tiesą tavo didžiai.
139. Išdžiovino mane uolumas (*zelus*) mano, jogei užmiršo žodį tavo neprieteliai mano.
140. Karštas didžiai žodis tavo, o tarnas tavo jį pamylėjo.
141. Esmi jaunikaitis ir paniekintas; teisybių tavo neužmiršiu.
142. Teisybė tavo teisybė per amžius, o prova tavo teisi.
143. Vargas ir prispūda užtiko mane; apie įsakymus tavo mislijau.
144. Prisakymai tavo teisybė amžina: duok man proto, ir būsiu gyvas.

C o p h .

145. Szaukiau isz wisos szirdies mana iszkłausik manęs Wieszpatie: tejrausuos apej tejsibes tawa.
146. Szaukiau tawiep iszganik mani: idant saugoczio prisakimu tawa.
147. Pranokiau gajdistiej ir szaukiau: nes turiejau wilti źodiusi tawa.
148. Ausztąnt pranokie akis mana tawiep: idant apmisliczio źodzius tawa.
149. Iszgirsk bałsą mana pagał miłaszirdistes tawa Wieszpatie: ir pagał suda tawa atgajwink mani.
150. Neprietelej mana prisiartina nedoribien: ir atsitolina nu istatimu tawa.
151. Artij esi Wieszpatie ir wisi kielej tawa tiesa.
152. Pradzioj paźinau istatimus tawa: nes ąmźinaj jus istejgiej.

R e s z .

153. Iszwisk nuźiaminimą mana ir iszgielbiek mani: nes tawa istatima neuźmirszau.
154. Apsudik sudą mana ir atpirk mani: dieł źodze tawa atgajwink mani.
155. Tole nu griesszniku iszganimas: nes tejsibiu tawa ne jeszkoje.
↕ p. 173–174 156. Daugieł ira susimilimu tawa: pagał suda tawa atgidik mani. ↕
157. Daug ira parsakiojęncziu mani ir warginąncziu mani: nu isakimu tawa netolinaus.
158. Regiejau parźęngąntius (*prową*) ir lisau: nes źodziu tawa ne saugoje.
159. Regiek jogiej tawa isakimus Wieszpatie pamilejau: atgajwink mani pagał miłaszirdistes tawa.
160. Prade źodziu tawa tiesa: ąnt ąmźiu wisi sudaj tejsibes tawa.

S i n .

161. Kunegajksztej parsakioje mani be kaltibes: o źodziu tawa nugąnstawa szirdis mana.
162. Dziauksiuos isz tawa isztarmiu: kajp kurs rada didźius grobius.
163. Nedoribes neuźkięncziau ir neapweźiejau: bet pamilejau prową tawa.
164. Septinis atwejus dienos buwiej dawiau tau garbę: dieł sudu tejsibes tawa.

C o p h

145. Šaukiau iš visos širdies mano, išklausyk manęs, Viešpatie; teirausiuos apie teisybes tavo.
146. Šaukiau taviep, išganyk mane, idant saugočiau prisakymų tavo.
147. Pranokiau gaidystėj ir šaukiau, nes turėjau viltį žodžiuose tavo.
148. Auštant pranokė akys mano taviep, idant apmislyčiau žodžius tavo.
149. Išgirsk balsą mano pagal mielaširdystę tavo, Viešpatie, ir pagal sūdą tavo atgaivink mane.
150. Neprieteliai mano prisiartino nedorybėn ir atsitolino nuo įstatymų tavo.
151. Arti esi, Viešpatie, ir visi keliai tavo tiesa.
152. Pradžioj pažinau įstatymus tavo, nes amžinai juos įsteigei.

R e š

153. Išvysk nužeminimą mano ir išgelbėk mane, nes tavo įstatymo neužmiršau.
154. Apsūdyk sūdą mano ir atpirk mane, dėl žodžio tavo atgaivink mane.
155. Toli nuo griešninkų išganymas, nes teisybių tavo neieškojo.
156. Daugel yra susimilimų tavo: pagal sūdą tavo atgydyk mane.
157. Daug yra persekiojančių mane ir varginančių mane; nuo įsakymų tavo nesitolinau.
158. Regėjau peržengiančius (*provą*) ir lysau, nes žodžių tavo nesaugojo.
159. Regėk, jogei tavo įsakymus, Viešpatie, pamylėjau, atgaivink mane pagal mielaširdystę tavo.
160. Pradžia žodžių tavo tiesa; ant amžių visi sūdai teisybės tavo.

S i n

161. Kunigaikščiai persekiojo mane be kaltybės, o žodžių tavo nuogąstavo širdis mano.
162. Džiaugsiuos iš tavo ištarmių, kaip kurs rado didžius grobius.
163. Nedorybės neužkenčiau ir neapvežėjau, bet pamylėjau provą tavo.
164. Septynis atvejus dienos būvyj daviau tau garbę dėl sūdų teisybės tavo.

165. Didis pakajus milęntęms prową tawa: ir niera jams papiktinimą.
166. Łaukiau iszganima tawa Wieszpatie: ir isakimus tawa pamilejau.
167. Saugoje dusze mana prisakimu tawa: ir pamileje jus didelej.
168. Użłajkiau prisakimus tawa ir istatimą tawa: nes wisi kielej akisu tawa.

Tau.

169. Łaj prisiartęn małda mana akiwajzdon tawa Wieszpatie: pagał zode tawa sutejk mąn iszmanima.
170. Teguł małda mana paklun akiwajzdon tawa: pagał kałbos tawa iszgrobk mani.
171. Łupas mana sukurs giesmę: kad iszmokisi mani tejsibiu tawa.
172. Apsakinies leźuwis mana isztarmes tawa: nes wisi isakimaj tawa tiesa. ↕

↕ p. 174–175

173. Łaj bun rąnka tawa idant mani iszganitu: nes aprinkau prisakimus tawa.
174. Giejdziau iszganima tawa Wieszpatie: o prowa tawa ira apmislimu mana.
175. Pateks giwa dusze mana ir garbins tawi: o sudaj tawa padies mąn.
176. Kłajdiojau it awis prapuołusi: jeszkok tarna tawa, nes prisakimu tawa neuźmirszau. Garbie buk.

Pasalme 119.

Par kurę diekawo Wieszpatem uź iszgielbieima nu neprietelu.

Paraszas: Giesmie trepiu.

1. Kad warginamas pas Wieszpati szaukiaus: ir iszkłause manęs.
2. Wieszpatie iszgielbiek duszę mana nu nedoru łupu: ir nu leźuwe pasale.
3. Kąn tau sutejks, ar kąn tau pridies leźuwis pasałus?
4. Wiliczes galinga łąndes: su ąngliemis najkinąncziomis.
5. Aj mąn jog giwenimas mana pratisa: isikuriau tarp giwentoju Cedar, iłgaj patwiere dusze mana.
6. Su neuźkięntąntejs pakajaus, buwau spakajnus: kad su anajs sznekiejau, parsakioje mani berejkała. Garbie buk.

165. Didis pakajus mylintiems provą tavo, ir nėra jiems papiktinimo.
166. Laukiau išganymo tavo, Viešpatie, ir įsakymus tavo pamylėjau.
167. Saugojo dūšia mano prisakymų tavo ir pamylėjo juos dideliai.
168. Užlaikiau prisakymus tavo ir įstatymą tavo, nes visi keliai akisu tavo.

Tau

169. Lai prisiartina malda mano akivaizdon tavo, Viešpatie, pagal žodį tavo suteik man išmanymo.
170. Tegul malda mano pakliūna akivaizdon tavo: pagal kalbą tavo išgrobk mane.
171. Lūpos mano sukurs giesmę, kad išmokysi mane teisybių tavo.
172. Apsakinės liežuvis mano ištarmes tavo, nes visi įsakymai tavo tiesa.
173. Lai būna ranka tavo, idant mane išganytų, nes aprinkau prisakymus tavo.
174. Geidžiau išganymo tavo, Viešpatie, o prova tavo yra apmislijimu mano.
175. Pateks gyva dūšia mano ir garbins tave, o sūdai tavo padės man.
176. Klaidžiojau it avis prapuolusi; ieškok tarno tavo, nes prisakymų tavo neužmiršau. Garbė būk.

Pasalmė 119

Per kurią dėkavoja Viešpačiui už išgelbėjimą nuo nepriętelių

Parašas. Giesmė trepių.

1. Kad varginamas pas Viešpatį šaukiaus, ir išklausė manęs.
2. Viešpatie, išgelbėk dūšią mano nuo nedorų lūpų ir nuo liežuvio pasalaus.
3. Ką tau suteiks, ar ką tau pridės liežuvis pasalus?
4. Vylyčios galinga landis su anglimis naikinančiomis.
5. Ai man, jog gyvenimas mano pratįso; įsikūriau tarp gyventojų Kedaro, ilgai patvėrė dūšia mano.
6. Su neužkenčiančiais pakajaus buvau spakainus, kad su anais šnekėjau, persekiojo mane be reikalo. Garbė būk.

Pasalme 120.

Apej pasiklowimą Diewumi.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Pakielau akis mana kałnon: isz kur atejs mąn pagałba.
2. Pagalba mana nu Wieszpaties: kursaj sutwiere dąngu ir źiamę.
↕ p. 175–176
3. Łaj nedalejd paszliti kojej mana: ir te ne snaud sargas tawa. ↕
4. Szitaj ne snaus nejgi uźmigs: kurs serg Izraelaus.
5. Wieszpats saugo tawęs, Wieszpats globiejas tawa: (*ira*) po deszinies rąnkas tawa.
6. Diena nedegins tawęs saule: nejgi mienuo nakti.
7. Wieszpats serg tawi nu wisa pikta: Wieszpats tegul saugo duszes tawa.
8. Wieszpats te saugo ateimą tawa ir iszeimą tawa: nu to łajka dabar ir par ąmźius. Garbie buk.

Pasalme 121.

Par kurę Dowidas dziaugas iszwisis Jerozolimą.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Prasidziugau isz to kąn mąn pasakie: ejsma i namus Wieszpaties.
2. Stowieje kojes mana prejminiej tawa Jeruzalau.
3. Jeruzalem kurs statos it miestas dieł wisu giera.
4. Nes tęn iźęngie gimines Wieszpaties: paswiecziimas Izraelaus, dieł iszpaźinima warda Wieszpaties.
5. Nes tęn padieti ira sostaj sudźiu sostaj namusi Dowida.
6. Melskiet pakajaus Jeruzoluj: ir gausibes milęntęms tawi.
7. Łaj bun pakajus twirtibiej tawa: ir gausibe boksztusi tawa.
8. Dieł brolu sawa ir mana artimu: skielbjau tau pakaju.
9. Dielej namu Wieszpaties Diewa mana: jeszkojau tawa giera. Garbie buk.

Pasalmė 120

Apie pasikliovimą Dievu

Parašas. Giesmė trepių.

1. Pakėliau akis mano kalnan, iš kur ateis man pagalba.
2. Pagalba mano nuo Viešpaties, kursai sutvėrė dangų ir žemę.
3. Lai nedaleidžia pašlyti kojai mano, ir tenesnaudžia sargas tavo.
4. Šitai nesnaus neigi užmigs, kurs sergi Izraelio.
5. Viešpats saugoja tavęs, Viešpats globėjas tavo (*yra*) po dešinės rankos tavo.
6. Dieną nedegins tavęs saulė neigi mėnuo naktį.
7. Viešpats sergi tave nuo viso pikto, Viešpats tegul saugoja dūšios tavo.
8. Viešpats tesaugoja atėjimą tavo ir išėjimą tavo nuo to laiko, dabar ir per amžius. Garbė būk.

Pasalmė 121

Per kurią Dovydas džiaugias išvysiąs Jeruzolimą

Parašas. Giesmė trepių.

1. Prasidžiugau iš to, ką man pasakė: „Eisim į namus Viešpaties".
2. Stovėjo kojos mano priemenėj tavo, Jeruzale.
3. Jeruzalė, kurs statos it miestas dėl visų gero.
4. Nes ten įžengė giminės Viešpaties, pasviečijimas Izraelio, dėl išpažinimo vardo Viešpaties.
5. Nes ten padėti yra sostai sūdžių, sostai namuose Dovydo.
6. Melskit pakajaus Jeruzalei ir gausybės mylintiems tave.
7. Lai būna pakajus tvirtybėj tavo, ir gausybė bokštuose tavo.
8. Dėl brolių savo ir mano artimų skelbiau tau pakajų.
9. Dėlei namų Viešpaties Dievo mano ieškojau tavo gero. Garbė būk.

Pasalme 122.

Apej szaukimos Diewop nełajmiesi.

↕ p. 176–177

Paraszas. Giesmie trepiu. ↕

1. Tawiep pakielau akis mana: kurs giweni dąnguosi.
2. Szitaj kajpo akis tarnu rąnkosi ju ponu.
   Kajp akis tarnajtes rąnkosi ponios jos: tejp akis musu pas Wieszpati Diewą Diewą musu, pakol nesusimiłs ąnt musu.
3. Susimiłk ant musu Wieszpatie, susimiłk ąnt musu: nes łabaj pripilditajs esma paniekinimu.
4. Nes didej pripildita ira dusze musu: iszjuokimajs turtingu ir paniekinimajs pasiputusiuju. Garbie buk.

Pasalme 123.

Diekawone Wieszpatem uź iszgielbieimą nu neprietelu

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Łajme jog Wieszpats buwa su mamis, łaj saka dabar Izraelus.
2. Łajme jog Wieszpats buwa su mamis.
   Kad sukiła źmones priesz mamis.
3. Rasi but ir giwus mamis prarii.
   Inirtimi apmauda sawa ąnt musu.
4. Rasi but mamis ir iszskąndini.
5. Upali parbrida dusze musu: rasi dusze musu butu parpłaukusi ir par undeni neparbredamą.
6. Pałajmintas Wieszpats: kurs nedalejda mums pakluti i ju dąntis.
7. Dusze musu it źwirblis iszspruka isz spąnsłu medinczu: spąnsłaj sudrika: o mes iszsisukom.
8. Pagałba musu wardon Wieszpaties: kurs sutwiere dąngu ir źiamę. Garbie buk.

Pasalmė 122

Apie šaukimos Dievop nelaimėse

Parašas. Giesmė trepių.

1. Taviep pakėliau akis mano, kurs gyveni danguose.
2. Šitai kaipo akys tarnų rankose jų ponų.
   Kaip akys tarnaitės rankose ponios jos, taip akys mūsų pas Viešpatį Dievą, Dievą mūsų, pakol nesusimils ant mūsų.
3. Susimilk ant mūsų, Viešpatie, susimilk ant mūsų, nes labai pripildytais esam paniekinimu.
4. Nes didžiai pripildyta yra dūšia mūsų išjuokimais turtingų ir paniekinimais pasipūtusiųjų. Garbė būk.

Pasalmė 123

Dėkavonė Viešpačiui už išgelbėjimą nuo neprietelių

Parašas. Giesmė trepių.

1. Laimė, jog Viešpats buvo su mumis; lai sako dabar Izraelis:
2. „Laimė, jog Viešpats buvo su mumis,
   Kad sukilo žmonės prieš mus".
3. Rasi būt ir gyvus mus prariję.
   Įnirtime apmaudo savo ant mūsų.
4. Rasi būt mus ir išskandinę.
5. Upalį perbrido dūšia mūsų; rasi dūšia mūsų būtų perplaukusi ir per vandenį neperbrendamą.
6. Palaimintas Viešpats, kurs nedaleido mums pakliūti į jų dantis.
7. Dūšia mūsų it žvirblis išspruko iš spąslų medinčų; spąslai sudriko, o mes išsisukom.
8. Pagalba mūsų vardan Viešpaties, kurs sutvėrė dangų ir žemę. Garbė būk.

Pasalme 124.

Apej łajmę pasiklaunąncziu Wieszpatiu.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Wilti sawa padedąntis Diewop it kałnas Siona: nepasijudins par
↕ p. 177–178 ąmźius kurs giwen. ↕
2. Jerozolimoj.
Kałnaj apsukuo jos: o Wieszpats apsukuo źmoniu sawa, nu szios gadines par ąmźius.
3. Nes nedalejs Wieszpats walditi tejsingajsejs: idant tejsingi ne sijktu su sawa rankomis pri netejsibiu.
4. Darik gieraj Wieszpatie: gieręms ir tejsios szirdies.
5. Bet wajkszcziojęntius suktajs kielejs, łaj Wieszpats nuwara su darąntejs nedoribes: (*o łaj bun*) pakajus su Izraelu. Garbie buk.

Pasalme 125.

Apej jeszkoima paguodas pri Wieszpaties.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Wieszpatiuj sugrąnźinant Siona isz kaline: tapiem it palinksminti.
2. Tuokart pripilditas buwa su dziauksmu łupas musu: o leźuwis musu su linksmibi.
Tuokart sakis tarp pagonu: didzius dajktus padare Wieszpats su jejs.
3. Daugalingus dajktus padare Wieszpats su mamis: todieł prasidziugom.
4. Sugrąnźik Wieszpatie mamis isz kaline: kajp upali i pietus.
5. Kurie sies wergdamis: piaus linksmindamos.
6. Ejdamis durinieje ir werkie: siedamis siekłą sawa.
Bet sugriźdamis ejs dziaugdamos: neszini su piedajs sawa. Garbie buk.

Pasalmė 124

Apie laimę pasikliaunančių Viešpačiu

Parašas. Giesmė trepių.

1. Viltį savo padedantys Dievop, it kalnas Siono nepasijudins per amžius kurs gyvena.
2. Jeruzolimoj.
Kalnai apsukui jos, o Viešpats apsukui žmonių savo nuo šios gadynės per amžius.
3. Nes nedaleis Viešpats valdyti teisingaisiais, idant teisingi nesiektų su savo rankomis prie neteisybių.
4. Daryk gerai, Viešpatie, geriems ir teisios širdies.
5. Bet vaikščiojančius suktais keliais lai Viešpats nuvaro su darančiais nedorybes; (*o lai būna*) pakajus su Izraeliu. Garbė būk.

Pasalmė 125

Apie ieškojimą paguodos prie Viešpaties

Parašas. Giesmė trepių.

1 Viešpačiui sugrąžinant Sioną iš kalinio, tapom it palinksminti.
2. Tuokart pripildytos buvo su džiaugsmu lūpos mūsų, o liežuvis mūsų su linksmybe.
Tuokart sakys tarp pagonų: didžius daiktus padarė Viešpats su jais.
3. Dauggalingus daiktus padarė Viešpats su mumis, todėl prasidžiugom.
4. Sugrąžink, Viešpatie, mus iš kalinio kaip upalį į pietus.
5. Kurie sės verkdami, pjaus linksmindamos.
6. Eidami dūrinėjo ir verkė, sėdami sėklą savo.
Bet sugrįždami eis džiaugdamos nešini su pėdais savo. Garbė būk.

Pasalme 126.

Apej taj jog źigiej musu be Wieszpaties padieima, nekłoses.

Paraszas. Giesmie trepiu Salamona.

↕ p. 178–179
1. Wieszpacziuj nedirbąnt namu: wełtuo darbuojes statąntis jus. ↕
Wieszpacziuj ne saugojęnt miesta: be rejkała jaut jo sargaj.
2. Kąn maczis jums kiełus pirm auszras: woz susiedi kielkieties, wałgąntis duoną sopulu.
Kada duos milemęms sawa miegą.
3. Szitaj tiewine Wieszpaties wajkaj: uźmokiesnis wajsius źiwata.
4. Kajpo wiliczes galinga rąnkoj: tejp sunaj warkszu.
5. Pałajmintas wiras kurs pripilde norą sawa isz ju: nesusigies biłodamas su sawa neprietelejs wartusi. Garbie buk.

Pasalme 127.

Apej łajmę uźłajkąncziu prisakimus Wieszpaties.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Pałajminti wisi nugąnstaujęntis Wieszpaties: kurie wajkszczio jo kielejs.
2. Darbą rąnku tawa kad walgisi: pałajmintas esi ir bus tau gieraj.
3. Moters tawa kajpo winicze wajsinga: kiertiesi namu tawa. Sunaj tawa it metugies aliwa mede: apsukuo stała tawa.
4. Szitaj tejp bus pałajmintas źmogus: nugąnstauis Wieszpaties.
5. Łaj pałajmęn tawi Wieszpats isz Siona: idant regietumi gieribes Jerozolimos, par wisas dienas giwenima tawa.
6. Ir matitumi sunus, sunu tawa: pakaju Izraelaus. Garbie buk.

Pasalme 128.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo apwejzą.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Tąnkiej puldinieje ąnt manęs neprietelej nu jaunistes mana: łaj
↕ p. 179–180
pasaka dabar Izraelus. ↕

Pasalmė 126

Apie tai, jog žygiai mūsų, be Viešpaties padėjimo, nesiklos

Parašas. Giesmė trepių Saliamono.

1. Viešpačiui nedirbant namų, veltui darbuojas statantys juos.
Viešpačiui nesaugojant miesto, be reikalo jaučia jo sargai.
2. Ką mačys jums kėlus pirm aušros; vos susėdę kelkitės, valgantys duoną sopulių.
Kada duos mylimiems savo miegą.
3. Šitai tėvynė Viešpaties vaikai: užmokesnis vaisius žyvato.
4. Kaipo vylyčios galingo rankoj, taip sūnai vargšų.
5. Palaimintas vyras, kurs pripildė norą savo iš jų: nesusigės bylodamas su savo neprieteliais vartuose. Garbė būk.

Pasalmė 127

Apie laimę užlaikančių prisakymus Viešpaties

Parašas. Giesmė trepių.

1. Palaiminti visi nuogąstaujantys Viešpaties, kurie vaikščioja jo keliais.
2. Darbą rankų tavo kad valgysi, palaimintas esi ir bus tau gerai.
3. Moteris tavo kaipo vynyčia vaisinga kertėse namų tavo. Sūnai tavo it metūgės alyvo medžio apsukui stalo tavo.
4. Šitai taip bus palaimintas žmogus nuogąstaująs Viešpaties.
5. Lai palaimina tave Viešpats iš Siono, idant regėtum gėrybes Jeruzolimos per visas dienas gyvenimo tavo.
6. Ir matytum sūnus sūnų tavo, pakajų Izraelio. Garbė būk.

Pasalmė 128

Apie garbinimą Viešpaties už jo apveizą

Parašas. Giesmė trepių.

1. „Tankiai puldinėjo ant manęs neprieteliai nuo jaunystės mano“, lai pasako dabar Izraelis.

2. Tąnkiej puldinieje ąnt manęs nu jaunistes mana: tecziaus manęs nepargaleje
3. Ąnt kukszteru mana strunije griesznikaj: pratęnse nedoribę sawa.
4. Tejsingas Wieszpats nuręnte sprąndas griesznikų.
5. Te susigiest ir te sugriszt atgał wisi neuźkięntąntis Siona.
6. Łaj bun kajpo źoles ąnt stogu iszdiguses: kurios pirm iszrowima iszdziuwa.
7. Su kuriomis neprismaukie rąnkas sawa piowiejes: nejgi pripilde piłwa sawa risziejes piedu.
8. Ir netare praejnąntis: pałajminimas Wieszpaties ąnt jumis, łajminom jumis wardon Wieszpaties. Garbie buk.

Pasalme 129.

Apej apmisliimą dwasioj pakutos, miłaszirdistes Wieszpaties ir wilti jo gieribiej.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Isz giłuma szaukiau pri tawęs Wieszpatie: Wieszpatie iszkłausik bałsa mana.
2. Teguł bus ausis tawa prilęnktas: ąnt bałsa maldos mana.
3. Jej nedoribes dabosi Wieszpatie: Wieszpatie kas iszturies?
4. Nes pas tawi ira pasigajleimas: ir dieł istatima tawa łaukiau tawęs Wieszpatie.
Łaukie dusze mana ąnt źodze jo.
5. Wilti turieje dusze mana Wieszpatiep.
6. Nuog sargibas rita iki nakties, teguł wiłas Izraelus Wieszpatiep.
7. Nes pas Wieszpati ira miłaszirdiste: ir skałsus pas ji atpirkimas.
↕ p. 180–181 8. O isaj atpirka Izraelu isz wisu nedoribiu jo. Garbie buk. ↕

Pasalme 130.

Apej stejgimos itikti Wieszpatem par nusiźiaminimą.

Paraszas. Giesmie trepiu Dowida.

1. Wieszpatie nepasipute szirdis mana: nej iszsikiele akis mana.

2. Tankiai puldinėjo ant manęs nuo jaunystės mano, tačiau manęs nepergalėjo.
3. Ant kukšteros mano strūnijo griešninkai, pratęsė nedorybę savo.
4. Teisingas Viešpats nurentė sprandus griešninkų.
5. Tesusigėsta ir tesugrįžta atgal visi neužkenčiantys Siono.
6. Lai būna kaipo žolės ant stogo išdygusios, kurios pirm išrovimo išdžiūvo.
7. Su kuriomis neprismaukė rankos savo pjovėjas neigi pripildė pilvo savo rišėjos pėdų.
8. Ir netarė praeinantys: „Palaiminimas Viešpaties ant jūsų, laiminam jus vardan Viešpaties. Garbė būk.

Pasalmė 129

Apie apmislijimą dvasioj pakūtos, mielaširdystės Viešpaties ir viltį jo gerybėj

Parašas. Giesmė trepių.

1. Iš gilumo šaukiau prie tavęs, Viešpatie: Viešpatie, išklausyk balso mano.
2. Tegul bus ausys tavo prilenktos ant balso maldos mano.
3. Jei nedorybes dabosi, Viešpatie, Viešpatie, kas ištūrės?
4. Nes pas tave yra pasigailėjimas, ir dėl įstatymo tavo laukiau tavęs, Viešpatie.
Laukė dūšia mano ant žodžio jo.
5. Viltį turėjo dūšia mano Viešpatiep.
6. Nuog sargybos ryto iki nakties tegul vilias Izraelis Viešpatiep.
7. Nes pas Viešpatį yra mielaširdystė, ir skalsus pas jį atpirkimas.
8. O jisai atpirko Izraelį iš visų nedorybių jo. Garbė būk.

Pasalmė 130

Apie steigimos įtikti Viešpačiui per nusižeminimą

Parašas. Giesmė trepių Dovydo.

1. Viešpatie, nepasipūtė širdis mano nei išsikėlė akys mano.

Nej smejgiaus pri didźiu dajktu: nejgi juoba kiejstu uź mani.
2. Jej nusiźiaminau: bet iszauksztinau duszę mana.
Kajpo wajkas nutrauktas (*nebźindomas*) par motina sawa: toks uźmokiesnis duszej mana.
3. Łaj wiłas Izraelus Wieszpatiep: nu szio łajka ir par ąmźius. Garbie buk.

Pasalme 131.

Par kurę Dowidas mełd Wieszpatie idant sawa priźadus iszpilditi galetu, ir pastatiti baźniczę.

Paraszas. Giesmie trepiu.

1. Atmink Wieszpatie ąnt Dowida: ir ąnt wisokie jo letuma.
2. Kajp prisijkie Wieszpatem: źadieje apźadus Diewuj Jokuba.
3. Jej iejsiu i giwenimą namu mana: jej atsigulsiu łowoj patała mana.
4. Jej dalejsiu akięms mana uźmigti: ir błakstienams mana miegą.
5. Ir atilsi plonimams mana: pakoł atrasiu wietą Wieszpatem: giwenimuj (*baźniczej*) Diewa Jokuba.
6. Szitaj apej ję girdiejom Eprati (*Betlijoj*): atradom ję (*więtą*) łaukusi su krumu uźaugusiusi. (*Jerozolimoj*).
7. Jejsma i namus jo: kłoniosmos wietoj kurioj stowieje jo kojes.
8. Kielkies Wieszpatie (*ir ejk*) i atilsi tawa: tu ir skrine paszwęntima tawa.
9. Kunegaj tawa łaj apsiwełk su tejsibi: o szwęnti tawa łaj linksminas. ↕ ↕ p. 181–182
10. Isz priźasties Dowida tarna tawa: neatkrejpk wejda Kristaus tawa.
11. Prisijkie Wieszpats tejsą: ir nesułauźis (*prisikas*).
Isz wajsiaus źiwata tawa: paswadinsiu ąnt sostu tawa.
12. Jej sunaj tawa saugos istatima mana: ir isakimu mana tu, kuriu jus iszmokisiu.
Sunaj ju par ąmźius siedies ąnt sostu tawa.
15. Nes Wieszpats iszrinkos Siona: iszrinka aną (*kajpo wietą*) giwenimuj sawa.

Nei smeigiaus prie didžių daiktų, neigi juoba keistų už mane.
2. Jei nusižeminau, bet išaukštinau dūšią mano.
Kaipo vaikas nutrauktas (*nebžindomas*) per motiną savo, toks užmokesnis dūšiai mano.
3. Lai vilias Izraelis Viešpatiep nuo šio laiko ir per amžius. Garbė būk.

Pasalmė 131

Per kurią Dovydas meldžia Viešpaties, idant savo prižadus išpildyti galėtų ir pastatyti bažnyčią

Parašas. Giesmė trepių.

1. Atmink, Viešpatie, ant Dovydo ir ant visokio jo lėtumo.
2. Kaip prisiekė Viešpačiui, žadėjo apžadus Dievui Jokūbo.
3. „Jei įeisiu į gyvenimą namų mano, jei atsigulsiu lovoj patalo mano.
4. Jei daleisiu akims mano užmigti ir blakstienoms mano miegą.
5. Ir atilsį plonimams mano, pakol atrasiu vietą Viešpačiui gyvenimui (*bažnyčioj*) Dievo Jokūbo".
6. Šitai apie ją girdėjom Efratoj (*Betliejuj*), atradom ją (*vietą*) laukuose, su krūmu užaugusiuose (*Jeruzolimoj*).
7. Įeisim į namus jo, kloniosimės vietoj, kurioj stovėjo jo kojos.
8. Kelkis, Viešpatie, (*ir eik*) į atilsį tavo, tu ir skrynia pašventimo tavo.
9. Kunigai tavo lai apsivelka su teisybe, o šventi tavo lai linksminas.
10. Iš priežasties Dovydo, tarno tavo, neatkreipk veido Kristaus tavo.
11. Prisiekė Viešpats tiesą ir nesulaužys (*prisiekos*):
„Iš vaisiaus žyvato tavo pasvadinsiu ant sosto tavo.
12. Jei sūnai tavo saugos įstatymo mano ir įsakymų mano tų, kurių juos išmokysiu.
Sūnai jų per amžius sėdės ant sosto tavo"[1].
15. Nes Viešpats išsirinko Sioną, išrinko aną (*kaipo vietą*) gyvenimui savo.

16. Tas atilsis mana par ąmźiu ąmźius: cze giwensiu nes ji aprinkau.
17. Naszlę jo (*Siona*) łajmindamas pałajminsiu: plikius jo pasotinsiu su duonu.
18. Kunegus jo apwilksiu su iszganimu: o szwęnti jo su dziauksmu dziaukses.
19. Tęn iszkielsiu ragą (*galibę*) Dowiduj: patijkiau didę źwakię (*szwiesibę*) Kristuj sawa.
20. Neprietelus jo apwiłksiu su uźgiedinimu: o ąnt jomi praźis paszwęntimas mana. Garbie buk.

Pasalme 132.

Apej łajmę źmoniu wienibiej giwenancziu.

Paraszas. Giesmie trepiu Dowida.

1. Szitaj kajp graźu, kajp małonu brolej giwenti wienibiej.
2. Kajpo mąnstis ąnt gałwu kuri warw ąnt barzdos, barzdos Aarona.
   Kuri łasz lig padałku jo ruba.
3. Kajp rasa Ermona, kuri nukrimt ąnt kałnu Siona.
   Nes tęn prisakie Wieszpats pałajminimą ir giwenimą ąnt ąmźiu.
   ↕ p. 182–183 Garbie buk. ↕

Pasalme 133.

Kurioj ira parspieimas kunegu
idant garbintu Wieszpati ir mełstumes uź źmones.

Paraszas: Giesmie trepiu.

1. Szitaj dabar łajminkiet Wieszpati: wisi tarnaj Wieszpaties. Kurie stowet namusi Wieszpaties prejminiej namu Diewa musu.
2. Naktiemis pakielkiet rąnkas jusu linkąn szwęntiniczes ir łajminkiet Wieszpati.
3. Łaj tawi pałajmęn Wieszpats isz Siona kurs sutwiere dąngą ir źiamę. Garbie buk.

16. „Tas atilsis mano per amžių amžius; čia gyvensiu, nes jį aprinkau.
17. Našlę jo (*Siono*) laimindamas palaiminsiu, plikius jo pasotinsiu su duona.
18. Kunigus jo apvilksiu su išganymu, o šventi jo su džiaugsmu džiaugsis.
19. Ten iškelsiu ragą (*galybę*) Dovydui: patiekiau didžią žvakę (*šviesybę*) Kristui savo.
20. Neprietelius apvilksiu su užgėdinimu, o ant jo pražys pašventimas mano". Garbė būk.

Pasalmė 132

Apie laimę žmonių, vienybėj gyvenančių

Parašas. Giesmė trepių Dovydo.

1. Šitai kaip gražu, kaip malonu, broliai, gyventi vienybėj.
2. Kaipo mąstis ant galvos, kuri varva ant barzdos, barzdos Aarono.
   Kuri laša lig padalkų jo rūbo.
3. Kaip rasa Hermono, kuri nukrenta ant kalno Siono.
   Nes ten prisakė Viešpats palaiminimą ir gyvenimą ant amžių.
   Garbė būk.

Pasalmė 133

Kurioj yra perspėjimas kunigų,
idant garbintų Viešpatį ir melstųsi už žmones

Parašas. Giesmė trepių.

1. Šitai dabar laiminkit Viešpatį visi tarnai Viešpaties. Kurie stovit namuose Viešpaties, priemenėj namų Dievo mūsų.
2. Naktimis pakelkit rankas jūsų linkan šventinyčios ir laiminkit Viešpatį.
3. Lai tave palaimina Viešpats iš Siono, kurs sutvėrė dangų ir žemę. Garbė būk.

Pasalme 134.

Kurioj ira parspieimas tarnu Wieszpaties idant ji garbintu uź jo gieribę.

Paraszas. Aleluja.

1. Garbinkiet wardą Wieszpaties: garbinkiet tarnaj Wieszpati.
2. Kurie stowet namusi Wieszpaties: prejminiej namu Diewa musu.
3. Garbinkiet Wieszpati, nes giaras Wieszpats: giedokiet jo warduj nes (*ira*) małonus.
4. Nes Wieszpats iszrinkos sau Jokubą: Izraelu uź giwenimą sawa.
5. Nes asz datiriau, didi esąnt Wieszpati: ir Diewas musu ąnt wisu Diewu.
6. Wis ko tikt norieje Wieszpats sutwiere ąnt dąngaus ir ąnt źiames, juroj ir wisosi gilmiesi.
7. Iszwedąns debesis nu krasztu źiames: źajbus ąnt litaus padare. Kurs iszwed wiejus isz sawa iźdu (*skarbu*).
8. Kurs iszmusze pirmgimius Egipta: nu źmogaus ligi galwije.
9. Ir pasiunte źenkłus ir prajowus widon tawa Egipti: ąnt Paraona ir ąnt wisu jo tarnu.

↕ p. 183–184 10. Kurs pamusze daugiel pagonu: ir uźmusze stiprius karalus. ↕

11. Segona karalu Amoreu ir Oga karalu Basana ir wisas karalistes Kanaan.
12. Ir atidawe ju źiamę uź tiewiszkię: uź tiewiszkię Iszraelitams źmoniems sawa.
13. Wieszpatie wardas tawa ąmźinaj: Wieszpatie źine apej tawi (*ejn*) nu giminies lig giminies.
14. Nes Wieszpats sudis źmones sawa: ir tarnams sawa duoses parmałdauti.
15. Stowiłas pagonu sidabras ir auksas: darbas rąnku źmoniu.
16. Łupas tur o nekalbies: tur akis o ne regies.
17. Tur ausis o ne girdies: nes niera dwases burnoj ju.
18. Łaj bun i tus pawiedi kurie jus dirb: ir wisi kurie tur wilti jusi.
19. Namaj Izraelaus łajminkiet Wieszpati: namaj Aarona łajminkiet Wieszpati.

Pasalmė 134

Kurioj yra perspėjimas tarnų Viešpaties, idant jį garbintų už jo gerybę

Parašas. Aleliuja.

1. Garbinkit vardą Viešpaties, garbinkit tarnai Viešpatį.
2. Kurie stovit namuose Viešpaties, priemenėj namų Dievo mūsų.
3. Garbinkit Viešpatį, nes geras Viešpats; giedokit jo vardui, nes (*yra*) malonus.
4. Nes Viešpats išsirinko sau Jokūbą, Izraelį už gyvenimą savo.
5. Nes aš datyriau didį esant Viešpatį, ir Dievas mūsų ant visų dievų.
6. Visa, ko tik norėjo, Viešpats sutvėrė ant dangaus ir ant žemės, jūroj ir visose gilmėse.
7. Išvedąs debesis nuo kraštų žemės, žaibus ant lytaus padarė. Kurs išveda vėjus iš savo iždų (*skarbų*).
8. Kurs išmušė pirmgimius Egipto nuo žmogaus ligi galvijo.
9. Ir pasiuntė ženklus ir prajovus vidun tavo Egipte ant faraono ir ant visų jo tarnų.
10. Kurs pamušė daugel pagonų ir užmušė stiprius karalius.
11. Sehoną, karalių Amoro, ir Ogą, karalių Bašano, ir visas karalystes Kanaano.
12. Ir atidavė jų žemę už tėviškę, už tėviškę izraelitams, žmonėms savo.
13. Viešpatie, vardas tavo amžinai, Viešpatie, žinia apie tave (*eina*) nuo giminės lig giminės.
14. Nes Viešpats sūdys žmones savo ir tarnams savo duosis permaldauti.
15. Stovylos pagonų sidabras ir auksas, darbas rankų žmonių.
16. Lūpas turi, o nekalbės, turi akis, o neregės.
17. Turi ausis, o negirdės, nes nėra dvasios burnoj jų.
18. Lai būna į tuos pavėdūs, kurie juos dirba, ir visi, kurie turi viltį juose.
19. Namai Izraelio laiminkit Viešpatį, namai Aarono laiminkit Viešpatį.

20. Namaj Lewi łajminkiet Wieszpati: nugąnstaujęntis Wieszpaties, łajminkiet Wieszpati.
21. Pałajmintas Wieszpats isz Siona: kurs giwen Jerozolimoj. Garbie buk.

Pasalme 135.

Apej apskielbima prisakimu Wieszpaties, duotu diel źmoniu giera.

Paraszas. Aleluja.

1. Iszpaźiniekiet Wieszpatem nes giaras: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
2. Iszpaźiniekiet Diewuj ąnt diewu: nes par ąmzius miłaszirdiste jo.
3. Iszpaźiniekiet Wieszpatem ąnt ponu: nes par amźius miłaszirdiste jo.
4. Kursaj pats dara didzius stebukłus: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
5. Kurs sutwieri dangu su iszminti: nes par ąmźius miłaszirdiste jo. ↕
6. Kurs sutwirtina źiamę ąnt undeniemis: nes par ąmźius miłaszirdiste jo. ↕ p. 184–185
7. Kurs padare didzius szwietałus: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
8. Saulę idant poniawotu diena: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
9. Mienesi ir źwajzdzes, idant poniawotu nakti: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
10. Kurs pamusze Egiptą su jo pirmgimejs: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
11. Kurs iszwedze Izraelu isz ju widaus: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
12. Su galingu rąnku ir petiu auksztu: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
13. Kurs padalije raudonąje jurą i parskirius: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
14. Ir iszwede Izraelu par jos widu: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.

20. Namai Levio laiminkit Viešpatį; nuogąstaujantys Viešpaties, laiminkit Viešpatį.
21. Palaimintas Viešpats iš Siono, kurs gyvena Jeruzolimoj. Garbė būk.

Pasalmė 135

Apie apskelbimą prisakymų Viešpaties, duotų dėl žmonių gero

Parašas. Aleliuja.

1. Išpažinėkit Viešpačiui, nes geras, nes per amžius mielaširdystė jo.
2. Išpažinėkit Dievui ant dievų, nes per amžius mielaširdystė jo.
3. Išpažinėkit Viešpačiui ant ponų, nes per amžius mielaširdystė jo.
4. Kursai pats daro didžius stebuklus, nes per amžius mielaširdystė jo.
5. Kurs sutvėrė dangų su išminčia, nes per amžius mielaširdystė jo.
6. Kurs sutvirtino žemę ant vandenų, nes per amžius mielaširdystė jo.
7. Kurs padarė didžius švietalus, nes per amžius mielaširdystė jo.
8. Saulę, idant poniavotų dieną, nes per amžius mielaširdystė jo.
9. Mėnesį ir žvaigždes, idant poniavotų naktį, nes per amžius mielaširdystė jo.
10. Kurs pamušė Egiptą su jo pirmgimiais, nes per amžius mielaširdystė jo.
11. Kurs išvedė Izraelį iš jų vidaus, nes per amžius mielaširdystė jo.
12. Su galinga ranka ir pečiu aukštu, nes per amžius mielaširdystė jo.
13. Kurs padalijo Raudonąją jūrą į perskyrius, nes per amžius mielaširdystė jo.
14. Ir išvedė Izraelį per jos vidų, nes per amžius mielaširdystė jo.

15. Ir swijde Paraona ir jo karejwius i Raudonąje jurą: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
16. Kurs parwede źmones sawa par pustinę: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
17. Kurs pamusze didzius Karalus: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
18. Kurs iszmusze stiprius karalus: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
19. Segona karalu Amoreu: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
20. Oga karalu Basana: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
21. Ir atidawe ju źiamę uź tiewiszkię: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
22. Tiewiszkię Izraeluj tarnuj sawa: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
23. Nes nuźiaminimi musu, neuźmirsza musu: nes par ąmźius miłaszirdiste jo. ↕

↕ p. 185–186

24. Kurs duod majstą wisokiem kunuj: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
25. Iszpaźiniekiem Diewuj dąngaus: nes par ąmźius miłaszirdiste jo.
Iszpaźiniekiem Wieszpatem ponu: nes par ąmźius miłaszirdiste jo. Garbie buk.

Pasalme 136.

Par kurę dziaugas Izraelitaj wiłdamos sugriszęntis Jerozolimon.

Paraszas. Pasalme Dowiduj. Ieremiosziaus.

1. Paupiusi Babilonios, tęn siediejom ir werkiem: atmindamis Siona.
2. I głuosnius widuo jos (*Babilonijos*) pakabinom kąnkles musu.
3. Nes tęn kłausinieje musu, kurie mamis nuware kalinion, apej źodźius giesmiu.
Ir kurie mamis nuwede (*sakie*).
Pagiedokiet giesmę isz giesmiu Siona.
4. Kajp giedosma giesmę Wieszpaties: swetimoj źiamiej?
5. Jej uźmirsziu apej tawi Jeruzalau: łaj bus uźmirszta deszinie mana.

15. Ir sviedė faraoną ir jo kareivius į Raudonąją jūrą, nes per amžius mielaširdystė jo.
16. Kurs pervedė žmones savo per pūstynę, nes per amžius mielaširdystė jo.
17. Kurs pamušė didžius karalius, nes per amžius mielaširdystė jo.
18. Kurs išmušė stiprius karalius, nes per amžius mielaširdystė jo.
19. Sehoną, karalių Amoro, nes per amžius mielaširdystė jo.
20. Ogą, karalių Bašano, nes per amžius mielaširdystė jo.
21. Ir atidavė jų žemę už tėviškę, nes per amžius mielaširdystė jo.
22. Tėviškę Izraeliui, tarnui savo, nes per amžius mielaširdystė jo.
23. Nes nužeminime mūsų, neužmiršo mūsų, nes per amžius mielaširdystė jo.
24. Kurs duoda maistą visokiam kūnui, nes per amžius mielaširdystė jo.
25. Išpažinėkim Dievui dangaus, nes per amžius mielaširdystė jo.
Išpažinėkim Viešpačiui ponų, nes per amžius mielaširdystė jo. Garbė būk.

Pasalmė 136

Per kurią džiaugias izraelitai, vildamos sugrįšiantys Jeruzolimon

Parašas. Pasalmė Dovydui. Jeremijo.

1. Paupiuose Babilonijos ten sėdėjom ir verkėm, atmindami Sioną.
2. Į gluosnius viduj jos (*Babilonijos*) pakabinom kankles mūsų.
3. Nes ten klausinėjo mūsų, kurie mus nuvarė kalinin, apie žodžius giesmių.
Ir kurie mus nuvedė (*sakė*);
„Pagiedokit giesmę iš giesmių Siono".
4. Kaip giedosim giesmę Viešpaties svetimoj žemėj?
5. Jei užmiršiu apie tave, Jeruzale, lai bus užmiršta dešinė mano.

6. Łaj pridziust leźuwis mana pri gomure mana: jej apej tawi nemi-nieczio.
Jej neskajticzio Jerozolimos uź pradę linksmibes mana.
7. Miniek Wieszpatie apej sunus Edoma: dienoj (*łajmes*) Jerozolimos.
Kurie saka: isznowikiet isznowikiet aną ligi pamatu.
8. Duktie Jerozolimos pawargiele pałajmintas kurs atiduos tau uź-mokiesni: su kokiu mums mokiejej (*kurs tau atmonis*).
9. Pałajmintas kurs sugrobes błoksz wajkus tawa i uołą. Garbie buk. ↕

↕ p. 186–187

Pasalme 137.

Apej garbinimą Wieszpaties uź miłaszirdistę.

Paraszas. Patem Dowiduj.

1. Iszpaźiniesiu tau Wieszpatie isz wisos szirdies mana: nes isz-kłausej źodźiu łupu mana.
Aniołams matąnt tau giedosiu.
2. Ir kłoniuosuos linkon baźniczes tawa szwęntos: ir iszpaźinsiu warduj tawa.
Dieł miłaszirdistes tawa ir dieł tejsos tawa, nes uźwis paaukszti-naj wardą szwęntą tawa.
3. Kurioj tiktaj dienoj szauksiuos tawiep, iszkłausik manęs: padau-gisi stipribę duszes mana.
4. Łaj tau iszpaźinie Wieszpatie wisi karalej źiames: nes girdieje wi-sus źodźius burnos tawa.
5. Ir łaj gijd kielusi Wieszpaties: nes didze ira garbie Wieszpaties.
6. Nes auksztas Wieszpats, o i źiamus wejz: o auksztus isz toła paźinst.
7. Jej wajkszcziosiu tarp prispaudimu, atgajwinsi mani o ąnt ap-mauda neprietelu mana isztiesej rąnką tawa: ir iszgane mani deszinie tawa.
8. Wieszpats atmonis uź mani, Wieszpatie miłaszirdiste tawa par ąmźius: darbu rąnku tawa nepaniekinsi. Garbie buk.

6. Lai pridžiūsta liežuvis mano prie gomurio mano, jei apie tave ne-minėčiau.
Jei neskaityčiau Jeruzolimos už pradžią linksmybės mano.
7. Minėk, Viešpatie, apie sūnus Edomo dienoj (*laimės*) Jeruzolimos.
Kurie sako: „Išnovykit, išnovykit aną ligi pamatų".
8. Duktė Jeruzolimos, pavargėlė; palaimintas, kurs atiduos tau už-mokesnį, su kokiu mums mokėjai (*kurs tau atmonys*).
9. Palaimintas, kurs sugrobęs blokš vaikus tavo į uolą. Garbė būk.

Pasalmė 137

Apie garbinimą Viešpaties už mielaširdystę

Parašas. Pačiam Dovydui.

1. Išpažinėsiu tau, Viešpatie, iš visos širdies mano, nes išklausei žo-džių lūpų mano.
Aniolams matant tau giedosiu.
2. Ir kloniuosiuos linkan bažnyčios tavo šventos, ir išpažinsiu var-dui tavo.
Dėl mielaširdystės tavo ir dėl tiesos tavo, nes užvis paaukštinai vardą šventą tavo.
3. Kurioj tiktai dienoj šauksiuos taviep, išklausyk manęs, padaugin-si stiprybę dūšios mano.
4. Lai tau išpažinėja, Viešpatie, visi karaliai žemės, nes girdėjo visus žodžius burnos tavo.
5. Ir lai gieda keliuose Viešpaties, nes didi yra garbė Viešpaties.
6. Nes aukštas Viešpats, o į žemus veizi, o aukštus iš tolo pa-žįsta.
7. Jei vaikščiosiu tarp prispaudimų, atgaivinsi mane, o ant apmau-do neprietelių mano ištiesei ranką tavo, ir išganė mane dešinė tavo.
8. Viešpats atmonys už mane, Viešpatie, mielaširdystė tavo per am-žius; darbų rankų tavo nepaniekinsi. Garbė būk.

Pasalme 138.

Apej taj jogiej Wieszpats wiskąn źina ir mata.

Paraszas. Ąnt gała: Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpatie datirej manęs ir paźinaj mani.
2. Tu isztirej siedieima mana: ir atsikielima mana.
3. Misles mana isztoła supratąj: iszduriniejej takus mana ir wirwę (*dali*) mana.
4. Parregiejej wisus kielus mana: nes niera kałbos łeźuwiej mana
↕ p. 187–188 (*wisas ira tau źinomas*). ↕
5. Szitaj Wieszpatie tu paźina wiskąn, naujos ir senos gadines: tu sutwierej mani ir padiejej ąnt manęs rąnką tawa.
6. Kiejstu tape źine tawa isz manęs: pasistiprina ir negalesiu lig jos (*dasijkti*).
7. Kur ejsiu nu dwases tawa? Ir kur spruksiu nu wejda tawa.
8. Jej iźęngsiu i dąngu, tu tęn esi: jej nulipsiu i pragarą ir tęn esi.
9. Jej paimsiu sparnus mana rita meta: ir giwensiu juras gali.
10. Ir tęn nuwes mani rąnka tawa: ir turieses manęs deszinie tawa.
11. Ir sakiau: rasi tąmsibes uźdęngs mani: ir naktis apszwietimas mana pamiegimusi mana.
12. Nes tąmsibe nedara tau tąmsibes, o naktis it diena bus apswiesta: kajp tąmsibe jo (*Wieszpaties*) tejp ir szwiesibe jo.
13. Nes tu igawaj mana inkstus: prijemej mani nu iszcziaus (*źiwata*) motinas mana.
14. Iszpaźiniesiu tau nes baugiej iszsikielej: kiejsti darbaj tawa, o dusze mana didej paźinst.
15. Ne pasislepe nu tawęs niewienas kaułas mana kuri sutwierej słaptu: ir esibe mana źiamibiesi źiames.
16. Siłpnuma mana regieje akis tawa: ir kningosi tawa wisoks (*źmogus*) bus iraszitas: dienas bus istejgtas (*prasidies źmogaus dienas po uźgimima*) o niewienas isz ju (*źmoniu ne pasisleps nu Wieszpaties*).
17. O asz łabaj łęnku prietelus tawa Diewi: didej sutwirtintas ira ju poniwoimas.
18. Suskajtisiu jus ir iwis juoba uź smiltis: kielaus (*pasijemiau dajlej giwenti*) o dar esmi su tawęm.

Pasalmė 138

Apie tai, jogei Viešpats viską žino ir mato

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Viešpatie, datyrei manęs ir pažinai mane.
2. Tu ištyrei sėdėjimą mano ir atsikėlimą mano.
3. Mislias mano iš tolo supratai; išdūrinėjai takus mano ir virvę (*dalį*) mano.
4. Perregėjai visus kelius mano, nes nėra kalbos liežuvyj mano (*visos yra tau žinomos*).
5. Šitai, Viešpatie, tu pažinai viską naujos ir senos gadynės; tu sutvėrei mane ir padėjai ant manęs ranką tavo.
6. Keista tapo žinia tavo iš manęs: pasistiprino ir negalėsiu lig jos (*dasiekti*).
7. Kur eisiu nuo dvasios tavo? Ir kur spruksiu nuo veido tavo?
8. Jei įžengsiu į dangų, tu ten esi, jei nulipsiu į pragarą, ir ten esi.
9. Jei paimsiu sparnus mano ryto metą ir gyvensiu jūros gale.
10. Ir ten nuves mane ranka tavo, ir tūrėsis manęs dešinė tavo.
11. Ir sakiau: rasi tamsybės uždengs mane, ir naktis apšvietimas mano pamėgimuose mano.
12. Nes tamsybė nedaro tau tamsybės, o naktis it diena bus apšviesta: kaip tamsybė jo (*Viešpaties*), taip ir šviesybė jo.
13. Nes tu įgavai mano inkstus, priėmei mane nuo įsčiaus (*žyvato*) motinos mano.
14. Išpažinėsiu tau, nes baugiai išsikėlei, keisti darbai tavo, o dūšią mano didžiai pažįsta.
15. Nepasislėpė nuo tavęs nė vienas kaulas mano, kurį sutvėrei slapta; ir esybė mano žemybėse žemės.
16. Silpnumą mano regėjo akys tavo, ir knygose tavo visoks (*žmogus*) bus įrašytas; dienos bus įsteigtos (*prasidės žmogaus dienos po užgimimo*), o nė vienas iš jų (*žmonių nepasislėps nuo Viešpaties*).
17. O aš labai lenkiu prietelius tavo, Dieve, didžiai sutvirtintas yra jų poniavojimas.
18. Suskaitysiu juos, ir įvis juoba už smiltis; kėliaus (*pasiėmiau dailiai gyventi*), o dar esmi su tavim.

↕ p. 188–189 19. Jej iszmuszi Diewi griesznikus: wiraj krauje ↕ traukieties nu manęs szalęn (*kad ir mąn draugi neklutu*).

20. Nes misloj sakote: atims wełtuo miestus tawa (*neiszturiesi*).

21. Argi ne tu neuźkięncziau Wieszpatie, kurie tawęs ne uźkięnczie? ir lisau isz priźasties neprietelu tawa.

22. Tikru neapikąntu neapkięncziau ju: ir tape mąn neprietelejs.

23. Datirk manęs Diewi ir paźink szirdi mana: kłauskies manęs ir źinok kielus mana.

24. Ir paregiek ar ira maniep kiales nedoribes: ir wesk mani kielu ąmźinu. Garbie buk.

Pasalme 139.

Par kurę Dowidas źudomas nu neprietelu mełd pagałbos nu Wieszpaties.

Paraszas. Ąnt gała. Pasalme Dowiduj.

1. Iszgielbiek mani Wieszpatie nu źmogaus pikta: nu wira nedora iszgrobk mani.
2. Kurie szirdiej mislije nedoribes: par kiaurą dieną pakieldawa muszas.
3. Sugałąnda leźuwius sawa it źaltej: truczina giwatiu uź jn łupomis.
4. Saugok mani Wieszpatie nu rąnkas griesznika: ir nu źmoniu netejsingu iszgielbiek mani.
   Kurie mislije iszwersti źinksnius mana.
5. Pasiputi słaptu padieje mąn źabangus.
   Ir wirwes isztęnse ąnt spąnsłajs: parioglina ties taku kluti.
6. Sakiau Wieszpatem Diewu mana tu esi: iszkłausik Wieszpatie bałsa małdos mana.
7. Wieszpatie, Wieszpatie galibe iszganima mana: uźdęngiej gałwą mana kares dienoj.

↕ p. 189–190 8. Neatiduok manęs Wieszpatie, mąn nenoręnt ↕ griesznikuj: mislije priesz mani, neaplejsk manęs idant kartajs nedidziuotumes.

9. Gałwa apgulima ju: ir darbas ju łupu apdęngs jus (*kąn nupelne, tąn wartos*).

19. Jei išmuši, Dieve, griešninkus; vyrai kraujo, traukitės nuo manęs šalin (*kad ir man drauge nekliūtų*).
20. Nes mislioj sakote: atims veltui miestus tavo (*neištūrėsi*).
21. Argi ne tų neužkenčiau, Viešpatie, kurie tavęs neužkenčia, ir lysau iš priežasties neprietelių tavo?
22. Tikra neapykanta neapkenčiau jų, ir tapo man neprieteliais.
23. Datirk manęs, Dieve, ir pažink širdį mano; klauskis manęs ir žinok kelius mano.
24. Ir paregėk, ar yra maniep kelias nedorybės, ir vesk mane keliu amžinu. Garbė būk.

Pasalmė 139

Per kurią Dovydas, žudomas nuo neprietelių, meldžia pagalbos nuo Viešpaties

Parašas. Ant galo pasalmė Dovydui.

1. Išgelbėk mane, Viešpatie, nuo žmogaus pikto, nuo vyro nedoro išgrobk mane.
2. Kurie širdyj mislijo nedorybes, per kiaurą dieną pakeldavo mūšas.
3. Sugalando liežuvius savo it žalčiai, tručyna gyvačių už jų lūpų.
4. Saugok mane, Viešpatie, nuo rankos griešninko ir nuo žmonių neteisingų išgelbėk mane.
   Kurie mislijo išversti žingsnius mano.
5. Pasipūtę slapta padėjo man žabangus.
   Ir virves ištęsė ant spąslų, parioglino ties taku kliūtį.
6. Sakiau Viešpačiui: Dievu mano tu esi, išklausyk, Viešpatie, balso maldos mano.
7. Viešpatie, Viešpatie, galybė išganymo mano, uždengei galvą mano karės dienoj.
8. Neatiduok manęs, Viešpatie, man nenorint griešninkui: mislijo prieš mane, neapleisk manęs, idant kartais nesididžiuotų.
9. Galva apgulimo jų, ir darbas jų lūpų apdengs juos (*ką nupelnė, tą vartos*).

10. Kris ąnt ju degąntes ąnglis imesi jus i ugni: wargusi neiszturies.
11. Wiruj leźuwingam ne kłoses ąnt źiames.
Zmogu netejsinga, sugrobs piktibes ąnt prapulties.
12. Supratau Wieszpatem padarisęnt tejsibę plikiuj: ir atmoniimą ubaguj.
13. Bet tejsingi iszpaźinies warduj tawa: ir giwens dori su wejdu tawa (*tu jus regiesi*). Garbie buk.

Pasalme 140.

Apej meldimą pagałbos Wieszpaties, rejkalingos priturieimuj leźuwe.

Paraszas. Pasalme Dowiduj.

1. Wieszpatie szaukiaus tawiep iszkłausik manęs: pakłausik bałsa mana kad szauksiu tawiep.
2. Łaj ejna małda mana it smiłkałas akiwajzdoj tawa: pakielimas rąnku mana apiera wakarine.
3. Pastatik Wieszpatie sargibą burnaj mana: ir duris apstatitas łupoms mana.
4. Ne lęnk szirdies mana ąnt piktu źodźiu: dieł isztarima nusitejsinimu isz grieku.
Su źmoniemis dasilejdąntejs nedoribiu: (*nebusiu*) ir ne draugausiu su ju iszrinktajsejs.
5. Doras miłaszirdingaj mani koros ir bars mani; bet rijbałas nedora ne pateps gałwos mana (*girima piktu nekłausisiu*).
Nes dar małda mana ąnt ju tiksła.
6. Prapuole pas akmeni ju sudas.
Iszgirs źodźius mana: nes pargaleje (*nedorus*).
7. It waga źiames iszrausta ira ąnt źiames (*tejp nedora mirdis źodej mana sukrutina*). ↕ ↕ p. 190–191
Iszbarstiti ira kaułaj musu ties pragara (*kaułaj muczełniku iszbarstiti ties gehenu pas Jerozolimą*).
8. Nes tawiep Wieszpatie, Wieszpatie (*linkszt*) akis mana: tawiep turiejau wilti ne imk duszes mana.

10. Kris ant jų degančios anglys, įmesi juos į ugnį; varguose neištūrės.
11. Vyrui liežuvingam nesiklos ant žemės.
Žmogų neteisingą sugrobs piktybės ant prapulties.
12. Supratau Viešpačiui padarysiant teisybę plikiui ir atmonijimą ubagui.
13. Bet teisingi išpažinės vardui tavo, ir gyvens dori su veidu tavo (*tu juos regėsi*). Garbė būk.

Pasalmė 140

Apie meldimą pagalbos Viešpaties, reikalingos pritūrėjimui liežuvio

Parašas. Pasalmė Dovydui.

1. Viešpatie, šaukiaus taviep, išklausyk manęs, paklausyk balso mano, kad šauksiu taviep.
2. Lai eina malda mano it smilkalas akivaizdoj tavo, pakėlimas rankų mano apiera vakarinė.
3. Pastatyk, Viešpatie, sargybą burnai mano ir duris apstatytas lūpoms mano.
4. Nelenk širdies mano ant piktų žodžių dėl ištarimo nusiteisinimų iš griekų.
Su žmonėmis dasileidžiančiais nedorybių (*nebūsiu*) ir nedraugausiu su jų išrinktaisiais.
5. Doras mielaširdingai mane koros ir bars mane, bet riebalas nedoro nepateps galvos mano (*gyrimo piktų neklausysiu*).
Nes dar malda mano ant jų tikslo.
6. Prapuolė pas akmenį jų sūdas.
Išgirs žodžius mano, nes pergalėjo (*nedorus*).
7. It vaga žemės išrausta yra ant žemės (*taip nedorų širdis žodžiai mano sukrutino*).
Išbarstyti yra kaulai mūsų ties pragaru (*kaulai mūčelninkų išbarstyti ties Gehena pas Jeruzolimą*).
8. Nes taviep, Viešpatie, Viešpatie, (*linksta*) akys mano, taviep turėjau viltį, neimk dūšios mano.

9. Saugok mani nu spąnsłu kurius mąn pastate: kad ne piktinczios nu dasilejdancziu nedoribes.
10. Ikris i sawa żabąngus griesznikaj: asz ipatej esmi pakol ne praejsiu (*żabąngu*) Garbie buk.

Pasalme 141.

Małda kad Wieszpats gielbietu nu neprietelu.

Paraszas. Iszmanimas Dowiduj, kad buwa krauszoj arba uołos urwi. Małda.

1. Su bałsu sawa szaukiaus Wieszpatiep: su bałsu mana meldziau Wieszpaties.
2. Iszberu jo akiwajzdoj małdą mana.
Ir wargą mana jam apsakau.
3. Kad maniep dwase bęngies: tu źinojej takus mana. Ąnt tuo kielu kuriuo wajkszcziojau: paspęnde mąn spąnsłus.
4. Zwalgiaus i deszinę pusę ir stebiejaus: ir nebuwa kas mani paźintu.
Neteka kur be sprukti: ir niera kas kłaustumes apej duszę mana.
5. Szaukiau tawiep Wieszpatie, sakiau: tu esi wiltis mana, dalikas mana źiamiej giwuju.
6. Iszkłausik małdos mana: nes didej esmi nuźiamintu.
Iszluosuok mani nu parsakiojęncziu mani: nes stiprejs tape ąnt maniemi.
7. Iszwesk isz tąmsę kaline duszę mana, idant iszpaźinieczio wardą tawa: łauk manęs tejsingi, pakol mąn neuźmokiesi. Garbie buk. ↕

↕ p. 191–192

Pasalme 142.

Apej głaudimos Diewop griesznika.

Paraszas. Pasalme Dowiduj. Kada parsakioje ji Absalomas jo sunus.

1. Wieszpatie iszkłausik małdos mana: priimk i ausis praszimą mana tikribiej tawa: iszkłausik manęs tejsibiej tawa.

9. Saugok mane nuo spąslų, kuriuos man pastatė, kad nesipiktinčiau nuo dasileidžiančių nedorybės.
10. Įkris į savo žabangus griešninkai, aš ypačiai esmi, pakol nepraeisiu (*žabangų*). Garbė būk.

Pasalmė 141

Malda, kad Viešpats gelbėtų nuo neprietelių

Parašas. Išmanymas Dovydui, kad buvo kraušoj, arba uolos urve. Malda.

1. Su balsu savo šaukiaus Viešpatiep, su balsu mano meldžiau Viešpaties.
2. Išberiu jo akivaizdoj maldą mano.
Ir vargą mano jam apsakau.
3. Kad maniep dvasia bengės, tu žinojai takus mano. Ant to kelio, kuriuo vaikščiojau, paspendė man spąslus.
4. Žvalgiaus į dešinę pusę ir stebėjaus: ir nebuvo, kas mane pažintų.
Neteko kur besprukti, ir nėra, kas klaustųsi apie dūšią mano.
5. Šaukiau taviep, Viešpatie, sakiau: „Tu esi viltis mano, dalykas mano žemėj gyvųjų.
6. Išklausyk maldos mano, nes didžiai esmi nužemintu.
Išliuosuok mane nuo persekiojančių mane, nes stipriais tapo ant manęs.
7. Išvesk iš tamsaus kalinio dūšią mano, idant išpažinėčiau vardą tavo; laukia manęs teisingi, pakol man neužmokėsi". Garbė būk.

Pasalmė 142

Apie glaudimos Dievop griešninko

Parašas. Pasalmė Dovydui, kada persekiojo jį Abšalomas, jo sūnus.

1. Viešpatie, išklausyk maldos mano, priimk į ausis prašymą mano tikrybėj tavo; išklausyk manęs teisybėj tavo.

2. Ir ne ejk i sudą su tarnu tawa: nes ne nusitejsins akiwajzdoj tawa nie wienas giwas źmogus.
3. Nes neprietelus parsakioje duszę mana: paźiamina ąnt źiames giwenimą mana.
Patalpina mani tąmsiosi wietosi: kajpo senej numirusius.
4. Ir nusimine maniej dusze mana: ir szirdis mana łabaj parsigąnda.
5. Atminiau senowes dienas, mislijau apej wisus wejkałus tawa: ir apej darbus rąnku tawa dumojau.
6. Isztiesiau prie tawęs rąnkas mana: dusze mana kajpo źiame be undens (*trokszta*) tawęs.
7. Iszkłausik manęs wejkiej Wieszpatie: apsała dusze mana. Ne atkrejpk wejda tawa nuog manęs: nes busiu pawiediu i nuźęngąntius duobien.
8. Duok idant ąnkstie iszgirszczio miłaszirdistę tawa: nes tawiep wilaus.
Parodik mąn kiali kuriuo galeczio wajkszczioti: nes pri tawęs pakielau duszę mana.
9. Iszgielbiek mani nu neprietelu mana Wieszpatie tawiep atbiegau.
10. Iszmokik mani pilditi walę tawa: nes tu esi Diewas mana. Dwase tawa giera nuwes mani i źiamę ligię.
11. Dieł warda tawa Wieszpatie atgajwinsi mani tejsibiej tawa. Iszwesi isz suspaudimu dusze mana. ↕
↕ p. 192–193
12. O miłaszirdistiej tawa isznajkinsi wisus neprietelus mana. Ir praźudisi wisus warginąnczius mani: nes asz esmi tarnas tawa. Garbie buk.

Pasalme 143.

Apej diekawonę Wieszpatem uź pargaleimą neprietelu.

Paraszas. Pasalme Dowiduj, priesz Goliata.

1. Pałajmintas Wieszpats Diewas mana: kurs moka rąnkas mana muszties, o pirsztus mana kariauti.
2. Miłaszirdiste mana ir uźdąnga mana: padietojas ir iszganitojas mana.

2. Ir neik į sūdą su tarnu tavo; nes nenusiteisins akivaizdoj tavo nė vienas gyvas žmogus.
3. Nes neprietelius persekiojo dūšią mano, pažemino ant žemės gyvenimą mano.
Patalpino mane tamsiose vietose: kaipo seniai numirusius.
4. Ir nusiminė manyj dūšia mano, ir širdis mano labai persigando.
5. Atminiau senovės dienas, mislijau apie visus veikalus tavo ir apie darbus rankų tavo dūmojau.
6. Ištiesiau prie tavęs rankas mano, dūšia mano kaipo žemė be vandens (*trokšta*) tavęs.
7. Išklausyk manęs veikiai, Viešpatie, apsalo dūšia mano. Neatkreipk veido tavo nuog manęs, nes būsiu pavėdžiu į nužengiančius duobėn.
8. Duok idant anksti išgirsčiau mielaširdystę tavo, nes taviep vyliaus.
Parodyk man kelią, kuriuo galėčiau vaikščioti, nes prie tavęs pakėliau dūšią mano.
9. Išgelbėk mane nuo neprietelių mano; Viešpatie, taviep atbėgau.
10. Išmokyk mane pildyti valią tavo, nes tu esi Dievas mano. Dvasia tavo gera nuves mane į žemę lygią.
11. Dėl vardo tavo, Viešpatie, atgaivinsi mane teisybėj tavo: išvesi iš suspaudimų dūšią mano.
12. O mielaširdystėj tavo išnaikinsi visus neprietelius mano ir pražudysi visus varginančius mane, nes aš esmi tarnas tavo. Garbė būk.

Pasalmė 143

Apie dėkavonę Viešpačiui už pergalėjimą neprietelių

Parašas. Pasalmė Dovydui, prieš Galijotą.

1. Palaimintas Viešpats Dievas mano, kurs moko rankas mano muštis, o pirštus mano kariauti.
2. Mielaširdystė mano ir uždanga mano, padėtojas ir išganytojas mano.

Apgienijas mana juomi pasiklowiau: kurs padawe man źmones mana.

3. Wieszpatie kas ira źmogus kad jam apsirejszkiej? Ar sunus źmogaus kad ji uź didi skajtaj?
4. Zmogus tape pawiediu i niekus: dienas jo praejn it szaszuoletis.
5. Wieszpatie prilęnk dąngus ir nuźęng: dasilitiek kałnu ir ruks.
6. Mesk źajbą ir iszbłaszkisi jus (*neprietelus mana*): szauk su wiliczio-mis tawa ir pargandinsi jus.
7. Nulejsk rąnką tawa isz auksztа, iszgielbiek mani ir iszluosuok isz didźiu undenu: isz rąnkas sunu świetimu.
8. Kuriu łupas pleszkieje niekniekius: o deszinie ju, deszinie nedoribes.
9. Diewi pagiedosiu tau giesmę nauję: su kąnklemis nu deszimties stigu tau grijsziu.
10. Kurs duodi iszganimą karalems: kurs atpirkaj tarną tawa Dowidą nu piktos szoblies.
11. Stajgu isztrauk mani.
    Ir iszgielbiek mani isz rąnku swetimu sunu, kuriu burna tauzije tusztibę: o deszinie ju deszinie nedoribes.
12. Kuriu sunaj kajp naui cziepaj, jaunistiej sawa.

↕ p. 193–194 Dukteris ju padores: papuosztas isz wisur it baźnicze. ↕

13. Kletis ju piłnas: pakarcziuo (*rejkalingus dajktus*) iszduodąntes. Awis ju wajsingas: iszejnąntes didejs burejs.
14. Jautej ju rijbi.
    Nieks negriaun tworos: niera taka parejnama, nejgi klegiesi ju ulicziosi.
15. Pałajmintajs pramine źmones kurij taj tur: (*kurem tejp kłojes*) Pałajminta giminie kurios ira Wieszpats Diewu jos. Garbie buk.

Pasalme 144.

Apej garbinimą didibes ir gieribes Diewa.

Paraszas. Garbie patem Dowiduj.

1. Auksztinsiu tawi Diewi karalau mana: ir łajminsiu wardą tawa par ąmźius ir par ąmźiu ąmźius.

Apgynėjas mano, juomi pasikliioviau, kurs padavė man žmones mano.

3. Viešpatie, kas yra žmogus, kam jam apsireiškei? Ar sūnus žmogaus, kad jį už didį skaitai?
4. Žmogus tapo pavėdžiu į niekus: dienos jo praeina it šašuolėtis.
5. Viešpatie, prilenk dangus ir nuženk, dasilytėk kalnų, ir rūks.
6. Mesk žaibą ir išblaškysi juos (*neprietelius mano*), šauk su vylyčiomis tavo ir pergandinsi juos.
7. Nuleisk ranką tavo iš aukšto, išgelbėk mane ir išliuosuok iš didžių vandenų, iš rankos sūnų svetimų.
8. Kurių lūpos pleškėjo niekniekius, o dešinė jų, dešinė nedorybės.
9. Dieve, pagiedosiu tau giesmę naują, su kanklėmis nuo dešimties stygų tau griešiu.
10. Kurs duodi išganymą karaliams, kurs atpirkai tarną tavo Dovydą nuo piktos šoblės.
11. Staiga ištrauk mane.
    Ir išgelbėk mane iš rankų svetimų sūnų, kurių burna tauzijo tuštybę, o dešinė jų, dešinė nedorybės.
12. Kurių sūnai kaip nauji čiepai jaunystėj savo.
    Dukterys jų padorios, papuoštos iš visur it bažnyčia.
13. Klėtys jų pilnos, pakarčiui (*reikalingus daiktus*) išduodančios. Avys jų vaisingos, išeinančios didžiais būriais.
14. Jaučiai jų riebūs.
    Niekas negriauna tvoros, nėra tako pereinamo neigi klegesio jų ūlyčiose.
15. Palaimintais praminė žmones, kurie tai turi (*kuriam taip klojas*). Palaiminta giminė, kurios yra Viešpats Dievu jos. Garbė būk.

Pasalmė 144

Apie garbinimą didybės ir gerybės Dievo

Parašas. Garbė pačiam Dovydui.

1. Aukštinsiu tave, Dieve, karaliau mano, ir laiminsiu vardą tavo per amžius ir per amžių amžius.

2. Diena isz dienos łajminsiu tawi: ir garbinsiu wardą tawa par ąmźius ir par ąmźiu ąmźius.
3. Didis Wieszpats ir łabaj garbingas: o didibes jo niera gała.
4. Karta po kartos garbins darbus tawa: ir apsakinies galibę tawa.
5. Dauggalibę szwęntinibes tawa skiełbs: ir stebukłus tawa apsakinies.
6. Ir galibę prajowu tawa tejgs: ir apej didibę tawa biłos.
7. Atminimą gausios saldibes tawa minawos: o isz tejsibes tawa dziaukses.
8. Małonus ir susimiłstus Wieszpats: kąntrus ir łabaj miłaszirdingas.
9. Sałdus Wieszpats wisęms: o susimilimas jo (*didesnis*) uź wisus jo darbus.
10. Łaj iszpaźist tau, wisi darbaj tawa: o szwęnti tawa, teguł tawi łajmęn.
↕ p. 194–195 11. Garsmą karalistes tawa apsakinies: o apej galibę tawa biłos. ↕
12. Idant apsakitu sunams źmoniu galibę tawa: ir garbę karalistes tawa nemaź galęntes.
13. Karaliste tawa, karaliste wisu ąmźiu: o poniawoimas tawa wisosi giminiesi ir giminiesi.
Isztikiemas Wieszpats wisusi źodziusi sawa: o szwęntas wisusi wejkałusi sawa.
14. Pakieł Wieszpats wisus parpuołąnczius: ir pastata wisus iszwirstusius.
15. Wisu akis tur tawiep wilti Wieszpatie: o tu duodi ju majstą priderąntemi łajki.
16. Atidaraj tu rąnką tawa: ir pripiłdaj wisoki giwi su pałajminimu.
17. Tejsingas Wieszpats wisusi kielusi sawa: ir szwęntas wisusi darbusi sawa.
18. Artie ira Wieszpats dieł wisu kurie pri jo szaukas: wisęms kurie pas ji tikraj głaudas.
19. Padaris tejp kajp nor jo nugąnstaujęntis: ir małdos ju iszkłausis ir iszganis jus.
20. Saugo Wieszpats wisu ji milęncziu: o wisus griesznikus iszterios.
21. Garbę Wieszpaties apsakinies łupas mana: o wisokies kunas teguł jo szwęnta wardą łajmęn par ąmźiu, ir par ąmźiu ąmźiu. Garbie buk.

2. Diena iš dienos laiminsiu tave ir garbinsiu vardą tavo per amžius ir per amžių amžius.
3. Didis Viešpats ir labai garbingas, o didybės jo nėra galo.
4. Karta po kartos garbins darbus tavo ir apsakinės galybę tavo.
5. Daugalybę šventenybės tavo skelbs ir stebuklus tavo apsakinės.
6. Ir galybę prajovų tavo teigs, ir apie didybę tavo bylos.
7. Atminimą gausios saldybės tavo minavos, o iš teisybės tavo džiaugsis.
8. Malonus ir susimilstąs Viešpats, kantrus ir labai mielaširdingas.
9. Saldus Viešpats visiems, o susimilimas jo (*didesnis*) už visus jo darbus.
10. Lai išpažįsta tau visi darbai tavo, o šventi tavo tegul tave laimina.
11. Garsmą karalystės tavo apsakinės o apie galybę tavo bylos.
12. Idant apsakytų sūnams žmonių galybę tavo ir garbę karalystės tavo nemaž galinčios.
13. Karalystė tavo, karalystė visų amžių, o poniavojimas tavo visose giminėse ir giminėse.
Ištikimas Viešpats visuose žodžiuose savo, o šventas visuose veikaluose savo.
14. Pakelia Viešpats visus parpuolančius ir pastato visus išvirtusius.
15. Visų akys turi taviep viltį, Viešpatie, o tu duodi jų maistą priderančiame laike.
16. Atidarai tu ranką tavo ir pripildai visokį gyvį su palaiminimu.
17. Teisingas Viešpats visuose keliuose savo ir šventas visuose darbuose savo.
18. Arti yra Viešpats dėl visų, kurie prie jo šaukias, visiems, kurie pas jį tikrai glaudžias.
19. Padarys taip, kaip nori jo nuogąstaujantys, ir maldos jų išklausys, ir išganys juos.
20. Saugoja Viešpats visų jį mylinčių, o visus griešninkus išterios.
21. Garbę Viešpaties apsakinės lūpos mano, o visokias kūnas tegul jo šventą vardą laimina per amžių ir per amžių amžių. Garbė būk.

Pasalme 145.

Apej łajmę padiejusi wilti Diewop.

Paraszas. Aleluja Zakeusza ir Zakarioszius.

1. Garbink dusze mana Wieszpati, garbinsiu Wieszpati par ąmźi mana: giedosiu Diewuj mana koł pateksiu.
Ne wilkieties kunegajkszcziusi.
2. Sunus źmoniu: kuriusi niera iszganima.
3. Iszejs dwase jo (*kunegajkszte*) ir sugrisz i sawa źiamę: tuokart pragajsz wisas jo misles.
4. Pałajmintas kurio Diewas Jokuba (*ira*) głobieju: wiltis jo Wieszpa-
↕ p. 195–196 tiep Diewop jo. ↕
5. Kurs sutwiere dąngu ir źiamę: jurą ir wis kas jusi ira.
6. Kurs saugo tejsos par ąmźius: dara tejsibę nukriwiditęms: duod walgi ałkstąntęms.
Wieszpats iszrisz apkałtus.
7. Wieszpats apszwiet akłus.
Wieszpats pakieł parpuołusius: Wieszpats mil tejsingus.
8. Wieszpats saugo atejunus: naszłajti ir naszlę sugłobs: o kielus griesznikn prapuldis.
9. Wieszpats karalaus par ąmźius: Diewas tawa Sioni par kartun kartas. Garbie buk.

Pasalme 146.

Apej gieribę ir galibę Wieszpaties.

Paraszas. Aleluja.

1. Garbinkiet Wieszpati nes giera ira pasalme: Diewuj musu łaj bun małoni ir graźi garbie.
2. Statidamas Jerozelu Wieszpats: surinks iszskajditus Izraelitas.
3. Kurs iszgida (*źmones*) sutrintos szirdies: ir uźrisz ju ronas.
4. Kurs suskajta daugibę źwajzdziu ir koźną wadęn jos wardu.

Pasalmė 145

Apie laimę padėjusio viltį Dievop

Parašas. Aleliuja Zakiejo ir Zakarijo.

1. Garbink, dūšia mano, Viešpatį; garbinsiu Viešpatį per amžių mano, giedosiu Dievui mano, kol pateksiu.
Nesivilkit kunigaikščiuose.
2. Sūnūs žmonių, kuriuose nėra išganymo.
3. Išeis dvasia jo (*kunegaikščio*) ir sugrįš į savo žemę, tuokart pragaiš visos jo mislios.
4. Palaimintas, kurio Dievas Jokūbo (*yra*) globėju, viltis jo Viešpatiep Dievop jo.
5. Kurs sutvėrė dangų ir žemę, jūrą ir visa, kas juose yra.
6. Kurs saugoja tiesos per amžius, daro teisybę nukrividytiems, duoda valgį alkstantiems.
Viešpats išriša apkaltus.
7. Viešpats apšviečia aklus.
Viešpats pakelia parpuolusius, Viešpats myli teisingus.
8. Viešpats saugoja atėjūnus, našlaitį ir našlę suglobs, o kelius griešninkų prapuldys.
9. Viešpats karalius per amžius: Dievas tavo Sione per kartų kartas. Garbė būk.

Pasalmė 146

Apie gerybę ir galybę Viešpaties

Parašas. Aleliuja.

1. Garbinkit Viešpatį, nes gera yra pasalmė: Dievui mūsų lai būna maloni ir graži garbė.
2. Statydamas Jeruzalę Viešpats surinks išskaidytus izraelitus.
3. Kurs išgydo (*žmones*) sutrintos širdies ir užriša ronas.
4. Kurs suskaito daugybę žvaigždžių ir kožną vadina jos vardu.

5. Didis Wieszpats musu ir didze jo galibe: iszminties jo niera skajtlaus.
6. Pakieł Wieszpats letius: o griesznikus prilęnk lig pat źiames.
7. Pradiekiet (*giedoti*) Wieszpatem su iszpaźinimu: grijszkiet Diewuj musu su kąnklemis.
8. Kurs apdęng dąngą su debesejs: ir sutrauk źiamej litu.
Kurs dajgięn szieną ąnt kałnajs: ir źoles dieł naudos źmoniu.
9. Kurs sutejk galwijems ju paszarą: ir juodwarnajtems kurie pri jo szaukas. ↕

↕ p. 196–197

10. Ne miegst is stipribiej arkle: nejgi tink jam stajbej wira.
11. Mil Wieszpats nugąnstaujęnczius jo: ir pasiklaunąnczius jo miłaszirdisti. Garbie buk.

Pasalme 147.

Apej garbinimą Wieszpaties uź pastatimą Jeruzolimos ir uź kitas milestas.

Paraszas. Aleluja.

12. Garbink Jeruzalau Wieszpati: garbink Diewą tawa Sioni.
13. Nes sutwirtina skłąnstius duru tawa: łajmina sunus tawa tawiep.
14. Kurs padare pakaju ribosi tawa: ir su graźiausejs kwietejs sotęn tawi.
15. Kurs pasiunt źodi sawa ąnt źiames: grejtaj skrej kałba jo.
16. Kurs duod snijgą it wiłna: o su szarmu it su pelinajs barsta.
17. Uźlejd sawa ledus it szmotus: o spejgus jo kas iszturies.
18. Pasiuns źodi sawa ir isztirpis jus: pusteries jo wiejas ir pradies tekieti undenis.
19. Kurs duod źodi sawa Jokubuj: tejsibes ir sudus sawa pranesz Izraeluj.
20. Ne padare tejp niekokiej giminej ir sudu sawa neparode joms. Garbie buk.

5. Didis Viešpats mūsų ir didi jo galybė; išminties jo nėra skaitliaus.
6. Pakelia Viešpats lėčius, o griešninkus prilenkia lig pat žemės.
7. Pradėkit (*giedoti*) Viešpačiui su išpažinimu, griežkit Dievui mūsų su kanklėmis.
8. Kurs apdengia dangų su debesiais ir sutraukia žemei lytų.
Kurs daigina šieną ant kalnų ir žoles dėl naudos žmonių.
9. Kurs suteikia galvijams jų pašarą ir juodvarnaičiams, kurie prie jo šaukias.
10. Nemėgsta jis stiprybėj arklio neigi tinka jam staibiai vyro.
11. Myli Viešpats nuogąstaujančius jo ir pasikliaunančius jo mielaširdyste. Garbė būk.

Pasalmė 147

Apie garbinimą Viešpaties už pastatymą Jeruzolimos ir už kitas mylistas

Parašas. Aleliuja.

12. Garbink, Jeruzale, Viešpatį, garbink Dievą tavo, Sione.
13. Nes sutvirtino skląsčius durų tavo, laimino sūnus tavo taviep.
14. Kurs padarė pakajų ribose tavo ir su gražiausiais kviečiais sotina tave.
15. Kurs pasiunčia žodį savo ant žemės, greitai skrieja kalba jo.
16. Kurs duoda sniegą it vilną, o su šarma it su pelenais barsto.
17. Užleidžia savo ledus it šmotus, o speigus jo kas ištūrės.
18. Pasiųs žodį savo ir ištirpys juos, pūsterės jo vėjas, ir pradės tekėti vandenys.
19. Kurs duoda žodį savo Jokūbui, teisybes ir sūdus savo praneša Izraeliui.
20. Nepadarė taip nė kokiai giminei ir sūdų savo neparodė joms. Garbė būk.

Pasalme 148.

Par kurę ragięn wisoki sutwierimą idant garbintu Wieszpatie.

Paraszas. Aleluja.

1. Garbinkiet Wieszpati danguose: garbinkiet ji auksztibiesi.

↕ p. 197–198 2. Garbinkiet ji wisi Aniolaj jo: garbinkiet wisas galibes jo. ↕

3. Garbinkietau ji saule su mienesiu: garbinkiet wisas źwajzdes ir źiburej.
4. Garbinkiet ji dąngaj dąngu: ir undenis ori esąntis łaj garbęn wardą Wieszpaties.
5. Nes isaj tare ir atsirada: isaj lijpe ir tape sutwertajs.
6. Pastate jus ąnt ąmźiu ir par ąmźiu ąmźius: isakimą dawe kurs nepraejs.
7. Garbinkiet Wieszpati ąnt źiames: smakaj ir wisas bedugnes.
8. Ugnis, krusza, snijgas, ledas ir wiesułaj, kurij atlijkt źodi jo.
9. Kałnaj ir wisas lęnkies: medej wajsingi ir wisi cedraj.
10. Bestijes ir wisoki bąnda: źaltej ir pauksztej sparnuoti.
11. Karalej źiames ir wisi źmones: kunegajksztej ir wisi tejsdarej źiames.
12. Jaunikajtej su mergajtiems, seni su jaunesnejsejs: łaj garbęn wardą Wiespaties.
13. Nes jo wiena ira wardas iszauksztintas.
14. Iszpaźinimas jo dąnguoje ir ąnt źiames: ir iszauksztina galibę źmoniu sawa.

Giesme wisęms jo szwęntęms: sunams Izraelaus źmoniems artinąntęms pas Jj. Garbie buk.

Pasalme 149.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo priwejzdą.

Paraszas. Aleluja.

1. Giedokiet Wieszpatem giesmę nauję: garbie jo kruwoj szwęntuju.
2. Laj dziaugas Izraelus su sawa sutwertoju: o sunaj Siona su karalu sawa.

Pasalmė 148

Per kurią ragina visokį sutvėrimą, idant garbintų Viešpatį

Parašas. Aleliuja.

1. Garbinkit Viešpatį danguose, garbinkit jį aukštybėse.
2. Garbinkit jį visi aniolai jo, garbinkit visos galybės jo.
3. Garbinkita jį saulė su mėnesiu, garbinkit visos žvaigždės ir žiburiai.
4. Garbinkit jį dangūs dangų ir vandenys, ore esantys, lai garbina vardą Viešpaties.
5. Nes jisai tarė, ir atsirado, jisai liepė, ir tapo sutvertais.
6. Pastatė juos ant amžių ir per amžių amžius, įsakymą davė, kurs nepraeis.
7. Garbinkit Viešpatį ant žemės, smakai ir visos bedugnės.
8. Ugnis, kruša, sniegas, ledas ir viesulai, kurie atlieka žodį jo.
9. Kalnai ir visos lenkės, medžiai vaisingi ir visi cedrai.
10. Bestijos ir visokia banda, žalčiai ir paukščiai sparnuoti.
11. Karaliai žemės ir visi žmonės, kunigaikščiai ir visi teisdariai žemės.
12. Jaunikaičiai su mergaitėms, seni su jaunesniaisiais lai garbina vardą Viešpaties.
13. Nes jo vieno yra vardas išaukštintas.
14. Išpažinimas jo danguje ir ant žemės; ir išaukštino galybę žmonių savo.

Giesmė visiems jo šventiems, sūnams Izraelio, žmonėms artinantiems pas jį. Garbė būk.

Pasalmė 149

Apie garbinimą Viešpaties už jo priveizdą

Parašas. Aleliuja.

1. Giedokit Viešpačiui giesmę naują, garbė jo krūvoj šventųjų.
2. Lai džiaugias Izraelis su savo sutvertoju, o sūnai Siono su karalium savo.

3. Garbinkiet wardą jo draugi giedodamis: su bugnajs ir su kąnk-
↕ p. 198-199 lemis te grijź jam. ↕
4. Nes pamiega Wieszpatem jo źmones: ir paauksztins letius ąnt iszganima.
5. Prasidziugs szwęnti garbieje: ir linksmises łowosi sawa.
6. Garbinimas Wieszpaties gierklej ju: o szobles abęm szalęm asztres rąnkosi ju.
7. Idant atmonitu pagonęms: ir sudraustu gimines.
8. Idant sugriutuotu karalus ju: o diduomenę ju su gielźinejs apkałtu.
9. Idant apsuditu jus pagał istatimu paraszitu: ta ira garbie wisęms jo szwęntęms. Garbie buk.

Pasalme 150.

Apej garbinimą nepabęngtos didibes Wieszpaties.

Paraszas. Aleluja.

1. Garbinkiet Wieszpati szwęntusi jo: garbinkiet ji twirtibiej galibes jo.
2. Garbinkiet ji galibiesi jo: garbinkiet ji pagał gaujes didibiu jo.
3. Garbinkiet ji su bałsu truba: garbinkiet su kąnklemis ir su citaru.
4. Garbinkiet ji su bugnu ir su ąmzdiu: garbinkiet ji su stigomis ir su wargonajs.
5. Garbinkiet ji su cimbołajs balsingajs: garbinkiet ji su cimbołajs didej skąmbąntejs.
6. Wisokie dwase łaj garbęn Wieszpati. Aleluja. Garbie buk.

G a ł a s .

3. Garbinkit vardą jo drauge giedodami: su būgnais ir su kanklėmis tegriežia jam.
4. Nes pamėgo Viešpačiui jo žmonės, ir paaukštins lėčius ant išganymo.
5. Prasidžiugs šventi garbėje ir linksminsis lovose savo.
6. Garbinimas Viešpaties gerklėj jų, o šoblės abiem šalim aštrios rankose jų.
7. Idant atmonytų pagonims ir sudraustų gimines.
8. Idant sugriutuotų karalius jų, o diduomenę jų su gelžiniais apkaltų.
9. Idant apsūdytų juos pagal įstatymus parašytus; ta yra garbė visiems jo šventiems. Garbė būk.

Pasalmė 150

Apie garbinimą nepabengtos didybės Viešpaties

Parašas. Aleliuja.

1. Garbinkit Viešpatį šventuose jo, garbinkit jį tvirtybėj galybės jo.
2. Garbinkit jį galybėse jo, garbinkit jį pagal gaują didybių jo.
3. Garbinkit jį su balsu trūbo, garbinkit su kanklėmis ir su ci-tara.
4. Garbinkit jį su būgnu ir su vamzdžiu, garbinkit jį su stygomis ir su vargonais.
5. Garbinkit jį su cimbolais balsingais, garbinkit jį su cimbolais didžiai skambančiais.
6. Visokia dvasia lai garbina Viešpatį. Aleliuja. Garbė būk.

G a l a s

PASALMĖS

ARBA
GIESMĖS DOVYDO
KARALIAUS IR PRANAŠO

PASALMES

ARBA
GIESMES DOWIDO
KARALAUS IR PRANASZO.

Wilnuje.

Kasztu ir spaustuwi Jozapas Zawadzki.

1863.

PASALMĖS

ARBA
GIESMĖS DOVYDO
KARALIAUS IR PRANAŠO

Vilniuje

Kaštu ir spaustuve Juozapo Zavadzkio

1863

ISZSPAUSTI DALEJDU.
Wilnuje 1863 metusi, Kowos 3 dienoje.

Wiskupas Żamajcziu:
MOTIEJUS WOLONCZAUSKI.

Дозволено Цензурою 23 Февраля 1862 года Вильно.

IŠSPAUSTI DALEIDŽIU.
Vilniuje, 1863 metuose, kovo 3 dienoje

Vyskupas Žemaičių
MOTIEJUS VOLONČAUSKIS

Дозволено Цензурою 23 Февраля 1862 года Вильно.

Pratarme.

Pasalmes kures tau źmogau atneszu, ira taj giesmes senos gadines Izraelitu. Parasze jes Dowidas karalus, kad dabar buwo tukstąntis metu, lig atejma Kristaus Diewo.

Karalus tas didej mileje Wieszpati Diewą; ir nu Jo buwo milemas. Dwase Szwęncziause ikwiepe jam źinę, apej atęntius dajktus, o uźwis apej Kristu Wieszpati; todiel ir wadinas Dowidas pranaszu Aukszcziausioje.

Wisu pasalmiu ira szimtas pęnkies deszimtis; kures pirmu iszguldziau źodis i źodi kajp ira knigosi raszto Szwęnto: pagal to iszguldi-
↕ p. 3-4 mo, gal koźnas melsties, tecziaus ne gijdoti. ↕

Dabar tas pates pardirbau ejłomis giedotinaj: gajdą arba nati padiejau pradioj koźnos pasalmes; todiel koźnus mokąns gieraj skajtiti, gales jes sukurti. Nekurtos isz pasalmiu, jau buwo musi Kąntyczkosi ir Balsi: bet newisas ir ne tajs źodejs iszraszitas. Iszguldidamas uźwis dabojau misles pirmo ju raszitojaus.

Tretinikaj S. Prączisziskaus, pagal istatimu zokana turęntis kas meta kielis kartus pasalmes atkalbieti; padaris uźgana toj prowoj, giedodamis kiauraj tąn kningielę.

Pasidziauksiu jej musu giedotojems patiks tas garbinimas Wiesz-
↕ p. 4-5 paties; ko ir te noriu. ↕

Pratarmė

Pasalmės, kurias tau, žmogau, atnešu, yra tai giesmės senos gadynės izraelitų. Parašė jas Dovydas karalius[1], kad dābar buvo tūkstantis metų lig atėjimo Kristaus Dievo.

Karalius tas didžiai mylėjo Viešpatį Dievą, ir nuo jo buvo mylimas. Dvasia Švenčiausia įkvėpė jam žinią apie atenčius daiktus, o užvis apie Kristų Viešpatį, todėl ir vadinas Dovydas pranašu Aukščiausiojo.

Visų pasalmių yra šimtas penkios dešimtys, kurias pirma išguldžiau žodis į žodį kaip yra knygose Rašto Švento[2], pagal tą išguldymą gali kožnas melstis, tačiau ne giedoti.

Dabar tas pačias perdirbau eilėmis giedotinai: gaidą, arba natį, padėjau pradžioj kožnos pasalmės, todėl kožnas, mokąs gerai skaityti, galės jas sūkurti. Nekurios iš pasalmių jau buvo musi Kantičkose ir Balse[3], bet ne visos ir ne tais žodžiais išrašytos. Išguldydamas užvis dabojau mislios pirmo jų rašytojo.

Tretininkai šv. Pranciškaus[4], pagal įstatymus zokano turintys kas metą kelis kartus pasalmes atkalbėti, padarys užganą toj provoj, giedodami kiaurai tą knygelę.

Pasidžiaugsiu, jei mūsų giedotojams patiks tas garbinimas Viešpaties; ko ir tenoriu.

Pasalme 1.

Apej Wieszpaties Diewo prisakimu użłajkima, be kurio niera łajmes.

Gajde kajp giesmies: *Saldziaus Jezau dielej warda tawo.*

Łajmingas źmogus, kurs griesznu nekłausi * O jems patarąnt, uźkisza sau ausi * Kursaj griesznika takus ne stowieje * Kimbąntios ligos, sosti ne siedeje.

Bet koźnoj wietoj, wisu sawa gale * Pilde Wieszpaties, tikraj szwęntą walę, * Toks prisakima, parkratis kiekwieną * Apmislis aną ir nakti ir diena.

Bus kajpo medis, augąns driegnoj wietoj * Kurs iszduos wajsius,
↕ p. 5–6 wałąndoj źadietoj * Łapaj paga ↕ laus, negales nubirti * O wajsej ano bus gardi ir twirti.

Zmogumi tokiu, kad Wieszpats daboses * Kąn ne daritu, wiskas anam kłoses * Netejp bediewems turies atsitikti * Niekokij darbaj, negales pawikti.

Bus kajpo dulkies, kures wiejas pusta * Pakol neatejs smerte diena rusta * Dienoje sudo, bus pikti atskirti * Kruwoj su tejsejs, negales isztwerti.

Nes źina Wieszpats, wieszkielus gieruju * Numana ligiej, takus nedoruju. Amen.

Pasalme 2.

Sakąnti jog rejk pasiduoti walej Kristaus Wieszpaties.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius.*

Kodiel sukusza pikti, ir bajsi pagonis * O niekniekius mislije ne-
↕ p. 6–7 protingi źmonis, * Sztaj didi ↕ kunigajksztej, ir źiames karalej * Panora priesztarauti, Aukszcziausoje walej.

Pasalmė 1

Apie Viešpaties Dievo prisakymų užlaikymą, be kurio nėra laimės

Gaida kaip giesmės *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Laimingas žmogus, kurs griešnų neklausė * O, jiems patariant, užkišo sau ausį, * Kursai griešninko takuos nestovėjo, * Kimbančios ligos soste nesėdėjo.

Bet kožnoj vietoj visa savo galia * Pildė Viešpaties tikrai šventą valią. * Toks prisakymą perkratys kiekvieną, * Apmislys aną ir naktį, ir dieną.

Bus kaipo medis, augąs drėgnoj vietoj, * Kurs išduos vaisius valandoj žadėtoj; * Lapai pagaliau negalės nubirti * O vaisiai ano bus gardūs ir tvirti.

Žmogumi tokiu, kad Viešpats dabosis, * Ką nedarytų, viskas anam klosis. * Ne taip bedieviams turės atsitikti, * Nė kokie darbai negalės pavykti.

Bus kaipo dulkės, kurias vėjas pusto, * Pakol neateis smerčio diena rūsta. * Dienoje sūdo bus pikti atskirti, * Krūvoj su teisiais negalės ištverti.

Nes žino Viešpats vieškelius gerųjų, * Numano lygiai takus nedorųjų. Amen.

Pasalmė 2

Sakanti, jog reikia pasiduoti valiai Kristaus Viešpaties

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Kodėl sukušo pikti ir baisūs pagonys * O niekniekius mislijo neprotingi žmonys: * Štai didi kunigaikščiai ir žemės karaliai * Panoro prieštarauti Aukščiausiojo valiai.

Susiei i kruwą, norint nieks ne ware * Priesz Diewą ir jo Kristą, sąndora padare, * Sakie numeskiem jungą, prowas jo pleszikiem * O giwenimą sawa, kajp nori riedikiem.

Wieszpats siediedams dąnguo, isz anu tiezioses * Sakis nu pamatisma, kajp giwenti kłoses, * Tuokartu prabyłs Diewas, nemażoj rustibiej * Ir pargąndins nedorus, didioje smarkibiej.

O asz pastatis esmi karalu Siona * Kad apsakiczio walę, aukszcziausioje Pona * Wieszpats sakie imani, turiu sunu wieną * Nes asz tawi pagimdziau, isz sawęs szęndiena.

Duosiu tau wejslę żmoniu, kadá rejkałausi * Ir apskritą pasaulę, tejpat wejkiej gausi * Su gielżies stipri łazdu, aną suwaldisi * O to
↕ p. 7–8 rejkięnt kajp molę indą sudaużisi. ↕

Dabar dikti karalej, lig łajku żinokiet * Kajp rejk suditi żiamę, idiemnaj iszmokiet * Su priderąnti bajmi Wieszpatem tarnaukiet * Pagalaus ir dziaugdamos, ano nugąnstaukiet.

Priimkiet mokslą Kristaus, jau be atkaklibes * Idąnt neatstotumet nu kiele tejsibes, * Nes wejkiej gal paszokti, Wieszpatem apmaudas, * Pałajminti tij zmones, kurij pri jo głaudas. Amen.

Pasalme 3.

Apej wilti Diewop padietina gadiniej prispaudima.

Gajda kajp: *Kajp elnis baugus giriomis.*

Kodiel Wieszpatie, iwisa nedori * Daugiel isz tokiu, manęm ąntsikori * Daug duszej mana, węn sakąntiu skielbies * Diews jo negiel-
↕ p. 8–9 bies. ↕

Bet tu Wieszpatie esi apginieju * Tu mana garbe, Tu mana głobieju, * Tu mana gałwą, wisumet apgini * Ir iszauksztini.

Didelu bałsu, pri Wieszpaties szaukiau * Pakol pagałbas, nu Diewa sułaukiau, * O is prilęnkies, sawa szwęntą ausi * Manęs iszkłausi.

Sztaj be paojaus, knarkiau ir miegojau * O wiel pakirdes, nieka nebijojau, * Nes Wieszpats Diewas, miegąnti ginioje * Ir neprastoje.

Tukstąntis żmoniu, kad mani apstatu * Dar szirdis mana, anu nebijotu * Kielkies Wieszpatie, tejkies nedalejsti * Manęs pażejsti.

Susiėję į krūvą, norint nieks nevarė, * Prieš Dievą ir jo Kristų sandorą padarė, * Sakė: numeskim jungą, provas jo plėšykim * O gyvenimą savo kaip norį rėdykim.

Viešpats, sėdėdams danguj, iš anų tyčiosis, * Sakys: nu pamatysim, kaip gyventi klosis. * Tuo kartu prabils Dievas nemažoj rūstybėj * Ir pergandins nedorus didžioje smarkybėj.

O aš pastatęs esmi karalių Siono, * Kad apsakyčiau valią aukščiausiojo pono. * Viešpats sakė į mane: turiu sūnų vieną, * Nes aš tave pagimdžiau iš savęs šiandieną.

Duosiu tau veislę žmonių, kada reikalausi, * Ir apskritą pasaulę taip pat veikiai gausi. * Su gelžies stipria lazda aną suvaldysi * O, to reikiant, kaip molio indą sudaužysi.

Dabar dikti karaliai lig laiku žinokit, * Kaip reik sūdyti žemę, įdėmnai išmokit, * Su priderančia baime Viešpačiui tarnaukit, * Pagaliau ir džiaugdamos ano nuogąstaukit.

Priimkit mokslą Kristaus jau be atkaklybės, * Idant neatstotumėt nuo kelio teisybės, * Nes veikiai gal pašokti Viešpačiui apmaudas, * Palaiminti tie žmonės, kurie prie jo glaudžias. Amen.

Pasalmė 3

Apie viltį Dievop padėtiną gadynėj prispaudimo

Gaida kaip *Kaip elnias baugus giriomis bėgdamas.*

Kodėl, Viešpatie, įviso nedori, * Daugel iš tokių manim antsikorė, * Daug dūšiai mano vien sakančių skelbės: * Dievs jo negelbės.

Bet tu, Viešpatie, esi apgynėju, * Tu mano garbe, tu mano globėju, * Tu mano galvą visuomet apgini * Ir išaukštini.

Dideliu balsu prie Viešpaties šaukiau, * Pakol pagalbos nuo Dievo sulaukiau, * O jis, prilenkęs savo šventą ausį, * Manęs išklausė.

Štai be pavojaus knarkiau ir miegojau, * O vėl pakirdęs nieko nebijojau, * Nes Viešpats Dievas miegantį gyniojo * Ir neprastojo.

Tūkstantis žmonių kad mane apstotų, * Dar širdis mano anų nebijotų. * Kelkis, Viešpatie, teikis nedaleisti * Manęs pažeisti.

Nes prieszinikaj, wisi gałą gawa * Kurij netejsej manij priesztarawa * Tu neprietelus, nedorus pamuszaj * Dąntis iszkruszaj.

Wieszpats paprates, ir źmones gielbieti * Ju rejkałusi, wisumet pa-
↕ p. 9–10 dieti * Diewa taj darbas, tejsius atgajwinti * Ir pałajminti. Amen. ↕

Pasalme 4.

Apej jeszkoima łajmes Diewop, ne gieribiesi szios pasaules.

Gajda kajp: *Pajkä iszmintis didej.*

Budams suspaustu be kokios kaltibes * Szaukiaus pri Diewa, mełzdamas tejsibes * Wieszpats iszgirdes, meldima gajlinga * Parode kieli tejsi ir łajminga.

Susimilk Diewi, kłausik małdos mana * Padarik wejkiej, praszimuj uźgana * Dielko taj źmones, este sunkios szirdies * Ar taj mislijet, jog Wieszpats negirdies.

Kodiel węn milet, niekniekius tusztibes? * Tink mełagistes, bajses netejsibes? * Turet źinoti, Wieszpati galingą * Mani padarius, szwęn-
↕ p. 10–11 tu stebuklingu. ↕

Tas kłausis manęs, kad pri ano szauksiu * Wejkiej nu ano, pagałbas sułauksiu, * Pikiet to rejkięnt, bet spierej atliźkiet * I łowas jusu, rustibes neneszkiet.

Apmaudą jusu, isz szirdiu warikiet * Łowon atguli, gajlesi darikiet * Duokiete wisi, Wieszpatem apierą * Neszkiet doribes, dar su giwu wieru.

Daugiel ju saka, kur ira gieribes? * Zadamas źmoniems, uź anu doribes? * Zęnklindams mani, su milestu sawa * Linksmini szirdi, tikra tarna tawa.

Kad uźder kumet, aliwas ir winas * Zmones tuo dziaugas, wałga ir dauginas * Asz Diewop sawa, wilti kad padiesiu * Gulsiu be bajmes, knarksiu ir ilsiesiu.

Nes tu Wieszpatie, iszkłausej gan wejkiej * Ir ipatingą wilti mąn
↕ p. 11–12 sutejkiej * Todiel kiek ga ↕ lis, pikta nedarisiu * O wardą Diewa, par amźi garbisiu. Amen.

Nes priešininkai visi galą gavo, * Kurie neteisiai manie priештаравo. * Tu neprietelius nedorus pamušai, * Dantis iškrušai.

Viešpats papratęs yr žmones gelbėti, * Jų reikaluose visuomet padėti. * Dievo tai darbas teisius atgaivinti * Ir palaiminti. Amen.

Pasalmė 4

Apie ieškojimą laimės Dievop, ne gėrybėse šios pasaulės

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Būdams suspaustu be kokios kaltybės, * Šaukiaus prie Dievo, melsdamas teisybės, * Viešpats, išgirdęs meldimą gailingą, * Parodė kelią tiesų ir laimingą.

Susimilk, Dieve, klausyk maldos mano, * Padaryk veikiai prašymui užganą. * Dėl ko tai, žmonės, esat sunkios širdies, * Ar tai mislijat, jog Viešpats negirdės?

Kodėl vien mylit niekniekius, tuštybes? * Tink melagystės, baisios neteisybės? * Turit žinoti Viešpatį galingą * Mane padarius šventu, stebuklingu.

Tas klausys manęs, kad prie ano šauksiu, * Veikiai nuo ano pagalbos sulauksiu, * Pykit, to reikiant, bet spėriai atlyžkit, * Į lovas jūsų rūstybės neneškit.

Apmaudą jūsų iš širdžių varykit, * Lovon atgulę, gailesį darykit, * Duokite visi Viešpačiui apierą, * Neškit dorybes dar su gyva viera.

Daugel jų sako, kur yra gėrybės, * Žadamos žmonėms už anų dorybes? * Ženklindams mane su mylista savo, * Linksmini širdį tikro tarno tavo.

Kad užder kuomet alyvas ir vynas, * Žmonės tuo džiaugias, valgo ir dauginas. * Aš, Dievop savo viltį kad padėsiu, * Gulsiu be baimės, knarksiu ir ilsėsiu.

Nes tu, Viešpatie, išklausei gan veikiai * Ir ypatingą viltį man suteikei, * Todėl kiek galįs pikto nedarysiu * O vardą Dievo per amžių garbysiu. Amen.

Pasalme 5.

Apej wilti Diewop, karojęnti uź piktus uźmokąnti uź gierus darbus.

Gajda kajp: *Wieszpatie uźdegimi ir rustibiej.*

Zodius mana Wieszpatie, tejkies iszmaniti * Ir szirdinga meldima, wejkiej iszkłausiti * Su atidi kłausikies, małdos mana Diewi * Tikrus karalau mana, ir gieriausis tiewi.

Kad pradiesiu nu rita, węn Tawęs prasziti * Tejkies Wieszpatie manęs spierej iszkłausiti * Stosiuos akisu tawa, ir prisistebiesiu * Jog nedoru nemili, kiek rejkięnt regiesiu.

Nepastowies netejsus, akiwajzdoj tawa * Nej ilejsi bediewi, ka- ↕ p. 12-13 ralistien sawa * Neapweźi nie ↕ wiena, netejsej darąnte * Prazudisi kiekwiena, małuoti giebąnti.

Wieszpats bajdos kruwinu, wiru ir pasalu * Asz miłaszirdistiej jo, dabar wilties galu * Ejsiu i namus tawa, ir pasikłoniosiu * O prisakimu tawa, su bajmi dabosiu.

Wesk mani gieras Diewi, tejsibes wieszkięlu * Idąnt uźkiszczio źiaunas, mana neprietelu * Nes ju burnoje niera, niekokios tejsibes * O biaures anu szirdis, piłnas nedoribes.

Gierkle anu it grabas, paszwinkies begała * Dar su leźuwejs sawa, nepadorej mała * Apsudik anus Diewi, gan tawi pikinti * Kajpo didej nedorus, tejkies jus iszginti.

Diewop turęntis wilti, dziaukielies wisados * Wieszpats giwens su jumis, neprastos niekados * Girses tawieje Diewi, mili wardą ↕ p. 13-14 tawa * Nes tu łajmini gierus, kajpo wajkus sawa. Amen. ↕

Pasalme 6.

Apej głaudimos pri Diewa par pakutą.

Gajda kajp: *Wieszpatie uźdegimi.*

Wieszpatie uźdegimi, ir rustibiej tawa * Nekarok diel biauribiu manęs tarna sawa * Sztaj Wieszpatie susirgau, tejkies susimilti * Tawiep wilti padiejau, tejkies neapwilti.

Pasalmė 5

Apie viltį Dievop, karojantį už piktus, užmokantį už gerus darbus

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Žodžius mano, Viešpatie, teikis išmanyti * Ir širdingo meldimo veikiai išklausyti, * Su atide klausykis maldos mano, Dieve, * Tikras karaliau mano ir geriausias tėve.

Kad pradėsiu nuo ryto vien tavęs prašyti, * Teikis, Viešpatie, manęs spėriai išklausyti. * Stosiuos akisu tavo ir prisistebėsiu, * Jog nedorų nemyli, kiek reikiant regėsiu.

Nepastovės neteisus akivaizdoj tavo * Nei įleisi bedievį karalystėn savo; * Neapveži nė vieno neteisiai darančio, * Pražudysi kiekvieną meluoti gebantį.

Viešpats baidos kruvinu vyru ir pasaliu, * Aš mielaširdystėj jo dābar viltis galiu. * Eisiu į namus tavo ir pasiklonìosiu, * O prisakymų tavo su baime dabosiu.

Vesk mane, geras Dieve, teisybės vieškeliu, * Idant užkiščiau žiaunas mano neprietelių, * Nes jų burnoje nėra nė kokios teisybės, * O bjaurios anų širdys pilnos nedorybės.

Gerklė anų it grabas pašvinkęs be galo, * Dar su liežuviais savo nepadoriai mala. * Apsūdyk anuos, Dieve, gan tave pykinti, * Kaipo didžiai nedorus teikis juos išginti.

Dievop turintys viltį, džiaukitės visados, * Viešpats gyvens su jumis, neprastos niekados. * Girsis tavyje, Dieve, mylį vardą tavo, * Nes tu laimini gerus kaipo vaikus savo. Amen.

Pasalmė 6

Apie glaudimos prie Dievo per pakūtą

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo * Nekarok dėl bjaurybių manęs, tarno savo * Štai, Viešpatie, susirgau, teikis susimilti, * Taviep viltį padėjau, teikis neapvilti.

Iszgidik Diewi spierej, nelijpk dabar mirti * Nes kaułaj sukrutinti, jau nebiera twirti * Dusze mana tejpogi, łąbaj parsigąnda * O pagałbas pri źmoniu, niekami nerąnda.

Bet tu Wieszpatie kolej, mani tejp łajkisi * Pakoł miłaszirdistes, mąn neparodisi * Atsigręnźk gieras Diewi, uźłajkik giwibę * Iszgielbiek wejkiej manę, par sawa gieribę.

Nes po smerte kas gales, tau garbę atduoti? * Ar pragari budamas,
↕ p. 14-15 tawij diekawoti? * Nuwar ↕ gau be duksaudams, ir be ajtiodamas
* Akiu woz nenustojau, graudej bewerkdamas.

Su aszaroms kas nakti, patałą mazgojau * Su toms szłakstiti łowas, niekajp neparstojau * Nu rustibes Wieszpaties, akis parsigąnda * Lig senatwes daugibę neprietelu rąnda.

Ejkiet nu manęs kurij apmaudus turete * Jau isz nełajmes mana, dziauksma nebgausete * Wieszpats iszgirda bałsa mana ajtioima * Ir werksminga małonej iszkłause meldima.

O priszinikaj tegul, stojes uźgiedinti * Kurij diaźnaj norieje, mani isznajkinti. Amen.

Pasalme 7.

Apej głaudimos pri Diewa, kurs i źabąngus neprietelu, jus patius ikluda.

Gajda kajp: *Susimilk ąnt manęs Diewi.*

↕ p. 15-16 Padiejau tawieje, Diewi wilti sawa * Tegul ↕ dabar iszgiełb, mani
rąnka tawa * Idant neprietelus, duszes neparautu * Nes nier kas atpirktu, arba wiel iszgautu.

Diewi jej uźtraukiau, kokię nor kaltibę * Jej rąnkosi mana, ira netejsibe * Jej kam uźmokiejau, uź negiera piktu * Dalejsk kad netejsi, nieka mąn nebliktu.

Tegul neprietelus źudo duszę mana * Łaj sugawis sutrip, dara kąn imana * Tegul gierą wardą, mana isznajkina * Dorą szłowę mana, apwert i pelina.

Atsikiełk Wieszpatie, ne maźoj rustibiej * Pasirodik bajsęms, diewiszkoj galibiej * Priwersk Diewi idąnt, tejsiu neźuditu * Kąn tu pats prisakiej, stiprej uźłajkitu.

Išgydyk, Dieve, spėriai, neliepk dābar mirti, * Nes kaulai sukrutinti, jau nebėra tvirti, * Dūšia mano taipogi labai persigando, * O pagalbos prie žmonių niekame neranda.

Bet tu, Viešpatie, kolei mane taip laikysi, * Pakol mielaširdystės man neparodysi, * Atsigręžk, geras Dieve, užlaikyk gyvybę, * Išgelbėk veikiai mane per savo gerybę.

Nes po smerčio kas galės tau garbę atduoti? * Ar pragare būdamas tavie dėkavoti? * Nuvargau bedūksaudams, ir beaičiodamas, * Akių vos nenustojau graudžiai beverkdamas.

Su ašaroms kas naktį patalą mazgojau, * Su toms šlakstyti lovos niekaip neperstojau. * Nuo rūstybės Viešpaties akys persigando, * Lig senatvės daugybę neprietelių randa.

Eikit nuo manęs, kurie apmaudus turite, * Jau iš nelaimės mano džiaugsmo nebgausite. * Viešpats išgirdo balsą mano aičiojimo * Ir verksmingo maloniai išklausė meldimo.

O priešininkai tegul stojas užgėdinti, * Kurie dažnai norėjo mane išnaikinti. Amen.

Pasalmė 7

Apie glaudimos prie Dievo, kurs į žabangus neprietelių juos pačius įkliudo

Gaida kaip *Susimilk ant manęs, Dieve maloningas.*

Padėjau tavyje, Dieve, viltį savo, * Tegul dābar išgelb mane ranka tavo, * Idant neprietelius dūšios neparautų, * Nes nėr kas atpirktų, arba vėl išgautų.

Dieve, jei užtraukiau kokią nor kaltybę, * Jei rankose mano yra neteisybė, * Jei kam užmokėjau už negerą piktu, * Daleisk, kad neteisaus nieko man nebliktų.

Tegul neprietelius žudo dūšią mano, * Lai sugavęs sutryp, daro ką įmano, * Tegul gerą vardą mano išnaikina, * Dorą šlovę mano apverč į peleną.

Atsikelk, Viešpatie, nemažoj rūstybėj, * Pasirodyk baisiems dieviškoj galybėj, * Priversk, Dieve, idant teisių nežudytų, * Ką tu pats prisakei, stipriai užlaikytų.

Tejp guozdams nekałtus, patrauksi pagonis * Pasikiełk i auksztą,
↕ p. 16–17 ir apsudik źmonis * Sudik mani ↕ Diewi, pagal nekaltibes * Isztark źodi pagal, ąmźinos tejsibes.

Tegul bun bediewej, stajgu pakaroti * Tejsius gieru kielu, papratąj wadioti * Paźindamas szirdis, pagielbi tejsingus * Ir głaudi pri sawęs, wisus nełajmingus.

Wieszpats kąntrus stiprus, suwisu sutikies * Nejau koźna diena, ir parbus supikies * Nemetawojęntes, isztrauks szoblę sawa * Ir itęmps sejdoką, wilicze gatawa.

Koźnas jo szawimas, i grabą iwara * Nes wiliczes sawa, su ugni uźdara * Sztaj bediewis riźos, dariti piktibę * Padare ir parode, sawa nedoribę.

Uźstate mąn pinkles, ir iszkase duobę * Ikrita i skilę, kurę pats iszruobe * Nedoribes ano, ąnt * jo gałwos krita * Ąnt pat marmuonele,
↕ p. 17–18 ir pati parita. ↕

Tejsibę Wieszpaties, wisados szłowisiu * Giesmes giedodamas, jo wardą garbisiu. Amen.

Pasalme 8.

Apej didibę Wieszpaties paroditą par sutwierimą ir atpirkimą pasaules.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu wisi.*

Wardas Wieszpaties ira garbingas * Apskritoj źiamiej, didej garsingas * Galibe tawa, ira auksztesne * Uź pati dągu, ir szłowingiesne.

Kudikiems sawi, lijpej garbinti * Tejp neprietelus, sawa giedinti * Idąnt suprastu galibę tawa * Ir parmanitu neprotą sawa.

Graźibej dągaus, prisistebiesiu * Ir pirsztu tawa, darbus regiesiu
↕ p. 18–19 * Mienesi źwajzdes, kada matisiu * Didibę tawa, gieriaus paźisiu. ↕

Kas ira źmogus, kad ji atmini? * Ar sunus źmogaus, kajp ji wadini * Sutwierej aną, uźwis graźesni * Tikt uź aniołus, biszki maźesni.

Garbi ir szłowi, ji apwejziejej * Ąnt darbu sawa, aną pardiejej * Kad itiktumi źmogaus didibej * Pawedej wiskąn, jo wiresni bej.

Taip guosdams nekaltus, patrauksi pagonis, * Pasikelk į aukštą ir apsūdyk žmonis, * Sūdyk mane, Dieve, pagal nekaltybę, * Ištark žodį pagal amžiną teisybę.

Tegul būn bedieviai staiga pakaroti, * Teisius geru keliu papratai vadžioti, * Pažindamas širdis, pagelbi teisingus * Ir glaudi prie savęs visus nelaimingus.

Viešpats kantrus, stiprus, su visu sutikęs, * Nejau kožną dieną ir perbus supykęs, * Nesimetavojant ištrauks šoblę savo * Ir įtemps seidoką, vylyčią gatavą.

Kožnas jo šavimas į grabą įvaro, * Nes vylyčias savo su ugnia uždaro. * Štai bedievis ryžos daryti piktybę, * Padarė ir parodė savo nedorybę.

Užstatė man pinkles ir iškasė duobę, * Įkrito į skylę, kurią pats išruobė, * Nedorybės ano ant jo galvos krito, * Ant pat marmuonėlio, ir patį parito.

Teisybę Viešpaties visados šlovinsiu, * Giesmes giedodamas, jo vardą garbinsiu. Amen.

Pasalmė 8

Apie didybę Viešpaties, perodytą per sutvėrimą ir atpirkimą pasaulės

Gaida kaip *Pulkim ant kelių, visi krikščionys.*

Vardas Viešpaties yra garbingas, * Apskritoj žemėj didžiai garsingas, * Galybė tavo yra aukštesnė * Už patį dangų ir šlovingesnė.

Kūdikiams save liepei garbinti, * Taip neprietelius savo gėdinti, * Idant suprastų galybę tavo * Ir permanytų neprotą savo.

Gražybei dangaus prisistebėsiu * Ir pirštų tavo darbus regėsiu, * Mėnesį, žvaigždes kada matysiu, * Didybę tavo geriau pažysiu.

Kas yra žmogus, kad jį atmini? * Ar sūnus žmogaus, kaip jį vadini? * Sutvėrei aną užvis gražesnį, * Tik už aniolus biškį mažesnį.

Garbe ir šlove jį apveizėjai, * Ant darbų savo aną perdėjai, * Kad įtiktumi žmogaus didybei, * Pavedei viską jo vyresnybei:

Jautius, asiłus, wiłkus ir zujkius * Zuwis undenu, ir pauksztius pujkius * Buk tad Wieszpatie węn stebuklingas * Apskritoj źiamiej, didej garbingas. Amen.

Pasalme 9.

Turęntis wilti Diewop, pargales sawa neprietelus.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis didej.*

↕ p. 19-20 Isz wisos szirdies, Diewą iszpaźisiu * Ano ste ↕ bukłus, ajszkiej apsakisiu * Dziauksiuos linksmisiuos, girdams tawa wardą * Drąnsej giedosiu, nes mąn ira gardu.

Sztaj neprietelus jau atsuks pakałą * Sugurs ir prapułs, susigies be gała * Nes atsisiedes ąnt dąngiszku krasi * Mana rejkałą, tejsingu atrasi.

Zmoniu nedoras, gimines subaudej * Bediewius ligiej, kajp rejkięnt sudraudej * Pagalaus anu, wardą isznowisi * Ąnt wisu ąmźiu, stajgu prapuldisi.

Jau neprietelu, szobles atsipiowe * Piles stipriauses ir miestus iszgriowe * Ju wardas garsus, su trąnksmu praźuwa * Tujaus nebźinos, kami anij buwa.

O Wieszpats pateks, par ąmźius wisados * Suditi griesznu nelauses niekados * Apsudis źiamę be kokios rustibes * Wisas gimines,
↕ p. 20-21 dabodams tejsibes. ↕

Jau tape Wieszpats, ubagu głobieju * Prispaudimusi, anu gieradieju * Jus wisi kurij, wieroje neklistat * Wardą Wieszpaties, kajp rejkięnt paźistat.

Diewop turiekiet, wilti rejkałusi * Szaukieties pri jo, budamis wargusi * Nes is neapłejd, pagałbas jeszkancziu, * Ir nełajmiesi, pri ano szaukięncziu.

Kurs giwen dąnguo, tam Diewuj giedokiet * Apsakinieti jo wardą sumokiet * Atmonidams uź, krauje praliima * Tikt neuźmirsza, wargdieniu szaukima.

Susimilk Diewi, ąnt manęs warkstąnte * Pagałbas tawa, kas diena łaukąnte * Nes neprietelej mani paziamina * Ir praźuditi kajp gali kietina.

Jaučius, asilus, vilkus ir zuikius, * Žuvis vandenų ir paukščius puikius. * Būk tad, Viešpatie, vien stebuklingas, * Apskritoj žemėj didžiai garbingas. Amen.

Pasalmė 9

Turintys viltį Dievop, pergalės savo neprietelius

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Iš visos širdies Dievą išpažysiu, * Ano stebuklus aiškiai apsakysiu. * Džiaugsiuos, linksminsiuos, girdams tavo vardą, * Drąsiai giedosiu, nes man yra gardu.

Štai neprietelius jau atsuks pakalą, * Sugurs ir prapuls, susigės be galo, * Nes atsisėdęs ant dangiškos krasės, * Mano reikalą teisingu atrasi.

Žmonių nedoras gimines subaudei, * Bedievius lygiai kaip reikiant sudraudei, * Pagaliau anų vardą išnovysi, * Ant visų amžių staiga prapuldysi.

Jau neprietelių šoblės atsipjovė, * Piles stipriausias ir miestus išgriovė, * Jų vardas garsus su tranksmu pražuvo, * Tuojau nebžinos, kame anie buvo.

O Viešpats pateks per amžius visados, * Sūdyti griešnų nesiliaus niekados, * Apsūdys žemę be kokios rūstybės, * Visas gimines, dabodams teisybės.

Jau tapo Viešpats ubagų globėju, * Prispaudimuose anų geradėju. * Jūs visi, kurie vieroje neklystat, * Vardą Viešpaties kaip reikiant pažįstat.

Dievop turėkit viltį reikaluose, * Šaukitės prie jo, būdami varguose, * Nes jis neapleidž, pagalbos ieškančių * Ir nelaimėse prie ano šaukiančių.

Kurs gyven danguj, tam Dievui giedokit, * Apsakinėti jo vardą sumokit, * Atmonydams už kraujo praliejimą, * Tik neužmiršo vargdienių šaukimo.

Susimilk, Dieve, ant manęs vargstančio, * Pagalbos tavo kas dieną laukiančio, * Nes neprieteliai mane pažemino * Ir pražudyti kaip galį ketino.

Tu nu pat wartu smerte atitrauki * Idąnt apskielbczio wardą tawa
↕ p. 21-22 łauki * Dziauksiuos Wiesz ↕ patem gieriausem itikies * Par jo miles-
tą, nu smerte iszlikies.

Nes neprietelej, sukrita i duobę * Kurę diel manęs, woz buwa iszruobi * Isłaskus kurius, mąn pastati buwa * Nesitikietaj ju kojes ikluwa.

Paźina Diewa isztarmes (dekreta) tejsibę * Regieje sawa, bajsę nedoribę. * Tegul griesznikaj, paklun i pragara * Wisas gimines, kurios pajkaj dara.

Nełajme warkszu, bet ne bus ąmźina * Nes ju kąntribę, gieraj Wieszpats źina * Kielkies Wieszpatie, rodik sawa walę * Pastiprink gierą, parodik kąn gali.

Łaj bun pagonis smarkiej pakaroti * Nes tawa wales, nepaslęnk
daboti * Duok joms karalu, kurs jus apsuditu * Par gieras prowas,
↕ p. 22-23 stiprej suwalditu. Amen. ↕

Pasalme 10.

Pagal Izraelitu. Apej wilti Diewop wisusi rejkałusi.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Oj Diewi kodiel tolinis? * Su pagałbu neskubinis * Mełdams ko nu manęs giejdi? * Jogiej źuditi dalejdi.

Kada bediewis auksztinas * Prispaustas ubags piktinas * Tejp abudu gal suklisti * Nełajmę sawa iszwisti.

Kad nedoram wiskas kłojes * Sawimi tiktaj dabojes * Budams nedoribiej twirtu * Ir nu kitu tokiu girtu.

Dasilejdes kokie grieka * Paskajta sawij uź nieka * Ne jeszka jo
atlejdima * Dabo tikt i sidieima.
↕ p. 23-24 Newejz jog Diewas ji mata * Priesz sawi nieka ↕ nestata * Wisi jo
darbaj nedori * Nedara nieka padori.

Ełgas kajp tikraj apjekies * Arba jau prota nebtekies * Ir spaud sawa neprietelus * Ar taj maźus ar didelus.

Saka kas mąn kąn padaris? * Kas isz tos wietos pawaris? * Łupas piłnas prakiejkimu * Nepadoriu pabarimu.

Tu nuo pat vartų smerčio atitrauki, * Idant apskelbčiau vardą tavo, lauki, * Džiaugsiuos Viešpačiui geriausiam įtikęs, * Per jo mylistą nuo smerčio išlikęs.

Nes nerieteliai sukrito į duobę, * Kurią dėl manęs vos buvo išruobę, * Į slastus, kuriuos man pastatę buvo, * Nesitikėtai jų kojos įkliuvo.

Pažino Dievo ištarmės (dekreto) teisybę, * Regėjo savo baisią nedorybę. * Tegul griešninkai pakliūn į pragarą, * Visos giminės, kurios paikai daro.

Nelaimė vargšų bet nebus amžina, * Nes jų kantrybę gerai Viešpats žino. * Kelkis, Viešpatie, rodyk savo valią, * Pastiprink gerą, parodyk, ką gali.

Lai būn pagonys smarkiai pakaroti, * Nes tavo valios nepaslenk daboti * Duok joms karalių, kurs juos apsūdytų, * Per geras provas stipriai suvaldytų. Amen.

Pasalmė 10

Pagal izraelitus. Apie viltį Dievop visuose reikaluose

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Oi Dieve, kodėl tolinies, * Su pagalba neskubinies? * Meldžiams, ko nuo manęs geidi, * Jogei žudyti daleidi?

Kada bedievis aukštinas, * Prispaustas ubags piktinas, * Taip abudu gal suklysti, * Nelaimę savo išvysti.

Kad nedoram viskas klojas, * Savimi tiktai dabojas. * Būdams nedorybėj tvirtu * Ir nuo kitų tokių girtu,

Dasileidęs kokio grieko, * Paskaito savie už nieką, * Neieško jo atleidimo, * Daboj tik įsidėjimo.

Neveiz, jog Dievas jį mato, * Prieš save nieko nestato, * Visi jo darbai nedori, * Nedaro nieko padorio.

Elgias kaip tikrai apjakęs * Arba jau proto nebtekęs * Ir spaudž savo neprietelius, * Ar tai mažus ar didelius.

Sako: kas man ką padarys? * Kas iš tos vietos pavarys? * Lūpos pilnos prakeikimų, * Nepadorių pabarimų.

Sied pasalej su galingajs * Wejz su kitajs netejsingajs * Kajp tur nekałtą sugrobti * Ir kiek węn tinkams nukrobti.

Akis jo dabo wargdieni * Misles ano griekaj wieni * Kiuta rumus kurius gawa * It koks lawas duobiej sawa.

Paded slestus kad pritrauktu * Ubaga kokie sułauktu * Lig sugau-
↕ p. 24–25 nąs nusiźiamęn * O sugrobes ji paźiamęn. ↕

Kad walę didę igije * Szirdiej sawa tejp mislije * Diews nerupinas pasauli * Jo riedaj ira apgauli.

Nors didziunas warkszą minios * Diewas tecziaus aną ginios * Kielkies Wieszpatie galingas * Rodikies męnkięms mejłingas.

Nedoras Diewą pikina * Nes tare jogiej neźina * Skajtlaus nerejks jam iszduoti * Nes darbu negieb daboti.

Ubagu wargą regiedams * Ir gana iłgaj tiledams * Sawa rąnką paduok Diewi * Prispaustuju tikras tiewi.

Tu pawargielu głobieju * Tu naszłajtiu gieradieju * Parodik sawo galibę * Sutrink bediewiu stipribę.

Biszki pałukiejes swietas * Nebras tujaus pujkiu wietas * Wieszpats karalaus ąmźinaj * Pagonis iszgajsz butinaj.

↕ p. 25–26 Małdos ubaga iszkłausi * Iszgirda ję sawa ausi ↕ * Warkszu rej-
kałus apsudis * Pasiputusius nuźudis. Amen.

Pasalme 10., pri źidu 11.

Pagal krikszczionu. Apej wilti Diewop.

Gajda kajp: *Werkiet Aniołaj.*

Wieszpatiep sawa, turiu stipri wilti * Todiel niera ko, didej isipilti * Kodiel sakote nebwejksi iszbiegti * Rejk tau kajp źwirbluj i kałnus iszlekti * I kałnus iszlekti.

Szitaj ateje negiera wałąnda * Griesznikaj sawa, wiliczes gałąnda * Tęmp jau sejdoką ir tajsos szauditi * Kad wejktu tąmsiej, gierus gałabiti * Gierus gałabiti.

Prowas Wieszpaties, nedori gadina * Tejsius nekałtus, uźmuszti kietina * Diews giwen danguo, aukszcziausioj staliczioj * Tejpog ąnt
↕ p. 26–27 źiames, szwęntoje baźniczioj * Szwęntoje baźniczioj. ↕

Sėdi pasaliai su galingais, * Veiz su kitais neteisingais, * Kaip turi nekaltą sugrobti * Ir kiek vien tinkams nukropti.

Akys jo daboj vargdienį, * Mislios ano griekai vieni; * Kiūto rūmuos, kuriuos gavo, * It koks levas duobėj savo.

Paded slestus, kad pritrauktų, * Ubago kokio sulauktų. * Lig sugaunąs nusižemin, * O sugrobęs jį pažemin.

Kad valią didžią įgijo, * Širdyj savo taip mislijo: * Dievs nerūpinas pasaule, * Jo rėdai yra apgaule.

Nors didžiūnas vargšą mynios, * Dievas tačiau aną gynios. * Kelkis, Viešpatie, galingas, * Rodykis menkiems meilingas.

Nedoras Dievą pykino, * Nes tarė, jogei nežino * Skaitliaus, nereiks jam išduoti, * Nes darbų negeb daboti.

Ubagų vargą regėdams * Ir gana ilgai tylėdams, * Savo ranką paduok, Dieve, * Prispaustųjų tikras tėve.

Tu pavargėlių globėju, * Tu našlaičių geradėju, * Parodyk savo galybę, * Sutrink bedievių stiprybę.

Biškį palūkėjęs svietas * Nebras tuojau puikių vietos. * Viešpats karaliaus amžinai, * Pagonys išgaiš būtinai.

Maldos ubago išklausė, * Išgirdo ją savo ausia. * Vargšų reikalus apsūdys, * Pasipūtusius nužudys. Amen.

Pasalmė 10, prie žydų 11

Pagal krikščionis. Apie viltį Dievop

Gaida kaip *Verkit, aniolai.*

Viešpatiep savo turiu stiprią viltį, * Todėl nėra ko didžiai įsipilti. * Kodėl sakote nebveiksi išbėgti, * Reik tau kaip žvirbliui į kalnus išlėkti, * Į kalnus išlėkti.

Šitai atėjo negera valanda, * Griešninkai savo vylyčias galanda, * Temp jau seidoką ir taisos šaudyti, * Kad veiktų tamsyj gerus galabyti, * Gerus galabyti.

Provas Viešpaties nedori gadino, * Teisius nekaltus užmušti ketino * Dievs gyven danguj, aukščiausioj stalyčioj, * Taipog ant žemės šventoje bažnyčioj, * Šventoje bažnyčioj.

Akis jo dabo kur ubagas źunus * Błakstienaj kami ira zmogaus sunus * Wieszpats elgimos koźna wiena mata * Gieru ir piktu, wejkałus parkrata * Wejkałus parkrata.

Kas tiktaj kumet dasilejda grieku * Prapułda duszę uźsigiejdes nieku * Nes źabąngusi griesznikis ipajniotas * Bus nu Wieszpaties, iwajrej korotas * Iwajrej korotas.

Su didi audru, kris ugnis ir ciera * Kita dalika, diel bediewiu niera * Nes tejsings Diewas, tejsą numileje * Tikrą tejsibę wisumet regieje. * Wisumet regieje. Amen.

Pasalme 11., pri źidu 12.

Apej pasilejdima wejsles zmoniu ir tikra rejkała Iszganitojaus.

Gajda kajp: *Karalau dąngaus szaukia.*

↕ p. 27-28 Iszgielbiek Diewi, nes szwęntu neblika * O ↕ netejsibes, źmoniems gan patika * Męnkus dalikus, artimęms pleszkieje * Sukti norieje.

Łaj Wieszpats pasmerk, isz sawa gieribes * Ziaunas netejses, piłnas nedoribes * Leźuwius bajsius, atkaklej kałbąntius * Kitus źudąntius.

Nedori sakie, burną atdarisma * Sugiebam szaukti, leźuwius łajdisma * Kalbiesma daugiel ąnt wisokiu stonu * Kas musu ponu?

Wieszpats atsakie, dabar atsistosiu * Kąn pikti dara, kajp rejkięnt dabosiu * Idąnt sugłobczio, ubaga werkąnti * Ir ajtiojęnti.

Zodis Wieszpaties it sidabrus szwijstas * Kieletą kartu, par ugni parlejstas * Septinis kartus, źiames pecziej wirtas * Gieraj datirtas.

Todiel Wieszpatie mamis uźłajkisi * Par wisus ąmźius, priderąntej
↕ p. 28-29 gisi * Norint bediewej aplinkuo walkioses * Tawęs bijoses. Amen. ↕

Pasalme 12.

Par kurę ąntstotinaj mełd pagałbas Diewo.

Gajda kajp: *Wieszpatie uźdegimi ir rus.*

Argi taj gieras Diewas, jau mani aplejda * Kodiel atkrejp nu manęs, sawa szwęntą wejdą * Pakol taj węn mislisiu, kajp rejk iszsisukti * Pakol szirdiej rupisiuos, kur prider mąn sprukti.

Akys jo daboj, kur ubagas žūnąs, * Blakstienai, kame yra žmogaus sūnus; * Viešpats elgimos kožno vieno mato, * Gerų ir piktų veikalus perkrato, * Veikalus perkrato.

Kas tiktai kuomet dasileido griekų, * Prapuldo dūšią užsigeidęs niekų, * Nes žabanguose griešninks įpainiotas * Bus nuo Viešpaties įvairiai korotas, * Įvairiai korotas.

Su didžia audra kris ugnis ir ciera, * Kito dalyko dėl bedievių nėra, * Nes teisings Dievas tiesą numylėjo, * Tikrą teisybę visuomet regėjo, * Visuomet regėjo. Amen.

Pasalmė 11, prie žydų 12

Apie pasileidimą veislės žmonių ir tikro reikalo Išganytojo

Gaida kaip *Karaliau dangaus, šaukia tarnas tavo.*

Išgelbėk, Dieve, nes šventų nebliko, * O neteisybės žmonėms gan patiko, * Menkus dalykus artimiems pleškėjo, * Sukti norėjo.

Lai Viešpats pasmerk iš savo gerybės * Zaunas neteisias, pilnas nedorybės, * Liežuvius baisius atkakliai kalbančius, * Kitus žudančius.

Nedori sakė: burną atdarysim, * Sugebam šaukti, liežuvius laidysim, * Kalbėsim daugel ant visokių stonų. * Kas mūsų ponu?

Viešpats atsakė: dabar atsistosiu, * Ką pikti daro, kaip reikiant dabosiu, * Idant suglobčiau ubagą verkiantį * Ir aičiojantį.

Žodis Viešpaties it sidabras šveistas, * Keletą kartų per ugnį perleistas, * Septynis kartus žemės pečiuj virtas, * Gerai datirtas.

Todėl, Viešpatie, mumis užlaikysi, * Per visus amžius priderančiai gysi, * Norint bedieviai aplinkui valkiosis, * Tavęs bijosis. Amen.

Pasalmė 12

Per kurią antstotinai meldžia pagalbos Dievo

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Argi tai geras Dievas jau mane apleido? * Kodėl atkreip nuo manęs savo šventą veidą? * Pakol tai vien mislysiu, kaip reik išsisukti, * Pakol širdyj rūpinsiuos, kur pridera man sprukti.

Argi taj neprietelus, węn bus paauksztintas? * O asz męnkas par ąmźi, busiu paźiamintas * Pazwełk i mani Diewi, kłausik małdos mana * Tawa galinga rąnka, łaj mani iszgana.

Nedalejsk idąnt tolaus prispudu datirczio * Apszwijsk akis werkąntes, idąnt ne numirczio * Kad nedoras netartu, pirmu netilejau * Bet szęndiena Dowida, tikraj apgalejau.

Nes jejgi kumet tiktaj, mąn koje paslistu * Neprietelej dziauk-
↕ p. 29-30 tumes, kada taj iszwistu * Bet ↕ asz miłaszirdisti, tawa pasiklowes * Dziauksiuos anos sułaukies, gana prisiblowes.

Tuokart giedosiu Diewuj, ir aną garbisiu * Auksztisiu wardą szwęntą ir kąnkles skąmbisiu. A.

Pasalme 13.

Apej taj, jogiej rejk idąnt Iszganitojas atejtu.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius.*

Sakie nedoras szirdiej, nebiera jau Diewa * Ir tejp atsiźadieje, Aukszcziausioje tiewa * Pasilejda ir biaurejs, radosi szęndiena * Nier kas gieraj daritu, niera iki wiena.

Wieszpats isz dągaus sawa, auksztа pawejzieje * Bet tarp źmoniu jau nieka giera nebregieje * Wisi draugi atstoje, rados nenaudin-
↕ p. 30-31 gajs * Wisi nedoraj elgies, tape netejsingajs. ↕

It grabas atdaritas, anu źiaunas płates * Uź łupomis tur nuodus, it kokies giwates * Burna ju ira piłna, biauriu prakiejkimu * O kojes ju szarpes ąnt, krauje praliima.

Wisami ju giwenimi, nier niekokios łajmes * Nes ełgdamos nedoraj, netur Diewa bajmes * Argi taj nedori manęs, negales paźinti * Jog wiskąn Diews mata, negales atminti?

Kurij rin źmones mana, kajpo kąnsni duonas * Rejkietu kad suprastu, jog asz esmi Ponas * Wieszpatiep neszaukdamos, tęn jau dreb isz bajmes * Kami niera ir nebus, niekokios nełajmes.

Nes Wieszpats ira tiewu, źmoniu warkstąntiuju * Kurius didej prispaude, rąnka nedoruju * Wieszpats ira gieruju, nepabęngtu wilti * Todiel wisi nedori, tur prisz ji nutilti.

Argi tai neprietelius vien bus paaukštintas, * O aš menkas per amžių būsiu pažemintas? * Pažvelk į mane, Dieve, klausyk maldos mano, * Tavo galinga ranka lai mane išgano.

Nedaleisk, idant toliau prispūdų datirčiau, * Apšviesk akis verkiančias, idant nenumirčiau, * Kad nedoras netartų, pirma netylėjau, * Bet šiandieną Dovydą tikrai apgalėjau.

Nes jeigi kuomet tiktai man koja paslystų, * Neprieteliai džiaugtųsi, kada tai išvystų, * Bet aš, mielaširdyste tavo pasikliovęs, * Džiaugsiuos anos sulaukęs gana prisibliovęs.

Tuokart giedosiu Dievui ir aną garbinsiu, * Aukštinsiu vardą šventą ir kankles skambinsiu. A.

Pasalmė 13

Apie tai, jogei reikia, idant Išganytojas ateitų

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Sakė nedoras: širdyj nebėra jau Dievo * Ir taip atsižadėjo aukščiausiojo tėvo; * Pasileido ir bjauriais radosi šiandieną, * Nėr kas gerai darytų, nėra iki vieno.

Viešpats iš dangaus savo aukšto paveizėjo, * Bet tarp žmonių jau nieko gero nebregėjo, * Visi drauge atstojo, rados nenaudingais, * Visi nedorai elgės, tapo neteisingais.

It grabas atdarytas anų žiaunos plačios, * Už lūpų turi nuodus it kokios gyvatės, * Burna jų yra pilna bjaurių prakeikimų, * O kojos jų šarpios ant kraujo praliejimo.

Visame jų gyvenime nėr nė kokios laimės, * Nes elgdamos nedorai neturi Dievo baimės. * Argi tai nedori manęs negalės pažinti, * Jog viską Dievs mato, negalės atminti?

Kurie ryn žmones mano kaipo kąsnį duonos, * Reikėtų, kad suprastų, jog aš esmi ponas. * Viešpatiep nešaukdamos, ten jau dreb iš baimės, * Kame nėra ir nebus nė kokios nelaimės.

Nes Viešpats yra tėvu žmonių vargstančiųjų, * Kuriuos didžiai prispaudė ranka nedorųjų, * Viešpats yra gerųjų nepabengta vilčia, * Todėl visi nedori tur prieš jį nutilti.

Kas duos isz Jerozolimos, Wieszpatem atejti * O prispautęms zmo-
↕ p. 31–32 neliems, luosumą sutejkti * ↕ Tuokart linksmises Jokubs, dziaukses Izraelus * Messiosziaus regiedams, tejsingiausius kielus. A.

Pasalme 14.

Jog noris iszganima duszes, tur gieru buti.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie.*

Diewi kas gales, dąngu paregieti? * Kas wejks rumusi, tawa atilsieti? * Kurs nedasilejd, niekokiu biauribiu * Dar ira tolęms, nu wisu suktibiu. * Nu wisu suktibiu.

Kurs tiesą saka, isz giluma szirdies * Nieks isz jo burnas, apgauties negirdies * Kurs nieka pikta kitęms nepadara * Ir nu apkałbu burną sau uźdara * Burną sau uźdara.

Kursaj neapweź, nedoru turtingu * Ira prietelu, ubagu tejsingu *
↕ p. 32–33 Kurs po prisigu, kąn norint źa ↕ diejes * Nepasiroda apgauti noriejes * Apgauti noriejes.

Kursaj pinigu, neduod ąnt pracentu * Kurem tejsibe, ira dajktu szwęntu * Kursaj wisados jemima papreku * Numana esąnt nepaprastu grieku * Nepaprastu grieku.

Kurs diel papreku, neparkrejp rejkała * Sudij po tejsos ir tures lig gała * Kas węn tejp dara, busaj pałajmintu * Par wisus ąmzius, nebus pajudintu * Ne bus pajudintu. Amen.

Pasalme 15.

Małda su pranaszisti apej atsikielima Kristaus isz numirusiu.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu.*

↕ p. 33–34 Tejkies Wieszpatie mani apginti * Wisados ↕ tawiep wilti turęnti * Tu Diewu mana, tu karalaui * O turtu mana nerejkałaui.

Wieszpats iwajrej padaugięn norus * Idąnt suszelpczio, szwęntus ir dorus * Piktu silpnibe pirmu didinos * Ir nedoribe, łabaj płatinos.

Kas duos iš Jeruzolimos Viešpčiui ateiti * O prispaustiems žmoneliams liuosumą suteikti? * Tuokart linksminsis Jokūbs, džiaugsis Izraelis, * Mesijošiaus regėdams teisingiausius kelius. A.

Pasalmė 14

Jog norįs išganymo dūšios, turi geru būti

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Dieve, kas galės dangų paregėti? * Kas veiks rūmuose tavo atilsėti? * Kurs nedasileidž nė kokių bjaurybių, * Dar yra tolims nuo visų suktybių, * Nuo visų suktybių.

Kurs tiesą sako iš gilumo širdies, * Niekas iš jo burnos apgauties negirdės, * Kurs nieko pikto kitiems nepadaro * Ir nuo apkalbų burną sau uždaro, * Burną sau uždaro.

Kursai neapvež nedorų turtingų, * Yra prieteliu ubagų teisingu, * Kurs po prisiega ką norint žadėjęs, * Nepasirodo apgauti norėjęs, * Apgauti norėjęs.

Kursai pinigų neduod ant procentų, * Kuriam teisybė yra daiktu šventu, * Kursai visados ėmimą paprekų * Numano esant nepaprastu grieku, * Nepaprastu grieku.

Kurs dėl paprekų neperkreip reikalo, * Sūdij po tiesos ir tūris lig galo. * Kas vien taip daro, būsai palaimintu, * Per visus amžius nebus pajudintu, * Nebus pajudintu. Amen.

Pasalmė 15

Malda su pranašyste apie atsikėlimą Kristaus iš numirusių

Gaida kaip *Pulkim ant kelių.*

Teikis, Viešpatie, mane apginti, * Visados taviep viltį turintį. * Tu Dievu mano, tu karaliauji, * O turtų mano nereikalauji.

Viešpats įvairiai padaugin norus, * Idant sušelpčiau šventus ir dorus, * Piktų silpnybė pirma didinos * Ir nedorybė labai platinos.

Bet kad milestą nu Kristaus gawa * Kielu tejsibes ejti szarpawa * Nebtiks kruwinas Diewuj sąnejgas * Senas apieras suwisu bajgas.

Nie warda anu nebminiesiu * Nej łupu mana, tepti noriesiu * Diewą aprenku uź sawa dali * Tu mana kłoti, tu mana gali.

Tu sugrąnzinsi: tiewiszkię mana * Kurę wartosiu ir bus mąn gana * Kajp rejkięnt manij, pamierka krita * Gieriause ira, tiewiszkie szita.

Garbisiu Diewa, kurs protą dawi * Ąnt garbinima, ragisiu sawi * Akisu sawa Diewa turiesiu * Garbinti aną, tikraj noriesiu.

↕ p. 34–35 Nes pats stowiedams pri mana szales * Wejz ↕ kad nekłejszczio, tos sawa dales * Tada ir szirdi manà linksmina * Leźuwis dziaugies, Diewą garbina.

Ir kunas mana, dar turies wilti * Jogiej rejkies jam, wiel atsikielti * Duszej nelejsi, pragari buti * Nej szwęntam kunuj źiamieje puti.

Pamokiej mani smerti apwilti * Isz numirusiu, wiel prisikielti * Szwęncziausi wejdą tawa regiesiu * Par wisus ąmźius, dziauksma turiesiu. Amen.

Pasalme 16.

Małda par kurę szaukas pri Diewa idąnt gielbietu nu neprietelu.

Gajda kajp: *Barbora Pana muczelnikie.*

Iszkłausik Diewi karsztos małdos mana * Tejsingam szauksmuj, padarik uźgana * Praszima mana, imk i ausis sawa * Kuri nesz tejses,
↕ p. 35–36 łupas tarna tawa. ↕

Tejkies rejkałą, tu pats parkratiti * Akimis sawa, biedą pamatiti * Szirdies datirej, ir apłąnkiej nakti * Rejkieje tarsi, to wisa pakakti.

Su ugni dabar, dideli mandinaj * Ir nekaltibę mana, iszpaźinaj * Sudraudźiau łupas, idąnt netauzitu * O prowas tawa, stiprej uźłajkitu.

Giejzdams pilditi, tawa szwęntus źodzius * Dabojau kielus, doribes nubodius * Duok idąnt prowas tawa uźłajkitio * Kielu tejsibes ejdams nepaszlitio.

Szaukiu kiek galis, idąnt kłausitumi * O ausis tawa maniep prilęnktumi * Jau stebuklingaj tejkies susimilti * Kurs gielbi tawiep, padedąntius wilti.

Bet kad mylistą nuo Kristaus gavo, * Keliu teisybės eiti šarpavo; * Nebtiks kruvinos Dievui saneigos, * Senos apieros su visu baigias.

Nė vardo anų nebminėsiu * Nei lūpų mano tepti norėsiu. * Dievą aprenku už savo dalią, * Tu mano kločia, tu mano galia.

Tu sugrąžinsi tėviškę mano, * Kurią vartosiu ir bus man gana. * Kaip reikiant manie pamierka krito, * Geriausia yra tėviškė šita.

Garbinsiu Dievą, kurs protą davė, * Ant garbinimo raginsiu save, * Akisu savo Dievą turėsiu, * Garbinti aną tikrai norėsiu.

Nes pats, stovėdams prie mano šalies, * Veiz, kad nekleisčiau tos savo dalies, * Tada ir širdį mano linksmino, * Liežuvis džiaugės, Dievą garbino.

Ir kūnas mano dar turės viltį, * Jogei reikės jam vėl atsikelti, * Dūšiai neleisi pragare būti * Nei šventam kūnui žemėje pūti.

Pamokei mane smertį apvilti, * Iš numirusių vėl prisikelti, * Švenčiausią veidą tavo regėsiu, * Per visus amžius džiaugsmą turėsiu. Amen.

Pasalmė 16

Malda, per kurią šaukias prie Dievo, idant gelbėtų nuo neprietelių

Gaida kaip *Barbora pana, mūčelninkė šventa.*

Išklausyk, Dieve, karštos maldos mano, * Teisingam šauksmui padaryk užganą, * Prašymą mano imk į ausis savo, * Kurį neš teisios lūpos tarno tavo.

Teikis reikalą tu pats perkratyti, * Akimis savo bėdą pamatyti * Širdies datyrei ir aplankei naktį, * Reikėjo tarsi to viso pakakti.

Su ugnia dabar didele mandinai * Ir nekaltybę mano išpažinai, * Sudraudžiau lūpas, idant netauzytų, * O provas tavo stipriai užlaikytų.

Geisdams pildyti tavo šventus žodžius, * Dabojau kelius dorybės nuobodžius, * Duok, idant provas tavo užlaikyčiau, * Keliu teisybės eidams, nepašlyčiau.

Šaukiu kiek galįs, idant klausytum * O ausis tavo maniep prilenktum, * Jau stebuklingai teikis susimilti * Kurs gelbi taviep padedančius viltį.

O nu drensąntiu, ąnt tawęs rugoti * Kajp akies widi, tejkies apsaugoti * Skubiek Wieszpatie, su sparnajs uźdęngti * Nes jau bediewej,
↕ p. 36–37 nor mani pabęngti. ↕

Nedori źmones, sztaj mani apnika * Miłaszirdistes, pri anu neblika * Pirmu pameti, dabar wiel apstoje * Akis i źiamę, iduri knopsoje.

Prijeme mani, kajp ałkanas lawas * Nasrus iszziojes, prariti gatawas * Ar kajp lawutis, sawa duobie kiutus * Dar sznek ąnt manęs dalikus nebutus.

Kielkies Wieszpatie, nedorą pranokti * Pirmu ne mani, bet ji pakoroti * Gielbiek duszelę mana nu bediewe * Atimk jam szoblę, małoningas tiewe.

Atskirk daugibę, źmoniu nedoruju * Nu maźa bure, diewobajminguju * Isakik anęms, lig łajku padinkti * Nedalejsk ilgiaus, didiu turtu rinkti.

Ira jau soti, daug wajku igawa * Kuręms palika, wisus turtus sawa * Asz su doribi, norint czionaj źiusiu * Prisisotisiu, kada dąnguo bu-
↕ p. 37–38 siu. A. ↕

Pasalme 17.

Padiekawoimas Wieszpatem uź datirtas gieradieistas.

Gajda kajp: *Linksminkies dąnguo, linksmink.*

Milesiu Diewa, kajp tikrą gieribę * Is mana pili, is mana twirtibi * Wieszpats dar ira, mana gielbietoju * Mana uźdąngu, ir iszganitoju.

Wieszpatiep wilti, wisados turiesiu * Pagałbą tikrą, wejkiej paregiesiu * Diews uźstos mani, ir priduos stipribes * Is apgins mani, isz sawa gieribes.

Garbindams Diewą, didiu bałsu szauksiu * Pakol pagałbas, nu ano sułauksiu * Uźpuole mani, bajsi skausmaj smerte * Upis biauribiu, jau isz koju werte.

Dar kad pragara, sopulej apnika * Pats tiktaj smertis, manij be
↕ p. 38–39 palika * Nełajmiej mana, szau ↕ kiaus pri Wieszpaties * Pagałbas gręjtos, łaukiau nu jo paties.

O nuo dręsančių ant tavęs rūgoti * Kaip akies vydį teikis apsaugoti, * Skubėk, Viešpatie, su sparnais uždengti, * Nes jau bedieviai nor mane pabengti.

Nedori žmonės štai mane apniko, * Mielaširdystės prie anų nebliko, * Pirma pametę, dabar vėl apstojo, * Akis į žemę įdūrę knopsojo.

Priėmė mane, kaip alkanas levas * Nasrus išžiojęs, praryti gatavas, * Ar kaip levūtis, savo duobėj kiūtąs, * Dar šnek ant manęs dalykus nebūtus.

Kelkis, Viešpatie, nedorą pranokti, * Pirma ne mane, bet jį pakoroti, * Gelbėk dūšelę mano nuo bedievio, * Atimk jam šoblę, maloningas tėve.

Atskirk daugybę žmonių nedorųjų * Nuo mažo būrio dievobaimingųjų, * Įsakyk aniems lig laiku padingti, * Nedaleisk ilgiau didžių turtų rinkti.

Yra jau sotūs, daug vaikų įgavo, * Kuriems paliko visus turtus savo. * Aš su dorybe, norint čionai žūsiu, * Prisisotinsiu, kada danguj būsiu. A.

Pasalmė 17

Padėkavojimas Viešpačiui už datirtas geradėjystas

Gaida kaip *Linksminkis dangau, linksmink dūšią mano.*

Mylėsiu Dievą kaip tikrą gėrybę: * Jis mano pile, jis mano tvirtybe. * Viešpats dar yra mano gelbėtoju, * Mano uždanga ir išganytoju.

Viešpatiep viltį visados turėsiu, * Pagalbą tikrą veikiai paregėsiu. * Dievs užstos mane ir priduos stiprybės, * Jis apgins mane iš savo gerybės.

Garbindams Dievą, didžiu balsu šauksiu, * Pakol pagalbos nuo ano sulauksiu. * Užpuolė mane baisūs skausmai smerčio, * Upės bjaurybių jau iš kojų vertė.

Dar kad pragaro sopuliai apniko, * Pats tiktai smertis manie bepaliko. * Nelaimėj mano šaukiaus prie Viešpaties, * Pagalbos greitos laukiau nuo jo paties.

Szaukimas mana, pakluwa i ausi * Dąnguo siediedams, meldima iszkłausi * Ziame wirpieje, ir wisa drebieje * Pamataj kałnu, isz bajmes krutieje.

Wieszpats supika, o nu jo rustibes * Dumas pakiła, i ora auksztibes * Kibirksztis lekie, ir źajbaj twatieje * Ugnis uźdegtas, kuręnties pradieje.

Prilęnkie dąngu, ir pats nusilejda * Bet neparode, sawa tikra wejda * Tąmsus debesis, ano kojes dęngie * Ąnt Kerubinu, kada pats nuźęngie.

Łakiodams wisur, kajp su sparnajs wietra * Tąmsibiej łajkie, sawa tikrą szietrą * Debesus ora, ira tąmsus unduo * Kuręms sukrutus, wienoje wałąndo.

Perkunas trąnkus, didej sugramieje * Krusza ir pirksznis, birti prasidieje * Kartkartiems tręnkie, źiamę pajudina * Iszlejda źajbus,
↕ p. 39-40 piktus pargąndina. ↕

Upalej undens, tujaus pasidare * Pamataj źiames, tarsi atsidare * Taj atsitika nu Diewa baudima * Nu audras wieju, didele putima.

Nulejda rąnką, sawa isz auksztibes * Iszgrejbe mani, isz undens daugibes * Nu neprietelu, stipriu iszgielbieje * Kurij nie kięnsti, manęs negaleje.

Dienoj prispaudas, kad mani apnika * Wieszpats wienokiej, dar giwą palika * Iszwede mani, gan i ertą wietą * Sutejkie manij, pagałbą źadietą.

Atdawe Wieszpats, pagal jo tejsibes * Ir pagal rąnku, manuju czistibes * Nesgi dabojau, prisakimu Diewa * Ne priesztarawau, bet lęnkiau kajp tiewa.

Jo prisakimus, akisu turiejau * Tus uźłajkiti, isz szirdies noriejau * Ir tolaus noriu, jo walę pilditi * O nedoribiu, niekajp nedariti.

Uźmokies Wieszpats, po inos tejsibes * Ir pagal rąnku, mana ne-
↕ p. 40-41 kaltibes. * Su szwęntu bu ↕ dams, i szwęntus paklusi * Su wiru tejsiu, nekałtu parbusi.

Jej su iszrinktu, draugauti paprasi * Ir pats iszrinktu, wejkiej atsirasi * O jej bediewi, draugu padarisi * Pats ano idas, beregięnt igisi.

Nes tu Wieszpatie, ubagus apgieni * Pujkius nedorus, tujaus

Šaukimas mano pakliuvo į ausį, * Danguj sėdėdams, meldimo išklausė. * Žemė virpėjo ir visa drebėjo, * Pamatai kalnų iš baimės krutėjo.

Viešpats supyko, o nuo jo rūstybės * Dūmas pakilo į oro aukštybes, * Kibirkštys lėkė ir žaibai tvatėjo, * Ugnys uždegtos kūrintis pradėjo.

Prilenkė dangų ir pats nusileido, * Bet neparodė savo tikro veido. * Tamsus debesis ano kojas dengė, * Ant cherubinų kada pats nužengė.

Lakiodams visur kaip su sparnais vėtra, * Tamsybėj laikė savo tikrą šėtrą. * Debesys oro yra tamsus vanduo, * Kuriems sukrutus, vienoje valandoj

Perkūnas trankus didžiai sugramėjo, * Kruša ir pirkšnys birti prasidėjo. * Kartkartėms trenkė, žemę pajudino, * Išleido žaibus piktus, pergandino.

Upaliai vandens tuojau pasidarė, * Pamatai žemės tarsi atsidarė. * Tai atsitiko nuo Dievo baudimo, * Nuo audros vėjų didelio pūtimo.

Nuleido ranką savo iš aukštybės, * Išgreibė mane iš vandens daugybės, * Nuo neprietelių stiprių išgelbėjo, * Kurie nė kęsti manęs negalėjo.

Dienoj priespaudos kad mane apniko, * Viešpats vienokiai dar gyvą paliko, * Išvedė mane gan į ertą vietą, * Suteikė manie pagalbą žadėtą.

Atdavė Viešpats pagal jo teisybę * Ir pagal rankų manųjų čystybę, * Nesgi dabojau prisakymų Dievo, * Neprieštaravau, bet lenkiau kaip tėvą.

Jo prisakymus akisu turėjau, * Tuos užlaikyti iš širdies norėjau * Ir toliau noriu jo valią pildyti, * O nedorybių niekaip nedaryti.

Užmokės Viešpats po ynos teisybės * Ir pagal rankų mano nekaltybės. * Su šventu būdams, į šventus pakliūsi, * Su vyru teisiu nekaltu perbūsi.

Jei su išrinktu draugauti paprasi, * Ir pats išrinktu veikiai atsirasi, * O jei bedievį draugu padarysi, * Pats ano ydas beregint įgysi.

Nes tu, Viešpatie, ubagus apgini, * Puikius nedorus tuojau

nuźiamini * Kad tawa rąnka, węn mani iszgana * Apszwiesk Wieszpatie, ir tąmsibes mana.

Sztaj wardon tawa, wiskąn pargałesiu * Stipriausius murus, parlipti galesiu * Kielej jo graźi, dajlej patajsiti * Jo źodej grini, ugniej partirpiti.

Neaplejs zmogaus, pagałbas jeszkąnte * O wilti sawa, Diewop padedąnte * Nes źinom jogiej, niera kitą Diewa * Niera głobieje, nier gieresne tiewa.

Kajp tiktaj Diewas, kuri mes auksztinam * Kajp Wieszpats kuri,
↕ p. 41–42 wisados garbinam * Diewas ↕ pridawe, kiek rejkięnt stipribes * Is mani wede, wieszkielu doribes.

I kałnus auksztus, mani pałajpina * O kojes mana, kajp elne twirtina * Pats rąnkas mana, kariauti iszmokie * Petius sutejkie, kajpo ware kokie.

Jog neprietelus, manęs nepamine * Deszinie Diewa, ta mani apgine * Prispudas tawa, manęs neprastoje * O moksłas tawa, uź mani uźstoje.

Sutejkiej płatę, więtą źinksnems mana * Dielto ir kojes, tur twirtibes gana * Muszius bediewius, neprietelus wisiu * Ir nesugrisziu, pakol neprigisiu.

Parisiu anus, nebgales stowieti * Po kojems mana, rejks anęms guleti * Iszmokiej mani, wajkszczioti i karę * Pasmerkiej kurij, sumiszimus dare.

Szaukie pagałbas, bet nieks ju nekłausi * Meldies pri Diewa, tas uźkisza ausi * Kajp dulkies źiames, tejp anus sutrisiu * Kajp purwą
↕ p. 42–43 miestu, wisus isznajkisiu. ↕

Nebdris daugiesni, manij priesztarauti * Turiesiu tuokart, ąnt ko karalauti * Krasztaj tolimis, źmones didej gausi * Zodi iszgirdi, tujaus manęs kłausi.

Sukrusziu anus, kajp dulkies barstisiu * It purwą miestu, tujaus isznowisiu * O kad nu źmoniu, pasalu apgisi * Karalu krasztu, ertu pastatisi.

Nepaźistamas gimines tarnawa * Prikłause manęs, kajp tikt źodi gawa * Zmones swetimi, manij pamaława * Manes nekłause, lig senatwes sawa.

nužemini, * Kad tavo ranka vien mane išgano, * Apšviesk, Viešpatie, ir tamsybes mano.

Štai vardan tavo viską pergalėsiu, * Stipriausius mūrus perlipti galėsiu; * Keliai jo gražūs, dailiai pataisyti, * Jo žodžiai gryni, ugnyj pertirpyti.

Neapleis žmogaus, pagalbos ieškančio * O viltį savo Dievop padedančio, * Nes žinom, jogei nėra kito Dievo, * Nėra globėjo, nėr geresnio tėvo.

Kaip tiktai Dievas, kurį mes aukštinam, * Kaip Viešpats, kurį visados garbinam. * Dievas pridavė kiek reikiant stiprybės, * Jis mane vedė vieškeliu dorybės.

Į kalnus aukštus mane palaipino * O kojas mano kaip elnio tvirtino, * Pats rankas mano kariauti išmokė, * Pečius suteikė kaipo vario kokio.

Jog neprietelius manęs nepamynė, * Dešinė Dievo ta mane apgynė. * Prispūdos tavo manęs neprastojo * O mokslas tavo už mane užstojo.

Suteikei plačią vietą žingsniams mano, * Dėl to ir kojos tur tvirtybės gana * Mušiu bedievius, neprietelius vysiu * Ir nesugrįšiu, pakol neprigysiu.

Parisiu anuos, nebgalės stovėti * Po kojoms mano, reiks aniems gulėti. * Išmokei mane vaikščioti į karę, * Pasmerkei, kurie sumišimus darė.

Šaukė pagalbos, bet nieks jų neklausė, * Meldės prie Dievo, tas užkišo ausį. * Kaip dulkes žemės, taip anuos sutrinsiu, * Kaip purvą miestų, visus išnaikinsiu.

Nebdrįs daugesniai manie prieštarauti, * Turėsiu tuokart ant ko karaliauti. * Kraštai tolimi, žmonės didžiai gausūs, * Žodį išgirdę, tuojau manęs klausė.

Sukrušiu anuos, kaip dulkes barstysiu, * It purvą miestų tuojau išnovysiu * O kad nuo žmonių pasalų apgysi, * Karaliu kraštų ertų pastatysi.

Nepažįstamos giminės tarnavo, * Priklausė manęs, kaip tik žodį gavo * Žmonės svetimi, manie pamelavo, * Manęs neklausė lig senatvės savo.

Diwźi tegul bun, Wieszpats pałajmintas * Mana głobiejas, łaj bun paauksztintas. * Kurs mąn dalejda, piktęms atmoniti * Nedorus krasztns, wejkiej suwalditi.

Tu nu kiłstąntiu, ąnt manęs apgisi * Wirą netejsi, pamuszti padiesi * Todiel garbisiu, tawi tarp pagonu * Giedosiu tawij, tarp sawa padonu.

↕ p. 43–44 Miłaszirdiste, pateptam darisi * Karalu sawa, ↕ mejlej uźłajkisi. * Ne węn Dowida, bet ir ano wajkus * Dabar, wisados, par ąmźinus łajkus. A.

Pasalme 18.

Apej iszminti Wieszpaties matoma pri sutwierima pasaules, apej istatimus źmoniems duotus ir ateima atpirkieje.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis didej padukusi.*

Pats dąngus moka, jog Diewas garbingas * Darbaj jo roda, kajp ira protingas * Diena po nakties, isz dajkta ejnąnti * Roda mums Diewa, pasauli wałdąnti.

Pamoksła toki, koźnus wiens numana * Matidams źwajzdes, isz kur tos parmana * Niera niekami zmonelu tejp prastu * Kurij to

↕ p. 44–45 moksła, gieraj nesuprastu. ↕

I wisą źiamę, tas bałsas iszeje * Tolimi krasztaj, aną pagirdieje * Saule łabiausej, roda tąn tejsibę * Ję sutwieruse, Wieszpaties galibę.

Saule kas rita, uźtek ajszki grina * Kiełas isz łowas, kajp skajstus wajkina * Kiłst kajp milźionis, ir bieg lig wakara * Apszwiet paszalus, graźę dieną dara.

Nieks negal buti, be saules szwiesibes * Nej pasislepti, nu anos karsztibes * Prowa Wieszpaties, ira didej giera * Attrauk nu pikto, ir patwirtęn wierą.

Jo istatimaj, werti tikieima * Nes duod maźelems, ajszki apszwietimą * Tejsibes Diewa, źad palinksminimą * Ir źmoniu akięms, sutejk apszwietimą.

Bajme Wieszpaties kajpo paszłowinta * Par wisus ąmźius tur buti

↕ p. 45–46 atminta * Sudaj isz burnos ↕ Wieszpaties iszlejsti * Nebus niekados, i kitus parkiejsti.

Dievži tegul būn Viešpats palaimintas, * Mano globėjas lai būn paaukštintas, * Kurs man daleido piktiems atmonyti, * Nedorus kraštus veikiai suvaldyti.

Tu nuo kilstančių ant manęs apgysi, * Vyrą neteisų pamušti padėsi, * Todėl garbinsiu tave tarp pagonų, * Giedosiu tavie tarp savo padonų.

Mielaširdystę pateptam darysi, * Karalių savo meiliai užlaikysi. * Ne vien Dovydą, bet ir ano vaikus * Dabar, visados, per amžinus laikus. A.

Pasalmė 18

Apie išmintį Viešpaties, matomą prie sutvėrimo pasaulės, apie įstatymus, žmonėms duotus, ir atėjimą atpirkėjo

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Pats dangus moko, jog Dievas garbingas, * Darbai jo rodo, kaip yra protingas. * Diena po nakties, iš daikto einanti, * Rodo mums Dievą, pasaulę valdantį.

Pamokslą tokį kožnas viens numano, * Matydams žvaigždes, iš kur tos permano. * Nėra niekame žmonelių taip prastų, * Kurie to mokslo gerai nesuprastų.

Į visą žemę tas balsas išėjo, * Tolimi kraštai aną pagirdėjo, * Saulė labiausiai rodo tą teisybę, * Ją sutvėrusio Viešpaties galybę.

Saulė kas rytą užtek aiški, gryna, * Kelias iš lovos kaip skaistus vaikina, * Kilst kaip milžionis ir bėg lig vakaro, * Apšviečia pašalius, gražią dieną daro.

Nieks negal būti be saulės šviesybės * Nei pasislėpti nuo anos karštybės. * Prova Viešpaties yra didžiai gera: * Attrauk nuo pikto ir patvirtin vierą.

Jo įstatymai verti tikėjimo, * Nes duod maželiams aiškų apšvietimą, * Teisybės Dievo žad palinksminimą * Ir žmonių akims suteik apšvietimą.

Baimė Viešpaties kaipo pašlovinta, * Per visus amžius tur būti atminta * Sūdai, iš burnos Viešpaties išleisti, * Nebus niekados į kitus perkeisti.

Medius neturies tejp didios saldibes * Zemcziugaj, auksas, negaus tos brąngibes * Kajp saldi ira, Diewa prisakimaj * Kajp brąngi ira, ano istatimaj.

Dielto ir tarnas tawa jus uźłajka * O uźmokiesni gaus uź taj be sajka * Silpnibes sawa, kas gales paźinti? * Pasleptus griekus, kas walos atminti?

Uź tus Wieszpatie, tejkies neaplejsti * Swetimus griekus, tejkies mąn atlejsti * Jej giminajtiu, ponajs nedarisiu * Nu dide grieka, sawi uźłajkisiu.

Ir patiks Diewuj, kałba łupu mana * Kurs wisas misles, gieriausej numana * Buk mąn Wieszpatie, tikru padietoju * O duszes mana,
↕ p. 46–47 ajszkiu gielbietoju. Amen. ↕

Pasalme 19.

Małda uź karalu kietąnti kariauti.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu wisi.*

Tegul iszkłausa, Diews małdos tawa * Nełajmiej sutejk, pagałbą sawa * Laj iszgirst bałsą, Diews musu tiewu * Kuriu tejpogi pats buwo Diewu.

Tegul pagałba atejn nu Pona * Apginęms nu pat, kałna Siona * Apieras tawa, tegul Diews mata * O kajpo rijbes, uź gieras stata.

Tegul tas sutejk, ko węn tu nori * Nesgi troszkimaj, ira padori * Ir mes dziauksemos isz tawa łajmes * Giwensma tuokart, be kokios bajmes.

Tegul iszpilda, Diews małdas tawa * O pateptoje, neprasto sawa * Łaj nebun wełtuo, ano meldimas * Nes rąnkoj Diewa, jo iszganimas.

↕ p. 47–48 Wieni pasiklaun, kaustitajs arklejs * O kiti ↕ sawa, weźimajs buklejs * Mes bepartrukie, Diewop duksaujem * Ano pagałbas, uźwis mejłaujem.

Anij sugura, ir gul uźmuszti * Giwajs iszliki, tebsten suriszti * Bet mes iszdidom, ir stipri esma * Niekados Diewa, tikra nemesma.

Medus neturės taip didžios saldybės, * Žemčiūgai, auksas negaus tos brangybės * Kaip saldūs yra Dievo prisakymai, * Kaip brangūs yra ano įstatymai.

Dėl to ir tarnas tavo juos užlaiko, * O užmokesnį gaus už tai be saiko. * Silpnybes savo kas galės pažinti? * Paslėptus griekus kas valios atminti?

Už tuos, Viešpatie, teikis neapleisti, * Svetimus griekus teikis man atleisti. * Jei giminaičių ponais nedarysiu, * Nuo didžio grieko save užlaikysiu.

Ir patiks Dievui kalba lūpų mano, * Kurs visas mislias geriausiai numano. * Būk man, Viešpatie, tikru padėtoju * O dūšios mano aiškiu gelbėtoju. Amen.

Pasalmė 19

Malda už karalių, ketantį kariauti

Gaida kaip *Pulkim ant kelių visi krikščionys.*

Tegul išklauso Dievs maldos tavo, * Nelaimėj suteik pagalbą savo, * Lai išgirst balsą Dievs mūsų tėvų, * Kurių taipogi pats buvo Dievu.

Tegul pagalba atein nuo pono, * Apgynims nuo pat kalno Siono, * Apieras tavo tegul Dievs mato * O kaipo riebias už geras stato.

Tegul tas suteik, ko vien tu nori, * Nesgi troškimai yra padori. * Ir mes džiaugsimės iš tavo laimės, * Gyvensim tuokart be kokios baimės.

Tegul išpildo Dievs maldas tavo * O pateptojo neprastoj savo, * Lai nebūn veltui ano meldimas, * Nes rankoj Dievo jo išganymas.

Vieni pasikliaun kaustytais arkliais, * O kiti savo vežimais bukliais. * Mes be pertrūkio Dievop dūksaujam, * Ano pagalbos užvis meilaujam.

Anie suguro ir gul užmušti, * Gyvais išlikę, tebsten surišti, * Bet mes išdidom ir stiprūs esam, * Niekados Dievo tikro nemesim.

Użłajkik Diewi, musu karalu * Kajp waldimiera, ne maźu szalu * Iszkłausik musu, tawiep szaukięntiu * Pagałbas tawa, ajszkies łaukąntiu. A.

Pasalme 20.

Atsigierinimas Wieszpatem uź pawejkima neprietelu ir apej Kristu.

Gajda kajp: *Diewas isz dągaus Anioła.*

Diewi par tawa galibę * Karalus turies linksmibę * Datires pa-
↕ p. 48-49 gałbos tawa * Prasidziuks szirdieje sawa. ↕

Iszkłausej ano meldima * Iszpildej szirdies giejdima. * Tikraj łajmingu padarej * Auksa karunu apdarej.

Melde iłga giwenima * Iszkłausej ano meldima * Dawej giwibą tejp twirtą * Kad par ąmzius neb numirtu.

Didę gaus szłowę dąnguoje * Szalip Tiewa ąmźinoje * Garbę ir garsmą jam duosi * Papuoszimą dowinosi.

Wisi wadins pałajmintu * Par wisus ąmźius szłowintu * Linksminses tawi regiedams * Nieka daugiaus neb noriedams.

Nes karalus wilti sawa * Sudieje rąnkosi tawa * Milestu Diewa auksztintas * Nebus daugiaus pajudintas.

↕ p. 49-50 Tawo stipri szwęntą rąnka * Neprietelus te ap ↕ łąnka * Deszinie turies prigauti * Kurij ne nor tau tarnauti.

Gadiniej sawa rustibes * Sudeginsi tus biauribes * Supikies jus pargąndisi * Ir pecziuoje sudegisi.

Giminej nelejsi buti * Lijpsi su wisu iszźuti * Wejsle ju turies iszmirti * O ju wiraj nebus twirti.

Nes ąnt paties Diewa pika * Dielto wejsties jams newika * Rodas nedoras mislije * Tos twirtibes neigije.

Muszoj paduos uźpakali * Kiti biegs kur tiktaj gali * Likusiusius iszszaudisi * I pat wejdus jus ronisi.

Diewi kajp esi tejsingu * Pasirodik ir galingu * Kada siłą pama-
↕ p. 50-51 tisma * Giedosma tawi garbisma. Amen. ↕

Užlaikyk, Dieve, mūsų karalių * Kaip valdymierą nemažų šalių, * Išklausyk mūsų, taviep šaukiančių, * Pagalbos tavo aiškios laukiančių. A.

Pasalmė 20

Atsigerinimas Viešpačiui už paveikimą neprietelių ir apie Kristų

Gaida kaip *Dievas iš dangaus aniolą.*

Dieve, per tavo galybę * Karalius turės linksmybę, * Datyręs pagalbos tavo, * Prasidžiugs širdyje savo.

Išklausei ano meldimo, * Išpildei širdies geidimą. * Tikrai laimingu padarei: * Aukso karūna apdarei.

Meldė ilgo gyvenimo, * Išklausei ano meldimo, * Davei gyvybą taip tvirtą, * Kad per amžius nebnumirtų.

Didžią gaus šlovę danguje * Šalip Tėvo amžinojo, * Garbę ir garsmą jam duosi, * Papuošimą dovanosi.

Visi vadins palaimintu, * Per visus amžius šlovintu. * Linksminsis tave regėdams, * Nieko daugiau nebnorėdams.

Nes karalius viltį savo * Sudėjo rankose tavo, * Mylista Dievo aukštintas, * Nebus daugiau pajudintas.

Tavo stipri šventa ranka * Neprietelius teaplanko, * Dešinė turės prigauti, * Kurie nenor tau tarnauti.

Gadynėj savo rūstybės * Sudeginsi tuos bjaurybes, * Supykęs juos pergandinsi * Ir pečiuje sudeginsi.

Giminei neleisi būti, * Liepsi su visu išžūti, * Veislė jų turės išmirti, * O jų vyrai nebus tvirti,

Nes ant paties Dievo pyko, * Dėl to veistis jiems nevyko, * Rodas nedoras mislijo, * Tos tvirtybės neįgijo.

Mūšoj paduos užpakalį, * Kiti bėgs kur tiktai galį, * Likusiuosius iššaudysi, * Į pat veidus juos ronysi.

Dieve, kaip esi teisingu * Pasirodyk ir galingu, * Kada sylą pamatysim, * Giedosim, tave garbysim. Amen.

Pasalme 21.

Apej kąnczę ir isz numirusiu prisikielimą Kristaus, kurio asaboj cze kałb Dowidas.

Gajda kajp: *Diewi kodiel mani, kodielgi.*

Diewi, Diewi mana, tejkies pawejzieti * Ir su padieimu, tujaus paskubieti * Kodieł taj Wieszpatie, tejp mani aplejdaj? * Giwibaj bęngąntes, sunkibes dalejdaj.

Norint karsztaj meldziu, tecziaus nekłausisi * Nes kajp kitejp wejslę, źmoniu iszganisi * Nors par diena szauksiu, bet nesusimilsi,* Nakto widu melsiu, bet neisipilsi.

Szitaj tu giweni, aukszcziausioj staliczioj * O czionaj ąnt źiames, Szwęntoje baźniczioj * Tawiep tiewaj musu, kad wilti padieje * To-
↕ p. 51–52 diel rąnka tawa, anus iszgielbieje. ↕

Pri tawęs szaukdamos, buwa iszganiti * Diewu pasiklowi, buwa uźłajkiti * Bet asz kuomi esmi, kuo dabar stojausi * Ne źmogu bet tarsi, kirmeli maźiausi.

Par nełajmes stojaus, źmoniu iszjuokimu * Ir tarp prastu źmoniu, piłnas papejkimu * O wisi ticziojes, gałwas purtindami * Pleszkieje su łupoms, burnas krajpidami.

Sakie iszjuokdamis, jug wilti turieje * Te iszgiełb ji Diewas, kuri numileje * Dabar kad źiwati, motinas krutiejau * Pri krutu budamas, łoską apturiejau.

Nu pat uźgimima, troszkau buti tawa * Aprinkau tawi uź, tikrą Diewą sawa * Neprastok manęs nes, artima prispuda * Tejkies iszgielbieti, pagal sawa buda.

Sztaj apstoje mani, werszej it pasiuti * Arba kajpo wiłkaj, awelę
↕ p. 52–53 pajuti. * Kajpo bujlej rijbi, ↕ isz wisur apguli * Begała nedori, ąnt manęs supouli.

Atidare źiaunas, it lawaj riekąntis * Ir mani prariti, beregięnt noręntis * Jau papłudes esmi, kajp unduo twanusi * Nebpalika kaułaj sawa sunariusi.

Kajpo waszkas tirpsta, nu saules spindulu * Tejp ir mana szirdis, gajszta nug sopulu * Wisa siła mana, kajp szukie iszdziuwa * Pragajsza stipribe, kuri pirmu buwa.

Pasalmė 21

Apie kančią ir iš numirusių prisikėlimą Kristaus, kurio asaboj čia kalba Dovydas

Gaida kaip *Dieve, kodėl mane, kodėl gi apleidai.*

Dieve, Dieve mano, teikis paveizėti * Ir su padėjimu tuojau paskubėti. * Kodėl tai, Viešpatie, taip mane apleidai? * Gyvybai bengiantis, sunkybės daleidai.

Norint karštai meldžiu, tačiau neklausysi, * Nes kaip kitaip veislę žmonių išganysi, * Nors per dieną šauksiu, bet nesusimilsi,* Naktovidu melsiu, bet neįsipilsi.

Šitai tu gyveni aukščiausioj stalyčioj, * O čionai ant žemės šventoje bažnyčioj * Taviep tėvai mūsų, kad viltį padėjo, * Todėl ranka tavo anuos išgelbėjo.

Prie tavęs šaukdamos, buvo išganyti, * Dievu pasikliovę, buvo užlaikyti. * Bet aš kuomi esmi, kuo dabar stojausi, * Ne žmogum, bet tarsi kirmėle mažiausia.

Per nelaimes stojaus, žmonių išjuokimų * Ir tarp prastų žmonių pilnas papeikimų, * O visi tyčiojos, galvas purtindami, * Pleškėjo su lūpoms, burnas kraipydami.

Sakė išjuokdami, juk viltį turėjo, * Teišgelb jį Dievas, kurį numylėjo. * Dãbar kad žyvate motinos krutėjau, * Prie krūtų būdamas, loską apturėjau.

Nuo pat užgimimo troškau būti tavo, * Aprinkau tave už tikrą Dievą savo, * Neprastok manęs, nes artima prispūda, * Teikis išgelbėti pagal savo būdą.

Štai apstojo mane veršiai it pasiutę, * Arba kaipo vilkai, avelę pajutę. * Kaipo builiai riebūs, iš visur apgulę, * Be galo nedori ant manęs supuolę,

Atidarė žiaunas, it levai rėkiantys * Ir mane praryti beregint norintys. * Jau paplūdęs esmi kaip vanduo tvanuose, * Nebpaliko kaulai savo sūnariuose.

Kaipo vaškas tirpsta nuo saulės spindulių, * Taip ir mano širdis gaišta nuog sopulių, * Visa syla mano kaip šukė išdžiūvo, * Pragaišo stiprybė, kuri pirma buvo.

Nu karszte burnoje, nie sejles neblika * Sopulingas smertis, manij bepalika * Prikiba pri gamure, iszdziuwes leźuwis * Pawirtau i dulkies, kajp senej praźuwis.

Nedoriausiu szunu, daugibe apnoka * Kruwa bajsiu zmoniu, węnkartu apszoka * Kojes rąnkas mana, winimis parkała * O patis
↕ p. 53–54 dziaugdamos, stebiejos lig gała. ↕

Budamis apmaudi, didelej ikajti * Par kajli ir kaułus, iszdajkta suskajti * Kad mani i rąnkas, butinaj igije * Drapanomis siutoms, dar pasidalije.

Igawi drabuźi, kurs nunertas buwa * Iszmete sztikajli, ir wienam pakluwa * Tu Wieszpatie tejkies neatsitolinti * Paźwełkti i mani, ir spierej apginti.

Tegul szoble łąndi, manęs neatrąnda * Tegul pikti szunis, nedraska nekąnda * Iszgielbieti tejkies, isz pat nasru lawa * Nug ragu węn ragiu, apgink tarną tawa.

Wardą tawa szwęntą, brolems apsakisiu * Ir widuo baźniczes, tawi pagarbisiu * Bijęntis Wieszpaties, aną pagarbinkiet * Wisi Izralitaj, aną paszłowinkiet.

Łaj bijos Wieszpaties, wisus Izraelus * Nes isaj prigłobe, mękus
↕ p. 54–55 pawargielus * Neatkrejpk ↕ nu manęs, szwęnta wejda tawa * Kad szaukiu iszkłausik, balsa tarna sawa.

Tau garbę atiduosiu, kruwoj iszrinktuju * Apierą atnesziu, burieje doruju * Walgis isz apieras, ir bus tikraj soti * Tij kurij iszmoka, Wieszpaties bijoti.

O dusze walgiusiu, bus giwa wisados * Apieras uźkąndi, nenumirs niekados * Atsimins, atsigręnsz, Diewop wisi źmonis * Iszpaźins kłonioses, ir patis pagonis.

Diewa karaliste, ira wisa źiame * Ir pagonu krasztus, Diewas pats uźjeme * Walgis isz apieras, wisi rijbi źmones * Parpułs ir kłonioses, isz didios małones.

O kiti iszmiri, gułs ąnt pliku grindi * Ąnt gała tęnkięnses, i źiamę ilindi * Tecziaus dusze mana, bus giwa Wieszpatem * Tejpog wejsle
↕ p. 55–56 mana, tarnaus anam patem. ↕

Bus apskielbta tikra, Wieszpaties tejsibe * Didi ano darbaj, ąmźina gieribe * Apskritos pasaules, atęntioms giminiems * Tolemiausiu krasztu, źmoniu didioms miniems. Amen.

Nuo karščio burnoje nė seilės nebliko, * Sopulingas smertis manie bepaliko, * Prikibo prie gomurio išdžiūvęs liežuvis, * Pavirtau į dulkes, kaip seniai pražuvęs.

Nedoriausių šunų daugybė apnoko, * Krūva basių žmonių vienkartu apšoko, * Kojas, rankas mano vinimis perkalo, * O patys džiaugdamos stebėjos lig galo.

Būdami apmaude dideliai įkaitę, * Per kailį ir kaulus iš daikto suskaitė, * Kad mane į rankas būtinai įgijo, * Drapanomis siūtoms dar pasidalijo.

Įgavę drabužį, kurs nunertas buvo, * Išmetė štikailį, ir vienam pakliuvo. * Tu, Viešpatie, teikis neatsitolinti, * Pažvelgti į mane ir spėriai apginti.

Tegul šoblė landi manęs neatranda, * Tegul pikti šunys nedrasko, nekanda. * Išgelbėti teikis iš pat nasrų levo, * Nuog ragų vienragių apgink tarną tavo.

Vardą tavo šventą broliams apsakysiu * Ir viduj bažnyčios tave pagarbysiu. * Bijantys Viešpaties, aną pagarbinkit, * Visi izraelitai aną pašlovinkit.

Lai bijos Viešpaties visas Izraelis, * Nes jisai priglobė menkus pavargėlius * Neatkreipk nuo manęs švento veido tavo, * Kad šaukiu, išklausyk balso tarno savo.

Tau garbę atiduosiu krūvoj išrinktųjų, * Apierą atnešiu būryje dorųjų, * Valgys iš apieros ir bus tikrai soti * Tie, kurie išmoko Viešpaties bijoti.

O dūšia valgiusių bus gyva visados, * Apieros užkandę, nenumirs niekados. * Atsimins, atsigręš Dievop visi žmonys, * Išpažins, kloniosis ir patys pagonys.

Dievo karalystė yra visa žemė, * Ir pagonų kraštus Dievas pats užėmė, * Valgys iš apieros visi riebūs žmonės, * Parpuls ir kloniosis iš didžios malonės.

O kiti išmirę guls ant plikos grindės, * Ant galo tenkinsis į žemę įlindę, * Tačiau dūšia mano bus gyva Viešpačiui, * Taipog veislė mano tarnaus anam pačiam.

Bus apskelbta tikra Viešpaties teisybė, * Didi ano darbai, amžina gerybė * Apskritos pasaulės atenčioms giminėms, * Tolimiausių kraštų žmonių didžioms minioms. Amen.

Pasalme 22.

Apej taj: kąn jaut dusze nu Wieszpaties wedama.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Kada Wieszpats Diewas rieda * Neatsitiks manij bieda * Gieros pijwosi pastati * Łajmę mana pamati.

Atgajwina undens dawes * Patraukie duszę pri sawes * Dar wede kielejs tejsibes * Diel warda sawa didibes.

↕ p. 56–57 Nors uksmiej smerte wajkszcziosiu * Bet pao ↕ jaus nebijosiu * Su maniemi nes tu esi * Su pagałbu paskubiesi.

Łazdą nu tawęs igisiu * Tu nu bajsiu apsigisiu * Nedoręms źudant be gała * Tu patijkiej manij stałą.

Su mąnsti tepej cziupriną * Su stipriu pagirdej wina * Tejp tawa susimilima * Datiriau par giwenimą.

Namusi giwendams tawa * Węn garbisiu Diewa sawa * Kada i dąngu paklusiu * Tęn par wisus ąmźius busiu. Amen.

Pasalme 23.

Apej iźęngima Kristaus Wieszpaties i dąngu.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie.*

↕ p. 57–58 Wieszpaties ira, ta źiame apskrita * Zmones ↕ galwijej, ir kas ąnt jos krita * Nes Wieszpats sawa, źodiu ję padare * Tegul bun tare.

Is pats nu sausmos, undenus atskire * Nesgi to rejkięnt, butinaj datire * Lijpe kad upis, upalej tekietu * Litus warwietu.

Diewi kas gales i dąngu pakluti? * Kas wejks pri tawęs, szwęntoj wietoj buti * Zmogus nekałtas, grinas rąnkas turis * Jejs pro duris.

Kurs berejkała dar neprisigawa * Nejgi prisijgdams, artima apgawa * Tokiem taj Wieszpats, duos pałajminimą * Ir iszganimą.

Ta ira wejsle, kuri Diewa giejda * Ir nor regieti ano Szwęntą wejdą * Atkielkiet wartus, kunigajksztej didi * Ejnąnti iszwidi.

Wartus ąmźinus tujaus atrakinkiet * Sweti ejnąnti, linksmaj paswejkinkiet * Beregint iejs, karalus garbingas * Ir stebuklingas.

Pasalmė 22

Apie tai, ką jaučia dūšia, nuo Viešpaties vedama

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Kada Viešpats Dievas rėdo, * Neatsitiks manie bėda. * Geros pievose pastatę, * Laimę mano pamatę,

Atgaivino, vandens davęs, * Patraukė dūšią prie savęs, * Dar vedė keliais teisybės * Dėl vardo savo didybės.

Nors ūksmėj smerčio vaikščiosiu, * Bet pavojaus nebijosiu, * Su manimi nes tu esi, * Su pagalba paskubėsi.

Lazdą nuo tavęs įgysiu, * Ta nuo baisių apsigysiu. * Nedoriems žudant be galo, * Tu patiekei manie stalą.

Su mąsčia tepei čiupryną, * Su stipriu pagirdei vynu. * Taip tavo susimilimo * Datyriau per gyvenimą.

Namuose gyvendams tavo, * Vien garbinsiu Dievą savo, * Kada į dangų pakliūsiu, * Ten per visus amžius būsiu. Amen.

Pasalmė 23

Apie įžengimą Kristaus Viešpaties į dangų

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Viešpaties yra ta žemė apskrita: * Žmonės, galvijai ir kas ant jos krito, * Nes Viešpats savo žodžiu ją padarė, * Tegul būn, tarė.

Jis pats nuo sausmos vandenis atskyrė, * Nesgi to reikiant būtinai datyrė, * Liepė, kad upės, upaliai tekėtų, * Lytus varvėtų.

Dieve, kas galės į dangų pakliūti? * Kas veiks prie tavęs šventoj vietoj būti? * Žmogus nekaltas, grynas rankas turįs, * Įeis pro duris.

Kurs be reikalo dar neprisiegavo * Neigi prisiekdams artimą apgavo, * Tokiam tai Viešpats duos palaiminimą * Ir išganymą.

Ta yra veislė, kuri Dievo geidžia * Ir nor regėti ano šventą veidą, * Atkelkit vartus, kunigaikščiai didi, * Einantį išvydę.

Vartus amžinus tuojau atrakinkit, * Svetį einantį linksmai pasveikinkit. * Beregint įeis karalius garbingas * Ir stebuklingas.

↕ p. 58–59 Kasgi tas ira, karalus garbingas? * Kristus ↕ karieje, narsus ir protingas * Atkielkiet jusu, kunigajksztej wartus * Ąmźinus, ertus.

Jejs beregięnt karalus garbingas * Kasgi tas ira, karalus garbingas? * Diewas galibiu, tas ira garbingas * Ir stebuklingas. Amen.

Pasalme 24.

Rodąnti jog nełajmiesi rejk głausties pri Diewa.

Gajda kajp: *Wieszpatie uźdegimi ir.*

Duszę tawiep pakielau, oj Wieszpatie szwęntas * Nejau tawiep wiłdamos, busiu uźgiedintas? * Łaj nejuokas isz manęs, neprietelej bajsi * Tawęm pasiklowusem, giedieties nełajsi.

Tegul susigiest wisi, pilni nedoribes * Newejząntis par ąmźiu, ne-
↕ p. 59–60 kokios tejsibes * Kielus tawa ↕ Wieszpatie, tejkies paroditi * O taku tawa tejsiu, mani iszmokiti.

Duok Diewi tikrą wierą, kuo wejkiaus paźinti * Ir pagał tos par ąmźi, kajp rejkięnt giwinti * Nes tu esi Wieszpatiu, źmogaus koźna wiena * Tawęs Diewi łukurau, par szęn kiaurą diena.

Miniek Diewi jog esi, węn miłaszirdingas * Ir nu ąmźiu begała, tikraj małoningas * Darbus neźinios mana, ir griekus jaunistes * Tejkies Diewi uźmirszti, isz sawa mejlistes.

Pagal miłaszirdistes, tu tejkies atminti * O par milestą sawa, manęs nepaminti * Sałdus Wieszpats ir grejtas, ąnt susimilima * Dielto dawe griesznikams, sawa istatima.

Wed letius iszmintingaj, iszmoka doribes * Ir apgien iszrinktusius, nu bajsios suktibes * Prisakimus Wieszpaties, wejks tejsus at-
↕ p. 60–61 rasti * Kas tiktaj anu jeszkos, ir nories suprasti. ↕

Nors parźęngimu mana, jau ira daugibe * Tejkies wienok atlejsti, par sawa gieribę * Łajmingas ira źmogus, Diewa nugąnstauis * Ir par aną iszrinktu, wieszkielu kielauis.

Tokie dusze turtusi, gales atilsieti * O jo wejsle iłgajniu, źiamę apturieti. * Wieszpats uźłajka koźna, jo nugąnstaujęnti * Ir prisakimus ano, stiprej dabojęnti.

Akis mana Wieszpatiu, wisumet dabojes * Nesgi is pats isz slestu,

Kas gi tas yra karalius garbingas? * Kristus karėje narsus ir protingas. * Atkelkit jūsų, kunigaikščiai, vartus * Amžinus, ertus.

Įeis beregint karalius garbingas. * Kas gi tas yra karalius garbingas? * Dievas galybių tas yra garbingas * Ir stebuklingas. Amen.

Pasalmė 24

Rodanti, jog nelaimėse reikia glaustis prie Dievo

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Dūšią taviep pakėliau, oi Viešpatie šventas, * Nejau taviep vildamos, būsiu užgėdintas? * Lai nesijuokia iš manęs nprieteliai baisūs, * Tavim pasikliovusiam, gėdėtis neleisi.

Tegul susigėst visi pilni nedorybės, * Neveizintys per amžių nė kokios teisybės. * Kelius tavo, Viešpatie, teikis parodyti * O takų tavo tiesių mane išmokyti.

Duok, Dieve, tikrą vierą kuo veikiau pažinti * Ir pagal tą per amžių kaip reikiant gyventi, * Nes tu esi Viešpačiu žmogaus kožno vieno, * Tavęs, Dieve, lūkurau per šią kiaurą dieną.

Minėk, Dieve, jog esi vien mielaširdingas * Ir nuo amžių be galo tikrai maloningas, * Darbus nežinios mano ir griekus jaunystės * Teikis, Dieve, užmiršti iš savo meilystės.

Pagal mielaširdystę tu teikis atminti, * O per mylistą savo manęs nepaminti, * Saldus Viešpats ir greitas ant susimilimo, * Dėl to davė griešninkams savo įstatymą.

Ved lėčius išmintingai, išmoko dorybės * Ir apgina išrinktuosius nuo baisios suktybės. * Prisakymus Viešpaties veiks teisus atrasti, * Kas tiktai anų ieškos ir norės suprasti.

Nors peržengimų mano jau yra daugybė, * Teikis vienok atleisti per savo gerybę. * Laimingas yra žmogus, Dievo nuogąstaująs * Ir per aną išrinktu vieškeliu keliaująs.

Tokia dūšia turtuose galės atilsėti, * O jo veislė ilgainiui žemę apturėti. * Viešpats užlaiko kožną jo nuogąstaujantį * Ir prisakymus ano stipriai dabojantį.

Akys mano Viešpačiu visuomet dabojas, * Nesgi jis pats iš slestų

isztrauks mana kojes * Zwilteriek gieras Diewi, tejkies susimilti * Ubags ir wienas esmi, nelejsk isipilti.

Iszgielbiek isz rejkału, kurius szirdis źina * Nesgi prispudas mana, dar pasidaugina * Paźwełk i darbus mana, ir nuźiaminima * Sutejk Wieszpatie meldziu, grieku atlejdima.

Sztaj neprietelej mana, iwisa begała * Kurij manęs ne apweź, ju
↕ p. 61–62 szirdis uźszała * Sangok tad ↕ duszę mana, ir tejkies isztraukti * Tawiep wilti padiejau, pri ko turiu szaukti.

O nekalti ir tejsi, pri manęs pristoje * Su manęm tawi esąnt, wisumet daboje * Izraelitus Diewi, tejkies pamileti * Isz wisu prispaudimu, wejkiej iszgielbieti. Amen.

Pasalme 25.

Par kurę meld pranaszas Diewa idąnt jo neprapulditu.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

Nuspręnsk rejkałą, Wieszpatie mejlingaj * Kajpo nekałta, apsudik tejsingaj * Wilti turiedams, tejsibę regiesiu * Nesusigiesiu.

Tejkies Wieszpatie, tejsibę dariti * Nu netejsiuju, nekałtą atskirti *
↕ p. 62–63 O szirdi mana, par ugni parlejsti * Akis apszwijsti. ↕

Tejsibę tawa, tikraj pamilejau * Miłaszirdistę, akisu turiejau * Nejgi siediejau, kruwoj nedoruju * Ir klistąntiuju.

Draugistes su jejs, niekad neturiesiu * Nej su bediewejs, kumet nor siediesiu * Buriej gieruju, rąnkas numazgosiu * Apierawosiu.

Idąnt apieras, Wieszpatem źadietio * Ir garbę sawa, ausiemis girdietio * Stebukłus didius, ajszkiej paregietio * Apsakinietio.

Diewa namusi, buwoti giebiejau * Ju papuoszimą, tikraj pamilejau * Ta wieta garbies, kad grina palika * Didej patika.

Ne skąndik manęs, draugi su piktajsejs * Nej imk giwibas, su tajs nedorajsejs * Kurij ne wiena, źmogu jau uźmusze * Iszware duszę.

Dar anu rąnkas, ira piłnas grieku * Ir deszinoses, gana tur papre-
↕ p. 63–64 ku * O asz wajkszcziojau, sawa nekaltibiej * Inoj tejsibiej. ↕

Tejkies Wieszpatie, dabar susimilti * Gieraj darąnte, manęs neapwiłti * Tuokartu tąnkiej, baźniczion wajkszcziosiu * Garbę atduosiu. Amen.

ištrauks mano kojas. * Žvilgterėk, geras Dieve, teikis susimilti, * Ubags ir vienas esmi, neleisk įsipilti.

Išgelbėk iš reikalų, kuriuos širdis žino, * Nesgi prispūdos mano dar pasidaugino, * Pažvelk į darbus mano ir nužeminimą, * Suteik, Viešpatie, meldžiu griekų atleidimą.

Štai nprieteliai mano įviso be galo, * Kurie manęs neapveža, jų širdys užšalo. * Saugok tad dūšią mano ir teikis ištraukti, * Taviep viltį padėjau, prie ko turiu šaukti.

O nekalti ir teisūs prie manęs pristojo, * Su manim tave esant visuomet dabojo. * Izraelitus, Dieve, teikis pamylėti, * Iš visų prispaudimų veikiai išgelbėti. Amen.

Pasalmė 25

Per kurią meldžia pranašas Dievo, idant jo neprapuldytų

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Nuspręsk reikalą, Viešpatie, meilingai * Kaipo nekaltą apsūdyk teisingai. * Viltį turėdams, teisybę regėsiu, * Nesusigėsiu.

Teikis, Viešpatie, teisybę daryti, * Nuo neteisiųjų nekaltą atskirti, * O širdį mano per ugnį perleisti, * Akis apšviesti.

Teisybę tavo tikrai pamylėjau, * Mielaširdystę akisu turėjau * Neigi sėdėjau krūvoj nedorųjų * Ir klystančiųjų.

Draugystės su jais niekad neturėsiu * Nei su bedieviais kuomet nor sėdėsiu, * Būryj gerųjų, rankas numazgosiu, * Apieravosiu.

Idant apieras Viešpačiui žadėčiau * Ir garbę savo ausimis girdėčiau, * Stebuklus didžius aiškiai paregėčiau. * Apsakinėčiau.

Dievo namuose buvoti gebėjau, * Jų papuošimą tikrai pamylėjau, * Ta vieta garbės, kad gryna paliko, * Didžiai patiko.

Neskandink manęs drauge su piktaisiais * Nei imk gyvybos su tais nedoraisiais, * Kurie ne vieną žmogų jau užmušė, * Išvarė dūšią.

Dar anų rankos yra pilnos griekų * Ir dešinosios gana tur paprekų. * O aš vaikščiojau savo nekaltybėj, * Ynoj teisybėj.

Teikis, Viešpatie, dabar susimilti, * Gerai darančio manęs neapvilti. * Tuo kartu tankiai bažnyčion vaikščiosiu, * Garbę atduosiu. Amen.

Pasalme 26.

Apej wilti Diewop, ir giejdima dąngaus.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Wieszpats mana, apszwietimu * Diewas ira, iszganimu * Kogi turietio bijoties * Arba kuo kitu daboties?

Diews mani giwa uźłajka * Nu ąntpultiu zmogaus pajka * Ko turietio nugąnstauti * Ar nu ko pagałbas łaukti?

Kad prisartęn nedori * Kuna mana ribi nori * Ju nedoribe netwirta * Patis sugura iszwirta.

Kad stotu źalnieriu buris * Sawa rąnkos, ginkłus turis * Ir tuokar-
↕ p. 64–65 tu nebijotio * Pagałbas Diewa jeszkotio. ↕

Nors kiłtu priesz mani kare * Kajp taj neprietelej dare * Tecziaus wilties nenustotio * Pagałbas Diewa jeszkotio.

Wiena dajkta meldziu Diewa * Wisugieriausioje tiewa * To melsti ir neparstosiu * Ir be palaubos jeszkosiu.

Kad par kiaurą ąmzi sawa * Giwenczio namusi tawa * Idant jo garbę matitio * Baźniczę szwęntą łąnkitio.

Kad bajsioms dienoms uźejus * Nedoręms spausti pradiejus * Tejktumes szatri uźslepti * Ir gieras misles ikwiepti.

Kad ąnt uołu iszauksztintu * Neprietelus paziamintu * Ir dabar jau iszauksztina * O nedorus paźiamina.

Ałtoriu szwęntą apejau * Apieras maną padiejau * Tas deginąnt
↕ p. 65–66 kad dabosiu * Grijsziu pasalmes giedosiu. ↕

Szitaj Diewi tawiep szauksiu * Koł padieima sułauksiu * Tejkies maldos nepapejkti * Pagałbą manij sutejkti.

Szirdis mana, węn to giejda * Kad regietio tawa wejda * Szitaj to węn ir jeszkosiu * O kita ko nedabosiu.

Nekrejp Diewi wejda tawa * Gułdau tawiep wilti sawa * Supikies szalęn netraukies * Nes tarnas pri tawęs szaukies.

Tejkies manęs neaplejsti * Ir neduok piktęms paźejsti * Nepaniekink Diewi gieras * Manęs nej mana apieras.

Aplejda mocze ir tiewas * Bet prijeme mani Diewas * Tejkies westi tejsiu kielu * Diel daugibes neprietelu.

Pasalmė 26

Apie viltį Dievop ir geidimą dangaus

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Viešpats mano apšvietimu, * Dievas yra išganymu. * Ko gi turėčiau bijotis * Arba kuo kitu dabotis?

Dievs mane gyvą užlaiko * Nuo antpulčių žmogaus paiko. * Ko turėčiau nuogąstauti * Ar nuo ko pagalbos laukti?

Kad prisiartina nedori, * Kūno mano riebaus nori; * Jų nedorybė netvirta, * Patys suguro, išvirto.

Kad stotų žalnierių būrys, * Savo rankos ginklus tūrįs, * Ir tuo kartu nebijočiau, * Pagalbos Dievo ieškočiau.

Nors kiltų prieš mane karė, * Kaip tai neprieteliai darė, * Tačiau vilties nenustočiau, * Pagalbos Dievo ieškočiau.

Vieno daikto meldžiu Dievo, * Visų geriausiojo tėvo, * To melsti ir neperstosiu, * Ir be paliaubos ieškosiu.

Kad per kiaurą amžių savo, * Gyvenčiau namuose tavo, * Idant jo garbę matyčiau, * Bažnyčią šventą lankyčiau.

Kad baisioms dienoms užėjus, * Nedoriems spausti pradėjus, * Teiktųsi šatre užslėpti * Ir geras mislias įkvėpti.

Kad ant uolos išaukštintų, * Neprietelius pažemintų. * Ir dabar jau išaukštino, * O nedorus pažemino.

Altorių šventą apėjau, * Apieras mano padėjau, * Tas deginant kad dabosiu, * Griešiu, pasalmes giedosiu.

Šitai, Dieve, taviep šauksiu, * Kol padėjimo sulauksiu. * Teikis maldos nepapeikti, * Pagalbą manie suteikti.

Širdis mano vien to geidžia, * Kad regėčiau tavo veidą. * Šitai to vien ir ieškosiu, * O kito ko nedabosiu.

Nekreipk, Dieve, veido tavo, * Guldau taviep viltį savo, * Supykęs šalin netraukis, * Nes tarnas prie tavęs šaukias.

Teikis manęs neapleisti * Ir neduok piktiems pažeisti, * Nepaniekink, Dieve geras, * Manęs nei mano apieros.

Apleido močia ir tėvas, * Bet priėmė mane Dievas. * Teikis vesti tiesiu keliu * Dėl daugybės neprietelių.

Neatduok rąnkon piktuju * Begała warginąntiuju * Nes nedori jau
↕ p. 66–67 sukiła * Netejsius dajktus prabiła. ↕

Nedoribe sau maława * Pagal netejsibes sawa * Apłąnkies dąngaus auksztibes * Regiesiu tawa gieribes.

Łauk Wieszpaties drąnsij elkies * Isz rupeszcziu tujaus kielkies * Su twirtibe szirdies sawa * Łauk pagałbas Diewa tawa. Amen.

Pasalme 27.

Apej kąnczę ir garbę Kristaus kuriuodu daliku Dowidas iszstata kajpo prispaudima nu neprietelu.

Gajda kajp: *Karalau dąngaus Motina Sz.*

Tawiep Wieszpatie, wisu bałsu szauksiu * Pakol pagałbas, nu tawęs sułauksiu * Nebuk diel manęs, kurtu negirdąntiu * Ir uźmirsztąntiu.

↕ p. 67–68 Nes jej ilgiesnej dabar tiletumi * O mąn meł ↕ dąntem, dar nepadietumi * Pawiedius butio i graba ejnąntem * Ir numirsztąntem.

Neskajtik manęs draugi su griesznikajs * Ir neprapuldik su tajs kaltinikajs * Kurij dasilejd, didiu nedoribiu * Ir netejsibiu.

Kurij su zmogu gieb letej sznekieti * O mislej sawa negal apwezieti * Nes szirdiej didę uźłajka rustibę * Ir nedoribę.

Elgkies Wieszpatie su tu wejsli źmoniu * Pagal ju darbu, ir bajsiu iszmoniu * Atiduok anęms, wertą uźmokiesni * Bet negieresni.

Nes nesuprata elgimos Wieszpaties * Nej darbu rąnku, szwęntu ano paties * Todiel ir Wieszpats turies jus iszgriauti * Nebipalauti.

Pałajmints Wieszpats, kurs małdos iszkłausi * Szaukima mana prijeme i ausi * Diewas taj ira, mana apginieju * Ir gieradieju.

↕ p. 68–69 Kajp tiktaj wilti Wieszpatiep padiejau * Tu ↕ jaus pagałbą, nu jo apturiejau * Kunas nuwargies isz nauje praźida * Łajmę iszwida.

Wieszpats par sawa prigimtą gieribę * Ira tikriausi prispaustu stipribe * Ir apginieju sawa pateptoje * Iszganitoje.

Diewi iszganik wisus źmones sawa * Naudingaj łajmink kajp tiewinę tawa * Tejkies ję gieraj par ąmźius walditi * Ir uźłajkiti. Amen.

Neatduok rankon piktųjų, * Be galo varginančiųjų, * Nes nedori jau sukilo, * Neteisius daiktus prabilo.

Nedorybė sau melavo * Pagal neteisybę savo. * Aplankęs dangaus aukštybes, * Regėsiu tavo gerybes.

Lauk Viešpaties, drąsiai elkis, * Iš rūpesčių tuojau kelkis, * Su tvirtybe širdies savo * Lauk pagalbos Dievo tavo. Amen.

Pasalmė 27

Apie kančią ir garbę Kristaus, kuriuodu dalyku Dovydas išstato kaipo prispaudimą nuo neprietelių.

Gaida kaip *Karaliau dangaus, Motina Švenčiausia.*

Taviep, Viešpatie, visu balsu šauksiu, * Pakol pagalbos nuo tavęs sulauksiu, * Nebūk dėl manęs kurčiu, negirdinčiu * Ir užmirštančiu.

Nes jei ilgiesniai dãbar tylėtumi * O man meldžiančiam dar nepadėtumi, * Pavėdus būčiau į grabą einančiam * Ir numirštančiam.

Neskaityk manęs drauge su griešninkais * Ir neprapuldyk su tais kaltininkais, * Kurie dasileidž didžių nedorybių * Ir neteisybių;

Kurie su žmogum geb lėčiai šnekėti, * O mislioj savo negal apvežėti. * Nes širdyj didžią užlaiko rūstybę * Ir nedorybę.

Elkis, Viešpatie, su ta veisle žmonių * Pagal jų darbų ir baisių išmonių. * Atiduok aniems vertą užmokesnį, * Bet ne geresnį.

Nes nesuprato elgimos Viešpaties * Nei darbų rankų šventų ano paties, * Todėl ir Viešpats turės juos išgriauti, * Nebepaliauti.

Palaimints Viešpats, kurs maldos išklausė, * Šaukimą mano priėmė į ausį. * Dievas tai yra mano apgynėju * Ir geradėju.

Kaip tiktai viltį Viešpatiep padėjau, * Tuojau pagalbą nuo jo apturėjau, * Kūnas nuvargęs iš naujo pražydo, * Laimę išvydo.

Viešpats per savo prigimtą gerybę * Yra tikriausia prispaustų stiprybe * Ir apgynėju savo pateptojo * Išganytojo.

Dieve išganyk visus žmones savo, * Naudingai laimink kaip tėvynę tavo, * Teikis ją gerai per amžius valdyti * Ir užlaikyti. Amen.

Pasalme 28.

Parspieimas idąnt źmones nesztu aukas (apieras).

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu wisi.*

Neszkiet źmoneles, o ne sziksztiekiet * Awinus graźius, Diewuj źadiekiet * Garbę ir szłowę, ano apszaukiet * Auksztinti warda, jo nepalaukiet.

↕ p. 69-70 Szwęntami szatri, gałwas nulęnkiet * Bet małdu ↕ jusu, wejkiej nebęnkiet * Sztaj ant undenies, bałsas Wieszpaties * Bałsas perkunu nu ano paties.

Bałsas Wieszpaties, auksztoj galibiej * Perkunas Diewa, bajgioj didibiej * Bałsas Wieszpaties, cedrus sułauźa * Cedrus Libana, wejkiej sudauźa.

Rustibiej sawa, sukiełs perkunus * Iszbłaszkis piktus, kajp oźiu sunus * Kajpo węnragius, dorus patwirtins * Gierusi darbus, anus pastiprins.

Perkunas Diewa, ipusta ugni * Sukrutęn tirus, patemi dugni * Bałsas Wieszpaties, tirus atrades * Jau sukrutina, pustinę kades.

Perkunas Diewa, elnius pabajda * Tąnkmes miszkusi, wejkiej iszskajda * Zmones kad audras dides pamatis * Diewą garbinti, ir wajkus pratis.

Wieszpats beregięnt, litus ąntwara * Undenies twanus, tujaus padara * Wieszpats karalus, par ąmźius siedies * O sawa źmoniems,

↕ p. 70-71 twirtibes pridies. Amen. ↕

Pasalme 29.

Kurioj saka Wieszpatem acziu uź iszgielbieima.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Wieszpatie tawi garbisiu * Tawa gieribę auksztisiu * Nes rejkali neatstojej * Nu źmoniu juoka saugojej.

Tawęs kad szaukiau sunkioje * Gielbiejej mani ligoje * Jog neuźsnudau ąmźinaj * Swejkatą mąn sugrąnźinaj.

Pasalmė 28

Perspėjimas, idant žmonės neštų aukas (apieras)

Gaida kaip *Pulkim ant kielių visi krikščionys.*

Neškit, žmonelės, o nešykštėkit, * Avinus gražius Dievui žadėkit, * Garbę ir šlovę ano apšaukit, * Aukštinti vardą jo nepaliaukit.

Šventame šatre galvas nulenkit, * Bet maldų jūsų veikiai nebenkit. * Štai ant vandenies balsas Viešpaties, * Balsas perkūnų nuo ano paties.

Balsas Viešpaties aukštoj galybėj, * Perkūnas Dievo baigioj didybėj, * Balsas Viešpaties cedrus sulaužo, * Cedrus Libano veikiai sudaužo.

Rūstybėj savo sukels perkūnus, * Išblaškys piktus kaip ožių sūnus, * Kaipo vienragius dorus patvirtins, * Geruose darbuos anuos pastiprins.

Perkūnas Dievo įpusto ugnį, * Sukrutin tyrus pačiame dugne. * Balsas Viešpaties, tyrus atradęs, * Jau sukrutino pūstynę kadės.

Perkūnas Dievo elnius pabaido, * Tankmes miškuose veikiai išskaido. * Žmonės kad audras didžias pamatys, * Dievą garbinti ir vaikus pratys.

Viešpats beregint lytus antvaro, * Vandenies tvanus tuojau padaro. * Viešpats karalius per amžius sėdės * O savo žmonėms tvirtybės pridės. Amen.

Pasalmė 29

Kurioj sako Viešpačiui ačiū už išgelbėjimą

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Viešpatie, tave garbinsiu, * Tavo gerybę aukštinsiu, * Nes reikale neatstojai, * Nuo žmonių juoko saugojai.

Tavęs kad šaukiau sunkioje, * Gelbėjai mane ligoje, * Jog neužsnūdau amžinai, * Sveikatą man sugrąžinai.

Szwęntijej Diewą garbinkiet * Atminimą jo szłowinkiet * Rustibe jo ne ąmźina * Su łosku pasiskubina.

Kuri wakar uźrupina * Tąn wiel ąnkstij palinksmina * Milestą Diewa turiedams * O nełajmes neregiedams.

↕ p. 71–72 Sakiau busiu węn garbingu * Darbusi sawa ↕ łajmingu * Nesgi milesta ąmźina * Tawa, mani patwirtina.

Bet kad wejdą attolinaj * Tujaus didej pargąndinaj * Kąn bedariti turiejau * Sztaj melsti Diewa pradiejau.

Jej numirsiu kas par pełnas * Tau bus Diewi nesmertełnas * Kąn bedarisiu supuwes * Busiu kajp butio nebuwes.

Dulkies negales garbinti * Nej warda tawa szłowinti * Kad szirdis mana sugiła * Wieszpats Diewas susimiła.

Pagajlejes mana szauksma * Apwerte werksmą i dziauksma * Werksmingą majszą nuwiłka * O linksmu jupu apwiłka.

Idąnt Wieszpati garbintio * Giedoczio ir ji szłowintio * Ir nepalau-
↕ p. 72–73 siu auksztinti * Par ąmźius tawi garbinti. Amen. ↕

Pasalme 30.

Meldimas pagałbas nu Wieszpaties.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie tiewa.*

Tawęs Wieszpatie, kiek galis noriejau * Tawiep wisados, wilti sawa diejau * Łaj nedatiru jau, niekokios giedas * Attolink biedas.

Prilęnk Wieszpatie, maniep ausi sawa * Skubiek gielbieti, tikrą tarną tawa * Buk Diewu mana, ir namajs uźdąngos * Lig pat pabąngos.

Nes tu twirtibi ir uźdąngu esi * Diel warda tawa, tejsiu kielu wesi * Tu pats par ąmźiu, mani iszaugisi * Ir iszmajtisi.

Sztaj neprietelej, jau spąnsłus padieje * Jog mani głobi, maź to tewejzieje * I rąnkas tawa, duszę atiduodu * Tau pasiguodu.

↕ p. 73–74 Atpirkaj mani, oj Diewi tejsibes * Kursaj at ↕ meti, wisas nedoribes * Nekięnti zmoniu, dabojęntiu niekus * Piłdąntiu griekus.

O asz Wieszpatiep, wilti turiedamas * Dziauksiuos milestas tawa datirdamas * Nes paźiuriejej i nuziaminimą. * Ir prispaudimą.

Šventieji Dievą garbinkit, * Atminimą jo šlovinkit. * Rūstybė jo ne amžina, * Su loska pasiskubina.

Kurį vakar užrūpino, * Tą vėl anksti palinksmino, * Mylistą Dievo turėdams, * O nelaimės neregėdams.

Sakiau būsiu vien garbingu, * Darbuose savo laimingu, * Nesgi mylista amžina * Tavo mane patvirtina.

Bet kad veidą attolinai, * Tuojau didžiai pergandinai, * Ką bedaryti turėjau: * Štai melsti Dievo pradėjau.

Jei numirsiu, kas per pelnas * Tau bus, Dieve, nesmertelnas, * Ką bedarysiu supuvęs, * Būsiu kaip būčiau nebuvęs.

Dulkės negalės garbinti * Nei vardo tavo šlovinti, * Kad širdis mano sugilo, * Viešpats Dievas susimilo.

Pagailėjęs mano šauksmo, * Apvertė verksmą į džiaugsmą, * Verksmingą maišą nuvilko * O linksma jupa apvilko,

Idant Viešpatį garbinčiau, * Giedočiau ir jį šlovinčiau. * Ir nepaliausiu aukštinti,* Per amžius tave garbinti. Amen.

Pasalmė 30

Meldimas pagalbos nuo Viešpaties

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Tavęs, Viešpatie, kiek galįs norėjau, * Taviep visados viltį savo dėjau, * Lai nedatiriu jau nė kokios gėdos, * Attolink bėdas.

Prilenk, Viešpatie, maniep ausį savo, * Skubėk gelbėti tikrą tarną tavo, * Būk Dievu mano ir namais uždangos * Lig pat pabangos.

Nes tu tvirtybe ir uždanga esi, * Dėl vardo tavo tiesiu keliu vesi. * Tu pats per amžių mane išauginsi * Ir išmaitinsi.

Štai neprieteliai jau spąslus padėjo, * Jog mane globi, maž to teveizėjo. * Į rankas tavo dūšią atiduodu, * Tau pasiguodžiu.

Atpirkai mane, oi Dieve teisybės, * Kursai atmeti visas nedorybes, * Nekenti žmonių, dabojančių niekus, * Pildančių griekus.

O aš, Viešpatiep viltį turėdamas, * Džiaugsiuos mylistos tavo datirdamas, * Nes pažiūrėjai į nužeminimą * Ir prispaudimą.

Nejgi uźdarej rąnkos neprietelu * Wadiojej mani, gana ertu kielu * Susimilk Diewi, nes esmi panijktas * Bajsej papejktas.

Apmaudi mana, akis nebregieje * Dusze ir kunas, wirpieti pradieje * O sopulusi giwiba nebtika * Ir tos neblika.

Nu dejawima ąmzius nutrumpieje * O nu neturta, siłas nusilpnieje * Ir kaułaj mana didej nusigąnda * Wargus atrąnda.

Jau neprietelej ir mana susiedaj * Kritus ąnt manęs, nełajmej ir biedaj * Juokas isz manęs, ir nebnor paźinti * Prisiartinti.

↕ p. 74–75 Matąntis mani wejkiej szalęn biega * Kajp nu ↕ mirieli, uźmirsza ne miega * Tapiau kajp indu, jau nebrejkalingu * Ir ne naudingu.

Wieni susiedaj, tilej mani pejkie * Kiti piktesni, ajszkiej bara kiejkie * O susirinki, bajsę rodą dare * Uźmuszkiem tare.

Bet asz Wieszpatie tawęm pasiklowiau * Sunkiej warginams, wienokiej neblowiau * Sakiau Wieszpatie, Diewu mana esi * Tu nepamesi.

Rąnkosi tawa ira mana dalis * Jau neprietelu ira piłna szalis * Isztrauk isz nagu, mana źuditoju * Parsakiotoju.

Parodik Diewi linksmą wejdą sawa * O susimiles gielbek tarną tawa * Tawiep szaukięnti iszluosuok nu giedas * Attolink biedas.

Bediewius kurij, błogus dajktus dara * Susigiedusius, nuwesk i pragara * Łaj nutiłst łupas, didej apgaudingas * Ir mełagingas.

↕ p. 75–76 Sznek diduodamos, dajktus netejsingus * Aptar ↕ apjuodęn, ir źmones galingus, * Tejkies tas źiaunas, priturieti Diewi * Gieriausis tiewi.

Oj kokię gauję dągiszkos saldibes * Patijkiej Diewi isz sawa gieribes * Bijąntęms tawęs, ir wilti turęntęms * Tawis noręntęms.

Szwiesibi sawa, wejda jus uźdęngsi * Szauksmą netiksziu, beregięnt uźbęngsi * O nu łeźuwiu, szatri uźłajkisi * Ir nutildisi.

Pałajmints Diewas, kurs miłaszirdingaj * Uźłajkie mani, pilej stebuklingaj * O asz apłamis, jau tariaus atmestu * Isz kiele westu.

Kada pri tawęs, wisu szirdi szaukiau * Iszkłausej małdos, pagałba sułaukiau * Wisi szwęntije, milekiete Diewą * Kajp sawa tiewa.

Nes Wieszpats tejsus, pajeszkos tejsibes * Pasmerks begała, milęntius pujkibes * Narsej elgkieties, szirdis pastiprinkiet, * Wilti zadinkiet, Amen. ↕ ↕ p. 76–77

Neigi uždarei rankos neprietelių, * Vadžiojai mane gana ertu keliu; * Susimilk, Dieve, nes esmi paniektas, * Baisiai papeiktas.

Apmaude mano akys nebregėjo, * Dūšia ir kūnas virpėti pradėjo, * O sopuliuose gyvyba nebtiko * Ir tos nebliko.

Nuo dejavimo amžius nutrumpėjo, * O nuo neturto sylos nusilpnėjo. * Ir kaulai mano didžiai nusigando, * Vargus atranda.

Jau neprieteliai ir mano susiedai, * Kritus ant manęs nelaimei ir bėdai, * Juokias iš manęs ir nebnori pažinti, * Prisiartinti.

Matantys mane, veikiai šalin bėgo, * Kaip numirėlį užmiršo, nemėgo, * Tapau kaip indu jau nebreikalingu * Ir nenaudingu.

Vieni susiedai tyliai mane peikė, * Kiti piktesni aiškiai barė, keikė, * O susirinkę baisią rodą darė, * Užmuškim, tarė.

Bet aš, Viešpatie, tavim pasiklioviau, * Sunkiai varginams vienokiai neblioviau, * Sakiau, Viešpatie, Dievu mano esi, * Tu nepamesi.

Rankose tavo yra mano dalis, * Jau neprietelių yra pilna šalis. * Ištrauk iš nagų mano žudytojų, * Persekiotojų.

Parodyk, Dieve, linksmą veidą savo * O susimilęs gelbėk tarną tavo, * Taviep šaukiantį išliuosuok nuo gėdos, * Attolink bėdas.

Bedievius, kurie blogus daiktus daro, * Susigėdusius nuvesk į pragarą, * Lai nutilst lūpos didžiai apgaudingos * Ir melagingos.

Šnek didžiuodamos daiktus neteisingus * Aptar, apjuodin ir žmones galingus, * Teikis tas žiaunas pritūrėti, Dieve, * Geriausias tėve.

Oi kokią gaują dangiškos saldybės * Patiekei, Dieve, iš savo gerybės * Bijantiems tavęs ir viltį turintiems, * Tavęs norintiems.

Šviesybe savo veido juos uždengsi, * Šauksmą netikšių beregint užbengsi, * O nuo liežuvių šatre užlaikysi * Ir nutildysi.

Palaimints Dievas, kurs mielaširdingai * Užlaikė mane pilėj stebuklingai, * O aš aplamis jau tariaus atmestu, * Iš kelio vestu.

Kada prie tavęs visa širdžia šaukiau, * Išklausei maldos, pagalbą sulaukiau. * Visi šventieji, mylėkite Dievą * Kaip savo tėvą.

Nes Viešpats teisus paieškos teisybės, * Pasmerks be galo mylinčius puikybes. * Narsiai elkitės, širdis pastiprinkit, * Viltį žadinkit. Amen.

Pasalme 31.

Apej łajmę źmogaus, gawuse atłajdimą grieku.

Gajda kajp: *Werkiet Aniołaj.*

Łajmingas źmogus, neturis kaltibes * Kurem atlejstas, ira nedoribes * Kurem Wieszpats Diews, nepriskajte grieka, * O szirdiej sawa, netur pikta nieka.

Manij betilęnt, ir kaułaj pasena * Gierkle uźkiba szaukąnt kiaurą dieną * Nakti ir diena, spaude Diewa rąnka * Tarsi erszkietej bade mani męnka.

Kielsiuos ir griekus, ajszkiej apsakisiu * O netejsibę, mana iszpaźisiu * Wieszpatem sawa, griekus iszpaźinau * Ir jog atlejda, beregięnt paźinau.

Isz tos priźasties, koźnus szwęntas melses * Nes iszpaźines, jau isz grieku kielses * O kada uźejs, ąnt nedoru źmoniu * Twanaj nełajmiu,
↕ p. 77–78 wisokiu koroniu. ↕

Norint padaris, ir doram gan bajmes * Tecziaus nedasijks, niekokies nełajmes * Tu esi mana, didiausi uźdąngu * Tu pats nuwesi, i aukszcziausi dąngu.

Nu prispaudimu, kurij cze apdęngie * Tejkies gielbieti, kol dar nepabęngie * Sztaj neprietelej, jau mani apgule * Padarik idąnt, pabiegtu atbuli.

Atsakie Diewas, protą tawij duosiu * Ejnąnte kielu, wisumet dabosiu * Jej noret buti, iszmintingajs źmones * Nebukiet kajpo, arklej be numones.

Su źąnsłajs Diewi, suwerszk anu źąndus * Kad galetumi, pasukti ju sprąndus * Daug ir wotegu, ąnt źmoniu griesznuju * Bet su tajs nepłak, sawa iszrinktuju.

Dziaukieties wisi, Wieszpatiep tejsingi * Girkieties dori, ir diewobajmingi * Garbinkiet Diewa, wisu szirdi jusu * Nes Wieszpats ira,
↕ p. 78–79 tikru Diewu musu. Amen. ↕

Pasalmė 31

Apie laimę žmogaus, gavusio atleidimą griekų

Gaida kaip *Verkit, aniolai.*

Laimingas žmogus, neturįs kaltybės, * Kuriam atleistos yra nedorybės, * Kuriam Viešpats Dievs nepriskaitė grieko, * O širdyj savo netur pikto nieko.

Manie betylint, ir kaulai paseno, * Gerklė užkibo, šaukiant kiaurą dieną, * Naktį ir dieną spaudė Dievo ranka * Tarsi erškėčiai badė mane menką.

Kelsiuos ir griekus aiškiai apsakysiu, * O neteisybę mano išpažysiu. * Viešpačiui savo griekus išpažinau, * Ir jog atleido, beregint pažinau.

Iš tos priežasties kožnas šventas melsis, * Nes išpažinęs, jau iš griekų kelsis, * O kada užeis ant nedorų žmonių * Tvanai nelaimių, visokių koronių,

Norint padarys ir doram gan baimės, * Tačiau nedasieks nė kokios nelaimės. * Tu esi mano didžiausia uždanga, * Tu pats nuvesi į aukščiausią dangų.

Nuo prispaudimų, kurie čia apdengė, * Teikis gelbėti, kol dar nepabengė. * Štai neprieteliai jau mane apgulė, * Padaryk, idant pabėgtų atbuli.

Atsakė Dievas: protą tavie duosiu, * Einančio keliu visuomet dabosiu, * Jei norit būti išmintingais, žmonės, * Nebūkit kaipo arkliai be nuomonės.

Su žąslais, Dieve, suveržk anų žandus, * Kad galėtumi pasukti jų sprandus. * Daug yr botagų ant žmonių griešnųjų, * Bet su tais neplak savo išrinktųjų.

Džiaukitės visi Viešpatiep teisingi, * Girkitės dori ir dievobaimingi, * Garbinkit Dievą visa širdžia jūsų, * Nes Viešpats yra tikru Dievu mūsų. Amen.

Pasalme 32.

Apej atsigierinima Wieszpatem uź jo milestas.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis didej.*

Jau linksminkieties, Wieszpatiep tejsingi * Nes prider idąnt, tejsi but garbingi * Su kąnklems garsioms, Wieszpati garbinkiet * Deszimties stigu, itajsi skąmbinkiet.

Garbinkiet naują giesmę, giedodamis * Grijszkiet małonej, bałsu szaukodamis * Sztaj źodej Diewa ira iszmintingi * O darbaj ano, be gała tejsingi.

Miłaszirdiste, Wieszpatem patika * Tu pripildita ir źiami palika * Zodis Wieszpaties ir dąngaus twirtibe * Dwase jo łupu, wisokie galibe.

Undenis juru, i majszus sukisza * Pagulde gilmies, ir tosi uźrisza
↕ p. 79-80 * Apskrita źiame, tur Diewa bijoti * Jos giwentojej jo źodiu daboti. ↕

Nes kajpo tiktaj, tąn źodi isztare * Stokies: ir tujaus, źiame pasidare * Wieszpats iszbłaszka, sąndarus pagoniu * I niekus apwert, misles piktu źmoniu.

Rodas karalu, Wieszpats gieb atmesti * Kad iszpilditu, niekajp nedalejsti * Bet rodas Diewa, nemajnos niekados * O misles ano, tos pates wisados.

Łajmingas krasztas, kurs uź sawa tiewa * Garbęn Wieszpati, ir skajta uź Diewa * Łajminga ira, be gała giminie * Kuri iszrinka, Diewa uź tiewinę.

Paźwelgie Wieszpats, isz dąngaus auksztibes * Pamate źmones, ir ju nedoribes * Isz namu sawa, Diewas sutwertojus * Pamate wisus, źiames giwentojus.

Nes Wieszpats kursaj, źmoniems szirdis stata * Wisus ju darbus, tujaus kiauraj mata * Karalus nebus, iszgielbiets galibiej * Nejgi
↕ p. 80-81 milźionis, stipribes didibiej. ↕

Netark gielbiesęnt, tawi arkle kojes * Nes ir tam tąnkiej, iszsprukti nekłojes * Idąnt nu smerte, tokius uźłajkitu * Bada gadiniej, majstą, pristatitu.

Dusze pagałbas, węn łukur nu Diewa * Ir tur mileti, kajp głobąnti tiewa * Wieszpatiep tada, wisi linksmi busem * Juo pasiklowi, niekumet neźusem.

Pasalmė 32

Apie atsigerinimą Viešpačiui už jo mylistas

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Jau linksminkitės Viešpatiep teisingi, * Nes prider, idant teisi būt garbingi, * Su kanklėms garsioms Viešpatį garbinkit, * Dešimties stygų įtaisę skambinkit.

Garbinkit, naują giesmę giedodami, * Griežkit maloniai, balsu šaukodami. * Štai žodžiai Dievo yra išmintingi, * O darbai ano be galo teisingi.

Mielaširdystė Viešpačiui patiko, * Ta pripildyta ir žemė paliko. * Žodis Viešpaties ir dangaus tvirtybė * Dvasia jo lūpų, visokia galybė.

Vandenis jūrų į maišus sukišo, * Paguldė gilmės ir tose užrišo. * Apskrita žemė tur Dievo bijoti, * Jos gyventojai jo žodžių daboti.

Nes kaipo tiktai tą žodį ištarė: * Stokis, ir tuojau žemė pasidarė. * Viešpats išblaško sandarus pagonių, * Į niekus apverč mislias piktų žmonių.

Rodas karalių Viešpats geb atmesti, * Kad išpildytų, niekaip nedaleisti. * Bet rodos Dievo nemainos niekados, * O mislios ano tos pačios visados.

Laimingas kraštas, kurs už savo tėvą * Garbin Viešpatį ir skaito už Dievą, * Laiminga yra be galo giminė, * Kuri išrinko Dievą už tėvynę.

Pažvelgė Viešpats iš dangaus aukštybės, * Pamatė žmones ir jų nedorybes. * Iš namų savo Dievas sutvertojas * Pamatė visus žemės gyventojus.

Nes Viešpats, kursai žmonėms širdis stato, * Visus jų darbus tuojau kiaurai mato, * Karalius nebus išgelbėts galybėj * Neigi milžionis stiprybės didybėj.

Netark gelbėsiant tave arklio kojas, * Nes ir tam tankiai išsprukti neklojas, * Idant nuo smerčio tokius užlaikytų, * Bado gadynėj maistą pristatytų.

Dūšia pagalbos vien lūkur nuo Dievo * Ir turi mylėti kaip globiantį tėvą. * Viešpatiep tada visi linksmi būsim, * Juo pasikliovę, niekuomet nežūsim.

Miłaszirdistę tawa mums sutejksi * O małdu musu niekados nepejksi * Nesgi tawimi, użwis pasiklowiem * Piktaj dariti, jau senej palowiem. A.

Pasalme 33.

Apej mejlę Wieszpaties Diewa.

Gajda kajp: *Apwejzdieimi ir Diewa galibi.*

Garbinkiem Diewa, wisi szemi łajki * Nes mamis wisus, mejlingaj
↕ p. 81–82 użłajki * Tegulbus garbie wisosi dienosi * Musu łuposi. ↕

Wieszpatiep girses, męnka dusze mana * Kursaj wisados, serg ję ir iszgana * Tegul gird leti, ir te linksminasi * Pagałbą rasi.

Su manęm draugi, Wieszpati garbinkiet * Jo szwęntą wardą, kiek gali auksztinkiet * Jeszkojau Diewa, ir prilęnkies ausi * Manęs iszkłausi.

Iszgirdes bałsą, daugiesni nebłaukie * Isz wisu deju beregięnt isztraukie * Prisiartinkiet ir prisistebiekiet * Nesigiediekiet.

Kad ubags szaukie, Wieszpats pagirdieje * Ir isz wisokiu prispudu gielbieje * Aniołas Diewa, tarpo plikiu buwa * Męnki neżuwa.

Ragaukiet żmones, ir prisistebiekiet * Kajp ira sałdus, Wieszpats isidiekiet * Pałajmints żmogus, Diewop wilti turis * Nebus suguris.

Kad szwęnti żmones, Diewa nugąnstauset * Niekados tikra bada
↕ p. 82–83 neragauset * Turtingi pikti, gal bada datirti * Wejkiej numirti. ↕

Kłausikiet sunaj, kąn jums pasakisiu? * Bajmes Wieszpaties jumis iszmokisiu * Tiktaj kąn tarsiu, gieraj isidiekiet * Ir pamilekiet.

Jej tikraj noret, buti iszganiti * O dienas jusu, łajmingas matiti * Leżuwi sawa, kajp rejkięnt saugokiet * Maż te biłokiet.

Łaj łupas jusu dwilicznaj nekalba * Łaj bun tolima wisokie apkałba * Darikiet gieraj, o nu pikta biekiet * Diewa milekiet.

Wisusi dajktus, pakajaus jeszkokiet * Jam tolinąntes, niekajp neprastokiet * Wieszpaties akis, węn dabo gieruju * Tarnu sawuju.

Wejdas Wieszpaties prireg ir piktusius * Tejsibes kieli, senej pametusius * Idąnt ju wardą, ąnt żiames pamintu * Ir isznajkintu.

↕ p. 83–84 Szaukie tejsingi, o Wieszpats ju kłausi * Ąnt ↕ ąnu szauksma, lęnkie abi ausi * Ir isz wisokiu wargu iszgielbieje * Gieraj padieje.

Mielaširdystę tavo mums suteiksi * O maldų mūsų niekados nepeiksi, * Nesgi tavimi užvis pasikliovėm, * Piktai daryti jau seniai paliovėm. A.

Pasalmė 33

Apie meilę Viešpaties Dievo

Gaida kaip *Apveizdėjime yr Dievo galybė.*

Garbinkim Dievą visi šiame laike, * Nes mumis visus meilingai užlaikė; * Tegul bus garbė visose dienose * Mūsų lūpose.

Viešpatiep girsis menka dūšia mano, * Kursai visados serg ją ir išgano. * Tegul gird lėti ir telinksminasi, * Pagalbą rasi.

Su manim drauge Viešpatį garbinkit, * Jo šventą vardą kiek galį aukštinkit. * Ieškojau Dievo, ir, prilenkęs ausį, * Manęs išklausė.

Išgirdęs balsą, daugesniai neblaukė, * Iš visų dejų beregint ištraukė. * Prisiartinkit ir prisistebėkit, * Nesigėdėkit.

Kad ubags šaukė, Viešpats pagirdėjo * Ir iš visokių prispūdų gelbėjo. * Aniolas Dievo tarpo plikių buvo, * Menki nežuvo.

Ragaukit, žmonės, ir prisistebėkit, * Kaip yra saldus Viešpats įsidėkit, * Palaimints žmogus, Dievop viltį turįs, * Nebus suguręs.

Kad šventi žmonės Dievo nuogąstausit, * Niekados tikro bado neragausit; * Turtingi pikti gal bado datirti, * Veikiai numirti.

Klausykit, sūnai, ką jums pasakysiu, * Baimės Viešpaties jumis išmokysiu. * Tiktai, ką tarsiu, gerai įsidėkit * Ir pamylėkit.

Jei tikrai norit būti išganyti * O dienas jūsų laimingas matyti, * Liežuvį savo kaip reikiant saugokit, * Maž tebylokit.

Lai lūpos jūsų dviličnai nekalba, * Lai būn tolima visokia apkalba. * Darykit gerai, o nuo pikto bėkit, * Dievą mylėkit.

Visuose daiktuos pakajaus ieškokit, * Jam tolinantis, niekaip neprastokit. * Viešpaties akys vien daboj gerųjų, * Tarnų savųjų.

Veidas Viešpaties prireg ir piktuosius, * Teisybės kelią seniai pametusius, * Idant jų vardą ant žemės pamintų * Ir išnaikintų.

Šaukė teisingi, o Viešpats jų klausė, * Ant anų šauksmo lenkė abi ausi * Ir iš visokių vargų išgelbėjo, * Gerai padėjo.

Pamata Wieszpats, źmones rupesningus * Sugłob beregięnt, kajp tikraj tejsingus * Paguod lig łajku, warkszus nuźiamintus * Woz nepamintus.

Daug datir wargu, ir źmones tejsingi * Bet kąntrej pakieł, kajpo iszmintingi * O isz tu biedu, iszgiełb anus Diewas * Kajp tikras tiewas.

Neaplejd Diewas, sawa iszrinktuju * Serg wisus kaułus, źmonelu szwęntuju * Idąnt niewienas, nebutu sutrintas * Nejgi pamintas.

Smertis grieszniku, ir wisupikcziausis * Atmet jus Wieszpats, nors ira gieriausis * Sugrieszij źmones, barąntis gierusius * Ir iszrinktusius.

Sztaj Wieszpats atpirks, duszes tarnu sawo * Kurius nu ąmźiu butinaj igawa * Ne grieszis źmones, Diewuj atsidawi * Milestą gawi.

↕ p. 84–85 Amen. ↕

Pasalme 34.

Par kurę Dowidas asaboj Kristaus mełd pagałbas.

Gajda kajp: *Kłausik maldos mana.*

Apsudik Wieszpatie, kriwidas darąntius * Pargalek priesz mani, kurę pakiełąntius * Grobk ginkłą su skidu, Wieszpatie galingas * Kielkies ąnt pagałbas, kajpo małoningas.

Isztrauk tujaus szoblę, ir uźdarik kielus * Idąnt neb iszspruktu, mana neprietelus * Sakik duszej mana, tawi iszganisiu * Neprietelus tawa, szalęn pawarisiu.

Tegul susigiesta, duszeles jeszkąntis * Ir łaj sugriszt atgal, piktaj mislijęntis * Tegul bun tejp lęngwi, kajpo kokies dulkies * Kures ne-

↕ p. 85–86 szio wiejas, nesgi ira smulkies. ↕

Łaj bun anu kielej, ir tąmsi ir slidi * Tegul pabieg szalęn, woz mani iszwidi * Aniołaj Wieszpaties, tegul jus sugauda * O sugaudi tegul, jus sunkiej prispauda.

Be prizasties slestus, paojus padieje * Ir isz mana duszes, ticzioties pradieje * Dar tij spąnsłaj kurius, diel manęs pastati * Łaj nesitikietaj, sugaun aną pati.

Pamato Viešpats žmones rūpesningus, * Suglob beregint kaip tikrai teisingus, * Paguodž lig laiku vargšus nužemintus, * Vos nepamintus.

Daug datir vargų ir žmonės teisingi, * Bet kantriai pakel kaipo išmintingi, * O iš tų bėdų išgelb anuos Dievas * Kaip tikras tėvas.

Neapleidž Dievas savo išrinktųjų, * Serg visus kaulus žmonelių šventųjų, * Idant nė vienas nebūtų sutrintas * Neigi pamintas.

Smertis griešninkų yr visų pikčiausias, * Atmet juos Viešpats, nors yra geriausias. * Sugriešij žmonės, barantys geruosius * Ir išrinktuosius.

Štai Viešpats atpirks dūšias tarnų savo, * Kuriuos nuo amžių būtinai įgavo, * Negriešys žmonės, Dievui atsidavę, * Mylistą gavę. Amen.

Pasalmė 34

Per kurią Dovydas asaboj Kristaus meldžia pagalbos

Gaida kaip *Klausyk maldos mano.*

Apsūdyk, Viešpatie, krividas darančius, * Pergalėk prieš mane, kurią pakeliančius; * Grobk ginklą su skydu, Viešpatie galingas, * Kelkis ant pagalbos kaipo maloningas.

Ištrauk tuojau šoblę ir uždaryk kelius, * Idant nebišspruktų mano neprietelius. * Sakyk dūšiai mano: tave išganysiu, * Neprietelius tavo šalin pavarysiu.

Tegul susigėsta dūšelės ieškantys * Ir lai sugrįžt atgal piktai mislijantys, * Tegul būn taip lengvi kaipo kokios dulkės, * Kurias nešioj vėjas, nesgi yra smulkios.

Lai būn anų keliai ir tamsūs, ir slydi, * Tegul pabėg šalin, vos mane išvydę. * Aniolai Viešpaties tegul juos sugaudo, * O sugaudę tegul juos sunkiai prispaudo.

Be priežasties slestus pavojus padėjo * Ir iš mano dūšios tyčiotis pradėjo. * Dar tie spąslai, kuriuos dėl manęs pastatė, * Lai nesitikėtai sugaun aną patį.

O giwiba mana, linksmibes daboje * Dziaugies iszganimu, kurio woz dastoje * Kaułaj sukrutinti nu bajsiu be giediu * Sakis kas kits ira, i Diewa pawiediu.

Isz rąnku stipresniu, tu warksza isztrauki * Plikie ir ubaga, su pagałbu łauki. * Sztaj swietkaj netejsus, dar ąnt koźnu wietu * Tejrawos nu manęs, dajktu negirdietu.

O uź mana giera, uźmokieje piktu * Ąnt to tiktaj smejgies, kad
↕ p. 86–87 giwa nebliktu * Kad nusi ↕ kratiti, anajs negalejau * Tuokartu aszutine, diewieti pradiejau.

Par stipri pasnika, spaudiau kuna sawa, * O nusiźiamines, meldziau łoskas tawa, * Nors kajp artimuj, ir broluj linkiejau * Nors kajp imanidams, itikti noriejau.

Dar nusiźiaminau, kajpo kaltinikas * Kajp didej nuludes, ir męnkas griesznikas * Wienok bajsi dziaugies, isz mana nełajmes * Ir susirinkdawa, jau be kokios bajmes.

Dabar mąn neźinąnt, wotegus patijkie * Nes anęms rodies jog, jau mani panijkie * Suskida ju rodas, źodej nesutika * Tecziaus nedoribe, ta pati palika.

Węn gundina mani, isz manęs ticziojos * Grijźe su dąntiemis, nieka nebijojos * Kumet tu Wieszpatie, maniep źwiłkteriesi * Kumet nu-
↕ p. 87–88 ludusę, duszę iszgielbiesi? ↕

Didioje baźniczioj, tawęs karsztaj melsiu * Surinkimi źmoniu, gajli bałsą kielsiu * Łaj nedziaugas wisi, mąn priesztaraujęntis * Ne mirktio apmaudą, ąnt manęs turęntis.

Nors akisu mana, gan lipsznej kalbieje * Winokiej rustibiej, mąn pikta linkieje * Iszplete begała, sawa ertas źiaunas * Ir ajszkiej regiejau, kajp ąnt manęs griaunas.

Szitaj tau, szitaj tau, tejp wisi kalbieje * Akis musu tawa, nełajmę regieje * Matidams taj Diewi, tejkies netileti * Ne prastoti manęs, ir tujaus gielbieti.

Kielkies jau Wieszpatie, padarik tejsibę * Priwejziek rejkała, pagink nedoribę * Sudik mani Diewi, po inos tejsibes * Łaj nedziaugas źmones, milęntis suktibes.

Łaj szirdiesi sawa, to źode nesaka * Szitaj ir Dowiduj, nełajmes
↕ p. 88–89 pakaka * Tegul jau nedziaugies, ↕ kad mani prarije * Nes anij Wieszpaties, niebiszki nebije.

O gyvyba mano linksmybės dabojo, * Džiaugės išganymu, kurio vos dastojo. * Kaulai, sukrutinti nuo baisių begėdžių, * Sakys kas kits yra į Dievą pavėdžiu.

Iš rankų stipresnių tu vargšą ištrauki, * Plikio ir ubago su pagalba lauki. * Štai svietkai neteisūs dar ant kožnos vietos * Teiravos nuo manęs daiktų negirdėtų.

O už mano gera užmokėjo piktu, * Ant to tiktai smeigės, kad gyvo nebliktų. * Kad nusikratyti anais negalėjau, * Tuo kartu ašutinę dėvėti pradėjau.

Per stiprų pasninką spaudžiau kūną savo * O nusižeminęs meldžiau loskos tavo, * Nors kaip artimui ir broliui linkėjau, * Nors kaip įmanydams įtikti norėjau.

Dar nusižeminau kaipo kaltininkas, * Kaip didžiai nuliūdęs ir menkas griešninkas, * Vienok baisūs džiaugės iš mano nelaimės * Ir susirinkdavo jau be kokios baimės.

Dãbar man nežinant, botagus patiekė, * Nes aniems rodės, jog jau mane paniekė. * Suskydo jų rodos, žodžiai nesutiko, * Tačiau nedorybė ta pati paliko.

Vien gundino mane, iš manęs tyčiojos, * Griežė su dantimis, nieko nebijojos. * Kuomet tu, Viešpatie, maniep žvilgterėsi, * Kuomet nuliūdusią dūšią išgelbėsi?

Didžioje bažnyčioj tavęs karštai melsiu, * Surinkime žmonių gailų balsą kelsiu, * Lai nesidžiaugia visi, man prieštaraujantys, * Nemirkčioja apmaudą ant manęs turintys.

Nors akisu mano gan lipšniai kalbėjo, * Vienokiai rūstybėj man pikto linkėjo, * Išplėtė be galo savo ertas žiaunas, * Ir aiškiai regėjau, kaip ant manęs griaunas.

Šitai tau, šitai tau, taip visi kalbėjo, * Akys mūsų tavo nelaimę regėjo. * Matydams tai, Dieve, teikis netylėti, * Neprastoti manęs ir tuojau gelbėti.

Kelkis jau, Viešpatie, padaryk teisybę, * Priveizėk reikalą, pagink nedorybę, * Sūdyk mane, Dieve, po ynos teisybės, * Lai nedžiaugias žmonės, mylintys suktybes.

Lai širdyse savo to žodžio nesako, * Šitai ir Dovydui nelaimės pakako. * Tegul jau nedžiaugės, kad mane prarijo, * Nes anie Viešpaties nė biškį nebijo.

Łaj giedas ir najros, tij be Diewa bajmes * Kurij senej dziaugas, isz mana nełajmes * Wiraj papratusis, netejsej kalbieti * Tegul bun priwersti, giedą apturieti.

Linksminkieties wisi, tejsibes jeszkąntis * O tarnajtej Diewa, pakajaus linkąntis * Tegul tokij saka, buk Diewi garbintas * Nes esi to wertas, esi tikraj szwęntas.

Tad leźuwis mana, apmislis tejsibes * Skiełbs par kiaurą dieną, Wieszpaties gieribes. Amen.

Pasalme 35.

Apej garbę Wieszpaties ir bajsibę grieku.

Gajda kajp: *Barbora pana, Muczelnikie S.*

↕ p. 89–90 Netejsus to giejd, kad pragumą gautu * Piktaj ↕ dariti, niekajp nepalautu * Nier jo akisu, tikros Diewa bajmes, * Ne wejz isz grieku, kiłstąntes nełajmes.

Pasalej dara, akiwajzdoj Diewa * Neapikąntą, pełna giera tiewa * Zodej jo burnos, pilni nedoribes * Darbaj tejpogi, inas netejsibes.

Parspietu buti, didej nenorieje * Nes metawoties, niekajp neźadieje * Łowoj guledams, mislije apgauti * Kajp rita meta, artimą sugauti.

Turiejos erta kiele, bet negiera * Neapikąntas, jo szirdiej be miera * Miłaszirdiste Diewa dąnguo ira * Tejsibę tawa, debesis atspira.

Sztaj sudaj tawa, didziause gilibe * Kajp kałnaj kokij, Wieszpaties tejsibe * Galwijus źmones, Diewi uźłajkisi * Miłaszirdistę, tawa padaugisi.

O duszes źmoniu, Diewa tikru tarnu * Atras uźdąngą, uksmiej tawa sparnu. * Tu sawa namu, łajmi pasotisi * Upi linksmibiu, dan-
↕ p. 90–91 gaus pagirdisi. ↕

Nes tawiep ira, giwibas upalis * Kurs tek begała, i wisokies szalis * Szwiesibiej tawa, regiesma szwiesibę * Kada paklusma, i dąngaus linksmibę.

Iszplesk Wieszpatie, dar susimilimą *Ant źmoniu sawa, tikra tikieima * Rodik tejsibę, źmoniems tejsios szirdies * Łaj gieri piktos nełajmes negirdies.

Lai gėdis ir nairos tie be Dievo baimės, * Kurie seniai džiaugias iš mano nelaimės. * Vyrai, papratusys neteisiai kalbėti, * Tegul būn priversti gėdą apturėti.

Linksminkitės visi, teisybės ieškantys, * O tarnaičiai Dievo, pakajaus linkintys. * Tegul tokie sako: būk, Dieve, garbintas, * Nes esi to vertas, esi tikrai šventas.

Tad liežuvis mano apmislys teisybes, * Skelbs per kiaurą dieną Viešpaties gerybes. Amen.

Pasalmė 35

Apie garbę Viešpaties ir baisybę griekų

Gaida kaip *Barbora pana, mūčelninkė šventa.*

Neteisus to geidžia, kad pragumą gautų * Piktai daryti niekaip nepaliautų, * Nėr jo akisu tikros Dievo baimės, * Neveiz iš griekų kilstančios nelaimės.

Pasaliai daro akivaizdoj Dievo, * Neapykantą pelno gero tėvo, * Žodžiai jo burnos pilni nedorybės, * Darbai taipogi ynos neteisybės.

Perspėtu būti didžiai nenorėjo, * Nes metavotis niekaip nežadėjo, * Lovoj gulėdams, mislijo apgauti * Kaip ryto metą artimą sugauti.

Tūrėjos erto kelio, bet negero, * Neapykantos jo širdyj be miero. * Mielaširdystė Dievo danguj yra, * Teisybę tavo debesys atspiria.

Štai sūdai tavo didžiausia gilybė, * Kaip kalnai kokie Viešpaties teisybė. * Galvijus žmones, Dieve, užlaikysi, * Mielaširdystę tavo padaugysi.

O dūšios žmonių, Dievo tikrų tarnų, * Atras uždangą ūksmėj tavo sparnų. * Tu savo namų laime pasotysi, * Upe linksmybių dangaus pagirdysi.

Nes taviep yra gyvybos upalis, * Kurs tek be galo į visokias šalis, * Šviesybėj tavo regėsim šviesybę, * Kada pakliūsim į dangaus linksmybę.

Išplėsk, Viešpatie, dar susimilimą *Ant žmonių savo tikro tikėjimo, * Rodyk teisybę žmonėms teisios širdies, * Lai geri piktos nelaimės negirdės.

Łaj netrip manęs, koje nedoribes * Ne uźgaun rąnka, prakiejktos pujkibes * Nes par pujkibę, turieje praźuti * Krita nedori, nebgaleje buti. A.

Pasalme 36.

Kuri nelejd piktinties isz kłoties nedoruju.

Gajda kajp: *Garbie Diewuj ąnt auksztibes.*

Neapmaudauk diel piktuju * Negieraj giwenąntiuju * Neuźwidiek
↕ p. 91–92 kad jams kłojes * Nes Wieszpatem nedabojes. ↕

Piktas źmogus koźnas wienas * Suwis wejkiej kajpo szienas * Kajpo łapaj dabar źali * Nukris nu mede paszali.

Wilkies Diewop ełgkies doraj * Iszsipildis tawa noraj * Kad giwentoju skajtisis * Ziames wajsejs jos majtisis.

Melsk Diewa rejkali sawa * Iszkłausis meldima tawa * Praneszk Diewuj tawa darbus * Atidaris sawa skarbus.

Kad jemi wilti turiesi * Ko węn noris, apturiesi * Ir iszejs kajpo szwiesibe * Tawa tikra nekaltibe.

Rejkałs tawa be apgaules * Bus kajpo spindulej saules * Buk pakłusniu gieram Diewuj * Melskies itik, sawa tiewuj.

Ne rugok ąnt nedoruju * Netejsibes darąntiuju * Nepiktinkies kad
↕ p. 92–93 jams kłojes * Nes Diewas jejs ne dabojes. ↕

Pamesk rustibę, apmaudą * Tegul pikti turtus gauda * Tu nedarik kajp tij dara * Nes nuejsi i pragara.

Giebąntis piktaj dariti * Bus beregięnt isznowiti * O łaukąntis padieima * Atras dusziu iszganima.

Truputeli pałukiesi * O nedoru nebregiesi * Piktus prapuołus suprasi * Kad ju nie wietas nebrasi.

Bet gieri tiewiszkię igaus * Dziaukses daugibi pakajaus * Nedors gierą, spausti pradies * Dąntis grijzdams piktą źadies.

Bet Wieszpats juo nedabojes * Dabar isz ano ticziojes * Nes źinos atejnąnt łajka * Praźuwima źmogaus pajka.

Griesznikaj szoblę isztraukie * Patogie łajka be łaukie * Itępe da-
↕ p. 93–94 bar sejdoka * Ir szauditi jau paszoka. ↕

Lai netryp manęs koja nedorybės, * Neužgaun ranka prakeiktos puikybės, * Nes per puikybę turėjo pražūti, * Krito nedori, nebgalėjo būti. A.

Pasalmė 36

Kuri neleidžia piktintis iš kloties nedorųjų

Gaida kaip *Garbė Dievui ant aukštybės.*

Neapmaudauk dėl piktųjų, * Negerai gyvenančiųjų, * Neužvydėk, kad jiems klojas, * Nes Viešpačiui nedabojas.

Piktas žmogus kožnas vienas * Suvys veikiai kaipo šienas, * Kaipo lapai dābar žali * Nukris nuo medžio pašaly.

Vilkis Dievop, elkis dorai, * Išsipildys tavo norai. * Kad gyventoju skaitysies * Žiamės, vaisiais jos maitysies.

Melsk Dievo reikale savo, * Išklausys meldimo tavo, * Pranešk Dievui tavo darbus, * Atidarys savo skarbus.

Kad jame viltį turėsi, * Ko vien norįs, apturėsi. * Ir išeis kaipo šviesybė * Tavo tikra nekaltybė.

Reikals tavo be apgaulės * Bus kaipo spinduliai saulės; * Būk paklusniu geram Dievui, * Melskis, įtik savo tėvui.

Nerūgok ant nedorųjų, * Neteisybes darančiųjų, * Nesipiktink, kad jiems klojas, * Nes Dievas jais nedabojas.

Pamesk rūstybę, apmaudą, * Tegul pikti turtus gaudo; * Tu nedaryk, kaip tie daro, * Nes nueisi į pragarą.

Gebantys piktai daryti, * Bus beregint išnovyti, * O laukiantys padėjimo, * Atras dūšių išganymą.

Truputėlį palūkėsi * O nedorų nebregėsi, * Piktus prapuolus suprasi, * Kad jų nė vietos nebrasi.

Bet geri tėviškę įgaus, * Džiaugsis daugybe pakajaus. * Nedors gerą spausti pradės, * Dantis grieždams, piktą žadės.

Bet Viešpats juo nedabojas, * Dābar iš ano tyčiojas, * Nes žinos ateinant laiką * Pražuvimo žmogaus paiko.

Griešninkai šoblę ištraukė, * Patogaus laiko belaukė, * Įtempė dābar seidoką * Ir šaudyti jau pašoko.

Nugałabis ubagieli * Ligiej uźmusz pawargieli * Suduos ir kitęms susiedams * It atmoniti noriedams.

Szoble łaj ju szirdi parwer * O sejdokas tegul nebtwer * Gieresnis biszkis tejsinga * Kajp turtaj palejstuwinga.

Sułusz petej nedoruju * Wieszpats sutwirtins gieruju * Diewas nekałtusius źina * Tiewine ju bus ąmźina.

Nebus biedoj uźgiedinti * Ir badi bus pasotinti * Griesznikaj turies praźuti * Pasaulej newejks pabuti.

Neprietelej bus lęnkamis * Iszauksztinti ir gierbamis * Bet kajp dums turies iszskisti * Wejkiej i źiamę ilisti.

Mełs pinigu paźicziotí * Bet nenories atiduoti * Tejsus nełajmę pa-
↕ p. 94–95 mates * Duos ir apgaulę suprates. ↕

Prapułs tejsingą pejkąntis * Bus łajmingi, łajminąntis * Wieszpats źina darbus giera * Numana jog pikti niera.

Tejsingas norint ir parpułs * Tecziaus didej nesusikułs * Nes Wieszpats pakisz jam rąnką * Kuri ir griesznus apłąnka.

Szitaj jau pasenteriejau * O to dabar neregiejau * Kad tejsus duonas negautu * Ar jo wejsle ubagautu.

Susimiłst ąnt koźna wiena * Dalij pinigus kas diena * Jo giminie bus łajminga * Nes ira miłaszirdinga.

Nu wisokie pikta traukies * Gieraj dariti nelaukies * Gateksi kiek pats noriesi * O duonas gana turiesi.

Nes Wieszpatem tink tejsibe * Dielto par sawa galibę * Ne aplejs
↕ p. 95–96 sawo szwęntuju * Łajkis wejslę iszrinktuju. ↕

Netejsingi bus koroti * O ju wajkaj iszterioti * Tejsingi gaus źiames dali * Ir nejs i swetimą szali.

Ąnt tu giwens iłgus łajkus * Paugises ir wajku wajkus * Łupas skiełbs dajktus protingus * Leźuwis sakis tejsingus.

Prowa Diewa szirdiej giera * Papiktinima jam niera * Griesznìks nor tejsi apgauti * Ir kuo wejkiausej papiauti.

Bet neiszpildis to nora * Diewas apgis nu nedora * O kad atejs suda łajkas * Gaus dali gieras ir pajkas.

Kiek tiktaj dar turi gales * Węn dabok Wieszpaties wales * Kursaj tawi iszauksztines * Sutejks daliką tiewines.

Gałą bediewiu regiesi * Ir to jams nepawidiesi * Matiau pikta iszauksztinta * Cedruj Libona liginta.

Nugalabys ubagėlį, * Lygiai užmuš pavargėlį, * Suduos ir kitiems susiedams * It atmonyti norėdams.

Šoblė lai jų širdį perver, * O seidokas tegul nebtver. * Geresnis biškis teisingo * Kaip turtai paleistuvingo.

Sulūš pečiai nedorųjų, * Viešpats sutvirtins gerųjų. * Dievas nekaltuosius žino, * Tėvynė jų bus amžina.

Nebus bėdoj užgėdinti * Ir bade bus pasotinti. * Griešninkai turės pražūti, * Pasaulėj neveiks pabūti.

Neprieteliai bus lenkiami, * Išaukštinti ir gerbiami, * Bet kaip dūms turės išskysti, * Veikiai į žemę įlįsti.

Mels pinigų pažyčioti, * Bet nenorės atiduoti. * Teisus, nelaimę pamatęs, * Duos ir apgaulę supratęs.

Prapuls, teisingą peikiantys, * Bus laimingi laiminantys. * Viešpats žino darbus gero, * Numano, jog pikti nėra.

Teisingas, norint ir parpuls, * Tačiau didžiai nesusikuls, * Nes Viešpats pakiš jam ranką, * Kuri ir griešnus aplanko.

Šitai jau pasenterėjau, * O to dãbar neregėjau, * Kad teisus duonos negautų, * Ar jo veislė ubagautų.

Susimilst ant kožno vieno, * Dalij pinigus kas dieną. * Jo giminė bus laiminga, * Nes yra mielaširdinga.

Nuo visokio pikto traukis, * Gerai daryti neliaukis, * Pateksi kiek pats norėsi * O duonos gana turėsi.

Nes Viešpačiui tink teisybė, * Dėl to per savo galybę * Neapleis savo šventųjų, * Laikys veislę išrinktųjų.

Neteisingi bus koroti, * O jų vaikai išterioti. * Teisingi gaus žemės dalį * Ir neis į svetimą šalį.

Ant tos gyvens ilgus laikus, * Pauginsis ir vaikų vaikus, * Lūpos skelbs daiktus protingus, * Liežuvis sakys teisingus.

Prova Dievo širdyj gera, * Papiktinimo jam nėra. * Griešninks nor teisų apgauti * Ir kuo veikiausiai papjauti.

Bet neišpildys to noro, * Dievas apgins nuo nedoro, * O kad ateis sūdo laikas, * Gaus dalį geras ir paikas.

Kiek tiktai dar turi galios, * Vien dabok Viešpaties valios, * Kursai, tave išaukštinęs, * Suteiks dalyką tėvynės.

Galą bedievių regėsi * Ir to jiems nepavydėsi. * Mačiau piktą išaukštintą * Cedrui Libano lygintą.

↕ p. 96–97 Bet woz kuo tiktaj praejau * Daugiesni jo ↕ nebregiejau * Wietas nebgalejau rasti * Turieje aną pakasti.

Gieraj dabok nekaltibes * Wisados wejziek tejsibes * Ąnt gała datirsi łajmes * Giwensi be kokios bajmes.

Bet nedori pikta datirs * Sunaj anu wejkiej iszmirs * Wieszpats bus tejsiu ginieju * Prispudosi gieradieju.

Diewas rejkałusi padies * Iszganimą gieram źadies * Netur ku dors isipilti * Nes Diewop padieje wilti. Amen.

Pasalme 37.

Apej nełajmę grieka ir didibę miłaszirdistes Diewa.

Gajda kajp: *Wieszpatie uźdegimi ir rus.*

↕ p. 97–98 Diewi budams apmaudi, ne imk manęs drausti * ↕ Nejgi rustibiej tawa, tejkies mani bausti * Nesgi wilicze skaudi, jau mani parszawa * Jau smarkiej pakoroje, sunki rąnka tawa.

Nebier swejkatas kuni, diel tawa rustibes * Nebier kaułams pakajaus, diel grieku daugibes * Nes szitaj nedoribes, jau gałwą praeje * Ir kajpo sunki naszta, węn spausti pradieje.

Supuwi retej mana, padusa kajp majta * Wieszpats neprotuj mana, taj wiskąn priskajta * Sulisau ir sudziuwau, nebuźkięndziau sawęs * Wajkszcziojau węn nuludes, kajp źiamę pardawes.

Strienas mana jau ira, piłnas papejkima * Niera swejkatas kuni, nu pat uźgimima * Esmi bajsej suspaustas, didej nuźiamintas * Dejawau nu ajtioima, isz szirdies sutrintas.

Wieszpatie tu pats źinaj, wisus mana norus * Duksawimus paźis-
↕ p. 98–99 ti, gierus ir nedorus * Iszsigąnda ↕ sztaj szirdis, aplejda twirtibe * Par nełajmę prapuole, ir akiu szwiesibe.

Dabar prietelej mana, priesz mani sustoje * O artimijej mana, isz toła daboje * Jeszkąntis duszes mana, uźmuszti źadieje * Ne apweźąntis manęs, niekniekius pleszkieje.

Wilus par kiaurą dieną, węn iszmislidawa * Kajp galetu itikti, nedoribej sawa, * O asz kajp koksaj kurtas, nieka negirdiejau * Ir kajp tikrus nebilis, nieka nekalbiejau.

Bet vos kuo tiktai praėjau, * Daugiesniai jo nebregėjau, * Vietos nebgalėjau rasti, * Turėjo aną pakasti.

Gerai dabok nekaltybės, * Visados veizėk teisybės, * Ant galo datirsi laimės, * Gyvensi be kokios baimės.

Bet nedori pikto datirs, * Sūnai anų veikiai išmirs, * Viešpats bus teisių gynėju, * Prispūdose geradėju.

Dievas reikaluose padės, * Išganymą geram žadės. * Netur ko dors įsipilti, * Nes Dievop padėjo viltį. Amen.

Pasalmė 37

Apie nelaimę grieko ir didybę mielaširdystės Dievo

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Dieve, būdams apmaude, neimk manęs drausti * Neigi rūstybėj tavo teikis mane bausti, * Nesgi vylyčia skaudi jau mane peršavo, * Jau smarkiai pakorojo sunki ranka tavo.

Nebėr sveikatos kūne dėl tavo rūstybės, * Nebėr kaulams pakajaus dėl griekų daugybės, * Nes šitai nedorybės jau galvą praėjo * Ir kaipo sunki našta vien spausti pradėjo.

Supuvę rečiai mano paduso kaip maita, * Viešpats neprotui mano tai viską priskaito. * Sulysau ir sudžiūvau, nebužkenčiau savęs, * Vaikščiojau vien nuliūdęs, kaip žemę pardavęs.

Strėnos mano jau yra pilnos papeikimo, * Nėra sveikatos kūne nuo pat užgimimo. * Esmi baisiai suspaustas, didžiai nužemintas, * Dejavau nuo aičiojimo, iš širdies sutrintas.

Viešpatie, tu pats žinai visus mano norus, * Dūksavimus pažįsti gerus ir nedorus, * Išsigando štai širdis, apleido tvirtybė, * Per nelaimę prapuolė ir akių šviesybė.

Dābar prieteliai mano prieš mane sustojo, * O artimieji mano iš tolo dabojo, * Ieškantys dūšios mano užmušti žadėjo, * Neapvežantys manęs niekniekius pleškėjo.

Vylius per kiaurą dieną vien išmislydavo, * Kaip galėtų įtikti nedorybei savo, * O aš kaip koksai kurčias nieko negirdėjau * Ir kaip tikras nebylys nieko nekalbėjau.

Tapiau kajpo negirdus, butinaj suguris * O atspara łuposi, suwisu neturis * Tawęm Wieszpatie mana, tikraj pasiklowes * Sułauksiu ir pagałbas, apsejsiu neblowes.

Kad kartajs neprietelej, be Wieszpaties bajmes * Ne dziauktumes begała, isz mana nełajmes * Kajp tiktaj koje mana, jau szliti pradieje
↕ p. 99–100 * Tujaus nedori źmones, daugiełko sznekieje. ↕

Tecziaus niekajp nekietu, biegti nu wotegu * Didi sopuli sawa, jau lig łajku regu * Sztaj wisas nedoribes, Diewuj iszpaźinau * Ir pakutą dariti, beregięnt kietinau.

Bet neprietelej kurij, paźejsti kietina * Tebier giwi lig sziolej, dar pasistiprina * Neapweźąntis manęs, be kokie rejkała * Szęndiena par nełajmę, iwisa be gała.

Tij duod piktą uź gierą, be kokios tejsibes * Plesz szłowę mana jogiej turiejaus gieribes. * Ne aplejsk Diewi gieras, nu manęs netraukies * Idąnt bęn pasidziauktio, pagałbas sułaukies, Amen.

Pasalme 38.

Apej paniekinima dajktu ziamiszku ir kantribę.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

↕ p. 100–101 Sakiau jog tejsiu wieszkielu saugosiu * Leźu ↕ wiuj sawa, pleszkieti neduosiu * O kad griesznikas, pri manęs stowieje * Łupas tileje.

Tapiau nebilu, ir nusiźiaminau * Parodiau jogiej, asz nieka neźinau * Tecziaus sopulis, szirdi mana graude * Didej suspaudi.

Kałba nedoru, mąn szirdi pardure * O apmislijęnt, ugnis uźsikure * Sakiau jog gieriaus, pasaulej nebuti * Nekajp cze źuti.

Tariau Wieszpatie, aprejszk mana gała * Nes nu sopule, jau szirdis apsała * Idąnt źinoczio, skajtlu dienu mana * Cze buti gana.

Sztaj dienas mana, tu trumpas padarej * Pri pastaroses, jau mani priwarej * Esibe mana, tape kajpo niekaj * Woz patis griekaj.

Uź tikra niekaj, cze giwenus źmogus * Ar butu biaurus, arba ir
↕ p. 101–102 patogus * Praslenk bewejzęnt, kajp koksaj szeszelis * Ar debeselis. ↕

Ar taj didziunas, arba źmogus luosas * Nie pats neźina, kodiel czionaj suosas * Pełna jeszkodams, neźinos kur dinksis * Kam cze surinksis.

Tapau kaipo negirdįs, būtinai suguręs * O atsparo lūpose su visu neturįs * Tavim, Viešpatie mano, tikrai pasikliovęs * Sulauksiu ir pagalbos, apseisiu nebliovęs.

Kad kartais neprieteliai be Viešpaties baimės * Nesidžiaugtų be galo iš mano nelaimės, * Kaip tiktai koja mano jau šlyti pradėjo, * Tuojau nedori žmonės daugel ko šnekėjo.

Tačiau niekaip neketu bėgti nuo botagų, * Didį sopulį savo jau lig laiku regiu, * Štai visas nedorybes Dievui išpažinau * Ir pakūtą daryti beregint ketinau.

Bet neprieteliai, kurie pažeisti ketino, * Tebėr gyvi lig šiolei, dar pasistiprino, * Neapvežantys manęs be kokio reikalo * Šiandieną per nelaimę įviso be galo.

Tie duod piktą už gerą be kokios teisybės, * Plėš šlovę mano, jogei tūrėjaus gerybės. * Neapleisk, Dieve geras, nuo manęs netraukis, * Idant bent pasidžiaugčiau, pagalbos sulaukęs. Amen.

Pasalmė 38

Apie paniekinimą daiktų žemiškų ir kantrybę

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Sakiau, jog tiesių vieškelių saugosiu, * Liežuviui savo pleškėti neduosiu, * O kad griešninkas prie manęs stovėjo, * Lūpos tylėjo.

Tapau nebyliu ir nusižeminau, * Parodžiau, jogei aš nieko nežinau, * Tačiau sopulys širdį mano graudžią * Didžiai suspaudė.

Kalba nedora man širdį perdūrė, * O apmislijant ugnis užsikūrė, * Sakiau, jog geriau pasaulėj nebūti * Nekaip čia žūti.

Tariau, Viešpatie, apreikšk mano galą, * Nes nuo sopulio jau širdis apsalo, * Idant žinočiau skaitlių dienų mano,* Čia būti gana.

Štai dienas mano tu trumpas padarei, * Prie pastarosios jau mane privarei, * Esybė mano tapo kaipo niekai, * Vos patys griekai.

Už tikro niekai čia gyvenąs žmogus, * Ar būtų bjaurus, arba ir patogus; * Praslenk beveizint kaip koksai šešėlis, * Ar debesėlis.

Ar tai didžiūnas, arba žmogus liuosas * Nė pats nežino, kodėl čionai suosias * Pelno ieškodams, nežinos, kur dingsiąs, * Kam čia surinksiąs.

O dabar ko cze daugiesni bełauku * Ar ne Wieszpaties, pri kurio ir szauku * Mana esibe, ira rąnkoj Diewa * Gieriause tiewa.

Nu wisa pikta, tejkies iszgielbieti * Saugoties grieku, tejkies mąn padieti * Nugis iszdawej, źmoniu iszjuokimuj * Nuźiaminimuj.

Łupas sutaupiau, butinaj nutiłau * Nie źode wiena, daugiaus neprabiłau * Nes Wieszpats bajsę sunkibę dalejda * Atkrejpe wejda.

Attolink Diewi, parlejdimus sawa * Sugurau neszdams, sunkię rąnką tawa * Diel nedoribiu, tu źmogu koroi * Nedowinoi.

Be warginamas, kajp oras iszdziuwau * Woz kuo begiwas, aszaro- ↕ p. 102–103 si źuwau * Iszkłausik Diewi, prilęnk ausi sawa * Mełd wajkas tawa. ↕

Ne wiena diena, jau ąnt źiames źunu * Kajp tiewaj mana, esmi atejunu * Netilek Diewi, tejkies pamatiti * Ir iszkłausiti.

Duok mąn atlidą, idąnt pailsieczio * O wejslę sawa, pirmu paregieczio * Kol i ąmźiną, atilsi nuejsiu * Nebiparejsiu. Amen.

Pasalme 39.

Diekawoimas Wieszpatem uź gieradieistas ir isikuniima Sunaus Diewa.

Gajda kajp: *Zemcziugaj brąngus Panele.*

Diewa sawa didej łaukiau * Be partrukie, pri jo szaukiau * Kol paźwelgie kas cze bałdos * Ir iszkłause mana małdos.

Isztraukie wejkiej isz pelkies * Tare manij tujaus kielkies * Kojes ↕ p. 103–104 ąnt uołu pastate * Łajmingu mani pamate. ↕

Ikwiepe mąn giesmę nauję * Kad sukurtu źmoniu gauje * Kad paregies iszgielbietą * Tarsi smertiuj paźadietą.

Bus priwersts bajmę turieti * O wilti Diewop padieti * Łajmingu skajtos tas źmogus * Kursaj tejp ira patogus.

Jog Diewop wilti pagułda * Ir tejp sawęs neprapułda * Newejz maźmoźiu pasaules * Iszbieg nu ingiu apgaules.

Tu Wieszpatie esi bukłus * Rodaj iwajrius stebukłus * Jo mislu negal suprasti * Nej jam pawieds atsirasti.

Stebukłus apsakiniejau * Iszskajtiti negalejau * Kruwinas aukas (apieras) nebtika * Nekruwina be palika.

O dabar ko čia daugesniai belaukiu, * Ar ne Viešpaties, prie kurio ir šaukiu. * Mano esybė yra rankoj Dievo, * Geriausio tėvo.

Nuo viso pikto teikis išgelbėti, * Saugotis griekų teikis man padėti, * Nugis išdavei žmonių išjuokimui, * Nužeminimui.

Lūpas sutaupiau, būtinai nutilau, * Nė žodžio vieno daugiau neprabilau, * Nes Viešpats baisią sunkybę daleido, * Atkreipė veidą.

Attolink, Dieve, parleidimus savo, * Sugurau nešdams sunkią ranką tavo. * Dėl nedorybių tu žmogų koroji, * Nedovanoji.

Bevarginamas kaip voras išdžiūvau, * Vos kuo begyvas ašarose žuvau. * Išklausyk, Dieve, prilenk ausį savo, * Meldž vaikas tavo.

Ne vieną dieną jau ant žemės žūnu, * Kaip tėvai mano esmi atėjūnu, * Netylėk, Dieve, teikis pamatyti * Ir išklausyti.

Duok man atlydą, idant pailsėčiau * O veislę savo pirma paregėčiau, * Kol į amžiną atilsį nueisiu, * Nebepareisiu. Amen.

Pasalmė 39

Dėkavojimas Viešpačiui už geradėjystas ir įsikūnijimą Sūnaus Dievo

Gaida kaip *Žemčiūgai brangūs, Panele.*

Dievo savo didžiai laukiau, * Be pertrūkio prie jo šaukiau, * Kol pažvelgė, kas čia baldos, * Ir išklausė mano maldos.

Ištraukė veikiai iš pelkės, * Tarė manie: tuojau kelkis, * Kojas ant uolos pastatė, * Laimingu mane pamatė.

Įkvėpė man giesmę naują, * Kad sūkurtų žmonių gauja, * Kad paregės išgelbėtą, * Tarsi smerčiui pažadėtą.

Bus priversts baimę turėti, * O viltį Dievop padėti. * Laimingu skaitos tas žmogus, * Kursai taip yra patogus,

Jog Dievop viltį paguldo * Ir taip savęs neprapuldo, * Neveiz mažmožių pasaulės, * Išbėg nuo ingių apgaulės.

Tu, Viešpatie, esi buklus, * Rodai įvairius stebuklus. * Jo mislių negal suprasti * Nei jam pavėds atsirasti.

Stebuklus apsakinėjau, * Išskaityti negalėjau. * Kruvinos aukos (apieros) nebtiko, * Nekruvina bepaliko.

Dawej kuną tikraj gierą * Isz to tur buti apiera * Kad senas aukas atmeti * Naują istatiti kieti.

↕ p. 104–105 Szitaj ejnu Kristus tare * O kąn sakie tąn pa ↕ dare * Nes knigosi raszta sena * Apraszita mana diena.

Kad pilditio wale Tiewa * Aukszcziausioje musu Diewa * Troszkau Diewi taj dariti * Naujes prowas istatiti.

Apsakiau tawa tejsibę * Kur buwa źmoniu daugibe * Sztaj łupu neprituriesiu * Ir tolaus apsakiniesiu.

Apskielbsiu tejsibes tawa * Ne slepsiu szirdieje sawa * Kajp rejk duszę iszganiti * Miłaszirdistę igiti.

Kruwoj źmoniu taj apsakiau * Ir tejsos Diewa iszmokiau * Bet tu Diewi netolinkies * Susimileti skubinkies.

Nes tawa susimilimas * Ira mana apginimas. * Apszoka mani piktibes * Nesuskajtomas biauribes.

Nes źmoniu griekaj apteka * Szwiesibes akiu nebteka * Nedoribes
↕ p. 105–106 tejp iwisa * Jog apgule mani wisa. ↕

Daugiaus nekajp gałwos płauku * Dielto ir pagałbas szauku * Tejkies tad mani gielbieti * Su padieimu skubieti.

Łaj bun węnkart uźgiedinti * Ir begała nuźiaminti * Noręntis mani prariti * Ir duszelę iszwariti.

Łaj sukas atgał nedori * Nełajmes diel manęs nori * Łaj datir uźgiedinima * Uź negiera linkieima.

Tegul nemata nie taka * Kurij szitaj tau mąn saka * Łaj dziaugas Diewa jeszkąntis * Wieszpatiep wilti gułdąntis.

Dar saka łaj Diews iszgana * Kurs wisus darbus numana * Bet mani kajp męnka wajka * Diews prigłaudoj te uźłajka.

Wieszpats ira gieradieju * Rejkałusi apginieju * Is tejkses manij
↕ p. 106–107 padieti * Su pagałbu paskubieti. Amen. ↕

Pasalme 40.

Apej kąnczę Wieszp. Jezaus ir nedoribę Judosziaus.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Pałajmintas tikraj źmogus * Kursaj tejp ira, patogus * Kurs ubaguj gieraj dara * Nu duru tuszte newara.

Davei kūną tikrai gerą, * Iš to tur būti apiera. * Kad senas aukas atmeti, * Naują įstatyti keti.

Šitai einu, Kristus tarė, * O ką sakė, tą padarė, * Nes knygose rašto seno * Aprašyta mano diena.

Kad pildyčiau valią Tėvo, * Aukščiausiojo mūsų Dievo, * Troškau, Dieve, tai daryti, * Naujas provas įstatyti.

Apsakiau tavo teisybę, * Kur buvo žmonių daugybė. * Štai lūpų nepritūrėsiu * Ir toliau apsakinėsiu.

Apskelbsiu teisybes tavo, * Neslėpsiu širdyje savo, * Kaip reik dūšią išganyti, * Mielaširdystę įgyti.

Krūvoj žmonių tai apsakiau * Ir tiesos Dievo išmokiau, * Bet tu, Dieve, netolinkis, * Susimylėti skubinkis.

Nes tavo susimilimas, * Yra mano apgynimas. * Apšoko mane piktybės, * Nesuskaitomos bjaurybės.

Nes žmonių griekai apteko, * Šviesybės akių nebteko, * Nedorybės taip įviso, * Jog apgulė mane visą.

Daugiau nekaip galvos plaukų, * Dėl to ir pagalbos šaukiu: * Teikis tad mane gelbėti, * Su padėjimu skubėti.

Lai būn vienkart užgėdinti * Ir be galo nužeminti, * Norintys mane praryti * Ir dūšelę išvaryti.

Lai sukas atgal nedori, * Nelaimės dėl manęs norį, * Lai datir užgėdinimą * Už negero linkėjimą.

Tegul nemato nė tako, * Kurie šitai tau man sako, * Lai džiaugias Dievo ieškantys, * Viešpatiep viltį guldantys.

Dar sako lai Dievs išgano, * Kurs visus darbus numano, * Bet mane kaip menką vaiką * Dievs prieglaudoj teužlaiko.

Viešpats yra geradėju, * Reikaluose apgynėju. * Jis teiksis manie padėti, * Su pagalba paskubėti. Amen.

Pasalmė 40

Apie kančią Viešp. Jėzaus ir nedorybę Judošiaus

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Palaimintas tikrai žmogus, * Kursai taip yra patogus, * Kurs ubagui gerai daro, * Nuo durų tuščio nevaro.

Turiedams szirdi gajlinga * Dabo źmogaus rejkalinga * Tokie Diewas bus głobieju * Rejkałusi gieradieju.

Iszgielbies ji piktoj dienoj * Sugłobs prispudoj kiekwienoj * Wieszpats iłgaj ji uźłajkis * Neprietelej jo nepajkis.

Atgajwis aną silpnibiej * Pastiprins koźnoj doribiej * Rąnku sawa
↕ p. 107–108 stebuklingu * Daris ąnt źiames łajmingu. ↕

Neiszduos jo neprietelems * Pikta linkąntęms budelems * Ligoj tejkses ji łąnkiti * Ir jo łową parkratiti.

Sakiau tejkies susimilti * Nelejsk Diewi isipilti * Nes didelej sugrieszijau * O rustibes tawa bijau.

Neprietelej tiktaj saka * Jau giwenti jam pakaka * Jau łajks warduj jo prapulti * Łajks jam i grabą igulti.

Kurs ieje pawejzieti * Pradieje tujaus pleszkieti * Iszmislije netejsibes * Nes szirdis piłna piktibes.

Iszejes buriej sznibźdieje * Ko nie sapniej neregieje * Kad neprietelej sukiła * Tuokart ir bałsu prabiła.

Priesz mani isztarmę (dekreta) dare * Kurs gul jau nebkielses tare * Szitaj źmogus giera stona * Kursaj mana walgie duona.

Tas wilu didi padare * Mani isz giwibas ware * Bet tu Diewi susi-
↕ p. 108–109 miles * Isz numirusiu prikieles. ↕

Duosi łajką atmoniti * Kuo asz esmi paroditi * Tuokartu Diewi suprasiu * Jog milestą tawa rasiu.

Kada neprietelej szaukses * Nełajmi mana nedziaukses * O manij diel nekaltibes * Sutejksi wisas gieribes.

Mani kajpo wajka sawa * Pakielsi akisu tawa * Tęn par wisus ąmźius busiu * Ir daugiesni jau nebźusiu.

Iszraelaus Diews łajmingas * Łaj bun par ąmźius garbingas * Łaj wisados tejp atsitink * Kajp tau Diewi musu patink. Amen.

Pasalme 41.

Apej apmislijma gieradiejstu Wieszpaties ir wilti paregiejma jo rumu.

Gajda kajp: *Kajp elnis bajgus.*

↕ p. 109–110 Kajp elnis bajgus giriomis biegdamas * Jeszko ↕ sau wersmies gierti noriedamas * Tejp dara dusze mana duksaudama * Tawęs giejzdama.

Turėdams širdį gailingą, * Daboj žmogaus reikalingo. * Tokio Dievas bus globėju, * Reikaluose geradėju.

Išgelbės jį piktoj dienoj, * Suglobs prispūdoj kiekvienoj; * Viešpats ilgai jį užlaikys, * Neprieteliai jo nepaikys.

Atgaivins aną silpnybėj, * Pastiprins kožnoj dorybėj, * Ranka savo stebuklinga * Darys ant žemės laimingu.

Neišduos jo neprieteliams, * Pikto linkintiems budeliams, * Ligoj teiksis jį lankyti * Ir jo lovą perkratyti.

Sakiau: teikis susimilti, * Neleisk, Dieve, įsipilti, * Nes dideliai sugriešijau, * O rūstybės tavo bijau.

Neprieteliai tiktai sako: * Jau gyventi jam pakako, * Jau laiks vardui jo prapulti, * Laiks jam į grabą įgulti.

Kurs įėjo paveizėti, * Pradėjo tuojau pleškėti, * Išmislijo neteisybes, * Nes širdis pilna piktybės.

Išėjęs būryj šnibždėjo, * Ko nė sapne neregėjo, * Kad neprieteliai sukilo, * Tuokart ir balsu prabilo.

Prieš mane ištarmę (dekretą) darė, * Kurs gul, jau nebkelsis tarė, * Šitai žmogus gero stono, * Kursai mano valgė duoną.

Tas vylių didį padarė, * Mane iš gyvybos varė, * Bet tu, Dieve, susimilęs, * Iš numirusių prikėlęs,

Duosi laiką atmonyti, * Kuo aš esmi, parodyti. * Tuo kartu, Dieve, suprasiu, * Jog mylistą tavo rasiu.

Kada neprieteliai šauksis, * Nelaime mano nedžiaugsis, * O manie dėl nekaltybės * Suteiksi visas gėrybes.

Mane kaipo vaiką savo * Pakelsi akisu tavo, * Ten per visus amžius būsiu * Ir daugesniai jau nebžūsiu.

Izraelio Dievs laimingas * Lai būn per amžius garbingas, * Lai visados taip atsitink, * Kaip tau, Dieve mūsų, patink. Amen.

Pasalmė 41

Apie apmislijimą geradėjystų Viešpaties ir viltį paregėjimo jo rūmų

Gaida kaip *Kaip elnias baigus.*

Kaip elnias baigus, giriomis bėgdamas, * Ieško sau versmės gerti norėdamas, * Taip daro dūšia mano dūksaudama, * Tavęs geisdama.

Tawęs Wieszpatie jeszko dusze mana * Par kiauras dienas trokszta kajp imana * Kada po tawa akimis stowiesiu * Tawi regiesiu!

Diena ir nakti werksmu sotinausi * Kada nug manęs netejsingi kłausi * Kur dabar turi, apginiei sawa * Kur Diewas tawa?

Dusze pri manęs, woz giwa siedieje * Nes i baźniczę tawa ejti norieje * Kad gird nu źmoniu, pri sawa silpnibes * Bałsą linksmibes.

Kodiel oj dusze mana tejp nuludaj? * Kodiel gundinti mani tejp igudaj * Wilkies Wieszpatiep, nes dar ji garbisiu * Ir iszpaźisiu.

Diewas źadieje mani iszganiti * Ir nuludusi wejdą palinksminti *
↕ p. 110–111 Nesgi pats ira tikru Diewu mana * Kursaj iszgana. ↕

Bet kada dusze mana parsigąnda * Tejp jogiej niekur paguodas nerąnda * Todiel miniesiu Wieszpaties stebukłus * Nes ira bukłus.

Kokius padare źiamieje Jordana * Ligiej parode ąnt kałnu Ermona * Dare tejpogi ir kitosi wietos * Nesitikietos.

Wiena nełajme dar pri kitos szaukas * Szitaj praslinkus, tujaus kitos łaukas * Twanaj nełajmiu, ąnt manęs sukiła * Szirdis sugiła.

Kad dienos buwiej milestas dastosiu * Tada par nakti, pasalmes giedosiu * Małdos nemesiu, nes Diewas iszgana * Giwibą mana.

Sakiau oj Diewi tu mani apgieni * Kodiel uźmirszaj, kodiel dabar gieni? * Dielko par diena, nuludes durinu * Ir nusiminu.

Sztaj neprietelej wisur mani gaude * Dabar pamati, apstoje su-
↕ p. 111–112 spaude * O kad nedori, kaułus mana łauźi * Szij delnas dauźi. ↕

Nedoru źmoniu łabaj dides gaujes * Diena isz dienos, nu manęs tejraujes * Kur dabar turi, apginiei sawa * Kur Diewas tawa?

Kodielgi dusze, tejp mani gąndini * Kam nuludusi, mąn ąmźi trumpini * Wilkies Wieszpatiep, kuri dar garbisiu * Ir iszpaźisiu. Amen.

Pasalme 42.

Apej karsztą norą regieima dąngaus.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau dielej.*

Apsudik Diewi, ir atskirk rejkała * Nu źmoniu bajsiu ir piktu begała * Tejkies isztraukti mani nełajminga * Nu biaure źmogaus idiem netejsinga.

Tavęs, Viešpatie, ieško dūšia mano, * Per kiauras dienas trokšta kaip įmano; * Kada po tavo akimis stovėsiu, * Tave regėsiu!

Dieną ir naktį verksmu sotinausi, * Kada nuog manęs neteisingi klausė: * Kur dābar turi apgynėją savo, * Kur Dievas tavo?

Dūšia prie manęs vos gyva sėdėjo, * Nes į bažnyčią tavo eiti norėjo, * Kad gird nuo žmonių prie savo silpnybės * Balsą linksmybės.

Kodėl, oi dūšia mano, taip nuliūdai? * Kodėl gundinti mane taip įgudai? * Vilkis Viešpatiep, nes dar jį garbinsiu * Ir išpažinsiu.

Dievas žadėjo mane išganyti * Ir nuliūdusį veidą palinksminti, * Nesgi pats yra tikru Dievu mano, * Kursai išgano.

Bet kada dūšia mano persigando * Taip, jogei niekur paguodos neranda, * Todėl minėsiu Viešpaties stebuklus, * Nes yra buklus.

Kokius padarė žemėje Jordano, * Lygiai parodė ant kalno Hermono, * Darė taipogi ir kitose vietos * Nesitikėtos.

Viena nelaimė dar prie kitos šaukias, * Šitai praslinkus, tuojau kitos laukias, * Tvanai nelaimių ant manęs sukilo, * Širdis sugilo.

Kad dienos būvyj mylistos dastosiu, * Tada per naktį pasalmes giedosiu, * Maldos nemesiu, nes Dievas išgano * Gyvybą mano.

Sakiau, oi Dieve, tu mane apgini, * Kodėl užmiršai, kodėl dabar gini? * Dėl ko per dieną nuliūdęs dūrinu * Ir nusimenu?

Štai neprieteliai visur mane gaudė, * Dabar pamatę apstojo, suspaudė, * O kad nedori kaulus mano laužė, * Šie delnus daužė.

Nedorų žmonių labai didžios gaujos * Diena iš dienos nuo manęs teiraujas: * Kur dabar turi apgynėją savo, * Kur Dievas tavo?

Kodėl gi, dūšia, taip mane gandini, * Kam nuliūdusi man amžių trumpini? * Vilkis Viešpatiep, kurį dar garbinsiu * Ir išpažinsiu. Amen.

Pasalmė 42

Apie karštą norą regėjimo dangaus

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei.*

Apsūdyk, Dieve, ir atskirk reikalą * Nuo žmonių baisių ir piktų be galo, * Teikis ištraukti mane nelaimingą * Nuo bjauraus žmogaus įdėm neteisingo.

Tu Diewu esi, tu mana twirtibi * Kodiel atmetej kajp kokię biauribę * Sztaj szirdis mana, didelej nuluda * Nes neprietelus, be palaubos żuda.

↕ p. 112–113 Sutejk Wieszpatie, mąn milesta sawa * Tuokart ↕ dabosiu prisaki-
mu tawa * Dajlej giwendams duszę iszganisiu * Wejdą szwęncziausi,
dąnguoje matisiu.

Tada iejsiu i Diewa ałtoriu * O to dasijkti, wisu szirdi noriu * Ir pamatisiu Diewa karalistę * Kursaj palinksmęn manuoję jaunistę.

Kąnkles garsingas Wieszpatem skąmbisiu * Ano didibę, wisumet garbisiu * Ar dusze mana dabar to nemini * Kad źmogu męnką, begała gąndini.

Szilkies wisados, Diewu pasiklauti * Nerejks niekados, nełajmes ragauti * Todiel szirdingaj Wieszpati garbisiu * Jo szwęntą wardą, wisados szłowisiu. Amen.

Pasalme 43.

Apej darbus, par kurius Diewas iszgiełb źmones.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

↕ p. 113–114 Diewi patis neregiejom * Tiktaj ausiemis gir ↕ diejom * Senolej
musu kalbieje * Kąn sawa łajki regieje.

Wejkałus kurius padarej * Kada pagonis iszwarej * Kąn darej senoj gadiniej * Kad anij buwa pustiniej.

Tu taj prispaudej pagonis * Iszteriojej piktus źmonis, * Isz ju siedibu iszwarej * O senolems musu tarej.

Imkiet nesgi tataj wieta * Jums nu sena paźadieta, * Ne su szobli łąndi sawa * Tąn źiamę tiewaj igawa.

Nej su pete ju stipribę * Bet par Wieszpaties gieribę * Jo petis anus gielbieje * Nes jus tikraj pamileję.

Tu esi musu karalu. * Tu głobieju ir Diewału Kurs giebi mamis gielbieti * Sunams Jokuba padieti.

Kada kumet karę wesma * Su ragu wejkiej parmesma * Wisus
↕ p. 114–115 sawa neprietelus * Kurij mums uźgułtu kielus. ↕

Tu Dievu esi, tu mano tvirtybe, * Kodėl atmetei kaip kokią bjaurybę? * Štai širdis mano dideliai nuliūdo, * Nes neprietelius be paliaubos žudo.

Suteik, Viešpatie, man mylistą savo, * Tuokart dabosiu prisakymų tavo: * Dailiai gyvendams dūšią išganysiu, * Veidą švenčiausią danguje matysiu.

Tada įeisiu į Dievo altorių, * O to dasiekti visa širdžia noriu; * Ir pamatysiu Dievo karalystę, * Kursai palinksmin manąją jaunystę.

Kankles garsingas Viešpačiui skambinsiu, * Ano didybę visuomet garbinsiu. * Ar dūšia mano dabar to nemini, * Kad žmogų menką be galo gandini.

Šilkis visados Dievu pasikliauti, * Nereiks niekados nelaimės ragauti, * Todėl širdingai Viešpatį garbinsiu, * Jo šventą vardą visados šlovinsiu. Amen.

Pasalmė 43

Apie darbus, per kuriuos Dievas išgelbi žmones

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Dieve, patys neregėjom, * Tiktai ausimis girdėjom, * Senoliai mūsų kalbėjo, * Ką savo laike regėjo.

Veikalus, kuriuos padarei, * Kada pagonis išvarei, * Ką darei senoj gadynėj, * Kad anie buvo pūstynėj.

Tu tai prispaudei pagonis, * Išteriojai piktus žmonis, * Iš jų sėdybų išvarei, * O senoliams mūsų tarei:

Imkit, nesgi tatai vieta * Jums nuo seno pažadėta, * Ne su šoble landžia savo * Tą žemę tėvai įgavo.

Nei su peties jų stiprybe, * Bet per Viešpaties gerybę. * Jo petys anuos gelbėjo, * Nes juos tikrai pamylėjo.

Tu esi mūsų karaliu, * Tu globėju ir Dievaliu, * Kurs gebi mumis gelbėti, * Sūnams Jokūbo padėti.

Kada kuomet karę vesim, * Su ragu veikiai permesim * Visus savo neprietelius, * Kurie mums užgultų kelius.

Wardon tawa paniekisma * Ir uź męnkus paskajtisma * Wisus ąnt musu kiłstąntius * Prikłausiti nenorętius.

Ne sejdoku pasiklausma * Nu Diewa pagałbą gausma. * Nej szoble gal mums padieti * Bet Wieszpats tur iszgielbieti.

Spaudąntis mamis pamuszej * Sutejkiej atdwasi duszej, * Apmaudingus uźgiedinaj * Ir nedorus nuźiaminaj.

Kas diena Diewa garbisma * Par ąmźius aną szłowisma; * Dabar kad szalęn pawarej * Mums didę giedą padarej.

Jau su karejwejs nebejsi * Butinaj mamis aplejsi * Priwertej kariej sugurti * Ilgiaus nebgalejem twerti.

Neprietelej ko norieje * Wis kąn sau imti galeje * Atidawejmus
↕ p. 115-116 pagonims * Tikraj padukusęms źmonims. ↕

Kajp awis ant prariima * Newejziedams nie meldima * Szitaj pagonis kąn daro * I swetimus krasztus waro.

Tejp didę walę igawi * Be prekie mamis pardawi * Tokie gadine iwika * Jog ir kam pirkti neblika.

Padawej paniekinimuj * Ir susiedu iszjuokimuj * O kurij neapweźieje * Ticziojes kiek tikt norieje.

Kad pagoniems neitikom * Priźodiu anęms palikom * Tij gałwas sawa purtina * Kad Izraelitajs wadina.

Begała turem najrities * Uźgiedinimu kłausities, * Ne turem kur akiu dieti * Rejk iszjuokimus kięnteti.

Te girdam mamis kiejkąntius * Ar netejsej apkałbąntius * Kad nedori wis taj dara * Mamis pri aszaru wara.

↕ p. 116-117 Kas diena to datirdamis * Prispaudimus kięn ↕ tiedamis * Tawęs Diewi neaplejdom * Norint grieku dasilejdom.

Wierą sawa stiprej łajkiem * Nejgi warda tawa kiejkiem * Szirdis atkragies nestojes * Wisumet tawęm dabojes.

Uźłajkiem kąn tikt rejkieje * Elgiemos kajp priderieje * Nors wargusi paźiaminaj * Ir pri smerte priartinaj.

Jej tawi Diewi pameti * Dristumem kitur skubieti * Szaukties pri swetimu diewu * Ne paźistamu nu tiewu.

Argi to Diews nesikłaustu? * Pakłauses argi nebaustu? * Is źina pasłaptis szirdies * Wiskąn numanis ir girdies.

Sztaj diel tawęs mamis źuda * Jau szirdis musu suskuda * Esma kajp awis netwirtas * Diel papiowima paskirtas.

Vardan tavo paniekysim * Ir už menkus paskaitysim * Visus ant mūsų kilstančius, * Priklausyti nenorinčius.

Ne seidoku pasikliausim, * Nuo Dievo pagalbą gausim. * Nei šoblė gal mums padėti, * Bet Viešpats tur išgelbėti.

Spaudžiantis mumis pamušei, * Suteikei atdvasį dūšiai, * Apmaudingus užgėdinai * Ir nedorus nužeminai.

Kas dieną Dievą garbinsim, * Per amžius aną šlovinsim; * Dabar, kad šalin pavarei, * Mums didžią gėdą padarei.

Jau su kareiviais nebeisi, * Būtinai mumis apleisi, * Privertei karėj sugurti, * Ilgiau nebgalėjom tverti.

Neprieteliai, ko norėjo, * Viską sau imti galėjo. * Atidavei mus pagonims, * Tikrai padūkusiems žmonėms.

Kaip avis ant prarijimo, * Neveizėdams nė meldimo, * Šitai pagonys kąn daro: * Į svetimus kraštus varo.

Taip didžią valią įgavę, * Be prekio mumis perdavę, * Tokia gadynė įvyko, * Jog ir kam pirkti nebliko.

Padavei paniekinimui * Ir susiedų išjuokimui, * O kurie neapvežėjo, * Tyčiojos kiek tik norėjo.

Kad pagonims neįtikom, * Priežodžiu aniems palikom. * Tie galvas savo purtino, * Kad izraelitais vadino.

Be galo turim nairytis, * Užgėdinimų klausytis, * Neturim kur akių dėti, * Reik išjuokimus kentėti.

Tegirdim mumis keikančius * Ar neteisiai apkalbančius. * Kad nedori vis tai daro, * Mumis prie ašarų varo.

Kas dieną to datirdami, * Prispaudimus kentėdami, * Tavęs, Dieve, neapleidom, * Norint griekų dasileidom.

Vierą savo stipriai laikėm * Neigi vardo tavo keikėm, * Širdys atkragios nestojas, * Visuomet tavim dabojas.

Užlaikėm, ką tik reikėjo, * Elgėmės kaip priderėjo, * Nors varguose pažeminai * Ir prie smerčio priartinai.

Jei tave, Dieve, pametę, * Drįstumėm kitur skubėti, * Šauktis prie svetimų dievų, * Nepažįstamų nuo tėvų.

Argi to Dievs nesiklaustų? * Paklausęs argi nebaustų? * Jis žino paslaptis širdies, * Viską numanys ir girdės.

Štai dėl tavęs mumis žudo, * Jau širdis mūsų suskudo, * Esam kaip avys netvirtos, * Dėl papjovimo paskirtos.

↕ p. 117–118 Kielkies Wieszpatie ko mijkti? * Kam wienus ↕ mamis palijkti? * Kielkies neatmesk ąmźinaj * Juk nełajmes musu źinaj.

Dielko krejpi wejda tawa * Nu iszrinktu wajku sawa, * Ubagistes neatmini * Mus bepartrukie wargini.

Duszes musu nuźiaminaj * Ir pri dulkiu priartinaj, * Ąnt źiamęs pawersti esam * Gałwos pakielti nedresam.

Kielkies Diewi małoningaj * Gielbiek mamis stebuklingaj * Diel didesnes garbies tawa * Atpirk mamis tarnus sawa. Amen.

Pasalme 44.

Apej mejlę Kristaus diel sawa baźniczes, par moteristę apsakita.

Gajda kajp: *Dusze mana garbink Diewa.*

↕ p. 118–119 Giera źodi szirdis tare * Kuri pats Wieszpats ↕ padare * Darbus Kristuj apsakisiu * Kajpo karalu garbisiu.

It płunksna rąnkoj rasząnte * Wisus dajktus apsakąnte * Tejp mana leźuwis lejstas * Apsakis pasłaptis kiejstas.

Uź sunus źmoniu graźesnis * O uź Diewa nemaźesnis * Pradieje dajlej kalbieti * Priźodzius apsakinieti.

Dielto Diewas pałajmina * Sutejkie garbę ąmźiną * Budamas tada graźiausiu * Kariesi ligiej stipriausiu.

Prijuosk sawij szoblę twirtaj * Kad karalautumi pagirtaj * Par graźibę ir twirtibę * Pawejk źmoniu atkalibę.

Karalausi tad łajmingaj * Elgsis wisumet tejsingaj * Karalauti tawij kłoses * Letumu wisi daboses.

↕ p. 119–120 Pasiduos tawij pagonis * Kłausis ir nedori źmo ↕ nis * Sztaj źode wiliczes łąndes * Tarsi butumi galąndes.

Ismegs i szirdis karalu * Ne węn i źmoniu wargalu * Kristau kajpo tu pats źinaj * Waldisi źmones ąmźinaj.

Walde tawa bus tejsinga * Wisaj pasaulej mejlinga * Jog pamilejej tejsibes * Ne uźkiętej nedoribes.

Dielto Diews tawi pamati * Ir karalumi pastati * Kajpo sunuj Diewa giwa * Negajlejos ir aliwa.

Kelkis, Viešpatie, ko miegi? * Kam vienus mumis palieki? * Kelkis, neatmesk amžinai, * Juk nelaimes mūsų žinai.

Dėl ko kreipi veidą tavo * Nuo išrinktų vaikų savo? * Ubagystės neatmini, * Mus be pertrūkio vargini.

Dūšias mūsų nužeminai * Ir prie dulkių priartinai, * Ant žemės paversti esam, * Galvos pakelti nedręsam.

Kelkis, Dieve, maloningai, * Gelbėk mumis stebuklingai. * Dėl didesnės garbės tavo * Atpirk mumis tarnus savo. Amen.

Pasalmė 44

Apie meilę Kristaus dėl savo Bažnyčios, per moterystę apsakyta

Gaida kaip *Dūšia mano, garbink Dievą.*

Gerą žodį širdis tarė, * Kurį pats Viešpats padarė. * Darbus Kristui apsakysiu, * Kaipo karalių garbysiu.

It plunksna rankoj rašančio, * Visus daiktus apsakančio, * Taip mano liežuvis leistas * Apsakys paslaptis keistas.

Už sūnus žmonių gražesnis, * O už Dievą nemažesnis * Pradėjo dailiai kalbėti, * Priežodžius apsakinėti.

Dėl to Dievas palaimino, * Suteikė garbę amžiną, * Būdamas tada gražiausiu, * Karėse lygiai stipriausiu.

Prijuosk savie šoblę tvirtai, * Kad karaliautum pagirtai. * Per gražybę ir tvirtybę * Paveik žmonių atkalybę.

Karaliausi tad laimingai, * Elgsies visuomet teisingai, * Karaliauti tavie klosis, * Lėtumu visi dabosis.

Pasiduos tavie pagonys, * Klausys ir nedori žmonys. * Štai žodžio vylyčios landžios, * Tarsi būtumi galandęs,

Įsmegs į širdis karalių, * Ne vien į žmonių vargalių. * Kristau, kaipo tu pats žinai, * Valdysi žmones amžinai.

Valdžia tavo bus teisinga, * Visai pasaulei meilinga, * Jog pamylėjai teisybes, * Neužkentei nedorybės.

Dėl to Dievs tave pamatė * Ir karaliumi pastatė, * Kaipo Sūnui Dievo gyvo * Negailėjos ir alyvo.

Patepe tawi gausesnej * Uź karalus padoresnej * Gaus brąngiu mąnstiu ir mira * Kurio Arabioj ira.

Su toms pateps rubus tawa * Kajpo wienatine sawa * Dukteris karalaus rinktas * Kwepąntejs rubajs apdęnktas.

Didej Wieszpatem patika * Dielto iszrinktas palika * Karalene gre-
↕ p. 120–121 tu stojes * Nes anu Kristus dabojes. ↕

Grinu auksu apdarita * Su doribiems apriedita * Graźi duktie prilęnk ausi * Patarimą gierą gausi.

Kłausik kąn tau pasakisiu * Nes ko giera pamokisiu * Neatmink giminies tawa * Ir namu tiewiszkies sawa.

Sztaj karalus isz auksztibes * Uźsigejs tawa graźibes * Tas karalus ira Diewas * Sutwertojas tikras tiewas.

Todiel wisi jam kłonioses * Wisi miles ir bijoses * Atejs ir dukteris Tyra * Kuriu daugiel miesti ira.

Nesz dowinas ir drowieses * Wejduj tawa węn stebieses * Wisi turtingiausi źmonis * Pagalaus patis pagonis.

Dziaukses tawi paregiei * Ir didelej pamilei * Garbie dukteries ka-
↕ p. 121–122 ralaus * Baźniczes szwęntos pagalaus. ↕

Widuo ira padarita * Auksa rubu apdarita * Atwes karaluj panajtes * Paskiaus atnesz ir mergajtes.

Bus tos atnesztas su dziauksmu * Su linksmibi ir su szauksmu * Nuwes tiesiau i baźniczę * I Kristaus Diewa staliczę.

Tiewams gan warga datirus * Ir priderąntej iszmirus * Sunaj gims i anu wietą * Ir pradies mokiti swietą.

Kunigajksztejs pastatisi * Ir mokitojejs pramisi * Tij wardą Diewa minawos * Wisas gimines iszkawos.

Pagonis iszpaźins Diewa * Ir skajtis uź sawa tiewa * Garbins
↕ p. 122–123 Wieszpati wisados * Ne uźmirsz ano niekados. Amen. ↕

Pasalme 45.

Apej wilti Diewop padietiną prispaudimusi ir parsakioimusi.

Gajda kajp: *Kajp elnis bajgus giriomis.*

Diews ira musu, tikru gielbietoju * Diewas twirtibi, inu padietoju * Prispaudimusi, kurij mus apnika * Bajsej uźtika.

Patepė tave gausesniai, * Už karalius padoresniai, * Gaus brangių mąsčių ir miro, * Kurio Arabijoj yra.

Su toms pateps rūbus tavo * Kaipo vienatinio savo, * Dukterys karaliaus rinktos, * Kvepiančiais rūbais apdengtos,

Didžiai Viešpačiui patiko, * Dėl to išrinktos paliko. * Karalienė greta stojos, * Nes ana Kristus dabojos.

Grynu auksu apdaryta, * Su dorybėms aprėdyta, * Graži duktė, prilenk ausį, * Patarimą gerą gausi.

Klausyk, ką tau pasakysiu, * Nes ko gero pamokysiu: * Neatmink giminės tavo * Ir namų tėviškės savo.

Štai karalius iš aukštybės * Užsigeis tavo gražybės. * Tas karalius yra Dievas, * Sutvertojas, tikras tėvas.

Todėl visi jam kloniosis, * Visi mylės ir bijosis. * Ateis ir dukterys Tyro, * Kurių daugel mieste yra.

Neš dovanas ir drovėsis, * Veidui tavo vien stebėsis * Visi turtingiausi žmonys, * Pagaliau patys pagonys

Džiaugsis tave peregėję * Ir dideliai pamylėję. * Garbė dukteries karaliaus, * Bažnyčios šventos pagaliaus.

Viduj yra padaryta, * Aukso rūbu apdaryta. * Atves karaliui panaites, * Paskiau atneš ir mergaites.

Bus tos atneštos su džiaugsmu, * Su linksmybe ir su šauksmu * Nuves tiesiai į bažnyčią, * Į Kristaus Dievo stalyčią.

Tėvams gan vargo datyrus * Ir priderančiai išmirus, * Sūnai gims į anų vietą * Ir pradės mokyti svietą.

Kunigaikščiais pastatysi * Ir mokytojais pramysi. * Tie vardą Dievo minavos, * Visas gimines iškavos.

Pagonys išpažins Dievą * Ir skaitys už savo tėvą, * Garbins Viešpatį visados, * Neužmirš ano niekados. Amen.

Pasalmė 45

Apie viltį Dievop padėtiną prispaudimuose ir persekiojimuose

Gaida kaip *Kaip elnias baigus giriomis bėgdamas.*

Dievs yra mūsų tikru gelbėtoju, * Dievas tvirtybe, ynu padėtoju * Prispaudimuose, kurie mus apniko, * Baisiai užtiko.

Kad ir apskrita źiame sudrebietu * Norint ir kałnaj jau gruti pradietu * Nesibijosma Diewu pasiklowi * Klisti palowi.

Undenis juru uźe susimajsze * Putotas wilnis, kas karts aukszcziaus kajsze * Kałnaj krutieje, priesz Diewa galibę * Didę stipribę.

Sriaunus upalis ir miesta linksmibi * Paszwęnstas szatras, jo ira
↕ p. 123–124 graźibi * O widuo Diewas, nebus pajudintas * Nej pakrutintas. ↕

Gimines wisas stajgu parsigąnda * Ir karalistes lęnkie sawa sprąnda * Kad bałsas Diewa, perkuns sugramieje. * Ziame wirpieje.

Diewas twirtibiu ira gieradieju * Diewas Jokuba musu apginieju * Wejziekiet kokius stebukłus padare * Źmones pabare.

Kares lig krasztu źiames attolines * Ginkłus sejdokus wisus sutrupines * Nerejkalingą skidą sudegina * Ir isznajkina.

Nutilkiet źmones ir prisistebiekiet * Jog esmi Diewu, gieraj isidiekiet * Apskritoj źiamiej busiu auksztinamas * Ir garbinamas.

Diewas twirtibiu ira gieradieju * Diewas Jokuba musu apginieju *
↕ p. 124–125 Todiel kas diena, pri to Diewa szaukiem * Pagałbas łaukiem. Amen. ↕

Pasalme 46.

Apej galibę Kristaus ejnąnte i dąngu.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu wisi.*

Wisas gimines rąnkas isztraukiet * Bałsu linksmibes Wieszpatiep szaukiet * Nes Wieszpats auksztas, karalus saldus * Apwali źiami padorej wałdus.

Zmones nedorus, krasztu paoju * Pamusze wejkiej, po musu koju * Aprinka mamis, sau uź tiewinę * Sena Jokuba, graźę giminę.

Nesgi tąn wieną tikraj mileje * Todiel prigłoboj, sawa turieje * Kada jau Kristus darbą pabęngie * Su didziu dziauksmu, dąngon iźęngie.

Aniołaj linksmas giesmes giedoje * Su trubajs pusti, węn neparstoje * Tada Wieszpatem musu giedokiet * Karaluj szaukti, nebi parstokiet.

↕ p. 125–126 Karaluj Kristuj, grijszkiet protingaj * Garbin ↕ kiet Diewa gan iszmintingaj * Diewas karalus ir ąnt pagonu * Bus anu tiewu ir tikru ponu.

Kad ir apskrita žemė sudrebėtų, * Norint ir kalnai jau griūti pradėtų, * Nesibijosim Dievu pasikliovę, * Klysti paliovę.

Vandenys jūrų ūžė, susimaišė, * Putotas vilnis kaskarts aukščiau kaišė, * Kalnai krutėjo prieš Dievo galybę, * Didžią stiprybę.

Sriaunus upalis yr miesto linksmybe, * Pašvęstas šatras jo yra gražybe, * O viduj Dievas nebus pajudintas * Nei pakrutintas.

Giminės visos staiga persigando * Ir karalystės lenkė savo sprandą, * Kad balsas Dievo, perkūns sugramėjo, * Žemė virpėjo.

Dievas tvirtybių yra geradėju, * Dievas Jokūbo mūsų apgynėju. * Veizėkit kokius stebuklus padarė, * Žmones pabarė.

Kares lig kraštų žemės attolinęs, * Ginklus, seidokus visus sutrupinęs, * Nereikalingą skydą sudegino * Ir išnaikino.

Nutilkit, žmonės, ir prisistebėkit, * Jog esmi Dievu, gerai įsidėkit. * Apskritoj žemėj būsiu aukštinamas * Ir garbinamas.

Dievas tvirtybių yra geradėju, * Dievas Jokūbo mūsų apgynėju, * Todėl kas dieną prie to Dievo šaukim, * Pagalbos laukim. Amen.

Pasalmė 46

Apie galybę Kristaus, einančio į dangų

Gaida kaip *Pulkim ant kelių visi krikščionys.*

Visos giminės rankas ištraukit, * Balsu linksmybės Viešpatiep šaukit, * Nes Viešpats aukštas, karalius saldus, * Apvalia žeme padoriai valdąs.

Žmones nedorus kraštų pavojų * Pamušė veikiai po mūsų kojų, * Aprinko mumis sau už tėvynę * Seno Jokūbo gražią giminę.

Nesgi tą vieną tikrai mylėjo, * Todėl prieglobој savo turėjo. * Kada jau Kristus darbą pabengė, * Su didžiu džiaugsmu dangun įžengė.

Aniolai linksmas giesmes giedojo, * Su trūbais pūsti vien neperstojo. * Tada Viešpačiui mūsų giedokit, * Karaliui šaukti nebeperstokit.

Karaliui Kristui griežkit protingai, * Garbinkit Dievą gan išmintingai. * Dievas karalius ir ant pagonų * Bus anų tėvu ir tikru ponu.

Wieszpats jau siedos ąnt sostu sawa * Kuri tejsingaj nu tiewa gawa * Sztaj kunigajksztej Diewą pażina * Ir su Abromu draugi garbina.

Ziames karalej Diewuj itika * Ir iszauksztinti didej palika * Skajtomis pirmu kajpo atmesti * Buwa i tikrą wierą iwesti. Amen.

Pasalme 47.

Apej garbę Jerozolimos ir baźniczes Kristaus.

Gajda kajp: *Oj dusze źmogaus kiekwiena.*

Didis Wieszpats ir garbingas * Miesti sawa stebuklingas * Ąnt kałnu Wieszpaties szwęntu * Patem dąnguo priligintu.

↕ p. 126–127 Jau Siona murus stata * Dziaugas wisi, kad ↕ taj mata * Sziaures pusę jam iszskire * Kąn ir karalus pagire.

Paźins Diewa tus namusi * Kad giwens kajpo sawusi * Ir apgins nu neprietelu * Nug wisokiu padukielu.

O karalej susitari * Negieras rodas padari * Kad murus miesta pamati * Anu płaukaj pasistati.

Stebiejos ir nusigąnda * Isz bajmęs purtina sprąnda * Sziurpulis ąnt anu krita * Woz kuo źiamien neparita.

Kajp gimdąntes skausmą jauti * Zadieje ginkłus pagąuti * Audra sukułs ju eldies * Jej kurs but Tarsi igijes.

Kąn pirmu tiktaj girdiejom * Tąn paskiaus patis regiejom * Kas tęn Jeruzoluj dedas * Kajp murus statiti wedas.

↕ p. 127–128 Wieszpats galibiu wis źina * Nes is pats miestą ↕ twirtina * Widuo baźniczes kad szaukiem * Milestas Diewa sułaukiem.

Kajp wardas tejp garbie tawa * Dideli garsmą igawa * O rąnkas Diewa gieribes * Piłnas wisokios tejsibes.

Łaj dźiaugas kałnas Siona * Tiewine didele Pona * Dziaukieties dukteris Juda * Diel tejsibes Diewa suda.

Apstokiet tąn naują pilą * Iszkaskiet parkasa gili * Isz bokisztu źmones mokikiet * Graudius pamokslus sakikiet.

Wejziekiet kad butu twirta * Nu wisa kraszta pagirta * Turet dabar paroditi * Kami rejk namus statiti.

Viešpats jau sėdos ant sosto savo, * Kurį teisingai nuo tėvo gavo. * Štai kunigaikščiai Dievą pažino * Ir su Abromu drauge garbino.

Žemės karaliai Dievui įtiko * Ir išaukštinti didžiai paliko, * Skaitomi pirma kaipo atmesti, * Buvo į tikrą vierą įvesti. Amen.

Pasalmė 47

Apie garbę Jeruzolimos ir Bažnyčios Kristaus

Gaida kaip *Oi dūšia, žmogaus kiekvieno.*

Didis Viešpats ir garbingas, * Mieste savo stebuklingas * Ant kalno Viešpaties švento, * Pačiam dangui prilyginto.

Jau Siono mūrus stato, * Džiaugias visi, kad tai mato. * Šiaurės pusę jam išskyrė, * Ką ir karalius pagyrė.

Pažins Dievą tuos namuose, * Kad gyvens kaipo savuose, * Ir apgins nuo neprietelių, * Nuog visokių padūkėlių.

O karaliai susitarę, * Negeras rodas padarę, * Kad mūrus miesto pamatė, * Anų plaukai pasistatė.

Stebėjos ir nusigando, * Iš baimės purtino sprandą, * Šiurpulys ant anų krito, * Vos kuo žemėn neparito.

Kaip gimdančios skausmą jautė, * Žadėjo ginklus pagauti. * Audra sukuls jų eldijas, * Jei kurs būt Tarse įgijęs.

Ką pirma tiktai girdėjom, * Tą paskiau patys regėjom, * Kas ten Jeruzalėj dedas, * Kaip mūrus statyti vedas.

Viešpats galybių vis žino, * Nes jis pats miestą tvirtino. * Viduj bažnyčios, kad šaukėm, * Mylistos Dievo sulaukėm.

Kaip vardas, taip garbė tavo * Didelį garsmą įgavo, * O rankos Dievo gerybės * Pilnos visokios teisybės.

Lai džiaugias kalnas Siono, * Tėvynė didelio pono, * Džiaukitės dukterys Judo * Dėl teisybės Dievo sūdo.

Apstokit tą naują pilę, * Iškaskit perkasą gilų, * Iš bokštų žmones mokykit, * Graudžius pamokslus sakykit.

Veizėkit, kad būtų tvirta, * Nuo viso krašto pagirta. * Turit dabar parodyti, * Kame reik namus statyti.

Idąnt ju wajkaj atmintu * Ir wietą sawa pażintu * Kad źinotu jogiej
↕ p. 128–129 Diewas * Waldis par ąmźius kajp tiewas. Amen. ↕

Pasalme 48.

Jog źiamiszki dajktaj ira niekniekiej.

Gajda kajp: *Diewi tiewi gajlingiausis.*

Wisi źmones to kłausikiet * Ausis sawa pastatikiet * Sunaj źiames, sunaj źmoniu * Kłausikiet źodiu małoniu.

Draugi plikiej ir turtingi * Węnkart mulkiej ir protingi * Sztaj iszmintingaj sakisiu * Prota sawa parodisiu.

Pri pasakas ausi lęnksiu * Su kąnklemis miislę bęngsiu * Dienoj piktoj ko bijosiu? * Jej prowas Diewa dabosiu.

Bet źinksnej mana nedori * Nełajmes manij ąnt kori * Pasiklaunąntis galibi * Girąntis turtu daugibi.

↕ p. 129–130 Turies wiena karta mirti * Newejks nu to isz ↕ sipirkti * Jej brolis negal gielbieti * Nu swetima ko norieti.

Kas kąn Diewuj neźadietu * Kad numirti nerejkietu * Jej ir wisi turtą duotu * Nu smerte neiszsiwaduotu.

Darbuoses koźnas lig gała * Paskiaus atgułs i patała * O cze turies ąmźi bęngti * Walej Diewa gałwą łenkti.

Turtings mirsztąntius regiedams * O pats patekti noriedams * Susipras jog rejks numirti * Su sziuo swietu parsiskirti.

Kajp iszmintingas tejp mulkis * Turies pawirsti i dulkies * Paliks kitęms turtus sawa * Kurius par ąmźiu igawa.

Turies grabi węn guleti * Ziamej par ąmźius ilsieti * Tiewiszkies
↕ p. 130–131 kures igawa * Pramino jos wardajs sawa. ↕

Zmogus lęnkams nesuprata * Tare jog nieks jo nemata * Nebwaldies jau źmogaus protu * Tape galwiju ragotu.

Kajp galwiis giwendamas * Kitus źmones piktindamas * Tejp nedoribiems nespiries * Jog isz piktu darbu giries.

O po tokie giwenima * Jau nebpaliks atminima * Smertis tiems kiebli padaris * Wisus i grabus suwaris.

Idant jų vaikai atmintų * Ir vietą savo pažintų, * Kad žinotų, jogei Dievas * Valdys per amžius kaip tėvas. Amen.

Pasalmė 48

Jog žemiški daiktai yra niekniekiai

Gaida kaip *Dieve Tėve gailingiausias.*

Visi žmonės to klausykit, * Ausis savo pastatykit, * Sūnai žemės, sūnai žmonių, * Klausykit žodžių malonių.

Drauge plikiai ir turtingi, * Vienkart mulkiai ir protingi, * Štai išmintingai sakysiu, * Protą savo parodysiu.

Prie pasakos ausį lenksiu, * Su kanklėmis mįslę bengsiu. * Dienoj piktoj ko bijosiu, * Jei provas Dievo dabosiu.

Bet žingsniai mano nedori * Nelaimes manie antkorė. * Pasikliaunantys galybe, * Giriantys turtų daugybe,

Turės vieną kartą mirti, * Neveiks nuo to išsipirkti. * Jei brolis negal gelbėti, * Nuo svetimo ko norėti.

Kas ką Dievui nežadėtų, * Kad numirti nereikėtų, * Jei ir visi turtą duotų, * Nuo smerčio neišsivaduotų.

Darbuosis kožnas lig galo, * Paskiau atguls į patalą, * O čia turės amžių bengti, * Valiai Dievo galvą lenkti.

Turtings mirštančius regėdams * O pats patekti norėdams, * Susipras, jog reiks numirti, * Su šiuo svietu persiskirti.

Kaip išmintingas, taip mulkis * Turės pavirsti į dulkes, * Paliks kitiems turtus savo, * Kuriuos per amžių įgavo.

Turės grabe vien gulėti, * Žemėj per amžius ilsėti. * Tėviškes, kurias įgavo, * Praminė jas vardais savo.

Žmogus lenkiams nesuprato, * Tarė, jog nieks jo nemato, * Nebvaldės jau žmogaus protu, * Tapo galviju raguotu.

Kaip galvijas gyvendamas, * Kitus žmones piktindamas, * Taip nedorybėms nespyrės, * Jog iš piktų darbų gyrės.

O po tokio gyvenimo * Jau nebpaliks atminimo. * Smertis tiems keblį padarys, * Visus į grabus suvarys.

Turtaj anu ejs uź nieka * Nedildis nie wiena grieka * Prapułs tej-
pog anu szłowi * Kuri buwa pasiklowi.
Duszes tejsiu bus łajmingas * Diewas diel ju bus mejlingas * Kur-
saj wiskąn gieraj dara * Iszgielbies jes nu pragara.
Kad źmogus pataps turtingu * O wardas ano garsingu * Ne uźwi-
↕ p. 131–132 diek jam tos łajmes * Jej giwens be Diewa bajmes. ↕
Kad rejks jam grabi atgulti * Turies jo turtaj prapulti * Iszgajsz
tejpog ano szłowi * Su turtajs kurius sukrowi.
Zmoniems rodises łajmingu * Bet jog nebuwo tejsingu * Uź grie-
kus kurius cze dari * Bus pałajdotos pragori.
Zmogus lęnkams iszsibuwa * Kitus źude ir pats źuwa * Nedoribiej
uźsikirta * Ir i giwoli pawirta. Amen.

Pasalme 49.

Apej sudną Dieną ir apieras.

Gajda kajp: *Diena rusta, diena ana.*

Diewas kursaj wiskąn źina * Wisus źmones suwadina * Nu saules
↕ p. 132–133 uźtekieima * Lig pat jos uźsilejdima. ↕
Zmoniu giminę suszakie * Nes suda dienos sułaukie * Diwas di-
dziausios graźibes * Atejs isz dąngaus aukisztibes.
Atejes letej netwiłos * Łabaj garsej tuokart biłos * Kad nuźęngs
Diewas tobułas * Pakiłs didelis wiesułas.
Bliskies źajbaj, griaus perkunaj * Pakol sukiłs, wisi kunaj * Ejs du-
szes dąnguo buwuses * Ejs ir pragari źuwuses.
Kunaj tejpog źiamiej buwi * Kielses nors butu supuwi * Idąnt
Diews węnkart suditu * O tejsibę paroditu.
Aniołaj surinks szwęntusius * Ir sustatis atmestusius * Zmones
isz miega pakirdi * Isztarmę Diewa iszgirdi.
Pripaźins anam tejsibę * Ir draugi tikrą gieribę * Izraeluj iszpaźi-
↕ p. 133–134 siu * Kłausik dabar kąn sakisiu. ↕
Esmi tawa tikru Diewu * Asz głobieju asz ir tiewu * Nepiksiu uź
aplejdimą * Apieru neatneszima.

Turtai anų eis už nieką, * Nedildys nė vieno grieko, * Prapuls taipog anų šlovė, * Kuria buvo pasikliovę.

Dūšios teisių bus laimingos, * Dievas dėl jų bus meilingas, * Kursai viską gerai daro, * Išgelbės jas nuo pragaro.

Kad žmogus pataps turtingu * O vardas ano garsingu, * Neužvydėk jam tos laimės, * Jei gyvens be Dievo baimės.

Kad reiks jam grabe atgulti, * Turės jo turtai prapulti, * Išgaiš taipog ano šlovė * Su turtais, kuriuos sukrovė.

Žmonėms rodysis laimingu, * Bet jog nebuvo teisingu, * Už griekus, kuriuos čia darė, * Bus palaidotas pragare.

Žmogus lenkiams išsibuvo, * Kitus žudė ir pats žuvo, * Nedorybėj užsikirto * Ir į gyvulį pavirto. Amen.

Pasalmė 49

Apie sūdną dieną ir apieras

Gaida kaip *Diena rūsta, diena ana.*

Dievas, kursai viską žino, * Visus žmones suvadino * Nuo saulės užtekėjimo * Lig pat jos užsileidimo.

Žmonių giminę sušaukė, * Nes sūdo dienos sulaukė. * Dievas didžiausios gražybės * Ateis iš dangaus aukštybės.

Atėjęs lėčiai netvylos, * Labai garsiai tuokart bylos. * Kad nužengs Dievas tobulas, * Pakils didelis viesulas.

Bliskės žaibai, griaus perkūnai, * Pakol sukils visi kūnai. * Eis dūšios, danguj buvusios, * Eis ir pragare žuvusios.

Kūnai taipog, žemėj buvę, * Kelsis, nors būtų supuvę, * Idant Dievs vienkart sūdytų * O teisybę parodytų.

Aniolai surinks šventuosius * Ir sustatys atmestuosius, * Žmonės, iš miego pakirdę, * Ištarmę Dievo išgirdę,

Pripažins anam teisybę * Ir drauge tikrą gerybę. * Izraeliui išpažysiu, * Klausyk, dabar ką sakysiu:

Esmi tavo tikru Dievu, * Aš globėju, aš ir tėvu, * Nepyksiu už apleidimą, * Apierų neatnešimą.

Jusu degintas apieras * Ne wisumet tiera gieras * Asz wersziu tawa ne giejsiu * Nej oźiu deginti lejsiu.

Mana ira wisi źwieris * Asz pats esmi jus sutwieris * Giwis giwenus miszkusi * Jautej ganomis kałnusi.

Paukszczius sparnuotus paźistu * Graźibę łauku iszwistu. * Jej ałksiu tau nesakisiuos * Jej trokszіu tawij neguosiuos.

Man prider źiame apskrita * Ir wis kas ąnt anos krita * Argi jautieną walgisiu * Ar kraui oźiu prarisiu.

Pagarbink isz wisos szirdies * Wieszpats tawa małdą girdies * Pagarbines Diewą sawa * Atiduok apźadus tawa.

↕ p. 134–135 Dienoj prispaudima szaukies * Dziauksis pa ↕ gałbas sułaukies * Nes asz tawi iszgielbiesiu * Koźnami źinksniej padiesiu.

Griesznika szejp Diews pabare * Kąn tu dirbi, źmogau tare * Apsakaj mana tejsibes * O pats mili nedoribes.

Łauźaj prowas kiek węn gali * Swijdi jes i uźpakali * Su wagim gieraj suklauni * Bajsej elgties nepalauni.

Ziaunas papratuses kiejkti * Leźuwis kitus papejkti * Broli tawa papiktinaj * Ir nedoru pawadinaj.

Tąn darąnt asz węn tilejau * Tarsi nieka negirdiejau * Rodies jog tau ligus busiu * Nedoru darbu nejusiu.

Tejp mislidams apsirikaj * Neiszmintingu palikaj * Nes asztrej tawi parspiesiu * Grieszijęntem nepadiesiu.

↕ p. 135–136 Todiel griesznikaj supraskiet * O nedoribes ↕ pameskiet * Kad Diews kartajs nepamintu * Nebutu kas jus apgintu.

Kad dorus darbus dariste * Tuokartu mani garbiste * O par giera giwenima * Nupelniste iszganima. Amen.

Pasalme 50.

Iszrejszkąnti gajlesi Dowida uź griekus.

Gajda kajp: *Susimilk ąnt manęs Diewi mał.*

Susimiłk ąnt manęs, Diewi małoningas * Nesgi esi gieras, ir miłaszirdingas. * O pagal daugibes, susimileima * Isznajkink kuo wejkiaus, mana parźęngima.

Jūsų degintos apieros * Ne visuomet tėra geros. * Aš veršių tavo negeisiu * Nei ožių deginti leisiu.

Mano yra visi žvėrys, * Aš pats esmi juos sutvėręs: * Gyvis, gyvenąs miškuose, * Jaučiai, ganomi kalnuose.

Paukščius sparnuotus pažįstu, * Gražybę laukų išvystu. * Jei alksiu, tau nesakysiuos, * Jei trokšiu, tavie neguosiuos.

Man prider žemė apskrita * Ir vis, kas ant anos krito. * Argi jautieną valgysiu, * Ar kraują ožių prarysiu?

Pagarbink iš visos širdies, * Viešpats tavo maldą girdės. * Pagarbinęs Dievą savo, * Atiduok apžadus tavo.

Dienoj prispaudimo šaukis, * Džiaugsies pagalbos sulaukęs, * Nes aš tave išgelbėsiu, * Kožname žingsnyj padėsiu.

Griešninką šiaip Dievs pabarė: * Ką tu dirbi, žmogau, tarė, * Apsakai mano teisybes, * O pats myli nedorybes.

Laužai provas kiek vien gali, * Sviedi jas į užpakalį, * Su vagim gerai sukliauni, * Baisiai elgtis nepaliauni.

Žiaunos papratusios keikti, * Liežuvis kitus papeikti, * Brolį tavo papiktinai * Ir nedoru pavadinai.

Tą darant, aš vien tylėjau, * Tarsi nieko negirdėjau. * Rodės, jog tau lygus būsiu, * Nedorų darbų nejusiu.

Taip mislydams apsirikai, * Neišmintingu palikai, * Nes aštriai tave perspėsiu, * Griešijančiam nepadėsiu.

Todėl griešninkai supraskit * O nedorybes pameskit, * Kad Dievs kartais nepamintų, * Nebūtų kas jus apgintų.

Kad dorus darbus daryste, * Tuo kartu mane garbyste, * O per gerą gyvenimą * Nupelnyste išganymą. Amen.

Pasalmė 50

Išreiškianti gailesį Dovydo už griekus

Gaida kaip *Susimilk ant manęs, Dieve maloningas.*

Susimilk ant manęs, Dieve maloningas, * Nesgi esi geras ir mielaširdingas. * O pagal daugybę susimylėjimo * Išnaikink kuo veikiau mano peržengimą.

Dar daugiaus apiprausk, nug grieka biauribes * Ir apczistik mani, nu tos nedoribes * Paźindamas grieka, nuludau suwisu * Nes kaltibe
↕ p. 136–137 mana, węn tebstou akisu. ↕

Tawij sugrieszijau, papildziau piktibę * Tau matąnt terlojaus, dariau nedoribę * Tejsingaj uźtikra, mani apsudisi * Ir ne berejkała, grieszniku wadisi.

Jej giejszczio sudities, grieka darodisi * Tu tejsus paliksi, mani pakaltisi * Sztaj pradietas esmi nusidieimusi * O motina mani, pradieje griekusi.

Tu wienokiej Diewi, grieka newejziejej * Tejsibę ąmźiną, uźwis pamilejej * Neźinomus dajktus, tejkiejs mąn aprejkszti * Busęntius dalikus, karaluj praneszti.

Szleksi su juzupajs, ir busiu nekałtas * Apmaźgosi tapsiu, kajpo snijgos bałtos * Iszgirdes atlejdąnt, busu palinksmintas * Ir prasidziuks kunas, lig szioł nuźiamintas.

Ne stebiekies Diewi, i mana kaltibes * Tejkies isznajkinti, wisas
↕ p. 137–138 nedoribes * Sutwerk Diewi ma ↕ nij, szirdi tikraj czistu * Sutejk dwasę tejsos, kad daugiaus nebklistu.

Nejgi atmesk manęs, nuog to wejda sawa * Ir neimk nuog manes, Dwases Szwęntos tawa * Iszganima dziauksmą, tejkies sugrąnźinti * Dwasi pirmutini, apęnt pastiprinti.

Szitaj tawa kielu, netejsius mokisiu * Bediewius pri tawęs, atgal sugrąnźisiu * Iszgielbiek Wieszpatie, nu nekałtu krauju * Neduok dasilejsti, uźmuszimu nauju.

Leźuwis su dziauksmu, apsakis tejsibę * Ir wisados szłowis, Wieszpaties gieribę * Łupas mana tujaus, guwej atidarisiu * Garbę tawa szwęntą, źmoniems apsakisiu.

Jej giejstumi auku, buczio tujaus dawes * Bet deginamuju, nelejdi pri sawęs * Apieras mejlesnes, diel Wieszpaties niera * Kajp dwase
↕ p. 138–139 suspausta, werksminga ir giera. ↕

Woz tiktaj werkąnti, griesznika iszwisi * Szirdies sukrutintos, Diewi neniekisi * Diewi gieraj walej, padiek mąn ir tolaus * Idąnt pastaticzio, murus Jeruzolaus.

Tuokartu priimsi, giwolus degintus * Tada diesiu wersziu, ąnt ałtorius szwęntus. Amen.

Dar daugiau apiprausk nuog grieko bjaurybės * Ir apčystyk mane nuo tos nedorybės. * Pažindamas grieką nuliūdau su visu, * Nes kaltybė mano vien tebstov akisu.

Tavie sugriešijau, papildžiau piktybę, * Tau matant terliojaus, dariau nedorybę. * Teisingai už tikro mane apsūdysi * Ir ne be reikalo griešninku vadysi.

Jei geisčiau sūdytis, grieką darodysi, * Tu teisus paliksi, mane pakaltysi. * Štai pradėtas esmi nusidėjimuose, * O motina mane pradėjo griekuose.

Tu vienokiai, Dieve, grieko neveizėjai, * Teisybę amžiną užvis pamylėjai, * Nežinomus daiktus teikeis man apreikšti, * Būsiančius dalykus karaliui pranešti.

Šlėksi su jūzupais, ir būsiu nekaltas, * Apmazgosi, tapsiu kaipo sniegas baltas, * Išgirdęs atleidžiant, būsiu palinksmintas, * Ir prasidžiugs kūnas lig šiol nužemintas.

Nestebėkis, Dieve, į mano kaltybes, * Teikis išnaikinti visas nedorybes, * Sutverk, Dieve, manie širdį tikrai čysta, * Suteik dvasią tiesos, kad daugiau nebklystų.

Neigi atmesk manęs nuog to veido savo * Ir neimk nuog manęs Dvasios Šventos tavo. * Išganymo džiaugsmą teikis sugrąžinti, * Dvasia pirmutine apent pastiprinti.

Šitai tavo kelių neteisius mokysiu, * Bedievius prie tavęs atgal sugrąžysiu. * Išgelbėk, Viešpatie, nuo nekaltų kraujų, * Neduok dasileisti užmušimų naujų.

Liežuvis su džiaugsmu apsakys teisybę * Ir visados šlovins Viešpaties gerybę, * Lūpas mano tuojau guviai atdarysiu, * Garbę tavo šventą žmonėms apsakysiu.

Jei geistumi aukų, būčiau tuojau davęs, * Bet deginamųjų neleidi prie savęs. * Apieros meilesnės dėl Viešpaties nėra, * Kaip dvasia suspausta, verksminga ir gera.

Vos tiktai verkiantį griešninką išvysi, * Širdies sukrutintos, Dieve, neniekysi * Dieve, gerai valiai padėk man ir toliaus, * Idant pastatyčiau mūrus Jeruzoliaus.

Tuo kartu priimsi gyvulius degintus, * Tada dėsiu veršius ant altorių šventų. Amen.

Pasalme 51.

Apej nedoribę apkalbietoju.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis didej.*

Dielko tejp giris, su sawa piktibi * Kurs pripilditas esi nedoribi * Par kiaurą dieną, netejsej mislijej * Pakol priźasti, derąnti igijej.

Leźuwi tawa kajp brytwą gałąndaj * Pakol artimą, słaptu neikąndaj
↕ p. 139–140 * Nesgi didesnej milejej piktibę * Kajp iszmintingą, ir tikrą gieribę. ↕

Senej papratąj, kas diena małuoti * O ne sugiebi, tejsingaj biłoti * Pasałus tawa, leźuwis pleszkieje * Wisus prapulties, źodius pamileje.

Dielto tawi Diews, isznajkis lig gała * Nebus giminies, siędąntios uź stała * Isz giwenima, Diews tawi iszwaris * O wejslę tawa, nebgiwu padaris.

Wieni tejsingi, Wieszpaties bijoses * Kiti protingi, isz tawęs ticzioses * Dar kiti sakis, Diewa newejzieje * Dielto jam Wieszpats, idiem nepadieje.

Wilti turieje, tiewiszkiu daugibiej * Ir pasipute sawa, nedoribiej * O asz kajp medis, aliwa wajsingos * Namusi Diewa, giwensiu łajmingos.

Miłaszirdisti, Diewa pasiklowiau * Taj mani głobąnt, par ąmźi neblowiau * Uź tąn prigłobą, wisados garbisiu * Wardą szwęncziausi, kas diena szłowisiu.

Su karsztu szirdi, dar pri Diewa szauksiu * Pakol pagałbas, gau-
↕ p. 140–141 sesnes sułauksiu * Nes iszrink ↕ tiesęms, sałdus wardas tawa * Kurij nekarta, milestą igawa. Amen.

Pasalme 52.

Apej pasilejdima źmoniu.

Gajda kajp: *Linksminkies dąngau links.*

Mulkis mislije, jog jau nebier Diewa * Nier sutwertoje, głobieje ir tiewa * Nes pasilejda, ir biaurejs palika * Gieraj darąnte, suwisu neblika.

Pasalmė 51

Apie nedorybę apkalbėtojų

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Dėl ko taip giries su savo piktybe, * Kurs pripildytas esi nedorybe? * Per kiaurą dieną neteisiai mislijai, * Pakol priežastį derančią įgijai.

Liežuvį tavo kaip britvą galandai, * Pakol artimą slapta neįkandai, * Nesgi didesniai mylėjai piktybę * Kaip išmintingą ir tikrą gerybę.

Seniai papratai kas dieną meluoti * O nesugebi teisingai byloti, * Pasalus tavo liežuvis pleškėjo, * Visus prapulties žodžius pamylėjo.

Dėl to tave Dievs išnaikins lig galo, * Nebus giminės, sėdinčios už stalo. * Iš gyvenimo Dievs tave išvarys, * O veislę tavo nebgyva padarys.

Vieni teisingi Viešpaties bijosis, * Kiti protingi iš tavęs tyčiosis, * Dar kiti sakys: Dievo neveizėjo, * Dėl to jam Viešpats įdėm nepadėjo.

Viltį turėjo tėviškių daugybėj * Ir pasipūtė savo nedorybėj, * O aš kaip medis alyvos vaisingos * Namuose Dievo gyvensiu laimingas.

Mielaširdyste Dievo pasiklioviau, * Tai mane globiant, per amžių nebliovịau. * Už tą prieglobą visados garbinsiu, * Vardą švenčiausią kas dieną šlovinsiu.

Su karšta širdžia dar prie Dievo šauksiu, * Pakol pagalbos gausesnės sulauksiu, * Nes išrinktiesiems saldus vardas tavo, * Kurie ne kartą mylistą įgavo. Amen.

Pasalmė 52

Apie pasileidimą žmonių

Gaida kaip *Linksminkis, dangau, linksmink dūšią mano.*

Mulkis mislijo, jog jau nebėr Dievo, * Nėr sutvertojo, globėjo ir tėvo, * Nes pasileido ir bjauriai paliko, * Gerai darančio su visu nebliko.

Diewas isz dąngaus, tujaus źwiłkterieje * Kąn dara źmones, matiti norieje * Ar biera źmoniu, i Diewa tikąntiu? * Ar jau pritruka, Wieszpaties jeszkąntiu ?

Bet sztaj iszwida, wisus pasilejdus * Niek niekiu źiames, wisus użsigiejdus * Regieje jogiej, ateje ta diena * Kurioj nebteka, doringa niewiena.

↕ p. 141-142 Ar nesusipras, pilni nedoribes * Jog esmi ↕ Diewu, wisokios tejsibes * Rinąntis kitus, kajpo kąnsni duonas * Ar ne mieklises, jog asz esmi Ponas.

Ne szaukies Diewop, dielto tęn wirpieje * Kami bijoties, nieka nerejkieje * Wieszpats iszbarste kaułus nedoruju * Wisur głobamu, nu źmoniu bajsiuju.

Wisi tij draugi, tape paniekinti * Diews nenorieje, anu paaukcztinti * Kumet taj Diewas, atpirks Iszraelu * Kumet iszgielbies, ji nu neprietelu.

O kad sugrąnzis wisus kłajdiojęntius * Ir kad iszgielbies kaliniej esąntius * Tuokartu nulus, musu neprietelus * O gausej dziaukses, senas Izraelus. Amen.

Pasalme 53.

Apej głaudimosi nełajmiems użejus pri Wieszpaties.

Gajda kajp: *Swejka Maria motin milause.*

↕ p. 142-143 Iszgielbek Diewi sawa galibiej * Apsudik mani, ↕ sawa tejsibiej * Diewi iszkłausik mana meldima * Priimk i ausis, gajli szaukima.

Nes atejunaj, bajsi sukiła * Dielto ir szirdis, mana sugiła * Galingi ponaj, duszes jeszkoje * Jog Wieszpats mata to nedaboje.

Bet szitaj Diewas, ira głobieju * Giwibas mana tikru ginieju * Ąnt neprietelaus, apsuk nełajmes * Nes anij giwen, be tawa bajmes.

Apsudik anus, pagał tejsibes * Ir pagal tawa, didios gieribes * Kąn asz iszwides, tawi garbisiu * Apieras gauses, tawij degisiu.

Wardą szłowisiu kajp didej giera * O kita tokie niekami niera * Nes prispaudimu daugiaus nebźinau * O neprietelejs jau paniekinau. Amen. ↕

↕ p. 143-144

Dievas iš dangaus tuojau žvilgterėjo, * Ką daro žmonės, matyti norėjo; * Ar bėra žmonių, į Dievą tikinčių? * Ar jau pritrūko Viešpaties ieškančių?

Bet štai išvydo visus pasileidus, * Niekniekių žemės visus užsigeidus, * Regėjo, jogei atėjo ta diena, * Kurioj nebteko doringo nė vieno.

Ar nesusipras pilni nedorybės, * Jog esmi Dievu visokios teisybės, * Rynantys kitus kaipo kąsnį duonos, * Ar nesimėklins, jog aš esmi ponas?

Nešaukės Dievop, dėl to ten virpėjo, * Kame bijotis nieko nereikėjo. * Viešpats išbarstė kaulus nedorųjų, * Visur globiamų nuo žmonių baisiųjų.

Visi tie drauge tapo paniekinti, * Dievs nenorėjo anų paaukštinti. * Kuomet tai Dievas atpirks Izraelių, * Kuomet išgelbės jį nuo neprietelių?

O kad sugrąžins visus klaidžiojančius * Ir kad išgelbės kalinyj esančius, * Tuo kartu nuliūs mūsų neprietelius, * O gausiai džiaugsis senas Izraelius. Amen.

Pasalmė 53

Apie glaudimosi nelaimėms užėjus prie Viešpaties

Gaida kaip *Sveika, Marija Motin mieliausia.*

Išgelbėk, Dieve, savo galybėj, * Apsūdyk mane savo teisybėj. * Dieve, išklausyk mano meldimo, * Priimk į ausis gailų šaukimą.

Nes atėjūnai baisūs sukilo, * Dėl to ir širdis mano sugilo. * Galingi ponai dūšios ieškojo, * Jog Viešpats mato, to nedabojo.

Bet šitai Dievas yra globėju, * Gyvybos mano tikru gynėju. * Ant neprieteliaus apsuk nelaimes, * Nes anie gyven be tavo baimės.

Apsūdyk anuos pagal teisybę * Ir pagal tavo didžią gerybę, * Ką aš išvydęs, tave garbinsiu, * Apieras gausias tavie deginsiu.

Vardą šlovinsiu kaip didžiai gerą, * O kito tokio niekame nėra, * Nes prispaudimų daugiau nebžinau * O neprieteliais jau paniekinau. Amen.

Pasalme 54.

Apej nekurius dalikus kąnczes Wieszpaties kurius Dowidas iszrejszkie sawa pripuolusi.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu.*

Kłausik Wieszpatie mana meldima * Ne niekink Tiewi, mana praszima * Paźwełk i mani, małdos iszkłausik * Karsztibę szirdies mana pagausik.

Szitaj nuludau besimełzdamas * Pabugau łoskas, nesułaukdamas * Nes neprietelus, ąnt manęs griaunas * O griesznikss spausti, manęs nelaunas.

Kada nedori ąnt manęs griuwa * Rustibiej sawa, ikiri buwa, * Ir szirdis mana, jau parsigąnda O bajme smertę, krita ąnt sprąnda.

Kada sziurpulis, jau mani bęngie * Tarsi tąmsibes, kokios apdęngie * Sakiau kas duos mąn sparnus karwele * Idąnt iszlekczio, nu

↕ p. 144–145 neprietele. ↕

Sprugdamas grejtaj atsitolinau * Ertoj pustiniej, wienas giwenau * Idąnt gielbietu pas Diewa szaukiau * Kad audra tyłtu, kas diena łaukiau.

Paskąndik Diewi, parskijsk leźuwius * Isznajkik miesta, bajsius ir guwius * Kurij par nakti ir kiaurą dieną * Jeszka apgauti, gierą nors wieną.

Murusi piles, twer nedoribe * Prispauda bajsi ir atkaklibe * Uliczios miesta nebęngas wilej * Wisur apteka, źmones daugbilej.

Jej neprietelus, kalbietu piktaj * Nier ko sakiti, ikąnstu diktaj * Tecziau galeczio dar iszkięntieti * Nu neprietelaus, nier ko norieti.

Jej koks nedoras, mani pabartu * Didiusi dajktusi, mani aptartu * Rasi nu ano, buczio iszbiegies Ar pati toki, kałbu pamiegies.

Nugis tu źmogau, mana namiszki * Nesibijojau tawęs, niebiszki

↕ p. 145–146 * Karwajda mana, kriwidą darej * Isz misłajs sawa, mani aptarej. ↕

Tu su manimi walgiej wisados * Netruka saldiu, walgiu niekados * Ejnąnt baźniczion buwa wienibe * O pasirode ta netejsibe.

Łaj tokius Diewas, isz swieta wara * Łaj giwi nuźęng i pat pragara * Nes anu namaj pilni piktibes * Szirdiesi anu niera doribes.

Pasalmė 54

Apie nekuriuos dalykus kančios Viešpaties, kuriuos Dovydas išreiškė savo priepuoliuose

Gaida kaip *Pulkim ant kelių.*

Klausyk, Viešpatie, mano meldimo, * Neniekink, Tėve, mano prašymo, * Pažvelk į mane, maldos išklausyk, * Karštybę širdies mano pagausyk.

Šitai nuliūdau besimelsdamas, * Pabūgau, loskos nesulaukdamas, * Nes neprietelius ant manęs griaunas, * O griešninks spausti manęs neliaunas.

Kada nedori ant manęs griuvo, * Rūstybėj savo įkyrūs buvo, * Ir širdis mano jau persigando, * O baimė smerčio krito ant sprando.

Kada šiurpulys jau mane bengė, * Tarsi tamsybės kokios apdengė. * Sakiau: kas duos man sparnus karvelio, * Idant išlėkčiau nuo neprietelio.

Sprukdamas greitai atsitolinau, * Ertoj pūstynėj vienas gyvenau, * Idant gelbėtų pas Dievą šaukiau, * Kad audra tiltų kas dieną laukiau.

Paskandink, Dieve, perskiesk liežuvius, * Išnaikink miestą, baisius ir guvius, * Kurie per naktį ir kiaurą dieną * Ieško apgauti gerą nors vieną.

Mūruose pilės tver nedorybė, * Priespauda baisi ir atkaklybė, * Ūlyčios miesto nebengias vyliai, * Visur apteko žmonės daugbyliai.

Jei neprietelius kalbėtų piktai, * Nėr ko sakyti, įkąstų diktai, * Tačiau galėčiau dar iškentėti, * Nuo neprieteliaus nėr ko norėti.

Jei koks nedoras mane pabartų, * Didžiuose daiktuose mane aptartų, * Rasi nuo ano būčiau išbėgęs * Ar patį tokį kalba pamėgęs.

Nugis tu, žmogau, mano namiški, * Nesibijojau tavęs nė biškį. * Karvaida mano, krividą darei, * Išmislais savo mane aptarei.

Tu su manimi valgei visados, * Netrūko saldžių valgių niekados. * Einant bažnyčion, buvo vienybė, * O pasirodė ta neteisybė.

Lai tokius Dievas iš svieto varo, * Lai gyvi nuženg į pat pragarą, * Nes anų namai pilni piktybės, * Širdyse anų nėra dorybės.

Asz tecziaus tuokart Wieszpatiep szaukiau * Pagałbas tujaus nu jo sułaukiau * Wieszpats iszgielbies mani be kares * Nors priszinikaj praźudi tares.

Daugiel dajktusi, Wieszpats padieje * Tusi pagałbą sawa źadieje * Iszkłausis Diewas paźiamins piktus * Diel koroima tiktaj paliktus.

Nes nedoribes nenor atstoti * Nejgi Wieszpaties Diewa bijoti * Isztijsta tawa galinga rąnka * Łauźąntius prowas tegul apłąnka.

Rustingas wejdas Diewa iszbłaszkis * Tejp su leźuwiu daugiaus nebbraszkis * Kajpo aliwas ju slidi kałba * Tartumis tujaus gausis

↕ p. 146–147 pagałbą. ↕

Budama tecziaus, lipszni ir ligi * Ira kajp kokie wilicze digi * Attiduok Diewi kurs tawi łajkis * O neprietelus tawa iszpajkis.

Nes kojej tejsej nelejsi szliti * Turies pagałbą wejkiej igiti * Tu Diewi bajsius, jau prapuldisi * Giloj szuliniej jus paskąndisi.

Wiraj kraugierej iłgaj nepateks * Pusieje dienu, jams numirti teks * O asz Wieszpatiep, wilti padiesiu * Wisas nełajmes, lęngwaj kięntiesiu. A.

Pasalme 55.

Apej głaudimos pri Wieszpaties gadiniej parsakioima.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Diewi tejkies susimilti * Nelejsk didej isipilti * Nes źmogus mani

↕ p. 147–148 pamine * Woz ne i dulkies sutrine. ↕

Koźna diena ąntpuldamas * Begała mani spauzdamas * Par kiaurą dieną minioje * O nieks manęs neginioje.

Daug neprietelu sukiła * Ir szirdis mana sugiła * Bijaus iszausztąntes dienos * Kad nedatirczio dar wienos.

Nełajmes naujos krimtąntes * Dabar didesnej spaudąntes * Nors Diewop wilti turiejau * Jo kałbas apsakiniejau.

O kad Diewu paklausiu * Tuokart bijoties palausiu * Kad Diewas ira patogus * Kąn padaris manij źmogus?

Kałbu mana pikti bajdies * Patis dar i dalis skajdies * Mislije kajp kriwiditi * Manij prikłastis dariti.

Aš tačiau tuokart Viešpatiep šaukiau, * Pagalbos tuojau nuo jo sulaukiau: * Viešpats išgelbės mane be karės, * Nors priešininkai pražudę tarias.

Daugel daiktuose Viešpats padėjo, * Tuose pagalbą savo žadėjo. * Išklausys Dievas, pažemins piktus, * Dėl korojimo tiktai paliktus.

Nes nedorybės nenori atstoti * Neigi Viešpaties Dievo bijoti; * Ištiesta tavo galinga ranka, * Laužiančius provas tegul aplanko.

Rūstingas veidas Dievo išblaškys, * Taip su liežuviu daugiau nebbraškys. * Kaipo alyvas jų slydi kalba, * Tartumeis tuojau gausiąs pagalbą.

Būdama tačiau lipšni ir lygi, * Yra kaip kokia vylyčia dygi. * Atiduok, Dieve, kurs tave laikys, * O neprietelius tavo išpaikys.

Nes kojai tiesiai neleisi šlyti, * Turės pagalbą veikiai įgyti. * Tu, Dieve, baisius jau prapuldysi, * Gilioj šulinėj juos paskandysi.

Vyrai kraugeriai ilgai nepateks, * Pusėje dienų jiems numirti teks, * O aš Viešpatiep viltį padėsiu, * Visas nelaimes lengvai kentėsiu. A.

Pasalmė 55

Apie glaudimos prie Viešpaties gadynėj persekiojimo

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Dieve, teikis susimilti, * Neleisk didžiai įsipilti, * Nes žmogus mane pamynė, * Vos ne į dulkes sutrynė.

Kožną dieną antpuldamas, * Be galo mane spausdamas, * Per kiaurą dieną myniojo, * O nieks manęs negyniojo.

Daug neprietelių sukilo, * Ir širdis mano sugilo. * Bijaus išauštančios dienos, * Kad nedatirčiau dar vienos.

Nelaimės naujos krintančios, * Dãbar didėsniai spaudžiančios, * Nors Dievop viltį turėjau, * Jo kalbas apsakinėjau.

O kad Dievu pakliausiu, * Tuokart bijotis paliausiu, * Kad Dievas yra patogus, * Ką padarys manie žmogus?

Kalbų mano pikti baidės, * Patys dar į dalis skaidės; * Mislijo, kaip krividyti, * Manie priklastis daryti.

Dar su mani giwendamis * Ir apgauti mislidamis * Zinksnius
↕ p. 148–149 mana węn daboje * Giwibas mana tikoje. ↕

Dielto ju neiszganisi * Rustibiej sawa pamisi * Diewuj sztaj be kokios bajmes * Apsakiau sawa nełajmes.

Pamates aszaras guosi * Zadietą pagałbą duosi * Turies bajsi susisukti * Neźinos patis kur sprukti.

Kumet nor Wieszpati giriau * Jog ira gieru datiriau * Zodius Wieszpaties aukszτisiu * Kałbą ano apsakisiu.

Wilti Diewop kad padiejau * Ko bijoties neturiejau * Kad Diewas ira patogus * Kąn padaris manij źmogus.

O apźadus szirdies sawa * Atduosiu ąnt garbies tawa * Nes uźłajkiej mana duszę * Neprietelej ne uźmusze.

Kojoms nelejdaj nupulti * Nejgi kunuj susikulti * Idąnt ąnt swieta
↕ p. 149–150 palikczio * Sawa Wieszpatem itikczio. Amen. ↕

Pasalme 56.

Apej wilti Diewop ir Jo garbinimą.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Susimiłk ąnt manęs Diewi * Susimiłk gieriausis tiewi * Nes tawimi pasiklowiau * Piktaj dariti palowiau.

Szitaj uksmiej sparnu tawa * Gułdau wisą wilti sawa * Pakol praslinks nedoribe * O iwiks tikra tejsibe.

Szaukiuos pri Diewa aukszcziause * Głobiejaus sawa gieriause * Kurs pagałbą mąn nulejda * Werksmingą pamates wejdą.

O kurij mani minioje * Węn pasiputi wajkszczioje * Stajgu nełajmę paźina * Kuri anus nuźiamina.

Diews tejsą parode wejkię * Miłaszirdistę sutejkie * Kada dusze
↕ p. 150–151 mana szaukie * Isz nagu lawu isztraukie. ↕

Bet nugąnstiej miegojau * Nes nedoruju bijojau * Bajsus ginkłaj źmoniu dąntis * Par szirdi kiauraj lendąntis.

O leźuwis anu skłąndus * Kajpo kaławiis łąndus * Buk tad Diewi paauksztintas * Apskritoj źiamiej garbintas.

Neprietelej spąnsłus state * Kur ejnąnt mani pamate * Duszę mana nuźiamina * Kurę pasmerkti kietina.

Dar su manim gyvendami * Ir apgauti mislydami, * Žingsnius mano vien dabojo, * Gyvybos mano tykojo.

Dėl to jų neišganysi, * Rūstybėj savo pamysi. * Dievui štai be kokios baimės * Apsakiau savo nelaimes.

Pamatęs ašaras guosi, * Žadėtą pagalbą duosi. * Turės baisūs susisukti, * Nežinos patys, kur sprukti.

Kuomet nor Viešpatį gyriau, * Jog yra geru datyriau. * Žodžius Viešpaties aukštysiu, * Kalbą ano apsakysiu.

Viltį Dievop kad padėjau, * Ko bijotis neturėjau. * Kad Dievas yra patogus, * Ką padarys manie žmogus.

O apžadus širdies savo * Atduosiu ant garbės tavo, * Nes užlaikei mano dūšią, * Neprieteliai neužmušė.

Kojoms neleidai nupulti * Neigi kūnui susikulti, * Idant ant svieto palikčiau, * Savo Viešpačiui įtikčiau. Amen.

Pasalmė 56

Apie viltį Dievop ir jo garbinimą

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Susimilk ant manęs, Dieve, * Susimilk, geriausias tėve, * Nes tavimi pasiklioviau, * Piktai daryti palioviau.

Šitai ūksmėj sparnų tavo * Guldau visą viltį savo, * Pakol praslinks nedorybė * O įvyks tikra teisybė.

Šaukiuos prie Dievo aukščiausio, * Globėjo savo geriausio, * Kurs pagalbą man nuleido, * Verksmingą pamatęs veidą.

O kurie mane myniojo, * Vien pasipūtę vaikščiojo, * Staiga nelaimę pažino, * Kuri anuos nužemino.

Dievs tiesą parodė veikią, * Mielaširdystę suteikė: * Kada dūšia mano šaukė, * Iš nagų levų ištraukė.

Bet nuogąstyj miegojau, * Nes nedorųjų bijojau. * Baisūs ginklai žmonių dantys * Per širdį kiaurai lendantys.

O liežuvis anų sklandus * Kaipo kalavijas landus. * Būk tad, Dieve, paaukštintas, * Apskritoj žemėj garbintas.

Neprieteliai spąslus statė, * Kur einąnt mane pamatė, * Dūšią mano nužemino, * Kurią pasmerkti ketino.

Mąn matąnt iszkase duobę * Ir sukrita kurij ruobe * Jau pasitajsiau oj Diewi * Szirdi sutriniau oj tiewi.

Giedosiu arpą skąmbisiu * Wardą Wieszpaties auksztisiu * Su lig auszru atsikielsiu * Kąnkles skąmbisiu ir belsiu.

Garbisiu Diewa tarp miniu * Szauksiu giesmes tarp giminiu * Lig
↕ p. 151–152 dąngaus tawa gieribe * O lig debesu tejsibe. ↕

Buk tad Diewi paauksztintas * Po wisą źiamę garbintas * Garbę tawa apsakisiu * Ir wardą tawa szłowisiu. Amen.

Pasalme 57.

Apej netejsibes parsakiotoju ir apej ju pasmerkimą.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie tiewa.*

Nedori źmones, kijk tijk pamislikiet * Jej tejsą sakot, tejsingaj sudikiet * Szirdiesi sawa darot nedoribę * Ir netejsibę.

Ju rąnkas nupin, woz pinklu wajniką * Nes toks jams darbas, tiktaj be palika * Nu pat jaunistes, pikti koźna grieka * Skajta uź nieka.

Woz kuo uźgimi, klida ir meława * Par taj parode, nedoribę sawa
↕ p. 152–153 * It kokij źaltej, tur uź łupoms gili * O rodos tili. ↕

Kajpo giwates uźkisząntes ausis * Nie uźkiejkima, niekokie nekłausis * Nej źawietoje, guwej warduojęnte * Buklej sznibźdęnte.

O Wieszpats iszkrusz, ju dąntis burnoje * Nes daugiel pikta, ąnt manęs biłoje * Gierąnksztis lawa, sztaj iszłauźis Diewas * Gieriausis tiewas.

Iszdzius beregięnt, kajp unduo upale * Pakaros Wieszpats, jus par sawa galę * Itęmpe ginkłą, koronę sutajse * Dar łabaj bajsę.

Nukris isz wirszaus, Wieszpaties rustibe * Sudegins tujaus, piktu nedoribę * Kajp waszkas tirpstus, turies tij prapulti * Grabi sugulti.

Rustibe Diewa, nedorus isznowis * Tejsi pamati, Wieszpati paszłowis * Su anu krauju, sawa rąnkas nupłaus * Ir dziauksmą igaus.

Tad źmogus sakis, oj negieraj piktam * Nu Diewa sawa, butinaj
↕ p. 153–154 paliktam * Gieresni ira, nu pikta saugoties * Diewa bijoties. ↕

Tuokartu supras, jog Diewas tejsingas * Pakaros piktus, nors ira mejlingas * Ir paźins jogiej, negal buti piktu * Sawij paliktu. Amen.

Man matant iškasė duobę * Ir sukrito, kurie ruobė. * Jau pasitaisiau, oi Dieve, * Širdį sutryniau, oi tėve.

Giedosiu, arfą skambinsiu, * Vardą Viešpaties aukštinsiu, * Sulig aušra atsikelsiu, * Kankles skambinsiu ir belsiu.

Garbinsiu Dievą tarp minių, * Šauksiu giesmes tarp giminių. * Lig dangaus tavo gerybė * O lig debesų teisybė.

Būk tad, Dieve, paaukštintas, * Po visą žemę garbintas. * Garbę tavo apsakysiu * Ir vardą tavo šlovysiu. Amen.

Pasalmė 57

Apie neteisybes persekiotojų ir apie jų pasmerkimą

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo.*

Nedori žmonės, kiek tiek pamislykit, * Jei tiesą sakot, teisingai sūdykit. * Širdyse savo darot nedorybę * Ir neteisybę.

Jų rankos nupin vos pinklių vainiką, * Nes toks jiems darbas tiktai bepaliko. * Nuo pat jaunystės pikti kožną grieką * Skaito už nieką.

Vos kuo užgimę klydo ir melavo, * Per tai parodė nedorybę savo. * It kokie žalčiai tur už lūpų gylį, * O rodos tyli.

Kaipo gyvatės, užkišančios ausis, * Nė užkeikimo nė kokio neklausys, * Nei žavėtojo guviai varduojančio, * Bukliai šnibždančio.

O Viešpats iškruš jų dantis burnoje, * Nes daugel pikto ant manęs bylojo. * Gerankštis levo štai išlaužys Dievas, * Geriausias tėvas.

Išdžius beregint kaip vanduo upalio, * Pakaros Viešpats juos per savo galią. * Įtempė ginklą, koronę sutaisė * Dar labai baisią.

Nukris iš viršaus Viešpaties rūstybė, * Sudegins tuojau piktų nedorybę, * Kaip vaškas tirpstąs turės tie prapulti, * Grabe sugulti.

Rūstybė Dievo nedorus išnovys, * Teisūs pamatę Viešpatį pašlovys, * Su anų krauju savo rankas nuplaus * Ir džiaugsmą įgaus.

Tad žmogus sakys: oi negerai piktam, * Nuo Dievo savo būtinai paliktam. * Geresniai yra nuo pikto saugotis, * Dievo bijotis.

Tuo kartu supras, jog Dievas teisingas * Pakaros piktus, nors yra meilingas, * Ir pažins, jogei negal būti piktu, * Savie paliktu. Amen.

Pasalme 58.

Par kurę Dowidas parsakioimas szaukas pri Diewa.

Gajda kajp: *Barbora pana, muczelnikies.*

Tejkies Wieszpatie, mani pagielbieti * O neprietelems, niekajp nepadieti * Kurij ąnt manęs, kruwoje sukiła * Dielto ir szirdis, didelej sugiła.

Isztrauk Wieszpatie, nu tu nedoruju * Kruwinu wiru, ir źmoniu piktuju * Nes duszę mana, matomaj sugawa * Ir nor prariti, kajpo kąnsni sawa.

Uźpuole mani, wiraj łabaj dikti * Griesznikaj bajsi, ir begała pikti. * ↕ p. 154–155 O wis taj dara, be mana kaltibes * Isz patios tiktaj, sawa nedoribes. ↕

Nesgi wisados, priderąntej ełgiaus * Kajp imanidams, buti gieru stejgiaus * Kielkies Wieszpatie, iszgirsk mana kałbą * Pamatik biedą, ir sutejk pagałbą.

Apsaugok mani, nu tu nedoribiu * Neapleisk manęs, oj Diewi galibiu * Apłąnkik wisus, bediewius pagonis * Nejgi susimiłk, nes nedori źmonis.

Kurij nuwarga, manęs dabodamis * Par kiaurą dieną, manęs jeszkodamis * Kad par nełajmę, manęs neatrada * Nieka nepelni, datiri ir bada.

Apsukuo miesta ałkani wajkszczioje * Kajp kokij szunis, partruki trasioje * Kad garsej kalbies bus medus łuposi * Kad tilej sznibźdies, szoblie ju źiaunosi.

O tu Wieszpatie isz ju prisijuoksi * Wersi i niekus, pagonu neguosi * Galibę mana, tawij pripaźisiu * Kada apgintu, sawi pamatisiu.

↕ p. 155–156 Milesta Diewa, paskubies pributi * Ne daleis ↕ manij, dar ilgiesnej źuti * Nes neprietelu, koronę regiesiu * Pagałbą Diewa, tikraj apturiesiu.

Nenories Wieszpats, piktu iszźuditi * Bet dalejs iłgaj, sunkibes piditi * Kad źenkłas tikras, Wieszpaties korones * Bajditu kitus, giwenąntius źmones.

Tejkies Wieszpatie, piktus iszbłaszkiti * Szalęn atmesti, sawajs neskajtiti * Uź griekus łupu, ir uź burnos kałbas * Pakarok Diewi, uź bajses apkałbas.

Pasalmė 58

Per kurią Dovydas persekiojamas šaukias prie Dievo

Gaida kaip *Barbora pana, mūčelninkė šventa.*

Teikis, Viešpatie, mane pagelbėti, * O nerieteliams niekaip nepadėti, * Kurie ant manęs krūvoje sukilo, * Dėl to ir širdis dideliai sugilo.

Ištrauk, Viešpatie, nuo tų nedorųjų, * Kruvinų vyrų ir žmonių piktųjų, * Nes dūšią mano matomai sugavo * Ir nor praryti kaipo kąsnį savo.

Užpuolė mane vyrai labai dikti, * Griešninkai baisūs ir be galo pikti. * O vis tai daro be mano kaltybės, * Iš pačios tiktai savo nedorybės.

Nesgi visados priderančiai elgiaus, * Kaip įmanydams būti geru steigiaus. * Kelkis, Viešpatie, išgirsk mano kalbą, * Pamatyk bėdą ir suteik pagalbą.

Apsaugok mane nuo tų nedorybių, * Neapleisk manęs, oi Dieve galybių. * Aplankyk visus bedievius pagonis * Neigi susimilk, nes nedori žmonys.

Kurie nuvargo, manęs dabodami, * Per kiaurą dieną manęs ieškodami. * Kad per nelaimę manęs neatrado, * Nieko nepelnė, datyrė ir bado.

Apsukui miesto alkani vaikščiojo, * Kaip kokie šunys pertrūkę trasiojo. * Kad garsiai kalbės, bus medus lūpose, * Kad tyliai šnibždės, šoblė jų žiaunose.

O tu, Viešpatie, iš jų prisijuoksi, * Versi į niekus, pagonų neguosi. * Galybę mano tavie pripažysiu, * Kada apgintu save pamatysiu.

Mylista Dievo paskubės pribūti, * Nedaleis manie dar ilgesniai žūti, * Nes neprietelių koronę regėsiu, * Pagalbą Dievo tikrai apturėsiu.

Nenorės Viešpats piktų išžudyti, * Bet daleis ilgai sunkybes pydyti. * Kad ženklas tikras Viešpaties koronės * Baidytų kitus gyvenančius žmones.

Teikis, Viešpatie, piktus išblaškyti, * Šalin atmesti, savais neskaityti. * Už griekus lūpų ir už burnos kalbas * Pakarok, Dieve, už baisias apkalbas.

Łaj bun sugąuti, uźwis kad didziuoses * Kad dabar kitęms, netejsingaj guoses * Diel didiu kiejksmu, bajsiu mełagistu, * Paliks priźodiu, wisu karalistu.

Diewa rustibiej, nebliks daugiaus piktu * Bus iszblaszkiti, o wejsle paliktu * Tuokartu supras, jog Diewas karalu * Zidu ir wisu, szios pasaules szalu.

↕ p. 156–157 Par kiauras dienas, nieka nedirbdamis * Kajp ↕ praźuditi mani wejziedamis * Kad par nełajmę, manęs neatrada * Nieka nepelni, datire ir bada.

Apsukuo miesta ałkani wajkszczioje * Kajp kokij szunis, partruki trasioje * Biega pri źmoniu, majtnastis małdawa * Pakolej kami, duonas kąnsni gawa.

O nepriwalgi, ipika murmieje * Dar atmoniti, nedosnęms źadieje * Bet asz giedosiu, Wieszpaties galibę * Apsakiniesiu, milestas didibę.

Nesgi nełajmiej, dienoj prispaudima * Sutejkie manij, tikrą apginimą * Dielto tau Diewi, su dziauksmu giedosiu * Kajp apginiejuj, garbę atiduosiu, Amen.

Pasalme 59.

Apej wilti Diewop.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

↕ p. 157–158 Diewi atmesti nu tawęs * Ne uźkięntiem patis ↕ sawęs * Kad dabar mamis prispaudej * Iemiem werkti, łabaj graudej.

Supikaj ir susimiłaj * Tilejej, ir wiel prabiłaj * Wisą źiamę sukrutinaj * Męnkus źmonis pargąndinaj.

Sztaj źiame tarsi paszlije * Pakol jos pliszas uźgijo * Parodej źmoniems sunkibes * Pagirdej winu kartibes.

Idąnt biegtu nu korones * Tu parspiejej gierus źmones * Idąnt butu iszgielbieti * Zmones tawa numileti.

Gielbiek mani Diewi gieras * Priimk małdos, ir apieras * Wieszpats baźniczioj patare * Jog pradieti galu karę.

Neprietelus pargalesiu * Nuźiamintus paregiesiu * Pargalejes pa-
↕ p. 158–159 sidziauksiu * Didesnes pagałbas łauksiu. ↕

Lai būn sugauti, užvis kad didžiuosis, * Kad dābar kitiems neteisingai guosis * Dėl didžių keiksmų, baisių melagystų * Paliks priežodžiu visų karalystų.

Dievo rūstybėj nebliks daugiau piktų, * Bus išblaškyti, o veislė paliktų * Tuo kartu supras, jog Dievas karaliu * Žydų ir visų šios pasaulės šalių.

Per kiauras dienas nieko nedirbdami, * Kaip pražudyti mane veizėdami, * Kad per nelaimę manęs neatrado, * Nieko nepelnę, datyrė ir bado.

Apsukui miesto alkani vaikščiojo, * Kaip kokie šunys pertrūkę trasiojo, * Bėgo prie žmonių, maitnasties maldavo, * Pakolei kame duonos kąsnį gavo.

O neprivalgę, įpyko, murmėjo, * Dar atmonyti nedosniems žadėjo. * Bet aš giedosiu Viešpaties galybę, * Apsakinėsiu mylistos didybę.

Nesgi nelaimėj, dienoj prispaudimo * Suteikė manie tikrą apgynimą, * Dėl to tau, Dieve, su džiaugsmu giedosiu, * Kaip apgynėjui garbę atiduosiu. Amen.

Pasalmė 59

Apie viltį Dievop

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Dieve, atmesti nuo tavęs, * Neužkentėm patys savęs. * Kad dābar mumis prispaudei, * Ėmėm verkti labai graudžiai.

Supykai ir susimilai, * Tylėjai ir vėl prabilai, * Visą žemę sukrutinai, * Menkus žmones pergandinai.

Štai žemė tarsi pašlijo, * Pakol jos plyšos užgijo. * Parodei žmonėms sunkybes, * Pagirdei vynu kartybės.

Idant bėgtų nuo koronės, * Tu perspėjai gerus žmones, * Idant būtų išgelbėti * Žmonės tavo numylėti.

Gelbėk mane, Dieve geras, * Priimk maldas ir apieras. * Viešpats bažnyčioj patarė, * Jog pradėti galiu karę.

Neprietelius pergalėsiu, * Nužemintus paregėsiu; * Pergalėjęs pasidžiaugsiu, * Didesnės pagalbos lauksiu.

Samarįę padalisiu * Lęnkię szatru parkratisiu * Mana Galad ir Manases * Daugiesni dar krasztu rases.

Epraim mana twirtibe * Juda karalaus galibe * Moabitaj pargaleti * Bus tarnaj manij źadieti.

Tij płaus abi mana rąnki * Nes ira gana pasząnki * Idumeon kad iźęnksiu * Wejkiej ir karę pabęnksiu.

Kitu krasztu stipri źmonis * Mąn paduoti, nors pagonis * Kas nuwes i gires giles * I pat Idumeos piles.

Jejgi ne tu stiprus Diewi * Wisu musu gieras tiewi * Su musu karejwejs esi * I kitą źiamę ilejsi.

Tejkies nełajmiej gielbieti * O prispaudimi padieti * Nes źmones norint źadietu * Wienok tikraj nepadietu.

Pajusma Diewa stipribę * Pargalesma nedoribę * I niekus apwers
↕ p. 159–160 piktusius * Kurij prispaud ir gierusius. Amen. ↕

Pasalme 60.

Małda iszrejszkąnti wilti Diewop.

Gajda kajp: *Kłausik małdos mana Diewi.*

Iszkłausik Wieszpatie, szirdinga meldima * Ir neatmesk mana, karszcziause praszima * Nu pat kraszta źiames, kad pri tawęs szauksiu * Rupesningu szirdi, padieima łauksiu.

Tawiep turiu wilti, todiel iszauksztisi * Ir ąnt stipri uołu, mani pastatisi. * Tu pats Diewi esi, mana twirtu boksztu * Nu pikta apginkłu, kurio didej troksztu.

Ąmźinaj giwensiu Wieszpaties namusi * Apginieju mana, tu wisumet busi * Nes szitaj iszkłauses, małdos mana wejkiej * Dabar ir tiewinę, diel manęs sutejkiej.

Tu karalaus Kristaus, dienas padaugisi * Par ilgiesnius ąmźius
↕ p. 160–161 aną uźłajkisi * Ir giwens par ↕ ąmźius akiwajzdoj Diewa * Iszauksztints begała, nu ąmźina tiewa.

Nieks nedasijks ano, rubeźiu gieribes * Ir niekas nesupras; jo rieda tejsibes * O asz tas pasalmes, wisados giedosiu * Ir apieras mana, kas diena atduosiu. Amen.

Samariją padalysiu, * Lenkę šatrų perkratysiu. * Mano Galad ir Manasas, * Daugesniai dar kraštų rasis.

Efraim mano tvirtybė, * Judo karaliaus galybė, * Moabitai pergalėti * Bus tarnai manie žadėti.

Tie plaus abi mano ranki, * Nes yra gana pašanki. * Idumėjon kad įžengsiu, * Veikiai ir karę pabengsiu.

Kitų kraštų stiprūs žmonys * Man paduoti, nors pagonys. * Kas nuves į gires gilias, * Į pat Idumėjos piles,

Jeigi ne tu stiprus, Dieve, * Visų mūsų geras tėve, * Su mūsų kareiviais eisi, * Į kitą žemę įleisi.

Teikis nelaimėj gelbėti * O prispaudime padėti, * Nes žmonės norint žadėtų, * Vienok tikrai nepadėtų.

Pajusim Dievo stiprybę, * Pergalėsim nedorybę. * Į niekus apvers piktuosius, * Kurie prispaudž ir geruosius. Amen.

Pasalmė 60

Malda, išreiškianti viltį Dievop

Gaida kaip *Klausyk maldos mano, Dieve.*

Išklausyk, Viešpatie, širdingo meldimo * Ir neatmesk mano karščiausio prašymo. * Nuo pat krašto žemės, kad prie tavęs šauksiu, * Rūpesninga širdžia padėjimo lauksiu.

Taviep turiu viltį, todėl išaukštysi * Ir ant stiprios uolos mane pastatysi. * Tu pats, Dieve, esi mano tvirtu bokštu, * Nuo pikto apginklu, kurio didžiai trokštu.

Amžinai gyvensiu Viešpaties namuose, * Apgynėju mano tu visuomet būsi, * Nes šitai išklausęs maldos mano veikiai, * Dãbar ir tėvynę dėl manęs suteikei.

Tu karaliaus Kristaus dienas padaugysi, * Per ilgesnius amžius aną užlaikysi. * Ir gyvens per amžius akivaizdoj Dievo, * Išaukštints be galo nuo amžino tėvo.

Nieks nedasieks ano rubežių gerybės * Ir niekas nesupras jo rėdo teisybės. * O aš tas pasalmes visados giedosiu * Ir apieras mano kas dieną atduosiu. Amen.

Pasalme 61.

Apej wilti Diewop ir atsidawima jo walej.

Gajda kajp: *Wieszpatie uždegimi ir rust.*

Ar dusze mana Diewuj, nebus jau paduota? * Argi kam kitam turies, buti atiduota? * Wieszpats ira ir Diewu, ir iszganitoju * O nełajmiesi musu, tikru gielbietoju.

Nebszlis jau kojes mana, pri tokios pagałbas * Nepadaris mąn pik-
↕ p. 161–162 ta, niekokies apkałbas. * Argi ↕ lauseties kumet, mani pasakioti? * Ar neriszeties kumet, nu manęs atstoti?

Par iłga łajka mani, ne mejlingaj krimti * Noret dabar uźmuszti, giwibą atimti * Grudaties kajp ąnt sijnas, senos palinkuses * Arba kajpo ąnt tworos, prastos sułuźuses.

Giejdat wejkiej atimti, mana wiresnibę * Kurę Wieszpats sutejkie, par sawa gieribę * Kada biegdams kałnusi, troszkau undens łasza * Tad nedori tejrawos, kas gierała prasza?

Su łupoms sawa mani, nedori garbina * O szirdiej sawa kiejkie, uźmuszti kietina * Wieszpats kurs sawa łajki, dalejda uźgimti * Is pats ir tegul mana, giwibą atimti.

Is ira Diewu mana, ir iszganitoju * Nepakrips kojes mana, bus ir gielbietoju * Nu Diewa pastiprintas, Diewu galu girties * O jomi
↕ p. 162–163 pasiklowes, pradrisiu ir spirties. ↕

Wisas gimines źmoniu, Diewu pasiklaukiet * Szirdis sawa pakielkiet ir pri ano szaukiet * Uźtikra koźnus źmogus, sugieb apsirikti * Nej sumana kiekwienam, wisumet itikti.

Kiti paprąnt neretaj, wogti ir mełuoti * Paźiczioi pinigus, nenor atiduoti * Apgaudinie kits kita, ir kriwidą dara * Ne wiena giera źmogu, pri werksma priwara.

Niekumet nedoribiej, wiltes nepadiekiet * O pleszimu ir kriwdu, niekajp ne milekiet * Jejgi kurs nor isz jusu, didius turtus gawa * Tegul nepririsz pri ju, stiprej szirdies sawa.

Wiena karta Diews sakie, du dajktu girdiejau * Kuriuodu datirimi, nekarta regiejau * Jog Wieszpats ira stiprus, ir didej galingas * Bet węnkart ira gieras, ir miłaszirdingas.

Pasalmė 61

Apie viltį Dievop ir atsidavimą jo valiai

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Ar dūšia mano Dievui nebus jau paduota? * Argi kam kitam turės būti atiduota? * Viešpats yra ir Dievu, ir Išganytoju, * O nelaimėse mūsų tikru gelbėtoju.

Nebšlys jau kojos mano prie tokios pagalbos, * Nepadarys man pikto nė kokios apkalbos. * Argi liausitės kuomet mane persekioti? * Ar nesiryšit kuomet nuo manęs atstoti?

Per ilgą laiką mane nemeilingai kremti, * Norit dābar užmušti, gyvybą atimti, * Grūdatės kaip ant sienos senos, palinkusios, * Arba kaipo ant tvoros prastos, sulūžusios.

Geidžiat veikiai atimti mano vyresnybę, * Kurią Viešpats suteikė per savo gerybę. * Kada bėgdams kalnuose troškau vandens lašo, * Tad nedori teiravos, kas gėralo prašo.

Su lūpoms savo mane nedori garbino, * O širdyj savo keikė, užmušti ketino. * Viešpats, kurs savo laike daleido užgimti, * Jis pats ir tegal mano gyvybą atimti.

Jis yra Dievu mano ir Išganytoju, * Nepakryps kojos mano, bus ir gelbėtoju. * Nuo Dievo pastiprintas, Dievu galiu girtis, * O juomi pasikliovęs, pradrįsiu ir spirtis.

Visos giminės žmonių Dievu pasikliaukit, * Širdis savo pakelkit ir prie ano šaukit. * Už tikro kožnas žmogus sugeb apsirikti * Nei sumano kiekvienam visuomet įtikti.

Kiti paprant neretai vogti ir meluoti, * Pažyčioję pinigus, nenor atiduoti, * Apgaudinėja kits kitą ir krividą daro, * Ne vieną gerą žmogų prie verksmo privaro.

Niekuomet nedorybėj vilties nepadėkit, * O plėšimų ir krivdų niekaip nemylėkit. * Jeigi kurs nor iš jūsų didžius turtus gavo, * Tegul nepririš prie jų stipriai širdies savo.

Vieną kartą Dievs sakė, du daiktu girdėjau, * Kuriuodu datyrime ne kartą regėjau: * Jog Viešpats yra stiprus ir didžiai galingas, * Bet vienkart yra geras ir mielaširdingas.

Is paskires gadinę, surinks wisus źmones * Isz wisu krasztu zia-
↕ p. 163-164 mes, ąnt praszmatnos kłones * Ap ↕ sudis wis tejsingaj, pagal koźna darbu * Uźmokies priderąntej isz dąngiszku skarbu. Amen.

Pasalme 62.

Apej norą regieima Wieszpaties Diewa dąnguoje ir apej wilti jo apwejzi.

Gajda kajp: *Diewi musu, Diewi didis.*

Diewi musu, Diewi didis * Nu rita auszrą iszwidis * Ar ankstij butu ar wiełu * Tujaus tawiep rąnkas kiełu.

Dusze smejgas Diewop sawa * Kunas ligiej ira tawa * Ir nełajmingoj gadiniej * Budamas plikoj pustiniej.

Kur nier nej undens nej nieka * Tecziaus saugojause grieka * It baźniczioj łajką gawes * Kas diena szaukiau pri tawęs.

↕ p. 164-165 Auksztinau Diewą galibę * Garbinau ano gie ↕ ribę * Aukszcziaus statiau łoską tawa * Uź patę giwibą sawa.

Ir tejp par ąmźiu garbisiu * Wieszpati Diewą szłowisiu * Wardon ano rąnkas kielsiu * Giedosiu garsej ir belsiu.

Kada duszę apriedisi * Su milestoms pripildisi * Tada burna su linksmibi * Apsakis tawa gieribę.

Kada nakti ne miegojau * Apej Wieszpati dumojau * Ritmetiej kad atsikielsiu * Pri Wieszpaties pasimelsiu.

Nes Diews ira padietoju * Diews mana iszganitoju * Uźdąngoje sparnu tawa * Dusze rada dziauksmą sawa.

Dusze Diewa pamileje * Ir tarnawa kiek galeje * Jo deszinie mani gine * O neprietelus sutrine.

Norętis wełtuo źuditi * Bus beregięnt isznowiti * Szoblie smerti
↕ p. 165-166 jams padaris * Kunus medes paukszte j praris. ↕

Bet karalus Diewop dziaukses * Nes wisados pri jo szaukses * Sijkąntis wardon Wieszpaties * Bus pagirti, nu jo paties.

Uźkisz burnas nedoruju * Nepadorej płeszkąntiuju * O Wieszpats bus pagarbintas * Kajp danguoje iszauksztintas. Amen.

Jis, paskyręs gadynę, surinks visus žmones * Iš visų kraštų žemės ant prašmatnos klonės, * Apsūdys vis teisingai pagal kožno darbą * Užmokės priderančiai iš dangiškų skarbų. Amen.

Pasalmė 62

Apie norą regėjimo Viešpaties Dievo danguje ir apie viltį jo apveize

Gaida kaip *Dieve mūsų, Dieve didis.*

Dieve mūsų, Dieve didis, * Nuo ryto aušrą išvydęs, * Ar anksti būtų, ar vėlu, * Tuojau taviep rankas keliu.

Dūšia smeigias Dievop savo, * Kūnas lygiai yra tavo. * Ir nelamingoj gadynėj, * Būdamas plikoj pūstynėj,

Kur nėr nei vandens, nei nieko, * Tačiau saugojausi grieko. * It bažnyčioj, laiko gavęs, * Kas dieną šaukiau prie tavęs.

Aukštinau Dievo galybę, * Garbinau ano gerybę, * Aukščiau stačiau loską tavo * Už pačią gyvybą savo.

Ir taip per amžių garbinsiu, * Viešpatį Dievą šlovinsiu, * Vardan ano rankas kelsiu, * Giedosiu garsiai ir belsiu.

Kada dūšią aprėdysi, * Su mylistoms pripildysi, * Tada burna su linksmybe * Apsakys tavo gerybę.

Kada naktį nemiegojau, * Apie Viešpatį dūmojau, * Rytmetyj kad atsikelsiu, * Prie Viešpaties pasimelsiu.

Nes Dievs yra padėtoju, * Dievs mano išganytoju, * Uždangoje sparnų tavo * Dūšia rado džiaugsmą savo.

Dūšia Dievą pamylėjo * Ir tarnavo kiek galėjo. * Jo dešinė mane gynė * O neprietelius sutrynė.

Norintys veltui žudyti, * Bus beregint išnovyti, * Šoblė smertį jiems padarys, * Kūnus medės paukščiai praris.

Bet karalius Dievop džiaugsis, * Nes visados prie jo šauksis. * Siekiantys vardan Viešpaties, * Bus pagirti nuo jo paties.

Užkiš burnas nedorųjų, * Nepadoriai pleškančiųjų, * O Viešpats bus pagarbintas, * Kaip danguje išaukštintas. Amen.

Pasalme 63.

Jog nełajmiesi rejk szaukties pri Diewa.

Gajda kajp: *Werkiet Aniołaj, werkiet.*

Iszkłausik Diewi, karsztos małdos mana * Padarik wejkiej, praszimuj uźgana * Pariedik idąnt piktu nebijotio * Ir be paojaus, pasaulej wajkszcziotio.

Pawarej szalęn buri bajsiniku * Apginej mani nu kruwos grieszniku * Leźuwi sawa, kajp szoble gałąnda * Su kuriuo kitus, nekarta ikąnda.

↕ p. 166–167 Ginklus sutajse, itempe sejdoka * Dabar ir ki ↕ tus, tejp elgties primoka * Idant pasłaptiej, szauditu nekałta * Kajpo nu Diewa, auksztesnej pakiełta.

Szaudis i ana, dar be kokios bajmes * Nes ji paskajte, uź wertą nełajmes * Jau susitare, slestus pastatiti * Sakie jog niekas, negales matiti.

Iszkoje wietas, kriwidaj dariti * O nenorieje wiens kitam sakiti * Nuwarga tecziaus, wietas jeszkodamis * Gilej mislije, gałwas krajpidamis.

Bus paauksztinta Wieszpaties galibe * Nieka ne nuwejks źmoniu nedoribe * Wiliczes piktu, tiek gierus teźejdi * Kajpo but anas, kudikiej iszlejdi.

Norint maława, pasalej ir guwej * Tecziaus paiłsa nedori leźuwej * Kurij taj mate, wisi susigieda * Nesgi suprata, jog Diews wiskąn rieda.

Ajszkiej regieje, jog Diews sugłob tejsius * Gieb paźiaminti, nedorius bajsius * Todiel dziaukieties wisi tejsios szirdies * Gierausis
↕ p. 167–168 Diewas, jusu bałsa girdies. Amen. ↕

Pasalme 64.

Małda Pranasza, uź źmones kaliniej esąntis.

Gajda kajp: *Garbie Diewuj ąnt auksztibes.*

Tau prider giesmie oj Poni * Tau garbe duosma Sioni * Grinas atneszma apieras * Tos Jeruzoluj tier gieras.

Pasalmė 63

Jog nelaimėse reikia šauktis prie Dievo

Gaida kaip *Verkit, aniolai, verkit.*

Išklausyk, Dieve, karštos maldos mano, * Padaryk veikiai prašymui užganą. * Parėdyk, idant piktų nebijočiau * Ir be pavojaus pasaulėj vaikščiočiau.

Pavarei šalin būrį baisininkų, * Apgynei mane nuo krūvos griešninkų. * Liežuvį savo kaip šoblę galando, * Su kuriuo kitus ne kartą įkando.

Ginklus sutaisė, įtempė seidoką, * Dābar ir kitus taip elgtis primoko, * Idant paslaptyj, šaudytų nekaltą, * Kaipo nuo Dievo aukštesniai pakeltą.

Šaudys į aną dar be kokios baimės, * Nes jį paskaitė už vertą nelaimės. * Jau susitarė slestus pastatyti, * Sakė, jog niekas negalės matyti.

Ieškojo vietos krividai daryti, * O nenorėjo viens kitam sakyti. * Nuvargo tačiau, vietos ieškodami, * Giliai mislijo, galvas kraipydami.

Bus paaukštinta Viešpaties galybė, * Nieko nenuveiks žmonių nedorybė. * Vylyčios piktų tiek gerus težeidė, * Kaipo būt anas kūdikiai išleidę.

Norint melavo pasaliai ir guviai, * Tačiau pailso nedori liežuviai. * Kurie tai matė, visi susigėdo, * Nesgi suprato, jog Dievs viską rėdo.

Aiškiai regėjo, jog Dievs suglob teisius, * Geb pažeminti nedorus, baisius. * Todėl džiaukitės visi teisios širdies, * Gierausias Dievas jūsų balsą girdės. Amen.

Pasalmė 64

Malda pranašo už žmones, kalinyj esančius

Gaida kaip *Garbė Dievui ant aukštybės.*

Tau prider giesmė, oi pone, * Tau garbę duosim Sione, * Grynas atnešim apieras, * Tos Jeruzalei tėr geros.

Iszkłausik mana meldima * Gajłinga tawiep szaukima * Kąn kada paregies źmones * Głauses pri tawa małones.

Darbaj źmoniu nedoruju * Gawa wirszu ąnt gieruju * O musu maźas silpnibes * Dowinosi isz gieribes.

Palajmints koźnas iszrinktas * Nu tawęs Diewi apgintas * Kursaj tąn milestą gawa * Pargiwens prejminiej tawa.

↕ p. 168–169 Datirs wisokiu gieribiu * Tikraj dąngiszku links ↕ mibiu * Nes szwęnta ira baźnicze * Wieszpaties musu stalicze.

Stebuklinga jo tejsibe * Ir tokie pat jo gieribe * Tejkies Diewi iszkłausiti * Musu duszes iszganiti.

Tawiep wiłas giwenąntis * Juros tolimos płaukąntis * Tu wałdaj kałnu auksztibę * Par sawa didę galibę.

Gilmes mariu pajudini * Audras ir wilnis krutini * Bijoses jo wisi źmonis * Pasigąns tejpog pagonis.

Zenkłus tawa regiedamis * Wejzies i jus drebiedamis * Tecziaus par sawa gieribę * Uźmirszti musu piktibę.

Zmones saules tekieima * Tejpogi uźsilejdima * Budams wisu gieradieju * Palinksmini wienu wieju.

Apszłakstaj źiamę su litu * Taj daraj kartą ir kitu * Apwejzi źiame
↕ p. 169–170 su jawajs * Rupinis galwijejs sawajs. ↕

Undeniu upis pripili * Ar butu slesna ar giłi * Tejp źmoniems majstą patijki * Ir duodi jams duonas rijki.

Tu pats tejp ziamę sutwierej * Dielto ir litus atwierej * Kajp tikt wagas prilaszini * Brąnda tujaus padaugini.

Dźiaugas ir źiame gimdąnti * Jauzdama łasza krimtąnti * Wajnikuj mutu łajmisi * Gierajs wajsejs pripildisi.

Ir pustines ne wajsingas * Iszduos źoleles derlingas * Lęnkies niekam nederąntes * Pamatis awis, ganąntes.

Awinus tejpogi graźius * Rijbius raguotus ne maźus * Kurij duoda graźes wiłnas * O pakalnes jawu piłnas.

Kąn źmones kada daboje * Dziaugies ir giesmes giedoje * Pałaj-
↕ p. 170–171 mintas Wieszpats Diewas * Wisu źmoniu tikras tiewas. Amen. ↕

Išklausyk mano meldimo, * Gailingo taviep šaukimo. * Ką kada paregės, žmonės * Glausis prie tavo malonės.

Darbai žmonių nedorųjų * Gavo viršų ant gerųjų. * O mūsų mažas silpnybes * Dovanosi iš gerybės.

Palaimints kožnas išrinktas, * Nuo tavęs, Dieve, apgintas. * Kursai tą mylistą gavo, * Pergyvens priemenėj tavo.

Datirs visokių gerybių, * Tikrai dangiškų linksmybių, * Nes šventa yra Bažnyčia, * Viešpaties mūsų stalyčia.

Stebuklinga jo teisybė * Ir tokia pat jo gerybė. * Teikis, Dieve, išklausyti, * Mūsų dūšias išganyti.

Taviep vilias gyvenantys, * Jūros tolimos plaukiantys, * Tu valdai kalnų aukštybę * Per savo didžią galybę.

Gilmes marių pajudini, * Audras ir vilnis krutini. * Bijosis jo visi žmonys, * Persigąs teipog pagonys.

Ženklus tavo regėdami, * Veizės į juos drebėdami, * Tačiau per savo gerybę * Užmiršti mūsų piktybę.

Žmones saulės tekėjimo, * Taipogi užsileidimo, * Būdams visų geradėju, * Palinksmini vienu vėju.

Apšlakstai žemę su lytu, * Tai darai kartą ir kitą, * Apveizi žemę su javais, * Rūpinies galvijais savais.

Vandeniu upes pripili, * Ar būtų slesna ar gili, * Taip žmonėms maistą patieki * Ir duodi jiems duonos riekę.

Tu pats taip žemę sutvėrei, * Dėl to ir lytus atvėrei. * Kaip tik vagas prilašini, * Brandą tuojau padaugini.

Džiaugias ir žemė gimdanti, * Jausdama lašą krentantį. * Vainikui metų laimysi, * Gerais vaisiais pripildysi.

Ir pūstynės nevaisingos * Išduos žoleles derlingas, * Lenkės niekam nederančios * Pamatys avis ganančias.

Avinus taipogi gražius, * Riebius, raguotus, nemažus, * Kurie duoda gražias vilnas. * O pakalnės javų pilnos.

Ką žmonės kada dabojo, * Džiaugės ir giesmes giedojo. * Palaimintas Viešpats Dievas, * Visų žmonių tikras tėvas. Amen.

Pasalme 65.

Garbinimas Diewa uź gieradieistes.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis, didej paduk.*

Apskrita źiame szłowink Diewą garsej * Zmones padori, girkiet aną narsej * Pasalmę graźę, jo warduj giedokiet * Garbę didziausę, jo szłowej atduokiet.

Sakikiet Diewuj, baugus darbaj tawa * Kurius parodaj sutwierimuj sawa * Diel nepabęnktos, Wieszpaties didibes * Ir neprietelej, nors isz atkaklibes.

Tarnaus Wieszpatem, rots isz patios bajmes * Kada pamatis nedoru nełajmes * Apskrita źiame teguł tau kłoniojes * Nu wisa pikta, tegul metawojes.

Łaj gijd pasalmes, szwęntam warduj tawa * Tegul pagarbęn, Sutwertoi sawa * Prisistebiekiet, kajp Diews ira bukłus * Kokius padare,
↕ p. 171-172 ąnt źiames stebukłus. ↕

Kajp is ir jurą i sausmą apwerte * Isz uołos dawe, undineli gierti * Su sausu koi, par upi parwede * Wis taj galinga, ano rąnka riede.

Todiel isz tokie karalaus dziaukiemos * Pri tejp galinga, par ąmźius głauskiemos * Wieszpats parmata wisokies gimines * Reg gieraj koźna, ir didziauses mines.

O kurij pradrens Wieszpati rustinti * Tegul neputas, gal jus paźiaminti * Patis pagonis Wieszpati łajminkiet * Par graźes giesmes, wisumet garbinkiet.

Diewas kurs duszę, diel manęs sutwiere * Ir daug milestu ąnt manęs iszbiere * Is pats to wiena, tarsi tedaboje * Kad nepaszlistu, kumet mana koje.

Norint tu Diewi, pats mamis paskirej * Tecziaus par kiejstas, nełajmes datirej * Nes kajp sidabrą, par ugni parlejdaj * Daugiel prispudu,
↕ p. 172-173 ąnt musu dalejdaj. ↕

Paojus spąnsłus, diel musu atwierej * Ir sunkię nasztą, ąnt sprąndą ąntswierej * Ąnt gałwos musu lejdaj bajsius źmones * Tarsi jau nebrejk didesnes karones.

O kad par ugni ir undeni wesi * Tuokart łajmingą sutejksi pawiesi * Tad su apieroms, baźniczon skubiesiu * Apźadus sawa, Wieszpatem sudiesiu.

Pasalmė 65

Garbinimas Dievo už geradėjystes

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi*

Apskrita žemė šlovink Dievą garsiai, * Žmonės padorūs, girkit aną narsiai, * Pasalmę gražią jo vardui gedokit, * Garbę didžiausią jo šlovei atduokit.

Sakykit Dievui: baugūs darbai tavo, * Kuriuos parodai sutvėrimui savo. * Dėl nepabengtos Viešpaties didybės * Ir neprieteliai, nors iš atkaklybės,

Tarnaus Viešpačiui, rods, iš pačios baimės, * Kada pamatys nedorų nelaimes. * Apskrita žemė tegul tau kloniojas, * Nuo viso pikto tegul metavojas.

Lai gied pasalmes šventam vardui tavo, * Tegul pagarbin Sutvertoją savo. * Prisistebėkit, kaip Dievs yra buklus, * Kokius padarė ant žemės stebuklus.

Kaip jis ir jūrą į sausmą apvertė, * Iš uolos davė vandenėlį gerti, * Su sausa koja per upę pervedė, * Vis tai galinga ano ranka rėdė.

Todėl iš tokio karaliaus džiaukimės, * Prie taip galingo per amžius glauskimės. * Viešpats permato visokias gimines, * Reg gerai kožną ir didžiausias minias.

O kurie pradręs Viešpatį rūstinti, * Tegul nepučias, gal juos pažeminti. * Patys pagonys Viešpatį laiminkit, * Per gražias giesmes visuomet garbinkit.

Dievas, kurs dūšią dėl manęs sutvėrė * Ir daug mylistų ant manęs išbėrė, * Jis pats to vieno tarsi tedabojo, * Kad nepašlystų kuomet mano koja.

Norint tu, Dieve, pats mumis paskyrei, * Tačiau per keistas nelaimes datyrei, * Nes kaip sidabrą per ugnį perleidai, * Daugel prispūdų ant mūsų daleidai.

Pavojus spąslus dėl mūsų atvėrei * Ir sunkią naštą ant sprando antsvėrei, * Ant galvos mūsų leidai baisius žmones, * Tarsi jau nebreik didesnės karonės.

O kad per ugnį ir vandenį vesi, * Tuokart laimingą suteiksi pavėsį. * Tad su apieroms bažnyčion skubėsiu, * Apžadus savo Viešpačiui sudėsiu.

Apźadus kurus nesenej padariau * Kada prispudoj, su łupoms isztariau * Rijbes apieras, tau Diewi darisiu * Awinu szratus, degindams smilkisiu.

Jautius su oźejs, Wieszpatem atwesiu * Ir ąnt ałtoriu, uźmusztus padiesiu * Bijąntis Diewa, ejkszet ir wejziekiet * Kąn is padare, gieraj isidiekiet.

Szitaj uźlajkie giwą mana duszę * Nes nepritelej, anos ne uźmusze * Todiel su łupoms, Wieszpati garbinau * O su leźuwiu, szirdingaj auksztinau.

Jej szirdiej sunkie dasilejdau grieka * Łaj Wieszpats małdą, pa-

↕ p. 173-174 skajta uź nieka * Tecziaus ↕ giers Diewas, szaukima iszkłausi * Pri małdos mana, ąbi lęnkie ausi.

Tegul bus tikraj, pałajmintas Diewas * Sutwerta giwe majtintas ir tiewas * Kurs neatmete, szirdinga meldima * Nejgi pritruka, susimileima. Amen.

Pasalme 66.

Par kurę meld pranaszas, kad atsiustu Wieszpats Messioszu.

Gajda kajp: *Garbie Diewuj ąnt auksztibes.*

Susimiłk ąnt musu Diewi * Pałajmik mus gieras Tiewi * Apszwijsk tujaus wejda tawa * Susimilk ąnt wajku sawa.

Idant ąnt źiami budami * Tarpo pagonu źudami * Tawa wardą paźintumem * Atpirkiei garbintumem.

↕ p. 174-175 Łaj garbęn Diewą pagonis * Teguł szłowęn ↕ wisi źmonis * Łaj pasidziaug wisa źiami * Nes nu Diewa pradę jemi.

Diews sudij źmones tejsingaj * Wałda gimines mejlingaj * Łaj garbęn Diewa pagonis * Teguł szłowęn wisi źmonis.

Ziame dawe wajsiu sawa * Isz milestas Diewi tawa * Tegul mamis Diewas łajmęn * Milestą sawa atgajwęn.

Łajminti tawęm daboses * Ir wisi krasztaj bijoses * Kami tiktaj giwęn źmones * Te szaukas pri jo małones. Amen.

Apžadus, kuriuos neseniai padariau, * Kada prispūdoj su lūpoms ištariau: * Riebias apieras tau, Dieve, darysiu, * Avinų šratus degindams smilkysiu.

Jaučius su ožiais Viešpačiui atvesiu * Ir ant altoriaus užmuštus padėsiu. * Bijantys Dievo eikšit ir veizėkit, * Ką jis padarė, gerai įsidėkit.

Šitai užlaikė gyvą mano dūšią, * Nes neprieteliai anos neužmušė, * Todėl su lūpoms Viešpatį garbinau * O su liežuviu širdingai aukštinau.

Jei širdyj sunkaus dasileidau grieko, * Lai Viešpats maldą paskaito už nieką. * Tačiau gers Dievas šaukimo išklausė, * Prie maldos mano abi lenkė ausi.

Tegul bus tikrai palaimintas Dievas, * Sutverto gyvio maitintos ir tėvas, * Kurs neatmetė širdingo meldimo * Neigi pritrūko susimylėjimo. Amen.

Pasalmė 66

Per kurią meldžia pranašas, kad atsiųstų Viešpats Mesijošių

Gaida kaip *Garbė Dievui ant aukštybės.*

Susimilk ant mūsų Dieve, * Palaimink mus, geras Tėve, * Apšviesk tuojau veidą tavo, * Susimilk ant vaikų savo.

Idant ant žemės būdami, * Tarpo pagonų žūdami, * Tavo vardą pažintumėm, * Atpirkėją garbintumėm.

Lai garbin Dievą pagonys, * Tegul šlovin visi žmonys; * Lai pasidžiaug visa žemė, * Nes nuo Dievo pradžią ėmė.

Dievs sūdij žmones teisingai, * Valdo gimines meilingai. * Lai garbin Dievą pagonys, * Tegul šlovin visi žmonys.

Žemė davė vaisių savo * Iš mylistos, Dieve, tavo; * Tegul mumis Dievas laimin, * Mylistą savo atgaivin.

Laiminti tavim dabosis * Ir visi kraštai bijosis, * Kame tiktai gyven žmonės, * Tešaukias prie jo malonės. Amen.

Pasalme 67.

Apej atęnti iszgielbieima źmoniu par Kristu.

Gajda kajp: *Jęzu Kristu Judoszius.*

Kielkies Wieszpatie Diewi, didioje galibiej * Te iszskist neprietelej,
↕ p. 175–176 sawa nedoribiej * Łaj prasi ↕ krausta grejtaj, nu Wieszpaties wejda * Nesgi Diewas galingas, jau anus aplejda.

Kajp dumas gajszt nu wieje, waszkas nu karsztibes * Tejp te prapuł griesznikaj, nu Diewa galibes * Tejsingi teguł warto, kąn tiktaj igawa * Ir te dźiaugas isz Diewa, gieradieje sawa.

Niuniuokiet Diewuj drąnsej, pasalmes giedokiet * Jo szwęntam warduj tikrą garbę atiduokiet * Zęngąntem saulelidien kieli patajsikiet * Wieszpats ira jo wardas, tejp aną wadinkiet.

Akiwajzdoj Wieszpaties, gieri linksminkieties * O pikti parsigąndi, umajs najrikieties * Wieszpats namusi sawa, par ąmźius siediedams * Glob naszles ir naszłajtius, nełajmes regiedams.

Diewas ir taj padare, jog źmones netajki * Giwęn wienusi namus, ir gieri ir pajki * Kurs isz Egipta źiames, kalinius iszwede * Ir par
↕ p. 176–177 sawa galibę, priderąntej riede. ↕

Wisus priesztaraujęntius, sunkiej pakaroje * O sunus pirmutinius, i grabus sukłoje * Kad tu Wieszpaties ejej, pirm Izraelitu * Wajkszcziodamas, pustiniej, lijpej idant litu.

Tad nu Sinai kałna, liti kad pradieje * Nu wejda Diewi tawa, źiame sudrebieje * Kajpo pustiniej źidams, dawej Diewi mana * Tejp ir baźniczoj Kristaus, darisi uźgana.

Jej kurs pustiniej tuokart, stajgu nusilpnieje * Wieszpats Diewas beregięnt, toki pagielbieje * Namusi Diewa giwens, awinaj ir awis * Kurius tejkses galingas paszaukti pri sawis.

Tus namusi Wieszpatie, isz sawa gieribes * Sutejks diel maźuju dideles saldibes * Ewanelią sakąnt, duos źodziu gausibę * O skielbiejems dowinos didelę twirtibę.

Sztaj karalus galibiu duos Wieszpati Kristu * Kurs pasaulę pa-
↕ p. 177–178 mokis, kad źmones neklistu * ↕ Wieszpats baźniczę sawa turies paauksztinti * Netikielus pagonis wieron pawadinti.

Nors galetumet tarpo, juodu kajp trikoju * Nors jaustumet diel

Pasalmė 67

Apie atentį išgelbėjimą žmonių per Kristų

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Kelkis, Viešpatie Dieve, didžioje galybėj, * Teišskyst neprieteliai savo nedorybėj, * Lai prasikrausto greitai nuo Viešpaties veido, * Nesgi Dievas galingas jau anuos apleido.

Kaip dūmas gaišt nuo vėjo, vaškas nuo karštybės, * Taip teprapuol griešninkai nuo Dievo galybės, * Teisingi tegul vartoj, ką tiktai įgavo, * Ir tedžiaugias iš Dievo, geradėjo savo.

Niūniuokit Dievui drąsiai, pasalmes giedokit, * Jo šventam vardui tikrą garbę atiduokit, * Žengiančiam saulėlydin kelią pataisykit, * Viešpats yra jo vardas, taip aną vadinkit.

Akivaizdoj Viešpaties geri linksminkitės, * O pikti persigandę ūmais nairykitės. * Viešpats, namuose savo per amžius sėdėdams, * Glob našles ir našlaičius, nelaimes regėdams.

Dievas ir tai padarė, jog žmonės netaiki * Gyven vienuose namuos ir geri, ir paiki. * Kurs iš Egipto žemės kalinius išvedė * Ir per savo galybę priderančiai rėdė.

Visus prieštaraujančius sunkiai pakarojo, * O sūnus pirmutinius į grabus suklojo. * Kad tu, Viešpatie, ėjai pirm izraelitų, * Vaikščiodamas pūstynėj liepei, idant lytų.

Tad nuo Sinajaus kalno lyti kad pradėjo, * Nuo veido, Dieve, tavo žemė sudrebėjo. * Kaipo pūstynėj žydams davei, Dieve, mano, * Taip ir Bažnyčioj Kristaus darysi užganą.

Jei kurs pūstynėj tuokart staiga nusilpnėjo, * Viešpats Dievas beregint tokį pagelbėjo. * Namuose Dievo gyvens avinai ir avys, * Kuriuos teiksis galingas pašaukti prie savęs.

Tuos namuose, Viešpatie, iš savo gerybės * Suteiks dėl mažųjų dideles saldybes. * Evangeliją sakant, duos žodžių gausybę, * O skelbėjams dovanos didelę tvirtybę.

Štai karalius galybių duos Viešpatį Kristų, * Kurs pasaulę pamokys, kad žmonės neklystų. * Viešpats Bažnyčią savo turės paaukštinti, * Netikėlius pagonis vieron pavadinti.

Nors gulėtumėt tarpo juodų kaip trikojų, * Nors jaustumėt dėl

sawęs, didziausi paoju * Tecziaus nu wisa pikta, buset iszgielbieti * Ir kajp sparnaj bałąnde galesti źibieti.

O kad karalej źiames, priims Kristaus wierą * Tuokart Wieszpats paskajtis, koźna ji uź gierą * Kajp kałna Selmon snijgas, bus tij iszbaltinti * Ir sunajs Diewa tikrajs, bus tuokart wadinti.

Ko stebaties i kałnus ąnt źiames niuksąntius * Maźne wisad isz dajkta, pakarcziuj ejnąntius * Kałns Diewa netoks ira, rijbus ir ne maźus * Isz auksztintos papuosztas, małonus ir graźus.

Ant tuo Wieszpatem Diewuj, giwenti patika * Dielto niekumet ano tuszte nepalika * Kad Wieszpats Diewas lejdos, nu dąngiszku
↕ p. 178–179 wartu * Weźęms jo buwa kiejstas, i tukstąntes kartu. ↕

Nes daugibe Aniołu Wieszpatem tarnawa * Ir ąnt kałną Sinai, gierą wieta gawa * Kristus Diewas iźęngdams i dąngaus auksztibę. * Wede draugi nekałtu, duszelu daugibę.

Pajeme szwęntu tiewu, neskajtitą kruwą * Kuri tąmsios atkłanies, jau nu sena źuwa * Bajse pragara wisas galibes pawejkie * Zmoniems gauses milestas isz dąngaus sutejkie.

Dabar sakąntius jogiej, Diewa tikra niera * Par milestą nemaźą, paszaukie i wierą * Łaj bun pałajmints Diewas wisur koźna diena * Kurs iwed gierą źmogą, i dąngu kiekwiena.

Par mejlę tikrą Diewa, ąmźinaj neźusma * Wieszpatem Diewuj głobąnt, iszganitajs busma * Jog Diewas sutrins gałwas, musu neprietelu * Paźiamins kijtus sprąndus, pujkiu ir didelu.

Kurij neźad niekados, tikraj metawoties * Todiel Wieszpats ir ne-
↕ p. 179–180 gał nedorajs daboties * Tare ↕ Wieszpats isz Bazan, kraszta wajsingiause * Pajemes jus numesiu, i jurą gilausę.

Kad neprietelej bajsi, nuwejkti pabiegtu * O jusu kojes anu, kraujusi sudrektu * Idant szunis ałkani, ju kraui łajźitu * O kunaj paźejstuju, niekajp nebatgitu.

Juggi elgimos tawa, Wieszpatie regieje * Tecziaus kłausiti tawęs, niekajp nenorieje * Kunigajksztej parei, jurą sausu koi * Węnkartu su mergajtiems, linksmaj pagijdoi.

Diewa musu baźniczioj, garsingaj szłowinkiet * Gimsęnti isz Izraelaus, Kristu pagarbinkiet * Tarp kitu kunigajksztiu, kurij pagijdoje * Rasztas szwęntas nekurius tiktaj minawoje.

Sunus Beniamina, kajpo maźesniusius * Ir Judas kunigajkszte,

savęs didžiausią pavojų, * Tačiau nuo viso pikto būsit išgelbėti * Ir kaip sparnai balandžio galėsit žibėti.

O kad karaliai žemės priims Kristaus vierą, * Tuokart Viešpats paskaitys kožną jį už gerą, * Kaip kalno Salmon sniegas bus tie išbaltinti * Ir sūnais Dievo tikrais bus tuokart vadinti.

Ko stebitės į kalnus, ant žemės niūksančius, * Mažne visad iš daikto pakarčiui einančius. * Kalns Dievo netoks yra riebus ir nemažas, * Išaukštintas, papuoštas, malonus ir gražus.

Ant to Viešpačiui Dievui gyventi patiko, * Dėl to niekuomet ano tuščio nepaliko. * Kad Viešpats Dievas leidos nuo dangiškų vartų, * Vežims jo buvo keistas į tūkstančius kartų.

Nes daugybė aniolų Viešpačiui tarnavo * Ir ant kalno Sinajaus gerą vietą gavo. * Kristus Dievas, įžengdams į dangaus aukštybę, * Vedė drauge nekaltų dūšelių daugybę.

Paėmė šventų tėvų neskaitytą krūvą, * Kuri tamsios atklanės jau nuo seno žuvo. * Baisaus pragaro visas galybes paveikė, * Žmonėms gausias mylistas iš dangaus suteikė.

Dābar sakančius, jogei Dievo tikro nėra, * Per mylistą nemažą pašaukė į vierą. * Lai būn palaimints Dievas visur kožną dieną, * Kurs įved gerą žmogų į dangų kiekvieną.

Per meilę tikro Dievo amžinai nežūsim, * Viešpačiui Dievui globiant, išganytais būsim, * Jog Dievas sutrins galvas mūsų neprietelių, * Pažemins kietus sprandus puikių ir didelių,

Kurie nežad niekados tikrai metavotis, * Todėl Viešpats ir negal nedorais dabotis. * Tarė Viešpats iš Bašan, krašto vaisingiausio, * Paėmęs juos numesiu į jūrą giliausią.

Kad neprieteliai baisūs nuveikti pabėgtų, * O jūsų kojos anų kraujuose sudrėktų, * Idant šunys alkani jų kraują laižytų, * O kūnai pažeistųjų niekaip nebatgytų.

Jukgi elgimos tavo, Viešpatie, regėjo, * Tačiau klausyti tavęs niekaip nenorėjo. * Kunigaikščiai, perėję jūrą sausa koja, * Vienkartu su mergaitėms linksmai pagiedojo.

Dievą mūsų bažnyčioj garsingai šlovinkit, * Gimsiantį iš Izraelio Kristų pagarbinkit. * Tarp kitų kunigaikščių, kurie pagiedojo, * Raštas Šventas nekuriuos tiktai minavojo:

Sūnus Benjamino kaipo mažesniuosius * Ir Judo kunigaikščio

kajpo wiresniusius * Sztaj padariem Wieszpatie, kąn tiktaj galejom *
↕ p. 180–181 Patwirtink darbą kuri, szęndiena pradiejom. ↕

Nu pat baźniczes szwęntos, didej tawa galej * Atnesz gauses apieras, ir patis karalej * Sudrausk Wieszpatie piktus, turęntius wiliczes * Idant szauditu awis, tawa awiniczes.

Paźiamink bajsius bujlus, giebąntius apgauti * Ir nekałtas kajp karwes, mokąntius prigauti * Tuokartu pasirodis, kurs ko ira wertas * O gieras kajp sidabras, ugnieje datirtas.

Najkink biaures gimenes, kariu giedaujęntes * Tawa gierusius tarnus, pamuszti noręntius * Isz tolima Egipta, pasiunsti ateje * Ir pakajaus nu musu, małdauti pradieje.

Murinu wisa źiame, Kristu iszpaźina * Su isztijstoms rąnkomis, Wieszpati garbina * Karalistes ir źiames, Wieszpatem giedokiet * Grijszkiet Diewuj padorej, jo prowu dabokiet.

Kristą kursaj ant źiames, kad darba pabęngie * I sauleteki linkon, i
↕ p. 181–182 dąngu iźęngie * Garbinkiet ↕ wisi kartu, Wieszpati szłowingą * Kurs atejdams suditi, duos bałsa galingą.

Izraelitu Wieszpati, tikraj pagarbinkiet * Jo galibę dąngiszką, szirdingaj szłowinkiet * Stebuklings ira Diewas, sawa iszrinktusius * Bus garbingas ąnt ąmźiu sawusi szwęntusius.

Zmoniems sawa iszrinktęms, duos Diewas stipribę * Ir dowinas prispaustęms, didziausę kąntribę. Amen.

Pasalme 68.

Pranaszas asaboj Kristaus, roda kięntieimus ir mełd nu Diewa pagałbos.

Gajda kajp: *Susimilk ąnt manes Diewi małon.*

Gielbiek mani Diewi, nes unduo parmerkie * Dasijkie lig duszes,
↕ p. 182–183 akis mana werkie * Ismukies ↕ i bałą; o dugna nerades * Tariaus duszę sawa, ąmźinaj prarades.

Sijkiau gilmies juras, audra panerdina * Płusząnti wilniesi; skąnditi kietina * Jau gierklie uźkiba; nuwargau beszaukdams * Woz betekau wiltes; pagałbos bełaukdams.

Nekięntąntis manes: be kokie rejkała * Nekajp płaukaj gałwos,

kaipo vyresniuosius. * Štai padarėm, Viešpatie, ką tiktai galėjom, * Patvirtink darbą, kurį šiandieną pradėjom.

Nuo pat Bažnyčios šventos didžiai tavo galiai * Atneš gausias apieras ir patys karaliai. * Sudrausk, Viešpatie, piktus, turinčius vylyčias, * Idant šaudytų avis tavo avinyčios.

Pažemink baisius builius, gebančius apgauti * Ir nekaltas kaip karves mokančius prigauti. * Tuo kartu pasirodys, kurs ko yra vertas, * O geras kaip sidabras, ugnyje datirtas.

Naikink bjaurias gimines, karių gedaujančias, * Tavo geruosius tarnus pamušti norinčius. * Iš tolimo Egipto pasiųsti atėjo * Ir pakajaus nuo mūsų maldauti pradėjo.

Murinų visa žemė Kristų išpažino, * Su ištiestoms rankomis Viešpatį garbino. * Karalystės ir žemės, Viešpačiui giedokit, * Griežkit Dievui padoriai, jo provų dabokit.

Kristų, kursai ant žemės, kad darbą pabengė, * Į saulėtekį linkan į dangų įžengė. * Garbinkit visi kartu Viešpatį šlovingą, * Kurs ateidams sūdyti duos balsą galingą.

Izraelitų Viešpatį tikrai pagarbinkit, * Jo galybę dangišką širdingai šlovinkit. * Stebuklings yra Dievas savo išrinktuosiuos, * Bus garbingas ant amžių savuose šventuosiuos.

Žmonėms savo išrinktiems duos Dievas stiprybę * Ir dovanos prispaustiems didžiausią kantrybę. Amen.

Pasalmė 68

Pranašas asaboj Kristaus rodo kentėjimus ir meldžia nuo Dievo pagalbos

Gaida kaip *Susimilk ant manęs, Dieve maloningas.*

Gelbėk mane, Dieve, nes vanduo permerkė, * Dasiekė lig dūšios, akys mano verkė. * Įsmukęs į balą, o dugno neradęs, * Tariaus dūšią savo amžinai praradęs.

Siekiau gilmės jūros, audra panerdino, * Plušantį vilnyse, skandinti ketino. * Jau gerklė užkibo, nuvargau bešaukdams, * Vos betekau vilties, pagalbos belaukdams.

Nekenčiantys manęs be kokio reikalo * Nekaip plaukai galvos

iwisa begała * Prispaudąntis mani; jau pasistiprina * Ir nugalabiti; amźinaj kietina.

Tąn ko neiszplesziau; atduoti źadiejau * Swetimas skołas, mokieti turiejau * Wieszpatie tu źinaj; neiszminti mana * Parźęngimaj mana, numanomis gana.

Nelejsk uźgiedinti; pagałbas mełdąntius * To paties ko ir asz; nu tawęs prasząntius * Negiejsk paźiaminti, pri tawęs szaukąntius * Diewa Izraelaus; atrasti norętius. ↕ p. 183–184

Nes diel tawęs Diewi; ticzes iszkientiejau * Didej uźgiedintas, najrities turiejau * Tikri brolej mana; manes nepaźina * Sunaj motnos mana, swetimu wadina.

Mejle namu Diewa, ta mani prarije * Ticzes isz Wieszpaties; manij ikirieje * Kad riźaus gawieti; isz to pamietłojes * Kajp nedori źmones, Diewa nebijojes.

Drapaną pametes; wiłkau aszutinę * Uź taj neprietelej; pusprotiu pramine * Pejkie mani sudes, tejsibę darąntis * Dajniawa priesz mani, wina pagierąntis.

Bet asz mełdą nesziau, pri tawęs oj Diewi * Łajkas susimilti, małoningas tiewi * Susimiles Diewi, tejkies iszkłausiti * Ir pagałbą tikrą, manij paroditi.

Isztrauk isz purwina; idąnt nepagrimstio * Ir iszgielbiek mani, idąnt ne nuskięnstio * Nu neap ↕ p. 184–185 weźąntiu, ir undinu gilmies * Nu pasiputusiu, wiru auksztos kilmies.

Tegul nepaskąndęn; undens ąnt płudimas * Łaj neprarin manęs; mariu sunźimas * Ir szulines wirszaus; nelejsk uźdariti * Idant negaletu; ta manęs prariti.

Pagajlejes manęs, tejkies źwiłkterieti * O małdos iszkłauses; pagałbą źadieti * Nejgi atkrejpk wejdą, nu tarnajte tawa * Esmi prispaudimi, gielbiek wajka sawa.

Prisiartink Diewi; pri mana duszeles * Attolink nu manęs, nełajmes dideles * Tu źinaj kajp esmi, didej nuźiamintas * Iszjuoktas, giedintos, bajsej paniekintas.

Tu Diewi priregi, mani warginąntius * Prapuolima mana, szirdingaj giedąntius * Iszjuokimu ticziu, szirdis mana łaukie * Diełto tawiep Diewi, bepartrukie szaukie. ↕ p. 185–186

Łaukiau kad kas draugi, jaustu nuludima * Truka suprąntąnte;

įviso be galo. * Prispaudžiantys mane jau pasistiprino * Ir nugalabyti amžinai ketino.

Tą, ko neišplėšiau, atduoti žadėjau, * Svetimas skolas mokėti turėjau. * Viešpatie, tu žinai neišmintį mano, * Peržengimai mano numanomi gana.

Neleisk užgėdinti pagalbos meldžiančius, * To paties, ko ir aš, nuo tavęs prašančius, * Negeisk pažeminti prie tavęs šaukiančius, * Dievą Izraelio atrasti norinčius.

Nes dėl tavęs, Dieve, tyčias iškentėjau, * Didžiai užgėdintas nairytis turėjau. * Tikri broliai mano manęs nepažino, * Sūnai motinos mano svetimu vadino.

Meilė namų Dievo ta mane prarijo, * Tyčios iš Viešpaties manie įkyrėjo, * Kad ryžaus gavėti, iš to pamėtlojos, * Kaip nedori žmonės, Dievo nebijojos.

Drapaną pametęs, vilkau ašutinę, * Už tai neprieteliai puspročiu praminė, * Peikė mane sūdžios, teisybę darantys, * Dainavo prieš mane, vyną pageriantys.

Bet aš maldą nešiau prie tavęs, oi Dieve, * Laikas susimilti, maloningas tėve. * Susimilęs,Dieve, teikis išklausyti * Ir pagalbą tikrą manie parodyti.

Ištrauk iš purvyno, idant nepagrimzčiau, * Ir išgelbėk mane, idant nenuskęsčiau. * Nuo neapvežančių ir vandenų gilmės, * Nuo pasipūtusių vyrų aukštos kilmės.

Tegul nepaskandin vandens antplūdimas, * Lai nepraryn manęs marių suūžimas. * Ir šulinio viršaus neleisk uždaryti, * Idant negalėtų tas manęs praryti.

Pagailėjęs manęs, teikis žvilgterėti, * O maldos išklausęs, pagalbą žadėti. * Neigi atkreipk veidą nuo tarnaičio tavo, * Esmi prispaudime, gelbėk vaiką savo.

Prisiartink, Dieve, prie mano dūšelės, * Attolink nuo manęs nelaimes dideles. * Tu žinai, kaip esmi didžiai nužemintas, * Išjuoktas, gėdintas, baisiai paniekintas.

Tu, Dieve, priregi mane varginančius, * Prapuolimo mano širdingai geidančius. * Išjuokimų, tyčių širdis mano laukė, * Dėl to taviep, Dieve, be pertrūkio šaukė.

Laukiau, kad kas drauge jaustų nuliūdimą, * Trūko suprantančio

mana kięntieima * Dar jeszkojau tokie; kursaj susimiłtu * Bet neradau źmogaus, kursaj isipiłtu.

Kad ałkau mąn dawe, tulźę pawalgiti * O troksztąnt norieje; uksusu girditi * Duok kad walgidamis; i spąnsłus iklutu * Patajsitas pinkles, anęms patęms klutu.

Łaj uźtemst ju akis, idant nematitu * Dar daugiesne manęs, akli ne źuditu * Gacznius anu sprąndus, nulęnk wejkiej Diewi * Ir pagielbiek mani, małoningas tiewi.

Didelis apmaudas, ir karszta rustibe * Tegul krimt ąnt anu, uź ju nedoribę * Tegul iszmirszt wisi, namaj palijkt tuszti, * Łaj niekas negiwen, ir netajsos muszti.

Nes tąn kurio Diewi, rąnka tawa sijkie * Pridiedamis ronu, dar
↕ p. 186–187 didesnej nijkie * Łaj isz ne ↕ doribiu, bred gilaus ikitas * O pakutaj tikraj, tegul netur wietas.

Isz kningu giwuju; łaj bun iszpajsziti * O su tejsingajsejs, nebun uźrasziti * Mani pawargieli; łabaj sopulinga * Sztaj prigłobe rąnka, Wieszpaties mejlinga.

Wardą tawa szwęnta, par giesmes garbisma * Ir gieribę tawa, ąmźinaj szłowinsma * Małonesne tau bus, ta musu apiera * Kajp deginti werszej; kuriu ragu niera.

Matikiet ubagaj; wisi pasidziaukiet * Nu Wieszpaties Diewa; tikt pagałbos łaukiet * Neźus jusu duszes; kad Diewa jeszkoset * Kad anam tarnauti; niekad neparstoset.

Nes Diews pawargielu; iszkłausa wisados * Kaliniej kięntąntiu; neniekis niekados * Tegul garbęn Diewa; dangaj źiames płates * Ju-
↕ p. 187–188 ras, upis, warles, ir wisas giwates. ↕

Gielbies Jeruzalu; lejs piles statiti * Dźiaukses Izraelitaj, gawi tas matiti * Wejsle tarnu Diewa; gaus jes uztiewinę * Pakolej atejs jams, diena paskutine. Amen.

Pasalme 69.

Apej głaudimos Wieszpatiep, prispaudimusi.

Gajda kajp: Wieszpatiep sawa szaukiuosi.

Tejkies Diewi pawejzieti * Su pagałbu paskubieti * Łaj bun tujaus uźgiedinti * Pasmerkti ir nuźiaminti.

mano kentėjimą; * Dar ieškojau tokio, kursai susimiltų, * Bet neradau žmogaus, kursai įsipiltų.

Kad alkau, man davė tulžį pavalgyti, * O trokštant, norėjo uksusu girdyti. * Duok, kad valgydami į spąslus įkliūtų, * Pataisytos pinklės aniems patiems kliūtų.

Lai užtemst jų akys, idant nematytų, * Dar daugesniai manęs akli nežudytų. * Gačnius anų sprandus nulenk veikiai, Dieve, * Ir pagelbėk mane, maloningas tėve.

Didelis apmaudas ir karšta rūstybė * Tegul krent ant anų už jų nedorybę, * Tegul išmiršt visi, namai paliekt tušti, * Lai niekas negyven ir netaisos mušti.

Nes tą, kurio, Dieve, ranka tavo siekė, * Pridėdami ronų dar didesniai niekė. * Lai iš nedorybių brend giliau į kitas, * O pakūtai tikrai tegul netur vietos.

Iš knygų gyvųjų lai būn išpaišyti, * O su teisingaisiais nebūn užrašyti. * Mane pavargėlį labai sopulingą * Štai priglobė ranka Viešpaties meilinga.

Vardą tavo šventą per giesmes garbinsim * Ir gerybę tavo amžinai šlovinsim. * Malonesnė tau bus ta mūsų apiera * Kaip deginti veršiai, kurių ragų nėra.

Matykit, ubagai, visi pasidžiaukit, * Nuo Viešpaties Dievo tik pagalbos laukit, * Nežus jūsų dūšios, kad Dievo ieškosit, * Kad anam tarnauti niekad neperstosit.

Nes Dievs pavargėlių išklauso visados, * Kalinyj kenčiančių neniekins niekados. * Tegul garbin Dievą dangūs, žemės plačios, * Jūros, upės, varlės ir visos gyvatės.

Gelbės Jeruzalę, leis piles statyti, * Džiauksis izraelitai, gavę tas matyti. * Veislė tarnų Dievo gaus jas už tėvynę, * Pakolei ateis jiems diena paskutinė. Amen.

Pasalmė 69

Apie glaudimos Viešpatiep prispaudimuose

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Teikis, Dieve, paveizėti, * Su pagalba paskubėti. * Lai būn tuojau užgėdinti, * Pasmerkti ir nužeminti,

Kurij jeszka duszes mana * Wargięn kajp tiktaj imana * Wisi mąn pikta linkąntis * Ir praźuditi kietąntis.

Tegul bajsej susisgribi * Wisi draugi kajp sukibi * Sugriszt atgał ↕ p. 188–189 susigiedi * Dielto jog negieraj riedi. ↕

Ir tij dabar łaj pabiegtu * Grumties su manęm nemiegtu * *Szitaj tau* manij sakąntis * Metawoties nekietąntis.

Łaj linksminas Diewą mili * Gieri, małoni ir tili * Łaj saka Diews pagarbintas * Iszganitos paszłowintas.

Asz esmi ubagas mękkas * Kurs priesz koźna wiena lęnkas * Wieszpatie tejkies gielbieti * Mana warga paregieti. Amen.

Pasalme 70.

Apej wilti padietina Diewop.

Gajda kajp: *Kłausik bałsa mana Diewi.*

Tawiep Diewi mana, wilti kad padiejau * Jau nu pasmerkima, iszlikti galejau * Prilęnk ausi tawa; pri mana meldima * Iszkłausik ↕ p. 189–190 Wieszpatie, werksminga praszima. ↕

Buk tu pats oj Diewi, mana apginieju * Buk pagałbu mana, tikru gieradieju * Tu mana uźdąngu; mana esi pili * Prapuołąnti isztrauk, isz undenies gile.

Iszgielbiek Wieszpatie, isz rąnku griesznikų * Istatimu tawa, didiu prisziniku * Esi nepabęngtos; diewiszkos gieribes * Nu jaunistes mana, priduodi kąntribes.

Tu mani twirtinaj, nu pat uźgimima * Nu pat dienos ąnt to, swieta ateima * Apej tawi Diewi; wisados gijdosiu * Garbę warduj, tawa kas diena atduosiu.

Szitaj jau diel daugie; tapiau stebuklingu * Tu su padieimu, skubinis mejlingu * Mękkas łupas mana; skielbkiet garbę Diewa * Giedokiet garsingaj; szłowę giera tiewa.

O par kiaurą dieną, didibę auksztinkiet * Uź tikra Wieszpati, sawa ↕ p. 190–191 iszpaźinkiet * Kad atejs ↕ senatwe, tu tejkies apginti * Kad pritruksiu siłos; mani pastiprinti.

Neprietelej mana, priesz mani biłoje * Kurij duszes mana; nu sena

Kurie ieško dūšios mano, * Vargin kaip tiktai įmano * Visi man pikto linkintys * Ir pražudyti ketantys.

Tegul baisiai susizgribę, * Visi drauge kaip sukibę * Sugrįžt atgal susigėdę, * Dėl to, jog negerai rėdė.

Ir tie dabar lai pabėgtų, * Grumtis su manim nemėgtų. * *Šitai tau* manie sakantys, * Metavotis neketantys.

Lai linksminas Dievą mylį, * Geri, malonūs ir tyli, * Lai sako: Dievs pagarbintas, * Išganytos pašlovintas.

Aš esmi ubagas menkas, * Kurs prieš kožną vieną lenkias, * Viešpatie, teikis gelbėti, * Mano vargą paregėti. Amen.

Pasalmė 70

Apie viltį padėtiną Dievop

Gaida kaip *Klausyk balso mano, Dieve.*

Taviep, Dieve mano, viltį kad padėjau, * Jau nuo pasmerkimo išlikti galėjau. * Prilenk ausį tavo prie mano meldimo, * Išklausyk, Viešpatie, verksmingo prašymo.

Būk tu pats, oi Dieve, mano apgynėju, * Būk pagalba mano, tikru geradėju. * Tu mano uždanga, mano esi pile, * Prapuolantį ištrauk iš vandenies gilio.

Išgelbėk, Viešpatie, iš rankų griešninkų, * Įstatymų tavo didžių priešininkų. * Esi nepabengtos, dieviškos gerybės, * Nuo jaunystės mano priduodi kantrybės.

Tu mane tvirtinai nuo pat užgimimo, * Nuo pat dienos ant to svieto atėjimo. * Apie tave, Dieve, visados giedosiu, * Garbę vardui tavo kas dieną atduosiu.

Šitai jau dėl daugio tapau stebuklingu, * Tu su padėjimu skubinies meilingu; * Menkos lūpos mano, skelbkit garbę Dievo, * Giedokit garsingai šlovę gero tėvo.

O per kiaurą dieną didybę aukštinkit, * Už tikrą Viešpatį savo išpažinkit. * Kad ateis senatvė, tu teikis apginti, * Kad pritrūksiu sylos, mane pastiprinti.

Neprieteliai mano prieš mane bylojo, * Kurie dūšios mano nuo

tikoje * Tij patis dar sakie; Diewas ji aplejda * Nebregies daugiesni is Wieszpaties wejda.

Ginkieties jeszkokiet; wejkiej dasikłausti * Nebier kam gielbieti; tujaus ji sugausti * Netolinkies Diewi, tejkies zwiłkterieti * Nelajmes kięntąntem; tarnajtiuj padieti.

Łaj bun użgiedinti; su wisu atliki * Pejkąntis nekałtą, kajp kokij netijki * Łaj nedori dajros, bajsej użgiedinti * Norętis mąn pikta, żadąntis warginti.

O asz tikrą wilti; Wieszpatiep turiedams * Wisados garbinsiu, kiek tiktaj galedams * Łupas mana apskielbs; Wieszpaties tejsibę *
↕ p. 191–192 Sakis jog iszlikau, par ano gieribę. ↕

Nes didej ne mokiaus, Diewa istatimu * Todiel ir dabosiu, ano apszwietimu * Wieszpaties galibej; tikraj atsidawes * Miniesiu wisados, jo pagałba gawes.

Nu jaunistes girdu, kajp Diews ira bukłus * Todiel ir apskielbsiu; jo didius stebukłus * Gieras Diewi mana, silpnibę pamates * Neaplejsk ir stiprink, lig patios karszates.

Pakol apsakisiu, wisus darbus tawa * Atęntej giminej, wajku wajkams sawa * Pakol neapskielbsiu, Wieszpaties tejsibes * Darbu ir prajowu; garsingu didibes.

Nesgi tejp galingu, tu darodej sawi * Jog nier kita diewa; pawiede i tawi * Datiriau ir pikta; tawa dalejdimu * Iszkięntiejau nemaż; bajsiu prispaudimu.

Kurius tu nu manęs, tecziaus atolinaj * Ir jau woz begiwa, apęnt
↕ p. 192–193 atgajwinaj * Isz gilibes griowe; ↕ wiel mani iszwedej * Giwenimą mana; padorej suriedej.

Tu galibę sawa; ąnt manęs parodej * Tecziaus apsiżwalgies, wiel mani paguodej * Todiel asz su arpu, Wieszpatem gijdosiu * Su kąnklems garsingoms; garbę atiduosiu.

Gijdąnt łupas mana; kajp galęntes dziaukses * O dusze atpirkta; węn pri Diewa szaukses * Leżuwis tejpogi; mislis kiaurą dieną * Kajp garbinti tawi; priesz żmogu kiekwieną.

Kad bus użgiedinti, nełajmes linkąntis * Prapuolima mana; szirdingaj jeszkąntis. Amen.

seno tykojo, * Tie patys dar sakė: Dievas jį apleido, * Nebregės daugesniai jis Viešpaties veido.

Ginkitės, ieškokit, veikiai dasiklausit, * Nebėr kam gelbėti, tuojau jį sugausit * Netolinkis, Dieve, teikis žvilgterėti, * Nelaimes kenčiančiam tarnaičiui padėti.

Lai būn užgėdinti su visu atlikę, * Peikiantys nekaltą kaip kokie netikę, * Lai nedori dairos baisiai užgėdinti, * Norintys man pikto, žadantys varginti.

O aš, tikrą viltį Viešpatiep turėdams, * Visados garbinsiu kiek tiktai galėdams. * Lūpos mano apskelbs Viešpaties teisybę, * Sakys, jog išlikau per ano gerybę.

Nes didžiai nemokiaus Dievo įstatymų, * Todėl ir dabosiu ano apšvietimų. * Viešpaties galybei tikrai atsidavęs, * Minėsiu visados, jo pagalbą gavęs.

Nuo jaunystės girdžiu, kaip Dievs yra buklus, * Todėl ir apskelbsiu jo didžius stebuklus. * Geras Dieve, mano silpnybę pamatęs, * Neapleisk ir stiprink lig pačios karšaties,

Pakol apsakysiu visus darbus tavo * Atentei giminei, vaikų vaikams savo, * Pakol neapskelbsiu Viešpaties teisybės, * Darbų ir prajovų garsingų didybės.

Nesgi taip galingu tu darodei save, * Jog nėr kito dievo pavėdaus į tave. * Datyriau ir pikto tavo daleidimu, * Iškentėjau nemaž baisių prispaudimų,

Kuriuos tu nuo manęs tačiau attolinai * Ir jau vos begyvą apent atgaivinai, * Iš gilybės griovio vėl mane išvedei, * Gyvenimą mano padoriai surėdei.

Tu galybę savo ant manęs parodei, * Tačiau apsižvalgęs vėl mane paguodei. * Todėl aš su arfa Viešpačiui giedosiu, * Su kanklėms garsingoms garbę atiduosiu.

Giedant lūpos mano kaip galinčios džiaugsis, * O dūšia atpirkta vien prie Dievo šauksis, * Liežuvis taipogi mislys kiaurą dieną, * Kaip garbinti tave prieš žmogų kiekvieną.

Kad bus užgėdinti nelaimės linkintys, * Prapuolimo mano širdingai ieškantys. Amen.

Pasalme 71.

Apej małonius riedus Kristaus iszstatitus wietoj giera poniawoima Salamona Karalaus.

Gajda kajp: *Linksminkies dąngau, links.*

↕ p. 193–194 Duok mums oj Diewi; Karalu su protu * Kurs ↕ źmones sawa; walditi źinotu * Idąnt Karalus; suditi mokietu * O karałajtis, tejsibę miletu.

Idant suditu didźiunus tejsingaj * O pawargiełus, didej iszmintingaj * Nuźęngs isz dąngaus, diel didiuju rojus * O diel wargdieniu, tejsibę pakajus.

Apsudis plikius, iszgielbies warkstąntius * Nuźiamins szłowę; netejsej plesząntius * Karalau Kristus ąnt wisa pasauli * Pirmu kajp mienuo, is twers sulig sauli.

Nuźęngs tiłomis, kajp rasa ąnt wiłnas * Kajp litus sziltas, waisinguma piłnas * Bus jo gadiniej, giejdama tejsibe * Bus ir pakajaus, małoni gausibe.

Karalaus dajlej, nu juras lig juras * Lig źiames kraszta, kurs i jura duras * Murinaj Kristuj ; lig źiames kłonioses * O neprietelej; parpuoli woz stoses.

Karalej Tarsis ir szału tolimu * Nesz jam dowinas; ligiej kajp artimu * Nu Arabios su Sabas Karalu * Atnesz dowinas; ir isz wisu

↕ p. 194–195 szalu. ↕

Wisi Karalej, źiames jam kłonioses * Ir wisi krasztaj tarnauti storoses * Iszgielbies Diewas, dora nors galinga * Ligiej warkstąnti, pliki neturtinga.

Atlejs kaltibes, źmoniu pawargusiu * Iszganis duszes; pikta datirusiu * Ju dusziu nelejs; netejsęms apgauti * Miledams plikius; nedalejs jems blauti.

Pateks par ąmźius; wisi jam kłonioses * Isz Arabios, nesz auksa bijoses * Ąnt wirszu kałnu; auks kwietej derlingi * Libana kałnaj; atsiras wajsingi.

Zmones tuokartu, esąntis miestusi * Iwis ir praźis; kajp źoles łaukusi * Tegul bus wardas; Kristaus pagarbintas * Wardas kurs ira; pirm saules szłowintas.

Pasalmė 71

Apie malonius rėdus Kristaus, išstatytus vietoj gero poniavojimo Saliamono karaliaus.

Gaida kaip *Linksminkis, dangau, linksmink dūšią mano.*

Duok mums, oi Dieve, karalių su protu, * Kurs žmones savo valdyti žinotų, * Idant karalius sūdyti mokėtų, * O karalaitis teisybę mylėtų.

Idant sūdytų didžiūnus teisingai, * O pavargėlius didžiai išmintingai. * Nužengs iš dangaus dėl didžiųjų rojus, * O dėl vargdienių teisybė, pakajus.

Apsūdys plikius, išgelbės vargstančius, * Nužemins šlovę neteisiai plėšiančius. * Karaliauj Kristus ant visos pasaulės, * Pirma kaip mėnuo jis tvers sulig saule.

Nužengs tylomis kaip rasa ant vilnas, * Kaip lytus šiltas vaisingumo pilnas, * Bus jo gadynėj geidžiama teisybė, * Bus ir pakajaus maloni gausybė.

Karaliaus dailiai nuo jūros lig jūros, * Lig žemės krašto, kurs į jūrą durias. * Murinai Kristui lig žemės kloniosis, * O nuprieteliai parpuolę vos stosis.

Karaliai Tarsos ir šalių tolimų * Neš jam dovanas lygiai kaip artimų. * Nuo Arabijos su Sabos karaliu * Atneš dovanas ir iš visų šalių.

Visi karaliai žemės jam kloniosis * Ir visi kraštai tarnauti storosis; * Išgelbės Dievas dorą, nors galingą, * Lygiai vargstantį plikį neturtingą.

Atleis kaltybes žmonių pavargusių, * Išganys dūšias pikto datyrusių, * Jų dūšių neleis neteisiems apgauti, * Mylėdams plikius, nedaleis jiems bliauti.

Pateks per amžius; visi jam kloniosis, * Iš Arabijos neš auksą, bijosis. * Ant viršaus kalnų augs kviečiai derlingi, * Libano kalnai atsiras vaisingi.

Žmonės, tuo kartu esantys miestuose, * Įvis ir pražys kaip žolės laukuose. * Tegul bus vardas Kristaus pagarbintas, * Vardas, kurs yra pirm saulės šlovintas.

Bus pałajminti; par ji źiames krasztaj * Kajp tai uźsakie; anu dienu
↕ p. 195–196 rasztaj * Garbins par ąm ↕ źius; ji wisas gimines * Apskrita źiame,
gaus apej ji źines.

Buk pałajmintas; Diewi musu bukłus * Kursaj padaraj, didelus stebukłus * Jo didis wardas; łaj bun pałajmintas * Par wisus ąmźius; tegul bun garbintas.

Garsmu jo warda; źiami prisipildis * O is ir barnius ir kares nutildis * Wieszpatie dałejsk; idant tejp ir butu * Po Kristaus waldi; nie wienas neźutu. Amen.

Pasalme 72.

Apej taramąję łajmę nedoruju.

Gajda kajp: *Barbora pana Muczelnikie.*

Giers musu Diewas, źmoniu małdas girdies * Uźwis nepiktos; ir
tejsingos szirdies * Bet kojes mana, woz neapsibrida * Ir mana źinks-
↕ p. 196–197 nej, kuo tikt nepaklida. ↕

Nes riegiedamas; łajmę bajsiniku * Didi pakaju; ne maźu grieszniku * Pradiejau tarsi anęms uźwidieti * Ir uźsigiejdiau, ju gałą regieti.

Tokij nedori, ne męn jog rejks mirti * Jogiej nełajmes, wejkiej gal datirti * Bet kajp galingi; tolimis nu biedos * Koźnami dajkti; sawotiszkaj riedos.

Niekas tejpogi; nedręns ju karoti * Todiel ir praded, bajsej suwaloti * Dar pasiputi, kitajs paniekina * O neturtingus; slinkiej tewadina.

Tapi nedorajs, ir Diewa atmete * Tokie kajp patis; te jeszkoje swete * Wisa parteki; didej pasilejdi * Dare ko tiktaj szirdis anu giejdi.

Mislije piktaj, ir drąnsej sznekieje * Priesz pati Diewa; pleszkieti pradieje * Kad po to wisa, dabar anęms kłojes * Isz tarnu Diewa, kiek nori tierojes.

Gieri pamati, piktus gan patenkąnt * O dorus tąnkiej, ir duonas
↕ p. 197–198 nebtenkąnt * Pradieje sawiep; ↕ szejp tąnkiej misliti * O neuźiłga; ir
ajszkiej sakiti.

Argi gal Diewas; auksztibiej źinoti * Ir darbus źmoniu ąnt źiames daboti? * Szitaj grieszniкaj; wisako parteki * Turtus igije; ełgas kajp apjeki.

Bus palaiminti per jį žemės kraštai, * Kaip tai užsakė anų dienų raštai, * Garbins per amžius jį visos giminės, * Apskrita žemė gaus apie jį žinias.

Būk palaimintas, Dieve mūsų buklus, * Kursai padarai didelius stebuklus. * Jo didis vardas lai būn palaimintas, * Per visus amžius tegul būn garbintas.

Garsmu jo vardo žemė prisipildys, * O jis ir barnius, ir kares nutildys. * Viešpatie, dalejsk, idant taip ir būtų, * Po Kristaus valdžia nė vienas nežūtų. Amen.

Pasalmė 72

Apie tariamąją laimę nedorųjų

Gaida kaip *Barbora pana, mūčelninkė šventa.*

Gers mūsų Dievas žmonių maldas girdės, * Užvis nepiktos ir teisingos širdies, * Bet kojos mano vos neapsibrido * Ir mano žingsniai kuo tik nepaklydo;

Nes riegėdamas laimę baisininkų, * Didį pakajų nemažų griešninkų, * Pradėjau tarsi aniems užvydėti * Ir užsigeidžiau jų galą regėti.

Tokie nedori, nemen, jog reiks mirti, * Jogei nelaimės veikiai gal datirti, * Bet kaip galingi, tolimi nuo bėdos * Kožname daikte savotiškai rėdos.

Niekas taipogi nedręs jų karoti, * Todėl ir praded baisiai savvalioti * Dar pasipūtę kitais paniekino, * O neturtingus, slinkiai tevadino.

Tapę nedorais, ir Dievą atmetė, * Tokio kaip patys teieškojo svečio; * Viso pertekę, didžiai pasileidę * Darė, ko tiktai širdis anų geidė.

Mislijo piktai ir drąsiai šnekėjo, * Prieš patį Dievą pleškėti pradėjo. * Kad po to viso dãbar aniems klojos, * Iš tarnų Dievo kiek norį teriojas.

Geri pamatę piktus gan patenkant, * O dorus tankiai ir duonos nebtenkant, * Pradėjo saviep šiaip tankiai mislyti, * O neužilgo ir aiškiai sakyti:

Argi gal Dievas aukštybėj žinoti * Ir darbus žmonių ant žemės daboti? * Šitai griešninkai, visa ko pertekę, * Turtus įgijo, elgias kaip apjakę.

Nedatirdamis niekokios korones * Prispaud ir źuda; tąnkiej gierus źmones * Tad berejkała; giwenu tejsibiej * Ir łajkau rąnkas; mana nekaltibiej.

Sztaj ąmźis mana; praejna be rieda * Kas diena sutink; mani nauje bieda * Jejgi sakisiu; jog Diewas mil piktus * Tada papejksiu; dorus ir iszrinktus.

Tuokart źadiejau tejsibes dasekti * Bet ne noriejau; sau darba pridieti * Nieka netrukies, baźniczon nuejau * Ir karsztaj melsti; Wieszpati pradiejau.

Koks bus ju gałas; tuokartu supratau * O tąn tejsibę; pats szęndie-
↕ p. 198–199 na matau * Nes uź ju wilus; ↕ nełajmes sutejkiej * Turies praźuti; ir bajsej ir wejkiej.

Tumet atmetej; kad bajsej auksztinos * Ir kad be miera; galingajs wadinos * Grejtaj prapuole, i niekus pawirta * Nes nedoribe; anu buwa twirta.

Ju giwenimas, ir kiti ju darbaj * Pragajsz kajp sapnas; didi anu skarbaj * Jejs nusikrati, dziaukses kiti źmones * Ajszkiej linksmises; isz Diewa korones.

Kąn regiedamąs Diewa pamilejau * Nors isz jautima; wisus sudrebiejau * Dar asz i niekus; apwerstas raudojau * Kąn rejk dariti; niepats neźinojau.

Nors kajp giwolis; palikau prispaustas * Wienokiej busiu; nu Diewa prigłaustas * Pagawaj mani; uź deszinę rąnką * Idant nekliszczio, wedej su astąnku.

↕ p. 199–200 Tu Diewi mani; małonej prijemej * Nełajmes ↕ wisas, nu manęs patriemej * Tęnaj nerąndu; nie maźiause giera * Kur tawęs paties; Diewi musu niera.

Szitaj be tawęs; ir źiami ir dąngus * Butinaj ira, diel manęs nebrąngus * Be tawęs szirdis; mana nusilpnieje * Par ąmźius tawi; regieti norieje.

Kurij tolinas; tij turies praźuti * Ne gales iłgaj; pasaulej pabuti * Mąn gieraj ira Diewa pasiklauti * Isztikimaj jam; par ąmźius tarnauti.

Idąnt apskielbczio, wisą garbę Pona * Ir szłowę ano; wartusi Siona. Amen.

Nedatirdami nė kokios koronės, * Prispaud ir žudo tankiai gerus žmones. * Tad be reikalo gyvenu teisybėj * Ir laikau rankas mano nekaltybėj.

Štai amžius mano praeina be rėdo, * Kas dieną sutink mane nauja bėda. * Jeigi sakysiu, jog Dievas myl piktus, * Tada papeiksiu dorus ir išrinktus.

Tuokart žadėjau teisybės dasekti, * Bet nenorėjau sau darbo pridėti. * Nieko netrukęs bažnyčion nuėjau * Ir karštai melsti Viešpatį pradėjau.

Koks bus jų galas, tuo kartu supratau * O tą teisybę pats šiandieną matau, * Nes už jų vylius nelaimes suteikei, * Turės pražūti ir baisiai, ir veikiai.

Tuomet atmetei, kad baisiai aukštinos * Ir kad be miero galingais vadinos. * Greitai prapuolė, į niekus pavirto, * Nes nedorybė anų buvo tvirta.

Jų gyvenimas ir kiti jų darbai, * Pragaiš kaip sapnas didi anų skarbai. * Jais nusikratę, džiaugsis kiti žmonės, * Aiškiai linksminsis iš Dievo koronės.

Ką regėdamas, Dievą pamylėjau, * Nors iš jautimo visas sudrebėjau. * Dar aš į niekus apverstas raudojau, * Ką reik daryti, nė pats nežinojau.

Nors kaip gyvulys palikau prispaustas, * Vienokiai būsiu nuo Dievo priglaustas. * Pagavai mane už dešinę ranką, * Idant neklysčiau, vedei su astanka.

Tu, Dieve mano, maloniai priėmei, * Nelaimes visas nuo manęs patrėmei, * Tenai nerandu nė mažiausio gero, * Kur tavęs paties, Dieve mūsų, nėra.

Šitai be tavęs ir žemė, ir dangus * Būtinai yra dėl manęs nebrangūs, * Be tavęs širdis mano nusilpnėjo, * Per amžius tave regėti norėjo.

Kurie tolinas, tie turės pražūti, * Negalės ilgai pasaulėj pabūti. * Man gerai yra Dievu pasikliauti, * Ištikimai jam per amžius tarnauti.

Idant apskelbčiau visą garbę pono * Ir šlovę ano vartuose Siono. Amen.

Pasalme 73.

Apej głaudimos pri Diewa parsakioimuj użejus.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

↕ p. 200–201 Dielko Diewi neparlejdaj * Amżinaj mamis ↕ aplejdas * Ko piksti
ąnt wajku sawa * Awelu ganikłos tawa.

Ne użmirszk sawuju żmoniu * Buk mums wisados małoniu * Kurius nu pradios milejej * Ir neaplejsti żadiejej.

Atpirkies Jerozolimą * Padarej sau giwenimą * Kałnas Sion tau patika * Tiewini tawa palika.

O galinga tawa rąnka * Tegul nedorus apłąnka * Nes daugiel pikta padare * Siłu baźniczę atdare.

Giries szwęntiu nekiętąntis * Jes isznajkinti kietąntis * Ipuoli i namus tawa * Padieje tęn źenkłus sawa.

Szwęntos wietas newejzieje * Ąnt wirszaus lipti pradieje * Diewas źina kami buwi * Kajpo i myszka pakluwi.

Su kirwejs sztułpus iszkirta * Kurij po kits kita wirta * Baźniczes
↕ p. 201–202 duris iszdauźe * Gielźies sztąngajs isiłauźe. ↕

Dar kajpo tikraj paduki * Baźniczę Szwęnta pritruki * Tejpo nieka nedaboje * Uździegie, ir subiaurioje.

Stebukłu szęndien nebmatom * Kurius uź didelus statom * Pranaszu tikru jau niera * Pasilpnieje musu wiera.

Pakol Diewi piktęms kłoses * Pakol isz tawęs ticzioses * Ar dalejsi węn kibinti * Wardą sawa paźiaminti.

Dielko piktu nekaroi? * Tarsi darbu ne daboi * Diews pirm ąmźiu stebuklingas * Ira karalus galingas.

Tejp wisą źiamę surieda * Kad giwenti nebut bieda * Tu płates juras sutwierej * Ir tas krasztusi użwierej.

Tu kad mamis pawadinaj * Egipta żmones skąndinaj * Tu gałwas
↕ p. 202–203 smaku sutrinej * Butinaj anus paminej. ↕

Lejdaj Murinams walgiti * Isz ju drabuźiu pelniti * Tu szaltenius atidarej * Jordana sausu padarej.

Tau prider naktis ir diena * Saule ir źwajzdie kiekwieną * Tu ribas źiames uzbrieźej * Ir nu undenu atrieźej.

Pasalmė 73

Apie glaudimos prie Dievo persekiojimui užėjus

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Dėl ko, Dieve, neparleidai, * Amžinai mumis apleidai, * Ko pyksti ant vaikų savo, * Avelių ganyklos tavo.

Neužmiršk savųjų žmonių, * Būk mums visados maloniu, * Kuriuos nuo pradžios mylėjai * Ir neapleisti žadėjai.

Atpirkęs Jeruzolimą, * Padarei sau gyvenimą. * Kalnas Sion tau patiko, * Tėvyne tavo paliko.

O galinga tavo ranka * Tegul nedorus aplanko, * Nes daugel pikto padarė, * Syla bažnyčią atdarė.

Gyrės švenčių nekenčiantys, * Jas išnaikinti ketantys. * Įpuolę į namus tavo, * Padėjo ten ženklus savo.

Šventos vietos neveizėjo, * Ant viršaus lipti pradėjo; * Dievas žino kame buvę, * Kaipo į mišką pakliuvę.

Su kirviais stulpus iškirto, * Kurie po kits kito virto, * Bažnyčios duris išdaužė, * Gelžies štangais įsilaužė.

Dar kaipo tikrai padūkę, * Bažnyčią šventą pritrūkę, * Taipo nieko nedabojo, * Uždegė ir subjauriojo.

Stebuklų šiandien nebmatom, * Kuriuos už didelius statom, * Pranašų tikrų jau nėra, * Pasilpnėjo mūsų viera.

Pakol, Dieve, piktiems klosis, * Pakol iš tavęs tyčiosis? * Ar daleisi vien kybinti, * Vardą savo pažeminti?

Dėl ko piktų nekaroji? * Tarsi darbų nedaboji? * Dievs pirm amžių stebuklingas * Yra karalius galingas.

Taip visą žemę surėdo, * Kad gyventi nebūt bėda. * Tu plačias jūras sutvėrei * Ir tas kraštuose užvėrei.

Tu kad mumis pavadinai, * Egipto žmones skandinai, * Tu galvas smakų sutrynei, * Būtinai anuos pamynei.

Leidai murinams valgyti, * Iš jų drabužių pelnyti, * Tu šaltenius atidarei, * Jordaną sausu padarei.

Tau prider naktis ir diena, * Saulė ir žvaigždė kiekviena. * Tu ribas žemės užbrėžei * Ir nuo vandenų atrėžei.

Wasaras ir pawasari * Łajką rąnka tawa dari * Atmink jog pikti biauribes * Juokas isz tawa galibes.

Beprotej it susitari * Wardą tawa szwęnta bari * Ne duok bestijoms tejsiuju * Dusziu tawa iszrinktuju.

Dusziu warkszu kurius źinaj * Ne uźmirszk meldam ąmźinaj * Dabok sawa istatima * Ir nedalejsk parźęngima.

Jau namus turtu pridieje * Kurius iszpleszti galeje * Tegul negriszt
↕ p. 203–204 uźgiedintas * Ubags i suda wadintas. ↕

Męnks pradies tawi garbinti * Kurs nesugieb apsiginti * Kielkies Wieszpatie ąnt gała * Apsudik sawa rejkała.

Atmink kąn pusprotej dara * Ir pri ko męnkus priwara * Dar paźiamin wardą tawa * Par didę pujkibę sawa.

Nes neprietelej iszdida * Nedoribiej tolaus brida * Kurij galingajs wadinos * Kas diena juoba auksztinos. Amen.

Pasalme 74.

Apej karonę grieszniku ir uźmokiesni tejsiuju.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie.*

Tawi Wieszpatie, kas diena garbisma * Tawa szwęncziausi, wardą
↕ p. 204–205 paszłowisma * Apsakiniesma dar prajowus tawa * Kajp Diewa sawa. ↕

O Wieszpats sakie kad łajką paskirsiu * Kad tarnu sawa iszminties datirsiu * Sudisiu źmoniu, ne węn nedoribes * Bet ir tejsibes.

Par didi ugni źiamę sutirpisiu * Wisoki giwi, spierej isznajkisiu * Sutwieres źiamę patol ję turiesiu * Pakol noriesiu.

Sakiau nedoręms meskiet nedoribę * Milekiet mani ir mana tejsibę * Budamis griesznajs pustijs nenoriekiet * Gała wejziekiet.

Nekiełkiet auksztin, didiu jusu ragu * Nejgi darikiet łąndejs sawa nagu * Ir nesznekiekiet priesz Diewa nie źodi * Koki nubadi.

Sunkioj wałąndoj, pagałbos nerasti * Wiskąn padari ąnt gała suprasti * Jog Diewas wienas, tegul jus gielbieti * Gieraj padieti.

Diews ira sudi ąmźinu tejsingu * Diews waldimieru, pasaules
↕ p. 205–206 mejlingu * Is sugieb kad nor wienus iszauksztinti * Kitus źiaminti. ↕

Vasaras ir pavasarį, * Laiką ranka tavo darė. * Atmink, jog pikti bjaurybės * Juokias iš tavo galybės.

Bepročiai it susitarę * Vardą tavo šventą barė. * Neduok bestijoms teisiųjų * Dūšių, tavo išrinktųjų.

Dūšių vargšų, kuriuos žinai, * Neužmiršk meldžiam amžinai. * Dabok savo įstatymą * Ir nedaleisk peržengimo.

Jau namus turtų pridėjo, * Kuriuos išplėšti galėjo. * Tegul negrįžt užgėdintas * Ubags į sūdą vadintas.

Menks pradės tave garbinti, * Kurs nesugeb apsiginti. * Kelkis, Viešpatie, ant galo * Apsūdyk savo reikalą.

Atmink, ką puspročiai daro * Ir prie ko menkus privaro; * Dar pažemin vardą tavo * Per didžią puikybę savo.

Nes neprieteliai išdido, * Nedorybėj toliau brido, * Kurie galingais vadinos, * Kas dieną juoba aukštinos. Amen.

Pasalmė 74

Apie karonę griešninkų ir užmokesnį teisiųjų

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Tave, Viešpatie, kas dieną garbinsim, * Tavo švenčiausią vardą pašlovinsim, * Apsakinėsim dar prajovus tavo * Kaip Dievo savo.

O Viešpats sakė, kad laiką paskirsiu, * Kad tarnų savo išminties datirsiu, * Sūdysiu žmonių ne vien nedorybes, * Bet ir teisybes.

Per didžią ugnį žemę sutirpysiu, * Visokį gyvį spėriai išnaikysiu, * Sutvėręs žemę patol ją tūrėsiu, * Pakol norėsiu.

Sakiau nedoriems: meskit nedorybę, * Mylėkit mane ir mano teisybę, * Būdami griešnais, pūstis nenorėkit, * Galo veizėkit.

Nekelkit aukštyn didžių jūsų ragų * Neigi darykit landžiais savo nagų, * Ir nešnekėkit prieš Dievą nė žodžio * Kokio nuobodžio.

Sunkioj valandoj pagalbos nerasit, * Viską padarę ant galo suprasit, * Jog Dievas vienas tegal jus gelbėti, * Gerai padėti.

Dievs yra sūdžia amžinu teisingu, * Dievs valdymieru pasaulės meilingu. * Jis sugeb, kad nor, vienus išaukštinti, * Kitus žeminti.

Nes łajme źmogaus ira taurie wina * Karte ar sałde, pats Diewas te źina * To koźnam źmoguj, atsitink prigauti * Ir paragauti.

Mijles to wina ąnt dugnu likuses * Iszgiers griesznikaj, norint padwokuses * O asz par ąmźiu Wieszpatem giedosiu * Ir dekawosiu.

Nulausziu ragus wisu nedoruju * Busiu prietelu, źmoniu tejsinguju * Ir iszauksztisiu koźna wiena giera * Turęnti wierą. Amen.

Pasalme 75.

Diekawoimas uź pagaleima neprietelu.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie Tiewa.*

Paźistams Diewas, ira ziamiej źidu * Didis jo wardas tarp Izraelitu
↕ p. 206–207 * Pakajus łajbun miesti Jeruzalaus * Nugis ir tolaus. ↕

Nes czionaj giwen Wieszpats stebuklingas * Kalni Siona didelej galingas * Cze Diews sejdoku stipribę sułauźe * Skidą sudauźe.

Sźobles sukrusza, kares isznajkina * Assiryjczikus, stajgu iszdwasina * Kad isz auksztibes siunte padieima * Pargaleima.

Sztaj neprotingi wisi parsigąnda * Mirdamis wejkiej, kijtą lęnkie sprąnda * Nebrada turtu, kurius cze igawa * Rąnkosi sawa.

Kad Diews Jokuba, źalnierius subaudi * Jodamis grejtaj, ir mire ir snaudi * Tu Diewi esi; baugus wisęms źmoniems * Piktęms pagoniems.

Kiekwienas źmogus tur Diewuj tarnauti * Kas dris galibej ano priesztarauti * Rustibe ano gal wejkiej uźtikti * Giwa neblikti.

Kada isz dąngaus atsilijpe sudas * Tuokartu źmoniu atsimajne bu-
↕ p. 207–208 das * Grieszni pabugi, paprową źadieje * Ziame drebieje. ↕

Nes kielses Wieszpats, nedoru suditi * Nebdalejs ilgiaus, nekałtu źuditi * Tuokartu męnki ims Diewa garbinti * Szwęntes szwęntiti.

Zadiekiet Diewuj, apźadus bagotus * Jautius, jerajtius, ir ozius raguotus * O kąn źadiejot, wejkiej atiduokiet * Tejsos dabokiet.

Nes Diewas atjem dwase kunigajksztems * Zmoniems, giwolems, ir lęnkąntems paukszte ms * Ira is bajgus ir źiames karalems * Jaunęms diengalems. Amen.

Nes laimė žmogaus yra taurė vyno, * Kartaus ar saldaus pats Dievas težino, * To kožnam žmogui atsitink prigauti * Ir paragauti.

Mieles to vyno, ant dugno likusias, * Išgers griešninkai, norint padvokusias; * O aš per amžių Viešpačiui giedosiu * Ir dėkavosiu.

Nulaušiu ragus visų nedorųjų, * Būsiu prieteliu žmonių teisingųjų * Ir išaukštinsiu kožną vieną gerą, * Turintį vierą. Amen.

Pasalmė 75

Dėkavojimas už pagalėjimą neprietelių

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Pažįstams Dievas yra žemėj Žydų, * Didis jo vardas tarp izraelitų. * Pakajus lai būn mieste Jeruzaliaus * Nugis ir toliaus.

Nes čionai gyven Viešpats stebuklingas, * Kalne Siono dideliai galingas; * Čia Dievs seidokų stiprybę sulaužė, * Skydą sudaužė.

Šobles sukrušo, kares išnaikino, * Asirijčikus staiga išdvasino, * Kad iš aukštybės siuntė padėjimą, * Pergalėjimą.

Štai neprotingi visi persigando, * Mirdami veikiai kietą lenkė sprandą, * Nebrado turtų, kuriuos čia įgavo, * Rankose savo.

Kad Dievs Jokūbo žalnierius subaudė, * Jodami greitai ir mirė, ir snaudė. * Tu, Dieve, esi baugus visiems žmonėms, * Piktiems pagonims.

Kiekvienas žmogus tur Dievui tarnauti, * Kas drįs galybei ano prieštarauti. * Rūstybė ano gal veikiai užtikti, * Gyvo neblikti.

Kada iš dangaus atsiliepė sūdas, * Tuo kartu žmonių atsimainė būdas: * Griešni pabūgę, paprovą žadėjo, * Žemė drebėjo.

Nes kelsis Viešpats nedorų sūdyti, * Nebdaleis ilgiau nekaltų žudyti. * Tuo kartu menki ims Dievą garbinti, * Šventes šventinti.

Žadėkit Dievui apžadus bagotus: * Jaučius, ėraičius ir ožius raguotus. * O ką žadėjot, veikiai atiduokit, * Tiesos dabokit.

Nes Dievas atim dvasią kunigaikščiams, * Žmonėms, gyvuliams ir lekiantiems paukščiams. * Yra jis baigus ir žemės karaliams, * Jauniems, diengaliams. Amen.

Pasalme 76.

Apej jeszkoima paguodas pri Diewa ne pri źmoniu.

Gajda kajp: *Diewi kodiel mani kodiel aplejdaj.*

Didiu bałsu szaukiau, pri sawa Wieszpaties * Karsztu szirdi mel-
↕ p. 208-209 diaus, tąnkiej pri jo paties * Ir ↕ iszkłause manęs; isz sawa gieribes * Nes pasigajleje, mana nekaltibes.

Gadinej nełajmes, Wieszpaties jeszkojau * Nakti rąnkas kiełdams; mana małdas kłojau * Szitejp daridamas; łaukiau padieima * Nesgi dusze mana, troszka paguodima.

Atminiau ąnt Diewa; kuri pamilejau * Apmislijau darbus; pakol nusilpniejau * Nakti ąnkstiau kieles; ir uź miesta sargus * Apmislijau biedas, ir griesszniku wargus.

Didej parsigąndes; kajp źuwis tilejau * Nes daugiaus sznekieti; niekajp negalejau * Senowes gadinę, tąnkiej apmislijau * Ir metus ąmźinus; ominoj turiejau.

Parkratiniedamas, nakti szirdi sawa * Apczistijau duszę; gawau łoską tawa * Nejau Diewi mamis butinaj atmeti * Ar susimileti, niekumet niekieti?

↕ p. 209-210 Ar miłaszirdistę; ąmźinaj tolisi * Argi wejslę ↕ musu, jau szalęn pagisi * Ar isz nemieruota, tawa supikima * Uźmirszi jog łaukam; susimileima.

Ir sakiau: dabarcziuo, jau igawau wiłti * Nugis taj galesiu; truputi nutilti * Ta ira atmajna; deszinies Aukszcziause * Tataj ira pirsztas, Wieszpaties Szwęncziause.

Atminiau senowes; wisus darbus tawa * Ir stiprej łajkisiu; jus ominoj sawa * Atmisiu prajowus ir didius rejkałus * Nudirbtus par tawi; nemaźus wejkałus.

Wie!;jsatie galingas; szwęnti tawa kielej * Ne dasijks zp papejks, buk li neprietelej * Kurs ira pasaulej tejp galingas Diewas * Kajp didis begała, Dew s musu ir tiewas.

Tutaj p ar stebukłus; patraukiej pagonis * Su tajs patwirtinaj; ir tikąntius źmonis * Tu galingu rąnku; dar pri bałsa truba * Iszgielbiejej
↕ p. 210-211 sunus; senoje Jokuba. ↕

Pamati undenis; tawi parsiklejda * Sausu koi ejti, Izraełitams lejda

Pasalmė 76

Apie ieškojimą paguodos prie Dievo, ne prie žmonių

Gaida kaip *Dieve, kodėl mane, kodėl apleidai.*

Didžiu balsu šaukiau prie savo Viešpaties, * Karšta širdžia meldžiaus tankiai prie jo paties. * Ir išklausė manęs iš savo gerybės, * Nes pasigailėjo mano nekaltybės.

Gadynėj nelaimės Viešpaties ieškojau, * Naktį, rankas keldams, mano maldas klojau; * Šitaip darydamas laukiau padėjimo, * Nesgi dūšia mano troško paguodimo.

Atminiau ant Dievo, kurį pamylėjau, * Apmislijau darbus, pakol nusilpnėjau. * Naktį anksčiau kėlęs ir už miesto sargus, * Apmislijau bėdas ir griešninkų vargus.

Didžiai persigandęs kaip žuvis tylėjau, * Nes daugiau šnekėti niekaip negalėjau, * Senovės gadynę tankiai apmislijau * Ir metus amžinus omenoj turėjau.

Perkratinėdamas naktį širdį savo, * Apčystijau dūšią, gavau loską tavo. * Nejau, Dieve, mumis būtinai atmeti, * Ar susimylėti niekuomet neketi?

Ar mielaširdystę amžinai tolinsi, * Argi veislę mūsų jau šalin paginsi? * Ar iš nemieruoto tavo supykimo * Užmirši, jog laukiam susimylėjimo.

Ir sakiau: dabarčiui jau įgavau viltį, * Nugis tai galėsiu truputį nutilti. * Ta yra atmaina dešinės Aukščiausio, * Tatai yra pirštas Viešpaties švenčiausio.

Atminiau senovės visus darbus tavo * Ir stipriai laikysiu juos omenoj savo, * Atminsiu prajovus ir didžius reikalus, * Nudirbtus per tave nemažus veikalus.

Viešpatie galingas, šventi tavo keliai, * Nedasieks ir papeiks bukli neprieteliai. * Kurs yra pasaulėj taip galingas Dievas, * Kaip didis be galo Dievs mūsų ir tėvas.

Tu tai per stebuklus patraukei pagonis, * Su tais patvirtinai ir tikinčius žmonis, * Tu galinga ranka dar prie balso trūbo * Išgelbėjai sūnus senojo Jokūbo.

Pamatę vandenys tave persikleido, * Sausa koja eiti izraelitams

* Undenis uždamis, grižo wieton sawa * Egipta žalnierej, wisi gałą gawa.

Perkunaj graudingi, begała gramieje * Ziame sukrutinta, didelej drebieje * Zajbaj it wiliczes; łakste žmones bajde * Kurius be partrukie, debesis iszłajde.

Par juras wajkszczioi; tu be kokios biedas * Parejes nelijkti, nie maźiauses piedas * Wedej žmones tawa; kajpo piemuo, awis * Par rąnka Majzieszżiaus; kursaj kłause tawis. Amen.

Pasalme 77.

Apej gieradiestas datirtas par Izraelitus nu Diewa.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius žid.*

Kłausikiet wisi žmones, Diewa istatimu * Prilęnkiet ausis sawa, ↕ p. 211–212 pri sziu apsakimu * Sztaj prili ↕ gimusi; burną atdarisiu * Senowiej butus dajktus; ajszkiej apsakisiu.

Dajktus kurius pažinom, ir patis girdiejom * Kad tiewu sawa kałbos; kłausiti pradiejom * Neslepe dar priesz sunus, ąntros kartos wajkus * Giejde idąnt žinotu; senu dienu łajkus.

Apsakie garbę Diewa ir didę galibę * Stebukłus paroditus; ir iną tejsibą * Kajp prową paraszitą, Izraelitams dawi * Kurij dziaugies isz szirdies, istatimus gawi.

Kajp didius dajktus Diewas, tiewams musu sakie * Kad sunams apsakitu, ajszkiej jams isakie * Idąnt atęntes kartas, kajp rejkięnt žinotu * Zinodamis lig žodę; prowu jo dabotu.

Idąnt sunu sułauki; arba apturiei * Apsakitu kajp rejkięnt; kąn patis girdieje * Kad wilti sawa wilti sawa wisa; Wieszpatiep padietu * ↕ p. 212–213 Apej jo isakimus; tiewu kłausinietu. ↕

Kad nebutu kajp tiewaj; pilni atkaklibes * Sziźinąntis Wieszpati: už ano gieribes * Wejsle kuri ne elgies; kajpo priderieje * Norint didius stebukłus; Wieszpaties regieje.

Giminie Epraima, mokąnti kariauti * Sugura kares łajkie; ir pradieje blauti * Wieszpaties istatimu, negiejde kłausiti * Nej prowas jo ąmžinos; stiprej užłajkiti.

leido. * Vandenys ūždami grįžo vieton savo, * Egipto žalnieriai visi galą gavo.

Perkūnai graudingi be galo gramėjo, * Žemė sukrutinta dideliai drebėjo, * Žaibai it vylyčios lakstė, žmones baidė, * Kuriuos be pertrūkio debesys išlaidė.

Per jūras vaikščioji tu be kokios bėdos, * Perėjęs nelieki nė mažiausios pėdos. * Vedei žmones tavo kaipo piemuo avis * Per ranką Maiziešiaus, kursai klausė tavęs. Amen.

Pasalmė 77

Apie geradėjystas, datirtas per izraelitus nuo Dievo

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius žydams kad pardavė.*

Klausykit visi žmonės Dievo įstatymų, * Prilenkit ausis savo prie šių apsakymų, * Štai prilygimuose burną atdarysiu, * Senovėj būtus daiktus aiškiai apsakysiu.

Daiktus, kuriuos pažinom ir patys girdėjom, * Kad tėvų savo kalbos klausyti pradėjom. * Neslėpė dar prieš sūnus, antros kartos vaikus, * Geidė, idant žinotų senų dienų laikus.

Apsakė garbę Dievo ir didžią galybę, * Stebuklus parodytus ir yną teisybę; * Kaip provą parašytą izraelitams davė, * Kurie džiaugės iš širdies, įstatymus gavę.

Kaip didžius daiktus Dievas tėvams mūsų sakė, * Kad sūnams apsakytų, aiškiai jiems įsakė, * Idant atentės kartos kaip reikiant žinotų, * Žinodami lig žodžio provų jo dabotų.

Idant sūnų sulaukę arba apturėję, * Apsakytų kaip reikiant, ką patys girdėjo, * Kad viltį savo visą Viešpatiep padėtų, * Apie jo įsakymus tėvų klausinėtų.

Kad nebūtų kaip tėvai pilni atkaklybės, * Šyžinantys Viešpatį už ano gerybes. * Veislė, kuri neelgės kaipo priderėjo, * Norint didžius stebuklus Viešpaties regėjo.

Giminė Efraimo, mokanti kariauti, * Suguro karės laike ir pradėjo bliauti. * Viešpaties įstatymų negeidė klausyti * Nei provos jo amžinos stipriai užlaikyti.

Mirsza gieradieistas, kures jams padare * Kad baugius nepriete-lus; nu anu paware * Akiwajzdoj ju dare, Egipti stebukłus * Łaukus Tanaos rode, kajpo ira bukłus.

Kajp jura atidare; ir źidus iszwede * Kajp ju wisas gimines; pa-dorej suriede * Sujudintus undenis; i majszą sukisza * Kuriusi it su wirwi, lig łajka uźrisza.

Par dienas anus wede; po tąmsiu debesiu * O naktimis kielawa;
↕ p. 213–214 po tuo patiu szwiesiu * Kad ↕ pustiniej kielejwej undenies nerada * Bajsej gierti norieje, ir kiętieje bada.

Tuokart Wieszpats isz uołos, undeni atwiere * Kurio Izraelitaj; kiek tinkamis giere * Dabar toje pat wietoj, murmieje priesz Diewa * Dabar ajszkiej pikina; Aukszcziausii tiewa.

Ir gundina szirdiesi; sawa rugodamis * Majtnastis rejkalingas; diel sawęs mełzdamis * Negieraj apej Diewa; galibę sznekieje * Nors stebukłus kas diena, tejp ajszkius regieje.

Argi iszgales Diewas; majstą patajsiti * Toję pustiniej karsztoj; duonas pristatiti? * Nes Majzieszius uźdauźe; su łazdu par uoła * O undenies upalis; beregięnt iszpuoła.

Argi gales ir duona, diel musu sutejkti * Idąnt nebgaletumem; daugiaus ano pejkti * Kajp tiktaj tiewaj musu; tus źodius isztare *
↕ p. 214–215 Wisgirdąntem Wieszpatiuj; apmaudą padare. ↕

Uźsidegie kajp ugnis; jo dide rustibe * Ant sunu Izraelaus; jo wisa piktibe * Nes netikieje Diewuj; nejgi wiltes dieje * Diewop kurs stebuklingaj; anus iszgielbieje.

Woz isakie debesęms, duris atdariti * Ir pradieje isz dąngaus; ska-ni mana liti * Su manu diel walgima; Wiespats anęms lije * O źmones dąngaus duoną; beregięnt igije.

Duona aniołu walgie, Izralitaj męnki * Kurę ritajs rąnkioje: didej susilęnkie * Isakie Diews pijtiniuj; wiejuj grejtaj pusti * Ir pradieje pauksztelej; isz Aprikos płusti.

Suleki paukszte j graźi; tejp didemi buriej * Kajp daugiel ira smil-tiu; koźnami pajuriej * Tupe tarpo abaźa; pas pat źidu trobas * Galeje jus sugauti; pagalaus ir bobas.

Izralitaj giejdamos, mejsos kad igije * Ne węn stiprej priwalgie;
↕ p. 215–216 bet ir apsirije * Dar walgis tebi ↕ buwa; ałkanos burnosi * O rustibe Wieszpaties; jau buwa namusi.

Miršo geradėjystas, kurias jiems padarė, * Kad baugius nepriete-lius nuo anų pavarė. * Akivaizdoj jų darė Egipte stebuklus, * Lau-kuos Tanaos rodė kaipo yra buklus.

Kaip jūrą atidarė ir žydus išvedė, * Kaip jų visas gimines padoriai surėdė. * Sujudintus vandenis į maišą sukišo, * Kuriuose it su virve lig laiko užrišo.

Per dienas anuos vedė po tamsiu debesiu, * O naktimis keliavo po tuo pačiu šviesiu. * Kad pūstynėj keleiviai vandenies nerado, * Baisiai gerti norėjo ir kentėjo badą.

Tuokart Viešpats iš uolos vandenį atvėrė, * Kurio izraelitai kiek tinkami gėrė. * Dabar toje pat vietoj murmėjo prieš Dievą, * Dabar aiškiai pykino Aukščiausiąjį tėvą.

Ir gundino širdyse savo rūgodami, * Maitnasties reikalingos dėl savęs melsdami. * Negerai apie Dievo galybę šnekėjo, * Nors stebu-klus kas dieną taip aiškius regėjo.

Argi išgalės Dievas maistą pataisyti, * Toje pūstynėj karštoj duo-nos pristatyti? * Nes Maiziešius uždaužė su lazda per uolą, * O van-denies upalis beregint išpuolė.

Argi galės ir duoną dėl mūsų suteikti, * Idant nebgalėtumėm dau-giau ano peikti? * Kaip tiktai tėvai mūsų tuos žodžius ištarė, * Vis girdinčiam Viešpačiui apmaudą padarė.

Užsidegė kaip ugnis jo didi rūstybė * Ant sūnų Izraelio jo visa piktybė, * Nes netikėjo Dievui neigi vilties dėjo * Dievop, kurs stebu-klingai anuos išgelbėjo.

Vos įsakė debesims duris atdaryti, * Ir pradėjo iš dangaus skani mana lyti. * Su mana dėl valgymo Viešpats aniems lijo, * O žmonės dangaus duoną beregint įgijo.

Duoną aniolų valgė izralitai menki, * Kurią rytais rankiojo didžiai susilenkę. * Įsakė Dievs pietiniam vėjui greitai pūsti, * Ir pradėjo paukšteliai iš Afrikos plūsti.

Sulėkė paukščiai gražūs taip didžiame būryj, * Kaip daugel yra smilčių kožname pajūryj. * Tūpė tarpo abažo pas pat žydų trobas, * Galėjo juos sugauti pagaliau ir bobos.

Izralitai, geidžiamos mėsos kad igijo, * Ne vien stipriai privalgė, bet ir apsirijo. * Dar valgis tebebuvo alkanos burnose, * O rūstybė Viešpaties jau buvo namuose.

Nesgi rijbieje źmonis; didziausej godiejos * Ir kas newert walgiti; mejsos nedrowiejos * Todiel ligą igawi; po kits kita mire * Ir karones Wieszpaties; wejkiausej datire.

Dar nekurij nedori; nelowies griesziti * Patius stebuklus Diewa; uź nieka skajtiti * Todiel ir pasibęngie; nieka nepadari * Nes Wieszpats jus nełajku; i graba suwari.

Kada jus uźmuszdawa; tuokart jo jeszkoje * Nu pat rita mełzdamos; węn pakutawoje * Atmine jogiej Diewas; ira ju głobieju * Jog Wieszpats auksztas ira! anu atpirkieju.

Łupomis sawa tarsi; Wieszpati mileje * O leźuwiu kas diena; małuoti giebieje * Szirdis anu nebuwa, diel Wieszpaties tajki * Nes
↕ p. 216-217 istatimu ano, butinoj nełajki. ↕

Miłaszirdingas Diewas, dowinos ju griekus * Ju pakutas neskajtis; su wisu uź niekus * Wieszpats par nepabęngta; sawaję gieribę * Atkrejps kumet nor nu ju, didelę rustibę.

Atmine źmogu esąnt, kunu pragajsztąntiu * Esąnt wieju putąntiu; ir neb sugrisztąntiu * Minieje kajp ji tąnkiej, pustiniej sziźina * Uźwis undens pritruki; begała pikina.

Griźa i griekus sawa; Wieszpati gundina * Ir szwęnta Izraelaus; isz nauje kibina * Neatmine Wieszpaties; nepabęngtos gales * Kurę rode iszwezdams, isz namu newales.

Kokię rode galibę sawa stebukłusi * Ir padare prajowus; Tanaos łaukusi * Kajp parmajne i kraui, upis ju ir litu * Kad gierti noriedamis, niekajp nepraritu.

Uźlejda ąnt Egipta; warles biaures muses * Kurios buwa begała;
↕ p. 217-218 tuokart iwisuses * Egipta ↕ źmoniu jawus szaranczej prarije * O wajsius anu darbu; wabałaj igije.

Krimtąntis didi ledaj; giwolus dwasina * Ir wisus anu turtus; ugnis sudegina * Wieszpats rustibiej sawa; par aniołus piktus * Wisęjp spaude nedorus; Egipti paliktus.

Apmaudi sawa Diewas; tejp bajsej inirta * Giwolus iszdwasina; o źmones iszkirta * Wisoj źiamiej Egipta; pirmgimius iszmusze * Nie wienami ju kuni; nebtwieriesi dusze

Atrades gierą łajką; patogie gadinę * Iszwede kajpo piemuo; awis i pustinę * Wedąnt Izraelitaj, jau nebnugąnstawa * Nesgi ju neprietelej; juroj gała gawa.

Nesgi riebieji žmonės didžiausiai godėjos * Ir kas nevert valgyti mėsos nedrovėjos, * Todėl, ligą įgavę, po kits kito mirė * Ir karonės Viešpaties veikiausiai datyrė.

Dar nekurie nedori neliovės griešyti, * Pačius stebuklus Dievo už nieką skaityti, * Todėl ir pasibengė nieko nepadarę, * Nes Viešpats juos nelaiku į grabą suvarė.

Kada juos užmušdavo, tuokart jo ieškojo, * Nuo pat ryto melsdamos, vien pakūtavojo. * Atminė, jogei Dievas yra jų globėju, * Jog Viešpats aukštas yra anų atpirkėju.

Lūpomis savo tarsi Viešpatį mylėjo, * O liežuviu kas dieną meluoti gebėjo. * Širdis anų nebuvo dėl Viešpaties taiki, * Nes įstatymų ano būtinai nelaikė.

Mielaširdingas Dievas dovanos jų griekus, * Jų pakūtos neskaitys su visu už niekus; * Viešpats per nepabengtą savąją gerybę * Atkreips kuomet nor nuo jų didelę rūstybę.

Atminė žmogų esant kūnu pragaištančiu, * Esant vėjų pučiančiu ir nebsugrįžtančiu, * Minėjo kaip jį tankiai pūstynėj šyžino, * Užvis vandens pritrūkę, be galo pykino.

Grįžo į griekus savo, Viešpatį gundino * Ir šventą Izraelio iš naujo kybino. * Neatminė Viešpaties nepabengtos galios, * Kurią rodė išvesdams iš namų nevalios.

Kokią rodė galybę savo stebukluose * Ir padarė prajovus Tanaos laukuose, * Kaip permainė į kraują upes jų ir lytų, * Kad gerti norėdami niekaip neprarytų.

Užleido ant Egipto varles, bjaurias muses, * Kurios buvo be galo tuokart įvisusios. * Egipto žmonių javus šarančiai prarijo, * O vaisius anų darbų vabalai įgijo.

Krentantys didi ledai gyvulius dvasino, * Ir visus anų turtus ugnis sudegino. * Viešpats rūstybėj savo per aniolus piktus * Visaip spaudė nedorus, Egipte paliktus.

Apmaude savo Dievas taip baisiai įnirto: * Gyvulius išdvasino, o žmones iškirto; * Visoj žemėj Egipto pirmgimius išmušė, * Nė viename jų kūne nebtvėrėsi dūšia.

Atradęs gerą laiką, patogią gadynę, * Išvedė kaipo piemuo avis į pūstynę. * Vedant izraelitai jau nebnuogąstavo, * Nesgi jų neprieteliai jūroj galą gavo.

Atwede jus i kalną; paszwęntima sawa * Ąnt kalną kuri ano; deszinie igawa * Iszmete pirmu źidu; nedorus pagonis * Iwede źiamien
↕ p. 218–219 anu, milemusius źmones. ↕

Ziamę senej źadietą; anąms iszdalije * Tejp koźnus Izraelita; tiewinę igije * Kad Kananeos źmoniu; suwisu neb buwa * Wisi ju giwenimaj; Izraelitams kluwa.

Bet tij gundina Diewa; Aukszcziausi pikina * Daboti istatimu, niekajp nekietina * Uźmirsza koks sąndaras, buwa padarita * Parsimete kajp sejdoks, negieraj tajsitas.

Pradieje dar ąnt kałnajs; apieras deginti * Ir netejsius diewajtius; kas diena garbinti * Par tokius sawa darbus, Diewa paniekina * Todiel Wieszpati sawa; didej supikina.

Rustas Wieszpats iniekus; jus wisus apwerte * Nes nieka giera tikraj; ir nebuwa werti * Atmete szatrą Silos; kuremi nu sena * Draugi su sawa skrini; pats Wieszpats giwena.

Graźius, narsius wiriszkus; wisa Izraelaus * Atidawe i rąnkas; baj-
↕ p. 219–220 se neprietelaus * Ir padawe ↕ po szoblę; wisus źmones sawa * Paniekina tiewini; kurę senej gawa.

Jaunikajtius deginąnt; niekas nedaboje * O mergajtiems numirsztąnt; niekas neraudoje * Neprietelems su szobli, kunigus iszkirtus * Moteris nagajlejos; nors mate iszwirtus.

Stajgu kajpo isz mijga; kieles Wieszpats twirtas * Kajp didziunas nuwina; trupeteli girtas * Izraelitus sugłobę; kajpo źmones sawa * O anu neprietelus; su ligu igawa.

Uźkriete piktą ligą; bajsej uźgiedina * Akisu wisu krasztu; didej nuźiamina * O skrines sawa szwęntos, Siloj nepalika * Nes jam Eprema źiame, butinaj netika.

Aprinka źiamę Judas; kurę pamileje * Kałną szwęntą Siono; skrinę cze padieje * Jeruzoluj baźniczę; statiti kietina * Kurę galibi sawa; par
↕ p. 220–221 ąmźius twirtina. ↕

Ir aprinka Dowida; sawa tikrą tarną * Kuri głobe wisados, ir łajkie po sparnu * Pajeme ji nu bure; wesęntiu awelu * Kuriu Dowidas buwa; gieru pieminelu.

Lijpe anam ganiti, Jokuba giminę * Uźłajkiti cielibiej; Wieszpaties tiewinę * Gane aną protingaj; daboje tejsibes * Neatstoje niekados; szirdies nekaltibes. Amen.

Atvedė juos į kalną pašventimo savo, * Ant kalno, kurį ano dešinė įgavo. * Išmetė pirma žydų nedorus pagonis, * Įvedė žemėn anų mylimuosius žmones.

Žemę seniai žadėtą aniems išdalijo, * Taip kožnas izraelitas tėvynę įgijo. * Kad Kanaano žmonių su visu nebbuvo, * Visi jų gyvenimai izraelitams kliuvo.

Bet tie gundino Dievą, Aukščiausią pykino, * Daboti įstatymų niekaip neketino. * Užmiršo, koks sandaras buvo padaryta, * Persimetė kaip seidoks negerai taisytas.

Pradėjo dar ant kalnų apieras deginti * Ir neteisius dievaičius kas dieną garbinti. * Per tokius savo darbus Dievą paniekino, * Todėl Viešpatį savo didžiai supykino.

Rūstas Viešpats į niekus juos visus apvertė, * Nes nieko gero tikrai ir nebuvo verti. * Atmetė šatrą Silos, kuriame nuo seno * Drauge su savo skrynia pats Viešpats gyveno.

Gražius, narsius vyriškus viso Izraelio * Atidavė į rankas baisaus neprieteliaus; * Ir padavė po šoblę visus žmones savo, * Paniekino tėvynę, kurią seniai gavo.

Jaunikaičius deginant, niekas nedabojo, * O mergaitėms numirštant, niekas neraudojo. * Neprieteliams su šoble kunigus iškirtus, * Moterys negailėjos, nors matė išvirtus.

Staiga kaipo iš miego kėlės Viešpats tvirtas, * Kaip didžiūnas nuo vyno truputėlį girtas, * Izraelitus suglobė kaipo žmones savo, * O anų neprietelius su liga įgavo.

Užkretė piktą ligą, baisiai užgėdino, * Akisu visų kraštų didžiai nužemino; * O skrynios savo šventos Siloj nepaliko, * Nes jam Efraimo žemė būtinai netiko.

Aprinko žemę Judo, kurią pamylėjo, * Kalną šventą Siono, skrynią čia padėjo. * Jeruzalėj bažnyčią statyti ketino, * Kurią galybe savo per amžius tvirtino.

Ir aprinko Dovydą, savo tikrą tarną, * Kurį globė visados ir laikė po sparnu. * Paėmė jį nuo būrio vesiančių avelių, * Kurių Dovydas buvo geru piemenėliu.

Liepė anam ganyti Jokūbo giminę, * Užlaikyti cielybėj Viešpaties tėvynę. * Ganė aną protingai, dabojo teisybės, * Neatstojo niekados širdies nekaltybės. Amen.

Pasalme 78.

Apej parsakioima baźniczes S. par pagonis, iszstatitą pawejksli Jerozolimos.

Gajda kajp: *Diewi tiewi gajlingiausis.*

Diewi Jeruzolu tawa * Biauri pagonis igawa * Atęje bajsi gadinę * Miestą werte i pustinę.

↕ p. 221–222 Ir baźniczę subiaurioje * Daugiel szwęntu isz ↕ terioje * O laonus uźmusztuju * Wieszpaties tarnu tikruju.

Iszswajdej i wisas szalis * Kajpo medes pauksztiu dalis * Idant tij sulesti butu * Arba wietoje suputu.

Kraui nekałta warwina * Kajp undeni isztekina * Tokie wałąnda uźtika * Jogiej nie łajdziu neblika.

O susiedaj łabaj pujki * Dar mamis bajsej iszjuoki * Ir ticziojes kiek norieje * Didesnej spausti źadieje.

Ar ąmźinaj Diewi piksi * Ir mus naszłajtejs paliksi * Pakol degs apmaudas tawa * Kurs mamis bajsej igawa.

Bet iszgoszk rustibę sawa * Ąnt negieru wajku tawa * Ąnt pagonu kurij klista * Tikra Diewa nepaźista.

Nes Jokuba jau prarije * Ir wietą ano igije * Uźmirszk sena parźen-
↕ p. 222–223 gima * Ir sutejk mums atlejdima. ↕

Sztaj pri tawęs wisi szaukam * Ir susimilima łaukam * Nes jau butinaj nuplikom * Pardaug ubagajs palikom.

Tejkies Wieszpatie padieti * Nełajmingus iszgielbieti * Griekus musu dowinoti * O daugiesni nebkaroti.

Kad pagonis nesakitu * Kur Diewas Izraelitu? Tegul iszgirst bajsi źmonis * Susiedaj musu pagonis.

Kajp tu anęms atmonijej * Kad gierą łajka igijej * Uź kraui nekałtą tarnu * Kurius uźłajkiej po sparnu.

Iszgirsk bałsą apkałtuju * Ajtioima nekałtuju * Uźmusztuju saugok sunus * Ju tiewu pałajdok kunus.

Susiedus musu pamokik * Septineriokiej uźmokik * Nes pradisa tawi pejkti * O mamis kas diena kiejkti.

↕ p. 223–224 Mes Wieszpati Diewa sawa * Ir awis ganikłos ↕ tawa * Wisados tikraj szłowinsma * Par ąmźius tawi garbisma. Amen.

Pasalmė 78

Apie persekiojimą bažnyčios šv. per pagonis, išstatytą paveiksle Jeruzolimos

Gaida kaip *Dieve Tėve gailingiausias.*

Dieve, Jeruzalę tavo * Bjaurūs pagonys įgavo; * Atėjo baisi gadynė, * Miestą vertė į pūstynę.

Ir bažnyčią subjauriojo, * Daugel šventų išteriojo, * O lavonus užmuštųjų, * Viešpaties tarnų tikrųjų

Išsvaidei į visas šalis * Kaipo medės paukščių dalis, * Idant tie sulesti būtų * Arba vietoje supūtų.

Kraują nekaltą varvino, * Kaip vandenį ištekino. * Tokia valanda užtiko, * Jogei nė laidžių nebliko.

O susiedai labai puiki * Dar mumis baisiai išjuokė. * Ir tyčiojos kiek norėjo, * Didesniai spausti žadėjo.

Ar amžinai, Dieve, pyksi * Ir mus našlaičiais paliksi? * Pakol degs apmaudas tavo, * Kurs mumis baisiai įgavo.

Bet išgožk rūstybę savo * Ant negerų vaikų tavo, * Ant pagonų, kurie klysta, * Tikro Dievo nepažįsta.

Nes Jokūbą jau prarijo * Ir vietą ano įgijo. * Užmiršk seną peržengimą * Ir suteik mums atleidimą.

Štai prie tavęs visi šaukiam * Ir susimilimo laukiam, * Nes jau būtinai nuplikom, * Per daug ubagais palikom.

Teikis, Viešpatie, padėti, * Nelaimingus išgelbėti, * Griekus mūsų dovanoti * O daugesniai nebkaroti.

Kad pagonys nesakytų, * Kur Dievas izraelitų? * Tegul išgirst baisūs žmonys, * Susiedai mūsų pagonys,

Kaip tu aniems atmonijai, * Kad gerą laiką įgijai, * Už kraują nekaltą tarnų, * Kuriuos užlaikei po sparnu.

Išgirsk balsą apkaltųjų, * Aičiojimą nekaltųjų; * Užmuštųjų saugok sūnus, * Jų tėvų palaidok kūnus.

Susiedus mūsų pamokyk, * Septyneriokiai užmokyk, * Nes pradrįso tave peikti * O mumis kas dieną keikti.

Mes Viešpatį Dievą savo * Ir avis ganyklos tavo * Visados tikrai šlovinsim, * Per amžius tave garbinsim. Amen.

Pasalme 79.

Małda pri Wieszpaties, prispaudimusi.

Gajda kajp: *Diewi Tiewi galingiausis.*

Diewi kurs Izraelu wałdaj * Buk mejlingas musu małdoj * Wedi kajp Juzupa awi * Kłausik nes pażistam tawi.

Kurs siedi ąnt Kerubinajs * Łakstaj su sparnajs ąmźinajs * Pasirodik źmoniems sawa * Nes garbinam wardą tawą.

Padarik tikrą gieribę * Iszgielbiek sawa galibę * Lijp mums pakutą dariti * Kad butumem iszginiti.

Wieszpatie Diewi galibiu * Ne miniek musu kaltibiu * Pakol rusti-
↕ p. 224-225 bę łajkisi? * Małdu tarnu paniekisi. ↕

Majstu werksma mamis peni * Nu nedoru neapgeni * Wargindams didioms biedomis * Girdaj mamis aszaromis.

Dar padawej mamis giedaj * Neapweź musu susiedaj * O neprietelej ticziojes * Sugiwenti mums nekłojes.

Wieszpatie Diewi galibiu * Neatmink musu kaltibiu * Duok mums Diewi metawoties * O griekusi nedaboties.

Iszganik mus wajkus sawa * Ir parodik wejdą tawa * Isz Egipta mus parwedej * O Kananeoj pariedej.

Pagonis kada iszwarej * Ertą wietą mums padarej * Pats mus wedej tejsiu kielu * Apginej nu neprietelu.

Parwedes tąn awiniczę * Uźdijgiej sawij winiczę * Ta kad dajlej
↕ p. 225-226 augti jeme * Pripilde Izraelaus źiamę. ↕

Uksmie jos kałnus apdęngie * Lig sziolej nepasibęngie * Iszauga kajp Cedraj Diewa * Po prigłaudu giera tiewa.

Kad ir par dideles kares * Iszplete uglus lig mares * Szakas sijk upes Euprata * Kuręs szęndien koźnus mata.

Dielko iszardej jos tworą? * Uźlejdaj wejslę nedorą * Nugis ejnąntis pro szali * Skaba uogas kiek wien gali.

Iszknisa ją miszka szernas * Wienszernis kutina źernas * Susizgribk Diewi galibiu * Pawejziek ąnt tu źiamibiu.

Neaplejsk winiczes sawa * Kurę dijgie rąnka tawa * Parkasta ir iszdeginta * Prapułs jej nebus apginta.

Tegul tawa stipri rąnka * Tąn Sunu Diewa apłąnka * Kuri tu pats
↕ p. 226-227 patwirtinaj * Pasaulej duoti kietinaj. ↕

Pasalmė 79

Malda prie Viešpaties prispaudimuose

Gaida kaip *Dieve Tėve galingiausias.*

Dieve, kurs Izraelį valdai, * Būk meilingas mūsų maldaj. * Vedi kaip Jūzupo avį, * Klausyk, nes pažįstam tave,

Kurs sėdi ant cherubinais, * Lakstai su sparnais amžinais;* Pasirodyk žmonėms savo, * Nes garbinam vardą tavo.

Padaryk tikrą gerybę, * Išgelbėk savo galybę. * Liepk mums pakūtą daryti, * Kad būtumėm išganyti.

Viešpatie Dieve galybių, * Neminėk mūsų kaltybių. * Pakol rūstybę laikysi? * Malda tarnų paniekysi.

Maistu verksmo mumis peni, * Nuo nedorų neapgini, * Vargindams didžioms bėdomis, * Girdai mumis ašaromis.

Dar padavei mumis gėdai, * Neapvež mūsų susiedai, * O nprietetelia tyčiojas, * Sugyventi mums neklojas.

Viešpatie Dieve galybių, * Neatmink mūsų kaltybių, * Duok mums, Dieve, metavotis * O griekuose nedabotis.

Išganyk mus, vaikus savo, * Ir parodyk veidą tavo. * Iš Egipto mus parvedei * O Kanaane parėdei.

Pagonis kada išvarei, * Ertą vietą mums padarei. * Pats mus vedei tiesiu keliu, * Apgynei nuo neprietelių.

Parvedęs tą avinyčią, * Uždiegei savie vynyčią, * Ta, kad dailiai augti ėmė, * Pripildė Izraelio žemę.

Ūksmė jos kalnus apdengė, * Lig šiolei nepasibengė, * Išaugo kaip cedrai Dievo * Po prieglauda gero tėvo.

Kad ir per dideles kares, * Išplėtė ūglius lig marės, * Šakos siek upės Eufrato, * Kurias šiandien kožnas mato.

Dėl ko išardei jos tvorą, * Užleidai veislę nedorą? * Nugis einantys pro šalį * Skabo uogas kiek vien gali.

Iškniso ją miško šernas, * Vienšernis kutino žernas. * Susizgribk, Dieve galybių, * Paveizėk ant tų žemybių.

Neapleisk vynyčios savo, * Kurią diegė ranka tavo; * Perkasta ir išdeginta * Prapuls, jei nebus apginta.

Tegul tavo stipri ranka * Tą Sūnų Dievo aplanko, * Kurį tu pats patvirtinai, * Pasaulei duoti ketinai.

Mes pagałbą tawa łauksma * Wardon tawa drąnsej szauksma * Wieszpatie Diewi galibiu * Neskajtik musu kaltibiu.

Tejkies wejdą paroditi * Kad butumem iszganiti * Neturiesma ko bijoties * Jej noriesma metawoties. Amen.

Pasalme 80.

Apej linksma szwęntinima Szwęncziu.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu.*

Dziaukieties swejki, szwęntes sułauki * Ąnt szwęntinima, Diews mus paszaukie * Diewuj Jokuba, linksmaj giedokiet * Isz wiso szirdies, anam szaukokiet.

Imkiet pasalmę, pagaukiet bugna * O giedodamis, muszkiet i dugna *
↕ p. 227–228 Malone bałsa, arpą paimkiet * Garsingas kąnkles; Diewuj skąmbikiet. ↕

Puskiet jąunajtiej, balsingą trubą * Wilkiet szęndiena; graźesni rubą * Nes ira szwęnte, mums isakita * Todiel tur buti stiprej łajkita.

Majźieszius sakie; kad giedotumem * Diewa Jokuba, węn garbintumem * Kad isz Egipta, mamis iszwede * Ir wiskąn gieraj; tarp musu riede.

Tuokart jaunajtius łijpe szwęntinti * Tosi dienosi Diewa gąrbinti * Kad neprietelej, mamis turieje * Ąnt petiu musu, nasztas uźdieje.

Mazginius sunkius, rąnkas neszioje * Egipta źmones, dabar mus twoje * Spaudamis bajsej, pri Diewa szaukiem * Pakol pagałbos nu jo sułaukiem.

Oj Izralitaj asz jums padiejau * Asz isz kaline jus iszgielbiejau * Kada pustiniej, didej murmiejot * Sutejkiau undens, gierti galejot.

Kłausikiet źmones asz jus parspiesiu * Kajp jus daristi, tejp ir mile-
↕ p. 228–229 siu * Jej tiktaj manęs tikraj kłausisti * Swetimu diewu, jej nebgarbisti. ↕

Asz esmi Wieszpats, ir Diewas tawa * Kursaj iszwediau, kajp wajka sawa * Iszplesk tikt nasrus, asz pripildisiu * Su skaniu walgiu, tawi wajszisiu.

Bet Izraelus manęs nekłausi * Kad pri jo szaukiau, uźkisza ausi * Nie i tąn szali, dar newejzieje * Tejp ano szirdis, jau uźkijtieje.

Todiel ir lejdau idąnt brajditu * Uźgiejdos szirdies sawa pilditu * Kad Izralitaj nebutu pujki * O prisakimus mana uźłajki.

Mes pagalbą tavo lauksim, * Vardan tavo drąsiai šauksim: * Viešpatie, Dieve galybių, * Neskaityk mūsų kaltybių.

Teikis veidą parodyti, * Kad būtumėm išganyti. * Neturėsim ko bijotis, * Jei norėsim metavotis. Amen.

Pasalmė 80

Apie linksmą šventinimą švenčių

Gaida kaip *Pulkim ant kelių.*

Džiaukitės sveiki, šventės sulaukę, * Ant šventinimo Dievs mus pašaukė. * Dievui Jokūbo linksmai giedokit, * Iš visos širdies anam šaukokit.

Imkit pasalmę, pagaukit būgną, * O giedodami, muškit į dugną. * Malonaus balso arfą paimkit, * Garsingas kankles Dievui skambinkit.

Pūskit, jaunaičiai, balsingą trūbą, * Vilkit šiandieną gražesnį rūbą, * Nes yra šventė mums įsakyta, * Todėl tur būti stipriai laikyta.

Maižiešius sakė, kad giedotumėm, * Dievą Jokūbo vien garbintumėm, * Kad iš Egipto mumis išvedė * Ir viską gerai tarp mūsų rėdė.

Tuokart jaunaičius liepė šventinti, * Tose dienose Dievą garbinti, * Kad neprieteliai mumis turėjo, * Ant pečių mūsų naštas uždėjo.

Mazginius sunkius rankos nešiojo, * Egipto žmonės dābar mus tvojo. * Spaudžiami baisiai prie Dievo šaukėm, * Pakol pagalbos nuo jo sulaukėm.

Oi izralitai, aš jums padėjau, * Aš iš kalinio jus išgelbėjau; * Kada pūstynėj didžiai murmėjot, * Suteikiau vandens, gerti galėjot.

Klausykit, žmonės, aš jus perspėsiu: * Kaip jūs darysit, taip ir mylėsiu; * Jei tiktai manęs tikrai klausysit, * Svetimų dievų jei nebgarbysit.

Aš esmi Viešpats ir Dievas tavo, * Kursai išvedžiau kaip vaiką savo. * Išplėsk tik nasrus, aš pripildysiu, * Su skaniu valgiu tave vaišysiu.

Bet Izraelis manęs neklausė, * Kad prie jo šaukiau, užkišo ausį; * Nė į tą šalį dar neveizėjo * Taip ano širdis jau užkietėjo.

Todėl ir leidau, idant braidytų, * Užgeidas širdies savo pildytų, * Kad izralitai nebūtų puiki, * O prisakymus mano užlaikę.

Tuokartu butio jus iszauksztines * O neprietelus ju nuźiamines * Bet kad nedori mąn pamaława * Ir kitus diewus, sawij igawa.
Todiel ąmźinaj ir bus atmesti * Kajpo isz kiele tejse iszwesti * Diews tecziaus, anęms kwieczus brąndina * Ir uołos medu, anus so-
↕ p. 229–230 tina. Amen. ↕

Pasalme 81.

Apej tejsinga nuspręndima sudusi.

Gajda kajp: *Wardon Tiewa galingiausi.*

Diewas kursaj wiskąn rieda * Pats tarpo sudźiu uźsieda * Cze sudziu darbus parkrate * Ar tejsej sudij pamate.
Kol sudisti netejsingaj? * Ir elgseties tejp nemejlingaj ? * Griesznikus priimdinieste * O tejsibes newejzieste.
Darikiet tejsą naszłajtiuj * Spręnskiet gieraj ubagajtiuj * Koźna prispausta tejsinkiet * Pawargiele nepaminkiet.
Ubaga bili tejsinga * Traukiet isz rąnku galinga * Sudes prowu neźinoje * Todiel anu nedaboje.
Wajkszczioje kajpo tąmsibiej * Ir ąmźinoj netejsibiej * Jejgi tejsos
↕ p. 230–231 nedaritu * Ir pati źiame paszlitu. ↕
Szitaj jumis iszauksztinau * Ir sunajs sawa wadinau * O jus kajp źmonis iszmirsti * Kajp kunigajksztej iszwirsti.
Kielkies Diewi, sudik źmones * Pagal prigimtos małones * Nes wisus krasztas igisi * Ir ąmźinaj jus sudisi. Amen.

Pasalme 82.

Apej paziaminima neprietelu Izraelitu.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Diewi iszauksztinaj sawi * Niera pawiede i tawi * Ne tejkies dabar tileti * Nej rustibes priturieti.
Nesgi szitaj neprietelej * Wisi inirta didelej * Nekięntąntis tawa warda * Pakieł gałwas, kraształ arda.

Tuo kartu būčiau juos išaukštinęs * O neprietelius jų nužeminęs, * Bet kad nedori man pamelavo * Ir kitus dievus savie įgavo,
Todėl amžinai ir bus atmesti, * Kaipo iš kelio tiesaus išvesti. * Dievs tačiau aniems kviečius brandino * Ir uolos medum anuos sotino. Amen.

Pasalmė 81

Apie teisingą nusprendimą sūduose

Gaida kaip *Vardan Tėvo galingiausio.*

Dievas, kursai viską rėdo, * Pats tarpo sūdžių užsėdo. * Čia sūdžių darbus perkratė, * Ar teisiai sūdij pamatė.
Kol sūdysit neteisingai * Ir elgsitės taip nemeilingai? * Griešninkus priimdinėsit * O teisybės neveizėsit.
Darykit tiesą našlaičiui, * Spręskit gerai ubagaičiui, * Kožną prispaustą teisinkit, * Pavargėlio nepaminkit.
Ubagą, bile teisingą, * Traukit iš rankų galingo. * Sūdžios provų nežinojo, * Todėl anų nedabojo.
Vaikščiojo kaipo tamsybėj * Ir amžinoj neteisybėj. * Jeigi tiesos nedarytų, * Ir pati žemė pašlytų.
Šitai jumis išaukštinau * Ir sūnais savo vadinau, * O jūs kaip žmonės išmirsit, * Kaip kunigaikščiai išvirsit.
Kelkis, Dieve, sūdyk žmones * Pagal prigimtos malonės, * Nes visus kraštus įgysi * Ir amžinai juos sūdysi. Amen.

Pasalmė 82

Apie pažeminimą neprietelių izraelitų

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Dieve, išaukštinai save, * Nėra pavėdaus į tave. * Neteikis dabar tylėti * Nei rūstybės pritūrėti,
Nesgi šitai neprieteliai * Visi įnirto dideliai, * Nekenčiantys tavo vardo * Pakel galvas, kraštą ardo.

↕ p. 231-232 Wisi draugi susitari * Stipri sąndara padari ↕ * Priesz mus Diewi tawa źmones * Wertus nemaźos małones.

Sakie: wejslę isznajkisma * Tarp giminiu nebskajtisma * Łaj neblijkt Izraelaus warda * Te isznajkięn musu karda.

Szatraj: Gabel Moabitu * Idumeos Amonitu * Su kitajs dar atejunajs * Swetimu motriszkiu sunajs.

Tejpogi Tyra mieszczionis * Wartawoties giebą źmonis * Ir Assur dabar skubieje * Lota giminej padieje.

Muszk jus Diewi, kajp Sisara * Kurij ermiderius dara * Parodik jams sawa gali * Kajp Jabinuj pri upali.

Idant pragajsztu nedori * Kurij mamis ąntsikori * Idąnt stipresnius sutiktu * Ir kajpo mieszłas paliktu.

Kad ju karwajdas prapułtu * Arba i grabus sugułtu * Kunigajksz-↕ p. 232-233 tej ju galingi * Bet didej neiszmintingi. ↕

Sakie baźniczę igikiem * Kajpo tiewinę waldikiem * Łaj bun lęngwi kajpo szapaj * Arba kajp rudinies łapaj.

Kad koźnas wiejas nesziotu * Jams prapulti gatawotu * Łaj bun kajp degąnti giri * Kurioj jau giwis iszmiri.

Lijpsna kałnus swilinąnti * Wiskąn giwa iszgienąnti * Tejp anus tejkies iszginti * Rustibiej sawa gąndinti.

Wejkiej uźgiedink ju wejda * Tegul swetima negiejda * Tad paźis tawa galibę * Darbu sawa nedoribę.

Laj parsiganst uźgiedinti * Ir ąmźinaj nuźiaminti * Tegul prapul jau pasmerkti * Kurij priwert mamis werkti.

Łaj suprąnt jog esi Diewu * Ir wisu aukszcziausiu Tiewu * Tawi
↕ p. 233-234 Wieszpatiu wadinam * Ir wardą tawa garbinam. Amen. ↕

Pasalme 83.

Apej giejdima buti baźniczioj.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius.*

Kajpo małonus ira Diewi namaj tawa * Giejd dusze mana buti; numus Diewa sawa * Szirdis mana ir kunas; linksminties pradieje * Kad i baźniczę Diewa; nuejti źadieje.

Visi drauge susitarę * Stiprų sandarą padarė * Prieš mus, Dieve, tavo žmones, * Vertus nemažos malonės.

Sakė: veislę išnaikysim, * Tarp giminių nebskaitysim. * Lai nebliekt Izraelio vardo, * Teišnaikin mūsų karda.

Šatrai: Gabel moabitų, * Idumėjos amonitų * Su kitais dar atėjūnais, * Svetimų motriškių sūnais.

Taipogi Tyro miesčionys, * Vartavotis gebą žmonys, * Ir Asūr dābar skubėjo, * Loto giminei padėjo.

Mušk juos, Dieve, kaip Sisarą, * Kurie ermyderius daro, * Parodyk jiems savo galią * Kaip Jabinui prie upalio,

Idant pragaištų nedori, * Kurie mumis antsikorė, * Idant stipresnius sutiktų * Ir kaipo mėšlas paliktų.

Kad jų karvaidos prapultų * Arba į grabus sugultų. * Kunigaikščiai jų galingi, * Bet didžiai neišmintingi.

Sakė: bažnyčią įgykim, * Kaipo tėvynę valdykim; * Lai būn lengvi kaipo šapai * Arba kaip rudenies lapai,

Kad kožnas vėjas nešiotų, * Jiems prapultį gatavotų; * Lai būn kaip deganti girė, * Kurioj jau gyvis išmirė,

Liepsna, kalnus svilinanti, * Viską gyvą išgenanti. * Taip anuos teikis išginti, * Rūstybėj savo gandinti.

Veikiai užgėdink jų veidą, * Tegul svetimo negeidžia, * Tad pažins tavo galybę, * Darbų savo nedorybę.

Lai persigąst užgėdinti * Ir amžinai nužeminti, * Tegul prapuol jau pasmerkti, * Kurie priverč mumis verkti.

Lai suprant, jog esi Dievu * Ir visų aukščiausiu Tėvu. * Tave Viešpačiu vadinam * Ir vardą tavo garbinam. Amen.

Pasalmė 83

Apie geidimą būti bažnyčioj

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Kaipo malonūs yra, Dieve, namai tavo, * Geidžia dūšia mano būti namuos Dievo savo. * Širdis mano ir kūnas linksmintis pradėjo, * Kad į bažnyčią Dievo nueiti žadėjo.

Bałąndej rąnd pastogię, o źwirblej lizdelus * Kuriusi iszperietu; sawa maźutelus * O asz Diewi tuo dźiaugiuos; jog ałtorius regu * Ąnt kurejs tau Wieszpatie; apieras uźdegu.

Giwenąntis namusi, Wieszpaties łajmingi * Garbis Diewa par ąmźius; nes ira tejsingi * Tas wiras ira tikraj; wisumet łajmingas * Kuri sugłob rejkali; Diews miłaszirdingas.

Kurs riźos szirdiej sawa; didej doru buti * Kad galetu i dąngu, be
↕ p. 234–235 wargu pakluti * Idąnt ↕ gautu tąn wietą; kurę Diews sutajse * Saugodamos ąnt źiames; koźna grieka bajse.

Wieszpats kurs dawe prowa; priduos ir stipribes * Kad galetu saugoties; koźnos nedoribes * Kas diena auksztin ejdams, isz cnatas i cnata * Wertu stoses igiti; ąmźina źiwata.

Tejkies galibiu Diewi; małdos iszkłausiti * Oj Wieszpatie Jokuba; duok dąngą igiti * Wejziek tiktaj i mani, tikrą tarną sawa * Ir zwiłkteriek i wejda Kristaus sunaus sawa.

Wiena parbuta diena; Wieszpaties rumusi * Gieresne uź tukstąntę; ziamiszkus namusi * Beweleju skajtities; baźniczioj maźiausiu * Kajp giwendams tarp źmoniu, buti ir didziausiu.

Nesgi padorius źmones; Diewas pamileje * Ir gieribes ąmźinas; sutejkti źadieje * Wieszpats duos iszganima, isz sawa gieribes * Zmo-
↕ p. 235–236 niems sawa ejnąntęms; kielu nekaltibes. ↕

Łajmingas ira źmogus; Wieszpatie galibiu * Neturis szirdiej sawa; bajsiu nedoribiu * Kurs wilti sawa Diewop, suwisu pagulde * Tas niekados duszeles; sawa neprapulde. Amen.

Pasalme 84.

Apej garbę Karalistes Kristaus.

Gajda kajp: *Dusze mana, garbink Diewa.*

Diewi kurs źiamej łajminaj * Ir Jokuba sugrąnźinaj * Nudiemes źmoniu atlejsi * O prapulti nedalejsi.

Tejkies su wisu atliźti * I rustibę jau nebgriźti * Diewi musu ganitojau * Wisu dajktu rieditojau.

Argi mamis prapuldisi * Rustibes neattolisi * Argi ąmźinaj ir piksi
↕ p. 236–237 * O su wajkajs nesutiksi. ↕

Balandžiai rand pastogę, o žvirbliai lizdelius, * Kuriuose išperėtų savo mažutėlius. * O aš, Dieve, tuo džiaugiuos, jog altorius regiu, * Ant kurių tau, Viešpatie, apieras uždegu.

Gyvenantys namuose Viešpaties laimingi * Garbins Dievą per amžius, nes yra teisingi. * Tas vyras yra tikrai visuomet laimingas, * Kurį suglob reikale Dievs mielaširdingas.

Kurs ryžos širdyj savo didžiai doru būti, * Kad galėtų į dangų be vargų pakliūti, * Idant gautų tą vietą, kurią Dievs sutaisė, * Saugodamos ant žemės kožno grieko baisio.

Viešpats, kurs davė provą, priduos ir stiprybės, * Kad galėtų saugotis kožnos nedorybės. * Kas dieną aukštyn eidams iš cnatos į cnatą, * Vertu stosis įgyti amžiną žyvatą.

Teikis, galybių Dieve, maldos išklausyti, * Oi Viešpatie Jokūbo, duok dangų įgyti. * Veizėk tiktai į mane, tikrą tarną savo, * Ir žvilgterėk į veidą Kristaus, sūnaus savo.

Viena perbūta diena Viešpaties rūmuose * Geresnė už tūkstantį žemiškuos namuose, * Beveliju skaitytis bažnyčioj mažiausiu, * Kaip gyvendams tarp žmonių būti ir didžiausiu.

Nesgi padorius žmones Dievas pamylėjo * Ir gėrybes amžinas suteikti žadėjo. * Viešpats duos išganymą iš savo gerybės * Žmonėms savo, einantiems keliu nekaltybės.

Laimingas yra žmogus, Viešpatie galybių, * Neturįs širdyj savo baisių nedorybių; * Kurs viltį savo Dievop su visu paguldė, * Tas niekados dūšelės savo neprapuldė. Amen.

Pasalmė 84

Apie garbę karalystės Kristaus

Gaida kaip *Dūšia mano, garbink Dievą.*

Dieve, kurs žemei laiminai * Ir Jokūbą sugrąžinai, * Nuodėmes žmonių atleisi * O prapulti nedaleisi.

Teikis su visu atlyžti, * Į rūstyibę jau nebgrįžti. * Dieve, mūsų ganytojau, * Visų daiktų rėdytojau,

Argi mumis prapuldysi, * Rūstybės neattolysi; * Argi amžinai ir pyksi * O su vaikais nesutiksi?

Ar nu kartos ligi kartos * Rustibe tawa mus wartos * Diewi tejkies pawejzieti * Musu wargus pariegieti.

O mes tulid pasidziauksma * Ateima tawa łauksma * Parodik susimilima * Ir duok duszioms iszganima.

Kłausisiu kąn sakis Diewas * Musu wisu, gieras tiewas * Sakis diel źmoniu pakajus * O po smerte linksmus rojus.

Diel wisu tikraj szwęntuju * Diel pakutą darąntiuju * Artij ira iszganimas * Ąmźinas pałajminimas.

Diel Wieszpaties bijąntiuju * Doribę igijusiuju * Kad garbie Diewa giwentu * Musu źiame ji paźintu.

Kad Kristus atnesz gieribes, * Sutejks źmonelems doribes * Tejp
↕ p. 237–238 pakajus ir tejsibi * Isikurs cze ąnt źiamibi. ↕

Diews tur isz dąngaus atejti * Tejsibę źiamej sutejkti * Milestas sawa źadieti * Doribę źmoniu mileti.

Su Kristu atejs tejsibe * Wisos pasaules doribe, * Łajmins źmogus taj igisis * Tąn gadinę pamatisis. Amen.

Pasalme 85.

Małda pri Wieszpaties idąnt pagonis itikietu.

Gajda kajp: *Kajp elnis baugus giriomis.*

Prilęnk Wieszpatie; gierą ausi tawa * Pri karsztos małdos; męnka tarna sawa * Apsaugok duszę; nesgi esmi szwęntas * Lig graba lęntas.

Iszganik źmogu; tawiep duksaujęnti * Tawiep didziausę wilti pa-
↕ p. 238–239 dedąnti * Tejkies ąnt manęs; wejkiej susimilti * Ir neapwilti. ↕

Par kiaurą dieną; tawiep Diewi szaukiu * Palinksminima, szirdies sawa łaukiu * Kad duszę sawa; Wieszpatiep pakielsiu * Didesnej melsiu.

Nes tu Wieszpatie; wiskąn riedaj saldej * Ziame ir dąngus; paduots tawa waldej * Milaszirdistes tawa; gała niera * Be kokie miera.

Iszkłausik Diewi karsztos małdos mana * Werksmingam bałsuj, padarik uźgana * Budams prispautu; kad pagałbos szaukiu * Wejkiej sułaukiu.

Niewiens pagonu diewajtis nier bukłus * Nier kurs daritu, tejp ajszkius stebukłus * Kokius tu daraj; oj Diewi galingas * Miłaszirdingas.

Ar nuo kartos ligi kartos * Rūstybė tavo mus vartos? * Dieve, teikis paveizėti, * Mūsų vargus paregėti.

O mes tūlyd pasidžiaugsim, * Atėjimo tavo lauksim. * Parodyk susimilimą * Ir duok dūšioms išganymą.

Klausysiu, ką sakys Dievas, * Mūsų visų geras tėvas. * Sakys: dėl žmonių pakajus, * O po smerčio linksmas rojus.

Dėl visų tikrai šventųjų, * Dėl pakūtą darančiųjų * Arti yra išganymas, * Amžinas palaiminimas.

Dėl Viešpaties bijančiųjų, * Dorybę įgijusiųjų, * Kad garbė Dievo gyventų, * Mūsų žemė jį pažintų.

Kad Kristus atneš gėrybes, * Suteiks žmoneliams dorybes. * Taip pakajus ir teisybė * Įsikurs čia ant žemybe.

Dievs tur iš dangaus ateiti, * Teisybę žemei suteikti, * Mylistas savo žadėti, * Dorybę žmonių mylėti.

Su Kristum ateis teisybė, * Visos pasaulės dorybė, * Laimins žmogus tai įgysiąs, * Tą gadynę pamatysiąs. Amen.

Pasalmė 85

Malda prie Viešpaties, idant pagonys įtikėtų

Gaida kaip *Kaip elnias baugus giriomis bėgdamas.*

Prilenk, Viešpatie, gerą ausį tavo * Prie karštos maldos menko tarno savo, * Apsaugok dūšią, nesgi esmi šventas * Lig grabo lentos.

Išganyk žmogų taviep dūksaujantį, * Taviep didžiausią viltį padedantį; * Teikis ant manęs veikiai susimilti * Ir neapvilti.

Per kiaurą dieną taviep, Dieve, šaukiu, * Palinksminimo širdies savo laukiu. * Kad dūšią savo Viešpatiep pakelsiu, * Didesniai melsiu.

Nes tu, Viešpatie, viską rėdai saldžiai, * Žemė ir dangus paduots tavo valdžiai, * Mielaširdystės tavo galo nėra * Be kokio miero.

Išklausyk, Dieve, karštos maldos mano, * Verksmingam balsui padaryk užganą. * Būdams prispautu, kad pagalbos šaukiu, * Veikiai sulaukiu.

Nė viens pagonų dievaitis nėr buklus, * Nėr kurs darytų taip aiškius stebuklus, * Kokius tu darai, oi Dieve galingas, * Mielaširdingas.

Wisas gimines kures tu sutwierej * Milestas sawa, ąnt anu iszbierej * Atejs kłonioties; kajpo Diewuj sawa * Ir warduj tawa.

Nesgi nu ąmźiu esi stebuklingas * Auksztas begała ir didej galin-
↕ p. 239–240 gas * Apskritos źiames, wienas tesi Diewu * Ir wisu tiewu. ↕

Wesk mani Diewi, tawa tejsiu kielu * Kad nebijotios sawa neprietelu * O szirdis mana, Wieszpatiep dziauktumes * Ir bijotumes.

Isz wisos szirdies, Wieszpati garbisiu * Wardą jo szwęntą, par ąmźius auksztisiu * Miłaszirdistes Diewa gała niera * Kajp moka wiera.

Kad neprietelej dusze mana spaude * Kajp paukszti koki, auksztus kałnus gaude * Tad isz pragara, duszelę isztraukie * Nieka nebłaukie.

Diewi sukiła ąnt manes netejsi * Argi prapulti, jau manij dalejsi * Nes duszes mana, galingi jeszkoje * Zinksnius daboje.

Bet tu Wieszpatie, kąntrus ir mejlingas * Tu tejsus tikrus, ir miłaszirdingas * Tejkies i mani, dabar źwilkterieti * Ir mąn padieti.

Duok tarnuj tawa, dajlej poniawoti * Wisusi dajktus tejsibes dabo-
↕ p. 240–241 ti * Iszgielbiek sunu, miłemoses sawa * Tarnajtes tawa. ↕

Tejkies stebukłą koki paroditi * Kad neprietelej galetu regieti * Ir tąn suprasti, jog mani gielbiejej * Tikraj padiejej. Amen.

Pasalme 86.

Apej garbę baźniczes Kristaus po asabu Jeruzolimos.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Diewas kad pragumą gawa * Ir baźniczę pamatawa * Ąnt szwęntajs kałnajs pastate * Dielto wisi źmones mate.

Jeruzoliu Diews mileje * Ąnt kitu miestu pardieje * Pranaszaj aną garbina * Ir miestą Diewa wadina.

Wieszpats tąn pilę stadidams * Atęntius łajkus matidams * Apej
↕ p. 241–242 Egipta minieje * Ij cze atwesti źadieje. ↕

Kad tikrą Diewą paźina * Jeruzolaus ne niekina * Tyra źmones ir Sydona * Skubies łąnkiti Siona.

Jeruzoluj sakis źmones * Jogiej isz Diewa małones * Uźgims tawiep zmogus garsus * Kristus Wieszpats tikraj narsus.

Visos giminės, kurias tu sutvėrei, * Mylistas savo ant anų išbėrei, * Ateis kloniotis kaipo Dievui savo * Ir vardui tavo.

Nesgi nuo amžių esi stebuklingas, * Aukštas be galo ir didžiai galingas. * Apskritos žemės vienas tesi Dievu * Ir visų tėvu.

Vesk mane, Dieve, tavo tiesiu keliu, * Kad nebijočiaus savo neprietelių, * O širdis mano Viešpatiep džiaugtųsi * Ir bijotųsi.

Iš visos širdies Viešpatį garbinsiu, * Vardą jo šventą per amžius aukštinsiu. * Mielaširdystės Dievo galo nėra, * Kaip moko viera.

Kad neprieteliai dūšią mano spaudė, * Kaip paukštį kokį aukštuos kalnuos gaudė, * Tad iš pragaro dūšelę ištraukė, * Nieko neblaukė.

Dieve, sukilo ant manęs neteisi, * Argi prapulti jau manie daleisi? * Nes dūšios mano galingi ieškojo, * Žingsnius dabojo.

Bet tu, Viešpatie, kantrus ir meilingas, * Tu teisus, tikras ir mielaširdingas, * Teikis į mane dabar žvilgterėti * Ir man padėti.

Duok tarnui tavo dailiai poniavoti, * Visuose daiktuos teisybės daboti; * Išgelbėk sūnų mylimosios savo * Tarnaitės tavo.

Teikis stebuklą kokį parodyti, * Kad neprieteliai galėtų regėti * Ir tą suprasti, jog mane gelbėjai, * Tikrai padėjai. Amen.

Pasalmė 86

Apie garbę bažnyčios Kristaus po asaba Jeruzolimos

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Dievas, kad pragumą gavo * Ir bažnyčią pamatavo, * Ant šventų kalnų pastatė, * Dėl to visi žmonės matė.

Jeruzalę Dievs mylėjo, * Ant kitų miestų perdėjo; * Pranašai aną garbino * Ir miestą Dievo vadino.

Viešpats tą pilę statydams, * Atenčius laikus matydams, * Apie Egiptą minėjo, * Jį čia atvesti žadėjo.

Kad tikrą Dievą pažino, * Jeruzalės neniekino. * Tyro žmonės ir Sidono * Skubės lankyti Siono.

Jeruzalėj, sakys žmonės, * Jogei iš Dievo malonės * Užgims taviep žmogus garsus, * Kristus Viešpats, tikrai narsus.

Wisus toj pilej buwusius * Namus Diewa apłąnkiusius * Apsakis Wieszpaties rasztaj * Kurius skajtis wisi krasztaj.

Skajtis wardus uźraszitus * O Jeruzoluj matitus * Jeruzolus ira wieta * Palinksminimuj źadieta. Amen.

Pasalme 87.

Apej kąnczę Wieszpaties Kristaus.

Gajda kajp: *Susimiłk ąnt manes, Diewi mal.*

Diewi gielbietojau; dienoj tawiep szaukiu * O nakti mełzdamos;
↕ p. 242–243 padieima łaukiu * Teguł małda ↕ mana; ejn i ausi tawa * Iszkłausik praszima; tikra tarna sawa.

Nes dusze nełajmiems; ira pripildita * Ir giwiba mana; grabon priwarita * Paskajte mani kajp; duobięn pakastiną * Tecziaus mąn padieti; niekas nekietina.

Wienok tarp mirusiu; esmi wienas luosas * Kuriuo giwi źmones; daugiesni nebsuosas * Kajp didej paźejsti; grabusi gulęntis * Kurejs nebrupinas; nej Wieszpats nej gięntis.

Szitaj neprietelej; węnkartu sukili * Ilejda i duobę; nemieruotaj gili * Ir sutajse manij; didziausę tąmsibę * Priwede pri smerte; sawa nedoribi.

Bajsi ira tawa; ąnt manęs rustibę * Todiel rejkalinga; ir dide kąntribe * Sutraukiej ąnt manęs; wisas audras sawa * Szitaj neprietelej; tikraj wirszu gawa.

↕ p. 243–244 Attolinaj kurij; mani dar paźina * Ir kurij; gal ↕ rasi; gielbieti kietina * Kąn turiejej manij; pagałba źadieti * Ąnt gała pradiejej; pats neapweźieti.

Budams uźdaritu, niekur ne ejdawau * Nu wargau tąmsibiej; skausmą akiu gawau * Pri tawęs Wieszpatie; pri głobieje wiena * Rąnkas kiełdams szaukiu; jau par kiaurą diena.

Nejau numirusęms; stebukłus darisi? * Arba par wajstojus, anus prikieldisi? * Idąnt priderąntej; tawi pagarbintu * Ir wardą szwęncziausi; tawa paszłowintu.

Nejau grabi guli; skiełbs miłaszirdistes * Prapultiej esąntis; tejks

Visus, toj pilėj buvusius, * Namus Dievo aplankiusius,* Apsakys Viešpaties raštai, * Kuriuos skaitys visi kraštai.

Skaitys vardus užrašytus * O Jeruzalėj matytus. * Jeruzalės yra vieta, * Palinksminimui žadėta. Amen.

Pasalmė 87

Apie kančią Viešpaties Kristaus

Gaida kaip *Susimilk ant manęs, Dieve maloningas.*

Dieve gelbėtojau, dienoj taviep šaukiu, * O naktį melsdamos padėjimo laukiu; * Tegul malda mano ein į ausį tavo, * Išklausyk prašymo tikro tarno savo.

Nes dūšia nelaimėms yra pripildyta * Ir gyvyba mano graban privaryta; * Paskaitė mane kaip duobėn pakastiną, * Tačiau man padėti niekas neketina.

Vienok tarp mirusių esmi vienas liuosas, * Kuriuo gyvi žmonės daugesniai nebsuosias, * Kaip didžiai pažeisti grabuose gulintys, * Kuriais nebrūpinas nei Viešpats, nei gentys.

Šitai neprieteliai vienkartu sukilę * Įleido į duobę nemieruotai gilią * Ir sutaisė manie didžiausią tamsybę, * Privedė prie smerčio savo nedorybe.

Baisi yra tavo ant manęs rūstybė, * Todėl reikalinga ir didi kantrybė; * Sutraukei ant manęs visas audras savo, * Šitai neprieteliai tikrai viršų gavo.

Attolinai, kurie mane dar pažino * Ir kurie gal rasi gelbėti ketino. * Ką turėjai manie pagalbą žadėti, * Ant galo pradėjai pats neapvežėti.

Būdams uždarytu, niekur neeidavau, * Nuvargau tamsybėj, skausmą akių gavau. * Prie tavęs ,Viešpatie, prie globėjo vieno, * Rankas keldams, šaukiu jau per kiaurą dieną.

Nejau numirusiems stebuklus darysi? * Arba per vaistojus anuos prikeldysi? * Idant priderančiai tave pagarbintų * Ir vardą švenčiausią tavo pašlovintų.

Nejau grabe gulį skelbs mielaširdystes, * Prapultyj esantys teiks

gieradieistes * Ar prajowus tawa; paźis ir tąmsibes * Ziame uźmirszima; tawoses tejsibes.

O asz pri Wieszpaties; nu pat rita szauksiu * Ir misliju jogiej; pagałbos sułauksiu * Esmi pawargielis; nu pat kudikistes * Aptekies su
↕ p. 244–245 darbajs; nu patios jaunistes. ↕

O budamas uźkitus, juoba paaukszti ntu * Esmi pargąndintu; łabaj nuźiamintu * Sztaj rustibes tawa, ąnt manes pagriuwa * O kas pagielbietu; suwisu nebuwa.

Bauginimaj tawa, mani pargąndina * Prapulditi męnką; butinaj kietina * Wisokies nełajmes, kajp uńduo apteka * Tejp jog mąn męnkam; kąntribes nebteka.

Artimus, prietelus; nu manęs tolinaj * Nełajminga wiena; palikti kietinaj. Amen.

Pasalme 88.

Małda pri Wieszpaties idąnt priźadieimus iszpilditu.

Gajda kajp: *Wieszpatie uźdegimi ir rus.*

Miłaszirdistes Diewa; par ąmźi giedosiu * Nu kartos ir giminies;
↕ p. 245–246 tejsą pasakosiu * Nes pats ↕ sakiej jog esi; ir miłaszirdingas * Ir wisusi dalikus; didelej tejsingas.

Istatimus naudingus; iszrinktęms sutejkiau * Tarnuj sawa Dowiduj; jau senej prisijkiau * Jog wejslę jo wisados; tikraj uźłajkisiu * Nuog kartos ligi kartos; stoliczę statisiu.

Stebukłus tawa Diewi; pats dąngus prapłatis * Tawa tejsibę didę; szwęntije pamatis * Nes kas aukszt ami dąnguo; bus tau priligintu? * Kurs sutwertas diewumi; gal buti wadintu?

Tegul Diewa pagarbęn; dąnguoje szwęntijej * O cze musu pasaulej; wisi iszrinktijej * Nes uźwisus diewajtius; esi galingiesnis * Ir uźwiskąn sutwertą; esi garbingiesnis.

Tu Wieszpatie galibiu; iszaukszti naj sawi * Nieks nie kami nerases; pawiedus i tawi * Niera Wieszpatie kita, tejp didej galinga * Li-
↕ p. 246–247 giej niera pasaulej; kita tejp tejsinga. ↕

Jug tu pats karaului; ąnt gilibi mares * Tu nutiłdaj jos audras; woz

geradėjystes? * Ar prajovus tavo pažins ir tamsybės, * Žemė užmiršimo tavosios teisybės.

O aš prie Viešpaties nuo pat ryto šauksiu * Ir misliju, jogei pagalbos sulauksiu. * Esmi pavargėlis nuo pat kūdikystės, * Aptekęs su darbais nuo pačios jaunystės.

O būdamas už kitus juoba paaukštintu, * Esmi pergandintu, labai nužemintu. * Štai rūstybės tavo ant manęs pagriuvo, * O kas pagelbėtų su visu nebuvo.

Bauginimai tavo mane pergandino, * Prapuldyti menką būtinai ketino. * Visokios nelaimės kaip vanduo apteko * Taip, jog man menkam kantrybės nebteko.

Artimus, prietelius nuo manęs tolinai, * Nelaimingą vieną palikti ketinai. Amen.

Pasalmė 88

Malda prie Viešpaties, idant prižadėjimus išpildytų

Gaida kaip *Viešpatie, uždegime ir rūstybėj tavo.*

Mielaširdystes Dievo per amžių giedosiu, * Nuo kartos ir giminės tiesą pasakosiu, * Nes pats sakei, jog esi ir mielaširdingas, * Ir visuose dalykuose dideliai teisingas.

Įstatymus naudingus išrinktiems suteikiau, * Tarnui savo Dovydui jau seniai prisiekiau, * Jog veislę jo visados tikrai užlaikysiu, * Nuog kartos ligi kartos stolyčią statysiu.

Stebuklus tavo, Dieve, pats dangus praplatys, * Tavo teisybę didžią šventieji pamatys. * Nes kas aukštame danguj bus tau prilygintu? * Kurs sutvertas dievumi gal būti vadintu?

Tegul Dievą pagarbin danguje šventieji, * O čia mūsų pasaulėj visi išrinktieji, * Nes už visus dievaičius esi galingesnis * Ir už viską sutvertą esi garbingesnis.

Tu, Viešpatie galybių, išaukštinai save, * Nieks niekame nerasis pavėdus į tave: * Nėra, Viešpatie, kito taip didžiai galingo, * Lygiai nėra pasaulėj kito taip teisingo.

Juk tu pats karaliauji ant gilybės marės, * Tu nutildai jos audras,

źodi isztares * Tu dar pasiputusius, wejkiej nuźiamini * O neprietelus sawa; po koju pamini.

Tu pats dąngu ir źiamę; isz nieka sutwierej * Tu wisokies gieribes; ąnt anu iszbierej * Tawa petis padare; saules tekieima * Ta par tawa galibę; tur uźsilejdima.

Tu pats Ermona kałną; pastatej i ritus * I wakarus Tabora; tejpog kałnus kitus * Deszinie rąnka tawa; łaj bun sutwirtinta * O galibe aukszcziause; łaj bun iszauksztinta.

Nes tejsibe patwirtins; tawa karalistę * Wiskąn dajlej riedisi; par miłaszirdistę * Pałajminta giminie; mokąnti giedoti * Łajmingi kurems nores; linksmaj paszaukoti.

Datirs milestas Diewa; ir ano gieribes * Dziaukses par kiaurą die-
↕ p. 247–248 ną, pagal jo tejsibes * Tu esi ↕ garbi musu, ir didi galibi * Tu mamis paauksztines; sutejki linksmibę.

Nes Wieszpats ira musu, gieru apginieju * Szwęnta karalaus musu, tikriausiu głobieju. * Tu pats Diewi pasakiej; par pranasza tawa * Kad karalu sutejkiej; wisęms źmoniems sawa.

Karalus kuri asz pats; isz źmoniu iszskiriau * Ir kurio tikieima; kajp rejkięnt datiriau * Tus bus tikru pagałbu; jusu rejkałusi * Tas tiktaj sugłobs jumis; wisusi wargusi.

Pats atradau Dowida; tikra sawa tarna * Patepes su aleju; jemiau ji po sparna * Padies jam rąnka mana; pastiprins galibę * Tas karalus padaris; kiekwienam tejsibę.

Negales neprietelus; nieka padariti * Ir nedoras nepradris; ano kriwiditi * Wisus jo neprietelus; beregięnt uźmusziu * Ir neapweźąn-
↕ p. 248–249 tiuju; negajlesiu dusziu. ↕

Miłaszirdiste mana; bus jam padauginta * Wardon mana galibę; bus jo padidinta * Isztiesiu ano rąnką; ąnt upiu ir mares * Dziaukses surinkies, naudą; ir łajwus padares.

Szaukses maniep taridams; esi mana tiewu * Tu mana apginieju, tu pats mana Diewu * Szitaj pirmgimiu sawa; aną padarisiu * Ir uź kitus karalus, juoba iszauksztisiu.

Miłaszirdistę sawa; ąmźinaj łajkisiu * Sąndara padarita; niekajp nełauźisiu * Isz jo wejsles wisumet; bus jusa karalej * Jej nedris prisztarauti; ajszkiej mana walej.

vos žodį ištaręs, * Tu dar pasipūtusius veikiai nužemini * O neprietelius savo po kojų pamini.

Tu pats dangų ir žemę iš nieko sutvėrei, * Tu visokias gėrybes ant anų išbėrei; * Tavo petys padarė saulės tekėjimą, * Ta per tavo galybę tur užsileidimą.

Tu pats Hermono kalną pastatei į rytus, * Į vakarus Taborą, taipog kalnus kitus. * Dešinė ranka tavo lai būn sutvirtinta, * O galybė aukščiausia lai būn išaukštinta.

Nes teisybė patvirtins tavo karalystę, * Viską dailiai rėdysi per mielaširdystę. * Palaiminta giminė mokanti giedoti, * Laimingi, kuriems noris linksmai pašaukoti.

Datirs mylistos Dievo ir ano gerybės, * Džiaugsis per kiaurą dieną pagal jo teisybę. * Tu esi garbe mūsų ir didžia galybe, * Tu, mumis paaukštinęs, suteiki linksmybę.

Nes Viešpats yra mūsų geru apgynėju, * Švento karaliaus mūsų tikriausiu globėju. * Tu pats, Dieve, pasakei per pranašą tavo, * Kad karalių suteikei visiems žmonėms savo.

Karalius, kurį aš pats iš žmonių išskyriau * Ir kurio tikėjimą kaip reikiant datyriau, * Tas bus tikra pagalba jūsų reikaluose, * Tas tiktai suglobs jumis visuose varguose.

Pats atradau Dovydą, tikrą savo tarną, * Patepęs su aliejum, ėmiau jį po sparnu; * Padės jam ranka mano, pastiprins galybę, * Tas karalius padarys kiekvienam teisybę.

Negalės neprietelius nieko padaryti * Ir nedoras nepradrįs ano krividyti: * Visus jo neprietelius beregint užmušiu * Ir neapvežančiųjų negailėsiu dūšių.

Mielaširdystė mano bus jam padauginta, * Vardan mano galybė bus jo padidinta, * Ištiesiu ano ranką ant upių ir marės, * Džiaugsis surinkęs naudą ir laivus padaręs.

Šauksis maniep tarydams: esi mano tėvu, * Tu mano apgynėju, tu pats mano Dievu. * Šitai pirmgimiu savo aną padarysiu * Ir už kitus karalius juoba išaukštysiu,

Mielaširdystę savo amžinai laikysiu, * Sandaro padaryto niekaip nelaužysiu. * Iš jo veislės visuomet bus jūsų karaliai, * Jei nedrįs prieštarauti aiškiai mano valiai.

Jej kumet sunaj ano; nu manęs atstotu * Pagal tejsibes mana; daugiaus nebwajkszcziotu * Jej iszsimanis kumet; prowu nełajkiti * Ir istatimus mana; ajszkiej sułauźiti.

Tada uź parźęngimus, su rikszti nutwosiu * Uź griekus su wote-
↕ p. 249–250 gajs; stiprej nukaposiu * Te ↕ cziaus milestas sawa; nuju neatimsiu *
Ir tejsibes ąmźinos; szalęn neatstumsiu.

Nej istatimu sawa; łauźiti noriesiu * Nej karta źode duota; atstoti galesiu * Wiena karta prisijkiau, tojau nebatstosiu * Nejau tarnuj Dowiduj; kajp źmogus małuosiu.

Giminie jo par ąmźius, tur iwysti gana * O sostas jo kajp saule; akiwajzdoj mana * Arba kajp mienuo piłnas; wisumet tur buti * Kajpo swietkas ąmźinas; niekumet neźuti.

Wistaj Diewi pasakies; wienok paniekinaj * Ir pateptą karalu; szalęn atolinaj * Sztaj iszwertej sąndarą; senej padaritą * Ir i niekus apwertej kuruną igitą.

Nes wisas piles musu; palika iszgriautas * Parsigąnda kiekwienas;
pileje sugautas * Koźnus pro szali ejnus; tąn jeme kąn gawa * O arti-
↕ p. 250–251 mis susiedaj; isz musu juokawa. ↕

Mamis warginąntiuju; galibę auksztinaj * O musu neprietelus; didej pradźiuginaj * Szoblę musu su wisu; galibes nustoje * Nes kariauti łaukusi; mums nepasikłoje.

Dar karuną su łazdą, karaluj atjemes * Sostą jo karaliszką; parwertej ąnt źiames * Dienas jo par rupeszczius; didej nutrumpinaj * Ir priesz wisus karalus; bajsej uźgiedinaj.

Nejau aną Wieszpatie; aplejsi ąmźinaj * Uź kokies taj kaltibes; tu pats gieraj źinaj * Uźsidegie kajp ugnis: didziause rustibe * Atmink Wieszpatie kokie; ir zmogaus esibe.

Nejau wełtuo iszwedej; wisą sutwierimą * Jogiej negal dastoti; duszes iszganima * Kami ira toks źmogus; kurs wargu datires * Giwendams cze pasaulej; apsejtu nemires.

Kurs galetu be Kristaus; pragara iszbiegti * O wejdą tawa szwęn-
↕ p. 251–252 ta; dąnguoje regieti * Kur ↕ ira sena tawa; garsinga gieribe * Kur
Dowiduj prisijkta; tawoje tejsibe?

Atmink Wieszpatie tiktaj; ąnt uźgiedinima * Ir kitu krasztu

Jei kuomet sūnai ano nuo manęs atstotų, * Pagal teisybę mano daugiau nebvaikščiotų; * Jei išsimanys kuomet provų nelaikyti * Ir įstatymus mano aiškiai sulaužyti,

Tada už peržengimus su rykšte nutvosiu, * Už griekus su botagais stipriai nukaposiu, * Tačiau mylistos savo nuo jų neatimsiu * Ir teisybės amžinos šalin neatstumsiu,

Nei įstatymų savo laužyti norėsiu, * Nei kartą žodžio duoto atstoti galėsiu. * Vieną kartą prisiekiau, tuojau nebatstosiu, * Nejau tarnui Dovydui kaip žmogus meluosiu.

Giminė jo per amžius tur įvisti gana, * O sostas jo kaip saulė akivaizdoj mano, * Arba kaip mėnuo pilnas visuomet tur būti, * Kaipo svietkas amžinas niekuomet nežūti.

Vis tai, Dieve, pasakęs, vienok paniekinai * Ir pateptą karalių šalin attolinai. * Štai išvertei sandarą seniai padarytą * Ir į niekus apvertei karūną įgytą.

Nes visos pilės mūsų paliko išgriautos, * Persigando kiekvienas, pilėje sugautas. * Kožnas, pro šalį einąs, tą ėmė, ką gavo, * O artimi susiedai iš mūsų juokavo.

Mumis varginančiųjų galybę aukštinai, * O mūsų neprietelius didžiai pradžiuginai. * Šoblė mūsų su visu galybės nustojo, * Nes kariauti laukuose mums nepasiklojo.

Dar karūną su lazda karaliui atėmęs, * Sostą jo karališką parvertei ant žemės, * Dienas jo per rūpesčius didžiai nutrumpinai * Ir prieš visus karalius baisiai užgėdinai.

Nejau aną, Viešpatie, apleisi amžinai * Už kokias tai kaltybes, tu pats gerai žinai. * Užsidegė kaip ugnis didžiausia rūstybė, * Atmink, Viešpatie, kokia yr žmogaus esybė.

Nejau veltui išvedei visą sutvėrimą, * Jogei negal dastoti dūšios išganymo? * Kame yra toks žmogus, kurs vargų datyręs * Gyvendams čia pasaulėj, apseitų nemiręs;

Kurs galėtų be Kristaus pragaro išbėgti * O veidą tavo šventą danguje regėti? * Kur yra sena tavo garsinga gerybė, * Kur Dovydui prisiekta tavoji teisybė?

Atmink, Viešpatie, tiktai ant užgėdinimo * Ir kitų kraštų žmonių

źmoniu; bajsi iszjuokima * Nes isz musu ticziojes; ir prastaj iszjuokie * Idąnt ju kłausitumem, par gwałtą prisuokie.

Dar neprietelej musu; atmajną pamati * Ir pati karalu musu; uź nieka sau stati * Par wisus ąmźius Wieszpats, łaj bun pałajmintas * Ir apskritoj pasalej łaj bun pagarbintas. Amen.

Pasalme 89.

Apej didibę Diewa ir siłpnumą źmogaus.

Gajda kajp: *Maria Magdalena kad Jezaus.*

Wieszpatie tu pats esi; musu padieimu * Nu kartos ligi kartos;
↕ p. 252–253 musu apginimu * Pirmiaus ne ↕ kajpo źiamę; ir kałnus sutwierej * Upiu, ezeru, juru; undenis atwierej.

Pirmjaus nekajp sutwierej, saulę ir mienesi * Piłnoj sawa galibiej; nu ąmźiu tu esi * Tu pats senej pasakiej, prowikieties źmones * Tejp elkieties kad werti; butumet małones.

Tukstąntis metu Diewi; akiwajzdoj tawa * Kajp diena wakarikszte; kuri gała gawa * Ąmźius źmogaus kiekwiena; jug nestou ąnt wietas * Bet kajp sargiba nakties; po tris kartus kietas.

Zmogus kajpo źolele; nu rita źid graźiaus * Wakarop apwitusi; źid wienok jau maźiaus * Po kieletas dienelu; jau parźidiejusi * Iszstębst tujau sukijtie; iszwirst sudziuwusi.

Tejp mes rustibiej Diewa; smertełnajs palikom * Nesgi par darbus sawa; anam neitikom * Pastatej parzęngimus; akiwajzdoj tawa *
↕ p. 253–254 Griekus musu szwiesibiej, skajste wejda sawa. ↕

Szitaj jau dienas musu, nuludi pabęngam * Wajsiu rustibes tawa; pakielti nestęngam, * Metaj musu lig łajku; ira suskajtiti * Ar kajp kokies wortinkles; ajszkiej iszstatiti.

Septines deszimts metu; gal źmogus patekti * Ir siłu sawa kuna; gal dabar sutekti * Tecziaus galingi kartajs; palenk ir asztuones * Bet retaj tiera szęndien; tejp silingi źmones.

Jej kurij dar tolesnej; neskubinas mirti * Tur wargu ir sopulu; begała datirti * Nes senatwej uźejus; pasilpnie ir siłas * Kurs jaunas buwa gacznus; tas atsirąnd tiłas.

baisaus išjuokimo, * Nes iš mūsų tyčiojos ir prastai išjuokė, * Idant jų klausytumėm per gvaltą prisuokė.

Dar neprieteliai mūsų, atmainą pamatę, * Ir patį karalių mūsų už nieką sau statė. * Per visus amžius Viešpats lai būn palaimintas * Ir apskritoj pasaulėj lai būn pagarbintas. Amen.

Pasalmė 89

Apie didybę Dievo ir silpnumą žmogaus

Gaida kaip *Marija Magdalena kad Jėzaus ieškojo.*

Viešpatie, tu pats esi mūsų padėjimu, * Nuo kartos ligi kartos mūsų apgynimu. * Pirmiau nekaipo žemę ir kalnus sutvėrei, * Upių, ežerų, jūrų vandenis atvėrei.

Pirmiau nekaip sutvėrei saulę ir mėnesį, * Pilnoj savo galybėj nuo amžių tu esi. * Tu pats seniai pasakei: provykitės žmonės, * Taip elkitės, kad verti būtumėt malonės.

Tūkstantis metų, Dieve, akivaizdoj tavo * Kaip diena vakarykštė, kuri galą gavo. * Amžius žmogaus kiekvieno juk nestov ant vietos, * Bet kaip sargyba nakties po tris kartus keičias.

Žmogus kaipo žolelė nuo ryto žyd gražiau, * Vakarop apvytusi žyd vienok jau mažiau, * Po keletos dienelių jau peržydėjusi * Išstembst tuojau, sukietėj, išvirst sudžiūvusi.

Taip mes rūstybėj Dievo smertelnais palikom, * Nesgi per darbus savo anam neįtikom. * Pastatei peržengimus akivaizdoj tavo, * Griekus mūsų šviesybėj skaistaus veido savo.

Šitai jau dienas mūsų nuliūdę pabengiam, * Vaisių rūstybės tavo pakelti nestengiam; * Metai mūsų lig laiku yra suskaityti * Ar kaip kokios vortinklės aiškiai išstatyti.

Septyniasdešimts metų gal žmogus patekti * Ir syla savo kūno gal dābar sutekti. * Tačiau galingì kartais patenk ir aštuonias, * Bet retai tėra šiandien taip sylingi žmonės.

Jei kurie dar tolesniai neskubinas mirti, * Tur vargų ir sopulių be galo datirti, * Nes senatvei užėjus, pasilpnėj ir sylos, * Kurs jaunas buvo gačnus, tas atsirand tylus.

Senis kajp źole kokie; su dalgiu nukirsta * Wejkiej numirszt ir supun; i dulkies pawirsta * Pirmas griekas Adoma; tąn atmajna dara * Ir wisus ano sunus; i graba suwara.

Tokie taj ira Diewi, grieka nedoribe * Ir tawa niemieruota; rustibes
↕ p. 254–255 didibe * Duok mums tawa ↕ galibę; Wieszpatie suprasti * Duok mokitus par kurius; galem tawi rasti.

Pakol rustibiej tawa; dziauksma neturiesma * Pakol tawęs parmelsti; niekajp negalesma * Paźwełk i mamis Diewi; ir duok pasidziaukti * Miłaszirdistes tawa; ne lijp ilgaj łaukti.

Susimilima tawa; iłgajniu sulauki * Par kiauras dienas tawiep; Diewi musu szauki * Pasidziaugiem uź wisas; datirtas nełajmes * Nes galejem ilsieti; jau be kokios bajmes.

Tejkies i tarnus tawa, Diewi pawejzieti * Buti musu wadowu; ir darbus regieti * Łaj bun szwiesibe tawa; Wieszpatie su mamis * Ir buk wisumet draugi; su sawa sunumis.

Wargus ir darbus musu; tejkies pats tajsiti * O łajmindams wisa-
↕ p. 255–256 dos; uź gierus skajtiti. Amen. ↕

Pasalme 90.

Apej łajmę Wieszpatiu Diewu pasiklowusiu.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie Tiewa.*

Kam Diewas paded, tas ir bus apgintu * Nu dąngiszkoje; tiewa pauksztintu * Sakis Wieszpatie; apginieju esi * Manęs nemesi.

Uźdąngu mana; tu esi ir Diewu * Pri tawęs głauduos; buk diel manęs tiewu * Nes tawiep wisą; sawa turiu wilti * Kas gal apwilti.

Tu iszgielbiej nu didiu pejkimu * Tu pats uźłajkiej; nu bajsiu kiejkimu * Dar tu saugojej; nu spąnsłu padietu * Manij źadietu.

Twirtibiej Diewa; uździngą turiesi * Ano galibiej; kad wilti padiesi * Su skidu sawa; uźdęngs tawi Diewas * Gieriausis tiewas.

↕ p. 256–257 Ne nusigąnsi nie źmogaus bajdąnte * Nejgi ↕ ąntkrite; tąmsibiej ejnąnte * Dar nej wiliczes; lekąntios regiemaj * Auksztaj ar źiemaj.

Uźłajkis tawi; nu welnia plesząnte * Nu dienos widu; tawi uźpułąnte * Kad neprietelej apgułs tawi smurti * Turis sugurti.

Senis kaip žolė kokia, su dalgiu nukirsta, * Veikiai numiršt ir supūn, į dulkes pavirsta. * Pirmas griekas Adomo tą atmainą daro * Ir visus ano sūnus į grabą suvaro.

Tokia tai yra, Dieve, grieko nedorybė * Ir tavo nemieruota rūstybės didybė. * Duok mums tavo galybę, Viešpatie, suprasti, * Duok mokytus, per kuriuos galim tave rasti.

Pakol rūstybėj tavo džiaugsmo neturėsim, * Pakol tavęs permelsti niekaip negalėsim. * Pažvelk į mumis, Dieve, ir duok pasidžiaugti, * Mielaširdystės tavo neliepk ilgai laukti.

Susimilimo tavo ilgainiui sulaukę, * Per kiauras dienas taviep, Dieve mūsų, šaukė. * Pasidžiaugėm už visas datirtas nelaimes, * Nes galėjom ilsėti jau be kokios baimės.

Teikis į tarnus tavo, Dieve, paveizėti, * Būti mūsų vadovu ir darbus regėti. * Lai būn šviesybė tavo, Viešpatie, su mumis, * Ir būk visuomet drauge su savo sūnumis.

Vargus ir darbus mūsų teikis pats taisyti * O laimindams visados už gerus skaityti. Amen.

Pasalmė 90

Apie laimę Viešpačiu Dievu pasikliovusių

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Kam Dievas paded, tas ir bus apgintu, * Nuo dangiškojo tėvo paaukštintu. * Sakys: Viešpatie, apgynėju esi, * Manęs nemesi.

Uždanga mano tu esi ir Dievu, * Prie tavęs glaudžiuos, būk dėl manęs tėvu, * Nes taviep visą savo turiu viltį. * Kas gal apvilti?

Tu išgelbėji nuo didžių peikimų, * Tu pats užlaikei nuo baisių keikimų, * Dar tu saugojai nuo spąslų padėtų, * Manie žadėtų.

Tvirtybėj Dievo uždangą turėsi, * Ano galybėj kad viltį padėsi. * Su skydu savo uždengs tave Dievas, * Geriausias tėvas.

Nenusigąsi nė žmogaus baidančio * Neigi antkryčio, tamsybėj einančio; * Dar nei vylyčios lekiančios regimai * Aukštai ar žemai.

Užlaikys tave nuo velnio plėšiančio, * Nuo dienos vidu tave užpuolančio; * Kad neprieteliai apguls tave smurti, * Turės sugurti.

Kris szalip tawęs; deszimtis tukstątntiu * Po ąntros rąnkos; kruwa kariaujęntiu * Bet tawij neklus; wilicze nie wiena * Par kiaurą diena.

Sawa akimis nedorus regiesi * Karonę didę; griesznikus girdiesi * Nes Wieszpats ira; tawa tikru wilti * Ir tawa kilti.

Giwenęms tawa; nedatirs korones * Bus attolinti, wisi pikti źmones * Nie kokios biedos; didios nedatirsi * Kad ir numirsi.

Nes Diews prisakie; Arkaniołams sawa * Idąnt dabotu, wisu kielu

↕ p. 257–258 tawa * Idąnt rąnkosi sawa, węn nesziotu * Ir neprastotu. ↕

Kad i akmeni koju neźejstumi * O be paojaus; wisur wajkszcziotumi * Idąnt nełajmes; tau ne atsitiktu * Swejku paliktu.

Drijza głoudina; su kojoms miniosi * Par lawa smaka; gan drąnsej wajkszcziosi * Kad Diewu tawa; tikraj pasiklausi * Ir jo małdausi.

Sztaj saka Diewas, asz dorą gielbiesiu * Jo rejkałusi; pats tokiem padiesiu * Nes wardą mana, is tikraj paźina * Ir tąn garbina.

Kad szaukses maniep, asz jo iszkłausisiu * Prispaudimusi; ano neaplejsiu * Gielbiesiu tejsi; sunumi wadinsiu * Ir iszauksztinsiu.

Dalejsiu iłgaj; ąnt źiames patekti * Ragisiu aną; prisakimus sekti *

↕ p. 258–259 Gieribes mana; anam parodisiu * Kad iszganisiu. Amen. ↕

Pasalme 91.

Apej didibę ir gieribę Wieszpaties.

Gajda kajp: *Werkiet aniołaj, werkiet.*

Oj graźu ira, Wieszpati garbinti * Aukszcziausi wardą; wisumet szłowinti * Skielbti par diena, jo didę gieribę * O nakties buwiej; tokie pat tejsibę.

Pagaukiem arpą, nu stigu deszimties * Rejk mums cymbołus; ir kąnkles paimties * Giedoti linksmaj; Wieszpati auksztinti * Ir jo gieribę; ąmźinaj szłowinti.

Pasiłinksminkiem; isz dajktu sutwertu * Isz darbu Diewa; daboima wertu * Wejkałaj Diewa; kajp stipriauses piles * O misles ano; nemieruotaj giles.

Wirs mulkis newejks; niekajp ju suprasti * Neiszmintingas; negales surasti * Griesznikas praźis, kajp kokie źolele * Bet jogiej atstos; prisakimu kiele.

Kris šalip tavęs dešimtis tūkstančių, * Po antros rankos krūva kariaujančių, * Bet tavie neklius vylyčia nė viena * Per kiaurą dieną.

Savo akimis nedorus regėsi, * Karonę didžią griešninkų girdėsi, * Nes Viešpats yra tavo tikra vilčia * Ir tavo kilčia.

Gyvenims tavo nedatirs koronės, * Bus attolinti visi pikti žmonės. * Nė kokios bėdos didžios nedatirsi, * Kad ir numirsi.

Nes Dievs prisakė arkaniolams savo, * Idant dabotų visų kelių tavo, * Idant rankose savo vien nešiotų * Ir neprastotų.

Kad į akmenį kojų nežeistumi * O be pavojaus visur vaikščiotumi, * Idant nelaimės tau neatsitiktų, * Sveiku paliktų.

Driežą gluodeną su kojoms myniosi, * Per levą, smaką gan drąsiai vaikščiosi, * Kad Dievu tavo tikrai pasikliausi * Ir jo maldausi.

Štai, sako Dievas, aš dorą gelbėsiu, * Jo reikaluose pats tokiam padėsiu, * Nes vardą mano jis tikrai pažino * Ir tą garbino.

Kad šauksis maniep, aš jo išklausysiu, * Prispaudimuose ano neapleisiu; * Gelbėsiu teisų, sūnumi vadinsiu * Ir išaukštinsiu.

Daleisiu ilgai ant žemės patekti, * Raginsiu aną prisakymus sekti, * Gėrybes mano anam parodysiu, * Kad išganysiu. Amen.

Pasalmė 91

Apie didybę ir gerybę Viešpaties

Gaida kaip *Verkit, aniolai, verkit.*

Oi gražu yra Viešpatį garbinti, * Aukščiausią vardą visuomet šlovinti, * Skelbti per dieną jo didžią gerybę, * O nakties būvyj tokią pat teisybę.

Pagaukim arfą nuo stygų dešimties, * Reik mums cimbolus ir kankles paimties, * Giedoti linksmai, Viešpatį aukštinti * Ir jo gerybę amžinai šlovinti.

Pasilinksminkim iš daiktų sutvertų, * Iš darbų Dievo, dabojimo vertų. * Veikalai Dievo kaip stipriausios pilės, * O mislios ano nemieruotai gilios.

Vyrs mulkis neveiks niekaip jų suprasti, * Neišmintingas negalės surasti, * Griešninkas pražys kaip kokia žolelė, * Bet jogei atstos prisakymų kelio,

↕ p. 259–260 Todiel priwerstas; grabi atsigulti * Turies be ↕ regięnt, ąmźinai prapulti; * Bet tu Wieszpatie; niekumet neźusi * Wisu aukszcziausiu; wisados parbusi.

Sztaj neprietelej; kajp tu Diewe źinaj * Pragajsz netruki, ir prapuls ąmźinaj, * Wisus nedorus, tulid iszbłaszkisi * Gierus priszingaj; prigłaudoj łajkisi.

Tad ragas mana kielses iszauksztintas * Kajpo węnragie; rases pastiprintas * Miłaszirdistes; senatwiej datirsiu * O neprietelus; su koi paspirsiu.

Apej kiłstąntius; ąnt manęs źinosiu * Kajpo nedorus; lęngwaj pakarosiu, * Tejsingas praźis, kajpo palmas medis * Namus ir wajkus; padorej suriedis.

Iwis bagała; kajp cedraj Libana * Ir dar ne sakis; jog iwisa gana * Budamas giwu; paźins tikrą wierą * Ąntrami ąmźiej, datirs wisa giera.

Ziłoj senatwiej, bus suwisu swejku * Sułauks daugibes anuku ir wajku * Idąnt apskielbtu, Wieszpaties gieribes * Kuremi niera, neko-
↕ p. 260–261 kios suktibes. A. ↕

Pasalme 92.

Apej didibę ir galibę Wieszpaties.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Wieszpats Diewas karalawa * Ir pajeme rubus sawa, * Apsiwilka su galibi * Pasijuose su stipribi,

Wisą źiamę patwirtina * Tos krutinti nekietina, * Jau nu to garsinga łajka * Rąnka tawa ję uźlajka.

Ziame ir tawa stolicze, * Zmones tawa awinicze, * Kad undenęms wietą rodej * Kad upiems wagas iszskrodej.

Dideli twanaj pakiła * Ir newejkiej te nutiła, * Audras juru ira kiejstas * Nu tawis Diewi dalejstas.

Bet Tu Diewi juo galingas * Auksztibiesi stebuklingas, * Źodems tawa rejk tikieti, * Baźniczę rejk paregieti.

↕ p. 261–262 Kurij prider szwęntinibe * Cze rodaj sawa gie ↕ ribę * Cze wardą Tawa garbisma * Ąmźinaj Tawi szłowinsma. Amen.

Todėl priverstas grabe atsigulti, * Turės beregint amžinai prapulti; * Bet tu, Viešpatie, niekuomet nežūsi, * Visų aukščiausiu visados perbūsi.

Štai nieprieteliai, kaip tu, Dieve, žinai, * Pragaiš netrukę ir prapuls amžinai; * Visus nedorus tūlyd išblaškysi, * Gerus, priešingai, prieglaudoj laikysi.

Tad ragas mano kelsis išaukštintas, * Kaipo vienragio rasis pastiprintas; * Mielaširdystės senatvėj datirsiu, * O neprietelius su koja paspirsiu.

Apie kilstančius ant manęs žinosiu, * Kaipo nedorus lengvai pakarosiu, * Teisingas pražys kaipo palmės medis, * Namus ir vaikus padoriai surėdęs.

Įvis be galo kaip cedrai Libano * Ir dar nesakys, jog įviso gana. * Būdamas gyvu, pažins tikrą vierą, * Antrame amžiuj datirs viso gero.

Žiloj senatvėj bus su visu sveiku, * Sulauks daugybės anūkų ir vaikų, * Idant apskelbtų Viešpaties gerybes, * Kuriame nėra nė kokios suktybės. A.

Pasalmė 92

Apie didybę ir galybę Viešpaties

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Viešpats Dievas karaliavo * Ir paėmė rūbus savo, * Apsivilko su galybe, * Pasijuosė su stiprybe,

Visą žemę patvirtino, * Tos krutinti neketino; * Jau nuo to garsingo laiko * Ranka tavo ją užlaiko.

Žemė yr tavo stolyčia, * Žmonės tavo avinyčia. * Kad vandenims vietą rodei, * Kad upėms vagas išskrodei,

Dideli tvanai pakilo * Ir neveikiai tenutilo. * Audros jūrų yra keistos * Nuo tavęs, Dieve, daleistos.

Bet tu, Dieve, juo galingas, * Aukštybėse stebuklingas, * Žodžiams tavo reik tikėti, * Bažnyčią reik paregėti.

Kurie prider šventenybe, * Čia rodai savo gerybę, * Čia vardą tavo garbinsim, * Amžinai tave šlovinsim. Amen.

Pasalme 93.

Apej karones griesznìku.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis didej paduk.*

Wieszpats stipriausis, gal luosaj dariti * Uź nedoribes sugieb atmoniti * Iszsikiełk Diewi, wisu źiami wałdus * Kursaj diel gieru łabaj esi sałdus.

Duok uźmokiesni priderąnti wisęms * Rodik galibę ir pasiputusęms * Pakol griesznikaj iszminties negauses * Pakol isz grieku dar girties nelauses.

Pakolej tauzis apej nedoribes * Ir sznekies pates, tiktaj netejsibes * Szitaj źmoneles, Diewa paźiamina * Tiewinę ano, bajsej nuwargina.

↕ p. 262-263 Jau atejuna ir naszlę koroje * Męnką naszłajti ↕ smertiop nuterioje * Ir dabar sakie, Wieszpats to nematis * Diewas Jokuba, uź grieka nestatis.

Supraskiet ingiej, tarp źmoniu esąntis * Tas neiszmintis, nekarta pleszkąntis * Ir patis mulkiej, prota isigaukiet * Kumet nor tikros, iszminties sułaukiet.

Argi kumet nor, gal tas atsitikti * Ar toks sznekieims, gal kumet iwikti * Kad sutwertojas ausies negirdietu. * Iszmanitojas, akijs neregietu.

Diewas kurs wałda, wisu wisus źmones * Argi ir paliks, piktus be korones? * Kurs misles źmoniu, gilauses parmana * O istatimu pats iszmoka gana.

Uźtikra źmogus, tas ira łajmingas * Kuri pramoka, pats Diewas mejlingas * Kuri be didiu, szauksmu ir meldimu * Wieszpats iszmoka, patiu ikwiepimu.

Pakolej diena didźiausios nełajmes * Wejkiej nepraslinks, be
↕ p. 263-264 maźiauses bajmes * Pakol griesz ↕ nikaj ne sukris i duobę * Kurę nesenej diel kitu iszruobe.

Wieszpats ne atmes, gieru źmoniu sawa * Tiewines kurę, jau senej igawa * Kada su bajsejs, rejks karę pradieti * Nieks tad nenories, su manęm stowieti.

Bet kada Wieszpats, tujau mąn padieje * Todiel giwibą, kunas uźturieje * Kajp tiktaj kumet, koje mąn paszlije * Miłaszirdiste, Wieszpaties padieje.

Pasalmė 93

Apie karones griešninkų

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Viešpats stipriausias gal liuosai daryti, * Už nedorybes sugeb atmonyti. * Išsikelk, Dieve, visa žeme valdąs, * Kursai dėl gerų labai esi saldus.

Duok užmokesnį priderantį visiems, * Rodyk galybę ir pasipūtusiems. * Pakol griešninkai išminties negausis, * Pakol iš griekų dar girtis neliausis,

Pakolei tauzys apie nedorybes * Ir šnekės pačias tiktai neteisybes, * Šitai žmonelės Dievą pažemino, * Tėvynę ano baisiai nuvargino.

Jau atėjūną ir našlę korojo, * Menką našlaitį smerčiop nuteriojo * Ir dābar sakė: Viešpats to nematys, * Dievas Jokūbo už grieką nestatys.

Supraskit ingiai, tarp žmonių esantys, * Tas neišmintis ne kartą pleškantys, * Ir patys mulkiai proto įsigaukit, * Kuomet nor tikros išminties sulaukit.

Argi kuomet nor gal tas atsitikti, * Ar toks šnekėjims gal kuomet įvykti, * Kad sutvertojas ausys negirdėtų, * Išmanytojas akys neregėtų.

Dievas, kurs valdo visų visus žmones, * Argi ir paliks piktus be koronės? * Kurs mislias žmonių giliausias permano * O įstatymų pats išmoko gana.

Už tikro žmogus tas yra laimingas, * Kurį pramoko pats Dievas meilingas, * Kurį be didžių šauksmų ir meldimų * Viešpats išmoko pačių įkvėpimų.

Pakolei diena didžiausios nelaimės * Veikiai nepraslinks be mažiausios baimės, * Pakol griešninkai nesukris į duobę, * Kurią neseniai dėl kitų išruobė.

Viešpats neatmes gerų žmonių savo, * Tėvynės, kurią jau seniai įgavo. * Kada su baisiais reiks karę pradėti, * Nieks tad nenorės su manim stovėti.

Bet kada Viešpats tuojau man padėjo, * Todėl gyvybą kūnas užtūrėjo; * Kaip tiktai kuomet koja man pašlijo, * Mielaširdystė Viešpaties padėjo.

Koks szirdies mana, skaudieimas buwa * Tokie paguoda, nu Diewa pribuwa * Isakiej sunkies prowas iszpilditi * Ne użłajkąntius, prizadi suditi.

Kurij paprata, tejsingus priginti * Kraui nekałtą źmoniu iszłaszinti * Wieszpats patape tejsingu głobieju * Nu piktu źmoniu, tikru apginieju.

Wieszpats isznowis wisus nedorusius * Swejkataj łajkis, sawa mi-
↕ p. 264–265 lemusius * Todiel griesznikaj ↕ oj pasisaugokiet * Kajp turet ełgties, taj gieraj dabokiet. Amen.

Pasalme 94.

Apej garbę, tejsibę ir gieribę Diewa.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu.*

Ejkiem baźniczion ir linksminkiemos * Isz Diewa musu wisi dziaukiemos * Giedokiem Diewuj iszganitojuj * Nu wisa pikta iszgielbietojuj.

Ankstij su aukszru tęn susirinkiem * Wieszpati sawa, linksmaj garbinkiem * Giesmes pasalmes, anam giedokiem * Uź wiskąn giera jam diekawokiem.

Nes Diewas musu ir didis Wieszpats * Kursaj sutwiere, isz nieka wis pats * Uź wisus Diewus ira didesnis * Ligiej uź wisus, tiewus gieresnis.
↕ p. 265–266 Tejp ira auksztas ir wisagalis * Jog sawa rąn ↕ koj tur wisas szalis * Auksztibes kałnu is pats primata * Ir kur tinkamas anus pastata.

Jo ira juras, pats jes padare * Kad wiena źodi tiktaj isztare * *Bukiet sutwertas,* tujaus tos stojos * O ju graźumu Wieszpats dabojos.

Sausimą tejpog Diewas sutwiere * Daugiel gieribiu, ąnt jos iszbiere * Kurioms mes mintam ir wisus giwis * O to iszmone, kas nepadiwis.

Ejkiem tad wisi, pasikłoniokiem * Su linksmu szirdi, anam giedokiem * Pulkiem ąnt kielu, werkiem priesz Diewa * Garbinkiem sawo gieriausi tiewa.

Nes ira Diewas, piłnas małones * O mes jo wajkaj, nors męnki źmones * Is mil aweles, ganikłas sawa * Kures sutwerdams senej igawa.

Koks širdies mano skaudėjimas buvo, * Tokia paguoda nuo Dievo pribuvo. * Įsakei sunkias provas išpildyti, * Neužlaikančius prižadi sūdyti.

Kurie paprato teisingus priginti, * Kraują nekaltą žmonių išlašinti. * Viešpats patapo teisingu globėju, * Nuo piktų žmonių tikru apgynėju.

Viešpats išnovys visus nedoruosius, * Sveikatoj laikys savo mylimuosius, * Todėl griešninkai oi pasisaugokit, * Kaip turit elgtis, tai gerai dabokit. Amen.

Pasalmė 94

Apie garbę, teisybę ir gerybę Dievo

Gaida kaip *Pulkim ant kelių.*

Eikim bažnyčion ir linksminkimės, * Iš Dievo mūsų visi džiaukimės. * Giedokim Dievui Išganytojui, * Nuo viso pikto išgelbėtojui.

Anksti su aušra ten susirinkim, * Viešpatį savo linksmai garbinkim, * Giesmes, pasalmes anam giedokim, * Už viską gero jam dėkavokim.

Nes Dievas mūsų yr didis Viešpats, * Kursai sutvėrė iš nieko vis pats. * Už visus dievus yra didesnis, * Lygiai už visus tėvus geresnis.

Taip yra aukštas ir visagalis, * Jog savo rankoj tur visas šalis, * Aukštybes kalnų jis pats primato * Ir kur tinkamas anuos pastato.

Jo yra jūros, pats jas padarė, * Kad vieną žodį tiktai ištarė: * *Būkit sutvertos,* tuojau tos stojos, * O jų gražumu Viešpats dabojos.

Sausimą taipog Dievas sutvėrė, * Daugel gėrybių ant jos išbėrė, * Kurioms mes mintam ir visas gyvis, * O to išmonę kas nepadyvys.

Eikim tad visi, pasikloniokim, * Su linksma širdžia anam giedokim, * Pulkim ant kelių, verkim prieš Dievą, * Garbinkim savo geriausią tėvą.

Nes yra Dievas pilnas malonės, * O mes jo vaikai, nors menki žmonės. * Jis myl aveles, ganyklas savo, * Kurias sutverdams seniai įgavo.

Ąnt bałsa Diewa, szirdis atwerkiet * Uź griekus sawa gajlingaj
werkiet * O szirdziu jusu ne uźkijtinkiet * Su wali mana aną tejkinkiet.
↕ p. 266–267 Tejp nedarikiet kajp jusu tiewaj * Kuręms węn ↕ tika swetimi die-
waj * Kada pustiniej iłgaj kłajdioje * Manęs pikinti węn neparstoje.
Norint stebukłus didelus mate * Tecziaus uź niekus, tus wisus sta-
te * Par daugiel metu, artij ju buwau * Su węn klistantejs, nekarta
źuwau.
Ir sakiau jogiej tij klist be gała * Nes anu szirdis tikraj uźszała * Bet
kielu mana tij nepaźina * Kas karts didesnej, mani gundina.
Todiel prisijkiau anus aplejsti * I Palestyną ju ne ilejsti * Kajpo pa-
sakie, tejp ir iwika * Jozue, Kalebs tiktaj belika. Amen.

Pasalme 95.

Apej ateima Messiosziaus ir jo karalistę.

Gajda kajp: *Barbora pana muczelniki.*

Giedokiet Diewuj szitą giesmę naują * Giedok Wieszpatem, wisu
↕ p. 267–268 źmoniu gauje * Giedokiet Die ↕ wuj, łajminkiet jo wardą * Nes jam
giedoti, łabaj ira gardą.
Diena isz dienos, apieras źadiekiet * Geradieistas jo apsakinie-
kiet * Tarpo pagonu, skielbkiet jo gieribę * Tarp wisu źmoniu, pra-
jowu didibę.
Jog didis Wieszpats, ir łabaj garbingas * Darbusi sawa, tikraj ste-
buklingas * Uź wisus diewus, tas ira baugiesnis * Bet ir galibiej, be
gała didesnis.
Diewaj pagonu, ir welnej pragara * Kurij tarp źmoniu, bajses pin-
kles dara * O Wieszpats musu, ira sutwertoju * Dąngaus ir źiames
tikru walditoju.
Wisusi ira dalikus szwęncziausis * Uź wisus dajktus, źinomus
graźiausis * Atneszkiet Diewuj gimines pagonu * Atneszkiet garbę,
źmones wisu stonu.
Garbę jo szwęntam warduj atboginkiet * Par kiauras dienas Wiesz-
pati szłowinkiet * Imkiet apieras, i baźniczę ejkiet * Kąn turiedamis
↕ p. 268–269 Wieszpatem sutejkiet. ↕

Ant balso Dievo širdis atverkit, * Už griekus savo gailingai ver-
kit, * O širdžių jūsų neužkietinkit, * Su valia mano aną teikinkit.
Taip nedarykit kaip jūsų tėvai, * Kuriems vien tiko svetimi die-
vai; * Kada pūstynėj ilgai klaidžiojo, * Manęs pykinti vien neperstojo.
Norint stebuklus didelius matė, * Tačiau už niekus tuos visus sta-
tė. * Per daugel metų arti jų buvau, * Su vien klystančiais ne kartą
žuvau.
Ir sakiau, jogei tie klyst be galo, * Nes anų širdys tikrai užšalo; *
Bet kelių mano tie nepažino, * Kaskarts didesniai mane gundino.
Todėl prisiekiau anuos apleisti, * Į Palestiną jų neįleisti. * Kaipo
pasakė, taip ir įvyko, * Jozuė, Kalebs tiktai beliko. Amen.

Pasalmė 95

Apie atėjimą Mesijošiaus ir jo karalystę

Gaida kaip *Barbora pana, mūčelninkė šventa.*

Giedokit Dievui šitą giesmę naują, * Giedok Viešpačiui visų žmo-
nių gauja, * Giedokit Dievui, laiminkit jo vardą, * Nes jam giedoti
labai yra gardu.
Diena iš dienos apieras žadėkit, * Geradėjystas jo apsakinėkit,
* Tarpo pagonų skelbkit jo gerybę, * Tarp visų žmonių prajovų
didybę.
Jog didis Viešpats ir labai garbingas, * Darbuose savo tikrai stebu-
klingas, * Už visus dievus tas yra baugesnis, * Bet ir galybėj be galo
didesnis.
Dievai pagonų yr velniai pragaro, * Kurie tarp žmonių baisias
pinkles daro. * O Viešpats mūsų yra sutvertoju, * Dangaus ir žemės
tikru valdytoju.
Visuose yra dalykas švenčiausias, * Už visus daiktus žinomus
gražiausias. * Atneškit Dievui, giminės pagonų, * Atneškit garbę,
žmonės visų stonų.
Garbę jo šventam vardui atboginkit, * Per kiauras dienas Viešpatį
šlovinkit; * Imkit apieras, į bažnyčią eikit, * Ką turėdami, Viešpačiui
suteikit.

Prejminiej szwęntoj, jam pasikłoniokiet * Jo wales szwęntos wisades dabokiet * Nu wejda Diewa, tegul sukrunt źiame * Kuri nu ano sawa pradę jeme.

Tarkiet pagoniems, Diews ira karalu * Ir waldimieru, wisokiu paszalu * Sutajses źiamę, tąn mok nuturieti * Be sawa wales, nelejd pakrutieti.

Apszwietes źiamę isz sawa gieribes * Apsudis źmones, po tikros tejsibes * Łaj dźiaugas źiame, telinksminas dąngus * Kurs dieł sutwertu, łabaj ira brąngus.

Su wisu giwiu, tegul sujud mare * Nes Wieszpats ir tąn, isz nieka padare * Łaj dźiaugas łaukaj ir ju wisa brąndą * Kurius kiekwienas, sawa majstą rąnda.

Kad atejs Diewas, źiames parwejzieti * Medej pagalaus, pradies szokinieti * Apsudis źmones, po tikros tejsibes * Wisas gimines, pa-
↕ p. 269–270 gal ju kaltibes. A. ↕

Pasalme 96.

Apej pamatawima, karalistes Kristaus ir sudną dieną.

Gajda kajp: *Garbie Diewuj ąnt auksztibes,*

Sztaj karalau musu Wieszpats * Kurs sutwiere tikraj wis pats * Tegul dziaugas źiame wisa * Ąnt kuri źmones iwisa.

Ir kur źiames ira gałas * Te linksminas atstes sałas * Wieszpats siedos debesiesi * Uź mygłu jo neregiesi.

Kurs par tejsibę ąmźiną * Sostą sawa patwirtina * Diews pirm sawis ugni łajde * Kuri neprietelus bajde.

Jo źajbaj źiamę apszwieti * Kuri pradieje drebieti * Kałnaj sutirpa it waszkas * Zmoniu be palika maź kas.

↕ p. 270–271 Wis tur buti Diewuj matąnt * Zmones i sudą ↕ sustatąnt * Dąngus rodis jo tejsibę * Zmones matis jo galibę.

Łaj giedas wisi pagonis * Stabus garbinąntius źmonis * Aniołaj Diewą garbinkiet * Jo szwęntą wardą szłowinkiet.

Kąn kad Sionas girdieje * Szirdingaj dziaukties pradieje * Pradźiuga dukteris Juda * Diel Wieszpaties tejse suda.

Priemenėj šventoj jam pasikloniokit, * Jo valios šventos visados dabokit. * Nuo veido Dievo tegul sukrunt žemė, * Kuri nuo ano savo pradžią ėmė.

Tarkit pagonims: Dievs yra karaliu * Ir valdymieru visokių pašalių, * Sutaisęs žemę, tą mok nutūrėti, * Be savo valios neleidž pakrutėti.

Apšvietęs žemę iš savo gerybės, * Apsūdys žmones po tikros teisybės. * Lai džiaugias žemė, telinksminas dangus, * Kurs dėl sutvertų labai yra brangus.

Su visu gyviu tegul sujud marė, * Nes Viešpats ir tą iš nieko padarė, * Lai džiaugias laukai ir jų visa branda, * Kuriuos kiekvienas savo maistą randa.

Kad ateis Dievas žemės perveizėti, * Medžiai pagaliau pradės šokinėti; * Apsūdys žmones po tikros teisybės, * Visas gimines pagal jų kaltybės. A.

Pasalmė 96

Apie pamatavimą karalystės Kristaus ir sūdną dieną

Gaida kaip *Garbė Dievui ant aukštybės.*

Štai karaliauj mūsų Viešpats, * Kurs sutvėrė tikrai vis pats. * Tegul džiaugias žemė visa, * Ant kurios žmonės įviso.

Ir kur žemės yra galas, * Telinksminas atsčios salos. * Viešpats sėdos debesyse, * Už miglų jo neregėsi.

Kurs per teisybę amžiną * Sostą savo patvirtino. * Dievs pirm savęs ugnį laidė, * Kuri neprietelius baidė.

Jo žaibai žemę apšvietė, * Kuri pradėjo drebėti, * Kalnai sutirpo it vaškas, * Žmonių bepaliko maž kas.

Vis tur būti Dievui matant, * Žmones į sūdą sustatant, * Dangus rodys jo teisybę, * Žmonės matys jo galybę.

Lai gėdis visi pagonys, * Stabus garbinantys žmonys. * Aniolai Dievą garbinkit, * Jo šventą vardą šlovinkit.

Ką kad Sionas girdėjo, * Širdingai džiaugtis pradėjo; * Pradžiugo dukterys Judo * Dėl Viešpaties teisaus sūdo.

Tu esi Diewu aukszcziausiu * Uz wisus diewus didziausiu * Diewa milęntis dabokiet * Prisakimu neatstokiet.

Diews saugos duszes szwęntuju * Tarnu sawa iszrinktuju * Isztrauks isz rąnkas grieszniku * Tikru sawa prisziniku.

Tejsęms szwiesa uźtekieje * Gieri linksminties pradieje * Dziau-
↕ p. 271–272 kieties wisi tejsingi * Diewa milestu galingi. Amen. ↕

Pasalme 97.

Apej gieradieistas Wieszpaties.

Gajda kajp: *Swejki sułauki szwęntu weliku.*

Giedokiet Diewuj szęn giesmę nauję * Kursaj padare, prajowu gauję * Nes pats pasaulę, musu iszmane * Sawa galibi zmones iszgane.

Aprejszkie Wieszpats, Kristu atejsęnt * Praźuti duszioms, daugiaus neblejsęnt * Wisus pagonis Kristu paźisęnt * Ir kajpo Diewa, sawa garbisęnt.

Diews Izralitams, senej kalbieje * Atsiusti Kristu, tikraj źadieje * Tad wisi krasztaj, tikies i Diewą * Iszpaźis aną uź sawa tiewa.

Todiel oj źmones Diewuj giedokiet * Uź jo gieribę padiekawokiet * Dziaukieties wisi linksmaj szaukokiet * Diewą garbinti, nebi parstokiet.

Kąnkles Wieszpatem guwej skąmbinkiet * Cymbołus garsius, da-
↕ p. 272–273 bar brazdinkiet * Giedokiet anam, ↕ pasalmes szwęntas * Łaj wardas Diewa, bus pagarbintas.

Woź ragius trubus, Wieszpatem puskiet * Jusu karalu iszgirsęnt jauskiet * Te susijudęn mares gilibe * Łaj sukusz anos giwe daugibe.

Łaj Diewa garbęn, źiame apskrita * Ir wisi kurij ąnt anos krita * Upis tuokartu, pradies ratuoti * Ir kałnaj stejgses garbę atiduoti.

Nes Diews ateje, ju iszmokiti * Wierą sutejkti, ir apsuditi * Iszmokis źmones tikros tejsibes * Sudidams nemirsz, sawa gieribes. Amen.

Tu esi Dievu aukščiausiu, * Už visus dievus didžiausiu. * Dievą mylintys dabokit, * Prisakymų neatstokit.

Dievs saugos dūšias šventųjų, * Tarnų savo išrinktųjų, * Ištrauks iš rankos griešninkų, * Tikrų savo priešininkų.

Teisiems šviesa užtekėjo, * Geri linksmintis pradėjo. * Džiaukitės visi teisingi, * Dievo mylista galingi. Amen.

Pasalmė 97

Apie gieradėjystas Viešpaties

Gaida kaip *Sveiki sulaukę šventų Velykų.*

Giedokit Dievui šią giesmę naują, * Kursai padarė prajovų gaują, * Nes pats pasaulę mūsų išmanė, * Savo galybe žmones išganė.

Apreiškė Viešpats Kristų ateisiant, * Pražūti dūšioms daugiau nebleisiant, * Visus pagonis Kristų pažinsiant * Ir kaipo Dievą savo garbinsiant.

Dievs izralitams seniai kalbėjo, * Atsiųsti Kristų tikrai žadėjo, * Tad visi kraštai tikės į Dievą, * Išpažins aną už savo tėvą.

Todėl, oi žmonės, Dievui giedokit, * Už jo gerybę padėkavokit, * Džiaukitės visi, linksmai šaukokit, * Dievą garbinti nebeperstokit.

Kankles Viešpačiui guviai skambinkit, * Cimbolus garsius dābar brazdinkit, * Giedokit anam pasalmes šventas, * Lai vardas Dievo bus pagarbintas.

Ožragius, trūbus Viešpačiui pūskit, * Jūsų karalių išgirsiant jauskit; * Tesusijudin marės gilybė, * Lai sukuš anos gyvio daugybė.

Lai Dievą garbin žemė apskrita * Ir visi, kurie ant anos krito, * Upės tuo kartu pradės ratuoti * Ir kalnai steigsis garbę atduoti.

Nes Dievs atėjo jų išmokyti, * Vierą suteikti ir apsūdyti. * Išmokys žmones tikros teisybės, * Sūdydams nemirš savo gerybės. Amen.

Pasalme 98.

Par kurę ragięn wisus źmones garbinti Wieszpati

Gajda kajp: *Karalau dąngaus szaukia tarn.*

↕ p. 273–274 Wieszpats karalau, źiamę dąngu mata * Ąnt ↕ kerubinajs, sau sostą pastata * Jej noret pikiet wisi neprietelej * Grumzkiet didelej.

Jo wardą garbęn wisa Palestina * Nes karaliste jo ira ąmźina * Ąnt wisu krasztu ira iszauksztintas * Ir pałajmintas.

Wisas gimines, Wieszpati garbinkiet * Jo didi wardą wisumet szłowinkiet * Nes ira baugus ir begała szwęntas * Tiewu wadintas.

Orums karalaus, ir ano didibe * Rejkałau idąnt, miletu tejsibę * Wejslej Jokuka Diewas prową dawi * Dźiaugies igawi.

Wieszpati Diewą, szirdingaj garbinkiet * Wardą jo szwęntą, wisados auksztinkiet * Pri szwęntos skrines anam kłoniokieties * Pri jo szaukieties.

Majźieszius draugi, dar su Aaronu * Nors kunigajksztiu ir galingu ponu * Ir Samuelus Wieszpati paźina * Tikraj garbina.

↕ p. 274–275 Tij wisi szaukies, pri Wieszpaties Diewa * Wisi ↕ ji skajte, uź tikrąi tiewa * O Wieszpats anu, meldima iszkłausi * Su abi ausi.

Wieszpats tus szwęntus didelej mileje * Sztulpi debesies, su anajs kalbieje * Nes tij saugoje, ano istatimu * Ir prisakimu.

Jej dasilejda kokie parźęngima * Wieszpats sutejkie anęms atlejdima * Tecziaus koroje, neskajte uź nieka * Nie wiena grieka.

Ąnt szwęntu kałnu, anam kłoniokieties * Nu wisa pikta jautrej saugokieties * Garbinkiet wisi nes ira szwęncziausis * Tiewas gieriausis. Amen.

Pasalme 99.

Sakąnti rejkięnt garbinti Wieszpati.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

↕ p. 275–276 Diewuj giedokiete źmones * Bukiet werti jo ma ↕ łones * Tarnaukiet jam su linksmibę * Miniekiet ano gieribę.

Ejkiet baźniczion su dźiauksmu * Garbinkiet Diewą su szauksmu * Zinokiet jog pats tier Diewu * Iszganitoju ir tiewu.

Pasalmė 98

Per kurią ragina visus žmones garbinti Viešpatį

Gaida kaip *Karaliau dangaus, šaukia tarnas tavo.*

Viešpats karaliauj, žemę, dangų mato, * Ant cherubinų sau sostą pastato. * Jei norit, pykit visi neprieteliai, * Grumzkit dideliai.

Jo vardą garbin visa Palestina, * Nes karalystė jo yra amžina. * Ant viso krašto yra išaukštintas * Ir palaimintas.

Visos giminės Viešpatį garbinkit, * Jo didį vardą visuomet šlovinkit, * Nes yra baugus ir be galo šventas, * Tėvu vadintas.

Orums karaliaus ir ano didybė * Reikalauj, idant mylėtų teisybę. * Veislei Jokūbo Dievas provą davė, * Džiaugės įgavę.

Viešpatį Dievą širdingai garbinkit, * Vardą jo šventą visados aukštinkit, * Prie šventos skrynios anam kloniokitės * Prie jo šaukitės.

Maižiešius drauge dar su Aaronu, * Nors kunigaikščiu ir galingu ponu, * Ir Samuelis Viešpatį pažino, * Tikrai garbino.

Tie visi šaukės prie Viešpaties Dievo, * Visi jį skaitė už tikrajį tėvą, * O Viešpats anų meldimo išklausė * Su abi ausi.

Viešpats tuos šventus dideliai mylėjo, * Stulpe debesies su anais kalbėjo, * Nes tie saugojo ano įstatymų * Ir prisakymų.

Jei dasileido kokio peržengimo, * Viešpats suteikė aniems atleidimą, * Tačiau korojo, neskaitė už nieką * Nė vieno grieko.

Ant švento kalno anam kloniokitės, * Nuo viso pikto jautriai saugokitės, * Garbinkit visi, nes yra švenčiausias, * Tėvas geriausias. Amen.

Pasalmė 99

Sakanti reikiant garbinti Viešpatį

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Dievui giedokite, žmonės, * Būkit verti jo malonės, * Tarnaukit jam su linksmybe, * Minėkit ano gerybę.

Eikit bažnyčion su džiaugsmu, * Garbinkit Dievą su šauksmu, * Žinokit, jog pats tėr Dievu, * Išganytoju ir tėvu.

Sawęs sutwerti newejkiem * Nej sau giwibas sutejkiem * Wieszpats taj mamis sutwiere * Is pats mums akis atwiere.

Esma Diewa giwolelej * Ano ganikłas jerelej * Ejkiem baźniczion szaukdamis * Ano warduj giedodamis.

Garbinkiem Diewą nes sałdus * Wisą pasaulę suwałdus * Ąmźinaj
↕ p. 276–277 miłaszirdingas * Wisados ira tejsingas. Amen. ↕

Pasalme 100.

Apej nekaltibę ir tejsibę Dowida riedusi karalistes.

Gajda kajp: *Karalau dąngaus szaukią tar.*

Miłaszirdistę ir suda giedosiu * Garbę Wieszpatem sawa atiduosiu * Stejgsiuos giwenti be kokios kaltibes * Ir netejsibes.

Namusi sawa, tikraj busiu tejsus * Ne ikiriesiu, nejgi busiu bajsus * Wajkszcziosiu wisur, szirdies nekaltibiej * Inoj tejsibiej.

Nedasilejdau, lig sziol netejsibiu * Saugojau duszę; nug wisu biauribiu * Nedoru źmoniu, kięnsti negalejau * Neapweźiejau.

O padukielu i namus nelejdau * Ejnąntius szalęn, grąnźinti negiejdau * Plesząntiu szłowę, ne węn ne uźstojau * Bet parsakiojau.

↕ p. 277–278 Pujkibes piłnas ir nesotios szirdies * Ne ejs ↕ pri manęs, nejgi bałsa girdies * Kada uź stału, padorej siediesiu * Tokiu nekwiesiu.

Woz isztikiemus i stałą swadisiu * Su tokiejs draugi wisados walgisiu * Patis tikt dori bus tarnajtejs mana * Ir ta bus gana.

Namusi mana pujkus neras wietas * Toks negal buti, diel manęs źadietas * Neturies łajmes, sakus nedoribes * Pleszkąns biauribes.

Dar kaltiniku lijpiau neprastoti * Nu rita ąnkstij, smertiu jus koroti * Kad isz to kraszta, bajsius isznajkinczio * Ir iszgajszinczio. Amen.

Pasalme 101.

Szauksmas Wieszpatiep dwasioj pakutos.

Gajda kajp: *Kłausik małdos mana Diewi.*

Wieszpatie iszkłausik, verksminga meldimą * Tejkies neniekinti,
↕ p. 278–279 garsinga szaukima * Nekrejpk ↕ wejda tawa, nu manęs mękoje * Iszkłausik meldima nełajmes dienoje.

Savęs sutverti neveikiam * Nei sau gyvybos suteikiam, * Viešpats tai mumis sutvėrė, * Jis pats mums akis atvėrė.

Esam Dievo gyvulėliai, * Ano ganyklos ėreliai. * Eikim bažnyčion šaukdami, * Ano vardui giedodami.

Garbinkim Dievą, nes saldus, * Visą pasaulę suvaldąs, * Amžinai mielaširdingas, * Visados yra teisingas. Amen.

Pasalmė 100

Apie nekaltybę ir teisybę Dovydo rėduose karalystės

Gaida kaip *Karaliau dangaus, šaukia tarnas tavo.*

Mielaširdystę ir sūdą giedosiu, * Garbę Viešpačiui savo atiduosiu, * Steigsiuos gyventi be kokios kaltybės * Ir neteisybės.

Namuose savo tikrai būsiu teisus, * Neįkyrėsiu neigi būsiu baisus, * Vaikščiosiu visur širdies nekaltybėj ,* Ynoj teisybėj.

Nedasileidau lig šiol neteisybių, * Saugojau dūšią nuog visų bjaurybių, * Nedorų žmonių kęsti negalėjau, * Neapvežėjau.

O padūkėlių į namus neleidau, * Einančius šalin grąžinti negeidžiau, * Plėšiančių šlovę ne vien neužstojau, * Bet persekiojau.

Puikybės pilnas ir nesočios širdies * Neeis prie manęs neigi balso girdės, * Kada už stalo padoriai sėdėsiu, * Tokių nekviesiu.

Vos ištikimus į stalą svadysiu, * Su tokiais drauge visados valgysiu, * Patys tik dori bus tarnaičiais mano * Ir ta bus gana.

Namuose mano puikus neras vietos, * Toks negal būti dėl manęs žadėtas, * Neturės laimės, sakąs nedorybes, * Pleškąs bjaurybes.

Dar kaltininkų liepiau neprastoti, * Nuo ryto anksti smerčiu juos koroti, * Kad iš to krašto baisius išnaikinčiau * Ir išgaišinčiau. Amen.

Pasalmė 101

Šauksmas Viešpatiep dvasioj pakūtos

Gaida kaip *Klausyk maldos mano, Dieve.*

Viešpatie, išklausyk verksmingo meldimą, * Teikis neniekinti garsingo šaukimo, * Nekreipk veido tavo nuo manęs menkojo, * Išklausyk meldimo nelaimės dienoje.

Kumet norint jausiu, didi prispaudima * Prilęnk ausi sawa, sutejk padieima * Kurę dieną tawęs, pradiesiu prasziti * Tejkies netrukdamas, manęs iszkłausiti.

Nesgi dienas mana, kajp dumas praźuwa * Wisi kaułaj mana, kajp kresnas iszdźiuwa * Suwitau kajp źolie, pakirsta nu dalgie * O szirdis iszdziuwa, nebtekusi walgie.

Nesgi nu rupesne, uźmirszau walgiti * Su dienini duonu, kuna pasotiti * Isz priźasties wargu, bajse ajtioima * Nie walgie niekokie, dusze ne prijema.

O nełajmes mana, tejp ikires buwa * Jog ir senas kunas, pri kaułu pridźiuwa * Aplejstas nu źmoniu, ir prietelu mana * Pawiediu ra-
↕ p. 279–280 daus i, paukszti pelikana. ↕

Arba kajpo warnas, kurs nakties gadiniej * Palijkt be pastogies, pats wienas pustiniej * Ne miegodams nakti, ir łajku patogu * Tapiau kajpo źwirblis, pats wienas ąnt stogu.

Neprietelej mana, isz manęs ticziojes * Par diena ir nakti, draugi pamietlojes * O girąntis mani, kada wirszu gawa * Sustoi priesz mani, bajsej prisikawa.

Nes pelinus kajpo, kokię duoną walgiau * O gierała mana, su aszaroms jaugiau * Diel didios rustibes, ir apmauda tawa * Pakilejes błaszkiej, mani tarna sawa.

Kajpo szaszuoletis, praslinka ąmźelis * Be werkdams sudźiuwau, it saulej szijnelis * Tu wienas pasaules, pabąngą teźinaj * Nes esi wisados, ir busi ąmźinaj.

Zine apej tawi, nu tiewu lig wajku * Parejna pakarcziuo, pasa-
↕ p. 280–281 koms lig łajku * Tu ąnt Jeruzo ↕ laus, wejkiej susimilsi * O łaukima musu niekajp neapwilsi.

Nes susimilima jau ateje łajkas * Kąn koźnas numana, ir senis ir wajkas. * Nesgi tarnams tawa, jo muraj patika * Norint źiame musu, aplejsta palika.

Dide tawa warda; pagonis bijoses * Ir karalej źiames, tau wisi kłonioses * Szitaj Jeruzalu kad Wieszpats pastate * Tad daugibe źmoniu jo garbę pamate.

Wieszpats Diews iszgirda, pagajli szaukima * Ir nepaniekina szirdinga meldima * Łaj bun uźraszita atęntej giminej * Jog źadietus dajktus, lig łajku priminej.

Kuomet norint jausiu didį prispaudimą, * Prilenk ausį savo, suteik padėjimą. * Kurią dieną tavęs pradėsiu prašyti, * Teikis netrukdamas manęs išklausyti.

Nesgi dienos mano kaip dūmas pražuvo, * Visi kaulai mano kaip kresnos išdžiūvo, * Suvytau kaip žolė, pakirsta nuo dalgio, * O širdis išdžiūvo, nebtekusi valgio.

Nesgi nuo rūpesnio užmiršau valgyti, * Su dienine duona kūną pasotyti. * Iš priežasties vargų baisaus aičiojimo * Nė valgio nė kokio dūšia nepriima.

O nelaimės mano taip įkyrios buvo, * Jog ir senas kūnas prie kaulų pridžiūvo. * Apleistas nuo žmonių ir prietelių mano, * Pavėdžiu radaus į paukštį pelikaną.

Arba kaipo varnas, kurs nakties gadynėj * Palieka be pastogės pats vienas pūstynėj. * Nemiegodams naktį ir laiku patogiu * Tapau kaipo žvirblis pats vienas ant stogo.

Neprieteliai mano iš manęs tyčiojas, * Per dieną ir naktį drauge pamėtliojas. * O giriantys mane, kada viršų gavo, * Sustoję prieš mane, baisiai prisiekavo.

Nes pelenus kaipo kokią duoną valgiau, * O gėralą mano su ašaroms jaugiau. * Dėl didžios rūstybės ir apmaudo tavo * Pakylėjęs blaškei mane, tarną savo.

Kaipo šašuolėtis praslinko amželis, * Beverkdams sudžiūvau it saulėj šienelis. * Tu vienas pasaulės pabangą težinai, * Nes esi visados ir būsi amžinai.

Žinia apie tave nuo tėvų lig vaikų * Pereina pakarčiui pasakoms lig laiku, * Tu ant Jeruzalės veikiai susimilsi * O laukimo mūsų niekaip neapvilsi.

Nes susimilimo jau atėjo laikas, * Ką kožnas numano, ir senis, ir vaikas, * Nesgi tarnams tavo jos mūrai patiko, * Norint žemė mūsų apleista paliko.

Didžio tavo vardo pagonys bijosis * Ir karaliai žemės tau visi kloniosis. * Šitai Jeruzalę kad Viešpats pastatė, * Tad daugybė žmonių jo garbę pamatė.

Viešpats Dievs išgirdo pagailų šaukimą * Ir nepaniekino širdingo meldimo. * Lai būn užrašyta atentei giminei, * Jog žadėtus daiktus lig laiku priminei.

O źmones newejkiej po musu sutwerti * Garbis Diewa sawa, jog buwa to werti * Nes Wieszpats pazwelgie, isz auksztos baźniczes * ↕ p. 281-282 Diewas pawejzieje, isz sawa staliczes. ↕

Idąnt iszkłausitu, werksma apkałtuju * Wejkiej iszgielbietu, sunus uźmusztuju * Kad wardą Wieszpaties Sioni szłowintu * Ir Jeruzolimoj aną pagarbintu.

Kad źmones susei, pikta neragautu * Idąnt ir karalej, Wieszpatem tarnautu * Męnkas tare Diewuj, prową tawa seksiu * Tejkies mąn aprejkszti, ar iłgaj pateksiu?

Diewi stebuklingas, par gieribę tawa * Neduok źmoguj mirti, pusiej ąmźiaus sawa * Jukgi tawa metaj, nebęngses niekados * Kajp buwes tejp busi, par ąmźius wisados.

Galibe Wieszpaties, źiamę pamatawa * Tejpogi nu ano, dąngus pradę gawa * Kad prapułs ta źiame, gal pragajszti dąngus * Bet tu dar paliksi, ąmźinas ir brąngus.

Regiemis sutwerti, dajktaj tur praźuti * Ir negales niekajp, ąmźinaj ↕ p. 282-283 parbuti * Tu kajpo drabu ↕ źius, anus parmajnisi * Tecziaus i ta wietą, kitus pastatisi.

Zmones sawa ąmźiu, gal wejkiej iszwęngti * Bet tu metu sawa, negali pabęngti * Sunaj tarnu tawa, giwens imaningaj * Wejsle ju wisados, płatinses łajmingaj. Amen.

Pasalme 102.

Apej garbinimą Diewa uź jo gieradieistas.

Gajda kajp: *Dusze mana garbink Diewa.*

Dusze mana garbink Diewa * Wisu gieriausii tiewa * Tegul wisas siłas mana * Łajmęn Diewa kajp imana.

Garbink dusze Diewa tawa * Tikra sutwertoi sawa * Atmink kąn tau dara giera * Uź ji gieresne nebiera.

↕ p. 283-284 Kursaj isz sawa gieribes * Atlejd tawa nedo ↕ ribes * Iszganima ne uźwida * Pats ligas tawa iszgida.

Giwibą tawa gielbieje * Kad prapulti paregieje * Is wisados tawęs gajles * Uźłajka isz sawa mejles.

O žmonės, neveikiai po mūsų sutverti, * Garbins Dievą savo, jog buvo to verti, * Nes Viešpats pažvelgė iš aukštos bažnyčios, * Dievas paveizėjo iš savo stalyčios.

Idant išklausytų verksmo apkaltųjų, * Veikiai išgelbėtų sūnus užmuštųjų, * Kad vardą Viešpaties Sione šlovintų * Ir Jeruzolimoj aną pagarbintų.

Kad žmonės susėję pikto neragautų, * Idant ir karaliai Viešpačiui tarnautų. * Menkas tarė Dievui: provą tavo seksiu, * Teikis man apreikšti, ar ilgai pateksiu.

Dieve stebuklingas, per gerybę tavo * Neduok žmogui mirti pusėj amžiaus savo. * Jukgi tavo metai nebengsis niekados, * Kaip buvęs, taip būsi per amžius visados.

Galybė Viešpaties žemę pamatavo, * Taipogi nuo ano dangus pradžią gavo; * Kad prapuls ta žemė, gal pragaišti dangus, * Bet tu dar paliksi amžinas ir brangus.

Regimi sutverti daiktai tur pražūti * Ir negalės niekaip amžinai perbūti, * Tu kaipo drabužius anuos permainysi, * Tačiau į tą vietą kitus pastatysi.

Žmonės savo amžių gal veikiai išvengti, * Bet tu metų savo negali pabengti, * Sūnai tarnų tavo gyvens įmaningai, * Veislė jų visados platinsis laimingai. Amen.

Pasalmė 102

Apie garbinimą Dievo už jo geradėjystas

Gaida kaip *Dūšia mano, garbink Dievą.*

Dūšia mano, garbink Dievą, * Visų geriausiąjį tėvą. * Tegul visos sylos mano * Laimina Dievą kaip įmano.

Garbink, dūšia, Dievą tavo, * Tikrą sutvertoją savo, * Atmink, ką tau daro gera, * Už jį geresnio nebėra.

Kursai iš savo gerybės * Atleidž tavo nedorybes, * Išganymo neužvydi, * Pats ligas tavo išgydo.

Gyvybą tavo gelbėjo, * Kad prapultį paregėjo. * Jis visados tavęs gailis, * Užlaiko iš savo meilės.

Is gierus norus parmana * Ir padara jams uźgana * Kajp erele łajki sawa * Kurs naujes płuksnas igawa.

Atnaujęn tawa jaunistę * Par tikrą sawa dejwistę * Gierus sugieb pamileti * Su wisu kuo apwejzieti.

O kurij kriwidą dara * Par sudą tokius pabara * Kad darbus źidu papejkie * Majźiesziuj prowas sutejkie.

Lijpe stiprej uźłajkiti * Walę sawa iszpilditi * Diewas ira łabaj gieras * Rustibe jami netweras.

Iłgaj łaukąns metawones * Didej milis wisus źmones * Negieb wi- ↕ p. 284–285 sados koroti * Nejgi ąmźinaj graźoti. ↕

Ne pagal musu kaltibiu * Nejgi pagal nedoribiu * Zad mums piktu atiduoti * Ir uź griekus pakoroti.

Kajpo auksztas ira dąngus * Tejp Diews musu ira brąngus * Tejp dara miłaszirdistes * Tejp sutejk gieradieistes.

Wisęms kurij bieg nu grieka * Ir nepaskajta uź nieka * Nug saules uźtekieima * Ligi jos uźsilejdima.

Diewas isz sawa gieribes * Attolina nedoribes * Kajp tiews susimilstąnt wajka * Ir nu pikta ji uźłajka.

Tejp Diews susimilst ąnt giera * Kurio szirdiej pikta niera * Paźist musu sudieima * Ir ąnt pikta palinkimą.

Atmęn jogiej esma dulkies * Męnkas ir su wisu smulkies * Zmo- ↕ p. 285–286 gus kajpo źole dienos * Sutwerts ąnt wałandos wienos. ↕

Atźidies kajpo źolele * Ir neb rasi ano kiele * Papus tiktaj ąnt jo wiejas * Nebźinosi kur is diejas.

Nebipaźis wietas sawa * Nes kapusi duobę gawa * Bet Diewa musu gieribe * Atlejda mums nedoribę.

Wisi atłajdus igije * Kurij tiktaj Diewa bije * Gieru tiewu gierus wajkus * Diewas uźtur iłgus łajkus.

Kurij dabo prisakimu * Ir saugojes parźęngimu. * Diewas dąnguo atsisieda * Isz tęn karalisti rieda.

Aniołaj Diewą garbinkiet * Jo wardą szwęntą szłowinkiet * Kurij piłda Diewa walę * Gieraj suprąnt ano galę.

Wisi dąngaus tarnaj Diewa * Tegul garbęn sawa tiewa * Koźna ↕ p. 286–287 esibe sutwerta * Szłowink Diewa garbies wertą. ↕

Garbink Diewa dusze mana * Nes is pats tawi iszgana. * Jo wardą szłowink kas diena * Nes is mata koźna wiena. Amen.

Jis gerus norus permano * Ir padaro jiems užganą * Kaip erelio laike savo, * Kurs naujas pluksnas įgavo.

Atnaujin tavo jaunystę * Per tikrą savo dievystę, * Gerus sugeb pamylėti, * Su visu kuo apveizėti.

O kurie krividą daro, * Per sūdą tokius pabaro; * Kad darbus žydų papeikė, * Maižiešiui provas suteikė.

Liepė stipriai užlaikyti, * Valią savo išpildyti. * Dievas yra labai geras, * Rūstybė jame netveras.

Ilgai laukiąs metavonės, * Didžiai mylįs visus žmones, * Negeb visados koroti * Neigi amžinai gražoti.

Ne pagal mūsų kaltybes * Neigi pagal nedorybes * Žad mums piktu atiduoti * Ir už griekus pakoroti.

Kaipo aukštas yra dangus, * Taip Dievs mūsų yra brangus, * Taip daro mielaširdystes, * Taip suteik geradėjystes.

Visiems, kurie bėg nuo grieko * Ir nepaskaito už nieką, * Nuog saulės užtekėjimo * Ligi jos užsileidimo

Dievas iš savo gerybės * Attolina nedorybes, * Kaip tėvs susimilst ant vaiko * Ir nuo pikto jį užlaiko.

Taip Dievs susimilst ant gero, * Kurio širdyj pikto nėra, * Pažįst mūsų sudėjimą * Ir ant pikto palinkimą.

Atmen, jogei esam dulkės, * Menkos ir su visu smulkios. * Žmogus kaipo žolė dienos * Sutverts ant valandos vienos.

Atžydės kaipo žolelė * Ir nebrasi ano kelio, * Papūs tiktai ant jo vėjas, * Nebžinosi, kur jis dėjos.

Nebepažins vietos savo, * Nes kapuose duobę gavo. * Bet Dievo mūsų gerybė * Atleido mums nedorybę.

Visi atlaidus įgijo, * Kurie tiktai Dievo bijo. * Gerų tėvų gerus vaikus * Dievas užtūr ilgus laikus,

Kurie daboj prisakymų * Ir saugojas peržengimų. * Dievas danguj atsisėdo, * Iš ten karalyste rėdo.

Aniolai Dievą garbinkit, * Jo vardą šventą šlovinkit. * Kurie pildo Dievo valią, * Gerai suprant ano galią.

Visi dangaus tarnai Dievo * Tegul garbin savo tėvą. * Kožna esybė sutverta * Šlovink Dievą, garbės vertą.

Garbink Dievą, dūšia mano, * Nes jis pats tave išgano. * Jo vardą šlovink kas dieną, * Nes jis mato kožną vieną. Amen.

Pasalme 103.

Apej garbinima dide Wieszpaties.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius.*

Dusze mana pagarbink, gierą Diewa sawa * Nes ira sutwertoju, ir głobieju tawa * Diews sutwerdams pasaulę, parode galibę * O aną riedidamas, didelę gieribę.

Dągaus graźibe ira, Diewa papuoszimu * O szwiesibe be gała, ano giwenimu * Diews szin matoma dągu, aptraukie kajp kajlu * Wienokiej ira graźiu, spindąntiu ir dajlu.

Diews su undeniu grinu, kad pripiłda ora * Lijpdams anam iszliti,
↕ p. 287–288 daug padara dora * Kurs ↕ ąnt tąmsejs debesejs, wisados waźioi * O su sparnajs wiesułu, paprastaj łakioi.

Kurs dągaus dwases grinas, Aniołajs padaraj * Ir perkunus degąntius, ąnt źmoniu atwaraj * Kurs sutwerdamas źiamę, gieraj ję pastatej * Jog nepaszlis niekados, isztikra pamatej.

Dabar Wieszpats kad źiames, sutwierimą bęngie * Su undeniu ję wisą, ir kałnus apdęngie * O undenis Wieszpaties, bałsą kad girdieje * Kajpo perkunuj tręnkus, krutinties pradieje.

Kałnaj beregięnt sawa, iszkisza auksztibes * O undenis uźdamis, uźgule źiamibes * Diews eźerams ir juroms, paszalus parode * Dar upiems ir szaltenems, pats wagas iszskrode.

Tad undenius didelus, kajp rejkięnt subaude * Kad isz paszalu nejtu, stiprej jams uźdraude * Nu to łajka szaltenej, tekieti pradieje * Po
↕ p. 288–289 kałnajs ungas sawa, paprastaj turieje. ↕

Giwis negaledamas, troszkima isztwerti * Ejn tujaus pri szaltene, undens atsigierti * Mediusi ties upalejs, perieses paukszteley * Giedos graźej kol paauks, anu maźutelej.

Diews apszlek wisą źiamę, iszdziuwusę sausej * Kuri jau sudrikinta, iszduod jawus gausej * Wieszpats iszaugięn dabar, gan wisokiu źolu * Su kuriomis iszmajtęn, daugibę giwolu.

Is mok tejpogi jawus, gierus iszauginti * Su kurejs sugieb wisus, źmones iszmajtinti * Giers Diewas kiejstus wajsius, protingaj iszmanes * Tarp kitu dar iwejse, wina uogas skanes.

Su winu wejdą źmoniu, rustą palinksmina * O su duonu ju szirdis,

Pasalmė 103

Apie garbinimą didžio Viešpaties

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Dūšia mano, pagarbink gerą Dievą savo, * Nes yra sutvertoju ir globėju tavo. * Dievs, sutverdams pasaulę, parodė galybę, * O aną rėdydamas, didelę gerybę.

Dangaus gražybė yra Dievo papuošimu, * O šviesybė be galo ano gyvenimu. * Dievs šį matomą dangų aptraukė kaip kailiu, * Vienokiai yra gražiu, spindinčiu ir dailiu.

Dievs su vandeniu grynu kad pripildo orą, * Liepdams anam išlyti, daug padaro doro: * Kurs ant tamsių debesų visados važiuoji * O su sparnais viesulų paprastai lakioji,

Kurs dangaus dvasias grynas aniolais padarai * Ir perkūnus degančius ant žmonių atvarai, * Kurs sutverdamas žemę, gerai ją pastatei, * Jog nepašlys niekados, iš tikro pamatei.

Dabar Viešpats, kad žemės sutvėrimą bengė, * Su vandeniu ją visą ir kalnus apdengė. * O vandenys, Viešpaties balsą kad girdėjo, * Kaipo perkūnui trenkus, krutintis pradėjo.

Kalnai beregint savo iškišo aukštybes, * O vandenys ūždami užgulė žemybes. * Dievs ežerams ir jūroms pašalius parodė, * Dar upėms ir šalteniams pats vagas išskrodė.

Tad vandenius didelius kaip reikiant subaudė, * Kad iš pašalių neitų stipriai jiems uždraudė. * Nuo to laiko šalteniai tekėti pradėjo, * Po kalnais angas savo paprastai turėjo.

Gyvis, negalėdamas troškimo ištverti, * Ein tuojau prie šaltenio vandens atsigerti. * Medžiuose ties upaliais perėsis paukšteliai, * Giedos gražiai, kol paaugs anų mažutėliai.

Dievs apšlek visą žemę, išdžiūvusią sausai, * Kuri jau sudrėkinta išduod javus gausiai. * Viešpats išaugin dabar gan visokių žolių, * Su kuriomis išmaitin daugybę gyvulių.

Jis mok taipogi javus gerus išauginti, * Su kuriais sugeb visus žmones išmaitinti. * Gers Dievas, keistus vaisius protingai išmanęs, * Tarp kitų dar įveisė vyno uogas skanias.

Su vynu veidą žmonių rūstą palinksmino, * O su duona jų širdis

siłpnas pastiprina * Su undeniu sotinas, dabar medej wisi * Ir cedraj ąnt Libanu, jau gausej iwisi.

Tęn peras pilki źwirblej, ir kiti paukszteleį * Medius kiba ju lizdaj,
↕ p. 289–290 ir graźi lizdelej * Erele didis ↕ lizdas, ira ju wadowu * O jeszkoims majtnastis, wienu ju zabowu.

Aukszti kałnaj ganikłu, elnems ir oźelems * Pliszas uołu uźdąngu, blezdingoms, eźelems * Mienuo ira sutwertas, diel łajku rodima * Saule paźina taka, ir uźsilejdimą.

Woz saulej uźsilejdus, naktis atsirąnda * Griszt namon wisi źmones, o su jejs ir bąnda * Tujaus iszlend isz słapcziu, wisi paukszteį medes * Kurij szwiesibes dienos, bijos arba giedes.

Tad lawutej murmąntis, pradeda skrajoti * Sau majtnasties nu Diewa, źadietos jeszkoti * Woz saule uźtekieje źwierelej prapuole * Wiel sulinda i duobes, padorej sugule.

Iszejna źmones drąnsej, kąn tinkamis dara * Darbuojes łaukus sawa, lig paties wakara * Tejp ira darbaj tawa, Wieszpatie galingi * O
↕ p. 290–291 pariedimaj tawa, didej iszmintingi. ↕

Tejp wiskąn riedidams, rąnkas nenudildej * Wisą pasaulę dajlej, su giwiu pripildej * Ta jura su płatiomis, sawa isztokomis * Tejpog ira sutwerta, Wieszpaties rąnkomis.

Toi ira wisokiu giwolu begała * O źuwiu ir źuwelu, ira pati bała * Par jurą płauks daug łajwu, źmones wartawoses * O kiti ir źweibu, par ąmźi daboses.

Tu tejpogi sutwierej, łabaj didi źuwi * Idąnt skrajotu wisur, kajpo tikraj guwi * Wisus tas giwis baugus, par tawi sutwertas * Łauk sawa łajki majsta, jej ira to wertas.

Kad duosi wejkiej paszoks, rinkti ir łasiti * Gieribiems rąnkas tawa, rases pripilditi * Jejgi atkrejpsi wejdą; neduosi pririti * Parsigąns ir nebźinos, kąn tur bedariti.

Atimsi dwasę, tawa, ir pawirs i dulkies * Turies wejkiej iszdwiesti,
↕ p. 291–292 ir dides ir smulkies * Isz ↕ lejsi dwasę tawa, wiel giwibą duosi * Atnauintą pasaulę, małonej dabosi.

Tejp Wieszpats darbajs sawa, wisu metu dziaukses * O sutwerta pasaule, pri jo wisad szaukses * Kajp Diews paźwełg i źiamę, ta praded krutieti * Kad kałnon rąnką prikisz, tas praded rusieti.

silpnas pastiprino; * Su vandeniu sotinas dabar medžiai visi * Ir cedrai ant Libano jau gausiai įvisę.

Ten peris pilki žvirbliai ir kiti paukšteliai, * Medžiuos kybo jų lizdai ir gražūs lizdeliai. * Erelio didis lizdas yra jų vadovu, * O ieškojims maitnasties viena jų zabovų.

Aukšti kalnai ganyklų elniams ir oželiams, * Plyšos uolų uždanga blezdingoms, eželiams. * Mėnuo yra sutvertas dėl laikų rodymo, * Saulė pažino taką ir užsileidimą.

Vos saulei užsileidus, naktis atsiranda, * Grįžt namon visi žmonės, o su jais ir banda, * Tuojau išlend iš slapčių visi paukščiai medės, * Kurie šviesybės dienos bijos arba gėdis.

Tad levūčiai murmantys pradeda skrajoti, * Sau maitnasties nuo Dievo žadėtos ieškoti. * Vos saulė užtekėjo, žvėreliai prapuolė, * Vėl sulindo į duobes, padoriai sugulė.

Išeina žmonės drąsiai, ką tinkami daro, * Darbuojas laukuos savo lig paties vakaro. * Taip yra darbai tavo, Viešpatie, galingi, * O parėdymai tavo didžiai išmintingi.

Taip viską rėdydams, rankas nenudildei, * Visą pasaulę dailiai su gyviu pripildei. * Ta jūra su plačiomis savo ištakomis * Taipog yra sutverta Viešpaties rankomis.

Toj yra visokių gyvulių be galo, * O žuvių ir žuvelių yra pati bala. * Per jūrą plauks daug laivų, žmonės vartavosis, * O kiti ir žvejyba per amžių dabosis.

Tu taipogi sutvėrei labai didžią žuvį, * Idant skrajotų visur kaipo tikrai guvi. * Visas tas gyvis baugus, per tave sutvertas, * Lauk savo laike maisto, jei yra to vertas.

Kad duosi, veikiai pašoks rinkti ir lasyti, * Gerybėms rankos tavo rasis pripildyti. * Jeigi atkreipsi veidą, neduosi priryti, * Persigąs ir nebžinos, ką tur bedaryti.

Atimsi dvasią tavo, ir pavirs į dulkes, * Turės veikiai išdvėsti ir didžios, ir smulkios, * Išleisi dvasią tavo, vėl gyvybą duosi, * Atnaujintą pasaulę maloniai dabosi.

Taip Viešpats darbais savo visu metu džiaugsis, * O sutverta pasaulė prie jo visad šauksis. * Kaip Dievs pažvelg į žemę, ta praded krutėti, * Kad kalnan ranką prikiš, tas praded rusėti.

Giedosiu Diewuj sawa, kol ąmźe nebęngiu * Grijsziu Diewuj wisados, pakol tiktaj stęngsiu * Tuokart Wieszpati sawa, tikraj pamilesiu * Kad męnką bałsą mana, prijemąnt regiesiu.

Idąnt wisi nedori, wejkiausej iszźutu * O nedori griesznikaj, daugiesni nebbutu * Dusze mana wisados garbink Diewa sawa * Nes ira
↕ p. 292–293 tikru Diewu, sutwertoju tawa. Amen. ↕

Pasalme 104.

Apej iszwedima Izraelitu isz Egipta.

Gajda kajp: *Linksminkies dąngau, linksm.*

Wieszpati Diewa, kas diena garbinkiet * Wardą jo szwęntą, wisados auksztinkiet * Tarpo pagonu skielbkiet jo stebukłus * Kad tij suprastu, kajp Diews ira bukłus.

Giedokiet Diewuj, istajsius skąmbinkiet * Didius prajowus, Wieszpaties garsinkiet * Jog tikra Diewa, wisi iszpaźistat * O pri swetimu, Diewu nepaklistat.

Tuo Izralitaj, kas diena girkieties * Jeszkąntis ano, tikraj linksminkieties * Jeszkąntis Diewa, busti patwirtinti * Par jo graźibę, busti palinksminti.

Stebukłus Diewa, gieraj isidiekiet * O źodius ano, ąmźinaj miniekiet * Wejsle Abroma, tikri tarnaj Diewa * Sunaj Jokuba, milekiet
↕ p. 293–294 kajp tiewa. ↕

Po wisą źiamę, Diewa ira gale * Wisa pasaule, piłda ano walę * Minieje Diewas, duotą dastamentą * Kurę sutejkie, kajpo prową szwentą.

Kad daug stebukłu, senowiej parode * Tad neuźmirsza, tiewams duota źode * Woz Abroms senej Kananon ateje * Diews atiduoti, tąn źiamę źadieje.

Izokuj ne węn, atduoti kietina * Bet su prisiku, dabar patwirtina * Jokubs źadieje, i Diewą tikieti * Ij wiena tiktaj, uź Diewa turieti.

Kad Diews su juomi, sąndarą padare * Tuokartu apęnt, ajszkiej Wieszpats tare * Ziamę Kanaan tawij atiduosiu * Kajpo tiewinę tawij atmieruosiu.

Giedosiu Dievui savo, kol amžiaus nebengsiu, * Griešiu Dievui visados, pakol tiktai stengsiu. * Tuokart Viešpatį savo tikrai pamylėsiu, * Kad menką balsą mano priimant regėsiu.

Idant visi nedori veikiausiai išžūtų, * O nedori griešninkai daugesniai nebbūtų. * Dūšia mano visados garbink Dievą savo, * Nes yra tikru Dievu, sutvertoju tavo. Amen.

Pasalmė 104

Apie išvedimą izraelitų iš Egipto

Gaida kaip *Linksminkis, dangau, linksmink dūšią mano.*

Viešpatį Dievą kas dieną garbinkit, * Vardą jo šventą visados aukštinkit, * Tarpo pagonų skelbkit jo stebuklus, * Kad tie suprastų, kaip Dievs yra buklus.

Giedokit Dievui, įtaisius skambinkit, * Didžius prajovus Viešpaties garsinkit, * Jog tikrą Dievą visi išpažįstat, * O prie svetimų dievų nepaklystat.

Tuo, izralitai, kas dieną girkitės * Ieškantys ano, tikrai linksminkitės. * Ieškantys Dievo būsit patvirtinti, * Per jo gražybę būsit palinksminti.

Stebuklus Dievo gerai įsidėkit, * O žodžius ano amžinai minėkit. * Veisle Abromo, tikri tarnai Dievo, * Sūnai Jokūbo, mylėkit kaip tėvą.

Po visą žemę Dievo yra galia, * Visa pasaulė pildo ano valią. * Minėjo Dievas duotą testamentą, * Kurį suteikė kaipo provą šventą.

Kad daug stebuklų senovėj parodė, * Tad neužmiršo tėvams duoto žodžio. * Vos Abroms seniai Kananan atėjo, * Dievs atiduoti tą žemę žadėjo.

Izokui ne vien atduoti ketino, * Bet su prisieka dăbar patvirtino. * Jokūbs žadėjo į Dievą tikėti, * Jį vieną tiktai už Dievą turėti.

Kad Dievs su juomi sandarą padarė, * Tuo kartu apent aiškiai Viešpats tarė: * Žemę Kanaan tavie atiduosiu, * Kaipo tėvynę tavie atmieruosiu.

Kad giwentoju maźaj dar te buwa * O esąntijej kielejwistiems źuwa * Tad Izralitaj, par krasztus wajkszczioje * Kur isikurti, patis neźinoje.

↕ p. 294–295 Karalej kurij buwa jams ikiri * Tujaus korones ↕ Wieszpaties datire * Karalu mana nedasilitiekiet * O ąnt pranaszu, pikti noriekiet.

Kanaan źiamę, kad badas uźeje * Senis Jokubas, duonas nebturieje * Idąnt senolis warga nedatirtu * Ar duonas trukstąnt, badu nenumirtu.

Wieszpats Egipton Juzupa iszlejda * Kad sutajsitu, ko giminie giejda * Juzups nuwestas, suwisu nekałtas * Tecziaus siedieje, tąmsibiej apkałtas.

Pakolej Wieszpats, neisztare źode * Kąn tur dariti, karaluj parode * Tujaus karalus, Juzupa iszlejda * Dabar isakie, stoti priesz jo wejda.

Tad kunigajksztiu Juzupa padare * Tu busi ponu, namu mana tare * Tu kunigajksztius, mana pamokisi * Senolems mana, taka parodisi.

Tuokart Jokubas, Egipton ieje * Ziamieje Kama, giwenti pradieje *
↕ p. 295–296 Jokuba wajkaj, kad didej iwisa * Pastate namus, po Egipta wisa. ↕

Tad Paraonaj, wałdąntis Egiptu * Jeme bijoties, kad i jus nekiptu * Todiel pradieje, neuźkięnsti źidu * Kurij turieje, łabaj apstej idu.

Nekarta musze, ir pri darba spaude * O nenorętius, beregint sugaude * Tuokartu Diewas, isz sawa małones * Riźos gielbieti, Izraelaus źmones.

Siunte Majźieszių, sawa milemąi * Ir Aarona, sawa iszrinktąi * Dawe galibę stebukłus dariti * Egipta źmones, su tajs pabajditi.

Wieszpats Egiptą, tąmsibiems apdęngie * Tecziaus koroniu, sawa tuo nebęngie * Undenis wisus, i kraui apwerti * Nie wiena źuwis, negaleje twerti.

Iwejse dabar, wabału daugibes * Rumus karalaus, rieploje biauribes * Woz tos prapuole, atsirada muses * Tos neapseje, źmoniu nekąnduses.

Wietoj litelaus, bira ąnt ju krusza * Kuri ju kwietius, su wisu iszmusza
↕ p. 296–297 * Ledaj dideli, winiczes iszdauźe * Wiesułaj stajgi, ir medius iszłauźe. ↕

Egiptuj kluwa, sztaj nełajme nauje * Atlekie tujaus, dar szarąncziu gauje * I koźną wietą, tejp ju daugiel kluwa * Jogiej nie skajtlaus, niekokie nebuwa.

Kad gyventojų mažai dar tebuvo, * O esantieji keleivystėms žuvo, * Tad izralitai per kraštus vaikščiojo, * Kur įsikurti, patys nežinojo.

Karaliai, kurie buvo jiems įkyrę, * Tuojau koronės Viešpaties datyrė. * Karalių mano nedasilytėkit, * O ant pranašų pykti nenorėkit.

Kanaan žemę kad badas užėjo, * Senis Jokūbas duonos nebturėjo; * Idant senolis vargo nedatirtų * Ar, duonos trūkstant, badu nenumirtų,

Viešpats Egiptan Jūzupą išleido, * Kad sutaisytų, ko giminė geidė. * Jūzups nuvestas su visu nekaltas, * Tačiau sėdėjo tamsybėj apkaltas,

Pakolei Viešpats neištarė žodžio, * Ką turi daryti, karaliui parodė. * Tuojau karalius Jūzupą išleido, * Dãbar įsakė stoti prieš jo veidą.

Tad kunigaikščiu Jūzupą padarė. * Tu būsi ponu namų mano, tarė: * Tu kunigaikščius mano pamokysi, * Senoliams mano taką parodysi.

Tuokart Jokūbas Egiptan įėjo, * Žemėje Chamo gyventi pradėjo. * Jokūbo vaikai, kad didžiai įviso, * Pastatė namus po Egiptą visą.

Tad faraonai, valdantys Egiptu, * Ėmė bijotis, kad į juos nekibtų, * Todėl pradėjo neužkęsti žydų, * Kurie turėjo labai apsčiai ydų.

Ne kartą mušė ir prie darbo spaudė, * O nenorinčius beregint sugaudė. * Tuo kartu Dievas iš savo malonės * Ryžos gelbėti Izraelio žmones.

Siuntė Maižiešių savo mylimąjį * Ir Aaroną savo išrinktąjį, * Davė galybę stebuklus daryti, * Egipto žmones su tais pabaidyti.

Viešpats Egiptą tamsybėms apdengė, * Tačiau koronių savo tuo nebengė; * Vandenis visus į kraują apvertė, * Nė viena žuvis negalėjo tverti.

Įveisė dãbar vabalų daugybes, * Rūmuos karaliaus rėpliojo bjaurybės. * Vos tos prapuolė, atsirado musės, * Tos neapsėjo žmonių nekandusios.

Vietoj lyteliaus biro ant jų kruša, * Kuri jų kviečius su visu išmušo, * Ledai dideli vynyčias išdaužė, * Viesulai staigūs ir medžius išlaužė.

Egiptui kliuvo štai nelaimė nauja: * Atlėkė tuojau dar šarančių gauja, * Į kožną vietą taip jų daugel kliuvo, * Jogei nė skaitliaus nė kokio nebuvo.

Prarije wiskąn, tos bajses waboles * Obułus, gruszius, ir wisokies źoles * Dar Wieszpats Diewas ju wajkus iszmusze * Pirmgimiu sunu, nebsitwiere dusze.

Zidaj ejdamis, auksa prisirinka * Jaute pustines, giwenimą męnką * Tejp atsitika, anęms giera diena * Jogiej sergąnte, nebuwa niewiena.

Dziaugies Egiptas, źidajs nusikrates * Ir be paojaus, jau sawi pamates * Kad saule źidu, kajtinti nebęngie * Wieszpats su tąmsiu, debesiu uźdęngie.

Tas pats naktimis, buwa gana wiesus * Rode jams kieli, kajpo didej szwiesus * Izrelus werkie, mejseles nebtekies * Wieszpatem lij-
↕ p. 297–298 pąnt, liekie putpelekies. ↕

Su dąngaus duonu, anus pasotina * Nes uźłajkiti, sawusius kietina * Parskiele uołą, unduo isztekieje * Sausoj pustiniej, giere kijk norieje.

Turiejos źode, Abromuj isztarta * Dabar Jokubuj, tare ąntra karta * Iszwede źmones, sawa su linksmibi * Iszrinktus sawa, su didi galibi.

Krasztą pagonu, barzdoczems pawede * Ir wis kąn rejkięnt, padorej suriede * Idąnt tejsibiu Diewa neatstotu * Jo istatimu, kajp rejkięnt dabotu. A.

Pasalme 105.

Apej kąntribę Wieszpaties ir korones griesznikų.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis, didej pad.*

Garbinkiet Diewą, kajpo didej gierą * Nes jo gieribes, tikraj gała niera * Kasgi apsakis, Wieszpaties galibes? * Ir kas iszguldis, jo gar-
↕ p. 298–299 bies didibes? ↕

Bus pałajminti suda saugojęntis * Tikrą tejsibę, wisados darąntis * Atmink Wieszpatie, kajpo mili źmones * Sutejk pagałbą, isz sawa małones.

Kad regietumem, garbę iszrinktuju * Pasidziauktumem, linksmibi szwęntuju * Idąnt butumi, wisur iszauksztintas * Tiewiniej sawa, uźwis pagarbintas.

Kajp tiewaj musu, tejp ir mes suklidom * I parźęngimus, ir griekus ibridom * Tiewaj Egipti, nors prajowus mate * Bet netikieje, uź niekus sau state.

Prarijo viską tos baisios vabolės: * Obuolius, grūšius ir visokias žoles; * Dar Viešpats Dievas jų vaikus išmušė, * Pirmgimių sūnų nebsitvėrė dūšia.

Žydai eidami aukso prisirinko, * Jautė pūstynės gyvenimą menką. * Taip atsitiko aniems gera diena, * Jogei sergančio nebuvo nė vieno.

Džiaugės Egiptas, žydais nusikratęs * Ir be pavojaus jau save pamatęs, * Kad saulė žydų kaitinti nebengė, * Viešpats su tamsiu debesiu uždengė.

Tas pats naktimis buvo gana vėsus, * Rodė jiems kelią kaipo didžiai šviesus. * Izraelis verkė, mėselės nebtekęs, * Viešpačiui liepiant, lėkė putpelekės.

Su dangaus duona anuos pasotino, * Nes užlaikyti savuosius ketino; * Perskėlė uolą, vanduo ištekėjo, * Sausoj pūstynėj gėrė, kiek norėjo.

Tūrėjos žodžio, Abromui ištarto, * Dābar Jokūbui tarė antrą kartą. * Išvedė žmones savo su linksmybe, * Išrinktus savo su didžia galybe.

Kraštą pagonų barzdočiams pavedė * Ir vis, ką reikiant, padoriai surėdė, * Idant teisybių Dievo neatstotų, * Jo įstatymų kaip reikiant dabotų. A.

Pasalmė 105

Apie kantrybę Viešpaties ir korones griešninkų

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Garbinkit Dievą kaipo didžiai gerą, * Nes jo gerybės tikrai galo nėra, * Kas gi apsakys Viešpaties galybes? * Ir kas išguldys jo garbės didybes?

Bus palaiminti sūdą saugojantys, * Tikrą teisybę visados darantys. * Atmink, Viešpatie, kaipo myli žmones, * Suteik pagalbą iš savo malonės.

Kad regėtumėm garbę išrinktųjų,* Pasidžiaugtumėm linksmybe šventųjų, * Idant būtum visur išaukštintas, * Tėvynėj savo užvis pagarbintas.

Kaip tėvai mūsų, taip ir mes suklydom, * Į peržengimus ir griekus įbridom. * Tėvai Egipte, nors prajovus matė, * Bet netikėjo, už niekus sau statė.

Miłaszirdistes Diewa ne minieje * Ir prikłausiti, niekajp nenorieje * Gundina Diewa, ejdamis par mare * Nors Diews didźiausi, stebukłą padare.

Iszwede anus, par sawa gieribę * Kad paroditu, ne maźą galibę * Sudraude jurą, ta tujaus iszdźiuwa * Wisos gilmiesi, undens nebibuwa.

Egipta źmonis, ju neapweźieje * Dielto jus Wieszpats, ajszkiej iszgielbieje * Spaudąntis wisi, undeniej palika * Nie wienas isz ju, giwas

↕ p. 299–300 nebiszliką. ↕

Kąn regiedamis, źidaj itikieje * Garbinti Diewą, szirdingaj pradieje * Łabaj ne iłgaj, Wieszpaties prikłause * Uźmirsza wejkiej, jo milestą gausę.

Woz pusę metu, pustiniej parlejdi * Cybulu, źuwies, ir mejsos pagiejdi * Kada pustiniej, undens neturieje * Ąnt Diewa paties, rugoti pradieje.

Tuokartu Wieszpats, iszkłause meldima * Parlejda ąnt ju, prisisotinimą * Abaźi sawa, Majźieszių pikina * O Aarona, atmesti kietina.

Datana tujaus, korone uźtika * Giwas par źiamę, praritu palika * Prarije dabar ano szalinikus * Kajpo nedorus, ir didius griesznikus.

Kad Abironas, wiel sziausties kietina * Ugnis beregięnt, aną sudegina * Jo szalinikaj, kad dabar murmieje * Toj patioj ugniej, sudekti turieje.

Pas kałną Oreb, sau werszi nulije * Szoka ir dziaugies, diewajti igije

↕ p. 300–301 * Pameti Diewa, pasauli wałdąnti * Garbina werszi, su źoli mintąnti. ↕

Uźmirszo Diewa, kurs jus iszgielbieje * Kurs isz Egipta, iszejti padieje * Kursaj Egipti, dare dajktus kiejstus * Dźiaugies regiedams, źidus jau iszlejstus.

Par tokius darbus, Diewa uźrustina * Todiel jus wisus, najkinti kietina * Tikraj but anus, Wieszpats pakorojes * Jejgi Majźieszius, butu ne uźstojes.

Paties Wieszpaties, źodems nebtikieje * Zadietą źiamę, uź nieka turieje * Dabar murmieje, węn szatrusi sawa * Nekłause Diewa, kurs jus iszwadawa.

Wieszpats kietina, anus isznajkinti * Tęn pat pustiniej, wisus iszmarinti * Arba i wisus krasztus iszbłaszkiti * Kad nebgaletu, niekniekiu tauziti.

Mielaširdystės Dievo neminėjo * Ir priklausyti niekaip nenorėjo, * Gundino Dievą, eidami per marę, * Nors Dievs didžiausią stebuklą padarė.

Išvedė anuos per savo gerybę, * Kad parodytų nemažą galybę. * Sudraudė jūrą, ta tuojau išdžiūvo, * Visos gilmėse vandens nebebuvo.

Egipto žmonės jų neapvežėjo, * Dėl to juos Viešpats aiškiai išgelbėjo. * Spaudžiantys visi vandenyj paliko, * Nė vienas iš jų gyvas nebišliko.

Ką regėdami, žydai įtikėjo, * Garbinti Dievą širdingai pradėjo; * Labai neilgai Viešpaties priklausė, * Užmiršo veikiai jo mylistą gausią.

Vos pusę metų pūstynėj perleidę, * Cibulių, žuvies ir mėsos pageidę, * Kada pūstynėj vandens neturėjo, * Ant Dievo paties rūgoti pradėjo.

Tuo kartu Viešpats išklausė meldimo, * Parleido ant jų prisisotinimą. * Abaže savo Maižiešių pykino * O Aaroną atmesti ketino.

Dataną tuojau koronė užtiko, * Gyvas per žemę prarytu paliko, * Prarijo dãbar ano šalininkus, * Kaipo nedorus ir didžius griešninkus.

Kad Abiramas vėl šiauštis ketino, * Ugnis beregint aną sudegino, * Jo šalininkai, kad dãbar murmėjo, * Toj pačioj ugnyj sudegti turėjo.

Pas kalną Oreb sau veršį nuliejo, * Šoko ir džiaugės, dievaitį įgiję, * Pametė Dievą, pasaule valdantį, * Garbino veršį, su žole mintantį.

Užmiršo Dievą, kurs juos išgelbėjo, * Kurs iš Egipto išeiti padėjo, * Kursai Egipte darė daiktus keistus, * Džiaugės regėdams žydus jau išleistus.

Per tokius darbus Dievą užrūstino, * Todėl juos visus naikinti ketino. * Tikrai būt anuos Viešpats pakorojęs, * Jeigi Maižiešius būtų neužstojęs.

Paties Viešpaties žodžiams nebtikėjo, * Žadėtą žemę už nieką turėjo, * Dãbar murmėjo vien šatruose savo, * Neklausė Dievo, kurs juos išvadavo.

Viešpats ketino anuos išnaikinti, * Ten pat pūstynėj visus išmarinti, * Arba į visus kraštus išblaškyti, * Kad nebgalėtų niekniekių tauzyti.

Bet Izralitaj, wisumet nedori * Swetimu diewu, didej ąntsikori * Ir pasiszwęnte, diewams Amonitu * Garbina tejpog, diewus Moabitu.

↕ p. 301–302 Walgie apieras, mirusęms daritas * Prowu ↕ Majźiesziaus, didej uźsakitas * Sawa iszmisłajs, Wieszpati pikina * Todiel Diews anus, koroti kietina.

Pinees tecziaus, wiel Diewa parmeldi * Kursaj kajp kunigs, Izralitajs waldi * Dar uź tąn Wieszpats, Pinesą pagire * Jog ira stiprus wieroje datire.

Undens nebteki, dar Diewą pikina * Bara Majźieszių, jo dwasę sziźina * Nors Diews isakie, pagonis nowiti * Szij nenorieje, nieka jams dariti.

Su pagoniemis, draugi giwendamis * Kas diena anu, darbus regiedamis * Nu ju iszmoka, stowiłas garbinti * Wieszpati Diewa, begała rustinti.

Sunus dukteris, tąnkiej uźmuźdawa * Diewams pagonu, apierawodawa * O tuo pramoniu, sawa kiejstu nauju * Sutepe źiamę, su nekałtu krauju.

Ir subjaurioje, wisa kraszta sawa * Nes tejp swetimimęs, diewajtems tarnawa * Supikies Diewas, gajlejos lecines * Nebapweźieje, nie

↕ p. 302–303 sawa tiewines. ↕

Atdawe źidus, i rąnkas pagonu * Tij neuźkięnte, tu nauju padonu * Spaude kiek gali, ir nedoraj walde * Wisą ju krasztą, su werksmu pripilde.

Rąnkosi bajsiu, buwa nuźiaminti * Didej prispausti, butinaj paminti * Wieszpats nekarta, prispaustus gielbieje * Bet szij isznauje, pikinti pradieje.

Matidams Diewas, źidu prispaudimą * Iszkłause anu, szirdinga meldima * Kajp wajku tiewas, ju pasigajleje * Kajp didej gieras, wiel susimileje.

Jus pamuszusiu, szirdis suminksztina * O nełajmingus, apęnt palinksmina * Iszgielbiek Diewi, nu wisokiu nasztu * Ir surink mamis, isz iwajriu krasztu.

Kad wardą tawa, linksmaj garbintumem * Gieribę tawa, wisados girtumem * Kursaj iszgielbi, mus nu neprietelaus * Pałajmints tikras, Diewas Izraelaus.

Bet izralitai visuomet nedori * Svetimu dievu didžiai antsikorė * Ir pasišventė dievams amonitų, * Garbino taipog dievus moabitų.

Valgė apieras, mirusiems darytas, * Prova Maižiešiaus didžiai užsakytas, * Savo išmislais Viešpatį pykino, * Todėl Dievs anuos koroti ketino.

Finėjas tačiau vėl Dievą permeldė, * Kursai kaip kunigs izralitais valdė. * Dar už tą Viešpats Finėją pagyrė, * Jog yra stiprus vieroje datyrė.

Vandens nebtekę, dar Dievą pykino, * Barė Maižiešių, jo dvasią šyžino. * Nors Dievs įsakė pagonis novyti, * Šie nenorėjo nieko jiems daryti.

Su pagonimis drauge gyvendami, * Kas dieną anų darbus regėdami, * Nuo jų išmoko stovylas garbinti, * Viešpatį Dievą be galo rūstinti.

Sūnus, dukteris tankiai užmušdavo, * Dievams pagonų apieravodavo, * O tuo pramoniu savo keistu nauju * Sutepė žemę su nekaltu krauju.

Ir subjauriojo visą kraštą savo, * Nes taip svetimiems dievaičiams tarnavo. * Supykęs Dievas gailėjos lecinęs, * Nebapvežėjo nė savo tėvynės.

Atdavė žydus į rankas pagonų; * Tie neužkentė tų naujų padonų, * Spaudė kiek galį ir nedorai valdė, * Visą jų kraštą su verksmu pripildė.

Rankose baisių buvo nužeminti, * Didžiai prispausti, būtinai paminti. * Viešpats ne kartą prispaustus gelbėjo, * Bet šie iš naujo, pykinti pradėjo.

Matydams Dievas žydų prispaudimą, * Išklausė anų širdingo meldimo, * Kaip vaikų tėvas jų pasigailėjo, * Kaip didžiai geras vėl susimylėjo.

Juos pamušusių širdis suminkštino, * O nelaimingus apent palinksmino. * Išgelbėk, Dieve, nuo visokių naštų * Ir surink mumis iš įvairių kraštų.

Kad vardą tavo linksmai garbintumėm, * Gerybę tavo visados girtumėm, * Kursai išgelbi mus nuo neprieteliaus. * Palaimints tikras Dievas Izraeliaus.

Kajpo szwęncziausi, wisados szłowinkiem * Kajpo gieriausi, par
↕ p. 303-304 ąmźius garbinkiem * O kru ↕ wa kuri, cze melsties atkaka * Tegul tejp ir bun, węnkartu pasaka. Amen.

Pasalme 106.

Apej garbinimą Wieszpaties, uź miłaszirdistę.

Gajda kajp: *Atmink krikszczionis kąn.*

Diewa gieribę, wisumet szłowinkiet * Miłaszirdistę, ąmźinaj garbinkiet * Łaj auksztęn wisi, nu Diewa paskirti * Tikraj pagirti.

Matidams biedą, jau nieka nebłaukie * Isz neprietelu, rąnku jus isztraukie * I wieną źiamę, wisus suwadina * Ir sutwirtina.

Nu saulelide ir nu sauleteki * Kielawa źmones majtnastis nebteki * Nu sziaures tejpog, Palestinon traukie * Pagałbas łaukie

Plikoj pustiniej, iłgaj kłajdiodamis * Kiele i miesta, niekajp ne raz-
↕ p. 304-305 damis * Negawa wietas, kurioj isikurtu * Gałwą pridurtu. ↕

Duonas nebteki, undens nebturieje * Nu bajse bada, duszes nusilpnieje * Szaukie pas Diewa, kad męnkięms padietu * Duoną źadietu.

Pagajle szauksma, Diews wejkiej iszkłausi * Sutejkie majstą, sawa rąnku gausi * Nuwede mieston, idąnt tęn giwentu * Diewa garbintu.

Łaj bun pagarbints, Diews miłaszirdingas * Darbusi sawa, didej stebuklingas * Kursaj ałkanus, tujaus pasotina * Ir iszmajtina.

Norint didioje, tamsibiej siedieje * Artimą smerti, diel sawis regieje * Datire bajse, dar uźgiedinima * Ir iszjuokima.

Nes źodems Diewa, drisa prisztarauti * Wieszpatem sawa ajszkiej priszingauti * Ju rąnkas buwa, nu darbu sutrintas * Ir nuwargintas.

Tusi wargusi, nesąnt kam padieti * Zmoniems ne noręnt, anu pa-
↕ p. 305-306 gielbieti * Szaukies pri Diewa, ir pagałbą gawa * Nu tiewa sawa. ↕

Bajsę tąmsibę, tujaus pats uźdare * Paoju smerte, beregięnt paware * Gielźinius, pąntius, sukrusza sułauźi * Wisus sudauźi.

Łaj bun pagarbints, Diews miłaszirdingas * Darbusi sawa, didej stebuklingas * Kurs duris ware, stipriauses iszdauźe * Skłąnstius iszłauźe.

Kaipo švenčiausią visados šlovinkim, * Kaipo geriausią per amžius garbinkim; * O krūva, kuri čia melstis atkako, * Tegul taip ir būn, vienkartu pasako. Amen.

Pasalmė 106

Apie garbinimą Viešpaties už mielaširdystę

Gaida kaip *Atmink, krikščionis, ką Jėzus kentėjo.*

Dievo gerybę visuomet šlovinkit, * Mielaširdystę amžinai garbinkit, * Lai aukštin visi, nuo Dievo paskirti, * Tikrai pagirti.

Matydams bėdą, jau nieko neblaukė, * Iš neprietelių rankų juos ištraukė, * Į vieną žemę visus suvadino * Ir sutvirtino.

Nuo saulėlydžio ir nuo saulėtekio * Keliavo žmonės, maitnasties nebtekę, * Nuo šiaurės taipog Palestinon traukė, * Pagalbos laukė.

Plikoj pūstynėj ilgai klaidžiodami, * Kelio į miestą niekaip nerasdami, * Negavo vietos, kurioj įsikurtų, * Galvą pridurtų.

Duonos nebtekę, vandens nebturėjo, * Nuo baisaus bado dūšios nusilpnėjo, * Šaukė pas Dievą, kad menkiems padėtų, * Duoną žadėtų.

Pagailaus šauksmo Dievs veikiai išklausė, * Suteikė maistą savo ranka gausų, * Nuvedė miestan, idant ten gyventų, * Dievą garbintų.

Lai būn pagarbints Dievs mielaširdingas, * Darbuose savo didžiai stebuklingas, * Kursai alkanus tuojau pasotino * Ir išmaitino.

Norint didžioje tamsybėj sėdėjo, * Artimą smertį dėl savęs regėjo, * Datyrė baisaus dar užgėdinimo * Ir išjuokimo.

Nes žodžiams Dievo drįso prieštarauti, * Viešpačiui savo aiškiai priešingauti. * Jų rankos buvo nuo darbų sutrintos * Ir nuvargintos.

Tuose varguose nesant kam padėti, * Žmonėms nenorint anų pagelbėti, * Šaukės prie Dievo ir pagalbą gavo * Nuo tėvo savo.

Baisią tamsybę tuojau pats uždarė, * Pavojų smerčio beregint pavarė, * Gelžinius pančius sukrušo, sulaužė, * Visus sudaužė.

Lai būn pagarbints Dievs mielaširdingas, * Darbuose savo didžiai stebuklingas, * Kurs duris vario stipriausias išdaužė, * Skląsčius išlaužė.

Kajp nuźiamintęms, dielej netejsibiu * Lijpe pamesti, kieli nedoribiu * Kada walgiti, ligoj negaleje * Mirti pradieje.

Szaukies pri Diewa, prispaustajs budamis * Biedu pakielti, niekajp nebstęngdamis * Wieszpats beregięnt, męnkus iszgielbieje * Gieraj padieje.

Diewas kajp wiena, źodeli isztare * Wisus sergąnczius, swejkiausejs padare * Ir isz prapulties, werkięntius isztraukie * Nieka nełaukie.

Kad uź Wieszpati, gieresne nebiera * Todiel atneszkiet, jam garbies
↕ p. 306–307 apierą * Linksmaj jo darbus, źmoniems apsakikiet * Ir pagarbinkiet. ↕

Uź płatioms juroms, turęntis rejkałus * Regieje Diewa, galingus wejkałus * Kurius gilmiesi; undenu padare * Woz źodi tare.

Wieszpatem lijpąnt, kad audra pakiła * Płaukąntis juru, isz bajmes nutiła * O wilnis błaszkies, didelej uźdamas * Gilmien grizdamas.

Dusze płaukąntiu, nełajmiej iszdziuwa * Anu iszmintis, suwisu praźuwa * Łajwuj siubuojęnt, bajsej szlitinieje * Smerte regieje.

Szaukies pri Diewa, nełajmiej budamis * Didi paoju, sawij regiedamis * Pagajła Wieszpats, skięnstąntęms padieje * Ir iszgielbieje.

Wieszpats kad sawa, pariedka iszpilde * Apstabe wiejus, ir audrą nutilde * Esąntius juroj, didej palinksmina * Ir atgajwina.

Łaj bun pagarbints, Diews miłaszirdingas * Darbusi sawa didej
↕ p. 307–308 stebuklingas * Łaj garbęn aną, ir senolu kruwa * Kuri neźuwa. ↕

Wieszpats ir upis sausimu padara * Ir isz upalu, undeni iszwara * Ziamę wejsingą, wert i surus łaukus * Nieko nełaukus.

Dar kami Wieszpats, mata źmones gierus * Pustinią tikrą, parkijt i eźerus * Ir lijp undenies upalems tekieti * Zmones gielbieti.

Kami ałkanus źmoneles pamata * Tęn pas upali, dar miestą pastata * Idąnt padorej, giwenti galetu * Diewa minietu.

Tuokartu źmones, łaukus sawa sieje * Dijgie winiczes, o Wieszpats padieje * Ir pasidziaugi kad wajsiu igawa * Majtnastij sawa.

Beregint źmones, kajp skruzdis iwisa * Tujaus pripilde, duotą źiamę wisą * Diewas ju bąndą, kas diena daugina * Wejslę płatina.

Kad tejp łajmingi, didej pasilejda * Wieszpats atkrejpe, nu ju sawa
↕ p. 308–309 wejda * Dielej sopulu, maźaj ju belika * Deja uźnika. ↕

Ju wirszinikaj, buwa paniekinti * Zmones suklidi palika iszginti * Kłajdioje wisur, wajkszczioje be kielu * Tarp neprietelu.

Kaip nužemintiems dėlei neteisybių * Liepė pamesti kelią nedorybių. * Kada valgyti ligoj negalėjo, * Mirti pradėjo.

Šaukės prie Dievo, prispaustais būdami, * Bėdų pakelti niekaip nebstengdami. * Viešpats beregint menkus išgelbėjo, * Gerai padėjo.

Dievas kaip vieną žodelį ištarė, * Visus sergančius sveikiausiais padarė * Ir iš prapulties verkiančius ištraukė, * Nieko nelaukė.

Kad už Viešpatį geresnio nebėra, * Todėl atneškit jam garbės apierą, * Linksmai jo darbus žmonėms apsakykit * Ir pagarbinkit.

Už plačių jūrų turintys reikalus, * Regėjo Dievo galingus veikalus, * Kuriuos gilmėse vandenų padarė, * Vos žodį tarė.

Viešpačiui liepiant, kad audra pakilo, * Plaukiantys jūra iš baimės nutilo, * O vilnys blaškės dideliai ūždamos, * Gilmėn grįždamos.

Dūšia plaukiančių nelaimėj išdžiūvo, * Anų išmintis su visu pražuvo, * Laivui siūbuojant, baisiai šlitinėjo, * Smertį regėjo.

Šaukės prie Dievo, nelaimėj būdami, * Didį pavojų savie regėdami. * Pagailo Viešpats, skęstantiems padėjo * Ir išgelbėjo.

Viešpats, kad savo parėdką išpildė, * Apstabė vėjus ir audrą nutildė, * Esančius jūroj didžiai palinksmino * Ir atgaivino.

Lai būn pagarbints Dievs mielaširdingas, * Darbuose savo didžiai stebuklingas; * Lai garbin aną ir senolių krūva, * Kuri nežuvo.

Viešpats ir upes sausima padaro, * Ir iš upalių vandenį išvaro, * Žemę veisingą verč į sūrus laukus * Nieko nelaukus.

Dar kame Viešpats mato žmones gerus, * Pūstynę tikrą perkeič į ežerus * Ir liep vandenies upaliams tekėti, * Žmones gelbėti.

Kame alkanus žmoneles pamato, * Ten pas upalį dar miestą pastato, * Idant padoriai gyventi galėtų, * Dievą minėtų.

Tuo kartu žmonės laukus savo sėjo, * Diegė vynyčias, o Viešpats padėjo; * Ir pasidžiaugė, kad vaisių įgavo * Maitnasčiai savo.

Beregint žmonės kaip skruzdės įviso, * Tuojau pripildė duotą žemę visą, * Dievas jų bandą kas dieną daugino, * Veislę platino.

Kad taip laimingi didžiai pasileido, * Viešpats atkreipė nuo jų savo veidą. * Dėlei sopulių mažai jų beliko, * Deja užniko.

Jų viršininkai buvo paniekinti, * Žmonės suklydę paliko išginti, * Klaidžiojo visur, vaikščiojo be kelių * Tarp nepritelių.

Tecziaus radosi, dar ir gieri źmones * Suszelpe plikius, isz sawa małones * Todiel jus Wieszpats, kajp awis daugina * Dorajs wadina.

Tuokart nedori, nuludi tileje * O Diewą mili, su dziauksmu sznekieje * Tegul tejp dara, koźnus iszmintingas * Miłaszirdingas. Amen.

Pasalme 107.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo gieribę.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie Tiewa ąmź.*

Sztaj szirdis mana, Diewi pasitajse * Iszsiźadieje tikraj slinkie bajse * Giedosiu linksmaj itajsius skąmbisiu * Tawi garbisiu.

↕ p. 309–310 Auksztinti tawi, ąnkstij atsikielsiu * Pagausiu ↕ kąnkles, grijsziu tawęs melsiu * Giedosiu tawij, buriej gieru źmoniu * Graszti pagoniu.

Diewa didesnę uźdąngu gieribe * Debesiu prisijk, Wieszpaties tejsibe * Iszsikiełk Tiewi, uźsiesk sostą sawa * Galibiej tawa.

Kad tau małoni, butu iszgielbieti * Kad wejdą tawa galetu regieti * Iszgielbiek mani, tawa rąnku szwęntu * Matik kąn kięntu.

Wieszpats kalbieje, sawa szwęntiniczioj * Prabiła Diewas, dąngiszkoj baźniczioj * Asz iszskajdisiu źiamę Samarios * Ir Arabios.

Uź sawa skajtau: Galaad, Manases * Epraim tejpog, susiedistiej rases * O Juda ira karalaus twirtibe * Ir jo galibe.

Kad Idumeon, iłgajniu iźęngsiu * Tuokart ir karę beregięnt pabęngsiu * Swetimi źmones, bus mana prietelejs * Ejs tejsejs kielejs.

↕ p. 310–311 Kas nuwes mani, i pustines giles * Kas duos ↕ apgulti, Idumeos piles * Jejgi ne tu taj, stiprus musu Diewi * Gierausis tiewi?

Tu su karejwejs, musu draugi ejsi * I kitą źiamę, beregint ilejsi * Swetimus krasztus manij atiduosi * Ir dowinosi.

Tejkies Wieszpatie, nełajmiej gielbieti * Prispaudimusi, wejkiej mums padieti * Nes źmones norint, pagałbą źadietu * Bet nepadietu.

Tawiep Wieszpatie, pajusma stipribę * Ir pargalesma, źmoniu nedoribę * Tu neprietelus, apwersi i niekus * Uź anu griekus. Amen.

Tačiau radosi dar ir geri žmonės, * Sušelpė plikius iš savo malonės. * Todėl juos Viešpats kaip avis daugino, * Dorais vadino.

Tuokart nedori nuliūdę tylėjo, * O Dievą mylį su džiaugsmu šnekėjo. * Tegul taip daro kožnas išmintingas, * Mielaširdingas. Amen.

Pasalmė 107

Apie garbinimą Viešpaties už jo gerybę

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Štai širdis mano, Dieve, pasitaisė, * Išsižadėjo tikrai slinkio baisio. * Giedosiu linksmai įtaisius skambinsiu, * Tave garbinsiu.

Aukštinti tave anksti atsikelsiu, * Pagausiu kankles, griešiu, tavęs melsiu, * Giedosiu tavie būryj gerų žmonių * Krašte pagonių.

Dievo didesnė uždanga gerybė, * Debesų prisiek Viešpaties teisybė. * Išsikelk, tėve, užsėsk sostą savo * Galybėj tavo.

Kad tau malonūs būtų išgelbėti, * Kad veidą tavo galėtų regėti, * Išgelbėk mane tavo ranka šventa, * Matyk, ką kenčiu.

Viešpats kalbėjo savo šventinyčioj, * Prabilo Dievas dangiškoj bažnyčioj: * Aš išskaidysiu žemę Samarijos * Ir Arabijos.

Už savo skaitau: Galaad, Manasas, * Efraim taipog susiedystėj rasis, * O Judas yra karaliaus tvirtybė * Ir jo galybė.

Kad Idumėjon ilgainiui įžengsiu, * Tuokart ir karę beregint pabengsiu. * Svetimi žmonės bus mano prieteliais, * Eis tiesiais keliais.

Kas nuves mane į pūstynes gilias, * Kas duos apgulti Idumėjos piles, * Jeigi ne tu tai, stiprus mūsų Dieve, * Gerausias tėve?

Tu su kareiviais mūsų drauge eisi, * Į kitą žemę beregint įleisi, * Svetimus kraštus manie atiduosi * Ir dovanosi.

Teikis, Viešpatie, nelaimėj gelbėti, * Prispaudimuose veikiai mums padėti, * Nes žmonės, norint pagalbą žadėtų, * Bet nepadėtų.

Taviep, Viešpatie, pajusim stiprybę * Ir pergalėsim žmonių nedorybę, * Tu neprietelius apversi į niekus * Už anų griekus. Amen.

Pasalme 108.

Par kurę Kristus nu Judosziaus iszduotas meldas pri tiewa dąngiszkoje.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

↕ p. 311–312 Diewi apsakik, tu pats garbę mana * Nes ne ↕ prietelus, iszded kajp imana * Burną nepłautą, prisz mani atdare * Małus isztare.

Sawa leźuwi pasali palejda * Mełagingomis, kałbomis aplejda * O be rejkała priesz mani kariawa * Par ąmźi sawa.

Kąn but turiejes mani pamileti * Koźnoje wietoj, padorej kalbieti * Kad asz meldziause, plesze szłowę mana * Dar to negana.

Atdawi manij, węn piktu uź giera * Bajsesne źmogaus, uź toki nebiera * Neapikąntu, uź mejlę mokieje * Pikti pradieje.

Ąnt tokie źmogaus, kajp dide griesznika * Pastatik Diewi, bajsi wirszinika * Welnias nedoras, kurs aną apgales * Łaj stou pri szales.

Isz koźna suda, łaj iszejn prakiszes * Tegul walkiojes, wisur kajp ↕ p. 312–313 pamiszes * O małda ano, łaj skajtos uź grieka * Pawirst i nieka. ↕

Tegul nepatenk, ano giwenimas * Łaj wejkiej prapuł, tokie atminimas * Jo wiskupistę, tegul uźjem kitas * Niekuo nedietas.

Moters jo naszli, tur wejkiej patikti * Nie wienam kitam, wiruj nepatikti * Jo wajkaj ligiej, tur buti naszłajtejs * Ir siratajtejs.

Tij patis wajkaj, tur tecziaus douginties * Isz ubagistes, nors męnkaj majtinties * Isz giwenima, tur buti iszmesti * Ir nebiwesti.

Łaj nuominikas, atjem anu naudą * Swetimi źmones, uźdarbę iszgauda * Tegul neatrąnd, niekur padietojaus * Ir gielbietojaus.

Łaj neatsirąnd, głobąns ano wajkus * Nej giwenimi sawa jus uźłajkus * Tujaus tegul bus, wisi iszterioti * Ir pałajdoti.

Łaj Diews neuźmirszt, bajsibes ju tiewa * Kursaj parźęngie prisa- ↕ p. 313–314 kimus Diewa * Motinas griekas, łaj bun pakorotas * Nodowinotas. ↕

Łaj Wieszpats parbun, anęms węn priszingu * Niekados nebun, diel anu mejlingu * Tegul iszgajszta, anu atminimas * Czionaj buwimas.

Nes neatmine tikraj susimilti * Nekarta riźos, nekałtą apwilti * Ubaga tikra, bajsej parsakioje * Ir suminioje.

Griesznikas kiejksmą, łabaj pamileje * O łajminima, kięnsti negaleje * Todiel ir sułauks, wejkiaus prakiejkima * Kajp łajminima.

Pasalmė 108

Per kurią Kristus, nuo Judošiaus išduotas, meldžias prie tėvo dangiškojo

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies.*

Dieve, apsakyk tu pats garbę mano, * Nes neprietelius išded kaip įmano, * Burną neplautą prieš mane atdarė, * Melus ištarė.

Savo liežuvį pasalų paleido, * Melagingomis kalbomis apleido, * O be reikalo prieš mane kariavo * Per amžių savo.

Ką būt turėjęs mane pamylėti, * Kožnoje vietoj padoriai kalbėti, * Kad aš meldžiause, plėše šlovę mano, * Dar to negana.

Atdavė manie vien piktu už gera, * Baisesnio žmogaus už tokį nebėra. * Neapykanta už meilę mokėjo, * Pykti pradėjo.

Ant tokio žmogaus kaip didžio griešninko * Pastatyk, Dieve, baisų viršininką. * Velnias nedoras, kurs aną apgalės, * Lai stov prie šalies.

Iš kožno sūdo lai išein prakišęs, * Tegul valkiojas visur kaip pamišęs, * O malda ano lai skaitos už grieką, * Pavirst į nieką.

Tegul nepatenk ano gyvenimas, * Lai veikiai prapuol tokio atminimas. * Jo vyskupystę tegul užim kitas, * Niekuo nedėtas.

Moters jo našle turi veikiai palikti, * Nė vienam kitam vyrui nepatikti, * Jo vaikai lygiai tur būti našlaičiais * Ir sirataičiais.

Tie patys vaikai tur tačiau daugintis, * Iš ubagystės nors menkai maitintis, * Iš gyvenimo tur būti išmesti * Ir nebįvesti.

Lai nuomininkas atim anų naudą, * Svetimi žmonės uždarbę išgaudo, * Tegul neatrand niekur padėtojo * Ir gelbėtojo.

Lai neatsirand globiąs ano vaikus * Nei gyvenime savo juos užlaikąs. * Tuojau tegul bus visi išterioti * Ir palaidoti.

Lai Dievs neužmiršt baisybės jų tėvo, * Kursai peržengė prisakymus Dievo, * Motinos griekas lai būn pakorotas, * Nedovanotas.

Lai Viešpats perbūn aniems vien priešingu, * Niekados nebūn dėl anų meilingu. * Tegul išgaišta anų atminimas, * Čionai buvimas.

Nes neatminė tikrai susimilti, * Ne kartą ryžos nekaltą apvilti; * Ubagą tikrą baisiai persekiojo * Ir sumyniojo.

Griešninkas keiksmą labai pamylėjo, * O laiminimo kęsti negalėjo, * Todėl ir sulauks veikiau prakeikimo * Kaip laiminimo.

Kajpo drabużiu, kiejksmua psimowe * Tuokart kad drąnsej, plesze mana szłowę * Piktźodźiawimas, ju kaułus parsieda * Argi negieda.

Łaj tada kiejksmas, kajp drabużis buna * Arba kajp juosta, suwerżąnti kuną * Ta dalis teka, mąn szłowę plesząntems * Neapweźąntems.

Bet tu Wieszpatie, tejkies iszłuosuoti * I rąnkas bajsiu, manęs ne
↕ p. 314–315 atduoti * Nes saldus ira, toks susimilimas * Ir iszganimas. ↕

Sztaj esmi ubags, didej neturtingas * Bet tu Wieszpatie, begała mejlingas * O szirdis ira, wisiszkaj suspausta * Tawiep prigłausta.

Praslinkau kajpo iszgajsztus szeszelis * Kajp migłos tąmsus, mażus debeselis * Ar kajp szarąnczej, źiamien nupurtinti * Kojoms suminti.

Węn bekłupojęnt, jau kielej sugniuźa * Aleju wałgąnt, ir kunas sugriuźa * O neprietelej, sugauti kietina * Gałwas purtina.

Padiek mąn Diewi, tejkies iszganiti * Miłaszirdistę tawa paroditi * Tegul nedori, jaut tawa galibę * Rąnkas stipribę.

Griesznęms terłojęnt, tu tejkiejs łajminti * Priszingus manij, wejkiej użgiedinti * Łaj tarnas tawa, dziaugas iszgielbietas * Nepargaletas.

Łaj najros dides, apkałbas metąntis * Nebutus dajktus, ąnt manęs
↕ p. 315–316 kałbąntis * Tegul apsiwełk, su użgiedinimu * Ir pasmerkimu. ↕

O asz tuo tarpu, Wieszpati garbisiu * Kruwoje źmoniu, aną iszauksztisiu * Nes pawargieli, nełajmiej gielbieje * Tikraj padieje. Amen.

Pasalme 109.

Apej ąmźina użgimima Kristaus ir apej jo kunigistę.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius.*

Diewas tiews kurs isz nieką pasaulę padare * Pirm ąmźiu sunuj sawa, wienatinem tare * Siesk po deszinies mana, tawęs neatstosiu * Kol neprietelus tawa, po koju sukłosiu.

Łazdą galibes tawa, Sioni igisi * O neprietelejs sawa, padorej waldisi * Jog tawiep ira prade, wisokios galibes * Darodisi atejdams, spindulus szwiesibes.

Kaipo drabužiu keiksmu apsimovė * Tuokart, kad drąsiai plėšė mano šlovę. * Piktžodžiavimas jų kaulus persėdo, * Argi ne gėda?

Lai tada keiksmas kaip drabužis būna, * Arba kaip juosta, suveržianti kūną. * Ta dalis teko, man šlovę plėšiantiems, * Neapvežantiems.

Bet tu, Viešpatie, teikis išliuosuoti, * Į rankas baisių manęs neatduoti, * Nes saldus yra toks susimilimas * Ir išganymas.

Štai esmi ubags didžiai neturtingas, * Bet tu, Viešpatie, be galo meilingas. * O širdis yra visiškai suspausta, * Taviep priglausta.

Praslinkau kaipo išgaištąs šešėlis, * Kaip miglos tamsus, mažas debesėlis, * Ar kaip šarančiai žemėn nupurtinti, * Kojoms suminti.

Vien beklūpojant, jau keliai sugniužo, * Aliejų valgant, ir kūnas sugriužo, * O neprieteliai sugauti ketino, * Galvas purtino.

Padėk man, Dieve, teikis išganyti, * Mielaširdystę tavo parodyti. * Tegul nedori jauč tavo galybę, * Rankos stiprybę.

Griešniems terlojant, tu teikeis laiminti, * Priešingus manie veikiai užgėdinti. * Lai tarnas tavo džiaugias išgelbėtas, * Nepergalėtas.

Lai nairos, didžias apkalbas metantys, * Nebūtus daiktus ant manęs kalbantys, * Tegul apsivelk su užgėdinimu * Ir pasmerkimu.

O aš tuo tarpu Viešpatį garbinsiu, * Krūvoje žmonių aną išaukštinsiu, * Nes pavargėlį nelaimėj gelbėjo, * Tikrai padėjo. Amen.

Pasalmė 109

Apie amžiną užgimimą Kristaus ir apie jo kunigystę

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Dievas Tėvs, kurs iš nieko pasaulę padarė, * Pirm amžių sūnui savo vienatiniam tarė: * Sėsk po dešinės mano, tavęs neatstosiu, * Kol neprietelius tavo po kojų suklosiu.

Lazdą galybės tavo Sione įgysi * O neprieteliais savo padoriai valdysi, * Jog taviep yra pradžia visokios galybės, * Darodysi ateidams spinduliuos šviesybės.

↕ p. 316–317 Asz pats dabar pirm auszras, isz iszcziaus pa ↕ gimdiau * O neprietelus tawa, lig łajku nurimdiau * Prisijkie Wieszpats karta, ir to negajleses * Tejsibę daroditi, niekajp nedrowieses.

Budu Melkizedeka, tu esi kunigu * Tąn galibę pilditi, atsiejs tau pigu * Diews po deszinies tawa, dienoje rustibes * Pargaleje karalus, ir anu galibes.

Sudis Kristus gimines, bus daugiel nupuolu * Sukrusz gałwas pujkiuju, kajp kokiu giwolu * O jog Kristus ąnt źiames, buwa nuźiamintas * Todiel dąnguo palika, didej iszauksztintas. Amen.

Pasalme 110.

Apej garbinimą Wieszpaties uź gieradieistas.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Wieszpatie tawi garbisiu * Isz wisos szirdies szłowisiu * Buriej tej-
↕ p. 317–318 singu stowiesiu * Tawa gieribes regiesiu. ↕

Rodej didius darbus sawa * Tij patika wajkams tawa * Be gała tawa tejsibe * Par ąmźius patwer galibe.

Parodej kajp esi bukłus * Daridams didius stebukłus * Susimiles dawej mana * Majtnastis tureje gana.

Zmones kurij Diewa bije * Istatimus jo igije * Ir pagonu płatę szali * Zidams pawede kajp dali.

Wiskąn suriede tejsingaj * Walde krasztus małoningaj * Tiesi Diewa prisakimaj * Ąnt ąmźiu jo istatimaj.

Nes duoti tikroj tejsibiej * Apskielbti inoj tikribiej * Tad iszgane zmones sawa * Kad isz Egipta iszgawa.

Istatimus gierus dawi * Dźiaugies źidaj tokius gawi * Baugus ira wardas Diewa * Draugi małonus, kajp tiewa.

↕ p. 318–319 Kas iszsiźad wisa pajka * Diewa prisakimus ↕ łajka * Tas ira tikraj protingu * Ir wadinas iszmintingu.

Wisęms kurij taj iszmana * Dara prisakimams gana * Bus garbie tikraj ąmźina * Wieszpats gieraj tokius źina. Amen.

Aš pats dabar pirm aušros iš įsčiaus pagimdžiau, * O neprietelius tavo lig laiku nurimdžiau. * Prisiekė Viešpats kartą ir to negailėsis, * Teisybę darodyti niekaip nedrovėsis.

Būdu Melchizedeko tu esi kunigu, * Tą galybę pildyti atsieis tau pigu. * Dievs po dešinės tavo dienoje rūstybės * Pergalėjo karalius ir anų galybes.

Sūdys Kristus gimines, bus daugel nuopuolių, * Sukruš galvas puikiųjų kaip kokių gyvulių. * O jog Kristus ant žemės buvo nužemintas, * Todėl danguj paliko didžiai išaukštintas. Amen.

Pasalmė 110

Apie garbinimą Viešpaties už geradėjystas

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Viešpatie, tave garbinsiu, * Iš visos širdies šlovinsiu; * Būryj teisingų stovėsiu, * Tavo gerybes regėsiu.

Rodei didžius darbus savo, * Tie patiko vaikams tavo. * Be galo tavo teisybė, * Per amžius patver galybė.

Parodei kaip esi buklus, * Darydams didžius stebuklus, * Susimilęs davei maną, * Maitnasties turėjo gana.

Žmonės, kurie Dievo bijo, * Įstatymus jo įgijo. * Ir pagonų plačią šalį * Žydams pavedė kaip dalį.

Viską surėdė teisingai, * Valdė kraštus maloningai. * Tiesūs Dievo prisakymai, * Ant amžių jo įstatymai,

Nes duoti tikroj teisybėj, * Apskelbti ynoj tikrybėj. * Tad išganė žmones savo, * Kad iš Egipto išgavo.

Įstatymus gerus davė, * Džiaugės žydai tokius gavę. * Baugus yra vardas Dievo, * Drauge malonus kaip tėvo.

Kas išsižad viso paiko, * Dievo prisakymus laiko, * Tas yra tikrai protingu * Ir vadinas išmintingu.

Visiems, kurie tai išmano, * Daro prisakymams gana, * Bus garbė tikrai amžina, * Viešpats gerai tokius žino. Amen.

Pasalme 111.

Apej łajmę doruju.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Tikraj tas źmogus łajmingas * Kurs ira diewobajmingas * Kurs nedara nieka pajka * Ir prisakimus uźłajka.

Wejsle ano bus galinga * Giminie didej łajminga * Giwenęms jo, bus turtingas * O pats wisumet garsingas.

Iłgaj atmins aną źmones * Nes ira piłnas małones * Jej nełajme ji
↕ p. 319–320 uźtiktu * Nepakrutintu paliktu. ↕

Miłaszirdings Diews apgintu * Ir nełajmes attolintu * Małonus tur buti źmogus * Kurs ira wisęms patogus.

Kurs paźiczio kitęms naudą * Su atdawimu nespauda * Sznek wisumet iszmintingaj * Ir patar kitęms protingaj.

Toks ąmźinaj bus garbintas * Niekados nepakrutintas * Dori nelauses jo girti * Nors rejktu pikta datirti.

O aptarmes pagirdiejes * Tarses tu neisidiejes * Szirdis jo ira gatawa * Pasiklauti Diewu sawa.

Tejp jo dusze patwirtinta * Niekajp nebus pakrutinta * Gales piktus attolinti * Neprietelejs paniekinti.

Ubagus ejlen sustata * Kolitą sawa pakrata * Męnkięms pinigus dalije * Didę galibę igije.

Griesznikas taj wis regiedams * Garsma doram uźwidiedams *
↕ p. 320–321 Grijsz dar su dąntiemis sawa * Jog doras szłowę igawa. Amen. ↕

Pasalme 112.

Apej garbinima Wieszpaties, isz priźasties jo didibes.

Gajda kajp: *Maria graźiause Panele.*

Garbinkiet maźi wajkaj Diewa * Milekiet wardą sawa tiewa * Tegul bus wardas, Wieszpaties szłowintas * Nug szios wałąndos, par ąmźius auksztintas * Nes to ira wertas.

* Zmones nu rita lig wakara * Garbęn jo wardą su pakara * Nes Wieszpats ira uź wisus wiresnis * Uź dąngu pati, pagalaus auksztesnis * Garbintęns begała.

Pasalmė 111

Apie laimę dorųjų

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Tikrai tas žmogus laimingas, * Kurs yra dievobaimingas, * Kurs nedaro nieko paiko * Ir prisakymus užlaiko.

Veislė ano bus galinga, * Giminė didžiai laiminga, * Gyvenims jo bus turtingas * O pats visuomet garsingas.

Ilgai atmins aną žmonės, * Nes yra pilnas malonės. * Jei nelaimė jį užtiktų, * Nepakrutintu paliktų.

Mielaširdings Dievs apgintų * Ir nelaimes attolintų, * Malonus tur būti žmogus, * Kurs yra visiems patogus.

Kurs pažyčioj kitiems naudą, * Su atdavimu nespaudžia, * Šnek visuomet išmintingai * Ir patar kitiems protingai.

Toks amžinai bus garbintas, * Niekados nepakrutintas. * Dori nesiliaus jo girti, * Nors reiktų pikto datirti.

O aptarmes pagirdėjęs, * Tarsis tų neįsidėjęs; * Širdis jo yra gatava * Pasikliauti Dievu savo.

Taip jo dūšia patvirtinta * Niekaip nebus pakrutinta, * Galės piktus attolinti, * Neprieteliais paniekinti.

Ubagus eilėn sustato, * Kolytą savo pakrato, * Menkiems pinigus dalijo, * Didžią galybę įgijo.

Griešninkas tai vis regėdams, * Garsmo doram užvydėdams, * Grieš dar su dantimis savo, * Jog doras šlovę įgavo. Amen.

Pasalmė 112

Apie garbinimą Viešpaties iš priežasties jo didybės

Gaida kaip *Marija gražiausia Panelė.*

Garbinkit, maži vaikai, Dievą, * Mylėkit vardą savo tėvo, * Tegul bus vardas Viešpaties šlovintas, * Nuog šios valandos per amžius aukštintas, * Nes to yra vertas.

* Žmonės nuo ryto lig vakaro * Garbin jo vardą su pakara, * Nes Viešpats yra už visus vyresnis, * Už dangų patį pagaliau aukštesnis, * Garbintins be galo.

Kas ira uź Diewa giresnis? * Kas ira, uź toki stipresnis? * Kurs auksztaj dąnguo, ąnt sostu siediedams * Rejkałus źmoniu wisokius regiedams * Padorej surieda.

↕ p. 321–322 Diews pakieł, tikrą pawargieli * Isz mieszła, ↕ isztrauk ubagieli * Kad su galingajs, draugi paswadintu * Ir kunigajksztiu, tąn męnką wadintu * Nes tokie jo wale.

Moteri kartajs newajsingą * Padara beregięnt łajminga * Sutejkdams wajku, kiek wien ta norieje * Kiek anu rejkięnt, Wieszpats paregieje * Tejp linksmu padara. Amen.

Pasalme 113.

Apej stebuklingus darbus Wieszpaties.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie tiewa.*

Kad Izralitaj isz Egipta eje * Zmones Egipta, skięnstąntius regieje * Tejp nusikrate nedorajs pagonajs * O sawa ponajs.

Pats Wieszpats jeme ąnt ju wiresnibę * Pats jams parode didziausę
↕ p. 322–323 galibę * Kada isakie, juraj pasitraukti * Upej nepłaukti. ↕

Kad kałnaj kajpo, awis szokinieje * Pakalnes kajpo, jerelej krutieje * Kad tawiep jura undenies neblika * Kas atsitika?

Kodiel Jordani, palowej tekieti? * Dielko jus kałnaj, turiejot drebięti? * Isz wales Diewa, unduo nebtekieje * Kałnaj drebieje.

Nes Wieszpats musu, łabaj ira bukłus * Padara wejkiej, tinkamus stebukłus * Isz uołos iszwed, beregięnt undeni * Sriauna szalteni. Amen.

Pasalme 113.

Pagal Izralitu.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie.*

Tu wiens Wieszpatie, esi garbintinas * Diel tejsos tawa, tikraj auksztintinas * O mums łaj prider woz paniekinimas * Ir papejki-
↕ p. 323–324 mas. ↕

Kas yra už Dievą geresnis? * Kas yra už tokį stipresnis? * Kurs aukštai danguj ant sosto sėdėdams, * Reikalus žmonių visokius regėdams, * Padoriai surėdo.

Dievs pakel tikrą pavargėlį, * Iš mėšlo ištrauk ubagėlį, * Kad su galingais drauge pasvadintų * Ir kunigaikščiu tą menką vadintų, * Nes tokia jo valia.

Moterį kartais nevaisingą * Padaro beregint laiminga, * Suteikdams vaikų, kiek vien ta norėjo, * Kiek anų reikiant Viešpats paregėjo. * Taip linksma padaro. Amen.

Pasalmė 113

Apie stebuklingus darbus Viešpaties

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Kad izralitai iš Egipto ėjo, * Žmones Egipto skęstančius regėjo, * Taip nusikratė nedorais pagonais, * O savo ponais.

Pats Viešpats ėmė ant jų vyresnybę, * Pats jiems parodė didžiausią galybę, * Kada įsakė jūrai pasitraukti, * Upei neplaukti.

Kad kalnai kaipo avys šokinėjo, * Pakalnės kaipo ėreliai krutėjo, * Kad taviep jūra vandenies nebliko, * Kas atsitiko?

Kodėl, Jordane, paliovei tekėti? * Dėl ko jūs, kalnai, turėjot drebėti? * Iš valios Dievo vanduo nebtekėjo, * Kalnai drebėjo.

Nes Viešpats mūsų labai yra buklus, * Padaro veikiai tinkamus stebuklus: * Iš uolos išved beregint vandenį, * Sriauną šaltenį. Amen.

Pasalmė 113

Pagal izraelitus

Gaida kaip *Būk sveika, duktė.*

Tu viens, Viešpatie, esi garbintinas, * Dėl tiesos tavo tikrai aukštintinas, * O mums lai prider vos paniekinimas * Ir papeikimas.

Idąnt pagonis, nekłaustu nu musu * Kami tas ira, garsus Diewas jusu? * Diews musu dąnguo, sied nors neregiemas * Tecziaus milemas.

Pagonu Diewaj, stow wisumet szalti * Rąnkomis źmoniu, isz auksa nukalti * Tur łupus ajszkies, bet negal kalbieti * Nej kam padieti.

Tur koźnas isz ju, aki graźes płates * Tur ausis iłgas, praurbintas states * Tecziaus su tomis, negal nej regieti * Nej prigirdieti.

Rąnkas turiedams, ne gal sziupinieti * Kojes turiedams, ne gal wajksztinieti * Tur nosiej skiles, o ne gal uźuosti * Nej kąn pajuosti.

Łaj tokiejs palijkt, wisi jus dirbąntis * O wilti sawa, tusi padedąntis * Namaj Izrelaus, Diewu pasiklauna * Pagałbą gauna.

Namaj Arona, tur Wieszpatiep wilti * Kursaj sutejkie, anęms
↕ p. 324-325 auksztą kilti * Todiel ju ira, tikru padietoju * Ir gielbietoju. ↕

Bijąntis Diewa, juomi pasiklowi * Todiel wargusi, niekumet neblowi * Nes Wieszpats ira, tikru apginieju * Ir gieradieju.

Diews neuźmirsza mamis pałajminti * Namus Arona, didej iszauksztinti * Łajmina wisus Wieszpaties bijąntius * Ir prikłausąntius.

Wieszpats łaj pridur, ir jums łajminimą * O wajkams jusu, sutejk iszganima * Łaj sutwertojas dąngaus łajmęn jumis * Ir su sunumis.

Skajstiausi dągu, Diews sawij sutwiere * Kurio auksztibiej tarsi kad paniere * O sunams źmoniu, tąn źiamę pawede * Kurę suriede.

Ne numirielej tur Diewą garbinti * Pragara kąmsztej, negal jo szłowinti * Bet mes kurij dar lig sziol giwiesma * Diewa garbisma.
↕ p. 325-326 Amen. ↕

Pasalme 114.

Apej diekawoimą Wieszpatem uź iszgielbieima nu smerte.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Wieszpatiep isimilejau * Kad szaukties pri jo pradiejau * Sztaj prilęnkie abi ausi * Meldima mana iszkłausi.

Surieme sopulej smerti * Woz begalejau isztwerti * Nełajme mani uźtika * Paskąndos paojus lika.

Tad pri Diewa jemiau szaukti * Ir nu jo pagałbas łaukti * Diewas budamas tejsingu * Ira ligiej małoningu.

Idant pagonys neklaustų nuo mūsų, * Kame tas yra garsus Dievas jūsų? * Dievs mūsų danguj sėd, nors neregimas, * Tačiau mylimas.

Pagonų dievai stov visuomet šalti, * Rankomis žmonių iš aukso nukalti. * Tur lūpas aiškias, bet negal kalbėti * Nei kam padėti.

Tur kožnas iš jų aki gražias plačias, * Tur ausis ilgas, praurbintas stačias, * Tačiau su tomis negal nei regėti, * Nei prigirdėti.

Rankas turėdams, negal čiupinėti, * Kojas turėdams, negal vaikštinėti. * Tur nosyj skyles, o negal užuosti * Nei ką pajusti.

Lai tokiais paliekt visi, juos dirbantys * O viltį savo tuose padedantys. * Namai Izraelio Dievu pasikliauna, * Pagalbą gauna.

Namai Arono tur Viešpatiep viltį, * Kursai suteikė aniems aukštą kiltį, * Todėl jų yra tikru padėtoju * Ir gelbėtoju.

Bijantys Dievo, juomi pasikliovė, * Todėl varguose niekuomet nebliovė, * Nes Viešpats yra tikru apgynėju * Ir geradėju.

Dievs neužmiršo mumis palaiminti, * Namus Arono didžiai išaukštinti, * Laimino visus, Viešpaties bijančius * Ir priklausančius.

Viešpats lai pridur ir jums laiminimą, * O vaikams jūsų suteik išganymą, * Lai sutvertojas dangaus laimin jumis * Ir su sūnumis.

Skaisčiausią dangų Dievs savie sutvėrė, * Kurio aukštybėj tarsi kad panėrė, * O sūnams žmonių tą žemę pavedė, * Kurią surėdė.

Ne numirėliai tur Dievą garbinti, * Pragaro kamščiai negal jo šlovinti, * Bet mes, kurie dar lig šiol gyvensim, * Dievą garbinsim. Amen.

Pasalmė 114

Apie dėkavojimą Viešpačiui už išgelbėjimą nuo smerčio.

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Viešpatiep įsimylėjau, * Kad šauktis prie jo pradėjau. * Štai prilenkė abi ausi, * Meldimo mano išklausė.

Surėmė sopuliai smerčio, * Vos begalėjau ištverti, * Nelaimė mane užtiko, * Paskandos pavojus liko.

Tad prie Dievo ėmiau šaukti * Ir nuo jo pagalbos laukti. * Dievas, būdamas teisingu, * Yra lygiai maloningu.

Wieszpats kłausa maźutelu * Wisu pakarniu źmonelu * Ir asz kad nusiźiaminau * Diewa pagałbą paźinau.

↕ p. 326–327 Dusze mana nedrowiekies * Po nełajmiu pail ↕ siekies * Nes Wieszpats manęs iszkłause * Sutejkie pagałbą gausę.

Giwibą mana uźłajki * Ne lijpe mirti nełajki * Nuszłuosti aszaras mana * Tare werkti, jau bus gana.

Pakol szioj pasaulej busiu * Zinau tikraj jog neźusiu * Milestą Diewa igisiu * Prisakimus uźłajkisiu. Amen.

Pasalme 115.

Apej wilti Diewop nełajmiesi.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Mana akis neregieje * Tecziaus szirdis itikieje * Jogiej ira kitas swietas * Diel numirusiu źadietas.

Norint taj gieraj tikiejau * Tecziaus prispudu turiejau * Zmones ↕ p. 327–328 mąn daugiel źadieje * Bet pri źode nestowieje. ↕

Todiel kajp tarsi suklides * O mełagistes iszwides * Sakiau jej kurs niera wagis * Bet koźnas źmogus mełagis.

Kajp Diewuj atsigierisiu? * Mejlę anam parodisiu? * Uź sutejktas mąn gieribes * Kokies atnesziu doribes?

Jemes taurę iszganima * Melsiu Diewa padieima * Kąntas parlejs, tąn kięntiesiu * Apieras anam źadiesiu.

Kruwoj źmoniu tas atduosiu * Ir Wieszpati pargłobosiu * Nes akisu Diewa mana * Kurs wisus gierus iszgana.

Brąngus ir smertis szwęntuju * Nu Wieszpaties iszrinktuju * Szitaj asz tarnajtis tawa * Tikraj milis Diewą sawa.

Sunus motinas gieroses * Tawis Diewi bijąntioses * Tu dybkas ↕ p. 328–329 mana sułauźej * Stiprius gielźinius sudauźej. ↕

Tawij paszwęnsiu apieras * Nesgi esi didej gieras * Tąnkiej wardon tawa szaukiau * Kol padieima sułaukiau.

Kiek węn tiktaj iszgalesiu * Apieru Diewuj źadiesiu * Buriej źmoniu jes degisiu * Garbę Wieszpaties iszwisiu.

Padarisiu taj baźniczioj * Zidu karalaus staliczioj. * Nes ta wieta ira szwęnta * Prejmini Diewa wadinta. Amen.

Viešpats klauso mažutėlių, * Visų pakarnių žmonelių. * Ir aš, kad nusižeminau, * Dievo pagalbą pažinau.

Dūšia mano, nedrovėkis, * Po nelaimių pailsėkis, * Nes Viešpats manęs išklausė, * Suteikė pagalbą gausią.

Gyvybą mano užlaikė, * Neliepė mirti nelaike, * Nušluostė ašaras mano, * Tarė: verkti jau bus gana.

Pakol šioj pasaulėj būsiu, * Žinau tikrai, jog nežūsiu. * Mylistą Dievo įgysiu, * Prisakymus užlaikysiu. Amen.

Pasalmė 115

Apie viltį Dievop nelaimėse

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Mano akys neregėjo, * Tačiau širdis įtikėjo, * Jogei yra kitas svietas, * Dėl numirusių žadėtas.

Norint tai gerai tikėjau, * Tačiau prispūdų turėjau, * Žmonės man daugel žadėjo, * Bet prie žodžio nestovėjo.

Todėl, kaip tarsi suklydęs * O melagystes išvydęs, * Sakiau: jei kurs nėra vagis, * Bet kožnas žmogus melagis.

Kaip Dievui atsigerysiu? * Meilę anam parodysiu? * Už suteiktas man gerybes, * Kokias atnešiu dorybes?

Ėmęs taurę išganymo, * Melsiu Dievą padėjimo, * Ką tas parleis, tą kentėsiu, * Apieras anam žadėsiu.

Krūvoj žmonių tas atduosiu * Ir Viešpatį perglobosiu, * Nes akisu Dievo mano, * Kurs visus gerus išgano.

Brangus yr smertis šventųjų, * Nuo Viešpaties išrinktųjų. * Šitai aš tarnaitis tavo, * Tikrai mylįs Dievą savo.

Sūnus motinos gerosios, * Tavęs, Dieve, bijančiosios. * Tu dibkas mano sulaužei, * Stiprius gelžinius sudaužei.

Tavie pašvęsiu apieras, * Nesgi esi didžiai geras. * Tankiai vardan tavo šaukiau, * Kol padėjimo sulaukiau.

Kiek vien tiktai išgalėsiu, * Apierų Dievui žadėsiu, * Būryj žmonių jas degysiu, * Garbę Viešpaties išvysiu.

Padarysiu tai bažnyčioj, * Žydų karaliaus stalyčioj, * Nes ta vieta yra šventa, * Priemene Dievo vadinta. Amen.

Pasalme 116.

Apej garbinimą Diewa uź jo gieradieistas.

Gajda kajp: *Pajka iszmintis didej pad.*

Garbinkiet Diewa, wisokies gimines * Szłowinkiet aną, źmoniu didesmines * Nes patwirtinta jo ira gieribe * Ąmźina ira Wieszpaties
↕ p. 329–330 tejsibe. A. ↕

Pasalme 117.

Apej garbinima Wieszpaties, uź głobima gadiniej paojaus.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielu wisi.*

Garbinkiet Diewą kajp didej gierą * Nesgi uź aną, gieresne ne niera * Łajmingas źmogus kurs tikraj źina * Jogiej gieribe Diewa ąmźina.

Łaj dabar saka, pats Izraelus * Kurio nepawejk nie neprietelus * Jog Wieszpats ira be gała gieras * Uź ji gieresne niekami neras.

Łaj dabar saka namaj Arona * Ąmźina ira gieribe pona * Miłaszirdiste ira ąmźina * Bijąntis Diewa, tegul taj źina.

Budams prispaustu Wieszpatiep szaukiau * Ir iszkłausima wejkiej sułaukiau * Diews ira mana tikru głobieju * Wieszpats pirmiausiu ir
↕ p. 330–331 gieradieju. ↕

Kąn tad padaris mąn źmogus piktas? * Kada nu Diewa nesmi paliktas * Nejau turieczio źmoniu bijoti? * Arba ąnt anu didej rugoti?

Turiedams tokię Diewa apieką * Jau neprietelus, skajtau uźnieka * Gieresne Diewop, wilti turieti * Nekajp źmoniesi aną padieti.

Gieriaus paguodą nu Diewa gauti * Kajp kunigajksztejs cze pasiklauti * Daugiel giminiu mani apsiauti * Norieje męnką wejkiej sugauti.

Bet wardon Diewa joms atmonijau * Nesgi pagałbą Diewa igijau * Ne węn apstoje bet ir apgule * Sztaj susigiedi, griźa atbuli.

Kajp kokies bijtis mani apnika * Kur sprukti manij, wietas

Pasalmė 116

Apie garbinimą Dievo už jo geradėjystas

Gaida kaip *Paika išmintis didžiai padūkusi.*

Garbinkit Dievą visokios giminės, * Šlovinkit aną, žmonių didžios minios, * Nes patvirtinta jo yra gerybė, * Amžina yra Viešpaties teisybė. A.

Pasalmė 117

Apie garbinimą Viešpaties už globimą gadynėj pavojaus

Gaida kaip *Pulkim ant kelių visi krikščionys.*

Garbinkit Dievą kaip didžiai gerą, * Nesgi už aną geresnio nėra. * Laimingas žmogus, kurs tikrai žino, * Jogei gerybė Dievo amžina.

Lai dabar sako pats Izraelis, * Kurio nepaveik nė neprietelius, * Jog Viešpats yra be galo geras, * Už jį geresnio niekame neras.

Lai dabar sako namai Arono: * Amžina yra gerybė pono, * Mielaširdystė yra amžina, * Bijantys Dievo tegul tai žino.

Būdams prispaustu, Viešpatiep šaukiau * Ir išklausymo veikiai sulaukiau. * Dievs yra mano tikru globėju * Viešpats pirmiausiu yr geradėju.

Ką tad padarys man žmogus piktas, * Kada nuo Dievo nesmi paliktas; * Nejau turėčiau žmonių bijoti? * Arba ant anų didžiai rūgoti?

Turėdams tokią Dievo apieką, * Jau neprietelius skaitau už nieką. * Geresniai Dievop viltį turėti * Nekaip žmonėse aną padėti.

Geriau paguodą nuo Dievo gauti, * Kaip kunigaikščiais čia pasikliauti. * Daugel giminių mane apsiautę, * Norėjo menką veikiai sugauti.

Bet vardan Dievo joms atmonijau, * Nesgi pagalbą Dievo įgijau. * Ne vien apstojo, bet ir apgulė, * Štai susigėdę grįžo atbuli.

Kaip kokios bitės mane apniko, * Kur sprukti manie, vietos

neblika * Apmaudas didis, bajsęms paszoka * Bet nepadare niekokie stroka.

Pagałbą Diewa tujaus igijau * Wardon Wieszpaties jams atmonijau *
↕ p. 331-332 Sztaj neprietelej mani pastumi * Idąnt paskięnszczio undens giłumi. ↕

Bet Diewas mani capt priturieje * Ir nu paskąndos, wejkiej gielbieje * Wieszpats parode manij gieribę * Siłpnam sutejkie didę stipribę.

Iszganims ira diel tejsinguju * Kodiel nedziaukses namaj gieruju * Deszinie Diewa, rode galibę Rąnka Wieszpaties dare tejsibę.

Pats Diewas gieras mani auksztina * Nes jo tejsibe ira ąmźina * Sztaj giwas busiu, wejkiej nemirsiu * Gieribiu Diewa, dabar datirsiu.

Didius jo darbus apsakiniesiu * Ir gierus wajsius isz to regiesiu * Nors Wieszpats mani, stiprej prispaude * Tecziaus beregięnt apęnt prigłaude.

Ąnt smerte manęs, dar neiszdawi * Nes neprietelej, but wirszu gawi * Kunigaj sargaj Diewa staliczes * Atidarikiet duris baźniczes.

Pro tas iejes Diewą garbisiu * Wieszpati sawa tikraj szłowisiu * Tos
↕ p. 332-333 duris ira Wieszpaties wartajs * Iejn pro anas, tejsingi kartajs. ↕

Garbisiu tawi nes manęs kłausej * Ir apwejziejej kuo rejkięnt gausej * Akmuo atmestas nu muriniku * Buwa pakiełtas, nu darbiniku.

Tij matidamis jog gales twerti * Padieje aną po patę kiertę * Tokie parmajna Diewa mejlinga * Akisu musu ir stebuklinga.

Tąn linksmą dieną Diewuj źadiejus * Dziaukiemos wisi anaj atejus * Wieszpatie tejkies mani ganiti * Ir kłoti mana, pats suriediti.

Łajmingas ejnus wardon Wieszpaties * Ir jeszkus garbies, woz Diewa paties * Kunigaj Diewa, łajminom jumis * Nes Wieszpats gieras apszwiete mamis.

Tajsikiet szwęntę graźę szatrusi * Garbinkiet Diewą norint miszkusi * Lig pat ałtoriaus neszkiet apieras * Nes Wieszpats ira be gała gieras.

Tu esi Diewu, tawi garbisiu * Wieszpatiu esi, tawi auksztisiu *
↕ p. 333-334 Wieszpats iszkłause mana meldima * Garbisiu aną par giwenimą. ↕

Garbinkiet Diewą kajp didej gierą * Uź aną niekur gieresni niera * Griedokiet linksmaj, padorej szaukiet * Ir padiejma nu Diewa łaukiet. Amen.

nebliko. * Apmaudas didis baisiems pašoko, * Bet nepadarė nė kokio stroko.

Pagalbą Dievo tuojau įgijau, * Vardan Viešpaties jiems atmonijau; * Štai neprieteliai mane pastūmė, * Idant paskęsčiau vandens gilume.

Bet Dievas mane capt pritūrėjo * Ir nuo paskandos veikiai gelbėjo, * Viešpats parodė manie gerybę, * Silpnam suteikė didžią stiprybę.

Išganyms yra dėl teisingųjų, * Kodėl nedžiaugsis namai gerųjų. * Dešinė Dievo rodė galybę, * Ranka Viešpaties darė teisybę.

Pats Dievas geras mane aukština, * Nes jo teisybė yra amžina; * Štai gyvas būsiu, veikiai nemirsiu, * Gerybių Dievo dãbar datirsiu.

Didžius jo darbus apsakinėsiu * Ir gerus vaisius iš to regėsiu. * Nors Viešpats mane stipriai prispaudė, * Tačiau beregint apent priglaudė.

Ant smerčio manęs dar neišdavė, * Nes neprieteliai būt viršų gavę. * Kunigai sargai Dievo stalyčios, * Atidarykit duris bažnyčios.

Pro tas įėjęs Dievą garbinsiu, * Viešpatį savo tikrai šlovinsiu; * Tos durys yra Viešpaties vartais, * Įein pro anas teisingi kartais.

Garbinsiu tave, nes manęs klausei * Ir apveizėjai, kuo reikiant, gausiai. * Akmuo, atmestas nuo mūrininkų, * Buvo pakeltas nuo darbininkų.

Tie matydami, jog galės tverti, * Padėjo aną po pačia kerte; * Tokia permaina Dievo meilinga * Akisu mūsų yr stebuklinga.

Tą linksmą dieną, Dievui žadėjus, * Džiaukimės visi, anai atėjus, * Viešpatie, teikis mane ganyti * Ir klotį mano pats surėdyti.

Laimingas einąs vardan Viešpaties * Ir ieškąs garbės vos Dievo paties, * Kunigai Dievo laiminom jumis, * Nes Viešpats geras apšvietė mumis.

Taisykit šventę gražią šatruose, * Garbinkit Dievą norint miškuose, * Lig pat altoriaus neškit apieras, * Nes Viešpats yra be galo geras.

Tu esi Dievu, tave garbinsiu, * Viešpačiu esi, tave aukštinsiu. * Viešpats išklausė mano meldimo, * Garbinsiu aną per gyvenimą.

Garbinkit Dievą kaip didžiai gerą, * Už aną niekur geresnio nėra. * Giedokit linksmai, padoriai šaukit * Ir padėjimo nuo Dievo laukit. Amen.

Pasalme 118.

Apej pamilejmą prisakimu Wieszpaties ir neapikąntą grieku.

A.

Gajda kajp: *Saldziausi Jezau, dielej warda.*

Łajmingi źmones, doraj giwenąntis * Wieszpaties prową, stiprej uźłajkąntis * Dar pałajminti, kurij prowu gaujes * Jeszka szirdingaj, ir anu tejraujes.

Nesgi nedori giebąntis kłajdioti * Wieszpaties kielu, nepaprąnt jeszkoti * O prisakimaj, nu Diewa statiti * Prider kad butu, stiprej
↕ p. 334–335 uźłajkiti. ↕

Oj idąnt takus mana tejp tajsitio * Kad prisakimus tawa uźłajkitio * Kad istatimus wisus parwejziesiu * Uźgiedinima niekajp neturiesiu.

Kad Diewa sudu, tejsibes jeszkosiu * Isz tikros szirdies, garbinti paszoksiu * Tejsibiu Diewa, saugosiu wisados * Ne aplejsk manęs, Wieszpatie niekados. Amen.

B.

Gajda ta pati.

Kuogi patajsa jaunas taka sawa * Sztaj saugoimu wisur kałbos tawa * Su wisu szirdi, węn jeszkojau tawęs * Ne atmesk manęs, Wieszpatie nu sawęs.

Nes źodius tawa, tikraj isidiejau * Kad negriesziczio, to tiktaj wejziejau * Pałajmints esi, Wieszpatie galibiu * Iszmokik mani sawuju
↕ p. 335–336 tejsibiu. ↕

Niekados burnas sawa negajlejau * Sudus Wieszpaties węn apsakiniejau * Dziaugiaus isz taku, prisakimu tawa * Kajpo kurs turtus, didelus igawa.

O kielems tawa kad prisistebiesiu * Tad prisakimus, łajkiti mokiesiu * Tejsibes tawa, gieraj apmislisiu * Ir kałbu tawa uźmirszti nedrisiu. A.

Pasalmė 118

Apie pamylėjimą prisakymų Viešpaties ir neapykantą griekų

A

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Laimingi žmonės dorai gyvenantys, * Viešpaties provą stipriai užlaikantys, * Dar palaiminti, kurie provų gaujos * Ieško širdingai ir anų teiraujas.

Nesgi nedori gebantys klaidžioti ,* Viešpaties kelių nepaprant ieškoti, * O prisakymai, nuo Dievo statyti, * Prider, kad būtų stipriai užlaikyti.

Oi, idant takus mano taip taisyčiau, * Kad prisakymus tavo užlaikyčiau, * Kad įstatymus visus perveizėsiu, * Užgėdinimo niekaip neturėsiu.

Kad Dievo sūdu teisybės ieškosiu, * Iš tikros širdies garbinti pašoksiu. * Teisybių Dievo saugosiu visados, * Neapleisk manęs, Viešpatie, niekados. Amen.

B

Gaida ta pati.

Kuo gi pataiso jaunas taką savo? * Štai saugojimu visur kalbos tavo. * Su visa širdžia vien ieškojau tavęs, * Neatmesk manęs, Viešpatie, nuo savęs.

Nes žodžius tavo tikrai įsidėjau, * Kad negriešyčiau, to tiktai veizėjau. * Palaimints esi, Viešpatie galybių, * Išmokyk mane savųjų teisybių.

Niekados burnos savo negailėjau. * Sūdus Viešpaties vien apsakinėjau, * Džiaugiaus iš takų prisakymų tavo, * Kaipo kurs turtus didelius įgavo.

O keliams tavo kad prisistebėsiu, * Tad prisakymus laikyti mokėsiu, * Teisybes tavo gerai apmislysiu * Ir kalbų tavo užmiršti nedrįsiu. A.

C.

Gajda ta pati.

Padarik gieraj, Diewi tarnuj sawa * O asz saugosiu, stiprej kałbu tawa * Tejkies mąn tiktaj, gierą padariti * Milestu sawa, akis atdariti.

Kajp esi bukłus, tuokartu regiesiu * Prowas stebukłams, kad prisistebiesiu * Kajp swets ąnt źiames, negalu atminti * Duok prisakimus, tawa mąn paźinti.

↕ p. 336–337 Trokszt dusze mana, Wieszpaties tejsibiu * ↕ Apgink nu wisu grieku nedoribiu * Pasiputusius, kad Wieszpats subaude * Anu pawejzdu, ir kitus sudraude.

Grieszniknikaj niekajp, nebus iszganiti * Nes prisakimu nenor uźłajkiti * Apginti tejkies nu uźgiedinima * Ir uźłajkiti, nu paniekinima.

Nes prisakimu Wieszpaties jeszkojau * O wales tawa, wisumet dabojau * Sztaj kunigajksztej, priesz mani biłoje * Bet tarnas tawa, prowu neatstoje.

Kad prisakimus Diewa apmislijau * Rodą nu ano, tejsibiu igijau. Amen.

D.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau.*

Sztaj dusze mana, silpnibę parode * Atgajwink aną, pagal sawa źode * Apsakiau Diewuj, wisus darbus sawa * Iszmokik mani, tejsiu
↕ p. 337–338 kielu tawa. ↕

Pratisiuos tawa, prowas uźłajkiti * Kiele tejsibes, kad tejksis mokiti * Sztaj dusze mana, ilgiedamos snaude * Nu wargu kurij, kas dieną ję spaude.

Patwirtink aną, szwęntu źodiu sawa * Nesgi nu źmoniu, paguodas negawa * Kieli nedora, tejkies attolinti * Ir istatimajs, sawa patwirtinti.

Kielu tejsibes, ejti priźadiejau * Ir sudus tawa, wisumet miniejau * Uźgiedinima bajsej nenoriejau * Sudus Wieszpaties, didej pamilejau.

Kada milestą, didelę sutejkiej * Tad prisakimu kielu biegau wejkiej. Amen.

C

Gaida ta pati.

Padaryk gerai, Dieve, tarnui savo, * O aš saugosiu stipriai kalba tavo, * Teikis man tiktai gerą padaryti, * Mylistų savo akis atdaryti.

Kaip esi buklus, tuo kartu regėsiu, * Provas stebuklams kad prisistebėsiu. * Kaip svets ant žemės negaliu atminti, * Duok prisakymus tavo man pažinti.

Trokšt dūšia mano Viešpaties teisybių, * Apgink nuo visų griekų, nedorybių. * Pasipūtusius kad Viešpats subaudė, * Anų paveizdu ir kitus sudraudė.

Griešninkai niekaip nebus išganyti, * Nes prisakymų nenori užlaikyti. * Apginti teikis nuo užgėdinimo * Ir užlaikyti nuo paniekinimo.

Nes prisakymų Viešpaties ieškojau, * O valios tavo visuomet dabojau. * Štai kunigaikščiai prieš mane bylojo, * Bet tarnas tavo provų neatstojo.

Kad prisakymus Dievo apmislijau, * Rodą nuo ano teisybių įgijau. Amen.

D

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau.*

Štai dūšia mano silpnybę parodė, * Atgaivink aną pagal savo žodžio. * Apsakiau Dievui visus darbus savo, * Išmokyk mane tiesių kelių tavo.

Pratinsiuos tavo provas užlaikyti, * Kelio teisybės kad teiksies mokyti. * Štai dūšia mano ilgėdamos snaudė * Nuo vargų, kurie kas dieną ją spaudė.

Patvirtink aną šventu žodžiu savo, * Nesgi nuo žmonių paguodos negavo, * Kelią nedorą teikis attolinti * Ir įstatymais savo patvirtinti.

Keliu teisybės eiti prižadėjau * Ir sūdus tavo visuomet minėjau, * Užgėdinimo baisiai nenorėjau, * Sūdus Viešpaties didžiai pamylėjau.

Kada mylistą didelę suteikei, * Tad prisakymų keliu bėgau veikiai. Amen.

E.

Gajda kajp: *Bediewej prisartina.*

Istatimaj Diewi tawa * Kurius dawej źmoniems sawa * Łaj bun
↕ p. 338–339 tejsiu kielu mana * Nes anij duszes iszgana. ↕
Jeszkosiu anu wisados * Ir neuźmirsziu niekados * Idąnt gauczio
iszganima * Sutejk manij iszmanima.
Jau istatimu wejźiesiu * Kiek galis parkratiniesiu * Isz wisos szir-
dies saugosiu * Niekajp nu ju neatstosiu.
Tawa prisakimu giejdu * Todiel anu neaplejdu * Duok padieimą
igiti * Prisakimu uźłajkiti.
Pri tu prilęnk mana szirdi * Diewi kursaj wiskąn girdi * Goduli
turtu pawarik * Ir dosnu mani padarik.
Ne duok tusztibiu regieti * Ar niekniekius pamileti * Paiłsau kie-
loniej tawa * Atgajwink milestu sawa.
Duok idąnt tikraj tarnauczio * Ir bajmę tawa igauczio * Attolink
iszkoloima * Wisoki paniekinimą.
↕ p. 339–340 Nes sudaj tawa małoni * Iszmokik ju mani ↕ Poni * Giejdziu isaki-
mu tawa * Padrutink tejsibiej tawa. Amen.

F.

Gajda kajp: *Bediewej priartina.*

Diewi kajp esi mejlingas * Buk dabar miłaszirdingas * Tegul gau-
nu iszganima * Pagal tawa źadieima.
Drensąntęms iszmetinieti * Ir netejsibes kalbieti * Sakisiu źodi tej-
sibes * Rodisiu ju nedoribes.
Jog źodius Diewa milejau * Ir tusi wilti padiejau * O isz łupu tarna
tawa * Neimk źodźiu tejsos sawa.
Sudus tawa pamilejau * Ir tusi wilti turiejau * Sztaj prowu tawa
saugosiu * Par ąmźius anu dabosiu.
Walę Wieszpaties pildidams * Prisakimus uźłajkidams * Wejksz-
↕ p. 340–341 cziojau ertosi wietos * Mąn nu Diewa paźadietos. ↕
Akisu didiu karalu * Kurius tikt priejti galu * Drensu skielbti Die-
wa walę * Apsakinieti jo galę.

E

Gaida kaip *Bedieviai prisiartino*

Įstatymai, Dieve, tavo, * Kuriuos davei žmonėms savo, * Lai būn
tiesiu keliu mano, * Nes anie dūšias išgano.
Ieškosiu anų visados * Ir neužmiršiu niekados, * Idant gaučiau
išganymą, * Suteik manie išmanymą.
Jau įstatymų veizėsiu, * Kiek galįs perkratinėsiu, * Iš visos širdies
saugosiu, * Niekaip nuo jų neatstosiu.
Tavo prisakymų geidžiu, * Todėl anų neapleidžiu. * Duok padėji-
mą įgyti * Prisakymų užlaikyti.
Prie tų prilenk mano širdį, * Dieve, kursai viską girdi. * Godulį
turtų pavaryk * Ir dosniu mane padaryk.
Neduok tuštybių regėti * Ar niekniekius pamylėti; * Pailsau kelio-
nėj tavo, * Atgaivink mylista savo.
Duok, idant tikrai tarnaučiau * Ir baimę tavo įgaučiau, * Attolink
iškoliojimą, * Visokį paniekinimą.
Nes sūdai tavo malonūs, * Išmokyk jų mane, pone. * Geidžiu įsa-
kymų tavo, * Padrūtink teisybėj tavo. Amen.

F

Gaida kaip *Bedieviai priartino.*

Dieve, kaip esi meilingas, * Būk dābar mielaširdingas. * Tegul
gaunu išganymą * Pagal tavo žadėjimą.
Dręsantiems išmetinėti * Ir neteisybes kalbėti, * Sakysiu žodį tei-
sybės, * Rodysiu jų nedorybes.
Jog žodžius Dievo mylėjau * Ir tuose viltį padėjau, * O iš lūpų tar-
no tavo * Neimk žodžių tiesos savo.
Sūdus tavo pamylėjau * Ir tuose viltį turėjau; * Štai provų tavo
saugosiu, * Per amžius anų dabosiu.
Valią Viešpaties pildydams, * Prisakymus užlaikydams, * Vaikš-
čiojau ertose vietos, * Man nuo Dievo pažadėtos.
Akisu didžių karalių, * Kuriuos tik prieiti galiu, * Dręsu skelbti
Dievo valią, * Apsakinėti jo galią.

Prisakimus pamilejau * Kurius tąnkiej apmislijau * Sztaj pri istatimu tawa * Diaźnaj kielsiu rąnkas sawa.

Nes didelej pamilejes * Ir uźłajkiti źadiejes * Pratisiuos jus iszpilditi * O daugiesni nebgriesziti. Amen.

G.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau dielej.*

Miniek Diewi jog, padieti kietinaj * O węnkart mana wilti padidinaj * Toje uź wiskąn, jeszkojau paguodas * Kad nuźiaminta, źude misles juodas.

Pujki kas diena, netejsingaj dare * Prowu turieties, juo mani priware * Sudus Wieszpaties wisumet miniejau * Ir isz to dziauksma,
↕ p. 341–342 szirdinga turiejau. ↕

Didiu grieszniku kięnsti negalejau * Kad istatimus, parźęngąnt regiejau * Ałpulis mani, beregięnt apjeme * Ir sakiau dielko, tokius neszio źiame.

Wertiau i giesmes Diewa istatimą * Pagal to riediau, sawa giwenimą * Apej Wieszpati, par naktis dumojau * Ir prisakimu wisumet dabojau.

Maź te wejziejau, źmoniu nedoribiu * Uźwis jeszkojau Wieszpaties tejsibiu. Amen.

H.

Gajda ta pati.

Sakiau Wieszpatie, tokie mana dalis * Idąnt saugoczio, prowas kijk iszgalis * Isz wisos szirdies meldziau tawa wejdą * Nes szirdis mana, to didziausej giejda.

Susimilk Diewi, pagal tawa kałbos * Ir negajlekies, diel manęs
↕ p. 342–343 pagałbos * Sztaj apmislijau, ↕ wisus kielus sawa * O kojes krejpau, linkon prowas tawa.

Jau pasitajsiau prowas uźłajkiti * Kad mejlę tawa galeczio igiti. * Wirwes grieszniku, mani supajnoje * Bet protas mana, węn prowu daboje.

Prisakymus pamylėjau, * Kuriuos tankiai apmislijau. * Štai prie įstatymų tavo * Dažnai kelsiu rankas savo,

Nes dideliai pamylėjęs * Ir užlaikyti žadėjęs, * Pratinsiuos juos išpildyti * O daugesniai nebgriešyti. Amen.

G

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Minėk, Dieve, jog padėti ketinai * O vienkart mano viltį padidinai; * Toje už viską ieškojau paguodos, * Kad nužemintą žudė mislios juodos.

Puikūs kas dieną neteisingai darė, * Provų tūrėtis juo mane privarė. * Sūdus Viešpaties visuomet minėjau * Ir iš to džiaugsmą širdingą turėjau.

Didžių griešninkų kęsti negalėjau, * Kad įstatymus peržengiant regėjau. * Alpulys mane beregint apėmė * Ir sakiau, dėl ko tokius nešioj žemė.

Verčiau į giesmes Dievo įstatymą, * Pagal tą rėdžiau savo gyvenimą, * Apie Viešpatį per naktis dūmojau * Ir prisakymų visuomet dabojau.

Mažteveizėjau žmonių nedorybių, * Užvis ieškojau Viešpaties teisybių. Amen.

H

Gaida ta pati.

Sakiau, Viešpatie, tokia mano dalis, * Idant saugočiau provas kiek išgalįs. * Iš visos širdies meldžiau tavo veidą, * Nes širdis mano to didžiausiai geidžia.

Susimilk, Dieve, pagal tavo kalbos * Ir nesigailėk dėl manęs pagalbos. * Štai apmislijau visus kelius savo * O kojas kreipiau linkan provos tavo.

Jau pasitaisiau provas užlaikyti, * Kad meilę tavo galėčiau įgyti. * Virvės griešninkų mane supainiojo, * Bet protas mano vien provų dabojo.

Ir naktowidu kielties sugiebiejau * Kad wardą tawa, garbinti noriejau * Sztaj esmi draugu, tawęs bijąntiuju * Ir prisakimus, tawa łajkąntiuju.

Nier swieti wietas, be tawa gieribiu * Iszmokik mani, ąmźinu tejsibiu. Amen.

I.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau.*

Milestą darej, tikram tarnuj sawa * Gieras Wieszpatie, pagal źode tawa * Iszmokik mani, buti idiem gieru * Dabar padrutink, su drausmi ir wieru.

↕ p. 343–344 Nes prisakimams tawa itikiejau * Dielto isz ↕ minties, didelej noriejau * Pakol nebuwaj manęs nuźiamines * Grieszijau tawa, wales neatmines.

Dielto paskiesnej, isztarmes saugojau * Ir wales tawa, daugiaus nebatstojau * Gieras tu esi, Wieszpatie galibiu * Iszmokik mani, ąmźinu tejsibiu.

Nors nedoribe, pujkiuju iwisa * Kuri norieje riti mani wisa * Asz prisakimu, Wieszpaties wejziejau * Ir szirdiej sawa, węn parkratiniejau.

Nors neprietelu szirdis uźkijtieje * It łajkoms pienas, su ruga tirsztieje * Asz tecziaus kumet, praguma igijau * Węn apej prowas, Wieszpaties mislijau.

Gieraj jog mani Diewi nuźiaminaj * Nes tejsos tawa, mokiti kietinaj * Sztaj beweliju, węn prowu daboti * Nekajp sidabra ir auksa
↕ p. 344–345 rąnkioti. Amen. ↕

K.

Gajda ta pati.

Tu Diewi kuna mana nutapiojej * Kurem nemarę, duszę dowinojej * Duok dabar prota, isz milestas sawa * Idąnt iszmokczio, prisakimu tawa.

Tejsingi mani, pamati łajmingu * Dziaukses ir sakis, jog esi tejsingu * Zodiusi tawa, kad wilti padiejau * Tada pagałbą, tawa apturiejau.

Supratau Diewi, jog tejsej padarej * Nusiźiaminti, kad mani pri-

Ir naktovidu keltis sugebėjau, * Kad vardą tavo garbinti norėjau. * Štai esmi draugu, tavęs bijančiųjų * Ir prisakymus tavo laikančiųjų.

Nėr sviete vietos be tavo gerybių, * Išmokyk mane amžinų teisybių. Amen.

I

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau.*

Mylistą darei tikram tarnui savo, * Geras Viešpatie, pagal žodį tavo * Išmokyk mane būti įdėm geru, * Dābar padrūtink su drausme ir viera.

Nes prisakymams tavo įtikėjau, * Dėl to išminties dideliai norėjau. * Pakol nebuvai manęs nužeminęs, * Griešijau tavo valios neatminęs.

Dėl to paskesniai ištarmes saugojau * Ir valios tavo daugiau nebatstojau; * Geras tu esi, Viešpatie galybių, * Išmokyk mane amžinų teisybių.

Nors nedorybė puikiųjų įviso, * Kuri norėjo ryti mane visą. * Aš prisakymų Viešpaties veizėjau * Ir širdyj savo vien perkratinėjau.

Nors neprietelių širdys užkietėjo, * It laikoms pienas surūgo, tirštėjo, * Aš tačiau kuomet pragumą įgijau, * Vien apie provas Viešpaties mislijau.

Gerai, jog mane, Dieve, nužeminai, * Nes tiesos tavo mokyti ketinai. * Štai beveliju vien provų daboti * Nekaip sidabrą ir auksą rankioti. Amen.

K

Gaida ta pati.

Tu, Dieve, kūną mano nutapiojai, * Kuriam nemarią dūšią dovanojai. * Duok dābar proto iš mylistos savo, * Idant išmokčiau prisakymų tavo.

Teisingi, mane pamatę laimingu, * Džiaugsis ir sakys, jog esi teisingu. * Žodžiuose tavo kad viltį padėjau, * Tada pagalbą tavo apturėjau.

Supratau, Dieve, jog teisiai padarei, * Nusižeminti kad mane pri-

warej * Susimiłk Diewi, paguosk tarną tawa * Padarik gierą, pagal źode sawa.

Kajp tikt milestą, atejnąnt iszwisiu * Beregięnt tarsi, isz nauje atgisiu * Kad prisakimus, tawa apmislijau * Su dziauksmu szirdies, isztiesu atgijau.

Susigies wisi, pilni atkaklibes * Nes dasilejda, didios netejsibes *
↕ p. 345–346 Kad pratinausi, prisakimus tawa * Tad be rejkała, nedori apgawa. ↕

Kad łuosus buczio, nu uźgiedinima * Łaj dusze sergas, prowu parźęngima. Amen.

L.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau.*

Uźtikra szirdis, mana jau paswajga * Ir kłause kumet bus anos pabajga * Pasiklowusi, tikru źodziu tawa * Łaukie kas diena, iszganima sawa.

Uźtema akis, priźadu łaukdamas * Kumet paguosi, tąnkiej sakidamas * Nes tapiau kajpo szikszninis majszelis * Spejgi sustingies, tikrus nebagielis.

Tecziaus nemirszau, Wieszpaties tejsibiu * Nedasilejdau niekokiu biauribiu * Niepats neźinau ar iłgaj źudisi * Parsakiotojus, kumet apsudisi.

Nedori manij pasakas pleszkieje * Bet istatimu Diewa newejzieje *
↕ p. 346–347 Nors prisakimaj Wieszpaties tejsingi * Bet pikti źmones ira nemejlingi. ↕

Sztaj be partruki, bajsi parsakioje * Iszgielbiek mani, nes tij neatstoje * Woz kuo nedori manęs nepabęngie * Prowas łajkiti, tecziaus siłas stęngie.

Atgajwink mani, par milestą sawa * O asz dabosiu, źodiu łupu tawa. Amen.

Ł.

Gajda ta pati.

Zodis Wieszpaties, dąnguoje wisados * Ira nej praźus, par ąmźius niekados * Tejsa Wieszpaties, ąmźina tur buti * Sutwiere źiamę, ir negal praźuti.

varei. * Susimilk, Dieve, paguosk tarną tavo, * Padaryk gerą pagal žodį savo.

Kaip tik mylistą ateinant išvysiu, * Beregint tarsi iš naujo atgysiu. * Kad prisakymus tavo apmislijau * Su džiaugsmu širdies, iš tiesų atgijau.

Susigės visi pilni atkaklybės, * Nes dasileido didžios neteisybės; * Kad pratinausi prisakymus tavo, * Tad be reikalo nedori apgavo.

Kad liuosas būčiau nuo užgėdinimo, * Lai dūšia sergis provų peržengimo. Amen.

L

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau.*

Už tikro širdis mano jau pasvaigo * Ir klausė, kuomet bus anos pabaiga, * Pasikliovusi tikru žodžiu tavo, * Laukė kas dieną išganymo savo.

Užtemo akys prižadų laukdamos, * Kuomet paguosi tankiai sakydamas, * Nes tapau kaipo šikšninis maišelis, * Speige sustingęs tikras nebagėlis.

Tačiau nemiršau Viešpaties teisybių, * Nedasileidau nė kokių bjaurybių. * Nė pats nežinau, ar ilgai žudysi * Persekiotojus, kuomet apsūdysi.

Nedori manie pasakas pleškėjo, * Bet įstatymų Dievo neveizėjo; * Nors prisakymai Viešpaties teisingi, * Bet pikti žmonės yra nemeilingi.

Štai be pertrūkio baisūs persekiojo, * Išgelbėk mane, nes tie neatstojo; * Vos kuo nedori manęs nepabengė, * Provas laikyti tačiau sylos stengė.

Atgaivink mane per mylistą savo * O aš dabosiu žodžių lūpų tavo. Amen.

L

Gaida ta pati.

Žodis Viešpaties danguje visados * Yra nei pražus per amžius niekados, * Tiesa Viešpaties amžina tur būti, * Sutvėrė žemę ir negal pražūti.

Jug riedu tawa, ejn isz dienos diena * Sutwerti dajktaj, tarnau wiens isz wiena * Jej apej prowas, buczio nemislijes * Kajp nuźiamintas, buczio neb atgijes.

Tejsibes tawa, par ąmźi miniesiu * Kąn Diews isakie, gieraj isidie-
↕ p. 347–348 siu * Nes par tejsibes mani atgajwina * Taj padariti, jau senej kietina. ↕

Tejsibiu Diewa wisados jeszkojau * Iszganik mani, nes ju neprastojau * Griesznikaj tajsies, mani praźuditi * Prowas supratau, nelejsk to dariti.

Nors prisakimaj tawa ira płati * Bet idiemnastis, gałą akis mati * Nes niera źmogaus, butinaj nekałta * Niera be grieka, nier su wisu bałta. A.

M.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau.*

Kajp prową tawa, Diewi pamilejau * Par kiaurą dieną, apej ję mislijau * Turiedams rąnkoj prisakimus tawa * Tapiau guwesniu, uź susiedus sawa.

Prowas Wieszpaties, kajp szęndiena matau * Uź mokitojus, gieresnej supratau * O kada prowu, tejrawaus didesnej * Ir uź senolus, supratau gieresnej.

Nu wisa pikta, sergiu kojes sawa * Kad neparzęnkczio, prisakimu tawa, * Nu sudu Diewa, niekumet netraukiaus * Pri istatimu, mums
↕ p. 348–349 duotuju szaukiaus. ↕

Wieszpaties źodej, uź wiskąn gardesni * Uź pati medu, ira mąn saldesni * Par prisakimus, iszmokies doribes * Neapweźiejau, koźnos netejsibes. A.

N.

Gajda ta pati.

Zodis Wieszpaties, kuri węn daboju * Tikru szwiesibi, ira mana koju * Tas apszwijt wisur, tąmsius takus mana * Tejp prowoms Diewa padarau uźgana.

Prisijkiau tikraj, sudus Diewa lęnkti * Ano tejsibiu, niekajp neparźęnkti * Isz wisu pusiu, esmi nuźiamintas * Atgajwink mani, Diewi tikraj szwęntas.

Juk rėdu tavo ein iš dienos diena, * Sutverti daiktai tarnauj viens iš vieno. * Jei apie provas būčiau nemislijęs, * Kaip nužemintas būčiau nebatgijęs.

Teisybes tavo per amžių minėsiu, * Ką Dievs įsakė, gerai įsidėsiu, * Nes per teisybes mane atgaivino, * Tai padaryti jau seniai ketino.

Teisybių Dievo visados ieškojau, * Išganyk mane, nes jų neprastojau, * Griešninkai taisės mane pražudyti, * Provas supratau, neleisk to daryti.

Nors prisakymai tavo yra platūs, * Bet įdėmnasties galą akys matė, * Nes nėra žmogaus būtinai nekalto, * Nėra be grieko, nėr su visu balto. A.

M

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau.*

Kaip provą tavo, Dieve, pamylėjau, * Per kiaurą dieną apie ją mislijau, * Turėdams rankoj prisakymus tavo, * Tapau guvesniu už susiedus savo.

Provas Viešpaties kaip šiandieną matau, * Už mokytojus geresniai supratau, * O kada provų teiravaus didesniai, * Ir už senolius supratau geresniai.

Nuo viso pikto sergiu kojas savo, * Kad neperžengčiau prisakymų tavo, * Nuo sūdų Dievo niekuomet netraukiaus * Prie įstatymų, mums duotųjų, šaukiaus.

Viešpaties žodžiai už viską gardesni, * Už patį medų yra man saldesni. * Per prisakymus išmokęs dorybės, * Neapvežėjau kožnos neteisybės. A.

N

Gaida ta pati.

Žodis Viešpaties, kurį vien daboju, * Tikra šviesybe yra mano kojų, * Tas apšvieč visur tamsius takus mano, * Taip provoms Dievo padarau užganą.

Prisiekiau tikrai sūdus Dievo lenkti, * Ano teisybių niekaip neperžengti. * Iš visų pusių esmi nužemintas, * Atgaivink mane, Dieve tikrai šventas.

Meldima mana, tejkies iszkłausiti * Ir sudu tawa, mani iszmokiti. * Norint paoju, wisados regiejau * Bet prowas tawa, łajkiti turiejau.

Kada griesznikaj, żabąngus uźstate * Tus akis mana, wałąndoj pamate * Nu prisakimu, wienokiej neklidau * Nes pinkles bajsiu
↕ p. 349–350 griesznìku iszwidau. ↕

Kajpo tiewiszkię, kad prowas igijau * Su linksmu szirdi, łajkiti turiejau * Troszkau kad szirdis, prowas uźłajkitu * Ir uźmokiesni, ąnt gała igitu.

O..

Gajda ta pati.

Wisu nedoru, kięnsti negalejau * O prową Diewa, uź wiskąn milejau * Sztaj dusze wilti, Wieszpatiep turieje * Nes tas wisados, mąn gieraj padieje.

Wisi nedori, szalęn pasitraukiet * Kol pasimełsiu, uź duriemis łaukiet * Nes prisakimus, Diewa apmislisiu * Walę Aukszcziause, gieresnej paźisiu.

Gink mani Diewi, pagal źode sawa * O bus giws linksmas, tikras tarnas tawa * Tawa pagałbas, Diewi mana łauku * Nesusigiesiu, nes pri tawęs szauku.

Apej tejsibes, wisados mislisiu * Tawęj padedąnt, duszę iszganisiu * Wisajs griesznikajs, Diewi paniekinaj * Nes anu piktas, misles
↕ p. 350–351 gieraj źinaj. ↕

Kad prowas tawa, didej pamilejau * Wisus griesznikus uź kałtus turiejau * Su bajmi tawa, parwerk kuną mana * Nes sudams tawa, padariau uźgana. A.

P.

Gajda ta pati.

Uźłajkiau sudus, ir dariau tejsibę * Tegul neaptar, źmoniu nedoribe * Paskajtik mani, Wieszpatie uź gierą * Nesgi tejsibes, tarpo źmoniu niera.

Łaj nepejk manęs, źmones pasiputi * Tegul nejeszka, kur tiktaj pajuti * Laukdamas akis, Kristaus ateima * Uźtema nesąnt źode iszpildima.

Meldimo mano teikis išklausyti * Ir sūdų tavo mane išmokyti. * Norint pavojų visados regėjau, * Bet provas tavo laikyti turėjau.

Kada griešninkai žabangus užstatė, * Tuos akys mano valandoj pamatė. * Nuo prisakymų vienokiai neklydau, * Nes pinkles baisių griešninkų išvydau.

Kaipo tėviškę, kad provas įgijau, * Su linksma širdžia laikyti turėjau, * Troškau, kad širdis provas užlaikytų * Ir užmokesnį ant galo įgytų.

O

Gaida ta pati.

Visų nedorų kęsti negalėjau, * O provą Dievo už viską mylėjau. * Štai dūšia viltį Viešpatiep turėjo, * Nes tas visados man gerai padėjo.

Visi nedori šalin pasitraukit, * Kol pasimelsiu, už durimis laukit, * Nes prisakymus Dievo apmislysiu * Valią Aukščiausio geresniai pažysiu.

Gink mane, Dieve, pagal žodį savo * O bus gyvs, linksmas tikras tarnas tavo, * Tavo pagalbos, Dieve mano, laukiu, * Nesusigėsiu, nes prie tavęs šaukiu.

Apie teisybes visados mislysiu, * Tavie padedant, dūšią išganysiu. * Visais griešninkais, Dieve, paniekinai, * Nes anų piktas mislias gerai žinai.

Kad provas tavo didžiai pamylėjau, * Visus griešninkus už kaltus turėjau. * Su baime tavo perverk kūną mano, * Nes sūdams tavo padariau užganą. A.

P

Gaida ta pati.

Užlaikiau sūdus ir dariau teisybę, * Tegul neaptar žmonių nedorybę, * Paskaityk mane, Viešpatie, už gerą, * Nesgi teisybės tarpo žmonių nėra.

Lai nepeik manęs žmonės pasipūtę, * Tegul neieško, kur tiktai pajutę. * Laukdamos akys Kristaus atėjimo * Užtemo, nesant žodžio išpildymo.

Miłaszirdistę darik tarnuj tawa * Iszmokik sudu, ir tejsibiu sawa * Sutejk mąn protą, ir duok iszmanima * Idąnt iszmokczio, tawa istatima.

Łajkas ateje, piktus apsuditi * Nes prowas tawa, pradieje swajditi * Tejp manij prowa, Wieszpaties patika * Jogiej uź auksa, brąngiesni
↕ p. 351–352 palika. ↕

Todiel ir elgiaus pagal prisakimu * O neuźkięncziau anu parźęngimu. Amen.

Q.

Gajda: *Poni asz tawi garbisiu.*

Kiejstus prisakimus Diewa * Sutwertojaus musu tiewa * Dusze suprasti norieje * Kas diena parkratinieje.

Iszguldimas prisakima * Sutejk maźęms apszwietimą * Atsidwiezdamas duksawau * Kol prisakimus igawau.

Tejkies Diewi źwilkterieti * Milestą tawa źadieti * Kajpo papratąj daboti * Milencziuju neatstoti.

Zinksnius tikra tarna tawa * Tajsik pagal prowu sawa * Kad ne walditu biauribe * Nepajniotu nedoribe.

↕ p. 352–353 Iszgielbiek nu aptarąnczių * Ir szłowę mana ↕ plesząnczių * Kad prisakimus pildiczio * Duszę sawa iszganiczio.

Parodik mąn linksmą wejdą * Nes to szirdis mana giejda * Iszmokik sawa tejsibes * Gink nu koźnos nedoribes.

Upałus aszaru lijau * Kad grieszijęnczius regiejau * Duok nedoręms metawoties * Wisokie grieka saugoties. Amen.

R.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Wieszpatie esi tejsingas * Sudas tawa małoningas * Isakiej idąnt pildiczio * Prisakimus uźłajkiczio.

Matidams jog neprietelej * Uźmirsza prową didelej * Dziuwau isz sawa uołuma * O griesznikų nedoruma.

↕ p. 353–354 Karszts ira źodis Wieszpaties * Miletinas diel ↕ jo paties, * Dielto ir asz pamilejau * Iszpilditi priźadiejau.

Mielaširdystę daryk tarnui tavo, * Išmokyk sūdų ir teisybių savo, * Suteik man protą ir duok išmanymą, * Idant išmokčiau tavo įstatymą.

Laikas atėjo piktus apsūdyti, * Nes provas tavo pradėjo svaidyti. * Taip manie prova Viešpaties patiko, * Jogei už auksą brangesnė paliko.

Todėl ir elgiaus pagal prisakymų * O neužkenčiau anų peržengimų. Amen.

Q

Gaida *Pone, aš tave garbinsiu.*

Keistus prisakymus Dievo, * Sutvertojo, mūsų tėvo, * Dūšia suprasti norėjo, * Kas dieną perkratinėjo.

Išguldymas prisakymo * Suteik mažiems apšvietimą. * Atsidvėsdamas dūksavau, * Kol prisakymus įgavau.

Teikis, Dieve, žvilgterėti, * Mylistą tavo žadėti, * Kaipo papratai daboti, * Mylinčiųjų neatstoti.

Žingsnius tikro tarno tavo * Taisyk pagal provas savo, * Kad nevaldytų bjaurybė, * Nepainiotų nedorybė.

Išgelbėk nuo aptariančių * Ir šlovę mano plėšiančių, * Kad prisakymus pildyčiau, * Dūšią savo išganyčiau.

Parodyk man linksmą veidą, * Nes to širdis mano geidžia, * Išmokyk savo teisybės, * Gink nuo kožnos nedorybės.

Upalius ašarų liejau, * Kad griešijančius regėjau. * Duok nedoriems metavotis, * Visokio grieko saugotis. Amen.

R

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Viešpatie, esi teisingas, * Sūdas tavo maloningas. * Įsakei, idant pildyčiau, * Prisakymus užlaikyčiau.

Matydams, jog neprieteliai * Užmiršo provą dideliai, * Džiūvau iš savo uolumo * O griešninkų nedorumo.

Karšts yra žodis Viešpaties, * Mylėtinas dėl jo paties, * Dėl to ir aš pamylėjau, * Išpildyti prižadėjau.

Esmi męnkas jaunikajtis * Ir paniekintas bernajtis * Daboju Diewa tejsibiu * Sergiuos wisu nedoribiu.

Tawa tejsibes ąmźinas * Prowas neatmajnitinas * Kad bajsi wargaj prispaudi * Neprietelej mani gaudi.

Prowas Diewa apmislijau * Paguodą wejkiej igijau * Prisakimaj tawa tejsi * Parźęnkti, anu nelejsi.

Duok mąn protą o suprasiu * Tawa padieimą rasiu * Gili sutejk iszmanima * Ir duszeles iszganima. Amen.

S.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

↕ p. 354–355 Szaukiaus Wieszpatiep szirdingaj * Iszkłausik ↕ manęs mejlingaj * Tejrausiuos tejsibiu tawa * Padiek Diewi tarnuj sawa.

Su auszru melsties pradiejau * Nes tawiep wilti turiejau * Ausztąnt woz atdares akis * Mislijau kąn Diewas sakis.

Iszgirsk Diewi bałsa mana * Susimilk ir bus mąn gana * Pagal tejse suda tawa * Atgajwink tarnajti sawa.

Neprietelej nor pabęnkti * Pri nedoribiu prilęnkti * Ir nu prowu attolinti * Mani griesznìku wadinti.

Tu Wieszpatie artij esi, * Kielej suklisti nelejsi * Prowas ąmźinas sutejkiej * Kures asz paźinau wejkiej. Amen.

T.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau dielej war.*

↕ p. 355–356 Iszwisk Wieszpatie, nusiźiaminimą * Ir sutejk ↕ manij, sawa padieimą * Nes istatimus, uźłajkiau wisados * Ir neparźęngiau, zokana niekados.

Diel źode tawa, tejkies atgajwinti * Rejkałą mana, par sudą paźinti * Bet nu griesznìku, tolij iszganimas * Nes nedaboje, kąn tar istatimas.

Susimilimas, Wieszpaties gausingas * Atgajwink mani, kajp esi tejsingas * Ne wienas mani, źude parsakioje * Tecziaus nu prowu, szirdis neatstoje.

Esmi menkas jaunikaitis * Ir paniekintas bernaitis, * Daboju Dievo teisybių, * Sergiuos visų nedorybių.

Tavo teisybės amžinos, * Provos neatmainytinos. * Kad baisūs vargai prispaudė, * Neprieteliai mane gaudė,

Provas Dievo apmislijau, * Paguodą veikiai įgijau. * Prisakymai tavo teisūs, * Peržengti anų neleisi.

Duok man protą o suprasiu, * Tavo padėjimą rasiu; * Gilų suteik išmanymą * Ir dūšelės išganymą. Amen.

S

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Šaukiaus Viešpatiep širdingai, * Išklausyk manęs meilingai. * Teirausiuos teisybių tavo, * Padėk, Dieve, tarnui savo.

Su aušra melstis pradėjau, * Nes taviep viltį turėjau. * Auštant, vos atdaręs akis, * Mislijau, ką Dievas sakys.

Išgirsk, Dieve, balsą mano, * Susimilk ir bus man gana, * Pagal teisų sūdą tavo * Atgaivink tarnaitį savo.

Neprieteliai nor pabengti, * Prie nedorybių prilenkti * Ir nuo provų attolinti, * Mane griešninku vadinti.

Tu, Viešpatie, arti esi, * Kelyj suklysti neleisi. * Provas amžinas suteikei, * Kurias aš pažinau veikiai. Amen.

T

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Išvysk, Viešpatie, nusižeminimą * Ir suteik manie savo padėjimą, * Nes įstatymus užlaikiau visados * Ir neperžengiau zokano niekados.

Dėl žodžio tavo teikis atgaivinti, * Reikalą mano per sūdą pažinti. * Bet nuo griešninkų toli išganymas, * Nes nedabojo, ką tar įstatymas.

Susimilimas Viešpaties gausingas, * Atgaivink mane kaip esi teisingas; * Ne vienas mane žudė, persekiojo, * Tačiau nuo provų širdis neatstojo.

Matiau bediewius, isz uołuma lisau * Nu prowu tawa, atstoti nedrisau * Regi Wieszpatie, jogiej prowas milu * Atgidik mani, nes gistu ne tilu.

Nu patios pradios, żodej tawa tejsi * Ąmżinaj sudus, tejsingus iszlejsi. Amen.

U.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau.*

Sztaj kunigajksztej mani parsakioje * Jog nesmi kałtas, niewiens nedaboje * Sutrinta szirdis didej nugąnstawa * Norint minieje wisus
↕ p. 356–357 żodius tawa. ↕

Dziauksiuos wisados, su isztarmiems tawa * Kajp żmogus kursaj, didius grobius gawa * Bajsiu piktibiu, rots neapweźiejau * Bet prową Diewa wisumet milejau.

Septinis kartus meldziausi kas diena * Suda tejsibes, bijojau kiek wiena * Milęntis prową linksminas wisados * Papiktinima, nedatir niekados.

Nu Tawęs Diewi, łaukiau iszganima * Ir neparźęngiau tawa istatima * Saugoje dusze prisakimu tawa * Ir pamileje, kajpo iżdą sawa.

Uźłajkiau Diewi tawa prisakimus * Ir pamilejau didej istatimus * Nes wisus darbus tu Diewi primataj * Ir uźmokiesni, tejsingaj pristataj.

W.

Gajda ta pati.

↕ p. 357–358 Iszkłausik Diewi małdos tarna sawa * Duok ↕ iszmanima, pagal żode tawa * Meldima mana, tejkies iszkłausiti * Ir kajp źadiejej, tejkies iszganiti.

Sztaj łupas mana, giedos garbę tawa * Kad iszmokisi prisakimu sawa * Leźuwis mana, apsakis gieribes * Isztarmiu tawa ąmźinas tejsibes.

Galinga rąnka, łaj mani iszgana * Nes prisakimams padariau uźgana * Tejkies Wieszpatie, mani iszganiti * Nes prisakimus, riźaus uźłajkiti.

Giejdziau Wieszpatie, duszę iszganiti * Ir prową tawa, tąnkiej apmisliti * Kol giwas busiu, Wieszpati garbisiu * Sudams padedąnt, jo wardą szłowisiu.

Mačiau bedievius, iš uolumo lysau, * Nuo provų tavo atstoti nedrįsau. * Regi, Viešpatie, jogei provas myliu, * Atgydyk mane, nes gystu, netyliu.

Nuo pačios pradžios žodžiai tavo teisūs, * Amžinai sūdus teisingus išleisi. Amen.

U

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau.*

Štai kunigaikščiai mane persekiojo, * Jog nesmi kaltas nė viens nedabojo. * Sutrinta širdis didžiai nuogąstavo, * Norint minėjo visus žodžius tavo.

Džiaugsiuos visados su ištarmėms tavo * Kaip žmogus, kursai didžius grobius gavo. * Baisių piktybių, rods, neapvežėjau, * Bet provą Dievo visuomet mylėjau.

Septynis kartus meldžiausi kas dieną, * Sūdo teisybės bijojau kiekvieno; * Mylintys provą linksminas visados, * Papiktinimo nedatir niekados.

Nuo tavęs, Dieve, laukiau išganymo * Ir neperžengiau tavo įstatymo, * Saugojo dūšia prisakymų tavo * Ir pamylėjo kaipo iždą savo.

Užlaikiau, Dieve, tavo prisakymus * Ir pamylėjau didžiai įstatymus, * Nes visus darbus tu, Dieve, primatai * Ir užmokesnį teisingai pristatai.

V

Gaida ta pati.

Išklausyk, Dieve, maldos tarno savo, * Duok išmanymą pagal žodį tavo, * Meldimo mano teikis išklausyti * Ir, kaip žadėjai, teikis išganyti.

Štai lūpos mano giedos garbę tavo, * Kad išmokysi prisakymų savo; * Liežuvis mano apsakys gerybes, * Ištarmių tavo amžinas teisybes.

Galinga ranka lai mane išgano, * Nes prisakymams padariau užganą. * Teikis, Viešpatie, mane išganyti, * Nes prisakymus ryžaus užlaikyti.

Geidžiau, Viešpatie, dūšią išganyti * Ir provą tavo tankiai apmislyti. * Kol gyvas būsiu, Viešpatį garbinsiu, * Sūdams padedant, jo vardą šlovinsiu.

Kłajdiojau kajpo prapuołusi awis * Pajeszkok Diewi, ir patrauk pri sawis * Norint datiriau bajsiu prispaudimu * Tecziaus nemirszau,
↕ p. 358–359 tawa prisakimu. A. ↕

Pasalme 119.

Gajda kajp: *Pulkiem ąnt kielü wisi.*

Kad warginamas pri Diewa szaukiau * Pagałbas ano tecziaus sułaukiau * Iszgielbiek Diewi mana duszelę * Nu bajse źmogaus, nu neprietele.

Uźłajkik meldziu, nu źmoniu guwiu * Ir nu pasalu, anu leźuwiu * Kąn gal padieti leźuwis piktas? * Kąn papleszkieti waloj paliktas?

Wiliczes łąndes, toksaj leźuwis * Tarsi su pirkszniems dar draugi buwis * Nors kunas mana, didej sulisa * Deja jog ąmźius łabaj pratisa.

Dar isikuriau tar Saracenu * Tarp neprietelu Izrelaus senu * Aj pałgieje ąmźelis mana * Sakiau jog manij giwenti gana.

Kad atkaklibe barnius padare * Tad łupas mana źode netare * O
↕ p. 359–360 kad pradiejau biszki biłoti * Nedori jeme węn parsakioti. Amen. ↕

Pasalme 120.

Apej pasiklowimą Diewumi.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Woz paźiuriejes pro łąngą * Pakielau akis i dąngą * Nes isz tęn pagałbas łaukiau * Pas Wieszpati sawa szaukiau.

Pagałba tikra nu Diewa * Musu gieriausioje tiewa * Kurs dąngą źiamę sutwiere * Ir skarbus sawa iszbiere.

Tas nelejs kojej paszliti * Nuwargusem lijps atgiti * Tas sargas negieb miegoti * Mok Izralitus saugoti.

Wieszpats apsaugos wisados * Neaplejs jusu niekados * Nes pri jusa tąnkiej łąnkos * Ir stou po deszinies rąnkos.

↕ p. 360–361 Nedegis saule par diena * Mienuo nakti wes ↕ kiekwiena * Neskajtikies uź palikta * Wieszpats serg duszę nu pikta.

Klaidžiojau kaipo prapuolusi avis, * Paieškok, Dieve, ir patrauk prie savęs; * Norint datyriau baisių prispaudimų, * Tačiau nemiršau tavo prisakymų. A.

Pasalmė 119

Gaida kaip *Pulkim ant kelių visi krikščionys.*

Kad varginamas prie Dievo šaukiau, * Pagalbos ano tačiau sulaukiau. * Išgelbėk, Dieve, mano dūšelę * Nuo baisaus žmogaus, nuo neprietelio.

Užlaikyk meldžiu nuo žmonių guvių * Ir nuo pasalių anų liežuvių. * Ką gal padėti liežuvis piktas? * Ką paplėškėti valioj paliktas?

Vylyčios landžios toksai liežuvis, * Tarsi su pirkšnėms dar drauge buvęs. * Nors kūnas mano didžiai sulyso, * Deja, jog amžius labai pratįso.

Dar įsikūriau tarp saracėnų, * Tarp neprietelių Izrelio senų. * Ai, pailgėjo amželis mano, * Sakiau, jog manie gyventi gana.

Kad atkaklybė barnius padarė, * Tad lūpos mano žodžio netarė, * O kad pradėjau biškį byloti, * Nedori ėmė vien persekioti. Amen.

Pasalmė 120

Apie pasikliovimą Dievu

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Vos pažiūrėjęs pro langą, * Pakėliau akis į dangų, * Nes iš ten pagalbos laukiau, * Pas Viešpatį savo šaukiau.

Pagalba tikra nuo Dievo, * Mūsų geriausiojo tėvo, * Kurs dangų, žemę sutvėrė * Ir skarbus savo išbėrė.

Tas neleis kojai pašlyti, * Nuvargusiam lieps atgyti, * Tas sargas negeb miegoti, * Mok izralitus saugoti.

Viešpats apsaugos visados, * Neapleis jūsų niekados, * Nes prie jūsų tankiai lankos * Ir stov po dešinės rankos.

Nedegins saulė per dieną, * Mėnuo naktį ves kiekvieną. * Neskaitykis už paliktą, * Viešpats serg dūšią nuo pikto.

Wieszpats saugo ateima * Apsaugos ir iszeima * Nu pat pradios lig szio łajka * Par amźius tawi uźłajka. Amen.

Pasalme 121.

Par kurę Dowidas dziaugas iszwisis Jerozolimą.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Prasidźiugau isz ko wiena * Kąn mąn pasakie szęndięna * I namus Wieszpaties ejsma * Praszisma to, ko pagięjsma.

Jau Jeruzolu regiejau * Diewa prejminiej stowiejau * Statos Jeruzolaus pili * Growej jau iszkasti gili.

↕ p. 361–362 Bus miestas diel wisu giera * Graźesnes wie ↕ tas nebiera * Nes tęn iźęngie gimines * Susirinka dides mines.

Kad Wieszpati iszpaźintu * Wardą ano pagarbintu * Sostas Dowida tęn rases * Ira tejpog sudziu krases.

Tegul szitaj pilej kłojes * Ir tęms kurij ju dabojes * Buk pakajuj kajpo twirta * Nu Diewa musu paskirta.

Boksztusi łaj bun gausibe * Ginkłu wisokiu daugibe * Nes brolej mana, nu sena * Murusi piles giwena.

Dielto taj gieraj linkiejau * Wisumet doraj kalbiejau * Diel baźniczes Diewi tawa * Kuri wietą cze sau gawa.

↕ p. 362–363 Noriejau kad gieraj butu * Kad pile nekajp neźutu. Amen. ↕

Pasalme 122.

Apej szaukimos Diewop nełajmiesi.

Gajda kajp: *Wardon tiewa galingiause.*

Kursaj dąnguoje giwini * Ir sawa źmones augini * Tawiep kielau akis sawa * Kajpo tikras tarnas tawa.

Kajp tarns wejz i pona akis * Kad pilditu kąn pasakis * Kajp tarnajte wisu gali * Piłda sawa ponios walę.

Tejp dara ir musu akis * Stebas kąn Diewas pasakis * Kumet tejkses susimilti * Milestas sawa iszpilti.

Viešpats saugo atėjimą, * Apsaugos ir išėjimą. * Nuo pat pradžios lig šio laiko * Per amžius tave užlaiko. Amen.

Pasalmė 121

Per kurią Dovydas džiaugias išvysiąs Jeruzolimą

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Prasidžiugau iš ko vieno, * Ką man pasakė šiandieną: * Į namus Viešpaties eisim, * Prašysim to, ko pageisim.

Jau Jeruzalę regėjau, * Dievo priemenėj stovėjau. * Statos Jeruzalės pilė, * Grioviai jau iškasti gilūs.

Bus miestas dėl visų gero, * Gražesnės vietos nebėra, * Nes ten įžengė giminės, * Susirinko didžios minios,

Kad Viešpatį išpažintų, * Vardą ano pagarbintų. * Sostas Dovydo ten rasis, * Yra taipog sūdžių krasės.

Tegul šitai pilei klojas * Ir tiems, kurie jų dabojas. * Būk pakajuj kaipo tvirta, * Nuo Dievo mūsų paskirta.

Bokštuose lai būn gausybė, * Ginklų visokių daugybė, * Nes broliai mano nuo seno * Mūruose pilės gyveno,

Dėl to tai gerai linkėjau, * Visuomet dorai kalbėjau * Dėl bažnyčios, Dieve, tavo, * Kuri vietą čia sau gavo.

Norėjau, kad gerai būtų, * Kad pilė niekaip nežūtų. Amen.

Pasalmė 122

Apie šaukimos Dievop nelaimėse

Gaida kaip *Vardan Tėvo galingiausio.*

Kursai danguje gyveni * Ir savo žmones augini, * Taviep kėliau akis savo * Kaipo tikras tarnas tavo.

Kaip tarns veiz į pono akis, * Kad pildytų, ką pasakys, * Kaip tarnaitė visa galia * Pildo savo ponios valią.

Taip daro ir mūsų akys, * Stebis, ką Dievas pasakys, * Kuomet teiksis susimilti, * Mylistas savo išpilti.

Susimilk ąnt musu Diewi * Susimilk gieriausis tiewi * Szitaj esmi paniekintas * Woz ne pusprotiu wadintas.

Nes wiraj gana turtingi * Wienokiej neiszmintingi * Ligiej źmones
↕ p. 363–364 pasiputi * Mana nełajmę pajuti. ↕

Iszjuokie mani, iszdieje * Ir uź nieka paturieje * Tu Diewi tejkies apginti * O nedorus nuźiaminti. Amen.

Pasalme 123.

Diekawone Wieszpatem uź iszgielbieimą nu neprietelu.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

Sakik Izrelau, jog esi łajmingas * Kad Diewas buwa, su tawi mejlingas * Łajme jog buwo, su mamis giers Diewas * O musu tiewas.

Kada bediewej, ąnt musu sukiła * Ir wisi stajgu nedoraj prabiła * Rasi but mamis ir giwus prarii * Siłą igii.

Budamis tuakart didemi apmaudi * Butu mus wisus, beregięnt
↕ p. 364–365 sugaudi * Kalinion brolus, musu suswadini * Ir iszskąndini. ↕

Upi nełajmiu tuokartu parbridom * Kąn gal bediewej, ajszkiausej iszwidom * Rasi butumem, pagałbas sułauki * Gilmes parpłauki.

Tegul bus Diewas musu pagarbintas * Wisumet gieras, ir wisumet szwęntas * Kurs nedalejda i dąntis pakluti * Męnkaj praźuti.

Sztaj dusze musu guwej apsisuka * It źwirblis piłkas, isz spąnłu iszspruka * Spąnsłaj beregięnt, palika sutrinti * Mes nepaminti.

Pagałba musu atejn nu Wieszpaties * Nes pradę gawom, wisi nu jo paties * Kursaj ir dąngu ir źiamę padare * Woz źodi tare. Amen.

Pasalme 124.

Apej łajmę pasiklaunancziu Wieszpatiu.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

↕ p. 365–366 Kurs wilti sawa, paded rąnkos Pona * Nepasi ↕ krutins, kajp kałnas Siona * Kurs tiktaj giwens, pilej Jeruzolaus * Szęndien ir tolaus.

Miestas tarp kałnu, sawij wietą gawa * Wieszpats tarp źmoniu, iszrinktuju sawa * Nu szios gadines, ir par wisus łajkus * Gierus ir pajkus.

Susimilk ant mūsų, Dieve, * Susimilk, geriausias tėve, * Šitai esmi paniekintas, * Vos ne puspročiu vadintas.

Nes vyrai gana turtingi, * Vienokiai neišmintingi. * Lygiai žmonės pasipūtė, * Mano nelaimę pajutę.

Išjuokė mane, išdėjo * Ir už nieką patūrėjo. * Tu, Dieve, teikis apginti, * O nedorus nužeminti. Amen.

Pasalmė 123

Dėkavonė Viešpačiui už išgelbėjimą nuo neprietelių

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Sakyk, Izraeli, jog esi laimingas, * Kad Dievas buvo su tavim meilingas. * Laimė, jog buvo su mumis gers Dievas * O mūsų tėvas.

Kada bedieviai ant mūsų sukilo * Ir visi staiga nedorai prabilo, * Rasi būt mumis ir gyvus prariję, * Sylą įgiję.

Būdami tuokart didžiame apmaude, * Būtų mus visus beregint sugaudę. * Kalinin brolius mūsų susvadinę. * Ir išskandinę.

Upę nelaimių tuo kartu perbridom, * Ką gal bedieviai, aiškiausiai išvydom. * Rasi būtumėm pagalbos sulaukę, * Gilmes perplaukę.

Tegul bus Dievas mūsų pagarbintas, * Visuomet geras ir visuomet šventas, * Kurs nedaleido į dantis pakliūti, * Menkai pražūti.

Štai dūšia mūsų guviai apsisuko, * It žvirblis pilkas iš spąslų išspruko, * Spąslai beregint paliko sutrinti, * Mes nepaminti.

Pagalba mūsų atein nuo Viešpaties, * Nes pradžią gavom visi nuo jo paties, * Kursai ir dangų ir žemę padarė, * Vos žodį tarė. Amen.

Pasalmė 124

Apie laimę pasikliaunančiu Viešpačiu

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Kurs viltį savo paded rankos pono, * Nepasikrutins kaip kalnas Siono, * Kurs tiktai gyvens pilėj Jeruzalės * Šiandien ir toliaus.

Miestas tarp kalnų savie vietą gavo, * Viešpats tarp žmonių išrinktųjų savo * Nuo šios gadynės ir per visus laikus * Gerus ir paikus.

Nedalejs Wieszpats, kad pikti walditu * Kajp noriedamis, gierusius źuditu * Nedalejs idąnt, gieri su piktajsejs * Butu netejsejs.

Darik Wieszpatie gieraj tarnaujęntęms * Tejsingą szirdi wisumet turęntęms * Idąnt paźintu, jog anus saugoi * Ir neprastoi.

Bet su ejnąntejs wisur suktajs kielejs * Apsiejk kajp su sawa neprietelejs * Tawa galibe, łaj tokius nuwara * I pat pragara.

Diewi uźłajkik wisą Izraelu * Nu źmoniu piktu, bajsiu neprietelu *
↕ p. 366–367 Tegul nedori, najros kajp paminti * Ir paźiaminti. Amen. ↕

Pasalme 125.

Apej jeszkoima paguodas pri Wieszpaties.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau dielej.*

Diewuj grąnźinąnt mamis isz kalini * Dziaugiemos kajpo, jau łajmę paźini * Tad szirdis musu linksmibę pajuta * Musu leźuwej isz dziauksma prakuta.

Tuokartu dziaukses, musu kraszta źmonis * Sakis pagalaus ir patis pagonis * Didelus dajktus, Wieszpats jams padare * Kada galinga, sawa źodi tare.

Woz kuo galingus dajktus paregiejom * Ikąndęn wisi linksminties pradiejom * Sugrąnźink Diewi, mamis isz kalini * Tad prasidziuksma milestą paźini.

Kurius regiejom prie siejes werksmingus * Tij linksmi piowe, kwietelus derlingus * Ejdamis sieti werkie ir murmieje * Kad ir be
↕ p. 367–368 nora, tecziaus jawus sieje. ↕

Bet kada griźa, su dziauksmu ratawa * Nes sawa łajki, sunkius piedus gawa. Amen.

Pasalme 126.

Apej taj jogiej źigiej musu be Wieszpaties padeima nekłoses.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Wieszpatem namu nestatąnt * Tiktaj isz toła primatąnt * Wełtuo darbuoses statąntis * Prakajtą sawa braukąntis.

Nedaleis Viešpats, kad pikti valdytų, * Kaip norėdami geruosius žudytų, * Nedaleis, idant geri su piktaisiais * Būtų neteisiais.

Daryk, Viešpatie, gerai tarnaujantiems, * Teisingą širdį visuomet turintiems, * Idant pažintų, jog anuos saugojo * Ir neprastojo.

Bet su einančiais visur suktais keliais, * Apsieik kaip su savo neprieteliais. * Tavo galybė lai tokius nuvaro * Į pat pragarą.

Dieve, užlaikyk visą Izraelį * Nuo žmonių piktų baisių neprietelių. * Tegul nedori nairos kaip paminti * Ir pažeminti. Amen.

Pasalmė 125

Apie ieškojimą paguodos prie Viešpaties

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Dievui grąžinant mumis iš kalinio * Džiaugėmės kaipo jau laimę pažinę, * Tad širdys mūsų linksmybę pajuto, * Mūsų liežuviai iš džiaugsmo prakuto.

Tuo kartu džiaugsis mūsų krašto žmonys, * Sakys pagaliau ir patys pagonys: * Didelius daiktus Viešpats jiems padarė, * Kada galingą savo žodį tarė.

Vos kuo galingus daiktus paregėjom, * Įkandin visi linksmintis pradėjom. * Sugrąžink, Dieve, mumis iš kalinio, * Tad prasidžiugsim mylistą pažinę.

Kuriuos regėjom prie sėjos verksmingus, * Tie linksmi pjovė kvietelius derlingus, * Eidami sėti verkė ir murmėjo, * Kad ir be noro, tačiau javus sėjo.

Bet kada grįžo, su džiaugsmu ratavo, * Nes savo laike sunkius pėdus gavo. Amen.

Pasalmė 126

Apie tai, jogei žygiai mūsų be Viešpaties padėjimo neklosis

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Viešpačiui namų nestatant, * Tiktai iš tolo primatant, * Veltui darbuosis statantys, * Prakaitą savo braukiantys.

Diewuj miesta nesaugojęnt * Tiktaj par pirsztus dabojęnt * Wełtuo nemiegos jo sargaj * Niekam nederies ju wargaj.

Kąn maczis ąnkstij sukiłus * Ir apej darbus prabiłus * Wełtuo turiesti płuszieti * Jej Diews netejkses padieti.

↕ p. 368–369 Nors kielseties woz susiedi * Dajlej kąnsni ↕ nesujedi * Su sopulu kąnsti duoną * Jej pagałbas nebus Pona.

Milemiesęms Diewas padies * Pats ju darbą bęngs ir pradies * Dalejs tilej pamiegoti * Nepriwers didej szarpuoti.

Wajkaj ira źmoniu łajmi * Auginti su Diewa bajmi * Wajkaj ira uźmokiesniu * Uź wisus skarbus didesniu.

Kajpo wiliczes iszlejstas * Łakio i wietas pagiejstas * Tejp wajkaj skrej tiewuj sakąnt * O to rejkięnt ir papłakąnt.

Łajmingas kurs tur ju gana * Padirb kąn tiktaj pramana * Jej atsejs su kuo kiersztauti * Ir i sudą nukielauti.

Neapturies tuokart giedas * Praslinks wejkiej wisas biedas * Gales
↕ p. 369–370 girties wajku buriu * Sakidams daug anu turiu. Amen. ↕

Pasalme 127.

Apej łajmę uźłajkąncziu prisakimus Wieszpaties.

Gajda kajp: *Wardon tiewa galingiause.*

Pałajminti wisi źmones * Werti Wieszpaties małones * Kurij jo kielejs wajkszczioje * Ir ano warda bijoje.

Isz darba rąnku walgisi * Kita duonas neprasziṡi * Pałajmintas wisur busi * Ir niekami nepraźusi.

Moters tawa bus wajsinga * Padaugis wejslę derlingą * Kajp wajsings wina medelis * Pamati paugies didelis.

Sunaj graźi ligi gała * Apsies tawa iłga stała * Iszaugs kajp atugies mede * Dziauksis jog tejp Diews pariede.

↕ p. 370–371 Tejp bus źmogus pałajmintas * Wieszpaties ↕ bijus ir szwęntas * Łajmink Diewi tarna tawa * Nu szwęntos baźniczes sawa.

Kad Jeruzolaus gieribes * Ir wisas jo szwęntinibes * Par wisa ąmźi regietu * Tawi garbinti skubietu.

Kad sunu sunus matitu * Jus gieribiems pripilditu * Jo gadiniej Izraelus * Kad pamusztu neprietelus.

Dievui miesto nesaugojant, * Tiktai per pirštus dabojant, * Veltui nemiegos jo sargai, * Niekam nederės jų vargai.

Ką mačys anksti sukilus * Ir apie darbus prabilus, * Veltui turėsit plušėti, * Jei Dievs nesiteiks padėti.

Nors kelsitės vos susėdę, * Dailiai kąsnio nesuėdę, * Su sopuliu kąsit duoną, * Jei pagalbos nebus Pono.

Mylimiesiems Dievas padės, * Pats jų darbą bengs ir pradės, * Daleis tyliai pamiegoti, * Neprivers didžiai šarpuoti.

Vaikai yra žmonių laimė, * Auginti su Dievo baime. * Vaikai yra užmokesniu, * Už visus skarbus didesniu.

Kaipo vylyčios išleistos * Lakioja į vietas pageistas, * Taip vaikai skriej tėvui sakant, * O to reikiant, ir paplakant.

Laimingas, kurs tur jų gana, * Padirb, ką tiktai pramano. * Jei atseis su kuo kerštauti * Ir į sūdą nukeliauti,

Neapturės tuokart gėdos, * Praslinks veikiai visos bėdos, * Galės girtis vaikų būriu, * Sakydams: daug anų turiu. Amen.

Pasalmė 127

Apie laimę užlaikančių prisakymus Viešpaties

Gaida kaip *Vardan Tėvo galingiausio.*

Palaiminti visi žmonės * Verti Viešpaties malonės, * Kurie jo keliais vaikščiojo * Ir ano vardo bijojo.

Iš darbo rankų valgysi, * Kito duonos neprašysi. * Palaimintas visur būsi * Ir niekame nepražūsi.

Moters tavo bus vaisinga, * Padaugins veislę derlingą. * Kaip vaisings vyno medelis, * Pamatė paugęs didelis.

Sūnai gražūs ligi galo * Apsės tavo ilgą stalą, * Išaugs kaip atūgės medžio, * Džiaugsis, jog taip Dievs perėdė.

Taip bus žmogus palaimintas, * Viešpaties bijąs ir šventas. * Laimink, Dieve, tarną tavo * Nuo šventos bažnyčios savo,

Kad Jeruzalės gėrybes * Ir visas jos šventenybes * Per visą amžių regėtų, * Tave garbinti skubėtų.

Kad sūnų sūnus matytų, * Juos gėrybėms pripildytų. * Jo gadynėj Izraelis, * Kad pamuštų neprietelius.

Idąnt pakaju igautu * Nie wiena ne nugąnstautu * Kad neprietelej drebietu * Anam łajmes uźwidietu. Amen.

Pasalme 128.

Apej garbinima Wieszpaties uź jo apwejzą.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

↕ p. 371–372 Tąnkiej ant manęs, jauna puldinieję * Tij ne ↕ prietelej, kurij tikt norieje * Tegul pasaka, dabar Izraelus * Kajpo prietelus.

Deźnaj jaunistiej pikti puldinieje * Bet pargaleti, manęs negaleje * Ąnt sprąndu mana, sukrowe sunkibes * Par nedoribes.

Tejsingas Wieszpats, ju gałwas nukirta * Griesznikaj tujaus, ąnt źiames pawirta * Tegul susigiest musu nekiętąntis * Pikta linkąntis.

Łaj bun kajp źolie, ąnt stogu augąnti * Driegmies naudingas, maźaj turęnti * Kuri sudziuwa, dabar nenurauta * Nejgi nupjauta.

Su toms piowiejes, rąnku neprismaukie * Norint jos paugąnt, nekąntrej sułaukie * Riszsiejes piedu, piłwa nepripilde * Szirdi sugilde.

O źmones tuokart, pro szali ejnąntis * Piaunąnt źolele, ąnt stogu matąntis * Ne sakis nieka, nenories regieti * Nejgi padieti.

↕ p. 372–373 Netars łajminam jumis wardon Pona * Tegul ↕ jus łajmęn, Wieszpats nu Siona * Tegul jums paded, jawelus nupiauti * Duoną igauti. Amen.

Pasalme 129.

Apej apmisliima dwasioj pakutas.

Gajda kajp: *Susimilk ąnt musu Diewi.*

Isz giłuma szaukiau, pri Wieszpaties sawa * Iszkłausik Wieszpatie, bałsa tarna tawa * Tejkies oj Wieszpatie, ausis pastatiti * Ir bałsa meldima, wejkiej iszkłausiti.

Jejgi skajtlaus grieku, pradiesi norieti * Wieszpatie kas gales, tuokart iszturieti. * Tu Wieszpatie turi, susimileima * Ir pagał zokana, łaukiau atlejdima.

Idant pakajų įgautų, * Nė vieno nenuogąstautų, * Kad neprieteliai drebėtų, * Anam laimės užvydėtų. Amen.

Pasalmė 128

Apie garbinimą Viešpaties už jo apveizą

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Tankiai ant manęs jauno puldinėjo * Tie neprieteliai, kurie tik norėjo. * Tegul pasako dabar Izraelis * Kaipo prietelius.

Dažnai jaunystėj pikti puldinėjo, * Bet pergalėti manęs negalėjo. * Ant sprando mano sukrovė sunkybes * Per nedorybes.

Teisingas Viešpats jų galvas nukirto, * Griešninkai tuojau ant žemės pavirto. * Tegul susigėst mūsų nekenčiantys, * Pikto linkintys.

Lai būn kaip žolė, ant stogo auganti, * Drėgmės naudingos mažai teturinti, * Kuri sudžiūvo dābar nenurauta * Neigi nupjauta.

Su toms pjovėjas rankų neprismaukė, * Norint jos paugant nekantriai sulaukė. * Rišėjos pėdų pilvo nepripildė, * Širdį sugildė.

O žmonės tuokart, pro šalį einantys, * Pjaunant žolelę ant stogo matantys, * Nesakys nieko, nenorės regėti * Neigi padėti.

Netars: laiminam jumis vardan Pono, * Tegul jus laimin Viešpats nuo Siono, * Tegul jums paded javelius nupjauti, * Duoną įgauti. Amen.

Pasalmė 129

Apie apmislijimą dvasioj pakūtos

Gaida kaip *Susimilk ant mūsų, Dieve maloningas.*

Iš gilumo šaukiau prie Viešpaties savo, * Išklausyk, Viešpatie, balso tarno tavo, * Teikis, oi Viešpatie, ausis pastatyti * Ir balso meldimo veikiai išklausyti.

Jeigi skaitliaus griekų pradėsi norėti, * Viešpatie, kas galės tuokart ištūrėti. * Tu, Viešpatie, turi susimylėjimą, * Ir pagal zokaną laukiau atleidimo.

Łaukie dusze mana, to żode *„atlejdu"* * Tawęm pasiklowes, to tik-
↕ p. 373–374 taj ir giejdu * Nu ąnkstiba ↕ rita, lig tąmse wakara * Łaj wiłas Izrelus, ir pakutą dara.

Nes pas Diewa ira, susimileimas * Ir skałsus pas ano, ira atpirkimas * O isaj atpirka, Izraelaus źmones * Isz sawoses tikraj, diewiszkos małones. Amen.

Pasalme 130.

Apej stejgimos itikti Wieszpatem par nusiźiaminimą.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Diewi pusties negiebiejau * Nej akiu kielti noriejau * Pri auksztu dajktu nesmejgiaus * Ir źiamaj parbuti stejgiaus.

O wiresnibiu auksztesniu * Uź mana gamtą gieresniu * Gauti nie-
↕ p. 374–375 kajp nenoriejau * Ziamaj siediti źadiejau. ↕

Jej szirdies nenuźiaminau * Bet duszę sawa auksztinau * Kajp wajka jau nebźindoma * Woź isz tuszka pagirdoma.

Tokie łaj bun mana dalis * Pagał tawa, szwęntos walis * Izraelau Diewop wilkies * Jam itikti, idiem szilkies.

Nu pat szio łajka wisados * Ne uźmirszk Diewa niekados * Garbink ano szwęntą wardą * O bus tau begała gardu. Amen.

Pasalme 131.

Par kurę Dowidas mełd Wieszpaties idąnt galetu pastatiti baźniczę.

Gajda kajp: *Saldziausi Jezau, dielej.*

Atmink Wieszpatie, ąnt Dowida sawa * Kurs karalistę nemaźą igawa * Ne uźmirszk Tiewi, jogiej buwa letus * Giejde atbuti, dalikus
↕ p. 375–376 źadietus. ↕

Kajp po prisiku apźadus padare * Kada Jokubas, Wieszpatem isztare * Tegul datiru nełajmiu wisokiu * Tegul palijktu, ir sziokiu ir tokiu.

Jej asz pradrisiu i namus iźęngti * Ir łową sawa, kajp rejkięnt

Laukė dūšia mano to žodžio *atleidžiu,* * Tavim pasikliovęs, to tiktai ir geidžiu. * Nuo ankstybo ryto lig tamsaus vakaro * Lai vilias Izrelis ir pakūtą daro.

Nes pas Dievą yra susimylėjimas * Ir skalsus pas aną yra atpirkimas, * O jisai atpirko Izraelio žmones * Iš savosios tikrai dieviškos malonės. Amen.

Pasalmė 130

Apie steigimos įtikti Viešpačiui per nusižeminimą

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Dieve, pūstis negebėjau * Nei akių kelti norėjau, * Prie aukštų daiktų nesmeigiaus * Ir žemai perbūti steigiaus.

O vyresnybių aukštesnių, * Už mano gamtą geresnių * Gauti niekaip nenorėjau, * Žemai sėdėti žadėjau.

Jei širdies nenužeminau, * Bet dūšią savo aukštinau, * Kaip vaiką jau nebžindomą, * Vos iš tuško pagirdomą.

Tokia lai būn mano dalis * Pagal tavo šventą valią. * Izraeli, Dievop vilkis, * Jam įtikti įdėm šilkis.

Nuo pat šio laiko visados * Neužmiršk Dievo niekados, * Garbink ano šventą vardą * O bus tau be galo gardu. Amen.

Pasalmė 131

Per kurią Dovydas meldžia Viešpaties, idant galėtų pastatyti bažnyčią

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Atmink, Viešpatie, ant Dovydo savo, * Kurs karalystę nemažą įgavo, * Neužmiršk, tėve, jogei buvo lėtus, * Geidė atbūti dalykus žadėtus.

Kaip po prisieka apžadus padarė, * Kada Jokūbas Viešpačiui ištarė: * Tegul datiriu nelaimių visokių, * Tegul palieku ir šiokiu, ir tokiu,

Jei aš pradrįsiu į namus įžengti * Ir lovą savo kaip reikiant

atdęngti * Arba dalejsiu, akięms pamiegoti * Błakstienams akiu, szwiesibę użkłoti.

Pakol nerasiu, wietas diel baźniczes * Diewuj Jokuba, tinkamos staliczes * Girdiejom jogiej Betlijoj tur buti * Bet szwęnta skrine, galetu praźuti.

Jeruzolimoj, atradom tąn wietą * Kuri tur buti nu Diewa źadieta * Ejsma' baźniczion, nes tu Diews dabojes * Nes tęn stowieje, ano szwęntas kojes.

Kłoniosmos Diewuj, ir aną garbisma * Wardą jo szwęntą, kajp gali auksztisma * Ejk tad Wieszpatie, i atilsi sawa * Draugi su skrini, paszwęntima tawa.

↕ p. 376–377 Kunigaj tawa, łaj pamil tejsibę * Ir kajpo ↕ szwęnti, tarnau su linksmibi * Dielej Dowida, tikra tarna sawa * Neatkrejpk wejda, nu karalaus tawa.(*)

Prisijkie Wieszpats, par sawa galibę * Daturies źode, padaris tejsibę * Nesgi pasakie sztaj prisijkti galu * Jogiej po tawęs, bus sunus karalu.

Jej sunaj tawa, saugos istatimu * Ir nesułauźis mana prisakimu * Kuriu asz pats jus, gieraj iszmokisiu * Par ąmźius anęms, karuną łajkisiu.

Nesgi diel manęs, Sionas patika * Dielto uź szwiętą paskajtits palika * Czionaj padorej, par ąmźius ilsiesiu * Wietaj iszrinktaj, wisumet padiesiu.

Jeruzolima naszles pałajmisiu * Ir plikiu ano, duonu pasotisiu * Kunigams ano, duosiu iszganima * O szwęntęms sawa, tikra padieima.

↕ p. 377–378 Cze pat iszkielsiu Dowida galibę * Ir Kristuj ↕ sawa sutejksiu szwiesibę * Jo neprietelus, bajsej uźgiedisiu * Duosiu karuną, ir ji paszwęntisiu. A.

Pasalme 132.

Apej łajmę źmoniu wienibiej giwenancziu.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau dielej.*

Ar matot brolej, kajpo ira graźu * Draugiej talpinties, didelem su maźu * Daboti wisur, milemos wienibes * Ir paragauti twerąntios gieribes.

(*) *Salamona.*

atdengti, * Arba daleisiu akims pamiegoti, * Blakstienoms akių šviesybę užkloti,

Pakol nerasiu vietos dėl bažnyčios, * Dievui Jokūbo tinkamos stalyčios. * Girdėjom, jogei Betliejuj tur būti, * Bet šventa skrynia galėtų pražūti.

Jeruzolimoj atradom tą vietą, * Kuri tur būti nuo Dievo žadėta. * Eisim bažnyčion, nes ta Dievs dabojas, * Nes ten stovėjo ano šventos kojos.

Kloniosmės Dievui ir aną garbinsim, * Vardą jo šventą kaip galį aukštinsim. * Eik tad, Viešpatie, į atilsį savo * Drauge su skrynia pašventimo tavo.

Kunigai tavo lai pamyl teisybę * Ir kaipo šventi tarnauj su linksmybe. * Dėlei Dovydo, tikro tarno savo, * Neatkreipk veido nuo karaliaus tavo.(*)

Prisiekė Viešpats per savo galybę, * Datūrės žodžio, padarys teisybę, * Nesgi pasakė: štai prisiekti galiu, * Jogei po tavęs bus sūnus karalium.

Jei sūnai tavo saugos įstatymų * Ir nesulaužys mano prisakymų, * Kurių aš pats juos gerai išmokysiu, * Per amžius aniems karūną laikysiu.

Nesgi dėl manęs Sionas patiko, * Dėl to už šventą paskaityts paliko. * Čionai padoriai per amžius ilsėsiu, * Vietai išrinktai visuomet padėsiu.

Jeruzolimo našles palaiminsiu * Ir plikius ano duona pasotinsiu, * Kunigams ano duosiu išganymą, * O šventiems savo tikrą padėjimą.

Čia pat iškelsiu Dovydo galybę * Ir Kristui savo suteiksiu šviesybę, * Jo neprietelius baisiai užgėdinsiu, * Duosiu karūną ir jį pašventinsiu. A.

Pasalmė 132

Apie laimę žmonių vienybėj gyvenančių

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Ar matot, broliai, kaipo yra gražu * Draugėj talpintis dideliam su mažu, * Daboti visur mylimos vienybės * Ir paragauti tveriančios gėrybės.

(*) *Saliamono*

Kajp mąnstis kuri, graźiausej kwepieje * Kada nu gałwos Arona tekieje * Dar ne węn gałwaj, bet ir barzdaj kluwa * Nes brąngios mąnsties, didej gausej buwa.

Nu barzdos tujaus ąnt jupu tekieje * Lig pat padałku łaszaj warwinieje * Kajp rasa kuri, pakiłst ąnt Ermonu * O nukrimt nakti, ąnt
↕ p. 378–379 kałnu Sionu. ↕

Nes tęn paskire, Diews pałajminimą * Ir tęn iszrinka sawa giwenimą. Amen.

Pasalme 133.

Parspiejęnti kunigus idąnt mełstumes uź źmonis.

Gajda kajp: *Linksminkies dąngau.*

Nugis kunigaj Wieszpati garbinkiet * Jus tarnaj Diewa, Aukszcziausi szłowinkiet * Kurij stowete, namusi Wieszpaties * Tikraj prejminiej, namu ano paties.

Łaukdamis dabar, gieresnes gadines * Kielkiete rąnkas, linkon szwęntos skrines * Garbinkiet Diewa, musu sutwertoi * Koźnoj nełajmiej, tikrą gielbietoi.

Nu pat Siona bukiet pałajminti * Nu sutwertojaus bukiet paauksz-
↕ p. 379–380 tinti. Amen. ↕

Pasalme 134.

Parspiejęnti tarnus Diewa idąnt ji garbintu uź jo gieribę.

Gajda kajp: *Poni asz tawi garbisiu.*

Wardą Wieszpaties garbinkiet * Tarnaj Diewa ji auksztinkiet * Kurij baźniczioj sustojot * Galibę Diewa dabojot.

Garbinkiet Wieszpati Diewa * Kajpo sawa tikra tiewa * Nes ira be gała gieras * Nor tiktaj szirdies apieras.

Giedokiet Wieszpaties warduj * Kajpo małonem ir garduj * Dar giminiej Izraelaus * Tarna sawa ir prietelaus.

Kaip mąstis, kuri gražiausiai kvepėjo, * Kada nuo galvos Arono tekėjo, * Dar ne vien galvai, bet ir barzdai kliuvo, * Nes brangios mąsties didžiai gausiai buvo.

Nuo barzdos tuojau ant jupos tekėjo, * Lig pat padalkų lašai varvinėjo * Kaip rasa, kuri pakilst ant Hermono, * O nukrent naktį ant kalno Siono.

Nes ten paskyrė Dievs palaiminimą * Ir ten išrinko savo gyvenimą. Amen.

Pasalmė 133

Perspėjanti kunigus, idant melstųsi už žmones

Gaida kaip *Linksminkis, dangau.*

Nugis, kunigai, Viešpatį garbinkit, * Jūs, tarnai Dievo, Aukščiausią šlovinkit, * Kurie stovite namuose Viešpaties, * Tikrai priemenėj namų ano paties.

Laukdami dãbar geresnės gadynės, * Kelkite rankas linkan šventos skrynios, * Garbinkit Dievą, mūsų sutvertoją, * Kožnoj nelaimėj tikrą gelbėtoją.

Nuo pat Siono būkit palaiminti, * Nuo sutvertojo būkit paaukštinti. Amen.

Pasalmė 134

Perspėjanti tarnus Dievo, idant jį garbintų už jo gerybę

Gaida kaip *Pone, aš tave garbinsiu.*

Vardą Viešpaties garbinkit, * Tarnai Dievo, jį aukštinkit, * Kurie bažnyčioj sustojot, * Galybę Dievo dabojot.

Garbinkit Viešpatį Dievą * Kaipo savo tikrą tėvą, * Nes yra be galo geras, * Nor tiktai širdies apieros.

Giedokit Viešpaties vardui * Kaipo maloniam ir gardui * Dar giminėj Izraeliaus, * Tarno savo ir prieteliaus.

Iszrinka sau giwenimą * Gierbdamas jo atminimą * Datiriau Die-
↕ p. 380–381 wa didibes * Jo nepabęnktos galibes. ↕

Kajp uź karalus auksztesnis * Uź wisus diewus didesnis * Ko tiktaj pats panorieje * Wistaj sutwerti galeje.

Kąn galem źiamiej atkasti * Arba jurosi atrasti * Wis taj pats Diewas padare * Kajp tiktaj źodi isztare.

Debesis stajgu padara * Zajbus ir litus ąntwara * Sugieb ir wiejus uźlejsti * Priturieti ar apkiejsti.

Egipti pirmgimius musze * Ir atjeme anu duszę * Galwiju kartu ir źmoniu * Ar taj piktu ar małoniu.

Rodidams kajp ira bukłus * Dare Egipti stebukłus * Ąnt karalaus Paraona * Ir ąnt tarnu tokie pona.

Daug pagonu iszterioje * Ir karalus pakaroje * Stipri karalu Sagona * Oga karalu Basana.

↕ p. 381–382 Wisus Kanaan karalus * Iszmete kajpo war ↕ galus * Tu karalu
wisas źiames * Węnkartu nu ju atjemes.

Izralitams dowinoje * Kurius pustiniej wadioje * Tij giwentojus iszgini * Paskajte sau uź tiewinę.

Nes warda Diewa ąmźina * Wisa pasaule paźina * Nu giminies lig gimines * Apej tawi ejna źines.

Tas pats Diewas sudis źmones * Pagał prigimtos małones * Piktus turies pakoroti * Tarnams duoses pargłoboti.

Pagonu diewaj stowiłas * Ne werti ira kodiłas * Nu źmoniu ira nukalti * Isz sidabra, dielto balti.

Ne gal akimis regieti * Nejgi ausimis girdieti * Tur łupas tecziaus nebiła * Topsa ir ąmźinaj tiła.

Giwi niekumet nerases * Nes anusi niera dwases. * Łaj bun tokiejs padirbusis * Isz sidabra nukałusis.

↕ p. 382–383 Tegul tokię parejn kilti * Kurij jusi paded ↕ wilti * Wejsle Izraelaus
paties * Pałajmink wardą Wieszpaties.

Tejpog namaj Aarona * Garbinkiet Diewą, Poną * Namaj Lewi pagarbinkiet * Wieszpati sawa szłowinkiet.

Wisi Diewa nugąnstaukiet * Ir garbinti nepalaukiet * Sioni aną auksztinkiet * Jeruzoluj pagarbinkiet. Amen.

Išrinko sau gyvenimą, * Gerbdamas jo atminimą. * Datyriau Dievo didybės, * Jo nepabengtos galybės.

Kaip už karalius aukštesnis, * Už visus dievus didesnis; * Ko tiktai pats panorėjo, * Vis tai sutverti galėjo.

Ką galim žemėj atkasti * Arba jūrose atrasti, * Vis tai pats Dievas padarė, * Kaip tiktai žodį ištarė.

Debesis staiga padaro, * Žaibus ir lytus antvaro, * Sugeb ir vėjus užleisti, * Pritūrėti ar apkeisti.

Egipte pirmgimius mušė * Ir atėmė anų dūšią * Galvijų kartu ir žmonių, * Ar tai piktų, ar malonių.

Rodydams kaip yra buklus, * Darė Egipte stebuklus * Ant karaliaus faraono * Ir ant tarnų tokio pono.

Daug pagonų išteriojo * Ir karalius pakarojo, * Stiprų karalių Sehoną, * Ogą, karalių Bašano.

Visus Kanaan karalius * Išmetė kaipo vargalius, * Tų karalių visas žemes, * Vienkartu nuo jų atėmęs,

Izralitams dovanojo, * Kuriuos pūstynėj vadžiojo. * Tie, gyventojus išginę, * Paskaitė sau už tėvynę.

Nes vardą Dievo amžino, * Visa pasaulė pažino, * Nuo giminės lig giminės * Apie tave eina žinios.

Tas pats Dievas sūdys žmones * Pagal prigimtos malonės: * Piktus turės pakoroti, * Tarnams duosis pergloboti.

Pagonų dievai stovylos * Neverti yra kodylos, * Nuo žmonių yra nukalti * Iš sidabro, dėl to balti.

Negal akimis regėti * Neigi ausimis girdėti, * Tur lūpas, tačiau nebyla, * Topso ir amžinai tyli.

Gyvi niekuomet nerasis, * Nes anuose nėra dvasios. * Lai būn tokiais padirbusys, * Iš sidabro nukalusys.

Tegul tokią perein kiltį, * Kurie juose paded viltį. * Veislė Izraeliaus paties * Palaimink vardą Viešpaties.

Taipog namai Aarono * Garbinkit Dievą Poną, * Namai Levio pagarbinkit, * Viešpatį savo šlovinkit.

Visi Dievo nuogąstaukit * Ir garbinti nepaliaukit. * Sione aną aukštinkit, * Jeruzalėj pagarbinkit. Amen.

Pasalme 135.

Apej apskielbimą prisakimu Wieszpaties.

Gajda kajp: *Linksminkies dąngau link.*

Garbinkiet Diewą, diel ano didistes * Nesgi par ąmźius, jo miłaszirdistes * Garbinkiet ano aukszcziausę dejwistę * Nesgi par ąmźius, jo miłaszirdiste.

↕ p. 383–384 Garbinkiet Diewą, kajp aukszcziausi Poną * ↕ Nesgi susimiłst, ąnt wisokie stona * Kursaj padare didelus stebukłus * Miłaszirdingaj, nes begała bukłus.

Sutwiere dąngu didej iszmintingaj * Suriede guwej ir miłaszirdingaj * Ąnt undiniemis, źiamę sutwirtina * Miłaszirdiste Wieszpaties ąmźina.

Ori padares didelus szwijtałus * Miłaszirdingaj apszwiet źiames gałus * Idąnt par dienas, saule poniawotu * Miłaszirdistę źmoneles dabotu.

Mienuo kad duotu, naktimis szwiesibę * Zmones suprastu, Wieszpaties gieribę * Kurem pirmgimius, iszmuszti patika * Miłaszirdingaj, mus giwus palika.

Kurs isz Egipta, Izralitus wedi * Miłaszirdingaj, pats anus suriedi * Su rąnku twirtu, ir petiu galingu * Miłaszirdingaj, rodies stebuklingu.

Parsklejde jurą, par sawa galibę * Izraelitams, parode gieribę * Par
↕ p. 384–385 widu juras, wede sausu koi Miłaszirdingaj nu pikta saugoje. ↕

Paraona juroj nuskąndina * Miłaszirdingaj sawusius gobina * Is wede źmones par gilę pustinę * Miłaszirdingaj Izralitus gine.

Kursaj karalus didius pargaleje * Miłaszirdingaj, sawiesęms padieje * Stiprius karalus, wejkiej numarina * Miłaszirdingaj, mamis pastiprina.

Sagon karalu tujaus nuterioje * Miłaszirdingaj, sawuju daboje * Oga karalaus tejpogi nebłajkie * Miłaszirdingaj, Izralitus łajki.

Ziames tu wisu, karalu atgawa, * Miłaszirdingaj, dawe źmoniems sawa * Ziames atdawe sawęms uźtiewines * Miłaszirdingaj kajp buwa kietines.

Kad Izralitaj buwa nuźiaminti * Miłaszirdingaj, tejkies pastiprinti

Pasalmė 135

Apie apskelbimą prisakymų Viešpaties

Gaida kaip *Linksminkis, dangau, linksmink dūšią mano.*

Garbinkit Dievą dėl ano didystės, * Nesgi per amžius jo mielaširdystės, * Garbinkit ano aukščiausią dievystę, * Nesgi per amžius jo mielaširdystė.

Garbinkit Dievą kaip aukščiausią Poną, * Nesgi susimilst ant visokio stono, * Kursai padarė didelius stebuklus * Mielaširdingai, nes be galo buklus.

Sutvėrė dangų didžiai išmintingai, * Surėdė guviai ir mielaširdingai; * Ant vandenimis žemę sutvirtino, * Mielaširdystė Viešpaties amžina.

Ore padaręs didelius švietalus, * Mielaširdingai apšvieč žemės galus, * Idant per dienas saulė poniavotų, * Mielaširdystę žmonelės dabotų.

Mėnuo kad duotų naktimis šviesybę, * Žmonės suprastų Viešpaties gerybę, * Kuriam pirmgimius išmušti patiko, * Mielaširdingai mus gyvus paliko.

Kurs iš Egipto izralitus vedė, * Mielaširdingai pats anuos surėdė, * Su ranka tvirta ir pečiu galingu * Mielaširdingai rodės stebuklingu.

Perskleidė jūrą per savo galybę, * Izraelitams parodė gerybę, * Per vidų jūros vedė sausa koja, * Mielaširdingai nuo pikto saugojo.

Faraoną jūroj nuskandino, * Mielaširdingai savuosius gobino. * Jis vedė žmones per gilią pūstynę, * Mielaširdingai izralitus gynė.

Kursai karalius didžius pergalėjo, * Mielaširdingai saviesiems padėjo. * Stiprius karalius veikiai numarino, * Mielaširdingai mumis pastiprino.

Sehon karalių tuojau nuteriojo, * Mielaširdingai savųjų dabojo * Ogo karaliaus taipogi neblaikė, * Mielaširdingai izralitus laikė.

Žemes tų visų karalių atgavo, * Mielaširdingai davė žmonėms savo; * Žemes atdavė saviems už tėvynes, * Mielaširdingai kaip buvo ketinęs.

Kad izralitai buvo nužeminti, * Mielaširdingai teikės pastiprinti.

* Diews papen giwi par sawa mejlistę * Nesgi par ąmźius, jo miłaszirdiste.

Aukszcziause Diewa szłowinkiem didistę * Nesgi par ąmźius, jo miłaszirdistę * Garbinkiem Diewą, kiek gałem pradristi * Nesgi par

↕ p. 385–386 ąmźius jo miłaszirdiste. Amen. ↕

Pasalme 136.

Par kurę Izraelitaj i Babilonios kalini iszwariti, tares sugriszęntis ir dziaugas.

Gajda kajp: *Jezu Kristu Judoszius.*

Pas Babilona upis, pabłaku siediejom * Atmini Jeruzolu, werkiem ir sznekiejom * Babilonaj i karkłus, kąnkles pakabinom * Ir Diewa Izraelaus, werkdamis garbinom.

Nes atwariusis mamis, i tąn Babilona * Tejrawos apej giesmes, Aukszcziausioje Pona * Kurij mamis i krasztą swetimą atware * Giesmes jusu Siona, pagiedokiet tare.

Kajp mes galem giedoti, linksmas giesmes Tiewa * Ziamiej kuri neskajta, jo uź sawa Diewa * Jej tawi Jeruzalau uźmirszti norieczio *

↕ p. 386–387 Gieresni kad deszinies sawa ne minieczio. ↕

Gieriaus kad pri gomure leźuwis pridźiutu * Nekajp Jeruzolimos, atminęms praźutu * Tegul sukrimt ąnt manęs, wisokies bajsibes * Jej neskajtau to miesta, uź pradę linksmibes.

Kada Jeruzolimą, atgal atstatisi * Ir męnkus Izralitus, Diewi suwadisi * Tuokart sunu Edoma, atmines bajsibę * Uźmokiek Diewi tejsej, uź ju nedoribę.

Kurij saka iszgriaukiet, miestą Jeruzolaus * Lig pat ano pamatu, kad nebutu tolaus * Duktie Babilonios, tikrause biauribe * Łajmingas kurs atmonis, uź tawa bajsibę.

Łajmingas kurs sugiebies, tejp tawęm riediti * Kajp tu mokiejej mamis, gan iłgaj źuditi * Pałajmintas kurs wajkus, tawusius suga-

↕ p. 387–388 wes * Błoksz i sijną ir atmes, nebgiwus nu sawęs. Amen. ↕

* Dievs papen gyvį per savo meilystę, * Nesgi per amžius jo mielaširdystė.

Aukščiausio Dievo šlovinkim didystę, * Nesgi per amžius jo mielaširdystė, * Garbinkim Dievą kiek galim pradrįsti, * Nesgi per amžius jo mielaširdystė. Amen.

Pasalmė 136

Per kurią izraelitai, į Babilonijos kalinį išvaryti, tarias sugrįšiantys ir džiaugias

Gaida kaip *Jėzų Kristų Judošius.*

Pas Babilono upę pablaka sėdėjom, * Atminę Jeruzalę, verkėm ir šnekėjom. * Babilone į karklus kankles pakabinom * Ir Dievą Izraelio verkdami garbinom.

Nes atvariusys mumis į tą Babiloną, * Teiravos apie giesmes aukščiausiojo Pono, * Kurie mumis į kraštą svetimą atvarė, * Giesmes jūsų Siono pagiedokit, tarė.

Kaip mes galim giedoti linksmas giesmes Tėvo * Žemėj, kuri neskaito jo už savo Dievą. * Jei tave, Jeruzale, užmiršti norėčiau, * Geresniai kad dešinės savo neminėčiau,

Geriau kad prie gomurio liežuvis pridžiūtų, * Nekaip Jeruzolimos atminims pražūtų. * Tegul sukrenta ant manęs visokios baisybės, * Jei neskaitau to miesto už pradžią linksmybės.

Kada Jeruzolimą atgal atstatysi * Ir menkus izralitus, Dieve, suvadysi, * Tuokart sūnų Edomo atminęs baisybę, * Užmokėk, Dieve, teisiai už jų nedorybę.

Kurie sako: išgriaukit miestą Jeruzalės * Lig pat ano pamatų, kad nebūtų toliaus * Duktė Babilonijos tikrausia bjaurybė, * Laimingas, kurs atmonys už tavo baisybę.

Laimingas, kurs sugebės taip tavim rėdyti, * Kaip tu mokėjai mumis gan ilgai žudyti. * Palaimintas, kurs vaikus tavuosius sugavęs * Blokš į sieną ir atmes nebgyvus nuo savęs. Amen.

Pasalme 137.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo miłaszirdistę.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Tawi Wieszpatie garbisiu * Isz wisos szirdies auksztisiu * Nes źodiu mana iszkłausej * Sutejkiej milestas gausej.

Aniołams matąnt giedosiu * Ir newejkiej te parstosiu * Kłoniosiuos linkon baźniczes * O garbies tawa staliczes.

Wardą tawa pagarbisiu * Su karsztų szirdi auksztisiu * Nesgi par gieribę tawa * Iszauksztinaj wardą sawa.

Kurioj dienoj tawiep szauksiu * Miłaszirdistes sułauksiu * O kad małdos iszkłausisi * Duszę mana patwirtisi.

↕ p. 388–389 Łaj tawi garbęn karalej * Kajp paduoti tawa ↕ walej * Nes źodius tawa girdieje * Ir darbus tawa regieje.

Tegul apskiełb Diewa darbus * Jo gieribes didius skarbus * Wieszpats auksztibiej siediedams * I musu źiamę wejziedams.

Auksztus isz toła pamata * Ir kami rejkięnt pastata * Kad datiriau prispaudima * Ir kięntiejau nuludimą.

Tu pats mani atgajwinaj * Neprietelus paźiaminaj * Ir iszgane rąnka tawa * Kajp nekałta wajka sawa.

Tu mani Diewi apgisi * Neprietelems atmonisi * Ąmźinaj miłaszirdingas * Busi ir mąn małoningas.

Kajp sutwierej tejp ir gisi * Zmoniu sawa ne niekisi * Nes kada
↕ p. 389–390 buwa sutwerti * Tur buti prigłobas werti. Amen. ↕

Pasalme 138.

Apej taj jogiej Wieszpats wiskąn źina ir mata.

Gajda kajp: *Buk swejka duktie Tiewa.*

Tu Diewi tikras, jau manis datirej * Paźines darbus, pejkiej ar pagirej * Isztirej gieraj, mana pakilima * Ir siedieima.

Tu misles mana, lig łajku parkratej * Elgimos mana, isz toła pamatej * Iszduriniejej warginga paszali * Ir mana dali.

Pasalmė 137

Apie garbinimą Viešpaties už jo mielaširdystę

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Tave, Viešpatie, garbinsiu, * Iš visos širdies aukštinsiu, * Nes žodžių mano išklausei, * Suteikei mylistas gausiai.

Aniolams matant giedosiu * Ir neveikiai teperstosiu, * Kloniosiuos linkan bažnyčios * O garbės tavo stalyčios.

Vardą tavo pagarbinsiu, * Su karšta širdžia aukštinsiu, * Nesgi per gerybę tavo * Išaukštinai vardą savo.

Kurioj dienoj taviep šauksiu, * Mielaširdystės sulauksiu, * O kad maldos išklausysi, * Dūšią mano patvirtysi.

Lai tave garbin karaliai * Kaip paduoti tavo valiai, * Nes žodžius tavo girdėjo * Ir darbus tavo regėjo.

Tegul apskelb Dievo darbus, * Jo gerybės didžius skarbus. * Viešpats aukštybėj sėdėdams, * Į mūsų žemę veizėdams,

Aukštus iš tolo pamato * Ir kame reikiant pastato. * Kad datyriau prispaudimą * Ir kentėjau nuliūdimą,

Tu pats mane atgaivinai, * Neprietelius pažeminai. * Ir išganė ranka tavo * Kaip nekaltą vaiką savo.

Tu mane, Dieve, apgysi, * Neprieteliams atmonysi. * Amžinai mielaširdingas * Būsi ir man maloningas.

Kaip sutvėrei, taip ir ginsi, * Žmonių savo neniekinsi, * Nes kada buvo sutverti, * Tur būti prieglobos verti. Amen.

Pasalmė 138

Apie tai, jogei Viešpats viską žino ir mato

Gaida kaip *Būk sveika, duktė Tėvo amžinojo.*

Tu, Dieve tikras, jau manęs datyrei, * Pažinęs darbus, peikei ar pagyrei, * Ištyrei gerai mano pakilimą * Ir sėdėjimą.

Tu mislias mano lig laiku perkratei, * Elgimos mano iš tolo pamatei, * Išdūrinėjai vargingą pašalį * Ir mano dalį.

Tu kielus mana, kas diena regiejej * Wisokius źodźius pats parkratiniejej * Tu Diewi mana, wiskąn gieraj źinaj * Ajszkiej, ąmźinaj.

Senos ir naujos, gadines wejkałus * Gieraj suprąnti, numanaj rejkałus * Sutwieres mani dielej garbies sawa * Isz wales tawa.

↕ p. 390–391 Auksztibes tawa, kas wejks wirszu rasti? * ↕ Didibę tawa kas gales suprasti? * Pasistiprines dasijkti newejksiu * Ir sawi pejksiu.

Kur pasisliepsiu nu Wieszpaties dwases? * Kami tas krasztas, kur ano nerases? * Kur turiu sprukti, nu Wieszpaties wejda * Nors szirdis giejda.

Jej źęngsiu dąngon, tawi pamatisiu * Pragaron źęngies, wiel tawi iszwisiu * Jej gawes sparnus, uź juras nulieksiu * Ir pasislepsiu.

Bet ir tęn nuwes mani rąnka tawa * Stiprej turiesis, su deszini sawa * Nes tu Wieszpatie, koźnoj wietoj esi * Mani regiesi.

Dar tariau jogiej, naktis gal uźdęngti * Idąnt galeczio suwales pabęngti * Bet tiesą sakąnt, isz to nebus nieka * Diews matis grieka.

Nes naktis Diewuj, nedara tąmsibes * Ligiej kajp diena ir piłna szwiesibes * Wieszpaties ira, kajp dides tąmsibes * Tejp ir szwiesibes.

↕ p. 391–392 Tu Diewi mana kiauraj szirdi regi * Kumet ↕ węn nori, su mejli uźdegi * Nu uźgimima tu mani prijemej * Ir głobti jemej.

Tu pats Wieszpatie, ir kaułus sutwierej * Kada tąmsibiej i wieną sunierej * Paskiaus pastatej isz sawa galibes * Ąnt tos źiamibes.

Siłpnibes mana idiem primatisi * I knigos sawa dabar iraszisi * Nie wienas źmogus, ne iszbiegs nu tawis * Ne uźsleps sawis.

Sztaj didej lęnku, Wieszpaties prietelus * Nes tij paźina, tikrus tawa kielus * Ju poniawoims ira sutwirtintas * Ir pałajmintas.

Jejgi norieczio anus suskajtiti * Turieczio dides knigas priraszíti * Atraszczio anus kajp smiltis pajuriej * Tokiemi buriej.

Todiel ir noriu iszganima łaukti * O nu griesznikų tolij atsitraukti * Idąnt Diews draugi, su tajs nekorotu * Ne iszteriotu.

↕ p. 392–393 Griesznikaj tare: kas isz tos doribes? * Isz ↕ mesma gierus, be kokios tejsibes * Isz miestu kurius, jau turtus igawa * Tur namus sawa.

Ne mil to wajkaj, kuriu nekięnt tiewas * Tu neuźkięncziu, kuriu ne mil Diewas * Kad i griesznikus wejzieti turiejau * Listi pradiejau.

Wisu griesznikų, sztaj neapweźiejau * Uź neprietelus sawa, jus turiejau * Tiktaj tu Diewi, paźink mana szirdi * Kurs wiskąn girdi.

Tu kelius mano kas dieną regėjai, * Visokius žodžius pats perkratinėjai, * Tu, Dieve mano, viską gerai žinai, * Aiškiai, amžinai.

Senos ir naujos gadynės veikalus * Gerai supranti, numanai reikalus, * Sutvėręs mane dėlei garbės savo * Iš valios tavo.

Aukštybės tavo kas veiks viršų rasti? * Didybę tavo kas galės suprasti? * Pasistiprinęs dasiekti neveiksiu * Ir save peiksiu.

Kur pasislėpsiu nuo Viešpaties dvasios? * Kame tas kraštas, kur ano nerasis? * Kur turiu sprukti nuo Viešpaties veido, * Nors širdis geidžia.

Jei žengsiu dangun, tave pamatysiu, * Pragaran žengęs, vėl tave išvysiu. * Jei, gavęs sparnus, už jūros nulėksiu * Ir pasislėpsiu.

Bet ir ten nuves mane ranka tavo, * Stipriai tūrėsies su dešine savo, * Nes tu, Viešpatie, kožnoj vietoj esi, * Mane regėsi.

Dar tariau, jogei naktis gal uždengti, * Idant galėčiau sauvales pabengti. * Bet tiesą sakant, iš to nebus nieko, * Dievs matys grieką.

Nes naktis Dievui nedaro tamsybės, * Lygiai kaip diena yr pilna šviesybės. * Viešpaties yra kaip didžios tamsybės, * Taip ir šviesybės.

Tu, Dieve, mano kiaurai širdį regi, * Kuomet vien nori, su meile uždegi. * Nuo užgimimo tu mane priėmei * Ir globti ėmei.

Tu pats, Viešpatie, ir kaulus sutvėrei, * Kada tamsybėj į vieną sunėrei, * Paskiau pastatei iš savo galybės * Ant tos žemybės.

Silpnybes mano įdėm primatysi, * Į knygas savo dãbar įrašysi, * Nė vienas žmogus neišbėgs nuo tavęs, * Neužslėps savęs.

Štai didžiai lenkiu Viešpaties prietelius, * Nes tie pažino tikrus tavo kelius; * Jų poniavojimas yra sutvirtintas * Ir palaimintas.

Jeigi norėčiau anuos suskaityti, * Turėčiau didžias knygas prirašyti, * Atrasčiau anuos kaip smiltis pajūryj * Tokiame būryj.

Todėl ir noriu išganymo laukti * O nuo griešninkų toli atsitraukti, * Idant Dievs drauge su tais nekorotų, * Neišteriotų.

Griešninkai tarė: kas iš tos dorybės? * Išmesim gerus be kokios teisybės * Iš miestų, kuriuos jau turtus įgavo, * Tur namus savo.

Nemyl to vaikai, kurių nekenč tėvas, * Tų neužkenčiu, kurių nemyl Dievas. * Kad į griešninkus veizėti turėjau, * Lysti pradėjau.

Visų griešninkų štai neapvežėjau, * Už neprietelius savo juos turėjau. * Tiktai tu, Dieve, pažink mano širdį, * Kurs viską girdi.

Suprask Wieszpatie, mana nekaltibes * Miniek jog nejnu, kielu nedoribes * Duok mąn giwenti, pagal prisakimu * Ir istatimu. Amen.

Pasalme 139.

Par kurę Dowidas źudomas nu neprietelu
meld pagałbas nu Wieszpaties.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

↕ p. 393-394 Wieszpatie gieras, tejkies pawejzieti * Nu ↕ źmoniu piktu, mani iszgielbieti * Ir nu nedoru wejkiausej apginti * Bajsius sutrinti.

Nes szirdiej sawa mislij nedoribes * Norint nemata, niekokios kaltibes * Kas diena dabar, sugieb muszas kielti * Gierus apwilti.

Leźuwius sawa it źaltej gałąnda * Pakiele auksztin, sawa pujki sprąnda * Nuodus giwatiu, tur uź łupoms sawa * Tejp pasigawa.

Saugok Wieszpatie nu rąnkas griesznika * Apgink wisados, nu to priszinika * Iszgielbiek mani, nu źmoniu netejsiu * Tawis nelejsiu.

Nedori stejgas mani praźuditi * Turteli mana suwisu igiti * Szitaj jau słaptu źabąngus pastate * Kur ejnąnt mate.

Ąnt tajs źabąngajs, wirwes supajnioje * Kajp rejk sugauti, to gieraj daboje * Ąnt kielu mana, kluti parioglina * Kieli gadina.

↕ p. 394-395 Sakiau Wieszpatie Diewu mana esi * O kajpo ↕ gieras tarna nepamesi * Meldima mana, wejkiej iszkłausisi * Mani apgisi.

Padedu wilti aukszcziausioj galibiej * Tawa Wieszpatie ąmźinoj tejsibiej * Jog neaplejsi bajsioj wałąndoje * Kares dienoje.

Ne atduok manęs i rąnkas griesznika * Gielbiek nu nagu, bajse priszinika * Kad nesmejgtumes, manęm paniekinti * Sawi auksztinti.

Koks bus ju darbas, toks ir uźmokiesnis * Bajsus giwenęms, gałas dar bajsesnis * Ąnt anu gałwu, kris unglis degąntes * Ir swilinąntes.

Ąnt gała dabar i ugni imesi * Isz tęn iszejti, daugiesni neblesi * Tinaj budamis wargu neiszturies * Praźuti turies.

Bet leźuwingam ąnt źiames nekłoses * Wieszpats butinaj juomi nedaboses * Zmoguj netejsem, wejkiej rejks prapulti * I graba gulti.

Suprask, Viešpatie, mano nekaltybes, * Minėk, jog neinu keliu nedorybės, * Duok man gyventi pagal prisakymus * Ir įstatymus. Amen.

Pasalmė 139

Per kurią Dovydas, žudomas nuo neprietelių,
meldžia pagalbos nuo Viešpaties

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Viešpatie geras, teikis paveizėti, * Nuo žmonių piktų mane išgelbėti * Ir nuo nedorų veikiausiai apginti, * Baisius sutrinti.

Nes širdyj savo mislij nedorybes, * Norint nemato nė kokios kaltybės. * Kas dieną dābar sugeb mūšas kelti, * Gerus apvilti.

Liežuvius savo it žalčiai galanda, * Pakėlė aukštyn savo puikų sprandą, * Nuodus gyvačių tur už lūpų savo, * Taip pasigavo.

Saugok, Viešpatie, nuo rankos griešninko, * Apgink visados nuo to priešininko, * Išgelbėk mane nuo žmonių neteisių, * Tavęs neleisiu.

Nedori steigias mane pražudyti, * Turtelį mano su visu įgyti. * Šitai jau slapta žabangus pastatė, * Kur einant matė.

Ant tų žabangų virves supainiojo, * Kaip reik sugauti, to gerai dabojo. * Ant kelio mano kliūtį parioglino, * Kelią gadino.

Sakiau, Viešpatie, Dievu mano esi * O kaipo geras tarno nepamesi, * Meldimo mano veikiai išklausysi, * Mane apgysi.

Padedu viltį aukščiausioj galybėj, * Tavo, Viešpatie, amžinoj teisybėj, * Jog neapleisi baisioj valandoje, * Karės dienoje.

Neatduok manęs į rankas griešninko, * Gelbėk nuo nagų baisaus priešininko, * Kad nesismeigtų manim paniekinti, * Save aukštinti.

Koks bus jų darbas, toks ir užmokesnis: * Baisus gyvenims, galas dar baisesnis; * Ant anų galvos kris anglys degančios. * Ir svilinančios.

Ant galo dābar į ugnį įmesi, * Iš ten išeiti daugesniai nebleisi. * Tenai būdami vargų neištūrės, * Pražūti turės.

Bet liežuvingam ant žemės neklosis, * Viešpats būtinai juomi nedabosis. * Žmogui neteisiam veikiai reiks prapulti, * Į grabą gulti.

↕ p. 395–396 Wieszpats ubagoj parodis tejsibę * O netur ↕ tinga, apwejzies gieribę * Atmonis Diewas, uź ju prispaudimą * Ir panijkimą.

Bet wisi tejsi, garbins wardą Diewa * Nes jo prikłausa, ir skajta uź tiewa * Giwens padorej, nes tu jams padiesi * Ir priwejziesi. Amen.

Pasalme 140.

Apej meldimą Wieszpaties idąnt priturietu leźuwi.

Gajda kajp: *Wieszpatiep sawa szaukiuosi.*

Wieszpatiep sawa szaukiuosi * Rąnkas kiełdamas meldiuosi * Tejkies bałsa iszkłausiti * Duok padieimą igiti.

Priimk małdą tarna sawa * Kajp smiłkałą, namu tawa * Kajp wakarinę apierą * Norint małda, maźa tiera.

Kad łupas mana tiletu * Ko nerejkięnt nepleszkietu * Kol maniep
↕ p. 396–397 ira giwiba * Pastatik pri ju sargibą. ↕

Nelejsk Diewi kad grieszicizio * Ir nedoribes dariczio * O jej tejsinties norieczio * Piktu źodziu nekalbieczio.

Saugosiuos didiu griesznikų * Skrijsiu nu ju szaliniku * Gieras tegul mani pabar * Karta ar ir kita dabar.

Girąnt piktu nekłausisiu * Ir uź apgauti skajtisiu * Małda mana nors tejsinga * Tecziaus nedoręms priszinga.

Nes mełdu idąnt palautu * Milestą Diewa igautu * Kajp łajwas kurs juru płauki * Skięnda nes audras sułaukie.

Sudes piktu susikule * Kluwa ąnt tejsibes kule * Zodius mana szirdis źina * Tij nedorus sukrutina.

Tecziaus piktu gan uźlika * Gieras źuditi uźnika * Daugiel szwęntu iszterioje * Kunus anu iszmiecziojе.

↕ p. 397–398 Wieszpatiep atgręźiau akis * Ir dabojau kąn ↕ tas sakis * Tejkies duszes neatimti * Mani uź tarna priimti.

Nes tawiep wilti turiejau * Ir netolinties źadiejau * I slestus kurius pastati * Woz mani męnką pamati.

Saugok idąnt neikriszczio * Nepapiktintu palikczio * Sztaj tawa prigłobuj busiu * Zabąngusi nepraźusiu. Amen.

Viešpats ubagui parodys teisybę, * O neturtingą apveizės gėrybe. * Atmonys Dievas už jų prispaudimą * Ir paniekimą.

Bet visi teisūs garbins vardą Dievo, * Nes jo priklauso ir skaito už tėvą. * Gyvens padoriai, nes tu jiems padėsi * Ir priveizėsi. Amen.

Pasalmė 140

Apie meldimą Viešpaties, idant pritūrėtų liežuvį

Gaida kaip *Viešpatiep savo šaukiuosi.*

Viešpatiep savo šaukiuosi, * Rankas keldamas meldžiuosi,* Teikis balso išklausyti, * Duok padėjimą įgyti.

Priimk maldą tarno savo * Kaip smilkalą namų tavo, * Kaip vakarinę apierą, * Norint malda maža tėra.

Kad lūpos mano tylėtų, * Ko nereikiant neplęškėtų, * Kol maniep yra gyvyba, * Pastatyk prie jų sargybą.

Neleisk, Dieve, kad griešyčiau * Ir nedorybes daryčiau, * O jei teisintis norėčiau, * Piktų žodžių nekalbėčiau.

Saugosiuos didžių griešninkų, * Skriesiu nuo jų šalininkų. * Geras tegul mane pabar * Kartą, ar ir kitą dãbar.

Giriant piktų neklausysiu * Ir už apgautį skaitysiu. * Malda mano nors teisinga, * Tačiau nedoriems priešinga.

Nes meldžiu, idant paliautų, * Mylistą Dievo įgautų. * Kaip laivas, kurs jūra plaukė, * Skendo, nes audros sulaukė.

Sūdžios piktų susikūlė, * Kliuvo ant teisybės kūlio. * Žodžius mano širdis žino, * Tie nedorus sukrutino.

Tačiau piktų gan užliko, * Gerus žudyti užniko, * Daugel šventų išteriojo, * Kūnus anų išmėčiojo.

Viešpatiep atgręžiau akis * Ir dabojau, ką tas sakys. * Teikis dūšios neatimti, * Mane už tarną priimti,

Nes taviep viltį turėjau * Ir netolintis žadėjau. * Į slestus, kuriuos pastatė * Vos mane menką pamatė,

Saugok, idant neįkriščiau, * Nepapiktintu palikčiau. * Štai tavo prieglobој būsiu, * Žabanguose nepražūsiu. Amen.

Pasalme 141.

Par kurę mełd Dowidas idąnt Wieszpats gielbietu nu neprietelu.

Gajda kajp: *Atmink krikszczionis kąn.*

Didelu bałsu pri Wieszpaties szaukiau * Bałsu mełzdamos, jo pagałbas łaukiau * Jo akiwajzdoj meldiaus sawi płakiau * Wargus ap- ↕ p. 398–399 sakiau. ↕

Wieszpats gieriausej darbus mana żina * Norint giwiba jau bęngties kietina * Tecziaus nedori, mąn slestus pastate * Kur ejnąnt mate.

I abi pusi źwalgiaus ir wejziejau * Wienok prietelaus, niekur neregiejau * Neblika manij, kur biegti, kur sprukti * Kajp iszsisukti.

Giwiba mana, niekam nebrupieje * Bet szirdis mana, tejp słaptu kalbieje * Szaukies pas Diewą, tas nelejs prapulti * Grabon igulti

Pradiejau szaukties, ir węn tejp sakiti * Tu wiltis mana, tejkies iszkłausiti * Dalikas mana, źiamieje giwuju * Ir wargstąntiuju.

Sztaj neprietelej mani nuźiamina * Kajpo nedori prariti kietina * Iszkłausik małdos, nedalejsk praźuti * Ziamiej suputi.

Iszluosuok mani, nu parsakiojęnczių * Mana prapulties, szirdin- ↕ p. 399–400 gaj noręnczių * Kurij jau ira ne ligiej stipresni * Bet negieresni. ↕

Tąmsemi urwi, jau iłgu mąn buti * Iszwesk wejkiausej gana jau mąn źuti * Kad wardą tawa, luosas iszauksztinczio * Ir pagarbinczio.

Nes tejsi źmones łauk jau pareima * I namus mana, apęnt sugriźima * Dar łauks pakolej, manęs nepaguosi * Ir iszluosuosi. Amen.

Pasalme 142.

Apej głaudimos Diewop griesznika.

Gajda kajp: *Aszaras akiu ir szirdies.*

Diewi iszkłausik, werksminga meldima * Priimk i ausis, pagajli praszima * Kajp tikras Diewas, tejkies susimilti * Ir neapwilti.

Nesudik źmogaus, pagal jo kaltibes * Ir pagal tawa ąmźinos tejsi- ↕ p. 400–401 bes * Nes jej sudisi, nerasi nekałta * Butinaj bałta. ↕

Sztaj neprietelus mani parsakioje * Dare netejsej, ir to nedaboje * Czionaj ąnt źiames, mani paźiamina * Bęngti kietina.

Pasalmė 141

Per kurią meldžia Dovydas, idant Viešpats gelbėtų nuo neprietelių

Gaida kaip *Atmink, krikščionis, ką Jėzus kentėjo.*

Dideliu balsu prie Viešpaties šaukiau, * Balsu melsdamos, jo pagalbos laukiau, * Jo akivaizdoj meldžiaus, save plakiau, * Vargus apsakiau.

Viešpats geriausiai darbus mano žino, * Norint gyvyba jau bengtis ketina; * Tačiau nedori man slestus pastatė, * Kur einant matė.

Į abi pusi žvalgiaus ir veizėjau, * Vienok prieteliaus niekur neregėjau. * Nebliko manie, kur bėgti, kur sprukti, * Kaip išsisukti.

Gyvyba mano niekam nebrūpėjo, * Bet širdis mano taip slapta kalbėjo: * Šaukis pas Dievą, tas neleis prapulti, * Graban įgulti.

Pradėjau šauktis ir vien taip sakyti: * Tu viltis mano, teikis išklausyti. * Dalykas mano žemėje gyvųjų * Ir vargstančiųjų.

Štai neprieteliai mane nužemino, * Kaipo nedori praryti ketino. * Išklausyk maldos, nedaleisk pražūti, * Žemėj supūti.

Išliuosuok mane nuo persekiojančių, * Mano prapulties širdingai norinčių, * Kurie jau yra nelygiai stipresni, * Bet negeresni.

Tamsiame urve jau ilgu man būti, * Išvesk veikiausiai, gana jau man žūti, * Kad vardą tavo liuosas išaukštinčiau * Ir pagarbinčiau.

Nes teisūs žmonės lauk jau parėjimo, * Į namus mano apent sugrįžimo. * Dar lauks, pakolei manęs nepaguosi * Ir išliuosuosi. Amen.

Pasalmė 142

Apie glaudimos Dievop griešninko

Gaida kaip *Ašaros akių ir širdies kartybė.*

Dieve, išklausyk verksmingo meldimo, * Priimk į ausis pagailų prašymą, * Kaip tikras Dievas teikis susimilti * Ir neapvilti.

Nesūdyk žmogaus pagal jo kaltybę * Ir pagal tavo amžiną teisybę, * Nes jei sūdysi, nerasi nekalto, * Būtinai balto.

Štai neprietelius mane persekiojo, * Darė neteisiai ir to nedabojo, * Čionai ant žemės mane pažemino, * Bengti ketino.

Par nemieruotą sawa nedoribę * Ikisza mani i didę tąmsibę * Kajpo nu sena tikraj numirusi * Ir padwokusi.

Dielto taj szirdis mana nusigąnda * Pats nusimines, lęnkiau sawa sprąnda * Senowes dienas kajp galis miniejau * Ir isidiejau.

Darbus Wieszpaties tąnkiej apdumojau * Kąn rejk dariti, nie pats nesumojau * O rąnkas sawa, pakielau pri Diewa * Kajp sawa tiewa.

It sausa źiame łukur litaus łasza * Tejp dusze mana, kad milestas prasza * Iszkłausik Diewi, neatmink lig gała * Szirdis apsała.

Nekrejp nu manęs, szwęntą wejdą sawa * Kad neprapułtu, tikras
↕ p. 401–402 tarnas tawa * Sztaj wilti turiu, duok łoską igauti * Tawij tarnauti. ↕

Tu pats parodik kąn turiu dariti * Kiele tejsibes, gieraj iszmokiti * Nes dusze sawa, pakielau pri tawis * Pragumą gawis.

Kad neprietelus artij paregiejau * Pagałbas Diewa jeszkoti pradiejau * Nes nedorajsejs didelej nemiegau * Prie Diewa biegau.

Kajp turiu walę tawa iszpilditi * Budamas Diewu, tejkies iszmokiti * Łaj tawa dwase, wed i źiamę gierą * Kur klutiu niera.

Diel warda tawa mani atgajwisi * Tejsibę tawa griną uźłajkisi * Isz suspaudimu łajmingaj iszwesi * Gieraj padiesi.

O neprietelus wisus isznajkines * Spaudąntius mani, wejkiej nu-
↕ p. 402–403 źiamines * Mani priimsi i prigłobą tawa * Kajp wajką sawa. Amen. ↕

Pasalme 143.

Diekawojęnti Wieszpatem uź pargaleima neprietelu.

Gajda kajp: *Saldziausi Jezau dielej.*

Pałajmints Diewas, mana sutwertojas * O nełajmiesi pirmas gielbietojas * Kurs moka mani, tolij isigriauti * Rąnkas ir pirsztus, guwiausej kariauti.

Is ira mana uźdąngu galingu * Ir apginieju, tikraj stebuklingu * Tas źidu ziames, wisu wisus źmones * Padawe manij, isz sawa małones.

Kas ira źmogus, jog dawejs paźinti * Ir nors newertam tawi pagarbinti * Dielko taj źmogu, tejp uźdidi stataj * Kurio silpnibę wisados pamataj.

Nes źmogus tape pawiediu i niekus * Slenkit szeszelis, ir papiłda

Per nemieruotą savo nedorybę * Įkišo mane į didžią tamsybę, * Kaipo nuo seno tikrai numirusį * Ir padvokusį.

Dėl to tai širdis mano nusigando, * Pats nusiminęs, lenkiau savo sprandą, * Senovės dienas kaip galįs minėjau * Ir įsidėjau.

Darbus Viešpaties tankiai apdūmojau, * Ką reik daryti, nė pats nesumojau, * O rankas savo pakėliau prie Dievo * Kaip savo tėvo.

It sausa žemė lūkur lytaus lašo, * Taip dūšia mana, kad mylistos prašo. * Išklausyk, Dieve, neatmink lig galo, * Širdis apsalo.

Nekreipk nuo manęs šventą veidą savo, * Kad neprapultų tikras tarnas tavo. * Štai viltį turiu, duok loską įgauti, * Tavie tarnauti.

Tu pats parodyk, ką turiu daryti, * Kelio teisybės gerai išmokyti, * Nes dūšią savo pakėliau prie tavęs, * Pragumą gavęs.

Kad neprietelius arti paregėjau, * Pagalbos Dievo ieškoti pradėjau, * Nes nedoraisiais dideliai nemėgau, * Prie Dievo bėgau.

Kaip turiu valią tavo išpildyti, * Būdamas Dievu, teikis išmokyti, * Lai tavo dvasia ved į žemę gerą, * Kur kliūčių nėra.

Dėl vardo tavo mane atgaivysi, * Teisybę tavo gryną užlaikysi, * Iš suspaudimų laimingai išvesi, * Gerai padėsi.

O neprietelius visus išnaikinęs, * Spaudžiančius mane, veikiai nužeminęs, * Mane priimsi į prieglobą tavo * Kaip vaiką savo. Amen.

Pasalmė 143

Dėkavojanti Viešpačiui už pergalėjimą neprietelių

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Palaimints Dievas, mano sutvertojas, * O nelaimėse pirmas gelbėtojas, * Kurs moko mane toli įsigriauti, * Rankas ir pirštus guviausiai kariauti.

Jis yra mano uždanga galinga * Ir apgynėju tikrai stebuklingu. * Tas Žydų žemės visų visus žmones * Padavė manie iš savo malonės.

Kas yra žmogus, jog daveis pažinti * Ir nors nevertam tave pagarbinti. * Dėl ko tai žmogų taip už didį statai, * Kurio silpnybę visados pamatai.

Nes žmogus tapo pavėdžiu į niekus, * Slenk it šešėlis ir papildo

griekus * Bet Wieszpats sugieb ir dąngu prilęnkti * O debesiusi to
↕ p. 403-404 rejkięnt nużęnkti. ↕

Kad spir i kałnus, tij praded rusieti * Zmones isz bajmes, tad praded drebieti * Mesk żajbus Diewi, piktus iszbłaszkisi * Szauk su wiliczioms, tujaus pargąndisi.

Isztijsk isz auksztа, szwęntą rąnką tawa * O iszgielbiesi, mani tarną sawa * Iszluosuok mani, isz didiu undinu * Nu neprietelu, swetimu ąmźinu.

Kuriu leźuwis, niekniekius pleszkieje * Rąnkas bajsibes dariti giebieje * Sztaj naują giesmę Wieszpatem pragisiu * Szirdi pakielsiu ir arpą skąmbisiu.

Kursaj karalems duodi iszganimą * Wejkiej iszkłausaj, szirdinga meldima * Kurs iszgielbiejej Dowida karalu * Nu bajsios szobles, woz newisu szalu.

Iszgielbiek mani nu tu atejunu * Nepriderąntiu Izraeluj sunu * Kuriu leźuwej węn tauzij tusztibes * O rąnkas ira, piłnas nedoribes.

Ju sunaj gaczni, kajp jauni medelej * Paugi bus tikraj mana neprie-
↕ p. 404-405 telej * Dukteris skajtes, ↕ graźej aprieditas * Bus jau pauguses, gieraj iszrieditas.

Kletis ju piłnas, ko rejkięnt duodąntes * Awis wajsingas, burejs iszejnąntes * Jautej ju rijbi, suwisu sutiki * Paroda siłą badities suniki.

O anu tworos nieks nedrens sugriauti * Dar taka nejsąnt, nieks nejs jawu rauti * Łajmingi źmones kuręms wis tejp kłojes * Mil anus Wieszpats, ir tikraj dabojes.

Łajminga wejsle kuri tik i Diewa * Ir skajta aną uź gieriausi tiewą. Amen.

Pasalme 144.

Apej garbinima gieribes ir didibes Diewa.

Gajda kajp: *Karalau dąngaus, Motina.*

↕ p. 405-406 Auksztisiu tawi, kajp Diewa karalu * Ir wal ↕ dimiera źmoniu wisu szalu * O wardą tawa par ąmźius szłowisiu * Bałsu garbisiu.

griekus; * Bet Viešpats sugeb ir dangų prilenkti * O debesiuose, to reikiant, nužengti.

Kad spir į kalnus, tie praded rusėti, * Žmonės iš baimės tad praded drebėti. * Mesk žaibus, Dieve, piktus išblaškysi, * Šauk su vylyčioms, tuojau pergandysi.

Ištiesk iš aukšto šventą ranką tavo * O išgelbėsi mane, tarną savo, * Išliuosuok mane iš didžių vandenų, * Nuo nprietelių svetimų amžinų

Kurių liežuvis niekniekius pleškėjo, * Rankos baisybes daryti gebėjo. * Štai naują giesmę Viešpačiui pragysiu, * Širdį pakelsiu ir arfą skambysiu.

Kursai karaliams duodi išganymą, * Veikiai išklausai širdingo meldimo, * Kurs išgelbėjai Dovydą karalių * Nuo baisios šoblės vos ne visų šalių.

Išgelbėk mane nuo tų atėjūnų, * Nepriderančių Izraeliui sūnų, * Kurių liežuviai vien tauzij tuštybes, * O rankos yra pilnos nedorybės.

Jų sūnai gačnūs kaip jauni medeliai, * Paugę bus tikrai mano neprieteliai, * Dukterys skaisčios, gražiai aprėdytos, * Bus jau paugusios gerai išrėdytos.

Klėtys jų pilnos, ko reikiant duodančios, * Avys vaisingos, būriais išeinančios,* Jaučiai jų riebūs, su visu sutikę, * Parodo sylą badytis sunikę.

O anų tvoros nieks nedręs sugriauti, * Dar tako nesant, nieks neis javų rauti; * Laimingi žmonės, kuriems vis taip klojas, * Myl anuos Viešpats ir tikrai dabojas.

Laiminga veislė, kuri tik į Dievą * Ir skaito aną už geriausią tėvą. Amen.

Pasalmė 144

Apie garbinimą gerybės ir didybės Dievo

Gaida kaip *Karaliau dangaus, Motina.*

Aukštinsiu tave kaip Dievą karalių * Ir valdymierą žmonių visų šalių, * O vardą tavo per amžius šlovinsiu, * Balsu garbinsiu.

Diena isz dienos Wieszpati auksztisiu * Jo dide wardą wisumet garbisiu * Nes Diewas ira be gała garbingas * Ir stebuklingas.

Karta po kartos, garbins darbus tawa * Apskiełbs galibę, giera Diewa sawa * Sakis pasaulej, jog esi szwęncziausis * Stebuklingiausis.

Wisur apsakis prajowu galibę * Ir apskiełbs źmoniems, Wieszpaties didibę * Gieribe ano, bus źmoniu burnoje * Koźnoj dienoje.

Atmini tąnkiej Wieszpaties saldibę * Dziaukses ir szłowis ąmźiną tejsibę * Nes Diewas ira didelej mejlingas * Miłaszirdingas.

Wieszpats nu ąmźiu, dąngu źiami wałdus * Wisęms gieriesęms labaj ira sałdus * Miłaszirdiste uź wiskąn didesne * Ir garsingiesne.

↕ p. 406–407 Wisi sutwerti Wieszpati garbinkiet * Szwęn ↕ tije Diewa, jo wardą szłowinkiet * Apej jo waldę niekajp netilekiet * Pati milekiet.

Sakikiet źmoniems apej jo galibę * Jo karalistes waldę ir didibę * Nes nebus gała ano karalistes * Nejgi ponistes.

Isztikiems Wieszpats, wisusi źodiusi * Szwęntas ir tikrus, wisusi darbusi * Paprastaj pagiełb koźna prapuołąnti * Pakiel wirstąnti.

Wisi ałkani tur Wieszpatiep wilti * Kad i puodeli netur ko ipilti * Is duoda majsta, papen rejkalingus * Ir neturtingus.

Tuokartu rąnką sawa atidara * Wisoki giwi sotinu padara * Tejsingas Wieszpats wisusi kielusi * Szwęntas darbusi.

Artinas pri jo pagałbas szaukąncziu * Ir padieima szirdingaj
↕ p. 407–408 mełdąncziu * Skubinas tujaus małdu iszkłausiti * Ir iszganiti. ↕

Apsaugo Wieszpats wisus jo bijąnczius * Ir prisakimus stiprej uźłajkąnczius * O nedorusius sugieb pakoroti * Ir iszterioti.

Garbę Wieszpaties źmoniems apsakisiu * Draugi su kitajs jo wardą szłowisiu * Par wisus ąmźius łaj bun pagarbintas * Didiu wadintas. Amen.

Pasalme 145.

Apej łajmę padiejusiu wilti Diewop.

Gajda kajp: *Dusze mana garbink Diewa.*

Garbink oj dusze Wieszpati * Tąnkiej szłowink aną pati * Jo garbę wisumet seksiu * Giedosiu pakol pateksiu.

Diena iš dienos Viešpatį aukštinsiu, * Jo didį vardą visuomet garbinsiu, * Nes Dievas yra be galo garbingas * Ir stebuklingas.

Karta po kartos garbins darbus tavo, * Apskelbs galybę gero Dievo savo. * Sakys pasaulėj jog esi švenčiausias, * Stebuklingiausias.

Visur apsakys prajovų galybę * Ir apskelbs žmonėms Viešpaties didybę. * Gerybė ano bus žmonių burnoje * Kožnoj dienoje.

Atminę tankiai Viešpaties saldybę, * Džiaugsis ir šlovins amžiną teisybę, * Nes Dievas yra dideliai meilingas, * Mielaširdingas.

Viešpats, nuo amžių dangum, žeme valdąs, * Visiems geriesiems labai yra saldus. * Mielaširdystė už viską didesnė * Ir garsingesnė.

Visi sutverti Viešpatį garbinkit, * Šventieji Dievo, jo vardą šlovinkit, * Apie jo valdžią niekaip netylėkit, * Patį mylėkit.

Sakykit žmonėms apie jo galybę, * Jo karalystės valdžią ir didybę, * Nes nebus galo ano karalystės * Neigi ponystės.

Ištikims Viešpats visuose žodžiuose, * Šventas ir tikras visuose darbuose, * Paprastai pagelb kožną prapuolantį, * Pakelia virstantį.

Visi alkani tur Viešpatiep viltį, * Kad į puodelį netur ko įpilti, * Jis duoda maisto, papen reikalingus * Ir neturtingus.

Tuo kartu ranką savo atidaro, * Visokį gyvį sotinu padaro. * Teisingas Viešpats visuose keliuose, * Šventas darbuose.

Artinas prie jo pagalbos šaukiančių * Ir padėjimo širdingai meldžiančių. * Skubinas tuojau maldų išklausyti * Ir išganyti.

Apsaugoj Viešpats visus jo bijančius * Ir prisakymus stipriai užlaikančius, * O nedoruosius sugeb pakoroti * Ir išterioti.

Garbę Viešpaties žmonėms apsakysiu, * Drauge su kitais jo vardą šlovysiu. * Per visus amžius lai būn pagarbintas, * Didžiu vadintas. Amen.

Pasalmė 145

Apie laimę padėjusių viltį Dievop

Gaida kaip *Dūšia mano, garbink Dievą.*

Garbink, oi dūšia, Viešpatį, * Tankiai šlovink aną patį. * Jo garbę visuomet seksiu, * Giedosiu, pakol pateksiu.

Ne wilkieties didziunusi * Zmoniu galingu sunusi * Nes neraste
↕ p. 408–409 iszganima * Nełajmiesi padieima. ↕
Woz kuo dusze aplejd kuna * Tas griszt źiamien ir supuna * Kad
rejk i graba igulti * Wisas misles tur prapulti.
Łajmingas źmogus kiekwienas * Kurs par sawa kiauras dienas *
Diewop paded wilti sawa * Nu kurio ir pradę gawa.
Kurs dąngą źiamę sutwiere * Juras krasztusi uźwiere * Kurs saugo
tejsos wisados * Ne atsto nu jos niekados.
Is taj papen iszałkusius * Głob kriwidas datirusius * Kalinius mok
iszwalniti * Aklęms akis atdariti.
Wieszpats pakieł parpuołusius * Wisumet mil tejsingusius *
Wieszpats saugo atejunus * Pawargusiu źmoniu sunus.
Werksmą naszłajtiu nutiłda * Bajsius griesznikus prapułda *
↕ p. 409–410 Ąmźina jo karaliste * Ąnt Sionu jo poniste. Amen. ↕

Pasalme 146.

Apej galibę ir gieribę Wieszpaties.

Gajda kajp: *Dusze mana garbink.*

Garbies Diewa neatstokiet * Pasalmes anam giedokiet * Małda pa-
klus i jo ausis * Wieszpats praszima iszkłausis.
Jeruzolu pats pastatis * Izraelitus pamatis * Surinks jus isz wisa
swieta * I tąn sawa szwęntą wietą.
Is źmoniu sutrintos szirdies * Meldima isz toła girdies * Is uźrisz
ronas paźejstu * Nu kitu źmoniu aplejstu.
Diewas par sawa galibę * Suskajta źwajzdiu daugibę * Koźnos gie-
raj wardą źina * Nes jo iszmintis ąmźina.
Didis Wieszpats nepaimtas * Ne nu wisu te paźintas * Galibe ano
be miera * Iszminties nie skajtlaus niera.
↕ p. 410–411 Garbinkiet ji giedodamis * Szaukiet kąnkles ↕ skąmbindamis *
Mok debesis suwariti * Wisą źiamę apszłakstiti.
Ąnt kałnajs iszdajgien sziena * Naudinga diel koźna wiena * Su-
tejk galwijems paszara * Sawa darzinę atdara.
Pen ir warnajtius kriokąntius * Sawa pona giedaujęntius * Ne
miegst Diews arkli stipribi * Nej ano koju grejtibi.

Nesivilkit didžiūnuose, * Žmonių galingų sūnuose, * Nes nerasit išganymo, * Nelaimėse padėjimo.

Vos kuo dūšia apleidž kūną, * Tas grįžt žemėn ir supūna; * Kad reik į grabą įgulti, * Visos mislios tur prapulti.

Laimingas žmogus kiekvienas, * Kurs per savo kiauras dienas * Dievop paded viltį savo, * Nuo kurio ir pradžią gavo;

Kurs dangų, žemę sutvėrė, * Jūras kraštuose užvėrė, * Kurs saugoj tiesos visados, * Neatstoj nuo jos niekados.

Jis tai papen išalkusius, * Glob krividos datyrusius, * Kalinius mok išvalnyti, * Akliems akis atdaryti.

Viešpats pakel parpuolusius, * Visuomet myl teisinguosius; * Viešpats saugoj atėjūnus, * Pavargusių žmonių sūnus.

Verksmą našlaičių nutildo, * Baisius griešninkus prapuldo. * Amžina jo karalystė, * Ant Siono jo ponystė. Amen.

Pasalmė 146

Apie galybę ir gerybę Viešpaties

Gaida kaip *Dūšia mano, garbink Dievą.*

Garbės Dievo neatstokit, * Pasalmes anam giedokit. * Malda paklius į jo ausis, * Viešpats prašymo išklausys.

Jeruzalę pats pastatys, * Izraelitus pamatys, * Surinks juos iš viso svieto * Į tą savo šventą vietą.

Jis žmonių sutrintos širdies * Meldimą iš tolo girdės, * Jis užriš ronas pažeistų, * Nuo kitų žmonių apleistų.

Dievas per savo galybę * Suskaito žvaigždžių daugybę, * Kožnos gerai vardą žino, * Nes jo išmintis amžina.

Didis Viešpats nepaimtas, * Ne nuo visų tepažintas; * Galybė ano be miero, * Išminties nė skaitliaus nėra.

Garbinkit jį giedodami, * Šaukit kankles skambindami. * Mok debesis suvaryti, * Visą žemę apšlakstyti.

Ant kalnų išdaigin šieną * Naudingą dėl kožno vieno, * Suteik galvijams pašaro * Savo daržinę atdaro.

Pen ir varnaičius kriokiančius, * Savo pono gedaujančius. * Nemėgst Dievs arklio stiprybe * Nei ano kojų greitybe.

Ne tink jam źmoniu galibi * Nej anu stajbiu diktibi * Mil Wieszpats ano bijąnczius * Prisakimus uźłajkąnczius. Amen.

Pasalme 147.

Apej garbinimą Wieszpaties uź pastatimą Jerozolimą ir kitas milestas.

Gajda kajp: *Dusze mana garbink Diewa.*

↕ p. 411–412 Garbink Jeruzolau Diewa * Sion szłowink sa ↕ wa tiewa * Nes pats duris uźrakina * Skłąnstius miesta sutwirtina.

Sunus tawa pałajmina * Ir padorej iszaugina * O neprietelus paware * Pakaju kraszti padare.

Kurs tau gierą brąndą dawi * Su kwietejs pasotęn tawi * Kurs kąn tejkses isakiti * Ano źodis tur iwikti.

Kajp tikt atlek isakimas * Tur buti ir iszpildimas * Kurs duod snijgą kajp wiłną * Iszber jawu sauję piłną.

Su szarmu it su pelinajs * Apkret medius su źolinajs * Kad łaukaj jau ira balti * Lijp dar undeniem uźszalti.

Spejga didi kas iszturies * Tas sziłtą apdarą turies * Iszlejs Diewas sawa źodi * Pragis łajką tejp nubodi.

↕ p. 412–413 Pradies sziłtas wiejes pusti * Undenis tekieti, ↕ płusti * Ledu nebliks nie matiti * Beregięnt bus sutirpiti.

Diewas moka Izraelu * Dajktu szwęntu ir didelu * Sudus sawa jam pasaka * Iszganima roda taka.

Kitoms wejslems to nedare * Ir nie źode joms netare * Sudu sawa nepamokie * Nie istatima nie kokie. Amen.

Pasalme 148.

Raginąnti wisus kad garbintu Wieszpati.

Gajda kajp: *Diewas isz dąngaus Anioła.*

Danguosi Diewą garbinkiet * Auksztibiesi ji szłowinkiet * Tegul garbęn ji aniołaj * Łaj garbęn ir arkaniołaj.

Netink jam žmonių galybė * Nei anų staibių diktybė. * Myl Viešpats ano bijančius, * Prisakymus užlaikančius. Amen.

Pasalmė 147

Apie garbinimą Viešpaties už pastatymą Jeruzolimos ir kitas mylistas

Gaida kaip *Dūšia mano, garbink Dievą.*

Garbink, Jeruzale, Dievą, * Sion, šlovink savo tėvą, * Nes pats duris užrakino, * Skląsčius miesto sutvirtino.

Sūnus tavo palaimino * Ir padoriai išaugino, * O neprietelius pavarė, * Pakajų krašte padarė.

Kurs tau gerą brandą davė, * Su kviečiais pasotin tave, * Kurs ką teiksis įsakyti, * Ano žodis tur įvykti.

Kaip tik atlek įsakymas, * Tur būti ir išpildymas; * Kurs duod sniegą kaip vilną, * Išber javų saują pilną.

Su šarma it su pelenais * Apkreč medžius su žolynais, * Kad laukai jau yra balti, * Liep dar vandenim užšalti.

Speigą didį kas ištūrės, * Tas šiltą apdarą turės. * Išleis Dievas savo žodį, * Pragins laiką taip nuobodų.

Pradės šiltas vėjas pūsti, * Vandenys tekėti, plūsti; * Ledų nebliks nė matyti, * Beregint bus sutirpyti.

Dievas moko Izraelių * Daiktų šventų ir didelių, * Sūdus savo jam pasako, * Išganymo rodo taką.

Kitoms veislėms to nedarė * Ir nė žodžio joms netarė, * Sūdų savo nepamokė, * Nė įstatymo nė kokio. Amen.

Pasalmė 148

Raginanti visus, kad garbintų Viešpatį

Gaida kaip *Dievas iš dangaus aniolą.*

Danguose Dievą garbinkit, * Aukštybėse jį šlovinkit; * Tegul garbin jį aniolai, * Lai garbin ir arkaniolai.

Saule aukszta didej szwiesi * Priimdama dar mienesi * Garbink
↕ p. 413–414 Wieszpaties gieribę * Kurs tau sutejkie szwiesibę. ↕

Ir źwajzdes nesuskajtomas * Ir szwiesibes woz matomas * Tegul garbęn Diewa sawa * Nes nu jo pradę igawa.

Dąngaj dągu, pagarbinkiet * Undenis ora szłowinkiet * Szwęntą wardą Diewa musu * Kurs ira ligiej ir jusu.

Nes kajp tiktaj źodi tare * Tujaus jus wisus padare * O kajp gierajs jus pamate * Ąnt ąmźi jumis pastate.

Jus niekumet negriesziste * Zodi Diewa uźłajkiste * Ziame ligiej garbink Diewa * Uźłajkitoi ir tiewa.

Smakaj ir giles be dugnes * Zajbaj ir wisokies ugnes * Kruszas snijgaj ir wiesułaj * Zodi łajkąntis tobułaj.

Kałnaj ir pakalnes giles * Miestaj ir wisokies piles * Cedraj ir me-
↕ p. 414–415 dej wajsingi * Neweszątis ir derlingi. ↕

Bestijes wisokie bąnda * Kuri tiktaj atsirąnda * Zaltej ir paukszte sparnuoti * Arklej ir jautej raguoti.

Karalej ir wisi źmonis * Pagalaus patis pagonis * Kunigajksztej ir ju sunaj * Sudes ir wisi didźiunaj.

Mergajtes ir jaunikajtej * Seni, paugi tiewinajtej * Tegul garbęn iszauksztintą * Wardą Diewa paszłowintą.

Iszpaźist ji źiame dągus * Nesgi ira łabaj brągus * Is nedorus nuźiamina * Sawa źmonis paauksztina.

Giesmie Wieszpaties szwęntiesęms * Izralitams iszrinktiesęms *
↕ p. 415–416 Kurij pri Diewa artinas * Aną garbinti pratinas. Amen. ↕ 415–416

Pasalme 149.

Apej garbinimą Wieszpaties uź jo apwejzdą.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau dielej.*

Giedokiet Diewuj szitą giesmę nauję * Tegul pagarbęn ji szwęntuju gauje * Dziaukies Izrelau, tawa sutwertoju * Kurs ligiej ira tawa gielbietoju.

Dziaukieties sunaj, dukteris Siona * Nes Diewop turet, karalu ir pona * Garbinkiet Diewa, draugi giedodamis * Muszkiete bugnus, kąnkles skąmbindamis.

Saulė aukšta, didžiai šviesi, * Priimdama dar mėnesį, * Garbink Viešpaties gerybę, * Kurs tau suteikė šviesybę.

Ir žvaigždės nesuskaitomos, * Ir šviesybės vos matomos * Tegul garbin Dievą savo, * Nes nuo jo pradžią įgavo.

Dangūs dangų pagarbinkit, * Vandenys orą šlovinkit, * Šventą vardą Dievo mūsų, * Kurs yra lygiai ir jūsų.

Nes kaip tiktai žodį tarė, * Tuojau jus visus padarė, * O kaip gerais jus pamatė * Ant amžių jumis pastatė.

Jūs niekuomet negriešysit, * Žodį Dievo užlaikysit. * Žemė lygiai garbink Dievą, * Užlaikytoją ir tėvą.

Smakai ir gilios bedugnės, * Žaibai ir visokios ugnys, * Krušos, sniegai ir viesulai, * Žodį laikantys tobulai,

Kalnai ir pakalnės gilios, * Miestai ir visokios pilės, * Cedrai ir medžiai vaisingi, * Nevešantys ir derlingi,

Bestijos visokia banda, * Kuri tiktai atsiranda, * Žalčiai ir paukščiai sparnuoti, * Arkliai ir jaučiai raguoti,

Karaliai ir visi žmonys, * Pagaliau patys pagonys, * Kunigaikščiai ir jų sūnai, * Sūdžios ir visi didžiūnai,

Mergaitės ir jaunikaičiai, * Seni, paugę tėvaičiai * Tegul garbin išaukštintą * Vardą Dievo pašlovintą.

Išpažįst jį žemė, dangus, * Nesgi yra labai brangus. * Jis nedorus nužemina, * Savo žmones paaukština.

Giesmė Viešpaties šventiesiems, * Izralitams išrinktiesiems, * Kurie prie Dievo artinas, * Aną garbinti pratinas. Amen.

Pasalmė 149

Apie garbinimą Viešpaties už jo apveizdą

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau, dėlei vardo tavo.*

Giedokit Dievui šitą giesmę naują, * Tegul pagarbin jį šventųjų gauja, * Džiaukis, Izraeli, tavo sutvertoju, * Kurs lygiai yra tavo gelbėtoju.

Džiaukitės, sūnai, dukterys Siono, * Nes Dievop turit karalių ir poną; * Garbinkit Dievą drauge giedodami, * Muškite būgnus, kankles skambindami.

Patinka Diewuj, idiem gieri źmones * Paauksztis letius, isz sawa małones * Prasidziugs szwęnti, i dąngu pakluwi * Linksminses dorajs, szioj pasaulej buwi.

Garbie Wieszpaties, bus anu łuposi * O szobles łąndes, deszinies
↕ p. 416–417 rąnkosi * Idąnt pagoniems ↕ wejkiej atmonitu * Swetimu krasztu źmones suwalditu.

Kad ju karalus i dipkas idietu * O ju didziunaj apkalti siedietu * Kad apsuditu pagal istatimu Ir pagal anu didia parźęngimu.

Garbie bus szwęntęms, jog tejsą padare * Isz sawa kraszta, pagonis iszware. Amen.

Pasalme 150.

Apej garbinimą nepabęngtos didibes Wieszpaties.

Gajda kajp: *Saldziausis Jezau.*

Garbinkiet Diewa, jo paties szwęntusi * Garbinkiet aną didiusi darbusi * Garbinkiet Diewą twirtibiej galibes * Garbinkiet pagal ąmźinos tejsibes.

Garbinkiet Diewą pagal jo didibiu * Szłowinkiet ano auksztibę ga-
↕ p. 417–418 libiu * Su bałsu truba aną ↕ pagarbinkiet * Ir su cimbołajs Wieszpati szłowinkiet.

Garbinkiet Diewą su bugnu ir ąmzdiu * Szłowinkiet aną su itajsiu grąmzdiu * Wargonus gierus Diewuj paspaudikiet * Stigas itęmptas guwej paskąmbikiet.

Dar su cimbołajs garsingajs garbinkiet * Didej skąmbąntius cimbołus brazdinkiet * Wisokie dwase tegul garbęn Diewa * Par wisus ąmzius szłowęn sawa tiewa. Amen.

Gałas pasalmiu.

Patinka Dievui įdėm geri žmonės, * Paaukštins lėčius iš savo malonės. * Prasidžiugs šventi, į dangų pakliuvę, * Linksminsis dorais šioj pasaulėj buvę.

Garbė Viešpaties bus anų lūpose, * O šoblės landžios dešinės rankose, * Idant pagonims veikiai atmonytų, * Svetimų kraštų žmones suvaldytų.

Kad jų karalius į dibkas įdėtų, * O jų didžiūnai apkalti sėdėtų, * Kad apsūdytų pagal įstatymų * Ir pagal anų didžio peržengimo.

Garbė bus šventiems, jog tiesą padarė, * Iš savo krašto pagonis išvarė. Amen.

Pasalmė 150

Apie garbinimą nepabengtos didybės Viešpaties

Gaida kaip *Saldžiausias Jėzau.*

Garbinkit Dievą jo paties šventuose, * Garbinkit aną didžiuose darbuose, * Garbinkit Dievą tvirtybėj galybės, * Garbinkit pagal amžinos teisybės.

Garbinkit Dievą pagal jo didybių, * Šlovinkit ano aukštybę galybių. * Su balsu trūbo aną pagarbinkit * Ir su cimbolais Viešpatį šlovinkit.

Garbinkit Dievą su būgnu ir vamzdžiu, * Šlovinkit aną su įtaisiu gramzdžiu; * Vargonus gerus Dievui paspaudykit, * Stygas įtemptas guviai paskambinkit.

Dar su cimbolais garsingais garbinkit, * Didžiai skambančius cimbolus brazdinkit. * Visokia dvasia tegul garbin Dievą, * Per visus amžius šlovin savo tėvą. Amen.

Galas pasalmių

Wisas

pasalmes S. Dowida

Karalaus.

Wilnuje
Kasztu ir spaustuwieje Josapa Zawadzkie
1864.

Visų pasalmių šv. Dovydo karaliaus
leidinio titulinis puslapis

dums iszkłausiti: Diewi tu buwaj jams małonus: ir giebiejej atmoniti uż wisus ju iszmonius.

9. Aukszlinkiet Wieszpati Diewą musu: ir kłoniokieties ąnt kałnu jo szwęntu, nes szwęntas (*ira*) Wieszpats Diewas musu. Garbie buk.

Pasalme 99.

Par kurę pranaszas ragięn żmones kad garbintu Wieszpati baźniczioj ir apsakinietu jo gieribę.

Paraszas. Pasalme apej garbę (*Wieszpaties*).

1. Trąnkiej giedokiet wisa żiame: tarnąukiet Wieszpatem su linksmibi.

Ejkiet akiwajzdon jo dziaugdamos.

2. Zinokiet jog Wieszpats wienas tiera Diewu: Isaj mus sutwiere o ne mes patis sawi.

Zmones jo ir awis jo ganikłos.

3. Jejkiet pro wartus jo su iszpażinimu i prejminę jo sugiesmiemis: iszpażiniekiet jam.

Garbinkiet jo wardą.

4. Nes ira sałdus Wieszpats: par amżius jo miłaszirdiste ir nu kartos ligi kartos tiesa jo. Garbie buk.

Pasalme 100.

Apsakąnti jog Dowidas tejsingaj wałda żmoniemis.

Paraszas. Pasalme patem Dowiduj.

1. Miłaszirdistę ir sudą giedosiu tau Wieszpatie: giedosiu.

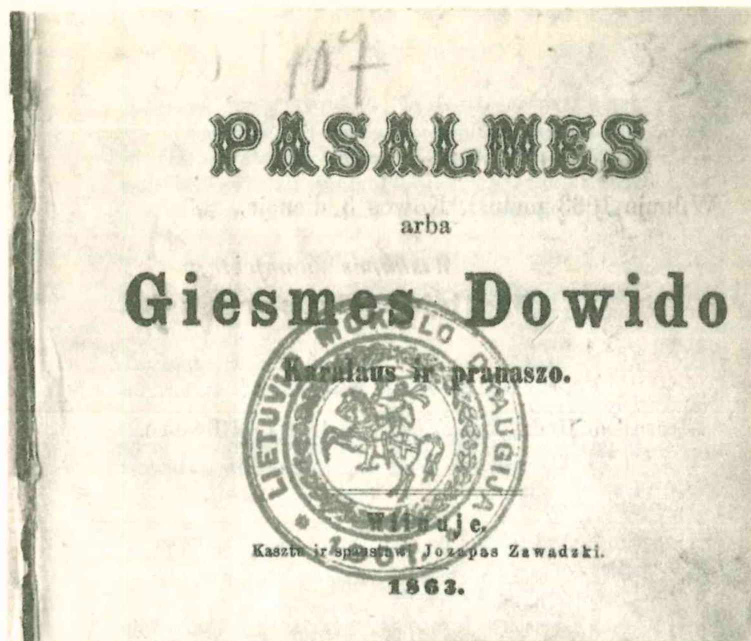
2. Ir suprasiu kielej nekałtami: kumet maniep atejsi?

Wajkszcziojau nekaltibiej szirdies sawa: widuo namu mana.

3. Ne diejau akisu sawa netejsinga dajkta: pasalej darąntius neapikąntoj turiejau.

Ne prikiba pri manęs.

Visų pasalmių šv. Dovydo karaliaus
leidinio vidinis puslapis

107

PASALMES

arba

Giesmes Dowido

Karalaus ir pranaszo.

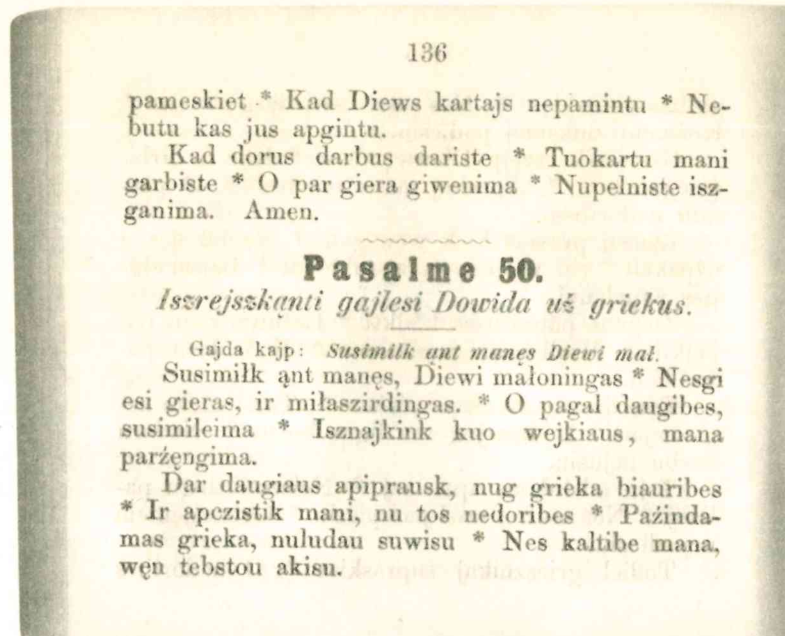
Wilniuje.

Kasztu ir spaustuwe Juozapas Zawadzki.

1863.

Pasalmių arba Giesmių Dovydo karaliaus ir pranašo
leidinio titulinis puslapis

136

pameskiet * Kad Diews kartajs nepamintu * Nebutu kas jus apgintu.

Kad dorus darbus dariste * Tuokartu mani garbiste * O par giera giwenima * Nupelniste iszganima. Amen.

Pasalme 50.

Iszrejszkanti gajlesi Dowida uż griekus.

Gajda kajp: *Susimilk ant manęs Diewi mal.*

Susimiłk ąnt manęs, Diewi małoningas * Nesgi esi gieras, ir miłaszirdingas. * O pagal daugibes, susimileima * Isznajkink kuo wejkiaus, mana parźęngima.

Dar daugiaus apipráusk, nug grieka biauribes * Ir apczistik mani, nu tos nedoribes * Pażindamas grieka, nuludau suwisu * Nes kaltibe mana, węn tebstou akisu.

Pasalmių arba Giesmių Dovydo karaliaus ir pranašo
leidinio vidinis puslapis

PAAIŠKINIMAI

SUTRUMPINIMAI

LB 2 – Lietuvos TSR bibliografija. Knygos lietuvių kalba. T. 2, kn. 2. Vilnius, Mintis, 1988.

NU – Motiejus Valančius. Namų užrašai. Parengė Aldona Prašmantaitė. Vilnius, Baltos lankos, 2003.

REDAKCINĖS PASTABOS

Ketvirtajame šių Raštų tome spausdinami du nemaži literatūrinio M. Valančiaus palikimo darbai: 1) Psalmyno vertimas, kuriuo siekta lotyniškų psalmių tekstų lietuviško minties ir žodžio raiškos adekvatumo; 2) šio vertimo perkūrimas eiliuota forma, t. y. psalmių pavertimas tradicinėmis giesmynuose randamomis giesmėmis.

Psalmynas, kurį sudaro 150 izraelitų karaliui Dovydui tradiciškai priskiriamų psalmių, yra viena svarbiųjų Šv. Rašto Senojo Testamento dalių, žmogaus ryšį su Dievu giliausiai ir subtiliausiai išreiškianti poetiškiausia jo knyga. Kartu tai ir vienas didžiųjų pasaulinės literatūros kūrinių, viena ryškiausių jos pamatinių atramų. Sukurtos hebrajų kalba, o IV a. šv. Jeronimo išverstos į lotynų kalbą, Dovydo psalmės reiškiasi daugeliu pasaulio kalbų, visų pirma krikščioniškųjų tautų kalbomis, jos nuolat verčiamos naujai, sueiliuojamos ir pereiliuojamos.

Pirmieji lietuviški psalmių vertimai pasirodė M. Mažvydo Katekizme (50-ji ir 102-ji psalmės). Visą Psalmyną pirmasis išvertė J. Bretkūnas, pirmas viso Šv. Rašto vertėjas į lietuvių kalbą. Jo psalmių vertimas („Psalteras Dovydo"), spaudai parengtas J. Rėzos, 1625 m. buvo išleistas Karaliaučiuje atskira knyga. Beveik trečdalį psalmių (47) iš lenkų poeto J. Kochanowskio sueiliuotų jų vertimų išvertė S. Mozerka Slavočinskis, įdėjęs jas į savo giesmyną „Giesmės tikėjimui katolickam priderančios" (1646). Per tolesnius šimtmečius ir dešimtmečius lietuviškai verčiamos Dovydo psalmės ir visas jų rinkinys (Psalmynas) susilaukė nemaža naujų vertimų ir perredagavimų. Psalmes skelbta įvairiuose religinės praktikos leidiniuose (katekizmuose, maldynuose, giesmynuose). Psalmynas rodėsi kartu su naujais viso Švento Rašto vertimais ir leidimais bei atskirais leidiniais.

Nebetrumpoje lietuviškų Psalmyno publikacijų rikiuotėje (ją sudaro dešimtys bibliografinių pozicijų) reikšmingą vietą su savo vertimais užima

M. Valančius. Iš lietuvių katalikų religinių raštų rengėjų jis yra pirmasis viso Psalmyno vertėjas ir pirmasis ir kol kas vienintelis visų psalmių pereiliuotojas į giesmes. Psalmes M. Valančius eiliavo jų metrus taikydamas prie tuomet giedotų ir giesmynuose esamų giesmių gaidų. Jis rašė tradicines įvairaus ilgumo silabinių eilučių ir ketureilių arba penkiaeilių posmų giesmes, kartu siekdamas išlaikyti psalmių originalų svarbiausius minties motyvus bei raiškos realijas. Šiomis giesmėmis M. Valančius turtino lietuviškos religinės himnologijos repertuarą, kėlė jos intelektualinį lygmenį.

Abu M. Valančiaus sulietuvinto Psalmyno variantai – ir verstasis tiksliai, kaip sako pats vertėjas, „žodis į žodį" (žr. NU, p. 867), ir eiliuotasis – yra svarbūs jo literatūrinės veiklos faktai. Dovydo psalmės – poetinio žanro kūriniai, tad ir verčiami siekiant išlaikyti originalo formą, ir ją keičiant eiliuotąja, šio žanro ypatybių jie neturi prarasti. M. Valančiaus verstų psalmių tekstams būdinga iš jo prozinių raštų pažįstama valančiška rupaus, kietoko ir racionalaus žodžio raiška, bet ji nėra visiškai nutolusi nuo poetinio kalbėjimo. Tai rodo ne vien jų ritminė forma. Turėjo M. Valančius ir neabejotino eiliuotojo epiko, o ir poeto sugebėjimų, kuriuos galėtų atskleisti specialesni jo verstų psalmių, jo redaguotų „Kantičkų" giesmių tyrinėjimai.

Sudabartinant ketvirtojo šių M. Valančiaus Raštų tomo tekstų kalbą, laikytasi tų pat principų, kuriais remtasi redaguojant tris pirmuosius jų tomus. Išimčių padaroma tiktai dabartinant giesmėmis pereiliuotas psalmes. Siekiant išlaikyti jų silabinių eilučių metrus ir rimus, čia paliekamos M. Valančiaus žemaitiškos gramatinės formos – žodžiai sutrumpintomis ar numestomis galūnėmis, žemaičių šnektoms būdinga sangrąžinių veiksmažodžių formanto *si* vieta.

Adekvačia forma verstų psalmių priegiesmio (žr. „Visų psalmių šv. Dovydo karaliaus" 1 Psalmės 2 paaišk.) trumpinimo nevienodumai paliekami. Giesmėmis sueiliuotų psalmių paantraštėse nurodomų giesmių, pagal kurių gaidas šios psalmės-giesmės giedotinos, pavadinimų trumpinimai (jeigu jie nepakankamai aiškūs) tikslinami ir papildomi.

BIBLIOGRAFINIAI DUOMENYS IR KOMENTARAI

Visos pasalmės šv. Dovydo karaliaus

M. Valančius tvirtina Dovydo Psalmyną išvertęs 1864 m. ir tais pat metais jis buvęs išspausdintas (NU, p. 867). Iš tikrųjų vertimas su vertėjo įžanginiu straipsniu ir pratarme išėjo 1869 m. (Tilžėje, K. Albregso spaustuvėje). Tituliniame jo puslapyje nurodyti kontrafakciniai išleidimo duomenys (Vilnius, J. Zavadzkio spaustuvė, 1864). Pakartotas šis leidinys nebuvo.

Gyvenimas šv. Dovydo žydų karaliaus ir pranašo

[1] Dovydas – izraelitų karalius apie 1004–965 m. pr. Kr.; sukūrė stiprią jų valstybę, ją išplėtė; jaunystėje karaliaus Sauliaus (žr. 3 paaišk.) rūmų muzikas ir poetas; laikomas Psalmyną sudarančių psalmių kūrėju.

[2] Jesė – naujųjų laikų lietuviškuose Šv. Rašto vertimuose vadinamas *Išajas* (S. Testamentas, 1 Sam, 16).

[3] Saulius – pirmasis izraelitų karalius (apie 1033–1011 pr. Kr.), jų valstybės įkūrėjas.

[4] Filistinai (filistiečiai) – senovės gentis; XII a. pr. Kr. iš M. Azijos įsiveržė į rytines Viduržemio jūros pakrantes, ilgai kariavo su izraelitais, VII a. pr. Kr. nukariauta asirų; jos etnonimas davė pagrindą Palestinos pavadinimui.

[5] *aukštas it Nemakščių verstos stulpas* – M. Valančiaus sudarytame rinkinyje „Patarlės žemaičių" (1867) randamo priežodžio „Aukštas kaip Nemakščių versta" variantas; jo realijos: *Nemakščiai* – nuo Raseinių į vakarus esantis miestelis, per jį iš gubernijos centro Kauno į jos pakraštyje buvusį Skuodą 19 a. ėjo pašto

kelias, jame buvo pašto stotis; *versta* (rus. вёрста) – varstas (rusiškas ilgio matas, 1,067 km) ir kelio trasą bei atstumus varstais žymintis stulpas.

[6] *Jonatas* – Jonatanas, Johanatanas (S. Testamentas, Ts 18, 30; 1 Sam 13,2–22; 2 Sam 21,7–21).

[7] Nobas – miestas netoli Jeruzalės, nuo jos į rytus.

[8] Akis – vienas iš filistinų karalių, valdė jų miestų sąjungai priklaususį miestą (Ašdodą, Aškeloną, Euroną, Gathą ar Gazą).

[9] *Odolis* – Adulamas, ola į pietvakarius nuo Betliejaus (S. Testamentas, 1 Sam 21,1; 2 Sam 23,13).

[10] Moabitai – izraelitams artima gentis, gyvenusi į rytus nuo Negyvosios jūros.

[11] Karmelis – kalnas Judėjoje netoli Viduržemio jūros.

[12] Amalekitai – į pietus nuo Judėjos gyvenosi gentis.

[13] Ebronas – Hebronas; miestas, į vakarus nuo Negyvosios jūros.

[14] Amonitai (amoniečiai) – gentis, gyvenusi į rytus nuo Jordano upės; Idumėja – sritis tarp Judėjos ir Arabijos į pietus nuo Jeruzalės.

[15] Po Dovydo karaliavimo Kristus gimė praėjus tūkstančiui, o ne dviems tūkstančiams metų.

[16] Po žodžio *šimtus* originale pakartoti žodžiai *esąnt karalistiej* sudabartintame tekste praleisti.

[17] Saliamonas – Dovydo sūnus, izraelitų karalius apie 965–926 pr. Kr.; garsėjo išmintimi; paskutinis bendros izraelitų valstybės karalius, po kurio ši valstybė suskilo į dvi karalystes – šiaurinę Izraelio ir pietinę Judo.

Prakalba

[1] Žr. „Gyvenimas šv. Dovydo karaliaus žydų ir pranašo" 15 paaiškinimą.

[2] *Balsas ir Kantičkos* – minimi katalikiški giesmynai: „Balsas širdies" (išėjo prieš 1680 m., iki XIX a. vidurio susilaukė poros dešimčių papildytų ir paredaguotų leidimų) ir „Kantičkos žemaitiškos", „Kantičkos, arba Knyga giesmių", „Knyga giesmių, arba Kantičkos" (1820–1913 m. pasirodė apie 60 leidimų, nuo 1859 m. šiuos giesmynus redagavo M. Valančius).

[3] Tretininkai ir tretininkės šv. Pranciškaus – trečio vienuolių pranciškonų ordino (po dviejų pirmųjų vyrų ir moterų jų ordinų) nariai (terciarai, iš lot. *tertius* – trečias); jie pasauliečiai, neduodantys vienuoliškų įžadų, laikosi savos popiežiaus patvirtintos regulos, dalyvauja savojo ordino vienuolijos veikloje. Tretininkus įsteigė Pranciškus Asyžietis (1181–1226), italų šventasis, Pranciškonų ordino steigėjas.

Pasalmė 1

[1] (*bus*) – M. Valančiaus įterptas žodis; tokių skliausteliuose kursyvu rašomų įtarpų, kuriais siekiama papildyti ar paaiškinti sakinio mintį, esama didžiumoje psalmių (110-tyje iš 150-ties).

[2] *Garbė būk Dievui Tėvui...* – šis priegiesmis (tolesnėse psalmėse jis trumpinamas – *Garbė būk Dievui Tėvui ir t. t.*, *Garbė būk ir t. t.*, *Garbė būk*) nėra autentiška psalmių dalis. Jų giedojimams įėjus į pamaldų liturgiją, priegiesmis atsirado kaip baigiamasis psalmėse reiškiamo Dievo garbinimo akcentas.

Pasalmė 3

[1] *Parašas* – antraštė, pavadinimas. Be keturių šio Psalmyno psalmių (1, 2, 10, 11), žodį *Parašas* M. Valančius yra įrašęs prieš visų psalmių pirmąsias eilutes.

Pasalmė 131

[1] Dviejų tolesnių eilučių (13 ir 14) nėra. Kas jas praleido – pats M. Valančius ar spaustuvės rinkėjai – nežinia. Šios eilutės, verstos J. Skvirecko, tokios: *Nes Viešpats išsirinko Sioną, išsirinko jį sau gyventi* (13), *Tai man atilsio vietas per amžių amžius* (14). (Šventasis Raštas Senojo Testamento, III. Kaunas, 1923, p. 323).

Pasalmės arba Giesmės Dovydo karaliaus ir pranašo

Dovydo psalmes M. Valančius teigia eilėmis išvertęs 1871 m. (NU, p. 867). Vertimas išleistas 1873 m. Tilžėje, J. Reilenderio spaustuvėje. Tituliniame leidinio puslapyje įrašyti kontrafakciniai išleidimo duomenys (Vilnius, J. Zavadzkio spaustuvė, 1864 m.). Pakartojimų leidinys nėra susilaukęs.

Pratarmė

[1] *Dovydas karalius* – žr. „Visų pasalmių šv. Dovydo karaliaus" įvado („Gyvenimas šv. Dovydo žydų karaliaus ir pranašo") 1 paaiškinimą.

[2] Žr. „Visas pasalmes šv. Dovydo karaliaus".

[3] Žr. „Visų pasalmių..." „Prakalbos" 2 paaiškinimą ir „Redakcines pastabas".

[4] Žr. „Visų pasalmių..." „Prakalbos" 3 paaiškinimą.

Turinys

Turinys

Motiejus

VALANČIUS

Raštai

KETVIRTAS TOMAS

Redaktorė

Birutė Vanagienė

Dailininkas

Alfonsas Žvilius

Maketuotoja

Vida Daškuvienė

Spaudai parengė ir išleido
Lietuvių literatūros ir tautosakos institutas
Antakalnio g. 6, LT-10308 Vilnius
tel. +370 5 2125332, faksas +370 5 2616254
el. paštas: knyga@llti.lt
svetainė internete: www.llti.lt

Spausdino
UAB „Petro ofsetas"
Žalgirio g. 90, LT-09303 Vilnius,
tel. +370 5 2733347, faks. +370 5 2733140,
el. p. priemimas@petroofsetas.lt, www.petroofsetas.lt